Expositio Egidii Romani supra libros elenchorum Aristotelis.
Questio defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

¶ Reuerēdissimo dño dño Joāni stephano de Ferrerijs Apostolico pronotario ac episcopo Vercellēn. Electo dignissimo theologie ac phie Parisius pfitenti frater Augustinus de meschiacis de bugella Salutē plurimā.

¶ Nisi reuerēdissime dñe logicoꝝ summus Aristoteles ac philosophoꝝ princeps. Ceteriq; bonarum artium insectatores dialeticam ipsam satis cōmēdassent: ꝛ supremum eius apicem ego ipse intuerer: quo ceteras facultates: ꝛ (ut ita dixerim) vniuersas ꝛ iuris ciuilis: ꝛ pontificij nobilitate excellere: ac utilitate longe exuberare conspicerem: ad omniumq; methodoꝝ principia viam habere aliquid de ea inscriberem. Sed nedum ipsi rhetoꝝ principes ꝛ eloquentie luminaria recēsendo defecerunt: qui peractis temporibus orandi ac scribendi copia ꝛ grauitate floruerunt: hanc laudibus efferre uoluerunt. Sed minimā quidem portiūculam attigerunt. Sed ꝗ primum debiti vinculum ꝛ pcipuam oium nostrum obligationem intueor: idq; nedum pietati ꝛ officio congruum: sed etiam iustitie ꝛ honestati proximum videtur: hanc scientiam siue sciendi modum Auerroi secundo metaphisice attestāte. minime esse silencio pretereundam.

¶ Dialetica a disserēdo est uocata: eo ꝙ dialetici de uerboꝝ ac rōnum acumine soleāt disputare. Dialetica racio p̄prie: nō sermo: ut plerisq; placuit dicit. fundamētum enim dialetice est ex intellectu: sicut p̄ncipiuꝫ artis grāmatices ex lingua euenisse fert: ut ab Alpharabio in cōpōne sue logice: ꝛ diui Egidij Romani in elenchoꝝ libro scriptum inuenimus. Ab hac fit sapiētia: que rerum diuinarum ac humanarum scientia dicit grece sophia: ꝛ qui eaꝫ pfitent sophi appellant. Cuius nomen dialetica illis clarissimis viris dedit. Hec discurrēdo rōcinādo a principijs ad cōclusionem felices facit ꝛ rerum cognoscere causas. hanc Cicero lingue romane decus in quadā epistola longe cōmēdauit: ꝛ in de officijs p̄mo. nos a brutis differre facit: labi: errare: nescire: ꝛ turpe: ꝛ malū dicimus. Que igit sola dialetica ꝛ phie ꝛ diuine sapientie nauim ab huiusmodi scopulis diligētissime gubernat: hanc nescientes parmenidem ꝛ melissum in nālī phia fluctuare vidimus. hinc ab Auerroi medicoꝝ p̄mus Auicēna reprehēdit. hunc virum ait modicā dialeticā duxisse peccare peccato manifesto. Que singula ita tue dñationi sunt nota. Ita apud oēs sapientes celebri fama vulgata: ita a grecis latinisq; celebrata: ut nullius p̄conijs indigeant. Nec mihi tantū est ingenij: nō spiritus: nō eloquētie: ut dialetices laudes tue dñationi describere possim: sed hanc p̄uinciā summis oratoribus ꝛ grauissimis phis relinquo qui abundāti eloquētie fonte de ea fari poterūt. Tantū tue dñationi aperiā quid anno p̄terito mihi acciderit. Cum in dulcissimā patriā me cōtulissem animum laxandi gratia: ad bibliotecā nostrā: que est in monasterio sancti Petri Bugelle descendi: ibiq; inter reliquos tum theologie: tum phie: ac dialetices codices: fundatissimi dñi Egidij Romani quedā opera inspexi: ac illis operā dedi. ne tunc tēporis ocio uacatem. Tandem illius fundatissimi doctoris elenchoꝝ liber in quo fallacias insup sophisticarum atq; apparētium rōnum dissoluere docet: meas in manus incidit. Profecto illud diuinuꝫ opus maximo me gaudio affecit hinc excogitaui: imo certum fuit: ne p̄petuo exilio opus Egidij Romani dānatum forte: illum ex tenebris in lucem adducere: ut tua dñatio in p̄mis: ceteriq; bonarum artium: quas liberales uocāt: studiosi: tanti operis p̄ticipes efficerent: Aristotelicum illud seruans. Bonum ideo bonum quia cōmunicabile. hunc igit correxi ꝛ emendaui: ꝛ qōnem quādam defensiuam opinionis Egidij romani e medio demonstrationis a nostris doctoribus quanto potui studio labore: vigilantia: ab illis ubicunq; de hac materia dixerunt: notata excerpsi: in ordinemq; redegi: ꝛ p̄ce nōnulloꝝ cōmilitonū meoꝝ votoq; coactus impertime imp̄mēdum statui. Illiusq; ad diuinuꝫ ꝛ sacrum Parisiense ꝛ gymnasium trāsmittere: in quo tua dñatio longe insudat. Istuꝫ modo tu accipies: ꝛ in bibliotecha tua copiosissima repones. Quāq; mutus sit ꝛ qualibet ala carens. Dulcisce tū sentire letariq; videbit. Iuris ciuilis ac pontificij que patauij didicisti tecum ꝯtemplabit: theologiā ꝛ phiam quibus tua dñatio incūbit expectꝫ admirabit. Non tue dñationi offero oppida: opes: facultates: ꝛ clientelas: quibus ferreria domus affluentissima est. Sed ad reuerēdissimā tuā dñacionem ꝯfugio: que domum nostrā diligit: ꝛ me sui obseruātissimū affinem esse cognoscit: cui hoc munusculū trado: dedico ꝛ inscribo sperans te leta ꝛ hilari fronte ac humanitate ꝯsueta suscepturum ꝙ oēs defectus a solius inscriptionis tue titulo dilabent. Igit benefactor singulatissime exiguum tui serui munus accipias. Nec tantū rei tenuitatē cōspicias: ꝙ totius familie de meschiacis ac oium fratrum meoꝝ erga tuaꝫ dñationem: ꝛ magnificum splendidissimūq; equitem auratum ducalem Sabaudie thesaurarium dñm Sebastianū de ferrerijs nostre patrie decus ꝛ tutorem: tuūq; dignissimuꝫ patrem fidem ꝛ obseruantiā metiaris. Valeat tua reuerēdissima dñatio: ꝛ me sibi ꝯtinuo cōmendatum habeat.

¶ Nicolaus telluccius de sancto Miniate phie Padue pfessor ad reuerēdissimū dñm Joānem Stephanum de ferrerijs episcopū Vercellensem electum.

Vita fugit: uolitāt anni: mors frigida falce
 Nititur hostiles accelerare pedes.
Vita breuis: nrā est: spatio qō viuim⁹ arcto.
 Nos fragiles: si qua est: perpetuare via.
Forma: vigor: turres: aurū: fata gratia: ꝑles
 Non dant eternos si moritura viros.
Vltima fortune substant duo p̄ma senecte.
 Vltima mutant: tēpore p̄ma cadunt.
Sola igit virtus eternos prestitit annos.
 Hanc sequeris: viues: mortuus alme pr.
Egidium virtus mortali corpore textum
 Viuificat: nullo funere suppositum.

¶ Expositio Egidij Romani supra libros elenchorum Aristotelis: vna cũ questione defensiua opinionis de medio demonstrationis eiusdem.

X illustri prosapia

oriũdo dño philippo filio pclari: ac venerabilis comitis flandrēsis. frater Egidius Romanus ordinis fratruʒ eremitaruʒ sancti Augustini. Salutem in eo quo oīs sapiētia deriuat. ¶ Nature sagacitas ex eius opatione dinoscit. nā in agēdo ex intelligētijs memorata a deo dirrecte in finē tēdit: ut oīa debito fine cōpēset. ppter qđ qr liberoꝝ ⁊ seruoꝝ opa sunt diuersa: vera est illa politicoruʒ. lib. pᵒ. sñia qȝ nā utrorūqȝ corpa nō pari rōne ɔstituit: sed suos quoruʒ est obedire ut iussa implere valeāt: corpe facit eē robustos: liberos vō quos ɔgruit alios regē. facit ut vigeāt intellectu. Itaqȝ ut testaẗ phs. quicūqȝ in tātū ab alteris differūt ut bestia differt ab hoie: ⁊ corpᵒ ab aīa: q̄si nā sunt sui. Quia ḡ hoc nesciētes a sciētibᵒ patiunẗ. cuʒ ḡ bonū sit bestie ut regaẗ ab hoie: ⁊ corpi ut regaẗ ab aīa: expedit impitis etiā ppter eoꝝ bonū pitioribᵒ eē subditos. Qꝫ si h̄ phicū dictū solū reputaẗ famosuʒ ⁊ figuralr tm̄ ɔtinē aliquā veritatē: est tn̄ nullo dubitante aptissima vitas: qȝ oīno suus ⁊ ancillatiuus existit: qui sic impitᵒ est qȝ in sua impitia satagit remanere. Si enī oēs hoies nā scire desiderāt: penitᵒ ab hūana nā degñat: qui scire ⁊ itelligē nō affectat. Quare si vra nobilitas me affectuose rogauit: ut sup libros elēchoꝝ aliq̄ scripta cōponerē. quatinus sophisticaruʒ rōnū solone ɔspecta liberiᵒ itelligētia polleretis. cogor laudare qđ petitis. Quia ex h̄ vos nō fuisse neqȝ degenerē: sȝ oīno herilē ac liberū cōprobatis. Decet enī ut sic estis origine nobilis: sic sitis aīo ⁊ pspicacia gñosus. Petitionis ergo decētia: necnō ⁊ sincera dilectio quā erga vestraȝ geto psonā: q̄si due pmisse hāc ɔnem sufficiētius inferunt: qȝ dei inisus auxilio sup dicto libro quedā expositiua cōponam: ut vestra generositas postulauit.

Lpharabius

in logica sua volens quādā notitiā tradē de dialetica ait: qȝ fundamentuʒ dialetice est ex itellectu: sicut fundamentum artis grāmatice est ex lingua. vñ subdit: qȝ scia dialetice cōpataẗ ad itellectū ⁊ itellecta: sicut scia grāmatice cōparaẗ ad linguā ⁊ ad vocabula. Ut ergo sciamᵒ quō per hec dicta notificaẗ dialetica: ⁊ qualr distinguiẗ ab alijs scientijs: ⁊ que fuit necessitas iueniēdi eā. ¶ Notandū qȝ qr nō cogscimus res ipas nisi rōcinādo ⁊ discurrēdo a pncipijs ad ɔnē. necesse fuit iuenire aliquā artē que eēt directio rōnis nostre per quā possemᵒ cogscere utrū de rebᵒ q̄s cogscimᵒ recte vl nō recte formaremᵒ rōnes vl sillos. pp qđ antiq phi disputātes de natura rerū: ⁊ ignorātes exercitiū artis disputatiue rōnes eoꝝ cū hoc qȝ falsa recipiebāt nō sillogiçabant: ut pȝ ex pᵒ phisicoꝝ de parmenide ⁊ melisso. ɔᵒ xᵒ. ⁊ qđ dictū est de melisso ⁊ parmenide veritatē hēt de oībus alijs phis pcedētibᵒ Arꝭ. oēs enī ipsi ignorātes disputatiuā artē credētes sillogiçare nō sillogiçabāt. Necesse ḡ fuit iuenire arteʒ aliquā que esset rōnis directiua. ¶ Rursus: qr scie speculatiue cōplenẗ per diuturnuʒ exercitiū: ⁊ vnus homo sine auxilio alteriᵒ iuenire scientiā nō pōt aliquā speculatiuā: nec sm se totam: nec sm magnā ptē: nisi adiutus ab alio: oportuit hoies sibi iuicē coicare in tradinone scie. pp qđ 2ᵒ meᵗᵉ ɔᵗᵒ 2ᵒ scribiẗ qȝ si nō fuisset gñosus nō eēt thimeus: ⁊ si non eēt thimeus multum careremus de cōpōne musicali. Nunqȝ enī ut dicit cōmētator ibidē. aliqs per se iuenire pōt cōplere artes opatiuas: aut desidatiuas: quia nō cōplenẗ nisi per iuuementū poris ad sequentē. opȝ ergo fieri coicationē in scīs si debeat complete tradi. ⁊ qr ɔsideratio nō fit nisi per smonē. iđ sic oportuit inuenire vnā artē ut dialeticā que est directiua rōnis ne erreẗ in rōcinādo ⁊ sillogiçādo: sic oportuit vnā artē ut grāmaticā iuenire: que est directiua lingue ne erreẗ in loquēdo. Iđ dē Alpharabius ait. qȝ sic grāmatica est pro bono ligue ne erreẗ in iterptatiōe: sic scia dialetice est directio itelligētie ne erreẗ in itellectis. i. ne erreẗ in hīs que rōcinādo ⁊ sillogiçādo itelligimᵒ. ¶ Dicamᵒ ergo qȝ sciarū quedā sunt reales: quedā logicales. dr aūt dialetica a realibᵒ scientijs: qr ipa nō est realis sȝ logicalis. ¶ Amplius: qr logicalis scia dr a logos: ⁊ logos grece latine smo vel rō iterptaẗ. dialetica pprie loquēdo nō dr logica a logos quod est smo: sed a logos qđ est rō. Nā si cōi noīe scie rōnales pñt dici smocinales: ⁊ eꝫ. tñ ut pȝ per hīta dialetica pprie est rōnalis: qr est directiua itellectᵒ ⁊ rōnis. grāmatica vō pprie est sermocinalis: qr dirigit smonē ⁊ liguā. Ex q̄ pȝ quō dialetica differt a scientijs realibᵒ: ⁊ quō a grāmatica. quō aūt differat a rhetorica in dubitationibᵒ ondeẗ. ad pñs aūt tm̄ dictū sit dialeticā nō eē sciam realē: nec pprie loquēdo est scia logicalis: ut dr logica a logos qđ est sermo: sed ut dr a logos qđ est rō: ⁊ qr sic eēntiale est dialetice se tenere ex pte rōnis possumus eā diuidē sm ea que videmus ex pte rōnis ⁊ itellectᵒ. tenet enī dialetica se ex pte rōnis: nō qȝ pprie sit de actibus rōnis: ut in dubitationibᵒ patebit. sed pprie est de ɔceptibᵒ ⁊ itētionibᵒ que per actᵒ rōnis formanẗ. noster aūt itellᵒ qr itelligit cū fantasmate: ⁊ modicū pticipat de lumie itellectuali: sed tenet ultimū gradū in gñe itelligibiliū. iđ nō stati itelligēdo sbm itelligit pdicatū. pp qđ itellus intelligit cōponēdo ⁊ diuidēdo: sic etiā: qr nō stati qñ intelligit pnᵃ itelligit ɔnes: opȝ ipm itelligere discurrēdo ⁊ iferēdo. sunt ergo isti tres actᵒ itellᵒ. pmus est simplr cogscere. scđs cōponere ⁊ diuidere. tertius est discurrere ⁊ iferre. sm hos tres actᵒ itls formaẗ. nam intelligēdo simplicia format simplicē ɔceptū ⁊ diffonē. itelligēdo cōposita format enūciationē. discurrendo format sillm. iđ sm hos tres actᵒ rōnis ɔsueuit cōiter diuidi logica in tres ptes: videlȝ q̄ntū ad intellectū simplicē in pdicamēta: in piermenias q̄ntuȝ ad itellm cōpositū. Et in libros artis noue q̄ntū ad illū actū itelligendi qui est discurrē ⁊ iferre. h̄ aūt ⁊ si bñ dierū sit. videẗ tñ si per se loq volumᵒ qȝ magis accipiēda sit diuisio dialetice sȝ ɔceptᵒ ⁊ itētiōes que formanẗ ex his actibᵒ: ut dicamᵒ qȝ in libro pdicamētoꝝ determiaẗ de simplicibᵒ ɔceptibᵒ: ut de q̄ditatibᵒ ⁊ ɔceptibᵒ. x. generū. In libro āt piermenias determiaẗ de enūciatione que formaẗ ex itellectu componēte ⁊ diuidente. cōponēte q̄ntū ad enūciatiōeȝ affirmatiuā. diuidēte q̄ntū ad negatiuā. In libris autē artis noue determinatur de sillogismo qui formaẗ ex intellectu discurrēte ⁊ inferēte. libri ergo artis noue diuidi pñt sm diuisionem sillogisticā. sills enī duplr pōt accipi. simplr ⁊ ɔctᵒ. Si sumaẗ simplr sic determiaẗ de eo in liᵒ poꝝ. si aūt ɔtrahaẗ hoc erit duplr: qr vel ɔheẗ ex necessitate mãe: ⁊ sic est liber posterioꝝ. vl ex hitudie localī: ⁊ hoc duplr. qr hᵃᵗ hitudo vl erit cōgrua ubi poterit saluari forma sillogistica: ⁊ sic est liber topicoꝝ. vl erit incōgrua ubi forma sillogistica saluari nō pōt: ⁊ sic est liber elenchoꝝ: quē premanibᵒ hēmus: in quo determinaẗ de sillo sophistico qui videẗ sills: nō est tñ simplr: sed est sills ɔctus per indebitā additionē. sicut enī mortuū respectu hominis hēt rōnē indebite additionis: ita qȝ homo mortuus nō est homo: sic sills peccans in forma nō est sillȝ qr ɔhiẗ per hitudinē localē incōpetentē in qua forma sillogistica saluari nō pōt. utrū aūt in hoc libro debeat assignari sbm ipe sillus sophisticus: vel ipa sophistica hitudo localis. vl etiā ipse elenchus nō est pñtis specu

lationis: qꝛ in ꝓsequēdo patebit. sufficiat aūt ad p̄ns scire quō per ea que determinant in hoc libro: distinguit iste liber ab alijs. Causa aūt efficiēs hui⁹ libri fuit Arꝭ. formalis est duplex: forma agēdi: qꝛ est diuisiu⁹ diffinitiuus: ⁊ exēploꝝ positiuus. ⁊ forma tractat⁹ ut ordinatio capꝉoꝝ ad inuicē. causa finalis est notitia eorum que tradunt in hoc libro: qua notitia habita possumus vitare sophisticas importunitates.

Cõ.4

Uoluit plato ut recitat cõmentator in 3° de aīa. ꝙ p̄mo in p̄ncipijs d3 eē lōgus: pp qđ ut facili⁹ speculari possim⁹ q̄ sūt ꝓpa sillō sophistico diffin⁹ disputab m⁹ q̄dā cōia tā circa logicā q̄3 ēt circa sill3 sophisticū. ¶ Ad itelligētiā p̄dictoꝝ dubitaret forte aliqs de qb⁹ sit logica. utꝝ eē hēat de actib⁹ rōnis: ut cōiter pōt. ¶ Ad qđ dici pōt ꝙ ⁊ si aliq̄ mō de actibus rōnis sit logica: ꝓprie tñ nō est de actibus: s3 est de itētiōibus ⁊ ↄceptib⁹ qui formant per h⁹ᵒˢ act⁹: qđ duplici via uenari possum⁹. nā cū logica ꝓprie dicaƚ scia rōnalis: ut dictū est: ꝓpe erit de his ad que cōparaƚ rō in eo ꝙ rō. rō aūt ad duo cōparaƚ. s. ad actū: ⁊ ad id qđ per actu3 ↄstituiƚ: ut itellect⁹ cōparaƚ ad actū itelligēdi: ⁊ ad illō qđ formaƚ per talē actū. Semp eni ut dictū est: rō nr̄a ⁊ itellect⁹ nr̄ in itelligēdo aliqđ formaƚ: qꝛ in itelligendo simplicia formaƚ simplicē ↄceptū siue diffōnē. In itelligēdo cōposita formaƚ enūciationē. Ad hec āt duo rō nr̄a nō vniformiter cōparaƚ: nā ꝙ tendat in actū: h nō hēt ut rō est. nā ⁊ sensus redit in actū suū: sed ꝙ ex actu aliqđ formet cōpetit itellectui ⁊ rōni magis ꝑ se. sensus eni l3 sentiat: tñ nō format sibi h⁹ᵒˢ ↄcept⁹: sic intellect⁹. ↄcept⁹ ergo ⁊ formata per itellectū magis per se se tenēt ex pte rōnis q̄ ipi act⁹. dialetica ergo que ꝓpe rōnalis est magis erit de h⁹ᵒˢ ↄceptibus q̄3 de ipsis actib⁹. ¶ Amplius discurredo per libros logice videmus oino uerū eē qđ diximus. liber eni p̄dicamētorū est de ↄceptib⁹ quos formamus in itelligēdo predicamēta: ⁊ nō de actu itelligēdi per quē talia itelligimus. Cū eni dico subā: l3 subā nō significat actū illū intelligēdi per quē itelligo subā: sed significat ↄceptū quēdā ⁊ rōnē quādā quā formo in itelligēdo subā3: iō dr̄ 4° me^{ce}. ꝙ rō ꝙ sigt nomē est diffō. semp eni in intelligēdo incōplexa formamus nobis quēdā cōceptū simplicē: uel q̄si simplicē3 qui cōi noīe pōt dici diffō. nā l3 ꝓpe sola spēs diffiniaƚ. cuilibet tñ noī icōplexo cādet quidā ↄceptus in aīa: qui cōi noīe pōt dici diffō. ⁊ h⁹ᵒˢ diffō est id qđ sigt nomē. liber ergo p̄dicamētoꝝ est de incōplexis. nō ꝙ sit de ipo actu itelligēdi quo itelligimus simplicia: qꝛ de h⁹ᵒˢ actu in 3° de aīa satis determinaƚ: sed est de ipsis ↄceptib⁹ qui formanƚ cū itelligim⁹ simplicia. p̄dicamēta eni de qb⁹ est liber p̄dicamētoꝝ nō significāt ipm actū itelligēdi. sed significāt ↄcept⁹ illos quos formamus cū intelligimus ea. erit ergo dictus liber de h⁹ᵒˢ ↄceptib⁹. sed qꝛ etiā de talib⁹ ↄceptibus pñt eē aliq̄ mō scie reales. quō differēter sit de eis logica: ⁊ realis scia patebit cum dubitabiƚ quō logica differt a metaphisica ⁊ ab alijs realib⁹ scietijs. ad p̄ns tñ in tātū dictu3 sit ꝙ differt actu rōnis a ↄceptu qui formaƚ per talē actū: qđ p3. qꝛ nomē nō sigt ipm actu3 sed ↄceptū formatū per actū. subā eni nō sigt ipm intelligere sed ↄceptū illū quē formo in itelligēdo subam. ergo liber p̄dicamētoꝝ iō de p̄dicamentis dr̄: qꝛ est de cōceptib⁹ illis quos formamus in itelligēdo p̄dicamēta: sed sicut in itelligēdo icōplexa aliqđ formamus: ut concept⁹ illos: sic in itelligēdo cōplexa: ut in cōponendo p̄dicatū cu3 sūb aliqđ formamus: qꝛ enūciatione3 ipsam: ꝓpter qđ sicut liber p̄dicamētoꝝ nō est de actu intelligēdi quo itelligimus simplicia: sed de ↄceptib⁹ quos formamus. sic liber piermenias non est de actu intelligēdi quo itelligimus cōposita: sed est de ipa enūciatione quā formamus per talē actu3. ¶ Rursus. qꝛ sicut in itelligēdo p̄dicatū cū sūbo formamus3 enūciationē: sic in itelligēdo ↄnes in p̄ncipijs formamus sill3. libri ergo artis noue nō erūt de actu itelligēdi quo intelligimus ↄnes in p̄ncipijs: sed de sillō qui formatur per talē actū. p3 ergo de quo sit logica uƚr: qꝛ est de h⁹ᵒˢ cōceptib⁹ ⁊ itētionib⁹ formatis per actū itelligēdi. partiales ergo libri logice diuidunƚ s̄m qđ: ⁊ in diuersis libris determiaƚ de diuersis ↄceptib⁹ ⁊ itētionib⁹. na3 sicut corpus mobile cōi mō acceptū est sūbm in tota nā li phis: ↄctū tñ ad hoc uƚ ad illud est sūbm in h libro: uƚ in illo: sic h⁹ᵒˢ itētiones uƚr logicā cōprehēdūt. determinate v̄o ad illud ut ad sillm: uel ad enunciationē determināt sibi diuersos libros logice: ut pōt patē per iā dicta. colliḡt ergo loquendo dialetica est de actib⁹ rōnis: qꝛ h⁹ᵒˢ ↄcept⁹ actus q̄dē rōnis dici pñt: pp qđ cōia scripta hec dicēria nō falsificamus. Nā ⁊ nos in rhetorica ubi supꝑficiali⁹ de dialetica locuti sumus: nō curauim⁹ distinguē iter h⁹ᵒˢ ↄceptiones ⁊ actus rōnales: sed diximus dialeticā ⁊ rhetoricā esse de actibus rōnis h⁹ᵒˢ.

Ulterius forte dubitaret aliqs. dato ꝙ dialetica sit de talib⁹ cōceptib⁹ ⁊ itētiōib⁹. utꝝ ꝓprie loquēdo possit dici scia. Ad qđ dici pōt ꝙ s̄m ph3. 2. metaph. ↄ^{to}. 15. dialetica debet dici modus sciēdi. vñ sup illo v̄bo: ꝙ mali est simul querē sciētiā ⁊ modū sciēdi. vult cōmentator ꝙ per h⁹ᵒˢ modū itelligat dialeticā. rō aūt: qꝛ dialetica est magis modus sciendi q̄3 scientia. ex hoc sumi pōt: qꝛ scientia est in intellectu ⁊ de illis ꝓprie ⁊ p̄ncipalr est scia que ꝓprie ⁊ p̄ncipaliter pñt eē obm intellect⁹: ⁊ ide est: ꝙ qꝛ ꝓprie pticularia nō sunt ꝓpriū obm itellect⁹. bñ dictū est qđ scribit. 7. meta^{ce}. cōmēto. 35. ꝙ eoꝝ nō est scia neq3 diffō. Cū ergo itellect⁹ per se ⁊ p̄mo itelligat ipas res ⁊ alia a se: ⁊ intelligendo ea itelligat seipm: ut pōt hēri ex 3° de aīa. cōmēto. 15. nihil qđ est in itellectu s̄m ꝙ huius poterit p̄ncipale eē obm itellect⁹. Dialetica ergo que est de ↄceptib⁹ ⁊ itētionib⁹: ut sunt qđ rōnis ꝓprie scientia eē nō poterit: erit tñ modus sciēdi. nā l3 itellect⁹ nō feraƚ in ↄcept⁹: ⁊ intētiones que sunt in ipo p̄mo ⁊ p̄ncipalr. tñ s̄m h⁹ᵒˢ ↄcept⁹ ⁊ intētiōes accipiƚ modus sciēdi ⁊ itelligēdi. nā l3 p̄ncipalr sciam⁹ ipas res: scim⁹ tñ eas s̄m modū quo sunt in nobis ↄcept⁹ ⁊ intētiōes earū. modus ergo sciēdi ex talib⁹ itētionib⁹ accipiƚ ꝓprie. ergo dialetica est magis modus sciēdi q̄3 scia. cōi tñ noīe scientia dici pōt: nō ꝓprie: qꝛ ut p3 per iā dicta: scia est de reb⁹: modus tamē sciendi accipiƚ s̄m intentiones ⁊ conceptus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. dato ꝙ dialetica aliquo mō sit sciētia. utrum sit cōis uel spālis. ¶ Rñdeo dicēdo: ꝙ ut p3 per iā dicta dialetica per se est de ↄceptib⁹ ⁊ intētionib⁹ que se tenēt ex pte rōnis. uerū qꝛ h⁹ᵒˢ ↄcept⁹ ⁊ rōnes applicabiles sunt ad oīa: dialetica quodāmō est de oībus reb⁹. ⁊ iō bñ dictū est qđ scribiƚ p̄° topicoꝝ. c. p̄°. ꝙ dialetica ad oīu3 methodoꝝ p̄n^{a} viā hēt. oēs eni scie aliq̄ mō utunƚ sillō ⁊ alijs itētionib⁹: de qb⁹ est logica. ¶ Cū ergo queriƚ utrū dialetica sit cōis scia uel spālis: p3 ꝙ per se ⁊ p̄° est spālis: qꝛ nō est de oī ente: sed solū est de ↄceptibus ⁊ itētionib⁹ formatis per actū rōnis: uƚ cōi noīe: ut dictū est. ⁊ de ipsis actib⁹ rōnis: tñ qꝛ h⁹ᵒˢ act⁹ ad oīa entia applicari possunt: ex ↄñti dialetica est sciētia cōis. Ex hoc forte ortū habuit illa distinctio: ꝙ dialetica ↄsiderari pōt ut docens: ⁊ ut utens. ut docēs sūt est spālis: qꝛ nō est de oī ente: sed solū est de his que se tenēt ex pte rōnis. ut utens v̄o est quodāmō cōis: qꝛ rōnib⁹ illis uti possumus in oī mā ⁊ applicabiles sunt ad oīa entia. Ex h̄ ēt patē pōt quō dialetica est de secūdis itētiōib⁹ ⁊ diuctis p̄mis. illa eni enūciatio ⁊ talia de qb⁹ per se est logica scḋas intētiones noiant: eū qꝛ

hec applicabilia sunt ad ea que sunt significatiua rerū ꝛ ad ea que dicunt intētiones pmas:ideo dialetica est de scdis intētionib° adiūctis pmis:qꝛ est de talib° scdis intētionib° applicabilib° ad ea que sunt pme intētionis. quō aūt differunt pme intētiones a scdis:ꝛ utrū de oib° scdis intētionib° sit dialetica:ꝛ quō est de eis alibi forte declarabit. Ad pñs aūt sufficiat scire qꝛ dialetica magis est de scdis intētionib°. Scie vo reales magis sunt de intētionib° pmis:ꝛ qꝛ que tradunt in logica pñt adiungi ꝛ applicari ad ea que sunt aliarum sciarū. iō dictū est dialeticaꝫ esse de scdis intētionibus adiunctis pmis. i. applicabilib° ad pmas.

Alterius queritur. dato qꝫ dialetica nō sit scia nisi large loquēdo:ꝛ qꝫ pōt eē cois ꝛ spālis:dubitaret forte aliqs.utrū magis deficiat a rōne scie:ut est cois qꝫ ut est spālis:uł econuerso. ¶ Rñ° dōm qꝫ magis deficit a rōne scie:ꝛ magis est modus sciēdi:ut est cois:ꝛ ut applicat ad res:qꝫ ut est spālis:qꝛ ut est cois ꝛ ut applicatur ad res nō est determinati gñis:nec est de aliquo obiecto pncipalr:sed solū est qdā modus sciēdi quo utunt alie scientie in determinādo de reb°. Sed ut est spālis:ꝛ ut est docens hēt aliqd obm de quo ꝯsiderat pncipaliter:ut ea que se tenēt ex pte rōnis:ꝛ de eis pbat que pbare debet:ut pbat debitas passiones de sillo. uel ēt pbat alia ut mā reqrit in multis:ꝛ imitat alias scias. Deficit tñ aliquo mō a rōne scie:qꝛ lꝫ sic accepta sit aliquo mō de aliq obiecto pncipalr:ut de his que se tenēt ex pte rōnis:tñ qꝛ talia nō pñt eē pncipale obm intellectus:dialetica ēt sic accepta deficit aliquo mō a ratione scie:ꝛ dicit eē modus sciendi.

Alterius forte dubitaret aliquis.utrū dialetica sit necia:ꝛ sit eēntialis pars phie. nā quocūqꝫ mō accipiat cū semp deficiat a rōne scie nō videt qꝫ sit necia. ¶ Rñ° dōm qꝫ sicut res nālis dupli'r cōsiderari pōt. s. quātū ad eēntiā suā ꝛ quātū ad moduꝫ exñdi quē hēt. ꝛ aliqd non est de rōne rei ꝯsiderate fm essentiā suā:qꝫ tñ est de rōne eius qꝫtū ad modū exñdi:ut ꝯditiones mäe non sunt de rōne hois ꝯsiderati fm essentiā suā. sunt tñ de rōne eius qꝫtū ad moduꝫ exñdi quē hēt. nā cū nō existat hō nisi in suis pticularib° cuꝫ de rōne rei pticlaris sit mā signata. De rōne hois qꝫtū ad modū exñdi quē hēt sunt aliquo mō ꝯditiōes mäe: sic phia dupli'r pōt ꝯsiderari:uel fm se:uel fm modū q pricipat a nobis fm se accepta:cū scia sit ,pꝑe de reb° ptes eēntiales phie accipiunt fm diuisioneꝫ rerū:ꝛ qꝛ res tripli'r pñt accipi:uel ut sunt ꝯiuncte motui ꝛ mäe fm esse ꝛ diffōnē ut nālis. uel ut sunt ꝯiūcte fm esse:ꝛ nō fm diffōnē:ut mathe^{ca}. uel ut nec sunt ꝯiuncte fm diffōnē:nec fm esse ut scia diuia. iō dr 6° me^{ce}. qꝫ tres sunt modi eēntiales phie:phisicus:mathe^{cs}:ꝛ diuin° & aūt in declarationib° quas sup p° phisicoꝝ edidimus plen° tractauimus. igit fm hūc modū dialetica sic deficit a rōne scie:sic deficit qꝫ nō est eēntialis pars phie. Sꝫ si ꝯsideret phia nō fm se:sed fm modū q pricipat a nobis:qꝛ nos itelligimus cū discursu:ꝛ itelligim° cōponēdo ꝛ diuidēdo:pp qꝫ itelligēdo pōt accidē obliqtas ꝛ error:qꝛ nō cōponimus nec iferimus ut debem° iō dialetica qdāmō essentialr ptinet ad phiaꝫ put dirigit intellectū nr̄m:ne in speculādo accidat sibi error.

Alterius forte dubitaret aliqs:qꝛ nō videt qꝫ tota logica sit necia. nā si logica est quedā directio itellectus:ꝛ ad hoc intēest ne intellectui accidat error:qꝛ in cōponēdo ꝛ diuidendo:ꝛ etiā iferendo pōt error accidē. videt qꝫ liber pierminias:qꝛ est de enūciatiōe:ꝛ libri artis noue qui sunt de sillo ꝛ de illatiōe sint aliquo mō necij. sed liber pdicamētoꝝ qui est de icōplexis:qꝛ circa itelligētiā idiuisibiliū:sine circa illud qꝫ qd est nō ꝯtigit error. iō talis liber videt eē supflu°. Cū eni ,pprīū obm itellect° sit qꝫ qd est qꝛ potētia nō errat circa ,pprīū obm. Circa icōplexa ꝛ circa h^{oi} quidditates nō accidet error. ¶ Rñ° dōo qꝫ lꝫ circa talia nō accidat error per se. tñ ut coiter pōt accidit error p accñs:qꝫ ut coiter dr dupli'r cōtigit. p° si attribuimus ꝯceptū ei cui nō ꝯuenit:ut si ꝯceptū ibe attribueremus accñti:uel si qꝫ ꝯcipimus de hoie:crederemus qꝫ cōpeteret leoni. 2° hoc ꝯtingit:qꝛ etiā in talibus ꝯceptib° qui sunt de incōplexis est aliq mō cōpō:ut ꝯcept° spēi ꝯsurgit ex cōpōne ,pꝑe drīe cuꝫ gñe:ꝛ in ꝯceptu gñis ꝯsurgit aliq cōpō ex potētia ꝛ actu. genus eni fm cōmētatorē 2° meta^{ce}. nō est idē qꝫ mā:qꝛ non dicit potentiā purā:sed dicit formā mediā inter potētiam ꝛ actum. pōt ergo in talibus esse error:uel qꝛ nō cōiungimus debitā drīam debito generi:uel qꝛ nō cōiungimus debitū actū debite potentie.

Viso quomodo dialetica est scientia:ꝛ quō est eēntialis pars phie. restat videre de drīa eius ad alias scias:sed qꝛ sufficienter dictū est quō differat a grāmatica. restat videre de drīa eius ad alias scias. ¶ Ideo forte dubitaret aliqs. utrū dialetica differat a metaphisica:ꝛ videt qꝫ nō:qꝛ scie distiguunt per obiecta:ꝛ per ea de qbus ꝯsiderāt. sed fꝫ phm 4° meta^{ce}. logicus laborat in eo qꝫ phs debet laborare. vult eni qꝫ de eodē ꝯsiderēt metaphisicus ꝛ logicus. ¶ P. 2^{ie} ibidē vult qꝫ cōe est metaphisico ꝛ dialetico log de ente ꝛ aliꝫ:qꝫ ꝯuenit i sbo ergo sunt vna scia:qꝛ drīa sciaꝝ accipiēda est ex drīa suboꝝ. ¶ Rñ° dicēdo qꝫ scia nr̄a causat ex reb°:ut dicit cōmētator 12° me^{ce} ꝯ^{to} 51°. Et scire est per cām:ut pōt hēri ex p° posterioꝝ. ꝛ p° phisicoꝝ. cōmēto p°. sicut g videmus in ipis reb°:ꝛ in ipsis causis rerū. sic ꝛ i sciētijs arbitrari possumus. sic eniꝫ oia entia reducunt in vnū ens:ut in ens pmū. ꝛ sic cāe sunt ordinate ad inuicē:ꝛ oēs reducunt in cām pmā. alr eni eēt ꝯfusio vniuersi:sic scie sunt ordiate ad inuicē:ꝛ oēs reducunt in sciam cōem:ut in metaphisicā. alr eni eēt ꝯfusio sciaꝝ: iō simpl'r ꝛ absolute loquēdo nō est pole eē duas scias cōes. metaphisica g que est cois:ꝛ est de ente i eo qꝫ ens nō differt ab oib° illis sciētijs. est ergo vna drīa inter metaphisicā ꝛ dialeticam:qꝛ metaphisica ,pꝑe est scia cois:nō aūt dialetica. alia aūt drīa eē pōt:qꝛ meta^{ca} est sciētia:sed logica:ut patuit. magis est modus sciendi. ¶ Opposita aūt his nō est difficile soluere. nā dialetica per se ꝛ pmo laborat circa ea que sunt rōnis. ex ꝯñti aūt ut supra dicebat circa totū ens. Cū g dicit qꝫ circa idē laborat logicus ꝛ phs:qꝛ circa ens pꝫ hoc nō eē eodē mō:iō phia ꝛ logica nō sunt vna scia. Ad vo scdo addebat qꝫ sunt de eodē sbo. dicenduꝫ:qꝫ sbm dici pōt eē qꝫ ꝯsiderationi subijcit. ens eni subijcit cōsideratiōni logici:hoc est ex ꝯsequēti ꝯsiderationi vo metaphisici ut dictū est subijcit per se ꝛ fm qꝫ h^{oi}.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū dialetica differat ab alijs sciētijs realib°. videt qꝫ nō:qꝛ de h^{oi} ꝯceptibus de qbus est logica videntur eē ꝛ alie scie:ut pꝫ:qꝛ in 3° de aia determinat de cōceptu indiuisibiliū:ꝛ ēt de ꝯceptu cōposito:qꝫ nō eēt nisi de talib° scie reales ꝯsiderare possent. ¶ Amplius dialetica uel est de actibus rōnis:uel de ꝯceptibus formatis per tales act°:ut sit de diffinitione que format ex itellectu simpliciū:uł de enūciatiōe que format per itellectū cōpositū. ꝯstat aūt qꝫ de talib° aliquo modo considerat scientia realis. nam de diffinitione considerat metaphisicus:ꝛ qua ratione diffinitio est de consideratione scientie realis. alij etiam conceptus de cōsideratione talium actuū esse poterunt. ¶ Rñ° dōo:qꝫ h^{oi} ꝯcept° pōt dari duplex distinctio. pmo eni pñt ꝯsiderari fm se:ꝛ ut sunt noia scde intētionis. 2° pñt accipi qꝫtū ad id qꝫ subijcit talib° itētionib°. nā sicut ge-

nus noiat intẽtionẽ scdaz: aial tñ qd stat sub tali itẽtio-ne noiat itẽtionẽ p̃mã: sic diffinitio τ enũclatio nomi nant scdas intẽtiones: ea tñ que stant sub istis pñt no-minare itẽtiones p̃mas. differt ergo dialetica ab alijs scĩetus realib⁹: qr dialetica magis est de istis ut nomi nant itẽtiones scdas. alie vo magis sunt de his q̃tum ad ea que talib⁹ itẽtioib⁹ sũt subiecta. Scdo pñt ee di stictio taliũ pceptuũ: qr diffinitio τ oẽs hoi pcept⁹ du-pliciter pñt psiderari. ul ut sunt significatiua rerũ: uel sunt instra intellect⁹ ad itelligendũ. Dialetica ĝ qr est scia directiua rõnis psiderat de hoi pceptib⁹: ut sunt in stra quedaz iuuantia itellectũ ad itelligendũ. Scie vo reales si psiderant de talib⁹: hoc est inquãtũ sunt signi ficatiua rerũ. τ hoc est quod cõmẽtator ait. 7. meta^ce. q logicus psiderat de diffinitiõe ẽm q est i… m q in ducit intellectũ ad intelligere q̃ditates rerũ. phs vo ẽm q significat naturas rerũ.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ dialetica differat a rhetorica. τ videt q nõ. rhetorica eni nõ est realis nec est ppe ẽmocinalis: sed est magis rõnalis. Nã entimemata τ rõnes τ psuasio videnr eẽ totũ corp⁹ rhetorice: τ id circa qd pñcipalr uersat rhetorica: ut videt uelle phs p̃mo rhetoricoꝝ: τ qr hoc videt eẽ ppũz dialetice q nõ sit realis nec ppe ẽmocinalis: sed rõnalis. videt q hoc nõ differat ab il-la. C R⁹. dico: q de hoc in rhetorica sufficienti⁹ dixi-mus: sed ut ad psens spectat: dicere possumus q inter ea que ex pte rõnis se tenẽt: quedaz sunt violentiora τ magis efficacia: qdã vo sũt ifirmiora τ magis debilis ut sill'ss est efficacior q̃ entimema: τ iductio q̃ exẽplũ est ergo rõnalis dialetica τ rhetorica. alr tamen τ alr: qr dialetica pricipalr psiderat que sunt efficaciora ad pcludendũ: ut sunt sill'ss τ inductio. rhetorica vo pside rat debiliora: ut entimema τ exẽplũ. est eni iductio effi cacior exẽplo: sicut sill'ss efficacior entimemate. rheto-rica ergo nõ est dialetica est tñ aliq mõ executiua dia-letice: qr ea de qb⁹ psiderat rhetorica reducunt τ ordi nant ad ea q psiderant in logica: sic ifirma ad fortiora.

C Incipit liber p̃mus Elenchoꝝ Aristotelis. Cap. I.

E sophisticis aũt elenchis: τ de his qui vident q̃dez elenchi: ĝ non sunt: sunt autem paralo-gismi: dicemus.

C Liber iste qui dicit elenchoruz sicut alij libri phi. pñt diuidi in ptes duas. In phemiũ τ tractatũ. ps executi ua icipit ibi [Qm̃ ergo alij qdẽ.] ẽz quosdã aũt alibi incipit ps executiua. sed de hoc nõ est magna vis cõsti tuẽda. Circa p̃mũ duo facit. qr p° dicit de qb⁹ est deter minãdũ in lib°. 2° dat modũ pcedẽdi circa ea que est determinaturus ibi [Incipiẽtes a p̃mis.] C Ad eui dẽtiã aũt p̃me ptis notãdũ q sill'ss sophisticus de quo hic determinat appet τ nõ existit. est ergo ibi q̃si tria psi derare. s. sill'm ipm sophisticũ. apparẽtiã τ nõ existẽtiã hic aũt tria tangit in p° pte. iõ ait: nos aũt dicemus de sophisticis elenchis q̃tum ad ipm sill'm sophisticum: τ dicemus de his. i. de talib⁹ sill'is sophisticis qui vidẽ tur q elenchi q̃tũ ad apparẽtiã. sunt aũt palogismi: s3 nõ elenchi q̃tũ ad nõ exñtiã. Exponit aũt dict⁹ text⁹ aliter ut per ea que dicta sunt nõ tangant p̃dicta tria. vz sill'ss ipse sophisticus: τ apparẽtia τ nõ exñtia: sed re-fert dicta lr̃a ad diuersa gñã sill'oruz sophisticoꝝ: ut sit sensus: nos dicemus de sophisticis elenchis q̃tum ad peccãtes in mã qui lz sint sophistici: sunt tñ elenchi τ sill'i: qr ẽm phm p° topicoꝝ. sill'ss litigiosus peccãs in mã sill'ss est τ sill'ss di: τ addit qd vult dicere de his qui videnr elenchi q̃tũ ad peccãtes in forma: iõ subdit q palogismi sunt nõ elenchi. Nã peccãtes in forma sunt

palogismi. i. iuxta sill'os. videnr eni sill'i sed nõ sunt. ul alr. nos dicemus de sophisticis elenchis. i. de fallacijs in dictione. τ de his qui videnr elẽchi. i. de fallacijs ex dictione. Dicunt aũt hoi fallacie: qr videnr elenchi. qr plus hñt de apparẽtia: τ plus videnr decipe fallacie ex dictione q̃tũ in dictione. τ lz hoi fallacie tantã hẽant apparẽtiã: nõ tñ pp hoc sunt ueri sill'i uel ueri elenchi: sed sunt palogismi: uel paralenchi. Alio mõ pñt expo-ni: ut lr̃. τ legat expositiue: τ sic sensus. nos dicemus de sophisticis elenchis. τ pro. i. de his qui videnr elen-chi. C Notãdũ: q dicit de sophisticis elenchis: τ potius q̃ de sophisticis sill'is. Elenchus enim est sill'ss pdi ctionis: qui maxie videt ptinere ad dialeticũ: τ qr fal-lacie de qb⁹ hic determinat maxime peccãt: ut parebit ptra sill'm dialeticũ siue p elenchũ. iõ hoi fallacie magis merent dici elenchi sophistici q̃ sillogismi sophistici. C Notãdũ etiã: q elenchũ eẽ sill'm ptradictionis pñt itelligi quadrupl'r. p̃mo ut dicit sill'ss pdictionis: quia pcludit aliquã ppõnẽ que pñt eẽ pars ptradictionis: τ sic nõ accipit elẽchus p̃cise: qr hoc mõ ois sill'ss eẽt elen chus: cũ ois ppõ tã affirmatiua q̃ negatiua possit eẽ pars pdictionis. Scdo pñt dici elenchus sill'ss pcludẽs ppõnẽ aliquã: cui ab aduersario sit ptradictũ: τ sic p-prie accipit elenchus ut est sill'ss dialetic⁹: ut vidit Ale xander inuere in 2° sup hoc libro. dialeticus eni iter-rogat ppões quas accipit ab aduersario. Et sic cũ ex datis ab aduersario possit pcludere ppõnẽ aliquã: cui aduersari⁹ dixit ptra. dicit ei facere elenchũ. 3° mõ pñt accipi elenchus sill'ss pcludens utrãq3 ptẽ pdictionis: τ sic duo sill'i sunt vnus elenchus. nõ est eni icõueniẽs utrãq3 ptẽ pdictionis eẽ pbabilem. alr tñ τ aliter acce ptã. pbabile eni est medeã dilexisse i eo q mater τ nõ dilexisse in eo q iterficiẽs. q̃lis aũt pbabilitas reẽuari pñt in utraq3 pte pdictionis: τ q̃liter sill'ss pcludẽs utrã q3 partẽ pdictionis sit dialeticus infra dicet. nã in fal-lacia de petitione p̃ncipij dicetur quõ dialetica est ob uiatiua: τ quõ nõ. τ quõ arguit ex pbabilibus: τ quõ nõ. 4° dicit elenchus ois sill'ss pcludens ppõnem nega tiuã: qr rõ pdictionis videt magis reẽuari in negatio-ne q̃ in affirmatione. Istoꝝ aũt quatuor modoꝝ acci-piendi elenchũ. p̃mus τ quartus nõ sunt ita ad ppositum sicut scds τ tertius. C Notãdũ etiam q dicit de sophisticis elenchis in plurali τ nõ in singulari: qr etsi elenchus sill'ss est vnus: tñ ptra vnũ elenchũ pñt diuer simode errari: sicut ab vno τ eodez signo diuersimode deriuat. imo qr in diffinitione elenchi ponunt diuerse pticule ptra quas peccãt diuerse fallacie: iõ pp diuersi tatẽ terũ istarũ obliquitatũ magis dixit de sophisticis elenchis in plurali q̃ in singulari. Deinde cum dicit.

C Incipientes ẽm naturã a p̃mis.

C Dat modũ pcedendi in hoc libro. d. q vult pcedere a p̃mis ẽm nãz. hoc multiplr exponit. p̃mo sic q nãliter qõ an est p̃cedit qõnẽ qd est: uel ppter qd est. vult ergo phs incipere a p̃mis ẽm nãm: qr p̃us vult determiare de sill'o sophistico: an sit: q̃ qd sit. Alio mõ exponit sic: qr mete p̃mo cadunt in cõsideratione sophiste. τ q r p° docet quot sunt mete: q̃ quot sint modi arguẽdi. ideo incipiet a p̃mis ẽm nãm: qr incipiet a metis quas nãli ter sophiste p° appetunt. Danr etiã alij modi expõnis qui oẽs calumniã hñt. pp qd possum⁹ aliter dicẽ q ẽz nãlem itelligẽtiã eoia p̃cedunt ppria. Amplius nãli-ter elemẽta pcedunt elementata: ut loci sophistici qui sunt elemẽta sill'oꝝ sophisticoꝝ nãliter p̃cedunt ipsos sill'os sophisticos. C Rursus. meta redargutiõis que est apparentior τ manifestior p̃cedit metas alias. vult ergo phs dicere q incipiet a p̃mis ẽm nãm: qr p̃us de terminabit quedã eoia circa sill'm sophisticũ q̃ deter-minet ppe circa ipm. Rursus. p̃us determinabit de

socio sophisticis q̃ de sillis sophisticis. Amplius. ꝑus determinabit de meta redargutionis: q̃ de alijs metis ꝫmo si sic uellemus incedere totum ordinem libri possemus describere ostendendo q̄ semꝑ a ꝑmis ſm nām incipit. i. a ꝑncipio ut natura rei postulat.

Postquam disputauimus quedaʒ cõmunia circa dialecticaʒ. restat disputare quedā cosa circa sillm̄ sophisticū. ¶ Dubitat ergo ꝑmo. utrū de sillo sophistico possit eē scia. videt q̄ nō: qr ſʒ phm̄. 6. metaᶜᵉ. nō male fecit Plato qui cosso cauit sermonē sophisticū sub nō ente. si ergo de eo erit scientia opʒ ut sit ens: qr non entis non sunt spēs neqʒ differentie: ⁊ per cõsequens non entis nō pōt esse scientia. Amplius ⁊ sophistica ⁊ obliquitates ⁊ priuationes: ⁊ talia videnť esse quedā per accidens: sed eius qd̄ est per accidens nō est cura artiū: ut dicit 5° ethicoꝝ. ergo de talibus nō erit sciētia. ¶ Rᵒ dicēdo: q̄ ſm quosdā de sillogismo sophistico est sciētia: qr hᵘ⁹ sillogismus nō dicit priuationē solum: sed supra priuationē addit aliquas causas: rōne quarū de eo pōt esse sciētia. sed hᵒ non pōt stare: qr si sills sophisticus ſm q̄ hᵘ⁹ habet cās ille cause erunt uel apparētie uel nō existētes. si ergo tales cause faciunt sciam nō faciunt sciam nisi existimatam. ideo dicit cõmētator 4° metaᶜᵉ. q̄ sophista nullā habet sciam: sed tn̄ facit estimari se esse scientem: cum tn̄ nō sit. ideo possumus dicere q̄ sciētia nō solum ꝯsiderat recta: sed ⁊ obliquitates rectoruʒ: ut grāmatica nō solum cõsiderat cõgrua: sed ⁊ incõgrua. ⁊ nālis nō solum cõsiderat formā: sed etiā priuationē. est ergo de sillogismo sophistico sciētia etiā ut est obliquitas quedam. sed quō hoc sit per sequentes qõnes manifestius apparebit. ostendet enim infra q̄ subiectū huius libri est elenchus: ⁊ hec sciētia ꝓprie cõsiderat de elencho. de fallacijs aūt nō cõsiderat: nisi inquātū sunt obliquitates elenchi: ꝓpter qd̄ de eis nō est sciētia per se: sed quasi per accidens. ¶ Opposita aūt his nō est difficile soluere. nam cum dicit q̄ de nō ente nō est scientia. uerum est scientia per se ⁊ distincta ⁊ ut apparebit nulla scientia est per se ⁊ distincta que consideret per se de sillogismo sophistico. Qd̄ vō addebatur q̄ de eo qd̄ est per accidēs nō est sciētia. dici pōt q̄ de eo qd̄ est per accidēs nō est scia: ſʒ q̄ hᵒ⁹ nō est scia per se. de sillo aūt sophistico: ut infra patebit nō cõsiderat hec ars per se: sed cõsiderat de eo ut est obliquitas elenchi. uel possumus dicere q̄ ut satis pōt haberi a Cõmentatore sup primo phisicoꝝ. per accidens vno modo idem est qd̄ indeterminatū: ⁊ sic de eo qd̄ est per accidens non est scientia: qr qd̄ est tale ſm q̄ hᵘ⁹ quodāmodo est infinitum. De infinito autē ſm q̄ hᵘ⁹ non est scientia. Alio modo pōt dici per accidens omne qd̄ nō est per se ⁊ ꝑmo: ⁊ sic qd̄ est secūdario: ⁊ ex ꝯsequēti est per accidēs. ⁊ tale per accidens nihil ꝓhibet esse quid determinatum. aliter enim fit album ex dulci ⁊ ex nigro. Naʒ lʒ utrūqʒ fit per accidens tn̄ ut fit ex dulci est oīno indeterminatū ⁊ per accidens. ideo talis factio non determinať in sciētia: sed ut fit ex nigro dicit quid determinatum. Album enim fit ex nō albo: ⁊ non ex quolibet nō albo: sed determinate fit ex nigro: uľ ex alio medio colore. talis ergo factio lʒ sit per accidens: qr album per se nō fit ex nigro: sed ex albo in potentia: nihilominus tn̄ qr tale per accidens quid terminatū nominat nō subterfugit cõsiderationē artis: sic lʒ de sillogismo sophistico nō possit esse scientia per se ⁊ ꝑmo. tn̄ quia sillogismus sophisticus habet determinatos modos appacētie: qr determinate sunt fallacie in dictione uľ extra dictionem: cõsideratio eius nō subterfugit cõsiderationem artis. Uel possumus dicere q̄ de his que sunt per accidens nō est scientia quātum ad res subiectas ei: qd̄ est per accidens. pōt tn̄ esse sciētia de eo qd̄ est per accidens: ſm q̄ dicit determinatā cõsiderationem. ⁊ quantum ad id qd̄ importať nomine eius. pōt anim esse sciētia de casu ⁊ fortuna. possumus enim scire quid ĩportať nomine casus: ⁊ quid noīe fortune. ⁊ cuiusmodi cause sunt casus ⁊ fortuna: qr sunt per accidens: tn̄ de rebus subiectis casui ⁊ fortune nullus artifex tradit scientiā: sic de sillogismo sophistico pōt esse scientia: qr possumus determinate scire quot sunt modi sillogismoꝝ sophisticoruʒ. scire tamen determinate per vnam aliquam scientiam res ad quas pōt applicari sophisticatio est impossibile: qr talia sunt quodāmodo indeterminata: ⁊ ista est sententia philosophi in primo huius. in illo caplo. Scd̄m autem que arguunt qui elenchis utuntur: non oportet tentare.

Ulterius forte dubitaret aliqs. dato q̄ de sillogismo sophistico possit eē scientia utrū dialetica sit illa scientia que est de tali sillo. ⁊ videtur q̄ non: qr sophista differt a dialetico. si ergo ptinet ad sophistā ꝯsiderare de tali sillo: ut patebit: nō videť q̄ hoc ptineat ad dialeticū. ¶ Rᵒ. dōʒ q̄ ut dicebať de sillo sophistico nō pōt eē scia per se ⁊ distincta ⁊ separata cū talis sills eentialr sit obliqtas quedā. illa ergo eadē scia que ꝯsiderat de recto cui opponiť hec obliqtas: ꝯsiderabit de ista obliquitate. semꝑ eni eadē est scientia oppositorū: ⁊ rectū est iudex sui ⁊ obliqui: ut dicitur in ꝑmo de anima. quecūqʒ ergo scia que ꝯsiderat de recto poterit cõsiderare de obliquo: quod opponiť illi recto: ⁊ qr sills sophisticus est obliquitas opposita sillo dialetico: ut infra ꝓbať: dialetica que ꝯsiderat de sillo dialetico ꝯsiderare poterit de sophistico ei opposito. Quod vō dicebať q̄ sophista ꝯsiderat de tali sillo. ergo dialeticus nō ꝯsiderat de eo: ut patebit nō eodem modo ꝯsiderat sophista ⁊ dialeticus de sillo sophistico diuersas aūt artes cõsiderare de eodem. sed nō eodem modo non est incõueniens.

Ulterius forte dubitaret aliqs sophista. utrū considerare possit de sillogismo sophistico. ⁊ videtur q̄ non: quia ut patet per habita cõsideratio sillogismi sophistici pertinet ad scientiā. ars autē sophistica nō est scientia nec modus sciēdi. Sed solum est modus apparendi: ut satis innuit Cõmentator 4° metaᶜᵉ. ergo ⁊c. ¶ Rᵒ dicendo: q̄ non est incõueniens aliquaʒ artem cõsiderare: ⁊ intēdere aliquid tanqʒ finem: ⁊ tn̄ nihil considerare de eo per qd̄ pōt cõsequi finem illuʒ. Cum igitur finis sophiste sit apparere ⁊ magis ei sit opeprecium videri ⁊ non facere: q̃ facere ⁊ non videri: quia hunc finem maxime pōt consequi per sillogismum sophisticum: non obstāte q̄ dialeticus cõsiderat de sillogismo sophistico. nihilominus etiam ⁊ sophista cõsiderabit de sillogismo sophistico. quomodo aūt differenter uterqʒ artifex considerat de eo in sequētibus apparebit. Qd̄ vō obijcitur q̄ considerare de sillogismo sophistico pertinet ad sciam. ergo non ptinet ad sophisticum: qr nō est sciens. dicēduʒ q̄ cõsiderare de tali sillo: nō solum ptinet ad dialeticā que est aliquo mō scia. sed etiā ptinet ad sophistā: sed quō differenter satis diceť.

Ulterius forte dubitaret aliquis cuʒ sophista consideret de sillogismo sophistico. utrum possit tradere artem de ipso. ⁊ videť q̄ sic. qr sicut se habet sillogismus dialeticus ad dialeticuʒ: sic se habet sophisticus ad sophistam: sed dialeticus ita cõsiderat de sillogismo dialetico q̄ tradit artem de ipo. ergo ⁊ sophista si cõsiderabit de sophistico: ita considerabit q̄ trader artem de eo. ¶ Rᵒ incēdo q̄ tradere artem de aliquo ſm q̄ hᵘ⁹ nō est nisi eius qui aliquo modo habet rationem scientie. sophista autem nullo modo ſm ueritatem est sciens: ideo de nullo poterit tradere scientiā ⁊ artem. poterit ergo sophista uti sillogis.

cõ. 4.

cõ. 5.

Cõ. 43. 44.

Tex. 2ⁱ ds.

cõ. 5.

mo sophi^co. sed nullo mõ tradit artẽ de ipo. Et ut me-
lius appeat veritas q̃sti. sciẽdũ ꝙ tã entimema ꝙ̃ sills
sophisticus sunt q̃dez silli defectuosi. alr tñ ⁊ alr. enti-
mema eni sic est defectiuus sills ꝙ nõ est defectu^s tm̃:
imo ẽm ꝙ h^9 ostẽdu aliqd positiue: ⁊ aggenerat aliqd
in aio auditoris: ut fidẽ ⁊ psuasionẽ. Nã sicut est ꝓpri
um silli dialetici facere opinatiue ꝓpriũ est entimema
tis facere psuadere. ideo p̃ter dialeticã que ↄsiderat de
entimemate: nõ p̃mo ⁊ per se: sed ex ↄñti. in q̃ntuz de
fectiuus sills est date quãdã aliã sciaz ut rhetoricã que
p̃ncipalr ⁊ per se ↄsiderat de entimemate. sillus tñ so-
phisticus lz forte ẽm apparentiã dicat aliq̃d positiue.
ẽm vitatẽ tñ nõ est ibi nisi obliqtas quedã: iõ licz ꝙ h^9
nihil causat in aio auditoris nisi deceptionẽ solũ. ideo
de tali sillogismo non potest esse aliqua scientia per se
diffincta ⁊ separata a dialetica: sed sola dialetica: que
tradit artem de sillogismo dialetico: poterit ⁊ tradere
artem de sillogismo sophistico tanq̃ de opposito ei^9.
sophista ergo lz possit uti eo: non tñ tradit artem de ip
so. qd̃ v̊o dicebat de sillogismo dialetico pz ꝙ nõ est si
mile: q2 sillogismus dialeticus dicit aliqd positiue: ⁊
nõ causat solum deceptionẽ in animo auditoris: imo
causat opinionem: qd̃ nõ cõtingit de sillogismo sophi
stico: cuz ẽm ꝙ h^9 sit solum obliquitas. Si ergo sophi
sta posset tradere artem de sillogismo sophistico opor-
teret ꝙ consideraret de aliquo sillogismo per se: cuius
esset obliquitas sillogismus sophisticus. tũnc cui^9 de
tali sillogismo posset tradere sciam: ⁊ tunc sophica nõ
esset solum apparens sapiẽtia: ⁊ ulterius ptineret ad
sophistam considerare de sillogismo dialetico. cum sil
logismus sophisticus ꝓprie sit obliquitas silli dialeti
ci que oia sunt incõueniẽtia dicere.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utruz ptineat
ad dialeticã uti sillogismo sophisti-
co. ⁊ videtur ꝙ sic: q2 scientia que tradit artem de ali-
quo põt uti eo de quo artez tradit: ut dialetica que tra-
dit artem de sillogismo dialetico utitur h^9 sillogismo.
ergo si tradit artez de sillogismo sophistico utetur eo.
¶ Rñdeo dicẽdo: ꝙ ars aliquorũ tradit notitiã qui-
bus põt uti: cuiusmodi sunt que per se sunt de conside
ratione artis: ut grãmatica utit congruo: cuius noti-
tiam tradit: aliquorũ v̊o ars tradit notitiam quib^9 nã
debet uti: ⁊ huiusmodi sunt que quasi per accidẽs cõ-
parant ad artem ⁊ sunt quasi obliquitates eius. vide-
mus enim eandem grãmaticã docere cognoscere con
gruum ⁊ incõgruum. ipsa tñ utitur cõgruo ⁊ nõ incõ-
gruo. dialeticus ergo qui tradit artẽ de sillogismo dia
letico poterit tradere artem de sophistico: qui est eius
obliquitas. utitur tamẽ sillogismo dialetico ⁊ non so-
phistico. ⁊ si forte utitur est valde per accidens: ut cõ-
tra litigiosos ⁊ discolos. nõ enim oportet qui dat ar-
tez sophisticãdi: ut sophisticet sicut dialeticus qui dat
artem demonstrandi: non tamẽ ꝓpter hoc demõstrat.
Ita cum docet cognoscere sillogismũ sophisticum: nõ
tamen ꝓpter hoc sophisticat: imo quia tradere artem
⁊ docere est aliquo modo demonstrare: nullo tamen
modo docere est sophisticare: imo sophisticatio ⁊ do-
ctrina videntur penitus opposita: inde est ꝙ si aliquo
modo possumus concedere ꝙ qui tradit artem demõ
strandi ꝙ demonstret: nullatenus tamẽ cõcedendum
est: ꝙ qui docet cognoscere sophisticam ꝙ ẽm ꝙ h^9 so
phisticet. Qd̃ v̊o obycitur de sillogismo dialetico nõ
est simile: q2 h^9 sillogismus nõ est obliquitas artis si-
cut est sillogismus sophisticus.

¶ Qm̃ ergo alij quidem sunt silli: alij sũt cũ non sint videntur: manifestum est.

¶ Ut dicebat eoia nãli intelligentia p̃cedunt ꝓpria. ⁊ q2
in hoc libro vult phs incipe a p̃mis ẽm nãm. iõ expedi
to ꝓhemio pars ista executiua diuidit in duas ptes: q2
phs p̃mo determiat quedã coia circa disputationẽ so-
phisticã: siue circa sillm sophisticuz. 2° spẽaliter incipit
exequi de his que ptinẽt ad h^9 sillz ibi [Primũ ergo
sumẽdũ est.] Circa p̃mũ duo facit: q2 p̃mo dat necessi-
tatem hui^9 artis. 2° sepat disputationẽ sophisticaz: de
qua hic itẽdit ab alijs disputationib^9 ibi [Quot sunt
species sophisticarũ.] ¶ Sciendũ aũt ꝙ hec duo: vi-
delicet necessitas hui^9 doctrine: ⁊ distictio ei^9 ab alijs
dicunt quedã coia: q2 hoc est cõmune cuilibet doctri
ne: ꝙ debet eẽ digna uel necessaria. ⁊ ꝙ dz eẽ distincta
ab alijs. ¶ Sciendũ etiã ꝙ cognoscere obliqtates ꝓ
tanto est expediens ⁊ necessarium ut possimus cauere
nobis ab illis. per se enĩ loquẽdo de obliquitatib^9 nõ
determinat ars ut utamur eis: sed ut vitemus illas. si
ergo esset aliqua obliquitas circa quaz non possemus
decipi: quasi supuacuũ videretur tradere notitiam il-
lius obliquitatis. quanto ergo aliqua obliquitas ma
gis est passibilis: ⁊ pluribus modis possumus decipi
circa illam. tanto expedientius est habere notitiam il-
lius. ostendere ergo sophisticationẽ esse possibilem: ⁊
ꝙ multis modis possumus per sophisticationem deci
pi. est ostendere hanc doctrinam esse expedientez ⁊ ne-
cessariam que docet sophisticationem cognoscere. In
determinando ergo de huiusmodi necessitate duo fa-
cit: quia primo ꝓponit ꝙ sunt aliqui sillogismi sophi
stici. scd̃o ostendit ꝙ per talem sophisticationem con-
tingit nos multipliciter decipi ibi [Naz quẽadmodũ
in alijs.] Dicit ergo. quoniã ergo alij sunt quidem sil
logismi ẽm rei veritatem. alij autez videntur esse sillo-
gismi: cum tamẽ non sint: ꝙ autẽ sic sit manifestum est
sup. ex dicendis. ¶ Notandum ergo: ꝙ ly ergo sequi
tur ex his que dicta sunt. vnde si sophistici elenchi vi-
dentur sillogismi: non tamen sunt sillogismi: sed para-
logismi oportet ꝙ alij sint sillogismi ut sillogismi verĩ.
alij v̊o non sint sillogismi: sed videãtur: ut palogismi.
uel possumus dicere ꝙ ly ergo nõ tenet illatiue sed in-
ceptiue. Deinde cum dicit.

¶ Nam quemadmoduz ⁊ in alijs hoc fit: uel ꝓpter quandaz similitudinem: sic ⁊ in orationibus se habet.

¶ Ostẽdit ꝙ huiusmodi sophisticatio multipliciter est
possibilis: ⁊ multipliciter contingit nos per sophistica
tionem decipi. ¶ Ad cuius euidentiam notandum:
ꝙ in omni sophisticatione quatuor est considerare. vi
delicet illum qui loquitur: rem de qua loquitur: ẽmo-
nem quem loquitur: ⁊ eum ad quem loquitur. illa er-
go sophisticatio tunc per omnem moduz decipit quã-
do est apta nata decipere ex parte dicentis: auditoris:
sermonis: ⁊ rei. illius ergo cognitio est necessaria ⁊ uti
lis. philosophus igit in tota ista parte ubi intẽdit pro-
bare necessitatem ⁊ utilitatem huius doctrine vnam
solam rationem intendit: que talis est. quãto obliqui-
tas aliqua pluribus modis decipit: tanto cognitio illi
us est magis necessaria: ⁊ magis utilis. sed obliquitas
sophistica per omnem modum est apta nata decipere.
ergo eius cognitio per omnem modum est necessaria
⁊ utilis. In hac autem ratione sic procedit. quia soluz
probat hanc partem ubi stat tota virtus rationis. vi-
delicet ꝙ obliquitas sophistica per omnem moduz est
apta nata decipere. ideo quatuor facit: quia primo os
dit possibilitatem istius deceptionis ex pte rei de qua
quis loquitur. secundo ex parte auditoris ad quem lo
quitur. tertio ex parte sermonis quem loquitur. ⁊ q̃r-
to ex parte dicentis qui loquitur. secunda ibi [Vidẽ-
tur aũt ꝓpter imperitiã.] 3ª ibi [Videtur autẽ h pro
pter multas causas.] 4ª ibi [Quoniã quibusdam.]
In p^a pte itẽdit talẽ rõnẽ. sic se hẽt in orõnib^9 ⁊ in alijs

quēadmodū ꝯtingit in alijs.i.in reb⁹: sed res quedam sūt: q̄dā apparēt esse ꝛ nō sunt. ꝗ ꝛ silli q sūt de ipsis rebus q̄dā erūt silli q̄dā apparebūt: sed nō erūt. In hac aūt rōne sic ꝓcedit: qꝛ p̄° ponit maiorē.2° minorē.3° ꝯnē.2ª ibi [Eteni ꝓpriū.] 3ª ibi [Eodē mō sillus.] ponit ꝗ p̄° maiorē ꝓcedere rōnis dicēs: ꝙ quēadmodū hoc fit in alijs.i.in reb⁹. sic per quādā similitudinē se habet: ꝛ in orationibus.i.in sillis. Deinde cū dicit.

Eteni ꝓpriū hītū alij q̄dē hn̄t bn̄: alij aūt videnť tribualiter īflātes se ꝛ fingētes se.

Posita maiori ꝙ sicut est in reb⁹ sic est in sillis. ponit minorē ꝙ in reb⁹ pōt eē deceptio. ex q̄bus sequiť ꝯ: ꝙ etiā in sillis qui sunt de reb⁹ accidit eē deceptionē. In ponēdo aūt minorē tria facit fm̄ ꝙ triplr̄ ꝓbat: ꝙ circa res pōt eē deceptio. p̄° eni ꝓbat h̄ ex pte aīe.2° ex pte corpis.3° ex pte inaiatoꝝ.2ª ibi [Et pulchri alij q̄dē.] 3ª ibi [Et in inaiatis q̄dē.] dr̄: ꝗ ꝙ accidit deceptio in ipsis reb⁹: qd̄ pꝫ ex pte aīe. Nā alij hn̄t habitū ꝓpriū.i. hn̄t ꝓpriā sciaꝫ ꝛ bonū hītū scie: alij q̄dē tribualr̄.i. magnifice īflātes ꝛ fingētes se videnť h̄re habitū scie. cū tn̄ nō habeāt. sunt eni aliq qui accipiētes ꝓpōnes ꝛ dicta alioꝝ tribuūt eas sibi ꝛ fingētes se loq ex ꝓprijs: videnť esse sciētes cū tn̄ nō sint. Deinde cum dicit.

Et pulchri alij q̄dē ꝓpter decorē: alij autem videntur componentes se.

Ostēdit h̄ idē ex pte corpis. nā sicut q̄dā videnť habere sciaꝫ que est pulchritudo aīe: cū tn̄ nō habeāt: sic alij sunt pulchri corpaliter ꝓp decorē.i. ꝓp pulchritudinē que ueraciter est in alijs. Alij q̄dē cōponētes.i. ornantes se videnť eē pulchri: cū nō sint. Nā sicut aliq ornāt se dictis alioꝝ ut videanť sciētes ꝛ pulchri fm̄ aīaꝫ: sic aliqui ornant se colore alieno apponēdo faciei sue aliquem colorem appositum ut videātur pulchri fm̄ corpus. Deinde cum dicit.

Et in inaiatis q̄dē silr̄. nā ꝛ hoꝝ hec q̄dē argentū: illa v̄o aurū sunt uere: alia autē nō sunt quidē. videnť aūt fm̄ sensum: ut litargiria quidem ꝛ stannea: argentea: aurea calcea felle v̄o tincta aurea.

Probat h̄ idē per res inaiatas dicēs: ꝙ in iaiatis similr̄ se hꝫ qd̄ ꝯtingit ibi deceptio. nā iaiatoꝝ h̄ q̄dē uere est argēteū: aliud v̄o est aureū: alia q̄dē nō sūt talia: sꝫ videntur.i. apparēt q̄ntū ad sensum: ut litargiria.i. spuma argenti: ꝛ stānea q̄dē argentea supple videnť: qꝛ coicant in colore cū eo. sic ꝛ auricalcea felle taurino tincta videnť esse aurea: sꝫ nō sunt. Notādū aūt per oīa hoc phm̄ uelle ꝙ accidit deceptio in ipsis rebus. Exponiť tn̄ a q̄busdā textus habit⁹ aliter q̄ diximus. nā fm̄ ꝙ dictū est tribualr̄ īflātes ꝛ fingētes se exponūt aliq: nō de scia sed de sacrificio. Quia ut cōmētatoꝝ videť dicere antiqtus q̄dā offerebāt uerū sacrificiū: q̄dā autē fictū. nā aliq cū uēto inflabāt coriū uacce: ꝛ tribualiter.i. ad modū tribunaliū ꝛ magnificoꝝ fingebāt se offerre sacrificiū pingue cū offerrēt macilētū. Rursus. qd̄ dictū est de litargiria q̄dā exponūt: nō de spuma argēti sed de quodā lapide qui iueniť in littore maris. Dicūt eni ꝙ lapis ille videť argētū: cū nō sit: sed siue sic siue nō nihil ad propositum. Sufficit enim scire ꝙ accidit deceptio in ipsis rebus. Deinde cum dicit.

Eodem autem modo sillogismus ꝛ elēchus hic quidem est: ille v̄o non est.

Ꝯcludit ꝯclōnē intentā.d. ꝙ sic se hn̄t res. qꝛ quedā sūt: quedā videnť ꝛ nō sunt. eodē mō sillus ꝛ elēchus se videnť habere: qꝛ hic q̄dē est sillus: ille aūt nō est: sed supple videtur esse. Notandū aūt per sillum sophisticū non solū decipimur cōsiderādo per sermonē cū alios: sed decipimur cōsiderando apud nosmetipsos de ipsis reb⁹. Et h⁹ deceptiones potissime causant in nobis fallaciā extra dictionē que initiū decipiēdi sumit ex parte rei. Si ergo res alique videnť ꝛ nō sunt: oportet ꝙ aliqui sillogismi videantur ꝛ decipiant: sed non sint. Deinde cum dicit.

Videť aūt ꝓpter imperitiā. naꝫ imperiti uelut distantes longe speculantur.

Ostēdit ꝙ pōt etiā esse deceptio eadē ex parte eius ad quē qs loquiť. ꝛ duo facit: qꝛ p̄mo ostendit tales decipi: qꝛ quasi longe distātes nō possunt bene videre ueritatē.2° ex hoc ꝓbat: ꝙ nō sunt silli: qui eis videnť esse silli ibi [Nā sills q̄dē.] ꝯtinueť sic. bn̄ dico ꝙ aliqs nō est sillus. videť tn̄ ꝓpter iperitiā aliquoꝝ. Nā imperiti speculanť ueritatē uelut longe distantes: ideo ꝯtingit eos decipi. Notandum autem ꝙ sicut longe distantes corporaliter decipiuntur. videtur enim esse quod nō est. sic imperiti ꝓpter imperitiā longe distant a ueritate. Et ignorantes proprias rationes ꝛ ꝓprias causas videť eis esse qd̄ nō est. Deinde cum dicit.

Nā sillus q̄dē ex q̄busdā positus est ut dicať diuersum q̄d ex necessitate ab his que posita sūt. Elēchus aūt sills est cū ꝯdictione ꝯclusionis: illi v̄o hec q̄dē nō faciūt.

Probat nō esse sillos qui videnť iperitis eē silli. Intēdit aūt talē rōnē. oīs sillus īfert ꝛ ꝯcludit aliq̄d ex necessitate: qd̄ patet ex diffinitiōe eius. nā sillus est ex q̄busdā posita.i. ex q̄busdam premissis: ut dicať sup. ex necessitate accidere aliq̄d: ut ꝯclusio qd̄ est aliud quid ab his que sunt posita.i. a p̄missis. ergo sillus ex necessitate infert. sic etiā elenchus ex necessitate infert. quia elēchus quidā sillus est. est eni sillus cū ꝯtradictiōe cōclusionis. est ergo hec maioꝝ ꝙ silli ꝛ elēchi de necessitate iferūt: sed illi qui videnť eē silli ꝛ elēchi apud iperitos nō faciūt hoc ꝙ de necessitate iferāt. Sequiť supple cōclusio ꝙ nō sunt sillogismi qui apud imperitos videnť esse sillogismi. ergo non solum est deceptio ex parte rerum: de quibus est sermo: sed etiā ex parte imperitorum ad quos fit sermo.

Restat adhuc dubitare quedā cōis circa sillm sophisticū. habitum enī est ꝙ sophista potest ꝯsiderare de sillo sophistico. queratur ergo utrū sophista possit dici aliquo mō artifex specialis ꝓut ꝯsiderat de tali sillo: ꝛ videť ꝙ sic: qꝛ si sophistica esset solum scientia cōmunis: ꝛ non esset aliquo modo specialis: cum hoc videatur ꝯuenire metaphisice esset dare duas scientias esse eque cōmunes. sed hoc posito: ut dicebatur superius: sequitur confusio scientiarum. non ergo sophistica erit solum sciētia cōmunis. Amplius. non est cōmunior sophistica q̄ dialetica. sed dialetica sic est cōmunis ꝙ est etiam specialis. ergo ꝛ sophistica aliquo mō sp̄alis erit. Respondeo dicendū ꝙ ut patere potest ex habitis dialetica intm̄ est sciētia specialis inquātū est de aliquo speciali: ut de sillogismo: ꝛ de his que se tenēt ex parte rōnis. cois v̄o est: qꝛ sillo quē ꝯstituit possumus uti ad oēm materiā. si ergo uellemus loqui uerbis cōmunib⁹ diceremus ꝙ dialetica est sp̄alis: ut docēs. cois ut utēs. si igiť solū uteremur sillo dialetico: ꝛ nō doceret cōstituere ipm̄: nec posset tradere artē de eo. ita eēt cois ꝙ non ꝓprie esset specialis. Cū ergo sillogismus sophisticus sit q̄d cōmune ꝛ applicabile ad oēꝫ mām. sophista qui solum utitur eo: non tamē fm̄ ꝙ huiusmodi potest tradere artem de ipso respectu eius: non ꝓprie erit artifex specialis sed communis. qd̄ v̄o obicitur ꝙ essent due scientie cōes: ut patet per iaꝫ dicta. sophisti-

ca nō est sciētia: nec modus sciēdi per se. ergo a pzimo vna est scia cōis: ut metaphisica. Dialetica vō est modus sciendi cōmunis. sophistica vō modus apparēdi: quod vō addebatur de dialetica non est simile: qz dialetica respectu sillogismi dialetici est utēs & docēs. sophistica vō respectu sillogismi sophistici est solū utēs.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū dialeticus ꝯsiderādo de sillō sophistico possit dici artifex cōis: & videt ꝙ sic: qz qui ꝯsiderat de aliquo applicabili ad oēz mām ſm ꝙ hmōi vi esse artifex cōis. Sed talis est dialeticus ꝯsiderādo de sillō sophistico. ḡ &c. Rñ°. dōm ꝙ ſm phm. 4. metaph. tres sūt artifices cōes. methaphisic⁹: dialetic⁹: & sophista: & ut cōmētator: ibidē vult hi tres nō eodē mō cōes sunt. nā metaphisic⁹ ꝯsiderat de oīb⁹ ſm vitatē. dialetic⁹ ſm pbabilitatē. sophista ſm apparētiā. ḡ qz ꝯtra rōnē dialetici est ꝙ sit sophista: imo sophista opponit dialetico ꝯsiderare de reb⁹ ſꝫ apparētiā sophisticā nō ptinet ad dialeticū. ergo nō est possibile & dialeticū eē artificē cōez: ut ꝯsiderat de sillō sophistico: qz tūc ꝯsideraret de oīb⁹ ſꝫ apparētiā: sicut sophista: & nō differret ab ipso. possumus ergo dicere ꝙ sicut sophista ꝓprie loquēdo est cōis & nō spālis: qz utit sillō sophistico: & nō tradit artē de ipso. sic ecōtrario dialetic⁹ respectu silli sophistici ꝓprie est solū spālis: & nō cōis: qz tradit artez de eo: & ut supra dicebatur: non proprie utitur ipso.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū scia que hic tradit ptineat ad librū pioꝝ: & videt ꝙ sic: qz ut dictū est de sillō sophistico itātū tradit ars inquātū est obligtas silli. & qz ad eūdē videt ptinere ꝯsiderare de recto & obliquo: cū ad librū pioꝝ ptinet ꝯsiderare dē sillō. ad eū ptinet cōsiderare de sillō sophistico. Rñ°. dōm ꝙ ſm qsdā: iō ad librū pioꝝ nō ptiet ꝯsiderare de sillō sophistico: qz sillus sophistic⁹ nō est pura obligtas respectu silli ſꝫ ultra talē obligtatem addit spāles causas: & ſm illas causas volunt saluare sciaz de ipso. sed illud stare non pōt. si eni sillus in eo ꝙ sophisticus hēt aliqs causas positiue pter hoc ꝙ est obligtas silli. sequeret ꝙ ars sophistica ſꝫ ꝙ sophistica eēt scia. nā qz sicut entimema sic est defect⁹ silli: qd etiā ſꝫ ꝙ hmōi hēt causas aliqs positiue. iō rhetorica que pncipalr vsat circa entimema ſm ꝙ hmōi est aliquo mō sciētia. sic si sillus sophisticus cū hoc ꝙ deficit a sillō simplr hēt causas aliqs positiue. ars sophistica que pncipalr versat circa talē sillm eēt scia in eo ꝙ sophistica: iō simpliciter ꝯcedēdū est sillz sophisticū ſꝫ ꝙ hmōi nō hēre causas aliqs positiue ſm ueritatē: nisi forte ſm apparētiā quādā. iō de sillō sophistico est scia: sic de qdā obligtate artis. De eo tñ nō est scia ꝙ p ipm aggeneret scia aliqua: imo talis sillus: nō solū nō aggenerat sciaz ut demonstratiuus. sed etiā ꝓprie nō aggenerat opinionez: qd facit sillus dialeticus. nec fidē: qd facit rhetoric⁹: sed ſꝫ ꝙ solū causat fallaciā & deceptionē. Dicēdū est ergo ꝙ doctrina que hic tradit non ptinet ad doctrinā traditā in li° pioꝝ: sed hmōi nō est cā: qz sillus sophisticus hēat cās aliquas positiue: ſm quas sit scia de ipso: sed solū hēt cās defectiuas & apparētes. sed hoc iō est: qz in li° pioꝝ determinat de sillō simplr. sillus vō sophisticus iportat spālē modū obligtatis. iō ꝯsideratio de ipso est alia a ꝯsideratiōe illa que est de sillō simplr. Que cūqz eni ꝯsiderat de recto ꝯsiderare hēt de obliquo: ut opponit illi recto. Liber ḡ pioꝝ q ꝯsiderat de sillō simpliciter ꝯsiderat de inutilib⁹ ꝯiugatiōib⁹ oppositis tali sillō. Nō tñ hēt ꝯsiderare de sillō sophistico: qz hmōi sillogismus subterfugit considerationē libri prioruz: propter hoc ꝙ nominat specialem modum obliquitatis. Et per hoc patet solutio ad obiectionem.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū hec ꝯsideratio ptineat ad librū topicoꝝ: & videt ꝙ sic: qz lꝫ sillus sophistic⁹ p se & pō nō sit obligtas silli simplr: est tñ ſm ꝙ hmōi obligtas silli dialetici: ut infra pbabit. ergo ꝯsideratio ista lꝫ nō ptineat ad libruz pioꝝ ubi determinat de sillō simplr. pertinebit tñ ad librū topicoꝝ: ubi determinat de sillō dialetico. In ꝯriū est: qz cū liber iste sit distinct⁹ a li° pioꝝ & topicorū: ꝯsiderare de sillō sophistico nō ptinebit ad aliquez illoꝝ libroꝝ. Rñ°. dicēdo ꝙ aliqd sufficit ad diuersificādū ꝯsideratiōnē libri: qd nō sufficit ad diuersificādū sciētiā. Uidemus enim ꝙ de corpe mobili simplr est liber phicoꝝ. si vō ꝯsideret corpus mobile sub aliq spāli rōne: ut qz est mobile ad sitū uel ad formā. hmōi ꝯsideratio nō subterfugit sciam nālē. subterfugeret tñ ꝯsideratiōnē libri phicoꝝ. & qd dictū est in positiuis locū hēt in ꝓuatiuis. Nā de ꝓuatiōe simplr ꝯsiderat in li° phicoꝝ sed si vellem⁹ ꝓuatiōez sub aliq spāli rōne accipe: lꝫ nō subterfugeret ꝯsideratiōnē scie nālis: subterfugeret tñ ꝯsideratiōnē libri phicoꝝ. posset eni ptinere ad alios libros nāles. Sic est quodāmō in proposito: obligtas eni silli dialetici dupr pōt accipi: simplr & absolute: ut est obligtas talis silli: & sic nō diuersificat ꝯsiderationem traditā in li. topicoꝝ. Uel pōt accipi hmōi obligtas sub aliq spāli rōne: ut inquātū est apparēs & deceptiuus. Et ut hēt spālē oppositionē ad elēchuz & sic nō ptinet ad librū topicoꝝ. Et qz talē obligtatē noiat sillus sophisticus: iō ꝯsideratio hic tradita subterfugit ꝯsideratiōnē libri topicoꝝ. Dicimus ergo ꝙ tradere artē de sillogismo sophistico nō ptinet ad aliū artificē qꝫ ad dialeticū: sicut tradere artē de entimemate sophistico non ptinet ad aliū artificē qꝫ ad illū q cōsiderat de entimemate. nō eni pōt esse scia spālis que tradat artē de sillō sophistico. tradere eni artē est de gñe bonoꝝ. cognoscere āt malū hēt rōnē boni. Si ḡ aliq scia eēt pncipalr & p se de sillō sophistico malū ſꝫ ꝙ hmōi eēt de gñe bonoꝝ & eēt p se itērū: qd est icōueniēs: imo ut pꝫ p iā dicta: si. la ars tradēs hmōi artē eēt sophistica: & eēt scia: qd est inconueniēs. pōt ḡ de sillō sophistico eē liber p se separat⁹ a li° topicoꝝ pp spālē modū obligtatis: quē hēt talis sillogism⁹: tñ de sillō sophistico nō pōt eē scia alia separata a dialetica. ſꝫ illa & eadē scia separata que est de sillō dialetico erit & de sophistico ei opposito. solus ergo dialeticus tradit hmōi artē: alius aūt artifex: ut sophista: artē nō tradit sed ea utitur: ut ostensum est. Quod vō obiiciebatur solutum est per iam dicta.

Uident aūt ob multas causas: qꝝ vnus aptissimus est & publicissimus per noia.

In pte ista ōndit phus deceptionē eē possibilē ex pte sermonis. & duo facit. qz pō ponit qd intēdit. 2° manifestat ꝓpositū ibi Nā qm̄ nō est. Dicit ergo ꝙ hmōi sillogismi sophistici vident & sunt deceptorii. & hoc propter mltas causas. oēs eni loci sophistici: & oēs fallacie sunt cause qre hmōi silli appareāt & decipiāt. qꝝ. i. qꝝ fallaciaꝝ: uel qꝝ locoꝝ vnus locus est aptissim⁹ & publicissim⁹: ut ille qui sit p noia. i. equocatio. Notandū aūt ꝙ equocatio adeo est apta: & adeo est publica. i. manifesta ad soluēdum ꝙ qsi est digna despici. vnde circa finē huius dī ꝙ equocatio est leuissimus paralogismorū & orones ſm equocationem pene oēs sunt ridiculose. Notādū etiā ꝙ quāto locus sophisticus magis est manifestus & publicus: tāto magis apparet quō fallacia sit in eo: pp qd de eo leuius ars dari pōt. Cū ḡ dī ꝙ locus equocatiōis est aptissimus & publicissimus pōt exponi dupr. uel ꝙ est aptissimus ad soluēdū: uel melius ꝙ est aptissimus & publicissimus ad eradēdū artē de ipso: & ad ostendendum ꝙ est deceptiuus: & apparet & non existit. Deinde cum dicit.

Nā qm̄ nō est res ipsas ferētes disputa-

re: sed noibus pro reb⁹ utimur notis: ⁊ iō qd̄ accidit in noibus in rebus arbitramur accidere uelut in numeris ratiocinantib⁹.

¶ Exequit̄ de itēto: ⁊ tria facit. nā p̄° adducit ad ppositū quādā rōnē. 2° qd̄ dixerat manifestat p sile. 3° ōcludit itētū. 2ª ibi[Quēadmodum igit̄ illi.]3ª ibi[Ob hāc ergo cām.]. In pte p̄ma itēdit talē rōnē. qcūqꝫ qd̄ accidit in noib⁹ arbitramur accidere in rebus ōtingit ipm p equocationē decipi. sed nos qd̄ videm⁹ in noibus arbitramur esse in reb⁹. ḡ p equocationem decipimur. In hac aūt rōne sic ꝓcedit: qꝛ p̄° ꝓbat ꝙ nos arbitramur accidere in reb⁹ qd̄ videmus in noib⁹. 2° ondit ꝙ sic arbitrādo decipimur ibi[Hoc aūt nō ē sile.] dicit ḡ. nā qm̄ nō est. i. nō ōtigit disputare ferētes ipas res. sed utimur noib⁹ p reb⁹ notis. si eni uolum⁹ disputare de leone uel de ceruo: non portamus nobiscū ad disputationē neqꝫ leonē: neqꝫ ceruū: sed utimur noib⁹ p ipsis reb⁹ q̄s cognoscimus: ⁊ qꝛ sic est qd̄ accidit in noib⁹ arbitramur accidere in reb⁹: uelut in cōputis ratiocināntib⁹. nā cū rōcinamur in cōputis. i. in numeris quot vnitates sūt in numero tot sunt res qb⁹ cōpetit ille numerus: sic credim⁹ nos eē in noib⁹: qꝛ quot sūt noia que loqmur tot credim⁹ eē res de quib⁹ loqmur. ¶ Notandū aūt phm in hac pte dedisse duplicē cām q̄re arbitramur esse in reb⁹ sicut in noib⁹. vna cā est: qꝛ eūtes ad disputationē nō ferim⁹ nobiscū res sed noia: ⁊ utimur noibus pro rebus. alia v̇o est: qꝛ sicut numerus adequatur reb⁹ numeratis: sic credimus nomina adequari rebus. Deinde cum dicit.

¶ Hoc aūt nō est simile. nā noia qdē finita sunt: ⁊ orōnū multitudo: res aūt numero infinite. Necesse ergo erit plura eādez orationem ⁊ vnum nomen significare.

¶ Ostēdit ꝙ h̄ credēdo decipimur. d. ꝙ h̄ non est sile. i. nō ita se hēt in reb⁹ sicut in noib⁹. nā noia qdē sunt finita: ⁊ multitudo orōnū est finita: res aūt sunt numero ifinite. sūt eni res multo plures q̄ꝫ noia. necesse est ḡ eādē orōne q̄tū ad amphibologiā: ⁊ vnū nomē q̄tuz ad equocatiōez significare plura. nunq̄ꝫ eni pauca pn̄t eq̄ri multis: nisi aliqd̄ eoꝝ adaptet̄ pluribus. nunq̄ꝫ ḡ noia repn̄sentabūt oēs res: nisi vnū ⁊ idē nomē significet plura. decipimur ḡ si credimus noia adeq̄ri reb⁹: ⁊ credimus accidere in reb⁹ qd̄ accidit in noib⁹. Notādū aūt ꝙ dicit ꝙ opꝫ nomē ⁊ orōnē significare plura: qꝛ s̄ꝫ ōmētatorē loc⁹ q fit p noia q dr̄ eē aptissim⁹ ⁊ publicissim⁹ pōt referri ad equocatiōez ⁊ amphibologiā: ⁊ qꝛ amphibologia fit in orōne: equocatio in noīe. iō ut oñdat nos decipi s̄ꝫ utrāqꝫ fallaciā. si credim⁹ eē in re qd̄ videm⁹ i uoce: ait ꝙ opꝫ idē nomē ⁊ eādē orōnē significare plura. ¶ Notādū ēt ꝙ dic̄ res eē ifinitas: noia v̇o finita: qꝛ noiam⁹ nō solū res s̄ꝫ eē specificū: s̄ꝫ ēt s̄ꝫ eē iduiduale s̄ꝫ quē modū seq̄ndo positiōez phi: q posuit mūdū eternū ifinite res ꝓcesserūt: si eni fuerūt ifiniti hoies ⁊ noia sunt finita: oportuit plures hoies habuisse idē nomē. uel possum⁹ dicē ꝙ accipit̄ h̄ finitū ⁊ ifinitū large ut dicant̄ res eē ifinite respectu noium: qꝛ sunt multo plures q̄ꝫ noia. uel possum⁹ dicere ꝙ ibi accipit̄ finitū ⁊ ifinitū q̄ ad nos. nobis eni p se loquēdo sūt magis nota ⁊ magis finita noia q̄ꝫ res. sum⁹ eni cause ⁊ auctores noiuz sed nō reꝝ. Deinde cū dicit.

¶ Ergo quēadmodū illi qui nō sūt ꝓmpti nūeros ferre a scientib⁹ expellunt̄: eodē mō ⁊ i orōnib⁹ q noiuz v̇tutis sūt ignari palogizant̄: ⁊ ipsi disputātes ⁊ alios auferētes.

¶ Qd̄ dixerat manifestat p sile. d. ꝙ sic illi q nō st̄ ꝓmpti ferre nūeros expellunt̄ ⁊ supant̄ a sciētib⁹. sic eodē mō se hēt ⁊ in orōnib⁹. q eni v̇tutis noiuz sūt ignari. palogizant̄ ⁊ decipiunt̄: ⁊ ipsi disputātes itra seipos ⁊ etiā disputātes ⁊ audiētes alios. ¶ Notādū aūt ꝙ utroqꝫ mō qs pōt palogiçari p fallaciā. s. ōferēdo i seipo ⁊ ōferēdo ⁊ audiēdo aliū. ¶ Notādū ēt ꝙ p nūeros pōt intelligi rithim⁹ ⁊ metrū que ōsistūt in q̄dā nūero fillabaꝝ. ōsueuerāt eni poete ōtēdere inuicē p rithimos ⁊ metra: ⁊ in illo certamine nesciētes v̇sificari: ⁊ ignorātes. uel nō in ꝓmptu habētes numeꝝ pedū ⁊ fillabarū ex qb⁹ ōstat metrū. expellebant̄ ⁊ supabant̄ a sciētib⁹: sic ignorātes v̇tutē noiuz supant̄ a sophistis. uel possumus dicere ꝙ p nūeros itelligit artez cōputādi: sic appareret in algorismo: ubi vna figura aliter ⁊ aliter situata aliū ⁊ aliū numerū iportat: qꝛ si p̄° loco ponit̄ repn̄sentat seipsaꝫ. ⁊ scd̄o loco decies seipsaꝫ. sicut ḡ in talibus posset eē deceptio accipiēdo vnuꝫ numeꝝ p alio: sic ⁊ in orōnib⁹ pp noiuz multiplicitatē accidit eē deceptio. p̄ª tm̄ expositio magis ualet. Deinde cuꝫ dicit.

¶ Ob hāc igit̄ cāz ⁊ eas que dicēde sunt: ⁊ sillus ⁊ elēchus ē apparēs: nō existēs āt.

¶ Cōcludit ōnē itētā. d. ꝙ ob hāc cāz. i. pp equocatiōez: ⁊ pp alias cās que dicende sunt: ut pp alias fallacias. sillus ⁊ elēchus pōt esse deceptiuus: qꝛ est apparens ⁊ nō existēs. Tūc sequitur illa pars.

¶ Quoniā aūt est qbusdā magis opep̄ciū videri sapiētes q̄ꝫ esse ⁊ nō videri.

¶ In qua ut dicebat̄ ostēdit sophisticationē ⁊ deceptionē eē possibilē ex pte dicētis: siue ex pte ei⁹ q loqt̄. Diceret eni forte aliqs possibilē eē deceptiōez ex pte reꝝ: qꝛ aliq vident̄ eē que nō sunt: ⁊ ex pte auditoris: qꝛ aliqui sunt iperiti ⁊ decipi pn̄t: ⁊ ex pte s̄monis pp noiuz multiplicitatē: nunq̄ꝫ tm̄ erit deceptio ex pte dicētis: siue ex pte ei⁹ q loqt̄: qꝛ nullus vult decipe: nec aliquis appetit sophisticare: ideo in hac pte ondit ꝙ aliqb⁹ est opepreciū sophisticare: ⁊ palogiçare alios. Duo ḡ facit s̄m ꝙ duas rōnes adducit ad ondendū ꝙ aliqb⁹ ut sophistis: ut apparere possint est opepreciū palogiçare ⁊ sophisticare alios. 2ª ibi[Est aūt ut sit ad vnū dicere.] In prima parte intendit talem rationem. Omnibus apparenter sapientibus est operepreciū videri facere ⁊ palogiçare: sophiste aūt sunt apparēter sapiētes ergo uolūt videri facere ⁊ palogiçare. In hac rōne sic ꝓcedit: qꝛ p̄° ponit maiorē. 2° declarat minorē. 3° ifert ōnē. 2ª ibi[Est eni sophista.]3ª ibi[Palaꝫ qm̄.] ponit ḡ p̄° maiorē. d. ꝙ qbusdā. i. oib⁹ apparēter sapiētibus est opep̄ciū. i. opus p̄ciosum videri facere ⁊ videri eē sapiētes magis q̄ꝫ esse ⁊ nō videri. Deinde cū dicit.

¶ Eteni sophistica apparēs sapientia: non existens autez: ⁊ sic sophista copiosus ab apparente sapientia ⁊ non existente.

¶ Ponit minorē cuꝫ declaratiōe sua. d. ꝙ sophistica est apparēs sapia ⁊ nō exn̄s. Et qꝛ talis vnusqsqꝫ est q̄lez habitū habet: qꝛ sophista habet habitū apparētez: ⁊ nō existentē seq̄tur ꝙ ipse sit copiosus ab apparente scientia sed non existente. Deinde cū dicit.

¶ Palā qm̄ necc̄iū est his: ⁊ sapiētis opus videri facere magis q̄ꝫ facere ⁊ nō videri.

¶ Infert conclusionem. naꝫ si apparēter sapiētes uolūt videri facere: ⁊ sophistice sunt apparenter sapientes: Palaꝫ quoniam necessarium. i. expediens est his. i. sophisticis videri facere opus sapientis magis q̄ꝫ facere: ⁊ non videri: sed sup. maxime apparebunt hoc facere per sillogismum sophisticum. ergo appetent illum. ¶ Notandū autē ꝙ videri facere non est necessarium nec expediens simpliciter: sed est necessariū supposito

tali fine. Nã si intendimus tanq̃ finem videri sapientes expedit nobis videri facere magis q̃ facere ⁊ non videri. Deinde cum dicit.

¶ Est aũt ut sit ad vnũ dicere in vnoquoq₃ opus scientis nõ mentiri quidẽ eũ de quibus nouit: ⁊ mẽtientẽ aũt manifestare posse. Hec aũt sunt hec qdẽ in eo qd põt dare orõnẽ: illud aũt in eo qd sumere.

¶ Ponit aliã rõnẽ que talis est. opa sapiẽtis sũt nõ mẽtiri de qb⁹ nouit ⁊ mẽtiẽtes posse manifestare: sed h⁹ opa facere maxĩe apparebim⁹ p sillm sophisticũ. ẽ uolentes sophistice agẽ: qr uolũt appere sapiẽtes querũt sillm sophisticũ. In hac rõne sic pcedit: qr p° distiguit opa sapiẽtis. 2° ex h̃ ɔcludit sophistas appetere disputatione sophisticaꝝ: qr p h̃ apparebũt facere dicta opa sibi. Nec ẽ ẽ eos. dicit ẽ q ut sit dicẽ ad vnũ. i. in q̃dã summa: ⁊ uł in vnoquoq₃. i. in vnaquaq₃ mã. Duplex est opus sapiẽtis. s. nõ mẽtiri de qb⁹ nouit: qd ptiet ad rñdẽtẽ: ut eũ rñdet in his que dicit se noscere nõ inueniat mẽdax. 2ᵐ est posse manifestare mẽtiẽtẽ: qd ptinet ad opponẽtẽ: qr eũ opponit d₃ sic arguere q ostdat nõ mẽdaces maledicẽtes. Subdit aũt q hec duo opa sũt in eo qd põt orõnẽ. i. rñsionẽ dare. quãtũ ad rñdẽtẽ: ⁊ ut nõ mẽtiat de qbus nouit. illud v° in eo qd sumere: quãtũ ad opponẽtẽ: qr si opponẽs est sapiẽs põt sumere expimẽtũ de alio: ⁊ põt ondẽ ip₃ eẽ mẽtiẽtẽ. ¶ Notãdũ aũt q opa sapientis dupli pñt accipi. absolute: ⁊ ut cõparant ad aliũ. absolute aũt loquẽdo ei⁹ est ɔsiderare cãs altas siue difficiles: ⁊ alia que tãgunt p° me^ce sed ut cõpat ad aliũ. cũ rñdet debet dare orõnẽ talẽ q in his que dicit se nosce nõ mẽtiaĩ: ⁊ cũ opponit d₃ sic arguere q possit sumere expimẽtũ de alio: ⁊ si sit ignorãs q possit ipm ondere mẽtiẽtẽ esse: ⁊ q magis manifestat sapiẽtia per opa sapiẽtis: ut cõparat ad aliũ q̃ ut accipit sm se. h̃ ubi itẽdit de apparẽte sapiẽtia recitantur illa opa sapiẽtis per que cõparat ad aliũ: ⁊ ut manifestãt sapiẽtiã suã. ¶ Notãdũ ẽt q pdicta duo opa ad opponẽtẽ ⁊ rñdẽtẽ possent mõ ɔuerso adaptari: sed de hoc nõ sit nobis cure. Deinde cum dicit.

¶ Necesse est ẽ eos q uolũt sophistice agere dictaꝝ disputationũ gñã ingrere. Operepreciũ eni ẽ. nã h⁹ ptãs videri faciet sapiẽtes: cuius sunt desideriũ habẽtes.

¶ Cõcludit ɔclusionẽ intẽtã. d. q eos qui uolũt sophistice agere ⁊ appere facere opa sapiẽtis opepreciũ est eis q̃rere gen⁹ dictaꝝ disputationũ. i. sophisticaꝝ: qr h⁹ ptãs facit eos videri sapiẽtes cui⁹ desideriũ sũt hĩes. ¶ Notãdũ aũt q scire sophisticare est q̃dã ptãs faciẽs nos videri sapiẽtes. qr ex h̃ rñdẽdo nõ videmur mẽtiri de qb⁹ nouim⁹: qr nõ possumus redargui: ⁊ opponẽdo manifestamus mentientes: qr alios redarguimus. ¶ Notãdũ ẽt has duas rõnes facẽ vnã rõnẽ cõpletã. Nã p pmã rõnez habem⁹ q sophiste uolũt videri facere. per hanc aũt ostẽdit q videri facere possumus per sillogismũ sophisticũ. ergo sophiste h⁹ sillogismũ appetunt. Ultimo cum dicit.

¶ Qm ẽ h⁹ genus est qdẽ disputationũ: ⁊ qm h⁹ appetunt potestatẽ hi quos uocamus sophistas manifestum est.

¶ Quasi epilogãdo ɔcludit q manifestũ ẽ q illi q̃s uocamus sophistas appetũt h⁹ gen⁹ sophisticaꝝ disputationũ: ⁊ h⁹ ptãtẽ q possint appere sapiẽtes. ¶ Notãdũ ãt q s₃ coia scripta pħs p° pbauit sill₃ sophi^m eẽ. h̃ ãt pbat ip₃ eẽ utilẽ ⁊ bonũ: qr appetit a sophistis: s₃ h̃ est petit: qd ẽ i ɔrio. qr qd appetit a malo s₃ q h⁹ malũ ẽ. q̃lis eni vnusq̃sq₃ ẽ talis finis sibi vĩ. melius ẽ ẽ ut dicam⁹ q in tota pte pcedẽte ondit necitatẽ hui⁹ doctrine: qr tãto noti⁹ alicui⁹ obligtatis magis ẽ necĩa: q̃to p eã magis possum⁹ decipi: ⁊ qr p sill₃ sophisticũ p oẽ₃ modũ põt accidẽ deceptio. id ei⁹ cogñio ẽ ualde necĩa.

¶ Ad itelligentiã dictoꝝ ɔtingit pmo dubitare. utꝝ sillus sophistic⁹ sit subm in h̃ li°. ⁊ rñdet q sic: qr illd de q determinat in aliq ope est sub₃ ibidẽ: sed h̃ determinat de sillo sophi^co. ẽ ⁊c. ¶ Amplius. illud a q denoiat aliqd vĩ eẽ pncipalr itẽtũ ibidez: s₃ iste liber dĩ eẽ de sillis sophisticis: siue de elẽchis sophisticis. ẽ ⁊c. ¶ R°. dĩm q subm in aliq li° nõ est oẽ illud de q determinat in illo li°: s₃ est illud de quo pncipalr est itẽtio ibidẽ. S₃ in h̃ li° pncipalius intẽdit elẽchus. vñ dĩm est q elẽch⁹ est sub₃ in h̃ li° elẽchoꝝ. ostẽsu₃ ẽ eñi q de sillo sophi^co nõ põt eẽ p se scia. si eñi sillus sophistic⁹ sm q h⁹ nõ eẽt obligtas q̃dã posset eẽ gd pncipalr itẽtũ. s₃ qr obligtates ⁊ puatiões ⁊ incõgruitates artis nõ pñt eẽ p se itẽta. id sillus sophistic⁹ nõ põt eẽ subm in h̃ li°. qr nõ põt eẽ pncipalr itẽtũ. possum⁹ ẽ dicere q differẽtia est iter subm ⁊ mã₃. subm eñi alicuius libri dĩ illud cui⁹ cognitio pncipalr intẽdit in li° mã v° dici põt oẽ illud de q in li° itẽdit siue sit pncipaliter siue ex ɔsequẽti. pncipalr ẽ h̃ intẽdit de elẽcho. si aũt itẽdit de fallacijs uel de sillis sophisticis: h̃ ẽ iquãtũ deficiũt ab elẽcho: ⁊ reducunt ad ignorãtiã elẽchi: ut p₃ sciẽti hũc librũ. nõ eni est possibile q i aliq li° alicui⁹ scie determinet de aliq solũ in cõparatiõe ad aliud ⁊ tñ illud sit ibi pncipalr itẽtũ. si ẽ tradere artẽ de sillo sophistico nõ ptinet nisi ad dialeticũ ⁊ h⁹ sillus ẽ obligtas silli dialetici nõ põt eẽ q dialetic⁹ in aliq suo li° pncipalr itẽdat de h⁹ sillo. s₃ pncipalr itẽdit de elẽcho uel de sillo dialetico. si aũt itelligit de isto h̃ est iquãtũ est obligtas ei⁹. elẽchus ẽ est subm in h̃ li° nõ simplr ⁊ ab^te; s₃ put ẽ rectitudo q̃dã cui opponit sillus sophisticus q est q̃dã obligtas deceptiua: ut dicam⁹ q in li° to pi. est subm sillus dialeticus simplr sũpt⁹. In h̃ aũt li° sub₃ est elẽchus. ⁊ sillus dialetic⁹ nõ simplr accept⁹: s₃ ut ẽ obuiatiu⁹: ⁊ ut ɔsiderat sub hac rõne: q ẽ rectitudo q̃dã cui opponit sillus sophistic⁹. elẽch⁹ ẽ simplr ⁊ s₃ se ɔsiderat⁹ ptinet ad li. topi. s₃ elẽch⁹ ut obligri hẽt p sill₃ sophisticũ ẽ subm in li° elẽchoꝝ. q̃re elẽch⁹ nõ simplr ɔsiderat⁹: s₃ ut obligri hẽt p sillm sophisticũ ẽ sbm in h̃ li°. Ex h̃ ẽ appet q meli⁹ dictũ ẽ q h̃ liber ẽ liber elẽchoꝝ q̃ silloꝝ sophicoꝝ: qr magis ẽ i h̃ li° sbm elẽch⁹ q̃ sills sophistic⁹. Ex h̃ ẽt appet quõ h̃ liber distiguitur a li° topꝝ. In h̃ eñi li° determinat de obligtate silli dialetici nõ q̃cũq₃ mõ. s₃ sb spãli rõne: ut iquãtũ ẽ obligtas apparẽs ⁊ deceptiua. pp qd determinabit h̃ de elẽcho ⁊ de sillo dialetico: nõ simplr: s₃ sb spãli rõne: ut in quãcũ opponit ei q̃dã obligtas. nõ q̃libet s₃ appens ⁊ deceptiua: cuiusmodi ẽ sophistica. bñ ẽ dictũ ẽ q h̃ determinat de sillo sophistico. ⁊ bñ dixit pħs q itẽdebat tradẽ notitiã de elẽchis sophisticis: nõ tñ ẽ bñ dictũ q aliqd sophisticũ: uel q aliq obligtas sit pncipalr itẽta in h̃ li°. s₃ pncipalr itẽtũ ⁊ sbm in h̃ li° est sillus dialeticus uł elẽch⁹ sb aliq spãli rõne: ut dictũ ẽ: pp qd iste liber differt a li° topꝝ. qr est pticularior eo. qd v° obijcit q h̃ determiat de sillo sophistico: p₃ q nõ sufficit ad h̃ q aliqd sit sbm alicubi: q de illo determinet ibidẽ: sed reqrit q sit ibi pncipalr intẽtũ. Qd v° addebat q iste liber itĩtulat de sophisticis elẽchis. nõ ẽ uerꝝ imo dĩ liber elẽchoꝝ. Qd v° aliq addũt q est incõpleta denominatio ⁊ debet dici elenchoruz sophisticoꝝ ignorãt vim vbi. Obliquitas eni in sciẽtijs nõ põt eẽ p se itẽta semper ergo ponendũ est q rectitudo sit subiectum in aliqua scia. põt ergo sciẽtia determinare de obligtate:

sed nõ põt in eo obliquitas esse principaliter intenta.

Alterius. dato q̃ elẽchus uel fill's dialeticus sit subiectũ uel p̃ncipaliter itẽtũ in hoc libro non simpliciter: q̃r sic est subiectum in libro topicoꝝ: sꝫ sub aliq̃ sp̃ali rõne: ut p̃ut est id a q̃ deficiũt filli sophistici. ¶ Dubitaret forte aliqs utrũ post h⁹ elenchũ magis itẽdat de fill'o sophi^co q̃ꝫ de aliq̃ alio. ¶ R̃ñdeo. dõꝫ q̃ fillus sophistic⁹ nõ ẽ subꝫ in h̃ li⁰ sed subꝫ i h̃ ope ẽ aliq rectitudo ⁊ aliqd p̃ se itẽtũ i arte dialetica. et liber iste ut s̃. dicebat ad artẽ dialeticam ptinet. nullus eni põt tradẽ artẽ obliq nisi q̃ hẽt ꝯsiderare de recto. Si igit̃ h̃ liber ad dialeticaꝫ ptinet. Et dialetica uel ẽ scia uel modus sciẽdi. q̃r obliqtas s̃m q̃ hu⁹ opponit taꝫ scie q̃ꝫ mõ sciẽdi. in nullo li⁹ dialetico põt eẽ subm ⁊ p̃ se intẽt⁹ fill'us sophistic⁹. ió sp̃ supius dicebat de fill'o sophi^co nõ ꝯsiderat i dialetica pp̃ cãs q̃s habeat positiue: sꝫ q̃r est q̃dã obliqtas artis. uel q̃r de oĩbus obliqtatib⁹ nõ eq̃r ꝯsiderat ars. Rõnabilr q̃ mota est utꝝ iter obliqtates dialeticas magis itẽdat h̃ de fill'o sophi^co. pp̃ q̃ð sciẽdũ q̃ ẽt iter obliqtates dialeticas nõ potius itẽdit de fill'o sophistico: sed de loco sophistico: q̃ð triplici via declarari põt. ¶ Prĩa tal. dcm̃ est eni q̃ de talib⁹ sophisticatiõib⁹ nõ põt ꝯsiderari ali q̃ scia nisi iquãtũ obliqtates artis. sophistica eni q̃ nec est scientia nec modus sciẽdi põt uti talib⁹ sophisti^b⁹: ut p̃ eas acq̃rat gl'iaꝫ: sꝫ dialetica cui⁹ est de eis tradere artẽ nõ ꝯsiderat de ipsis nisi p̃ut sũt obliqtates elẽchi uel fill'i sophistici: ⁊ q̃r p̃ p̃us repit h⁹ obliqtas in loco sophi^co q̃ꝫ in fill'o sophi^co. Ex h̃ eni fill'us sophistic⁹ est obliqtas fill'i. q̃r s̃. fill'm addit quãdã habitudinẽ locale in q̃ forma fill'i reseruari nõ põt. potius ẽ h̃ itẽdit de loco sophi^co q̃ꝫ de fill'o sophi^co: quõ aũt differt loc⁹ sophisticus a fill'o sophi^co in sequẽtib⁹ patebit. ¶ 2ª uia sumit ꝯsiderãdo ea q̃ determinant in li⁰ p̃oꝝ. Nã ⁊ si de fallacijs nõ determinat in h̃ li⁰ nisi ut reducunt ad ignorãtiã elẽchi. q̃r obliqtates nõ ꝯsiderant in arte nisi ut reducunt ad rectitudinẽ: nec sunt p̃ se itẽte ab arte. tñ iter obliqtates p̃ncipalius h̃ ꝯsiderat de fallacijs fallacie aũt nõ noiant fill'os sophisticos: sꝫ locos sophisticos: q̃ð pꝫ p̃ ph'm q̃ equocationẽ ⁊ palogismũ q̃ fit p̃ nõia dicit eẽ locũ. cũ ait q̃ loc⁹ aptissim⁹ ⁊ publicissimus est ille q̃ fit p̃ nõia. si ẽ aliquã obliqtatẽ deberem⁹ h̃ assignare subm mag⁹ dicerem⁹ q̃ locus sophisticus eẽt subꝫ in libros elẽchoꝝ q̃ꝫ fill'us sophistic⁹. q̃r accipiẽdo p̃ncipale large: de loco sophi^co h̃ p̃ncipalius itẽdit q̃ꝫ de fill'o sophistico. ¶ 3ª uia sic pꝫ. nã fill'us sophistic⁹ ad duo põt cõparari ad locos siue ad fallacias ad q̃s reducit. Et ad res ad q̃s applicat: ut si dico. canis currit: sꝫ celeste sydus est canis. ẽ currit. Hic ꝯsiderare est duo. equocationẽ ad quã reducit fill'us fact⁹: ⁊ res illas: ut canem ⁊ celeste sydus ad q̃s applicat. Cũ ẽ de fill'is sophisticis tradat ars nõ respectu reꝝ ad q̃s applicant: sꝫ respectu fallaciaꝝ ad q̃s reducunt ut pꝫ ex illo expl'o. Lum habemus s̃m q̃ sunt apparẽtes fill'i. Principalius ꝯsiderat h̃ de fallacijs q̃ꝫ de fill'is sophisticis. Cũ fill'i sophistici itroducant i h̃ li⁰ pp̃ fallacias ⁊ q̃r fallacie eẽdẽ sũt q̃ð loci sophistici: ut infra patebit. Principalius h̃ itẽdit de locis sophisticis q̃ꝫ de fill'is sophisticis. Dicam⁹ ẽ q̃ nulla obliqtas põt eẽ subꝫ in aliq̃ scia nec in aliq̃ li⁰ alicuius scie. nec in h̃ li⁰ simplr. Et p̃ oẽm modũ p̃ncipalius itẽdit obliqtas aliq̃. tñ inter obliqtates p̃ncipalius h̃ intẽdit de loco sophistico q̃ꝫ de fill'o sophistico q̃ð declarare uolebamus.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ in h̃ li⁰ p̃bari possit fill'ꝫ sophisticũ eẽ. ⁊ ui q̃ nõ. q̃r q̃ð nõ est nõ põt p̃bari eẽ: sꝫ fill'us sophistic⁹ colloc̃ãdus ẽ sub nõ ente: ut supius dicebat. ẽ ⁊c. ¶ Amplius. ill'ð de q̃ ẽ scia nõ dꝫ p̃bari i scia: sꝫ doctria ista ẽ de fill'is sophisticis q̃ð pꝫ p̃ ph'ꝫ. q̃ in p̃n⁰ hui⁹ libri aut. de sophisticis aũt elẽchis ⁊ de his q̃ uident elẽchi dicemus. ẽ ⁊c. ¶ R̃ñdeo. dõm q̃ si in h̃ li⁰ subm eẽt fill'us sophistic⁹. q̃r de subo opꝫ supponere q̃r est. forte dubium eẽt. utrũ id p̃bari posset h⁹ fill'm eẽ: sꝫ cũ sophistic⁹ fill'us nõ sit subm in h̃ li⁰ lꝫ aliq̃ mõ sit mã hui⁹ libri q̃ð q̃rit nõ ui eẽ dubiũ: ⁊ ut meli⁹ appareat q̃situ: sciẽdũ q̃ ut in n̄ris editiõib⁹ theologicis sufficiẽtius diximus: subm ⁊ mã accipiunt in scia s̃m quãdã sĩlitudinẽ coꝝ q̃ue uidemus in nã. subm eni in nãlib⁹ differt a mã. q̃r subm dic̃ qd in actu. mã uõ qd in potẽtia: ut põt hr̃i ex 9. metaph'i. ẽs ẽ que p̃ncipalr ꝯsiderant in scia. q̃r tales respectu aliius scie sũt qd in actu. eo q̃ sub pp̃ria rõne ꝯsiderant ibidẽ merent nomẽ subiecti. que uõ nõ ꝯsiderant p̃ncipalr in scia nec sub pp̃ria rõne: ⁊ s̃m q̃ h⁹ cõsiderant ibidẽ hñt rõnẽ po⁹ respectu ill'⁹ artis. ⁊ p̃nt eẽ mã scie nõ sbm. fill'us ẽ sophisticus ⁊ loc⁹ sophistic⁹ ⁊ h⁹ obliqtates q̃dã mõ p̃nt dici mã hui⁹ libri. q̃r de talib⁹ determiat in h̃ li⁰ nõ tñ debẽt dici sbm: nã cũ dialetica sit ars directiua rõnis ⁊ itell'is in nulla pte dialetice p̃ncipalr ⁊ s̃m q̃ h⁹ aliq̃ obliqtas põt eẽ itẽta. p̃ncipalr ẽ itẽdit h̃ aliq̃ rectitudo: ut elẽchus ul' fill'us dialetic⁹ sb aliq̃ sp̃ali rõne. uel q̃r fill'i sophistici ⁊ loci sophistici sũt q̃dã obliqtates ipsi⁹ elẽchi ne i elẽcho ꝯtingat error. opꝫ cũ uolẽtẽ determinare de elẽcho. determinare ẽt de fill'o sophistico. iõ spectat ad aliquẽ librũ dialetice: ut ad hũc: determiare de fill'o sophistico. nõ tñ pp̃ h̃ h⁹ fill'us ponẽdus est subm in h̃ li⁰. Nã sicut ille q̃ determinat de obliq̃ in cõparatiõe ad rectũ. p̃ncipalius itẽdit de recto q̃ꝫ de obliq. sic ꝯsiderãs de fill'o sophistico i cõpatiõe ad elẽchũ. p̃ncipalius ꝯsiderat de elẽcho q̃ꝫ de h⁹ fill'o. pp̃ q̃ ph's signãter h⁹ obliqtates reducit ad ignorãtiã elẽchi innuẽs q̃ de h⁹ obliqtatib⁹ nõ determinat p̃ncipalr: sꝫ determinat de eis ne accidat error circa elẽchũ. elẽchus ẽ h̃ p̃ncipalr itẽdit. ex h̃ ẽ soluit q̃situ. nã ⁊ si doctrina non debet p̃bare subm q̃ð p̃ncipalr itẽdit: ⁊ a q̃ recipit sp̃eꝫ ⁊ eẽ. tñ q̃r fill'us sophistic⁹ nõ est p̃ncipalr itẽt⁹: iõ ut dicebat nõ est dubiũ q̃ð q̃rit. Possem⁹ tñ si uellemus distinguere de scia ⁊ de mõ p̃bãdi ut oñderem⁹ que scia põt p̃bare subꝫ suũ ⁊ que nõ ⁊ q̃lr põt p̃bare: ⁊ q̃lr nõ. Sꝫ h̃ uideret omnino supuacuũ: cũ fill'us sophistic⁹ pp̃ quẽ itroducit q̃ð nõ hẽat rõneꝫ subiecti. Ex h̃ ẽt appet q̃ liber iste magis dꝫ dici liber elẽchoꝝ q̃ꝫ fill'oꝝ sophisticoꝝ. est eni mã hui⁹ libri fill'us sophistic⁹: ⁊ magis est mã locus sophistic⁹. q̃r de utrisq; determinat h̃. nullũ tñ istoꝝ dꝫ dici sbm. Sꝫ sbm est iste elẽchus de quo p̃ncipalr itẽdit. ⁊ q̃r cõuenientius est a p̃ncipaliori itẽto fieri denoiatiõnẽ ꝯuenienter h̃ liber dr̃ elẽchoꝝ. ¶ Opposita eni his nõ est difficile soluere: nã cũ dr̃ fill'us sophisticus nõ est. ẽ nõ põt p̃bari esse. dõm q̃ sicut linea obliq̃ est aliqd nõ rõne obliqtatis. q̃r obliqtas ẽ p̃uatio que de se ẽ nõ ens: sꝫ rõne ipsi⁹ ꝯtinui q̃ð obliqtati substituit. sic fill'us sophisticus est aliqd. q̃r est q̃dã rõcinatio defectiua. ẽ pp̃ rõcinationẽ in qua fũdat h⁹ sophisticatio fill'us sophisticus aliqd est. est ẽ fill'us sophistic⁹ aliq̃ rõcinatio: sic loquela icõgrua est aliq̃ loquela. tñ q̃r dialetica est directio rõnis de rõne sophistica p̃ncipalr ꝯsiderari non põt. sicut q̃r grãmatica est directio lingue de locutiõe incõgrua p̃ncipaliter ꝯsiderari nõ debet.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ hic p̃bet fill'us sophistic⁹ eẽ. ⁊ ui q̃ sic p̃ h̃ q̃ð habet in l'ra ubi ilatiue ꝯcludit q̃ aliq sũt fill'i. aliq uõ nõ sũt: sꝫ uident. ¶ R⁹. dõm q̃ lꝫ h̃ posset p̃bari fill'm sophisticũ eẽ. tñ si itẽtionẽ ph'i p̃fũdius ispiciamus nõ pp̃e p̃bat fill'm sophisticũ ineẽ: sꝫ magis oñdit ip̃m eẽ deceptiuũ: ⁊ posse decipe. deceptio aũt uꝫ esse q̃dã esse actus fill'i sophistici: nã q̃dãmõ est pp̃rietas q̃dã fill'i sophistici: que ut cõpat ad imp̃itiã n̄raꝫ causat in nobis deceptionem quãdaꝫ. Qꝫ aũtẽ intendat philosophus

ꝓbare ſillogiſmũ ſophiſticũ eē deceptiuũ pꝫ:ſi ꝯſiderētur ꝓbatiões eiꝰ. Prima eni ꝓbatio eſt. q̄dā res ſūt ⁊ q̄dā apparēt eē que nō ſūt. ⁊ ita nos decipiūt. ſic eſt ſillogiſmꝰ. Amplius oñdit ꝙ videnꝭ hꝰᵒⁱ ſillogiſmi ꝑp imperitiā nr̄az. Cōſtat aūt ꝙ iperitia nr̄a nō dat ſill'is ſophiſticis ꝙ ſint hꝰᵒⁱ ſill'i:ſed ſolū facit ꝙ per tales ſill'os poſſumꝰ decipi.nā ⁊ ſi hꝰᵒⁱ ſill'i ꝓponerenꝭ ꝑitis ⁊ doctis:lꝫ eos nō deciperēt.nihillominꝰ ſophiſtici eēnt.3ᵃ ſua ꝓbatio eſt ꝙ qꝛ credimꝰ eē in rebꝰ qd̄ videmꝰ i noibus.iō accidit qd̄ dictū eſt.Cōſtat āt ꝙ hꝰᵒⁱ credulitas nr̄a nō dat ſill'is ſophiſticis ꝙ ſint hꝰᵒⁱ ſill'i:nec ꝑ h̄ ꝓbaꝭ ſill'us ſophiſticꝰ eē:ſꝫ ſolū oñdit ꝙ qꝛ ſic credimꝰ ꝯtigit nos decipi per talē ſill'm.4ᵃ ſua ꝓbatio eſt ex pte ſophiſtaꝝ diligētiū glīam.Cōſtat āt ꝙ ſill'us ſophiſticꝰ ex eo ꝙ eſt hꝰᵒⁱ nō faē ſophiſtas glīoſos.qꝛ tūc ſemꝑ ſophiſte haberēt glīaz:ſed iō hēt eſſe eoꝝ glīa.qꝛ per talez ſill'm ꝯtingit aliquos eſſe deceptos.Si ḡ ꝯſiderenꝭ oēs quatuor ꝓbatiões facte in l'ra.Nō ꝓprie ꝓbaꝭ ſill'm ſophiſticū eſſe:ſꝫ oñdiꝭ ipſꝫ eē deceptiuū.Et qꝛ mltis modis pōt decipe.iō nc̄ia ⁊ utilis eſt cognitio eius:qd̄ v̄o dicebaꝭ ꝙ ꝓbaꝭ aliquē ſill'm nō eē.ſꝫ apparēr lꝫ appare re exponēdū eſt pro decipere. Cap.II.

Quot aūt ſunt ſpēs diſputationūz ſophiſticaꝝ:⁊ ex quot nūero poteſtas ea ꝯſtat:⁊ quot ptes ꝯtingit eſſe negocij:⁊ de alijs que ſuffraganꝭ ad hanc artem nunc dicemus.

¶ Poſtq̄ phs oñdit neceſſitatē huiꝰ doctrine.in pte iſta diſputatiōez ſophiſticā de q̄ h̄ agiꝭ ſepat ab alijs diſputatiōibꝰ.⁊ duo facit.p̄ᵒ enumerat ea que tractāda ſūt circa diſputationē ſophiſticā.2ᵒ diſtinguit gn̄a diſputationū:ut ſepet diſputationē ſophiſticā ab alijs.2ᵃ ibi [Sūt ḡ diſputationū.] Dicit ḡ ꝙ nūc.i.in h̄ l'iᵒ dicemus quot ſunt ſpēs ſophiſticaꝝ diſputationū quātuz ad metas:qꝛ ſꝫ ꝙ diſputatio ducit ad aliā ⁊ aliā metā ꝯ̄ eſſe alia ⁊ alia ſpēs diſputatiōis.ſm h̄ ḡ erūt 5ᵉ ſpēs ſm 5ᵉ metas.uel poſſumꝰ dicē ꝙ hꝰᵒⁱ ſpēs appellāt modos ſophiſticādi.ſm h̄ ḡ erunt due ſpēs ſm duos modos.vnū in dictiōe:⁊ aliū ex dictionē.⁊ dicemꝰ ea poteſtas que eſt ſophiſticādi ex quot nūo ꝯſtat q̄ꝝtū ad locos ſiue quātū ad fallacias.qꝛ.13.⁊ quot ptes ꝯtingat eſſe huius negocij.qꝛ duas.vnā opponētis.de qua determinaꝭ in p̄mo:⁊ aliā rn̄dētis de qua agiꝭ in 2ᵒ.⁊ inde dicemus de alijs que ſuffraganꝭ ad hanc artē.ut de cautelis que faciūt ad hn̄ eē. ¶ Notādū aūt ꝙ diſputatiões ſophiſticas ſumptas reſpectu finiū:ut reſpectu metaꝝ poſſumꝰ appellare ſpēs diſputationū.nā diſputatio eſt q̄ſi gdā motꝰ tēdēs in aliquē finē.⁊ ſi finis ſl'lius eſt ſcia ⁊ v̄itas.ſic eſt doctrinalis.ſi v̄o finis eiꝰ ſit victoria ⁊ meta ſic eſt litigioſa.Et qꝛ motꝰ ſuſcipit ſpeciē ex termino.iō pōt dici tot eſſe ſpēs ſophiſticaꝝ diſputationū quot ſunt mete ad quas tales diſputatiōes ordinantur.Deinde cū dicit.

¶ Sunt ergo diſputationū gn̄a q̄tuor.Doctrinales.Dialetice.Tētatiue.Litigioſe.

¶ Diſtinguit gn̄a diſputationū:ut ſepet diſputatiōez ſophiſticā ab alijs.⁊ tria faē.qꝛ p̄ᵒ enūerat gn̄a diſputationū.2ᵒ exeqꝭ de eis.Et 3ᵒ eligit ſibi diſputationē de q̄ itēdit.2ᵃ ibi [Doctrinales gdē ſūt.] 3ᵃ ibi [Ergo de demōſtratiuis.] Dic ḡ ꝙ diſputationū gn̄a ſūt q̄tuor:doctrinales:dialetice:tētatiue ⁊ litigioſe. Deī cū dic.

¶ Doctrinales quidem que ex ꝓprijs principijs cuiuſqꝫ diſciplie:⁊ nō ex his que videntur eſſe reſpondēti ſillogizant.Oportet enim eum credere qui diſcit.

¶ Exeqꝭ de hꝰᵒⁱ diſputatiōibꝰ ⁊ q̄tuor faē.qꝛ p̄ᵒ exeqꝭ de doctrinalibꝰ.2ᵒ de dialeticis.3ᵒ de tētatiuis.4ᵒ de litigioſis.2ᵃ ibi [Dialetice āt.] 3ᵃ ibi [Tētatiue gdē.] 4ᵃ v̄o ibi [Litigioſe v̄o.] Dic ḡ ꝙ doctrinales diſputatiōes ſūt ex ꝓprijs p̄ncipijs vniuſcuiuſqꝫ diſciplie ⁊ nō ſillogiçāt ex his q̄ videnꝭ rn̄dēti:ſꝫ in talibꝰ eū q diſcit opꝫ credē. ¶ Notādū aūt ꝙ doctrinales ſcie ſꝫ ꝙ hꝰᵒⁱ nō ꝓcedunꝭ ex ꝓbabilibꝰ:ſꝫ ex neceſſarijs. Et qꝛ ex h̄ aliq̄ videnꝭ eſſe ꝓbabilia.qꝛ videnꝭ oibꝰ uel pluribꝰ uel maxie notis.iō dialeticus interrogat.utꝝ videaꝭ uerꝝ qd̄ aſſumit uel nō.qꝛ videri uerꝝ faē ad h̄ ꝙ aliqd ſit ꝓbabile:tn̄ qꝛ videri nihil faē ad h̄ ꝙ aliqd ſit neceſſarium:doctrinalis ex neceſſarijs ſillogiçās nō iterrogāt. ¶ Notādū ēt doctrialē nō ſolū differre a dialetica.qꝛ eſt ex neceſſarijs.illa v̄o ex ꝓbabilibus.ſꝫ ēt differt.qꝛ dialetica eſt quodāmō collectiua ꝯ̄dictionū.hēt enim viā ut ſillogiçet ad utrāqꝫ ptē ꝯ̄dictiōis.iō interrogat.qꝛ ſi rn̄dēs neget ſibi qd̄ ꝓpōit ñ claudiꝭ ſibi oino via.Dialetice enī ſꝫ diſputare poſſumꝰ ēt ꝯ̄ negantē p̄nᵃ:ut pꝫ ex p̄ᵒ topicoꝝ.qd̄ quō itelligēdū ſit alibi declarauimus.doctrialis v̄o ꝯ̄ negātē ſibi p̄nᵃ diſputare nō pōt.iō ſimpl'r ſupponit ea eē.nec iterrogat an ſit.qꝛ ſi negarenꝭ nō poſſit ulterius diſputare. ¶ Notādū ēt ꝙ iſtis libꝰ uolētez diſputare oꝫ credē p̄ncipijs ⁊ ſupponē ea.qꝛ ſi negaret illa nō eēt diſputatio doctrinalis. ¶ Notādū ēt ꝙ diſputatio doctrinalis ſemꝑ eſt iter diſcipulū ⁊ doctorē.qꝛ ſemꝑ oꝫ eē gr̄a adiſcēdi.qꝛ ſi eēt gr̄a tētādi uꝉ vincēdi:nō eēt doctrinalis:ſꝫ eēt tētatiua uel litigioſa.iō alteꝝ diſputātiū appellat eū q diſcit dicēs:ꝙ opꝫ eū q diſcit credē.qꝛ nō pōt diſputare diſciplinabil'r niſi credat ⁊ ſupponat p̄nᵃ artis. ¶ Notādū etiā ꝙ in talibꝰ aliquo mō opꝫ diſcētē credere.qꝛ doctrinales ſm ꝙ hꝰᵒⁱ ſūt ita firmiter demōſtrāt ꝙ opꝫ adiſcētē credere.qꝛ quodā mō cogit itellectꝰ ⁊ rō nr̄a:ut credamus ⁊ aſſentiamus illis.Deinde cū dicit.

¶ Dialetice autē que ex probabilibus ſunt collectiue contradictionum.

¶ Exeqꝭ de dialeticis dicēs ꝙ dialetice ex ꝓbabilibus ſunt collectiue ꝯtradictionū:nā cū ex ꝓbabilibꝰ ꝓcedāt habēt viā ut ſillogiçēt ad utrāqꝫ partē ꝯtradictionis.Deinde cum dicit.

¶ Tētatiue v̄o que ex his que videnꝭ rn̄dēti.Et neceſſariū eſt ſcire ei qui ſimulat hr̄e ſciaz:quēadmodū determinatū eſt i alijs.

¶ Exequiꝭ ex tētatiuis dicēs ꝙ tētatiue ſunt que ſillogiçant ex his que videnꝭ rn̄dēti.ꝓcedūt eni tētatiue per quedā coia.iā per eas pōt capi experimētū de rn̄dēte.hꝰᵒⁱ aūt experimēti tentatiui ſubdit cām eū dicit:ꝙ neceſſariū eſt ſcire ſuꝑ.coia eū qui ſimulat ſe hr̄e ſciam in ꝓprijs:qd̄ q̄ mō ſit:determinatū eſt in alijs:ut in topicis:uel in alijs.qꝛ forte aliquē librū fecit de tentatiua diſputatiōe que ad nos nō ꝑuenit.In his autē que ad nos ꝑuenerūt nō eſt exq̄ſite determinatū de tali diſputatiōe. ¶ Notādū aūt ꝙ tētatiuus gdā dialeticus eſt ut ifra diceꝭ.iō ex ꝓbabilibꝰ ſillogiçare pōt.uerꝝ qꝛ ſua finalis intētio eſt cape exꝑimētū de rn̄dente:ſufficit ꝙ ſillogiçet ex ꝓbabilibꝰ que videnꝭ rn̄dēti. ¶ Notādū aūt ꝙ hꝰᵒⁱ dictū.videlꝫ ꝙ neceſſe eſt ſcire coia eū q ſe ſimulat hr̄e hāc ſciaz in ꝓprijs.pōt referri ad opponētē ⁊ ad rn̄dētē.nā ſi opponēs ſimulādo ſe ſcire ꝓpria vult tētare.opꝫ eū ſcire coia.qꝛ ſine ſcia coiuz tētare nō poſſet:ſic etiā ⁊ rn̄dētē opꝫ ſcire coia ſi vult rn̄dere ad tētatiuas rōnes. ¶ Notādū etiā ꝙ in oi ſcia ſunt quedā coia qbꝰ ſcitis nō ꝓpter h̄ ſciꝭ ars.ignoratis v̄o ignoraꝭ uel in ꝑſpectiua cōmune eſt ꝙ eſt de linea viſuali ⁊ ꝙ ſubalternaꝭ geometrie:⁊ talia que nullus ꝑſpectiuꝰ ignorat.ſi ergo rn̄dēs de talibꝰ rn̄dere neſcit:planū eſt

eiū nō habere sciam illā. qz si sciret ꝓpria hꝰ: cōia igno rare nō posset. ergo talia que necesse est respondēte sci re: si simulat: ꝛ dicit se habere sciētiam: poterit de eo ex perimentum sumi. Deinde cum dicit.

Litigiose vō que ex his que videntur ꝓbabilia: non sunt autem: sillogizant.

Describit litigiosas dicēs ꝙ litigiose sūt que sillogi zāt ex his que videnť ꝓbabilia ꝛ nō sūt. Quod aūt liti giose videnť accipe ꝓbabilia: ꝫ nō accipiūt: ꝛ quō taꝫ peccantes in mā ꝙꝫ peccātes in forma. aliquo mō sunt tales: ifrs patebit. ¶ Notādū aūt has dispōnes distin gui posse ꝑ ea que acgrunť ex eis. ex disputatiōe eni uľ acgriť v̄itas uel opinio. uel expimētū uel victoria. gcū ꝗ eni disputat. uel itēdit expiri. uel itēdit vincere. ꝭ aūt nō itēdit h̄ nec illud: ꝫ itēdit cognoscē v̄itatē. uel dis putat ex ꝓbabilibꝰ. ꝛ tūc aggñat opionē. uel ex necess riȷs. ꝛ tūc aggñat sciaꝫ. distinguunť ǧ he disputatiōes ad inuicē per ea que ex illis ꝯsegnur. qz ꝑ doctrinales acgriť scia. ꝑ dialeticas aggenerať opinio. ꝑ tentatiuas sumiť expimentum. per litigiosas intenditur victoria sue gloria ꝛ palma. Deinde cum dicit.

¶ Ergo de demonstratiuis quideꝫ in analeticis dictuꝫ est. De dialeticis vō ꝛ tentatiuis in aliȷs. De agonisticis autē ꝛ litigiosis nunc dicemus.

¶ Eligit disputationē de qua h̄ determinať. d. ꝙ de demonstratiuis dcm̄ est in analeticis. i. in posterioribꝰ. De dialeticis ꝛ tētatiuis dcm̄ est in aliȷs: ut i toꝑ. uel in aliȷs. ꝭ aliquē aliū librū spālē fecē de tētatiuis. De ago nisticis vō ꝛ de litigiosis. i. sophisticis dicemus nūc.

Ad itelligētiā dictoꝝ ꝯtingit ꝑᵒ dubitare utruꝫ sillus dialeticꝰ addat aliqd. ꝛ qd addat suꝑ sillm simplr. ¶ Ad cuiꝰ euidētiā sciēdū est ꝙ siue sillus simplr sit genꝰ ad sillm dialeticū siue nō. Nullꝰ tn̄ dubitat sillm simplr colorē eē ꝙꝫ dia leticū. opꝫ ǧ sillm dialeticū aliqd addere suꝑ sillm sim plr: ut possit ipm ꝯhere. possumꝰ aūt dicere ꝙ sic sillus simplr resoluiť in sua ꝑnᵃ. sic ꝛ sillus dialeticꝰ hēt qdā ꝑncipia ꝑter ꝑnᵃ silli simplr in que resoluiť. naꝫ sic hō ꝯhit aial gcqd ē de rōne aialis est de rōne hois. aliqd tn̄ hēt hō qd est ꝑter rōnē aialis. sic oia ꝑnᵃ ptinētia ad sillm simplr ptinēt ad dialeticū. hēt tn̄ dialeticus aliq ꝑnᵃ spālia q sūt ꝑter rōnē silli simplr. ꝑnᵃ eni in q resol uiť sillus simplr: uľ ꝑnt dici de oi ꝛ dici de nullo. nō eni ualet. ꝭ oē. b. est. a. ꝛ oē. c. est. b. ꝙ oē. c. sit a. nisi suppoꝭ ꝭ illius ꝑncipiȷ v̄itate que est dici de oi. Nā ꝭ nihil est ꝑsius. b. de q nō ꝑdicať. a. ꝭ. c. est aliqd ipsiꝰ. b. de. c. ꝑdicabiť. a. Ultra tn̄ ista ꝑncipia hēt dialeticus aliq spe cialia ꝑncipia. nā ꝭ dicā. oia que pōt miles pōt rex. mi les pōt expugnare castrū. ergo ꝛ rex. sillus iste ꝯfirmať per duo gña principioꝝ. ꝑ gñalia ꝛ spālia. ꝑ gñalia v̄o qz est in h̄ sillo ꝑncipiū dici de oi: sicut erat in sillo ꝑdi cto facto in terminis coibꝰ: naꝫ sicut ibi sumebať. c. ib b. sic hic sumiť expugnare sub ly oia. Cōfirmať ǧ iste sil logismus ꝑ dici de oi. Rursus. qz est ibi habitudo mi noris ad maius. ꝯfirmať etiā ꝑ illud ꝑnᵐ ꝙ gcqd pōt minus pōt ꝛ maius: ꝛ illud ꝑncipiū respectu eius qd est dici de oi est q̄ꝭ spāle. qz non hēt esse nisi in sillo fa cto in talibꝰ terminis in qbꝰ reseruet habitudo mino ris ad maius: ꝛ qz ista habitudo fundať in loco a ma iori. iō sumpsit originē istud dictū cōe ꝙ sillus dialeti cus addit supra sillm simplr h̄itudinē localē. utruꝫ aūt ꝑpter hoc sillus simplr debeat dici genus ad ipm non est ꝑntis speculatiōis: sed ꝭ ꝯtingat nos scribere super aliȷs libris logice hēt locū qd queriť. Ad ꝑsens autē intētū dictuꝫ sit ꝙ sillus dialeticus addit aliq ꝑnᵃ spe cialia supra sillm simplr que cōmuni noie possunt dici quedam maxime uel quedam habitudines locales.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utruꝫ hꝰ habitudines locales sint de rōne silli dialetici. ꝛ possint dici ꝑtes formales respectu eiꝰ. ¶ Ad quod potest dici ꝙ ꝭm philosophū. 7. metaphisice. nō est inconueniens ꝙ illud quod est materiale uni esse for male alteri: ut cuprum quod est pars materialis circu li est pars formalis circuli cuprei. quicquid eniꝫ est de ratione rei potest dici pars formalis eius. habitudo er go localis ꝭ comparetur ad sillogismuꝫ simpliciter nō est pars formalis eius. quia huiusmodi habitudo non reperitur nisi in materia aliquo modo speciali: ut ha bitudo fundata in loco a cōtrario nō reperitur in qui buslibet terminis: sed in his que habent rationem op positionis: sic etiam habitudo fundata in loco a mino ri reperitur solū in illis terminis iter quos est propor tio minoris ad maius. Cum sillogismus ergo simplici ter abstrahat ab hac materia: ꝛ ab illa: in quibus tales habitudines reseruari non habent huiusmodi habitu dines non poterunt probare formaꝫ sillogismi ut sillo gismus est non sunt ergo tales habitudines de ratione sillogismi simpliciter. sunt tamen aliquo modo de ra tione sillogismi dialetici. quia sillogismus dialeticus sine tali habitudine esse nō hēt. meminimus ergo nos aliquando dixisse ꝙ principiū dici de omni uel de nul lo probat formaꝫ. loci v̄o siue locales maxime probāt materiam: quod sic est intelligenduꝫ. quia sillogismus sumptus simpliciter magis accipitur ꝭm formaꝫ. sum ptus v̄o in terminis specialibꝰ magis sumitur ꝭm ma teriaꝫ. Principia v̄o sillogismi simpliciter sunt magis ꝭm formam. principia v̄o sillogismi dialetici respectu sillogismi simpliciter possunt dici ꝭm materiam. pro bant eni loci propositiones ipsas non simpliciter sum ptas: nec ut sunt materia sillogismi simpliciter: sed ut sunt materia sillogismi dialetici. in terminis enim om nino generalibus ꝛ in sillogismo simpliciter habitu do localis reseruari non potest. ergo huiusmodi habi tudines sunt de ratione sillogismi dialetici.

Ulterius cuꝫ in ipso sillogismo dialetico. ꝛ in his que sunt de ratione eius sit assi gnare aliquid formale ꝛ aliquid materiale. ¶ Dubi taret forte aliquis. utꝝ huiusmodi h̄itudines se teneāt magis ex ꝑte forme: uel magis ex parte materie. ¶ Re spondeo dicēdū ꝙ materia pertinens ad totaꝫ speciem ꝭm ꝙ huius est. potest dici pars formalis rei. forte er go huiusmodi habitudines esse de ratiōe sillogismi di aletici merito dubitari potest. utruꝫ sic sint de ratione eiꝰ ꝙ se teneāt ex ꝑte forme: uel ꝙ se teneāt ex ꝑte mae. ¶ Sciēduꝫ ǧ ꝙ sic sillus dialeticꝰ est aliqd speciale ꝛ aliqd magis ꝯcriuꝫ ꝙꝫ sillus simplr. qz sillus dialeticus habet aliquid loco materie: ꝛ aliquid loco forme. cuꝫ actus actiuorum sint in patiente ꝛ disposito: ꝛ ꝙ oporte tet formā esse ꝓportionatā materie: sicut sillus dialeti cus respectu sillogismi simplr addit aliqd spāle quātū ad formā. sic addit aliqd spāle quātum ad māiā. sillus eni simplr loco mãe hēt ꝓpōnes affirmatiuas uel ne gatiuas. loco forme habet ordinē illū sillogisticum in quo saluari possunt dici de omni uel nullo. huiusmo di eniꝫ ordo uel est ipsa forma sillogismi simplr. uel est aliquid inseparabiliter annexū ipsi forme. sillus v̄o di aleticus includit oia que sunt sillogismi simplr. siue se teneāt ex parte materie. siue ex ꝑte forme: sed qz specia lior est. addit aliqd ex parte utriusqꝫ. nā ex parte mate rie addit ꝓbabilitateꝫ. ex parte forme addit habitudi nē localē. ad hoc eni ꝙ ꝓpositiones sint materia sillo gismi dialetici non sufficit ꝙ sint affirmatiue uel nega tiue. ꝫ ultra h̄ regriť ꝙ sint ꝓbabiles. ex ꝑte v̄o forme addit habitudinē localē: qz nō sufficit ꝙ sit ibi ꝑnᵐ di ci de omni uel de nullo: sed requiriť ꝙ sit ibi habitudo

2ᵒ. 34.

localis: ut si hic est sillo͂s dialeticus quicquid pōt miles pōt et rex. miles pōt expugnare. ergo et rex. sup hoc qꝫ h est pncipiū dici de oi. est etiā hitudo quedā localis: ut locus a miori. ɔfirmatur eni dict⁹ sillo͂s per hāc maximā. qꝛ qd pōt minus: pōt et maius. Cū ḡ querit utrū h⁹ hitudo se teneat ex pte mãe uel ex pte forme. dicēz est qꝫ in dicto sillo est duo ɔsiderare. maiorē ſpaz ſm ſe: et illationē ſtiā que fit ex miori ad ɔnē. utrūqꝫ aūt istoꝝ pbat p dictā hitudinē. ipa eni maior ſm ſe accepta ɔfirmat p talē hitudinez. nā iō uerū est. qꝛ quicquid pōt miles. pōt et rex. qꝛ qd pōt minus: pōt et maius. Rursus h illatio. miles pōt expugnare. ḡ et rex. iō uera est. qꝛ qd pōt minus pōt et maius. cū ḡ ppō ſm ſe ɔſiderata ptineat ad māz silli. illatio vō ptineat ad formā. dicē possum⁹ h⁹ hitudies pbare qdāmō utrūqꝫ: tā mām qꝫ formā. dici ergo de oi uel de nullo: ut reƀuant in sillo dialetico solū pbāt formā. qꝛ nullo mō pbāt ppōnes ſm ſe acceptas. pbabilitas vō ipaꝝ ppōnū in h⁹ sillo solū se vn tenē ex pte mãe. hitudines vō locales qdāmō se hñt ex pte utriusqꝫ. pp qd h⁹ dinra dici de oi uel de nullo. qꝛ pbāt nō solū formā: ſed etiā māz. pz ḡ quō h⁹ hitudies locales se hñt ad sillm dialeticū qꝛ sunt de rōne eius: et pbāt nō solū māz silli dialetici. ſed etiā formā. non qꝫ formā pbent silli dialetici: vn sills est: ſed vn dialeticus est. ex h ḡ appet uerū esse qd diximus in rhetoricis ubi distinximus h⁹ hitudies ad dici de oi uel de nullo. dicēdo qꝫ illa pbāt formā. ista vō māz. Nā sic cōpositū ex po͞ᵃ et actu differt ab actu p hoc qd est i poᵃ. et a poᵃ per hoc qd est in actu. sic h⁹ hitudies pbātes qdāmō utrūqꝫ tā māz qꝫ formā dinta a dici de oi et de nullo pbātib⁹ solā formā. p h qꝫ pbāt māz. et si aliq̄ sunt pbātia solā māz: dicte hitudies differrēt ab eis p h qꝫ pbāt formā. utrū aūt forma ſtis que est silli dialetici: ut dialeticus est: quā pbāt hitudies locales respectu silli simplr se hēat sicut dria specifica: uel se hēat sic dria modalis uel mālis. alibi forte declarabit. h eni nichil est aliud qꝫ querē utrū sillogismus simplr sit genus ad sillz dialeticum: qd diximus alibi determinandum.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū silli doctrinales addāt hitudinē localē supra sillm simplr. ¶ Rō. dōm qꝫ in rhetoricis ostendimus. qꝫ si spāles artifices: quoꝝ est demōstrare in suis rōnib⁹ assignarēt hitudies locales assignarent eas ſm spālez modū: ut si fieret talis ſtiatio. est albū. ergo non est nigrū. diceret dialeticus qꝫ est locus a ɔrio. demonstrator vō diceret qꝫ est locus ab albo. ɔriū eni in albo nō est aliud qꝫ albū: nā ut ad pñs spectat. supius in inferiori nō est aliud qꝫ infert⁹. qꝛ ergo artifices doctrinales cōſiderāt h⁹ cōia ſm spālez modū et nō capiunt de eis nisi ſm qꝫ spectat ad ppositū eoꝝ. ptinet ad demōstratorē et ad artificē spālem ɔſiderare ɔriū. cām. effectū. et h⁹ ītētiones nō ſm modū cōem: ſed ſꝫ modū spālē. et qꝛ cōia in spālib⁹: ut dictū est sunt ipa spālia. s. si quereret a demōstratore. terra iterponit. ergo est eclipsis. nō diceret qꝫ est locus a cā ſed ab interpōne terre. sic est si ecōuerso quereret. vñ locus eclipsis est. ergo iterponitur terra. nō diceret qꝫ est locus ab effectu. ſed ab eclipsi. Et qꝛ hitudies spāles nō pphe hñt rōnē loci: cū locus dicat qd cōprehēsiuū et qd uīe et cōe pphe loquēdo nō spectat ad demōstratorē in suis demōstrationib⁹ assignare localē hitudinē. iō in rhetoricis diximus si queraf a spāli artifice et demōstratore. est albū. ergo nō est nigrū. si liceret sic loqui. qꝛ pphe loquēdo hitudines locales nō assignanf ſm rōnes spāles: ut ſm albū: ſed ſꝫ ɔrium: nec ſm iterpōnem terre: ſed ſm cām. sic etiam nō assignanf ſm eclipsiz ſed ſm effectū. pprie ergo loquēdo silli demōstratiui nō addunt hitudinē localem supra sillm simplr. qꝛ ergo h⁹ hitudines gñales considerat ſꝫ spālem modū put referuanf in terminis spālibus igrediētib⁹ demonstrationē: cū huius termini necessarij sint mã silli cōiter ponif qꝫ sillus demonstratiuus addit supra sillm simplr nō habitudinē localē: ſed necessitatē mãe. et per hoc pz solutio ad qsitū. Questio ergo de sillis dialeticis et doctrinalib⁹. restat querere de tentatiuis: ſed de hoc queref infra ubi erit de h erit spālis mã. Rursus querēdū est de sillis litigiosis: ſed de hoc ppe dicēda in sequēti locutione queref.

Rimū ḡ sumēdū qꝫ cōiectāt qui in disputatiōib⁹ decertāt et contixanf.

¶ Postqꝫ phs sic determinauit quedā cōia circa disputationē sophisticā ostēdēdo eā esse necīam et esse distinctā ab aliis disputationib⁹. in pte ista exequitur de ea magis spāliter. et tria facit. qꝛ primo facit qd dictū est. 2° sub cōpēdio recapitulat que fuerat executus de disputatiōe sophistica. 3° ut ostēdat se fuisse hui⁹ artis spālem inuētorē. ostēdit modū quo ars predicta inuēta fuit. Scōa ps icipit circa finē libri ibi [Ex quātis ergo et qualib⁹ fuerit.] Tertia ps icipit adhuc magis uersus finē. [Opz aūt nos nō latere.] Prima diuidif in tres partes. qꝛ pmo exequif de disputatiōe sophistica. quātū ad vnā ptē huius negocij: ut ſm qꝫ ptinet ad opponētē. 2° exequif de his que faciūt ad bñ eē artis. ut de cautelis. et 3° determinat de altera pte hui⁹ negocij: ut de his que ptinēt ad rñdētē. Uel possumus aliter diuidere. qꝛ p° docet locos et sillos sophisticos. 2° dat cautelas que sūt ad bñ eē artis. 3° docet h⁹ sillos soluere. 2° ps icipit circa finē pmi libri [Differt āt nō paꝝ.] Ut qdā uoluēt. melius tñ est ut scōa ps incipiat ibi [Falsūz aūt in aliq ostēdere.] 3ª aūt ps icipit in pncipio scōi libri ibi [De rñsiōe aūt.] Notādū aūt qꝫ secūdus modus diuidēdi est quodāmō magis ad ppositū qꝫ pmus. Nā uti sillo sophistico nō pprie ptinet ad dialeticū: lꝫ posset tradere artē de ipo. Pōt ḡ dialetic⁹ tradere artē de sillo sophistico ostēdendo qlr ɔstituif. et pōt date cautelas ne vincamur a sophistis. et pōt tradere artē quō soluēdi sūt silli sophistice ɔstituti: ſꝫ nō spectat ad dialeticū istruere opponētem qꝫ utaf tali sillo. Prima pars diuidif in duas. qꝛ pmo distinguit fines quos intendunt sophiste. 2° determinat de disputatione sophistica: ut hēt ducere ad tales fines. 2° ibi [Modi aūt arguēdi.] Circa pmū tria facit. qꝛ pmo ɔtinuat se ad dicēda. 2° enumerat huiusmodi fines. 3° ostendit ordinē eorū ad inuicē. 2ª ibi [Sūt autē quinqꝫ.] 3ª ibi [Nā maxime uolunt.] Dicit ergo qꝫ primo sumēdū est qd coniectant. i. quot sunt fines quos coniectant et desiderant ipsi sophiste qui in disputationibus certāt et corrixantur. Deinde cum dicit.

¶ Sūt aūt qnqꝫ hec numero: redargutio: falsūz: iopinabile: soloecismus: et qntū facere nugari eū qui ɔ agit: hoc autē est frequēter cogere idem dicere. Aut qd nō sit. ſed qd videatur esse singulum eorum.

¶ Enumerat h⁹ fines dicens qꝫ h⁹ fines intenti a sophistis sunt qnqꝫ numero. Uidelicet redargutio: falsum: inopinabile: soloecismus. et qntum est facere nugari. et exponit se qd est facere nugari dicēs. qꝫ hoc aūt. i. facere nugari est cogere eū qui ɔ agit. i. aduersariū frequēter dicere idē. et addit quō tales fines itēti sūt a sophista. qꝛ a sophista nō directe itēdit qd sit uel nō sit. aliqs dieroꝝ finiū. ſed sufficit ei qꝫ videaf esse singulū eoꝝ. sophista eni cū sit copiosus ab apparente sciā: et nō ab existēti nō curat utrū ſm ueritatē redarguat aduersariū: uel utꝝ ducat ipm ſm vitatē ad aliqd inopinabile: uel ad aliqd aliud h⁹: ſed sufficit ei qꝫ apparēter videatur hoc facere. Deinde cum dicit.

¶ Nā maxime volūt videri redarguētes. Scōm aūt falsuz aliqd mōstrare. Tertiuz ad h qd pter opionē est ducere. Quartū vo soloecismo uti facē: h aūt est facere sz locutionē barbarizare ex orone respōdētē. Ultimū aūt frequēter idē dicere.

¶ Oñdit quē ordinē hñt ad inuicē dicti fines. nā lz oēs hi fines sophiste itēdāt: nō tñ itēdūt eos eque pº. naz maxime. i. pº z pncipalr volūt videri redarguētes. z dic videri: qz nō curāt utrū redarguāt: sz sufficit eis qz videant redarguere. pm g itentū ab eis est redargutio. 2m est demōstrare aliqd falsuz. 3m ad h. i. post hoc est facē dicere pter opionē. qrtū vo est facere uti sillo. hoc aūt. vz sillo uti est facē rñdētē sm locucionē barbarizare. i. icōgrue loqi ex orone. Ultimum aūt de quo iter cetera minº curāt sophiste est facē frequēter idē dicere. nugatio eni iter cetera minº est itēta sophistis: sed tñ cūz nō pñt ducē aduersariū ad aliqd icōueniēs: ducūt ipz ad nugationē. ¶ Notādū aūt hos fines distinctos eē ad inuicē. redargutio eni est pcōcessi negatio. uel pnegaci cōcessio. z h in eadē disputatiōe: z ex vi argumēti: nā si qs in diuersis disputatiōibº. uel ēt in eadē disputatiōe nō ex vi argumēti: sz grā disputatiōis sustineret pº vnā ptē: z postea sustineret oppositā: nō diceret redargutº sed qñ pp violētiā argumēti aliqs cogit ad cōdicendū sibi. tūc dicit redargutº z maxime si sit in eadē disputatione: qd nō sic itelligēdū est ut siqs in diuersis disputationibº vi argumēti cōtra ipm facti cogeret sibi cōtradicere: qd nō eēt sz ueritatē redargutº tñ qz non appe ret ita redargutº in diuersis disputatiōibº: sicut si hoc cōtingeret in eadē: sophista qui diligit appere redarguere itēdit hūc finē in eadē disputatiōe. pm g itentū a sophistis est redargutio. 2m vo est falsuz. hoc aūt differt a redargutiōe. qz posset qs cōcedere falsum. z tñ nō cōdiceret pōni sue: z sicut falsum differt a redargutione: sic iopiabile differt a falso. ē eni aliqd iopiabile qd tñ nō est falsuz. reliqi aūt duo fines: ut icōgruitas in latio quā dicimº soloecismū: z frequēter idē dicē qd dicimº esse nugationē quō differūt ab alijs finibº: z ab inuicē vidē nō est difficile. Sciēdū tñ qz hi fines ut sūt itēti a sophista debēt eē manifesti. non eni sufficit ducē ad qdcūqz falsuz. uel ad qdcūqz iopinabile: sed oz talia eē manifesta z nota. Intēdit eni sophista ducē aduersariū ad manifestam redargutionē. ad manifestā icōgruitatē: z ad manifeste falsuz. z sic de alijs. ¶ Deinde cū dicit.

¶ Modi āt arguēdi sūt duo qdē. naz alij qdē sūt sm dictionē: alij vo extra dictionē.

¶ Distictis finibº oñdit quō per disputationē sophisticā hēri pñt tales fines: z sm cōem modū cōtinuādi duo facit. qz pmo oñdit quō per hº disputationē hētur finis pncipalis ut redargutio. 2º quō hñtur fines alij scdarij ut falsum iopinabile: soloecismus: z nugatio. possumº aūt alr diuidere. z melius. qz pº determiat de locis sophisticis per quos aliq mō cōcluduntur oēs mete. scdo dat cautelas: z idoneitates: ut hº mete faciliº cōcludantur. 2ª ps icipit circa finē pmi libri. [Falsuz aūt in aliq oñdē.] Circa pmū duo facit. qz pº determiat de locis sophisticis. 2º oñdit quō per hº locos hēri pñt silli sophistici: tā peccātes in forā: qz ēt in mā. 2ª ibi [Om āt hēmº sm quot sūt.] Circa pmū tria facit. qz pmo determinat de locis sophisticis sm se. 2º determinat de eis: ut deficiūt ab elēcho. 3º determinat de ipis ut hñt nos fallere z decipe. 2ª ibi [Aut ergo sic diuidēdū.] 3ª ibi [Falla aūt fit in his.] Circa pm duo facit. qz pº distinguit duos modos locoz sophisticoz. 2º exeqtur de utroqz mō. ibi [sunt ea qdez.] Dic g pmo. qz modi arguēdi sup. sm locos sophisticos sunt duo: nā alij sūt sm dictionem. alij vo extra dictionem. ¶ Notādum sūt qz fallacie in dictiōe sunt ille que cāz decipiēdi sumūt ex pte uocis. extra dictionē vo sunt que cām decipiēdi sumūt ex pte rei. Deide cū dicit.

¶ Sunt aūt ea que sm dictionē faciūt fantasiam sex numero. Sūt aūt hec: equiuocatio: amphibologia: compositio: diuisio: accētus: figura dictionis.

¶ Exeqt de dictis modis. z duo fac. qz pº exeqt de fallacijs in dictiōe. 2º de fallacijs ex dictionē. ibi [Eoz vo que ex dictionē.] Circa pm tria fac. qz pº enumerat fallacias in dictiōe. 2º pbat eoz sufficiētiā. 3º determiat de vnaquaqz illaz. 2ª ibi [Hº aūt fides.] 3ª ibi [Sūt āt sz equocationē.] Dic g qz ea que faciūt fantasiā sz dictionē. i. que sumūt cāz decipiēdi ex pte uocis sūt. 6. nūo. z sūt hec. vz equocatio: amphibologia: cōpō uel diuisio: accētus: figura dictiōis. Deide cū dicit.

¶ Huiusmodi aūt fides. z que per iductionē est: z sillogismus: z siqs sumat alius: z qm totidē modis: si eisdē noibus z orationibus nō idē significamus.

¶ Probat sufficiētiā dictoz locoz siue dictaz fallaciarū. d. qz fides huiº qz sint tot fallacie i dictiōe z nō plures est per iductionē: nā iducēdo i oēs modos qui pñt cōtingē ex pte uocis iueniemº eos nō eē plēs neqz pauciores qz dicti sunt. pōt aūt sic formari iductio. oīs fallacia in dictiōe uel peccat sz multiplicē actualē uel potētialē: uel fantasticā: sed equocatio: amphibologia z cetere fallacie que dicte sūt: peccāt sm hº multiplicitates plures. g tot sunt fallacie in dictiōe quot dicte sūt z nō plēs: quō aūt differūt multiplicitas actualis: potētialis z fantastica in pseqūēdo patebit. vnº g modus pbādi sufficiētiā dictaz fallaciaz est iductio: sed siqs alius modus ab iductiōe sumat ad hoc pbandū: talis modus erit sillo: qsi dicat: qz nō solū iductiōe: sed etiaz sillo pbari pōt dicta sufficiētia. pōt aūt sic formari sills quot modis eisdē noibº z oronibº nō idē significamº: tot sūt fallacie i dictiōe: sz totidē modis quot dicti sūt eisdē noibº uel oronibº nō idē significamº. g fallacie in dictione tot sunt quot diximº z nō plures neqz pauciores. huiº aūt silli ponit solū minorē. ut paret infra.

Ad intelligentiā autē dictoz ut sciamº quō se hñt ad inuicem sills sophisticº z locº sophisticº: cōtingit pº dubitare qd addit sills sophisticº supra sillm simplr. ¶ Rñdeo dicēz qz cogimur dicere hº sillm aliqd addē supra sillm simpliciter. qz si nihil adderet. tūc sills sophisticº posset dici bonº sills. addit g aliqd z hº additū opz eē aliqd incōpetēs cū quo nō possit stare forā. sicut eni mortuum additū hoi qz est additio icōpetēs tollit rōnē hoīs. ita qz hō mortuº nō ē hō. sic sills sophisticº peccās in forā de quo hic loqi itēdimº tollit rōnem silli: z nō est sills. utrū aūt id qd addit hº sills supra sillm simplr sm vītatē sit additio uel magis sit puatio z remotio nō est psentis speculatiōis. sufficit eni ad psens scire qz sm nostrū modū itelligēdi aliqd addit. ¶ Et ut videamº qd est qd addit sciendū qz sicut sills dialeticº addit quandā hitudinē localē supra sillz simplr: sic sills sophisticº addit localē hitudinē sup hº sillm. hēt eni sills sophisticus suos locos z suas maximas sicut sillus dialeticus uerū tñ sills dialeticus suos locos z suas maximas habet cōgruas z competētes. sophisticus vo hº locos z maximas incōgruas z icōpetētes hēt. n ā sicut dicēdo qd pōt miles pōterit rex. miles pōt expugnare. ergo z rex. est ibi locus a minori. qz est locus competēs. z hēt

maximā uerā ꝛ talis est. qđ pōt min⁹ pōt ꝛ mai⁹. sic di cēdo. canis currit. celeste sidus est canis. ḡ celeste sidus currit. est ibi equocatio. q: est locus icōpetens: ꝛ initit false marie que talis est. semper vni noi rūdet vna res: false igiť ut equocatio. amphibologia ꝛ cetere h⁹ⁱ non sūt silli sophistici: sed sūt loci sophistici. nā sic vni loco dialetico inituntť multi sillogismi ut loco a miori in- tuntur multi sillogismi ueri. sic vni fallacie ut equiuo catiōi inituntur multi silli sophistici. ifiniti eni3 silli p talē fallaciā peccare pūt. Ergo sic in dialeticis loci sūt q̇dā uīs cōprehēdētia multos sill'os pp qđ in talibus locis sunt elemēta ꝛ pncipia sill'oꝝ uerorū. sic loci so- phistici sunt quedā uīa cōprehēdētia multos sill'os so phisticos. Non ergo loci sophistici sunt ipsi sillogismi sophistici: sed sunt elementa ꝛ principia ipsorum: sed qꝛ sillogismi sophistici fm ꝙ h⁹ⁱ magis sunt defect⁹ q̄ȝ alıud h⁹ⁱ pncipia magis sunt defectiua q̄ȝ effectiua. ꝙ aūt sic dōm sit. patet per phm in libro rhetoricoꝝ. qui distinguēs entimemata in entimemata uera ꝛ sophisti ca. in cap° ubi determiat de locis ueris. vult h⁹ⁱ locos eē entimematū ueroꝝ. in sequēti v̄o cap°. ubi determi nat de fallacijs rhetoricis: vult h⁹ⁱ fallacias eē elemen ta entimematū apparētiū siue sophisticoꝝ. ḡ a silli sic ē dare entimemata uera ꝛ sophistica: ꝛ utraq3 hīt sua pncipia ꝛ elemēta: sicut est dare sill'os ueros ꝛ sophisti cos: ꝛ utraq3 hīt sua pncipia ꝛ elemēta. p3 ḡ sill'm sophi sticū3 addē supra sill'm quādā hitudinē localē qui loc⁹ nō est ipe sill's sophistic⁹: sed est elemētū ei⁹: uerūm qꝛ h⁹ⁱ loci sunt defectiui. ꝛ maxie coꝝ sūt defectiue: ꝛ pa- logismi formati fm eos sunt ēt defectiui. p3 uerū3 esse qđ supius dicebaf: ꝙ de talib⁹ nō pōt esse sciētia tanq3 de pncipaliter itētis: sed de eis est sciētia tanq3 de qui- busdā obligatib⁹ artis. qđ quō itelligēdū est ꝛ q̄liter: sufficiēter supius est expressum.

Alterius dato ꝙ loc⁹ sophistic⁹ differat a sill'o sophistico. Dubitaret forte aliquis utrū loc⁹ sophistic⁹ differat a maxīa sophistica. ℂ Rñ deo. dicendū ꝙ fm Boetiū in top. suis duplex est lo- cus. v3 loc⁹ maxīa: ꝛ locus differētia maxime. si ḡ acci piam⁹ locū fm ꝙ maxima: sic locus dialeticus non differt a sua maxima: sed est ipsa maxima. sic locus so- phistic⁹ est ipsa maxima sophistica. sed si accipiť locus put est dīa maxime: tūc locus ꝛ maxima nō sunt ide3 sed differūt sicut cōplexū ꝛ icōplexū. ꝛ qꝛ locus ut di- fert a maxima accipiť ut dicit qd incōplexū ꝛ maxima qd cōplexum. qꝛ cōplexa ex incomplexis sumūt origi nē: ꝛ tūc plene coḡscimus cōplexa: qñ scim⁹ ea resoluē in icōplexa: bñ dictū est ꝙ nos memim⁹ dixisse in lib° rhetoricoꝝ. v3 ꝙ maximas coḡscim⁹ inq̄ȝtū locos co gnoscimus. Nā sicut pncipia coḡscimus inq̄ȝtū termi nos coḡscimus. qꝛ sicut qui sciret qd est totu3 ꝛ qd est pe: sciret ꝙ oē totū est maius sua pte. ita qui sciret rō- nes locoꝝ sciret maximas fundatas sup illis locis. ut qui sciret qd est mai⁹. ꝛ qd est minus sciret has maxi- mas qđ pōt minus pōt ꝛ maius. ꝛ qđ nō pōt mai⁹ nō pōt ꝛ minus. ꝛ qđ dictū est de locis dialeticis respectu maximarū dialeticarū. ueritatē haber de locis sophisti cis respectu maximarum sophisticarum. nā qui sciret locos sophisticos sciret maximas per quas decipiunt sophistici: ut qui sciret equocationem. sciret maxima3 per quā equocatio decipit que talis est. ꝙ semp vni no mini rñdet vna res. ꝛ sicut equocatio qui est falsus lo- cus hēt suā falsam maximam. sic ꝛ amphibologia que etiā falsus locus est suā falsam maxima3 hēt: que talis est semp vni rōni rñdet vna sententia. patet ḡ ꝙ locus sophisticus a maxima sophistica differt. sicut incōple- xū a cōplexo. de rōne eni maxime est ꝙ sit qd cōplexu3 locus aūt dicit qd incōplexū. si aūt dicit qd cōplexū. h est per accñs. qꝛ circūlogmur ip3. ꝛ nescim⁹ eū noiare vno noie. semp eni vno nomine posset locus nomina ri si esset ei nomen impositū.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū sillus so- phisticus opponaf. ꝛ sit obligtas sil logismi simplr an silli dialetici. ℂ Rñ°. dōm ꝙ nō iten dim⁹ hic querere de sill'o sophistico qui peccat in mā: qꝛ utrū talis sill's sit simplr sillus. uel ad aliquā uel q̄li ter eē hēat ifra dicef. Sed itēdimus hic querere de sil logismo peccāte in foꝛa. ꝛ de h⁹ⁱ sill'o rñdere ad quesitū nō hēt difficultatē. est eni h⁹ⁱ sill's obligtas tam sillogis mi dialetici q̄ȝ ēt silli simplr. nā nec ē sill's dialetic⁹ nec est sill's simplr. dictū est eni ꝙ h⁹ⁱ sill's initiť falso loco. ꝛ idebite hitudini locali. in illo aūt falso loco non pōt reseruari pncipiū dici de oi nec de nullo. fere enim ois fallacia aliq mō uariat mediu. ꝛ uariādo mediū argu- it q̄si q̄tuor termie. pp qđ nō pprie accipitur ibi. sub. nec saluať ibi pn^m dici de oi uel de nullo. Inq̄ȝtū ergo h⁹ⁱ sill's initiť false hitudini locali ɔ̄dicit sillogismo di aletico. put v̄o nō saluať pn^m dici de oi uł de nullo cō tradicit sill'o simplr. utrū aūt sit aliqs sill's sophisticus peccās per aliquā fallaciā in quo saluef rō silli simplr: dubiū est pp fallaciā petitiōis principij. sed de h aliqd infra dicef. cū eni reducaf petitio principij in ignoran tiā elēchi. oñdef quō peccat ɔ̄tra sillogismū: ad pñs āt sufficiat scire quomō sillogismi peccātes in forma ɔ̄di cūt sillogismo dialetico: ꝛ quō sillogismo simplr.

Alterius forte dubitaret aliquis cui ɔ̄dicit p̄° h⁹ⁱ sillogism⁹ an dialetico an simplr. ℂ Rñ°. dicēdū ꝙ fm quosdā h⁹ⁱ sillus pmo ɔ̄dicit sill'o simplr q̄ȝ dialetico. Nā si p̄° ɔ̄diceret dialetico. qꝛ a de structiōe iferioris nō seqᷓr destructio supioris. ꝛ qꝛ qđ per se ꝛ p̄° tollit hoiem nō tollit aīal: si sill's sophisti cus eēt obligtas silli dialetici: nō tolleret sill'm simplr simplr ḡ loquēdo eēt sill's: l3 nō eēt dialetic⁹. Cū ḡ neu ter sit. p̄° peccabit ɔ̄tra sillogismū simplr. ꝛ postea cō- tra dialeticū: sed h⁹ⁱ rōnib⁹ ēt initi nō est ɔ̄ueniēs. na3 sicut aliq pus ɔ̄ueniūt iferiorib⁹ q̄ȝ supioribus: ꝛ p ife riora supiorib⁹ cōpetūt: ut hēre tres ɔ̄uenit p̄° triāgu- lo q̄ȝ figure. cōpetit eni figure mediāte triangulo. ꝛ sic suo mō in repugnātia ꝛ oppōne se hñt: nā que p̄° cōue niūt iferiorib⁹ q̄ȝ supiorib⁹ opposita stoꝝ p̄° repugnāt iferiorib⁹ q̄ȝ supioribus: ut hitudo localis pmo ɔ̄uenit sill'o dialetico. si aūt ɔ̄uenit sillogismo simplr h est inq̄ȝ tū talis sill's reseruaf in sill'o dialetico. ꝛ qꝛ si ppositu3 in pposito: ꝛ oppositū in opposito: sicut recta hitudo localis pmo cōpetit sillogismo dialetico: sic falsa hitu do localis pmo repugnat h⁹ⁱ sill'o. nō videf ergo icōue niēs ꝙ aliqd pus repugnet iferiori q̄ȝ supiori: cū nō sit icōueniēs aliqd pmo ɔ̄uenire iferiori q̄ȝ supiori. Nō v̄o dicunt ꝙ sill's sophistic⁹ pmo ɔ̄diceret dialetico nō tolleret sill'm simplr. Dici pōt ꝙ tollē sill'm simplr pōt duplr itelligi. uel absolute ꝛ f3 se: uel ut reseruaf in ta lima ex qua pōt sumi habitudo localis. sill's ergo sophi stic⁹ cu3 sit ratiocinatio q̄dā: ꝛ sit ratiocinatio ɔ̄cta ad localē hitudinē: sed illa hitudo sit falsa ꝛ sophistica per se ꝛ pmo nō pōt opponi sillogismo simplr f3 se ꝛ abso- lute sumpto: s3 opponiť eiut hēt esse in tali mā. Et qꝛ specrat ad ppositum superius in iferiori est ipsum ife rius ꝛ cōmune ut reseruaf in mā spāli est ipm spāle: nō est iconueniens quod tollit iferius tollere superius: ut est in inferiori: ꝛ ut reseruaf in materia spāli. Dicam⁹ ergo ꝙ l3 non sit de rōne sillogismi absolute initi habi tudini locali. est tñ de rōne sillogismi initi tali habitu- dini ut contrahiť ad materia3 dialeticam: ita ꝙ argue re possumus. iste sillogismus est ɔ̄tractus ad māṁ dia leticā: ꝛ nō hēt rectā habitudinē localē. ergo simplici- ter non est sillogismus sophista ergo qꝛ insinuat diale ticum: ꝛ vult uersari circa id circa qđ dialeticus uersa ri debet ꝛ in mā dialetica: uel que videf dialetica initi

tur hitudinibus falsis ꝛ icõgruẽtibus per se ꝛ pmo: ꝛ fm ꝙ hoi opponit dialetico. ꝛ sillo sophistic9 ut sophisticus est: per se ꝛ pmo ꝯdicit sillo dialetico: si aũt ꝯdicit sillo simplr h est inqstum talis sillo reseruat in tali mã. ¶ Est eni diligẽter notãdũ ꝙ refert dicere itelligere aliqd nõ itellecto aliquo: ꝛ itelligere illud cũ ꝯrio illius. sillo ergo simplr lz possit itelligi eẽ sine hitudine locali: nõ tñ põt itelligi eẽ cũ falsa hitudine locali. sillo sophistic9 non ꝯdicit sillo simplr ꝙ nulli habitudini locali initat: sed ꝯdicit ei qr initit hitudini locali false ꝛ icõgrue: ut dictũ est. pmo ergo ꝯdicit sillo dialetico. cuius rõne est hitudo localis. ꝛ posteis ꝯdicit sillo simplr put in tali hitudine reseruari nõ põt. utrũ aũt sophistic9 sillo ꝯsiderari possit: nõ ut sophistic9 est nec de rõne eius est falsa hitudo localis: sed ut est quedã sutilis coniugatio. ꝛ sic ꝯdicere possit pus sillo simplr qᷓ dialetico: iuestigare nõ est psentis speculationis. sufficit aũt ad psens scire ꝙ sillo sophistic9 ut sophistic9 est: p9 ꝯdicit sillo dialetico qᷓ sillogismo simplr.

Alterius aũt qr aius hois nõ qescit nisi fiat reductio qᷓ usqz ad per se nota. Dubitaret forte aliqs. qr nõ videt uerum qd in pmissa ꝯone ponebat. vz ꝙ sicut i positiuis aliqd per pus põt cõpetere iferiori qᷓ supiori: sic ꝛ i puatiuis aliqd per pus põt repugnare iferiori qᷓ supiori. qr lz sit bonũ argumentũ a põne añtis: pp h ꝙ positiue nõ est icõueniẽs aliqd pus cõpetẽ inferiori qᷓ supiori. tñ qr nõ est ilatio a destructione añtis: videt ꝙ negatiue nullo mõ aliqd per pus iferiori qᷓ supiori repugnet. sillo ergo sophistic9 cũ repugnet tã sillo simplr qᷓ dialetico. nullo mõ videt ꝙ pus possit repugnare sillo dialetico qᷓ sillo simplr. Dicẽdũ ꝙ ut dictũ est: lz simplr ꝛ absolute hoc nõ possit contingere: in mã tñ aliquo mõ ꝯcta põt. viuere enim est ifra eẽ: pp̃ter qd nõ ualet simplr ꝛ absolute hoc nõ viuit ḡ hoc nõ est in mã tñ ꝯcta ualere põt. ualet enim cesar hõ viuit. ḡ nõ est. mors ḡ opponit vite ꝛ per se p° tollit vitã. ꝛ tollẽdo vitã tollit esse. sic ḡ mors per se ꝛ p° opponit vite: qr mors ꝛ vita inata sũt fieri circa idẽ ꝛ ex eo ꝙ tollit vitã: tollit eẽ i tali mã. sic falsa hitudo localis p se p° opponit uere hitudini locali. qr hec hitudo ꝛ illa nata sũt fieri circa eãdẽ mãz. ut circa dialeticã: ꝛ per se ꝛ p° talis falsa hitudo tollit uerã hitudinẽ localẽ: ꝛ repugnat sillo dialetico: ꝛ repugnãdo sillo dialetico repugnat sillo simplr: ut reseruatur in tali mã circa quaz uersat hitudo localis: ꝛ quõ mã localis est mã ꝯtracta: ꝛ quõ nõ est ꝯtracta infra dicet.

Unt aũt fm equocationẽ huiusmodi orationes: ut quoniam discunt scientes: nam fm hos grãmatici discunt.

¶ In pte ista exeqt pħs de fallacijs in dictione. hr aũt fallacie fm Alexm simpliciter diuidunt: qr quedã fallacie peccãt fm multiplicitatẽ actualẽ: ut equocatio ꝛ amphibologia. quedã vo fm potentialẽ: ut cõpõ diuisio ꝛ accẽtus. quedã vo fm fantasticã: ut figura dictionis. tria ḡ facit. qr p° determiat de fallacijs peccãtibus fm multiplicitatẽ actualẽ. 2° de peccãtib9 fz potẽtialẽ ꝛ 3° de peccãtib9 fm fantasticã. 2ª ibi Scdm cõpõnẽ aũt. 3ª ibi De aũt fm figurã dictiois. Circa pm duo fac fz ꝙ due sũt fallacie peccãtes fz mltiplicitatẽ actualẽ: vna que accipit dictionẽ mltiplicem: ut equocatio. alia que accipit orõnẽ mltiplicẽ: ut amphibologia. p° ḡ determiat de equocatiõe. 2° de amphibologia qre ãt pus determiat de equocatiõe qᷓ de amphibologia ifra dicet. 2° ibi Scdz vo amphibologia.

Ad euidentiã vo pme ptis notãdũ ꝙ equiuocatio fantasiaz ꝛ cãm decipiẽdi sumit ex pte uocis. vnitas eni nois est cã apparẽtie in hac fallacia: cã vo non existẽtie est diuersitas significatoꝝ. huius aũt fallacie tres sunt modi. pm° aũtẽ est cũ dictio aliqua pncipalr plura significat. scdus vo cum vnũ significat pncipalr aliud ex cõsequẽti. tertius qdem est cum dictio ex sua significatiõe multiplicitatez nõ hẽt. sed ex modo significãdi. pmus modus est in uere equocis. scdus modus repitur in analogis. tertius modus etiã in his que fm se sũt vniuoca reperiri hẽt. põt eni esse qd ex sua significatione vniuocũ: qd tñ ex mõ significandi aliquã multiplicitatẽ hẽt. ex hoc ergo apper ordo istoꝝ modorũ. qr pmus modus plus hẽt de equiuocatione. scds vo min9. tertius qdem quasi per accñs multiplicitatẽ pticipat. ps igit ista in qua de equocatiõe deteriat: diuidit i ptes tres. qr p° ponit pm modũ. secũdo secũdũ. ꝛ tertio tertiũ. scda ibi Et quorũ mala. tertia ibi Amplr9 eundẽ. Circa primũ duo facit. qr pmo ponit mãm palogismi. scdo ostẽdit ꝙ in dicto palogismo cõmittit equocatio ibi Discere eni. Dicit ergo ꝙ fm equocatione sunt orationes ꝛ palogismi qui dicent: quoꝝ vn9 est iste. sciẽtes discũt. ista est ꝯclusio palogismi: nã fm hos. i. fm sciẽtes siue a sciẽtibus discunt grãmatici. i. adiscẽtes grãmaticã. hec est minor formet sic palogism9. fm quos discũt grãmatici illi discũt: sed fm hos. i. fm sciẽtes discunt grãmatici ergo sciẽtes discũt. exponit aũt dict9 text9 aũr pnt ly grãmatici non stat pro adipiscẽtibus grammaticã: sed pro sciẽtib9 ꝛ est sensus. sciẽtes discũt. ꝛ bñ dico ꝙ ita est: nã fm hos. i. fm istos modos palogizãdi seqtur ꝙ grãmatici qui sunt sciẽtes discunt. formet aũt sic palogismus. grãmatici discunt. grãmatici sunt sciẽtes. ergo sciẽtes discũt. ꝛ ut habeat conclusio manifeste falsa: arguat ulteri9. quicũqz discunt adiscunt: sciẽtes discũt. ergo adiscunt. qd falsum est. sciẽs enim fm qd h9i nõ adiscit sed docet. Deinde cũ dicit.

¶ Discere eni equocũ ad itelligẽ cũ qui utitur disciplina: ꝛ accipe disciplinã.

¶ Ostẽdit in dicto palogismo eẽ equocationem. dicẽs ꝙ discere est equocũ ad itelligere cum qui utit disciplina in docẽdo. i. ad docere ꝛ ad disciplinã sup. accipe. i. ad adiscere. igit scolares grãmatici discunt a sciẽtibus qr adiscũt ab eis: ꝛ sciẽtes discũt: nã ꝙ adiscãt: fz qr docent alios. ¶ Notãdũ aũt ꝙ pħs ostẽdit in dicto paralogismo eẽ equocationẽ: nõ ut solueret ipm. qr de h locus erit in scdo. Sed ut ostẽderet dictũ palogismuz esse ad ppositum. ꝛ peccare fm dictã fallaciã. sic etiaz in alijs palogismis cõcludit eos peccare fm fallaciaz ppositã nõ facit hoc: ut dictos palogismos soluat. qr ut dictũ est in pmo libro nõ itendit palogismos soluere: sz cõstituere. hoc ergo facit ut ostendat talia exẽpla eẽ ad ppositũ ꝛ arguere fm ppositas fallacias. ¶ Notãdũ aũt ꝙ discere fm idioma litterale nostrũz nõ est equocũ. solũ enim stat pro adiscere nõ pro docere: fm tñ romanũ vulgare discere equocũ est ad adiscere ꝛ docere. ꝛ forte sic est apud grecos. Roma eni cũ ptibus illis uersus apuliã quõdã magna grecia uocabat. achilles eni qui fuit fortissim9 grecoꝝ fuit de regno apulie. italia eniz antiquus grecia dicebat. iuxta illud poete. italia nũc tellus grecia magna fuit. Deide cũ dicit.

¶ Et rursus qm mala bona: nã que expediũt bona: mala aũt expediunt.

¶ Ponit 2m palogismũ. ꝛ duo facit. qr p° ponit h9i palogismũ. 2° oñdit ipz arguẽ fz fallaciã equocatiõis. 2° ibi Duplex eni. Dicit ḡ ꝙ mala sũt bona: hec est ꝯclo. nã q expediũt bona sũt. mala aũt expedtũt: hec ẽ mior. formet sic palogism9. qcũqz expediũt bona sunt: mala aũt expediũt. ḡ mala bona sunt. Deide cũ dicit.

¶ Duplex enĩ expediēs: ⁊ necessarium qđ accidit plerunq; etiam in malis: est enim malũ quidem necessariũ: ⁊ bona quoq; expedientia dicamus esse.

¶ Ostēdit dictũ palogismũ arguere per equocationē. d. q duplex est expediēs. nā vno mõ expediēs idē est qđ necessariũ qđ plerunq; accidit in malis. ē enī malũ aliqñ necciũ est. ut trũcatio pedis: aliqñ est neccia ne totũ corp⁹ pereat. alio mõ dr neccĩũ in bonis. nā ⁊ ipa bona expediētia eē dicim⁹. ¶ Notãduz aũt q sicut duplex est iustũ. ita duplex est expediēs ⁊ bonũ. Est enī iustũ simplr: ⁊ iustũ in casu. iustũ simplr ut reddere depositum. iustũ in casu eē pōt nõ reddere depositũ. nā si furiosus apud aliquē deposuisset gladiũ. ⁊ tpe furie repeteret illũ iustũ eēt in tali casu ei nõ reddere depositũ. sic ēt duplex est expediēs. simplr ⁊ in casu. simplr enī expediũt bona: in casu aũt pñt expedire mala: nā sic diuitie que sunt bone in se: in casu pñt eē male nobis. q: multi pp diuitias pereũt. sic trũcatio pedis qđ est malũ in se: pōt eē bonũ nobis ne corp⁹ pereat ⁊ iñciat: ⁊ pycere merces in mare: qđ est malũ in se pōt eē bonũ in casu ne fiat naufragiũ. ¶ Notãdũ ēt q licet expediens sit duplex: aliud expediēs simplr cuiusmodi sunt bona: ⁊ expediēs i casu cuiusmodi sũt mala: tñ hec duo nõ eque pncipalr pmo iportat: sed per se expediēs ⁊ pmo dr in bonis. scd̃ario aũt ⁊ ex pñti dr in malis. ex quo appet q pm⁹ palogism⁹ deseruit equocatiõi. put vna dictio pncipalr plura significat. h aũt deseruit dicte fallacie put vna dictio significat plura. nõ ex equo: sed vnum pncipalr aliud ex cõsequēti. Deide cũ dicit.

¶ Ampli⁹ eundē sedere ⁊ stare laborare ⁊ sanum esse: naz qui surgebat stat: ⁊ qui sanabat sanus est: surgebat autem sedēs: ⁊ sanabat laborans.

¶ Ponit 3m modũ equocationis sumptum penes diuersum modũ significãdi. ⁊ tria facit. q: pmo ponit duos palogismos seruiētes isti mõ. 2o ondit eos arguere per fallaciã equocationis. 3o declarat in qbus ppõnib⁹ illoꝝ palogismoꝝ est mltiplicitas attēdēda. 2a ibi. Nā laborãtē. 3a ibi. Veruz sanabat qdē. Dicit ĝ. ampli⁹ sup. per equocationē ɔtingit ondere eūdē sedere ⁊ stare. hec est ɔclusio vnius palogismi. ⁊ eundem laborare ⁊ sanũ eē. hec est ɔclō alteri⁹: nā qui surgebat stat hec est maior vni⁹ palogismi. ⁊ qui sanabat san⁹ est. hec est maior alterius. surgebat aũt sedēs. ista est minor pori⁹ palogismi. ⁊ sanabat laborãs. hec est minor alteri⁹. pñt ãt hi duo palogismi sic formari. qcũq; surgebat stat. sedēs surgebat. ĝ sedēs stat. rursus qcunq; sanabat san⁹ est. laborãs sanabat. ĝ laborãs sanus est. ¶ Notãduz aũt q actiões ⁊ passiões ⁊ cetera talia aliqñ designãt motũ. ⁊ tũc per actiões ⁊ passiões nõ fit denotatio sm formã. imo sm oppositũ forme. qui enī dealbat nõ est alb⁹ sm q dealbari dicit motũ ad albedinē. si vo actiones ⁊ passiones nõ dicũt motum sed mutationē sic denotant sm formã. qcũq; enī illuminabat illuminat⁹ est. illuminari enī nõ dicit motũ: sed mutatione: sic ēt cũ dicimus. qcunq; sanabat sanus est. ly sanabat stat p mutato eē sz q sanari dicit sanatũ eē. sic ēt qui surgit stat uel qui surgebat stat: sm q surgere importat mutatuz esse. Deinde cum dicit.

¶ Nã laborantem qdlibet facere aut pati nõ vnũ significat: sed qñq; qdem quoniã qui nunc laborat sedet: quandoq; autem qui laborat prius.

¶ Oñdit dictos palogismos arguē p equocationē dicēs q laborãtē sup. al' ēt sedētē facē: qđlibet ãt pati. i. ɔiũctũ vo actiuo uel passiuo nõ semp vnũ significat: sz qñq; qdē significat qui nũc laborat aut sedet. qñq; autem qui laborabat pus aut sedebat. Decludē cum dicit.

¶ Verũ sanabat qdem ⁊ laborãs ⁊ nõ laborãs: sanus est autem nõ laborãs: sed laborãs nõ nunc: sed pus.

¶ Postq; oñdit in dictis palogismis eē equocationē ex mõ significãdi: q: laborãs pōt supponere p laborãte pus uel p laborãte nũc. In pte ista oñdit que ppõ illoꝝ palogismoꝝ dicēda est multiplex: nã nõ est multiplex ĝ que dicit. laborãs san⁹ est: sed multiplex est minor que dicit. Laborãs sanabat. Quidã aũt dicũt q multiplex est utraq;: sz h nõ uadit ad mētē phi. ut in sequēti lectiõe patebit. Hic aũt supponat. dicit ĝ. uerũ p sz. sanabat qdē laborãs ⁊ nõ laborans. i. minor erat mltiplex: aũt p sz. san⁹ est nõ laborãs. i. ɔclō nõ est multiplex. hec enī laborãs san⁹ est uel sedēs stat. simplr est falsa. subdit aũt quomõ minor est duplex dicēs. sz supple bñ dico q laborãs sanabat. laborãs dico nõ nũc: sz pus. laborãs ĝ sanabat p laborãte pus: ⁊ laborans nõ sanabat p laborãte nũc: sz nõ sic possum⁹ dicere q laborãs san⁹ est ⁊ nõ laborãs san⁹ est. nã san⁹ est laborãs. semp est falsa. san⁹ ãt est nõ laborãs semp est uera.

Dĩ itelligentiã aũt dictoꝝ ɔtingit circa equocatiõnē dubitare. pº utꝝ aliq̃ dictio possit significare plura. ⁊ videt q nõ. q: sm phz 4º metaᶜᵉ nomē qđ non sigt vnũ nihil significat. ergo ⁊c̃. Amp. significatiõ est fo:a dictiõis: sz vni⁹ rei videt eē vna fo:a: sic vni⁹ rei vnicũ est eē. ĝ ⁊c̃. ¶ Rº. dõm q uoces sunt signa eoꝝ cõceptuũ qui sunt in aia: nã rō quã significat nomē ē diffõ. semp enī ut supra dicebat itelligēdo simplicia fo:am⁹ nobis aliquē ɔceptũ qui cõt noie pōt appellari diffõ. ⁊ hº ɔcept⁹ est id qđ significat per nomē. nola ĝ sũt signa ɔceptuũ. ɔceptº vo sũt signa rerũ. nomen ĝ est signũ rei mediãte ɔceptu. ⁊ q: diũsarũ rerũ sm q hoi nõ pōt eē vn⁹ ɔcept⁹: nunq̃ diũsoꝝ sz q hoi pōt eē vnũ nomē mediãte vno cõceptu. Cũ ĝ qerit utrũ vnũ nomē significare plā possit. si h itelligit mediante vno ɔceptu ipossibile est qđ dr. si vo itelligat vnũ nom significare plura mediãtib⁹ plib⁹ ɔceptib⁹. sic nõ est ipossibile qđ dicit. Opposita aũt his nõ est difficile soluere: nã cũ dr qđ nõ significat vnũ nihil sigt. uerũ est qđ nõ sigt vnũ mediãte vno ɔceptu. q: tũc periret disputatio si nõ eēnt distincti ɔcept⁹ ⁊ rõnes distincte: qs ɔcepimus in significãdo res p noia. Qđ vo addebat q sigtio est fo:a dictiõis: ut patebit in qõne sequēti sigtio rerũ nõ est eēntialis fo:a dictiõis: sed accñtalis. vni⁹ ergo uocis eē plures tales significatiões: nõ est icõueniēs.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ significatio sit aliquo mõ fo:a sbalis dictiõni. ⁊ videt q nõ. q: ut dictũ est. vna dictio plā sigt: qđ nõ eēt si significatiũ eēt fo:a sbalis ei⁹. Amp. noia sunt ad placitũ. ĝ sm ipositionē nr̃am. ⁊ sm bñplacitũ nostrũ significãt: qđ uõ eēt si eēntiale esset ei significare. ĝ ⁊c̃. ¶ Rñdeo dicēdũ aliqs ɔcedere simplr significationē eē eēntialē dictiõi. aliq vo simplr negãt: sed utriq; eiũ oportuisset totũ ispicē: ptē aliquã ispexerũt. ¶ Sciendũ ĝ q uox plata dupl̃r sigt. vno mõ repñsentat ɔceptionē susipi⁹. alio mõ repñsentat ɔceptiones ⁊ rõnes rerũ. pº mõ uox repñsentare pōt: qđ est i imaginatione ut uox plata eē signũ est uocis imaginate. vñ cõmētator sup scđo de aia vult q pm mouēs i uoce sit aia imaginatiua. scđo vo mõ put p nois significant rõnes rerũ uoces sic sũt signa itellectuũ. Cũ ĝ querit utrũ significatio ɔueniat eēntialr dictiõi: si loqmur de significatione put est uox sigi seipaz in imagine ɔceptã. sic quodã

mõ eẽntiale est uoci sigre. ⁊ imo si sigtiua nõ eẽt: nõ eẽt uox: ut plane hẽtur in 2° de aĩa. capº de uoce. De rõne eni uocis est ꝙ pº ꝯcipiat ĩ imaginatiõe ꝙ̃ pferat. si eni ex ore alicui9 aĩal absq3 imagĩatiõe ꝑcedẽte ꝑ tussi3 uł ꝑ aliquẽ aliũ modũ son9 emitteret. ille son9 uox non eẽt. h9 ꝰ sigtio quodãmõ eẽntialis est uoci: ⁊ nõ est ad placitũ nec vni9 uocis sunt pleẽs tales sigtiones. sic eni alia est imaginatio trianguli. ⁊ alia ꝗdrãguli. ⁊ imaginatio vni9 figure nõ põt coaptari alteri. sic imaginatio ⁊ ꝓconceptio vni9 uocis nõ põt alteri adaptari. patet ꝰ ꝙ si uox ꝓlata referat ad sigtionẽ ꝓut sigt seꝑa3 aut imagĩatiõnẽ ꝯceptã: quodãmõ est eẽntiale ei significare: 3 si referat ad significationẽ ꝓut sigt rõnes reru3 in itellectu cõceptas: sic nõ est eẽntiale ei significare. imo talia sũt ad placitũ. ⁊ pñt vni rei plura sigta cõpetere. Argumẽta ẽt ꝓus dicta de hac significatiõe ꝓcedebãt.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ termino semel sumpto cõtingat uti equoce. Ad q°. dicẽdũ ꝙ noĩa ⁊ dictiões ꝗ̃tũ est de se nõ pleꝰ hñt ꝙ significẽt vnã rẽ ꝗ̃3 aliã: si ꝰ sunt aliquoꝝ significatiua: h est ex istitutiõe ⁊ ĩpõne nr̃a. rursus ẽt cũ noĩa ĩposita sũt ad sigñdũ. ⁊ cũ hñt ex ipositiõe ꝙ significẽt hãc rẽ uel illã nõ sigñt h9 immediate: sed mediãte cõceptu. sunt eni uoces signa itellectuũ. itelłus v̊o signa rerũ. Notãdũ ꝙ vult itelła siue ꝯceptiones aĩe esse signa rerũ: cũ sint silitudines. ⁊ dĩt signũ a silitudie. si ꝰ uoces sũt signa reru3. h est mediãtib9 ꝯceptiõib9 nr̃is. Possum9 ꝰ dicere ꝙ noĩa sigñt ex ĩpõne 3 utim ea3 ad sigñdũ ꝓut mediãte ꝯceptu itelłs nr̃i referim9 ꝑ itelł3 h9 noĩa in sua sigta. aliud est ꝰ ꝗrere utrũ nomẽ possit sigre plã. ⁊ utrũ sil possem9 eo uti ad plã sigñdũ. Manifestũ ẽ eni ꝙ nomẽ plã sigre põt si ipositũ sit ad plã sigñdũ: ꝯ qꝛ diũsa ut diuersa sũt nõ ꝯtingit sil itelligẽ. termino semel sũpto nõ ꝯtingit uti equoce. qꝛ sil ⁊ semel nõ possum9 terminũ equocũ per itellectu3 nr̃m referre in oĩa sui sigta. uerũ est ꝰ ꝙ termio sel sumpto nõ ꝯtingit uti equoce. nã ⁊ si eadẽ uox semel ꝓlata apud diuersos auditores diũsa repsentat. illa uox nõ ꝓprie semel sumit. cũ a diũsis diũsimode sumat: ⁊ ꝺm diũsas acceptiões diũsas ꝯceptiões faciat. Idẽ eni ẽ idẽ nomẽ apd diũsos plã sigre ꝙ istd nomẽ nõ sel: sed plies sumere.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ nomẽ equocũ sua sigta hẽat sub copulatione uel sub disiũctiõe. Ad qd dixerũt aliq ꝙ sub copulatiuoe. aliq v̊o ꝙ sub disiũctiõe. utriq3 eni cũ deberẽt totũ ĩspicẽ. ĩspexerũt ptẽ. Sciẽdũ ꝰ ꝙ nomẽ equocũ in sui sigtione nec disiũctionẽ nec copulationẽ icludit. ⁊ dicẽtes nomẽ equocũ hẽre sua significata sub copulatione uel sub disiũctione: nõ est credibile eos itendisse ꝙ h9 nomẽ in sui sigtione icluderet copulationẽ uel disiũctionẽ. ꝓ tãto ꝰ dici debet nomẽ equocũ hẽre sua sigta sub copulatiõe uel sub disiũctiõe. qꝛ in hñdo ea hẽt quãdã silitudinẽ cũ illis. Dato ꝰ nomẽ equocũ nõ icludẽ ĩ se nec copulationẽ nec disiũctione3. Si ꝗrat ulteri9 utrũ hẽat sua sigta per modũ copulatiuũ uel disiũctiuu3 dici debet ꝙ nomẽ equocũ. ut patet dupłr ad sua sigta cõparari põt. pº ut per ipositionẽ illa iportat. scd̃o ut per intellectũ ad illa refert. si ꝰ loqmur de noie equoco: ut per impõnẽ sua sigta iportat sic dicit ea hẽre sub copulatiõe: nõ ꝙ in sui sigto copulationẽ icludat sed qꝛ iportat ea sil ⁊ semel plura significat. sicut copulatiua suas ptes de necitate sil hẽt: ⁊ ꝺm istũ modũ uerum est qd dicit in pº ꝑiermenias. qꝛ si h nomẽ tunica iponat hoi ⁊ equo: ⁊ dicat tunica est alba. nõ est aliud dicere ꝗ̃ equ9 est albº: ⁊ h̃o est alb9: 3 si nomẽ equocũ referat ad sua significata ꝓut per itelłm refert in illa. sic hẽt ea ꝗ̃si sub disiũctione. qꝛ nõ hẽt ea sil: cũ termio sel sũpto nõ ꝯtigat uti equoce. iõ faciẽda ẽ vis in v̊bis pħi cũ dicẽ. si h nomẽ tunica iponat hoi ⁊ equo: ꝗ̃si. d. ꝙ ex ĩpõne ꝗ̃tũ ẽ ex ꝓlatiõe: uel ut refert nomẽ equocu3 ad sua sigta ꝓut iportat ea ꝑ impõnẽ. hẽt ea ꝗ̃si sub copulatiõe. Utrũ aũt in aliq differat a copulatiua statĩ3 dicet.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ uerum sit qd suppositũ est. videlicet ꝙ vnũ nomẽ ex impõne possit sil plã sigre. Et videt ꝙ nõ: qꝛ sicut nomẽ ex vno ꝯceptu ⁊ ex vna relatiõe per itelłm vnu3 significat. sic ex vna impõne vnũ sigt. sic ergo termino semel sumpto nõ ꝯtingit uti equiuoce. ⁊ vnũ nomẽ ex relõne per itelłm nõ significat plã sil. sic ex impõne nõ videt plura significare. Dõm ergo ꝙ significare ꝑ ipositionẽ respicit tp̃s ꝓteritũ. ꝗ̃tũcũq3 ꝰ ex plib9 impõnib9 plã significet. Ex quo utraq3 illaꝝ impõnũ est facta. ⁊ pteryt ex impõne illa plã sil significat: sed significare plã ex usu uł ex rłone ꝑ itelłm respicit tp̃a pñs. ⁊ qꝛ sil nõ referre possum9 vnũ nomen in plura significata: iõ bñ dictũ est ꝙ termino semel sũpto nõ ꝯtingit uti equoce: ⁊ ut per itelł3 referim9 nomẽ in sua significata vnũ nomẽ sil plura sigre nõ põt: nisi forte per accñs: ut apud diuersos itelligẽtes. Et ut meli9 appareãt pdicta. sciẽdũ est ꝙ in sigtione noium tria est ꝯsiderare. pº ipsam impõnẽ: nã noĩa nõ sigñt nisi ut sunt iposita ad significãdũ. 2° est ibi ip̃a ꝓlatio que ĩponit ad aliqd sigñdũ. ⁊ 3° est ibi relatio per itelłm in sua significata. Cũ ꝰ ꝗrit utrũ dictio equoca hẽat sil sua sigta. si itelligit ꝗ̃tũ ad ĩpõnẽ. p3 ꝙ hẽt ea quodãmõ sil. Si ꝗ̃tũ ad ꝓlationẽ etiã sil hẽt ea. qꝛ cũ sit vna ꝓlatio nõ uariata ex vi ꝓlationis actu. ⁊ sil hẽt sua sigta: 3 ꝗ̃tũ ad relõnẽ per itelłm nõ ꝓprie hẽt sua sigta sil. ⁊ qꝛ ꝓlatio magis se tenet ex ptẽ dictiois ꝗ̃ relo ꝑ itelłm. magis ꝓprie dictũ ẽ ꝙ dictio equoca hẽat sua sigta sil: ⁊ ad modũ copulatiuu3 ꝗ̃ ꝙ nõ hẽat ea sil. 3 hẽat ip̃a ad modũ disiũctiuũ.

Alterius forte dubitaret aliqs. utru3 oro ubi ponit nomẽ multiplex sit distinguẽda. ⁊ videt ꝙ nõ. dictũ est eni ꝙ nomẽ equocũ uel hẽt sua significata sub copulatiõe uel sub disiũctiõe. sed copulatiua ⁊ disiunctiua nõ sunt distinguende. ꝰ ⁊c̃. Quod aũt copulatiua nõ sit distinguẽda p3. qꝛ uel est in utroq3 sensu uera. ⁊ tũc ẽ simpłr uera. ~~si aũt sit in utroq3 sensu~~: uel in altero fła. simpłr iudicat falsa. nã eni copulationis est ut tota iudicet fła. si altera ps sit falsa. sic etiã nec disiũctiua videt eẽ distinguẽda. qꝛ tota disiũctiua iudicat eẽ uera. si solũ altera ps sit uera. nullo ꝰ mõ est distinguẽda orõ ubi ponit nomẽ equocũ. Ad pº. dõm ꝙ semp ubi est equocatio est ibi faciẽda distinctio. na3 ⁊ si in utroq3 sensu eẽt uera faciẽda est distinctio: nõ ne ꝯcludat nobis: 3 ad cautelã fatuitatis. i. ne videamur fatui ⁊ ignorãtes. qꝛ si nõ distinguerem9 ip̃a3 forte crederem̃ ignorare v̊rutẽ uocabuloꝝ: sed qñ dictio equoca in altero sẽu est uera. in altero falsa. tũc distinguẽda est nõ solũ ne videamur ignorãtes: sed ẽt ne fiat nobis elẽchu3: Sed ut appeant ꝓ dca: sciẽdũ ꝙ ut ẽt supra dicebat dictio equoca dupłr ad sua significata cõparari põt. pº ut iportat illa ꝗ̃tũ est ex ꝓlatione. ⁊ per impõne3. ⁊ sic hẽt ea ad modũ copulationis: qd nõ sic itelligendũ est ꝙ in nullo differat a ꝓpõne copulatiua. 3 qꝛ sic accepta hẽt sua significata actu. sicut ⁊ copulatiua requirit suas ptes actu eẽ. imo qꝛ ut dicebat: dictio equoca in se copulationẽ nõ claudit. sic loquẽdũ est de dictione equoca. ut hẽt sua sigta actu sic si loqremur de duabus ꝓpõnib9 ꝓlatis absq3 aliq̃ copulatiõe media. tale ꝰ est dicere. canis currit: sicut latrabile currit. celeste sidus currit. ⁊ qꝛ he due orones sine ꝯiũctiõe ꝓlate nõ sunt simpłr ꝯcedẽde: nec simpłr negãde: sed vna est ꝯcedenda: ut latrabile currit: alia negãda: ut celeste sidus currit. iõ oro ꝯtinẽs dictionẽ equocã ẽt ꝓut dictio equoca hẽt sua sigta sil: ⁊ iportat ea per ipositionẽ: distiguẽda est: ut p3 per iam dicta. Sed dubiũ videt utrũ sit distinguẽda ꝓut dictio equoca hẽt sua sigta. qꝛ refert

ad illā per intellectū: qz sic nō videt ea hēre sil. sed videt ea hēre ad modū disiūctiuū cū termino semel sūpto nō pingar uti equoce. Sciēdum ḡ q̄ disiūctio duplex est. quedā determinata sic in his que de p̄senti. quedā īde terminata. sic in his que sunt de futuro. In talib⁹ enī qz nō est determinata vtras nō est alterā ptē determinare dare. possum⁹ enī dicere cras fore nauale bellū. uel non fore: sz alterā ptē determiare dare nō possum⁹. cū ḡ dicitur q̄ dictio equoca: ut per intellz referf ad sua sigta habet ea ad modū disiūctiuū. ille modus disiūctiu⁹. non est pprie determinat⁹: sed īdeterminat⁹. in ptāte enī cuiuslibet est uti tali dictiōe in quocūqz sensu placet. si ḡ dicaf. canis currit. qz aduersari⁹ h⁹ dictionē equocaz pōt referre ad qdcūqz sigtum uoluerit. si ↄcederemus eā: referret ipam ad sensum flm. si vo negarem⁹ referret eā ad sensuz uerū. ut ḡ nō fiat nobis elēchus debem⁹ eā distinguere: uel possum⁹ dicere: ꝛ meli⁹ q̄ sicut nomē equocū: ut sigt sua significata sil est distinguēdu. qz lz significet ea ad modū copulatiuū. tū nō icludit in se copulationē ut multiplex tudrcef simplr flm si alterz significatoꝝ sit flm. sic cū multiplex ip̄orrar sua significata ad modū disiūctiuū est distinguēdu. qz nō icludit in se disiūctionē. ut possit simplr dici uerū si alterz suorū sigtoꝝ sit uerū. pz ḡ qd q̄rebat. ℭ Esset aūt ulterius dubitādū quō i equocatiōe est mltiplicitas actualis. ꝛ utrū signū distributiuūz additū termīo equoco distribuat ipz vna distributiōe p oib⁹ suppositis cuiuslibet sui sigti. sz de h in sequēti lectiōe queref: ubi tāgenf modi cōes amphibologie ꝛ equocationis.

8 Secūdū aūt amphibologiā tales uellē me accipere pugnantes.

ℭ Post q̄ phs determinauit de multiplicitate actuali put hēt eē in dictione qd fit per equocationē. In pte ista determinat de multiplicitate actuali put hēt eē in ofone qd fit per amphibologiā. ꝛ duo facit. qz p̄⁹ deterīat de amphibologia fm se. scdo deterīat de ea in cōparatione ad equocationē. 2ª ibi [Tres aūt sunt modi.] Ad euidētiā p̄me ptis. sciēduz q̄ amphibologia tripli hēt fieri. p̄⁹ enī put ofo per se accepta p̄ncipalr multa sigt. 2⁰ vo put ofo p se accepta sigt pl̄a nō p̄ncipalr. sz vnū pprie: aliud trāsumptiue. 3⁰ qdē put ofo per se accepta nō est multiplex. ↄiūcta vo alteri ↄhit multiplicitatez. pp qd pz tertiū modū differre a quolibet alioꝝ. qz tā i p̄⁹ mō q̄z in 2⁰ ofo per se accepta multiplicitatē hēt qd nō ↄtigit simplr in 3⁰. assignanf aūt alr tres modi amphibologie: sed de h nō fit nobis cure. qz non uadit ad mētē phi. distinguēdo ḡ ptē p̄niā sz assignatos modos. dicam⁹ q̄ de scdo mō phus nō posuit exēpluz: qd forte iō fecit. qz h⁹i transumptiua ualde diuersificanf apud diuersos rt⁹. imo que vno rpe sūt trāsūptiua alio rpe nō sūt trāsumptiua. Duo ḡ facit fm q̄ exemplificat de duob⁹ modis amphibologie. p̄⁹ enī deterīat de amphibologia put ofo p se accepta simplr ē mltiplex. 2⁰ determinat de ea put ofo p se accepta simplr nō est mltiplex sz alteri ↄiūcta simplr efficif mltiplex. 2ª ibi [Et putas est tacētē.] Circa p̄m q̄tuor facit fm q̄ q̄tuor palogismos ponit deseruiētes p̄⁹ mō. 2ª ibi [Et putas qd qs scit.] 3ª ibi [Et putas qd videt.] 4ª ibi [Et putas qd tu dicis.] Dicit ḡ p̄⁹ q̄ fm amphibologiā sūt tales palogismi q̄les sup. ponenf inferi⁹. quoꝝ palogismorum vn⁹ est. uellē me accipe pugnātes h est minor palogismi. pōt aūt sic formari. quoscūqz uellē me accipe. uellē ut me accipent: sed pugnātes uellē me accipe. ḡ pugnātes uellē q̄ me accipent. minor aūt hui⁹ palogismi duplex est. nā cū dicif. uellez me accipe pugnantes. ly me. uel potest cōstrui cum accipere ex pte post: ꝛ pugnantes ex pte ante. ꝛ tunc erit sensus q̄ pugnantes me capiāt: uel erit ↄstructio ecōuerso. ꝛ tūc erit sensus q̄ pugnātes capiant a me. Deide cū dicit.

ℭ Et putas qd qs scit: hoc scit. nā scietez ꝛ scitū ↄtigit tū scīe significari hac ofone.

ℭ Ponit 1ᵐ palogismū dicēs. putas qd qs scit h scit. h est maior palogismi. forēf aūt sic. qd qs scit h scit: sed scit ferrū ḡ ferrū scit: ꝛ ut euidētius appeat falsitz. arguf ulterius. qd scit hēt sciam. ferrū aūt scit. ḡ ferrū hēt sciam. Videt aūt quō in dicto palogismo est multiplicitas dicēs: q̄ in hac ofone sup. qua dicif qd qs scit hoc scit. per ly h ↄtingit sigre scietē ꝛ scitū. nā si ly h ↄstruitur cū ly scit ex pte aū. sic sigt scietē. ꝛ est locutio falsa est enī sensus q̄ h qd qs scit sit sciēs: qd nō est uerū. nō enī oē scitū est sciēs. si vo ly hoc ↄstruif cū ly scit ex pte post. sic est locutio uera. est enī sensus q̄ oē scitū est scitū. ℭ Notādū aūt q̄ phs de p̄⁹ palogismo posuit solū minorē. de h aūt 2⁰ ponit solū maiorē: qd forte iō fecit. qz in p̄dicto palogismo multiplicitas erat in minore. In h aūt mltiplicitas est in maiore. Deide cuz dr.

ℭ Et putas qd videt qs hoc videt: videt autē columnā: quare videt columna.

ℭ Ponit 3ᵐ palogismū qui talis est: qd quis videt h videt. h est maior. videt enī colūnā. h ē minor. sequitur cōclusio q̄ colūna videat. ℭ Notādū aūt q̄ sic in p̄cedēti palogismo. cū dicebaf qd qs scit h scit. ly h poterat sigre scietē ꝛ scitū. put alr ꝛ alr ↄstruebaf cum ly scit. Sic cū dr qd qs videt h videt. ly hoc pōt denotare vidētē ꝛ visum. sz q̄ alr ꝛ alr ↄstruif cū ly videt. ℭ Notandū ēt in palogismis apti⁹ fieri deceptionē aliquā per gen⁹ neutrū q̄z per aliud. dicēdo sic: qd qs videt h videt. videt ferrū. ergo ferrū videt. ꝛ ulteri⁹: ut magis appeat falsitas. arguaf q̄ videt hēt vturē visiuā. ferruz videt. ergo hēt vturē visiuā.

Dubitaret forte aliqs ad quā metā ducat palogismi⁹ fact⁹. ꝛ videf q̄ ad soloecismū. sic. qd qs videt hoc videt. videt aūt colūnā. ergo colūna hēt vturē visiuā. ℭ Dōm q̄ meta h itēta nō est soloecism⁹: sed redargutio. ḡ debet ↄcludi q̄ colūna hēt vturē visiuā: nō q̄ colūna. ℭ Aduertendū tū q̄ redargutio differt ab alijs metis formalr ꝛ fm moduz accipiēdi. siue ergo per palogismū ↄcludaf falsum siue soloecism⁹. dū tū per talia fiat redargutio dicif ducere ad merā redargutiōis. Deide cuz dicit.

ℭ Et putas hoc qd tu dicis esse: hoc tu dicis: dicis aūt lapidē eē: tu ḡ lapis dicis eē.

ℭ Ponit quartū palogismum dicēs q̄ tu dicis esse hoc tu dicis eē hec est maior: dicis aūt eē lapidē. hec est minor. sequitur ↄclo q̄ tu lapis dicis eē.

Dubitaret forte aliqs. vñ ↄtingit mltiplicitas in hoc palogismo. dicūt aūtē aliq q̄ iō est multiplex. qz ly h. uel pōt cōponi cū ly tu: ul' cū ly dicis. sed h nō pōt stare. qz tūc i dicto palogismo nō eēt amphibologia: sz cōpō ul' diuisio. ℭ Dōz ḡ iō eē mltiplicitatē i eo. qz ly h pōt ↄstrui cū ly dicis ex pte aū. ꝛ tūc sigt dicētē. ꝛ ē locutio falsa. ul' pt ↄstrui ex pte post. ꝛ sigt id qd dr. ꝛ sic est locutio v̄a. qui ḡ intelligit mltiplicitatē i illo palogismo q̄ qs scit h scit intelligit ꝛ i isto. ℭ Aduertēdū tū q̄ in vno ꝛ eodez palogismo pñt eē diuise fallacie. nō ḡ ē icōueniēs assignare mltiplicitatē i dicto palogismo. put ly h cōpoit cū ly tu: ꝛ cū ly dicis: ꝛ sic facies falsam cōpōnis ꝛ diuiōis. ꝛ nō erit exēplū cōpetēs ad ppositū: ul' pt ibi assignari mltiplicitas. put ly h pt diuisim ↄstrui cū ly dicis ꝛ sic est ibi āphibologia. ꝛ ē exᵐ ad ppositū ꝛ cōperes. Deīn. c. d.

ℭ Et putas est tacentē dicere. Duplex enī est tacētē dicē: ꝛ hūc dīe tacentē: ꝛ q̄ dīr.

ℭ Ponit modū amphibologie. qñ ofo per se supra non

est simplr multiplex.sz aliquo mō multiplex dici pōt. dicēs putas est tacētē dicere: h est mior palogismi.pōt aūt sic formari.quēcūq; ꝯtingit dicere ꝯtingit loq. Sz ꝯtingit tacētē dicē ḡ ꝯtingit tacētē loq. Hec est mior f.tacētē dicere: sz per se accepta simplr nō est mltiplex. est tñ aliquo mō multiplex.iō ait ꝙ duplex est tacētem dicere.⁊ hūc dicere tacētē.i.ꝙ tacēs dicat uel ꝙ tacēs dicat.⁊ sic de numero eorū que dicunt.quō aūt h oro tacentem dicere per se accepta nō est simplr multiplex. alteri tñ coniuncta est simplr multiplex. In fine huius lectionis dicet. Deīde cum dicit.

Sūt aūt tres modi sz equocationē ⁊ amphibolia. Un⁹ qdē qñ uel oro uel nomē pncipalr sigt plura ut piscis uel canis.

Determiat de amphibologia in cōpatiōe ad equocationē.⁊ tria fac sz ꝙ ondit tres modos eē cōes utriq;. 2ª ibi Alt⁹ aūt. 3ª ibi Terti⁹ vo. Dicit ḡ p° ꝙ tres sūt modi cōes sm equocationē ⁊ amphibologiā.vn⁹ qdē est qñ oro q̄tū ad amphibologiā.ul nom q̄tū ad equocatiōnē pncipalr pla sigt ut piscis ⁊ canis. Notādū aūt ꝙ in h loco pōt potius exēplificauit de equocatione q̄ de amphibologia.qr eādē uocē sigre pla pncipalr reperit in equocatione q̄ in amphibologia.

Dubitaret forte aliqs.quō piscis sit equocū. nā canē eē equocū nulli ē dubiū. Ad qd dicūt qdā ꝙ piscis ē equocū ad piscē uerū ⁊ piscē pictū. Sz si h eēt uerū cū noīe piscis nō eque pncipalr iportet utrūq;:exēplū positū nō deseruiret huic p° mō.dōm ḡ ꝙ piscis sumit equoce ad piscē aīal.⁊ ad piscē celestē.ul possum⁹ dicē ꝙ cū noīa sint ad placitū noīe piscis aliq pla eque pn' uocare possumus. D.c.v.

Alius autem qñ sic soliti sumus dicere.

Ponit 2ᵐ modū cōem dicēs ꝙ ali⁹ modus cōis est qñ soliti sumus sic dicere.i.qñ dictio uel oro sigt aliqd trāsumptiue. Notādū aūt ꝙ illud pōt dictio significare pncipalr qd sigt ex ipōne: sed qd sigt ex eo qd soliti sum⁹ sic dicē.i.ꝙ sigt ex aliq usu.uel ex aliq accōmodatiōe nō sigt id pncipalr. sz trāsumptiue.ꝙ tā in dictiōe q̄ in orone videm⁹ ꝯtingē. Ridē enim ex ipōne sigt risū.ex quodā mō loquendi sigt floritionē.sic ēt littus arari pncipalr sigt terrā scindere.ex quodā mō loquēdi sigt operā perdere. Deīde cū dicit.

Terti⁹ vo qñ cōpositū plura sigt separatum vo simplr ut scit seculū.

Ponit 3ᵐ modū.⁊ tria facit.qr p° ponit dictū modū. 2° manifestat qd dixerat.3° epilogat circa determiata. 2ª ibi Nā utrūq;. 3ª ibi Ergo amphibologia. Dicit ergo ꝙ terti⁹ modus cōis est: qñ cōpositū.i.ꝯiunctum alteri significat plura.sepatatū vo significat simpliciter.ut scit seculum. Deīde cū dicit.

Nā utrūq; si ꝯiungat vnū qdē significat ⁊ scire seculū: ambo aūt pla aut seculū ipsū sciam hēre: aut seculi aliū: ḡ amphibolia ⁊ equocatio circa hos modos sūt.

Declarat qd dixerat dicēs.ꝙ si utrūq;.i.si scit ⁊ seculū ꝯiūgāt sup.sepatīz pferre.vnū qdē sigt scire.i.⁊ seculū: sz ambo sil ꝯiūcta pls sup.signt.nā si dico scit seculum.possum⁹ itelligē ipz seculū eē sciēs ⁊ hēre sciā: ul eē scitū ⁊ aliū hēre sciam ei⁹.i.seculi.i.aliū hīe sciam de seculo. Ultimo epilogat circa determiata.d.ꝙ equocatio ⁊ amphibologia sūt circa hos modos. Notādū aūt ꝙ ad hos tres modos oēs modi equocatiōis reducunt.nā ad pᵐ modū reducit.sciētes discūt.qr discere pncipalr pla iportat ad 2ᵐ modū qñ vnū sigtur pncipalr ⁊ aliud transumptiue.reduci hēt modus ille. qñ dictio vnū sigt pncipalr.⁊ aliō ex ꝯiūct.ut patebit in illo palogismo q̄cūq; expediūt bona sunt.terti⁹ vo modus ꝙ dictio per se sumpta sigt vnū. ꝯiūcta vo alteri sigt pla.cōprehēdit modū illū equocatiōis qui sumit ex diuiso mō sigñdi sm ꝙ ponebat exēplū ꝙ laborans sanabat.hoc aūt quō uez sit in dubitationib⁹ patebit

Dubitaret forte aliqs.qr nō videt ꝙ modus ille terti⁹ qui ponit cōis equocatiōis ⁊ amphibologie adaptari possit ad equocationē nā si dictio per se sumpta nō significat pla.ꝯiuncta vo alteri pla sigt nō facit equocationē sz amphibologiā cū ex ꝯiunctiōe dictionum resultet oro. Ad qd dixerūt qdā ꝙ nō oz si amphibologia ⁊ equocatio hūt modos cōes ꝙ hēant oēs modos cōes. ꝯcedūt ḡ hūc 3ᵐ modū ita eē ppriū amphibologie ꝙ ad equocationem adaptari nō possit: sz hoc est ꝯᵉ mētē phi.non eni dicit in textu ꝙ equocatio ⁊ amphi⁹ hēant modos cōes sz ꝙ hūt tres modos cōes.nō ḡ exponim⁹ mētē phi nisi hūc 3ᵐ modū assignem⁹ eē cōē. Sciēdū ḡ ꝙ ex cōiūctiōe vni⁹ dictiōis ad alterā resultare multiplicitatē duplr pōt itelligi.uel ꝙ h multiplicitas sit in orone.⁊ tūc erit ibi amphibologia.ul ꝙ sit in dictiōe.⁊ tūc erit equocatio.si eni vna dictio ꝯiuncta alteri sic mltiplicitatē hēt ꝙ mltiplicitas illa nō sit toti⁹ ꝯiūcti: sz est dictiōis tm: planū est mltiplicitatē illā nō face amphibologiā: sz equocationē.exēplū enim possum⁹ ponere de utroq;: nā cū dicim⁹ scit seculū . nec scit est multiplex: nec ēt seculū: sz totū ꝯiūctū mltiplex ē.⁊ qr illa mltiplicitas est toti⁹ oronis.nō fac equocationē: sz amphibologiā: sz cū dī laborās sanabat.ul sedēs surgebat.ly sedēs ex eo ꝙ ꝯiūgit vbo pteriti ipfecti: aliquā mltiplicitatē hēt.qr pōt supponere ul p sedēte prius uel p sedēte nūc.iō distiguēda est.sedēs surgebat.ꝙ si tñ hoc pticipiū sedēs adderet vbo alteri⁹ tpis nō videret eē distinguenda.dicēdo enim sedēs stat . videt eē simplr falsa. Cū ḡ h⁹ mltiplicitas nō sit p se ⁊ directe i tota orone: sz sit i hac dictiōe sedēs ex eo ꝙ ꝯiūgit vbo pteriti tpis iperfecti talis mltiplicitas nō faciet amphibologiam. sz equocationē. Qz si tñ dubitaret de exēplo.qr exēpla ponim⁹ nō ut ita sit: sz ut sentiat qui adiscit.possum⁹ ad ppositū aliud exēplū adducē: nā si.b.sz se nō sit mltiplex ⁊ supponat p.a.in actu.si adiūgat huic vbo ꝯtigit aliquā mltiplicitatē trahet.dōo eni oē.b.ꝯtigit eē.a.duplex est sz phm p° poř.vz qd est.b.ꝯtigit eē.a. ⁊ qd ꝯtigit eē.b.ꝯtingit eē.a.pz ergo 3ᵐ moduz tā ad amphibologiā q̄ ad equocationē adaptari posse

Alterius forte dubitaret aliqs.qr videt hunc 3ᵐ modū amphibologie nā eē distinctū ab aliis modis.imo ut videt oēs alios cōprehēdit. In oīb⁹ ēt modis amphibologie sz ꝙ āphibologie sūt h vident hre cōe ꝙ pres per se sūpte nō sūt mltiplices. ꝯiūcte vo ad iuicē mltiplicitatē hūt. Dōm ꝙ iste 3⁹ modus differt a 2°.qr non accipit ibi aliq significatio trāsūptiue: ut in 2°.differt aūt a p°.qr si in h 3° mō fiat aliq dictio nō remanet ibi mltiplicitas.dōo enim tacētē dicere uel scit seculū.q̄cūq; eni dictiōe facta tollit mltiplicitas.tacētē eni per se sūptū uel ēt dicere mltiplicitatē nō hēt.sic ēt nec scit nec seculū p se accepta mltiplicis sūt: sz in palogismis pmi modi nō sic est: naz cū dr: uellē me cape pugnātes amoto ly me.aliq mltiplicitas remanet . qr cape pugnātes aliq mō mltiplex est: sz ēt cape amoto ide me pugnātes aliquā mltiplicitatē hēt.⁊ sic pz qd q̄rebat. Notādū tñ ꝙ licet declaratio expō magis videat cōcordare cū serie lre. tñ ut magis gescat itellect⁹ sciēdū ꝙ sic aliq dictio p se sumpta non est multiplex.ꝯiuncta tñ alteri multiplicitatē q̄dā trahit ut exēplificabat de laborās respectu sanabat.⁊ de b.respectu hui⁹ vbi ꝯtingit . sic ēt aliqñ ipsa oro per se sumpta nō est simplr multiplex. ꝯiuncta tñ aliī efficit

Cap° 18. ⁊ 20.

simplr multiplex. hec eni oro scit seculu simplr non est multiplex. semp eni designat q seculu sciat: sz q seculu sciat ex dicta orone simplr fieri no potest. nisi ei qd est scir addat aliqd fm dco. in acipiu scit seculu. na cu si ne subo z pdicato no sit oro pfecta: ut posset dare sensum aliquē dco scit seculu. si ly seculum cstruit ex pte post nec est va: nec est falsa. sic et dicē tacētē: si debet eē mltiplex simplr oz aliquē accusatiuu addē ei qd est dicere: dicēdo sortē dicē tacētē. pz q q nō solu nomē cuncti alteri efficit quodāmō mltiplex: sed et ipa oro si sit īperfecta: ex eo q cciugit aly: dr habit quādā simplr multiplicitatē. pōt eni ex tūc simplr dici mltiplex que antea simplr nō erat multiplex. aliq mō multiplex dici poterat: z cu h ctigit accipit tertius modus amphibologie. ¶ Notādu et q dictionē nō eē mltiplicē in se cuiuncta: cu aly mltiplicitatē hre duplr pōt itelligi. pmo q h additio sumat respectu alteri9 dictiois. 2o q sumat respectu modi signdi. nā ipe modus signdi est aliq mō qd additu signdi rei: pmo mō sumēdo additionē nō cōprehēdit oēs pa'ogismos equocatiois h3 tertiu modu: s3 accipiēdo additionē 2o mō cōprehendit oēs h91 palogismos. terti9 eni modus equocatiois ex hoc ctigit: qr signu dictiois per se acceptu nō est mltiplex: s3 ut refert ad modu signdi: z ut ipi signo dictiois supaddit modus signdi: dictio sic sumpta ex tali additiōe quādā mltiplicitatē cshit: quā mltiplicitatē ex suo signo nō hēbat.

Alterius forte dubitaret aliqs utru in equocatiōe z amphibologia sit mltiplicitas actualis. ¶ Rx°. dicēdu q in ipa platione est csiderare ipam uocē que se hēt sic mā dictiōis. z est ibi csiderare ordinē sillabaz: uel et dictionu: z modu pferēdi: que sūt qsi foīalia respectu uocis. si ergo oro uel dictio plura signs sit solu vna respectu uocis. nō trāsit vna respectu ordinis dictionu. uel et respectu modi pferēdi. qr uox qsi mālr se hēt respectu istoz. illa oro uel illa dictio solu mālr. z per cns solu potētialr signat plra: sz si platio nō solu sit vna qztu ad uocē: sz et qztu ad ordinē z qztu ad modu pferēdi. h91 platio nō solu mālr z potentialr: sed et formalr: z qsi in actu signat plra. z qr h ctingit tā in equocatiōe qz in amphibologia utraqz illaz dr hre multiplicitatē actualē q de equocatiōe nō hēt dubiu: sz quō amphibologia seruat multiplicitatē actualē cu initat diuse cstructiōi: que ordiez orōnis uariare vr. patebit i lectiōe illa ubi deteriabit de accētu. ibi eni dubitabit quomodo amphibologia differt a cōpōne uel diuisione. cu quelibet illaz videat initi diuerso ordini partiu orōnis.

Alterius forte dubitaret aliqs. ubi magis reseruat actualis multiplicitas. an in equocatione. an in amphibologia. ¶ Ad cui9 euidentiā sciēdu equocationē ab amphibologia triplr differre. est eni in platiōe ut spectat ad pns tria csiderare. vz uocē ipaz que est qsi respectu platiōis oino mālis. 2o est ibi csiderare signtionē que est qsi foīalis respectu uocis 3o est ibi csiderare actionē itell's referētē h91 plationē fm debitu ordinē in suuz signtu. differt g equocatio ab amphibologia qztu ad uocē. qr equocatio fit in uoce icōplexa: ut in dictiōe: amphibologia vo in uoce cōplexa: ut in orone. 2o qr oro dicit ctinere in se sententiam aliquā. dictio vo nō ctinet sentētiā aliquā: sz signtionē. iō equocatio differt ab āphibologia non solu rōne uocis que est qd māle. sed et rōne signtiōis que est quodāmō qd foīale. tertio cu dictio equoca per itell'm referet in sua signta: nec fm se nec fz itell'm itelligit eē trāsposita uel uariata. amphibologia aūt non sic. nā cu initat diuerse cstructioni oz fm itell'm in orone amphibologica aliquā trāspositionez ptiu itelligere. z qr qzto aliqd magis trāsmutationi subycit. tāto magis dicit eē in potētia. lz aliquo mō tam amphibologia qz equocatio dicat hre mltiplicitatē actualē. tn ut pz ex ista dfia tertia. h91 actualis multiplicitas aliquo mō magis reseruat in equocatione qz in amphibologia.

Alterius forte dubitaret aliqs. utru signu distributiui additu termino equoco faciat ipm distribuē p oib9 suppositis cuiuslibet sui signti. ¶ Rx°. z dicendu q si signu distributiuu addat alicui termio facit ipz distribuē p oib9 illis in qb9 repit vna nā signta per illu terminu: ut si signu distributiui addatur hoi nō fac ipm distribuē p leonib9. qr nā hūana in leonib9 reseruari nō hēt. vnica g distributiōe signi distributiui nō facit distribuē terminu nisi p illis suppositis in qb9 repit nā eadē: z que sūt eiusdē rōnis: ut cōtinent sub illo termino. z qr dictio equoca fm q h9 nō dicit naturā vnā: z equoca nō sūt eiusdē rōnis h3 vnuz nomē ccedēdu est signu distributiuu additu termino equoco nō facē ipm vnica distributione distribuibile p oib9 suppositis cuiuslibet sui significati.

¶ Secūdu cōpōnē autem sunt h9 ut posse sedētē ambulare z nō scribētē scribere.

¶ Postqz phs determinauit de fallacys peccātib9 fm mltiplicitatē actualē. In pte ista determiat de locis sophisticis. siue de fallacys peccātib9 fz mltiplicitatē potētialē. z qr h91 potentialis multiplicitas hēt esse tā in dictiōe qz in orone. iō duo facit. qr p° determiat de cōpōne z diuisiōe que fiūt circa orōnē. scdo determinat de accētu qui hēt fieri in dictiōe. 2a ibi Scdm accētu aūt.] Quereret forte aliqs. qre phus in determinādo de fallacys peccātib9 fm mltiplicitatē actualez pus determinauit de equocatiōe que fit in dictione qz de amphibologia que fit in orone. h vo in determinādo de fallacys peccātib9 fz mltiplicitatē potētialē tenuit ordinē cōtrariu3. qr pus deteriat de cōpōne z diuiōe que fiūt in orone qz de accētu qui hēt fieri in dictiōe. ¶ Ad qd dici pōt q ordo fallaciaz in dictiōe potissime accipiendus est fm q falle plus uel min9 hnt de mltiplicitate: z qr in equocatiōe pncipali9 reseruat multiplicitas qz in amphibologia: ut supra patuit. In cōpōne vo z diuisiōe magis hēt eē mltiplicitas qz in accētu: ut i sequenti lectiōe parebit. ordo g qui tenet cgru9 dici dz. ¶ Uiso de ordie cōpōnis z diuisiōis ad accētu possum9 diuidē pmā ptē in duas: qr p° deteriat de cōpōne. 2o de diuisiōe. 2a ibi Scdz diuisionē vo.] ¶ Ad euidētiā āt pme ptis notādu: q cōpō triplr hēt fieri. p° cu plra ponunt ex pte subi ad que pdicatu cōpari pōt cciūctiz uel diuisim. 2o cu plra ponunt ex pte pdicati ad que sbz pōt cōpari cciūcti uel diuisiz. 3o h hēt ctingē cu aliq dictio posita iter duas dictiōes diuisimode hēt cōpōnē cu vna z cuz reliq. Tria g tac fm q hos tres modos ponit: lz nō h ordie ponat eos. 2a ibi Et discē nūc lras.] 3a ibi Amplr9 q vnu solu.] Circa pm duo fac. qr p° ponit h91 palogismos. 2o ondit eos arguē p fallaciā cōpōnis. 2a ibi Nō eni idē signt.] Dic g q fz cōpōnē sūt h91 palogismi: qru vn9 ē. sedētē ābulare ē pole. h ē mior palogismi. pōt āt sic formari. qcqd est pole ctingit ut sit: sed sedētem ambulare est pole. ergo ctingit ut sedens ambulet. ponit aūt mām scdi palogismi cu dicit. possibile est non scribentē scribere. hec et est minor alterius palogismi. formet aūt ut pus. Deide cu dicit.

¶ Nō eni idē signt: si diuidēs qs dicat z cōpōnēs: qm pole est sedētē ambulare: z nō scribētē scribē: z h silr. Siqs cōponat nō scribētē scribē. signt eni qm hēt ptātē q nō scribit ut scribat. Si aūt non cōponat: qm hēt potestatē q nō scribit ut scribat.

¶ Ondit in dictis palogismis eē fallaz cōpōnis. ¶ Ad

cui⁹ euidētiā notādū q̄ cū dicim⁹ aliqd eē poſe: uł ex aliquo fieri aliqđ. aliqn̄ eſt locutio p ſe: aliqn̄ p accn̄s. Ex foꝛa eni ⁊ ꝑuatiōe fit aliqd per acn̄s: ſ ex ſubto ⁊ ex ente in potentia fit aliqd per ſe. ex calo ḡ fieri fridū: uel ex nō frido fieri fridū eſt per accn̄s. ſed ex frido in po^a fieri fridū in actu eſt per ſe. Si eni per ſe ex calo fieret fridū: tūc calm manēs calm fieret fridū aliqd qđ eſt īpoſe. ſic ēt ſi ex nō frido ſi eret fridū per ſe: tūc ſubȝ manēs nō fridū: ⁊ exn̄s ſub ꝑuatiōe fridi fieret fridū: ⁊ eēt ſil' fridū ⁊ nō fridū: qđ eſt īconueniēs. Cū ḡ dicit calm pōt īfridari. ſi itelligat q̄ h totū. ſ. ſubm cuȝ forma cali poſſet eē ſusceptiuuȝ fridītatis: ſic eſt locutio falſa. ⁊ ſi ſit ſenſus calm pōt īfridari. i. ſubm qđ eſt ſub forma cali pōt eſſe ſub foꝛa fridi: ſic eſt locutio v̄a. ⁊ qđ dictū ē de calo reſpectu fridi: itelligēdū eſt de ſedēte reſpectu ambulationis. ſedēs eni pōt ambulare: q2 ſubm qđ eſt ſub ſeſſione pōt eē ſub ambulatione: nō tn̄ totū h. ſ. ſbȝ ſub ſeſſione pōt eē cū ambulatiōe. eodē aūt mō dōm eſt de ſubo cū ꝑuatiōe. Nā nō fridū pōt īfridari: ⁊ nō ſcribēs pōt ſcribere: nō q̄ ſbm exn̄s ſub ꝑuatiōe poſſit eſſe ſub forma: ſed ſucceſſiue ſbm qđ eſt ſub ꝑuatiōe pōt eē poſtea ſub foꝛa. ſi igit ſbm ⁊ foꝛa ſūt qđdā totū hec. aliqđ ſbȝ calȝ pōt īfridari: nō ē v̄a rōne toti⁹: ſȝ rōne ptis. ſic ēt q2 ſbȝ ⁊ ꝑuatio ſūt aliq̄ mō qđdā totū hec. aliqđ ſbm nō fridū pōt īfridari. uł nō ſcribēs pōt ſcribē. nō eſt v̄a rōne toti⁹: ut in rōne ꝑuatiōis ⁊ ſubi. ſȝ per ſe eſt v̄a rōne ptis: ut rōne ſbi. ℂ Uiſo quō ꝑdicta ſunt v̄a ⁊ quō nō. reſtat vidē q̄s modus loquēdi dat itelligē ſenſum uerū. ⁊ q̄s falſuȝ. ℂ Sciēdū ḡ q̄ cū dī ſedētē ambulare eſt poſe: uel calm īfridari eſt poſe: ⁊ cetera talia ſi ꝓferant ꝯiūctiȝ ut ſit ſſus q̄ h ſil' ſūptū. ſedētē ambulare ſit poſe eſt locutio falſa: q2 dat itelligi q̄ ſedēs manēs ſub ſeſſione poſſit ambulare. eodē ēt mō ſi ꝯiūctim ꝓferat: q̄ hoc totū nō ſcribētē ſcribere ſit poſe eſt locutio falſa: q2 eſt ſenſus q̄ ſbm poſſit ſil' eē ſub ꝑuatiōe ⁊ foꝛa. ſȝ ſi ꝓferat diuiſiȝ ut dicat nō ſcribētē poſe eſt ſcribere. ſedētē poſe eſt ambulare ex vi locutiōis nō hētur q̄ ſedēs ſil' poſſit eē ſub ſeſſiōe ⁊ ambulatiōe: ſed ſſus eſt q̄ res ſedēs ꝑus exn̄s ſub ſeſſiōe poſſit poſtea eē ſub ambulatiōe. h eſt ḡ qđ ait q̄ nō idē ſigt: ſi q̄s dicat diuidēs: ⁊ ſi q̄s dicat cōponēs: qm̄ poſe eſt ſedentē ambulare: ⁊ nō ſcribētē ſcribere: q2 ſup. ſi h^{ec} ꝓferant cōpoſite ſigt: qm̄ hēt ptātem ut nō ſcribēs ſcribat. i. ſigt q̄ poſe ſit eidē ieſſe ſil' oppoſita. ut q̄ ſil' poſſit ſcribere ⁊ nō ſcribere. ſȝ ſi nō cōponat nō ſigt ſup. q̄ eidē iſint oppoſita ſil': ſȝ ſucceſſiue. ſigt eni qm̄ qn̄ non ſcribit hēt ptāte ut ſcribat. ℂ Notādū aūt ph̄ȝ hec duo exēpla poſuiſſe. vȝ ſedētē ambulare ⁊ nō ſcribētē ſcribē. utroqȝ eni mō fit aliqd per accn̄s. ſ. ex foꝛa ⁊ ex ꝑuatiōe. p^m ḡ ex^m vȝ ſedētē poſe eſt ambulare. deſeruit ſȝ q̄ aliqd fit ex foꝛa. 2^m v̄o ex^m. vȝ nō ſcribētē poſe ē ſcribē deſeruit ꝓut aliqd fit ex ꝑuatiōe. Jn utriſqȝ eni eſt locutio falſa: ſi itelligat ꝯiūctiȝ: q2 ſbm ⁊ mā ꝯiūctiȝ ⁊ ſil' nō pōt eē nec ſb foꝛis oppoſitis nec ſub ꝑuatiōe ⁊ foꝛa. Diuiſim v̄o ⁊ ſucceſſiue nō eſt iconueniēs māȝ ⁊ ſbm eē ſub foꝛis oppoſitis: uel ſub ꝑuatiōe ⁊ foꝛa. ℂ Notādū aūt q̄ in ꝑdictis locutiōib⁹ pl'a ponunt ex pte ſbti. Nā h totū. ſ. ſedēteȝ ābulare ſe tenet ex pte ſbti ē poſe ſe tenet ex pte ꝑdicati: ſic ēt nō ſcribentē ſcribē ſe tenet ex pte ſbti. eſt poſe ſe tenet ex pte ꝑdicati. ꝑdicti ḡ palogiſmi deſuiūt illi mō cōpōnis ſm quē pl'a ponunt ex pte ſbti ad que pl'a ꝑdi^{ca} pn̄t referri ꝯiūctiȝ uel diuiſim. Deide cū dicit.

ℂ **Et diſcē nūc l̄ras ſiqdem didicit q̄s ſcit.**

ℂ Ponit aliū modū cōpōnis qui hēt eſſe qn̄ aliq̄ dictio poſita iter duas dictiōes pōt cōponi cū vna uel cū alia. ꝯ. diſcē nūc l̄ras. hec eſt ꝯ palogiſmi: ſiqdē didicit l̄ras q̄s ſcit. Jn h ꝯſiſtit v̄t⁹ ꝑmiſſaȝ. ꝑt eni ꝓbari palogice q̄ ſi aliq̄s didicē l̄ras q̄s ſcit qđ nūc didiceret illas. foꝛe tur aūt ſic palo⁹. qcūqȝ ſcit l̄ras nūc didicit illas: ſȝ iſte ſcit l̄ras. ḡ nūc didicit illas. maioꝛ eni eſt duplex: q2 ly nūc pōt cōponi cū ly ſcit: ⁊ ſic eſt locutio v̄a. eſt eni ſenſus q̄ qcūqȝ nunc ſcit l̄ras q̄ ille didicit illas. ſi v̄o ly nūc cōponat cū ly didicit eſt locutio falſa. eſt enim ſenſus q̄ qcūqȝ ſcit l̄ras q̄ nūc didicit illas: qđ nō oȝ. pōt eni ſcire l̄ras q̄s nō didicit nūc ſȝ ꝑus. Deinde cū dic.

ℂ **Amplius qđ vnum ſolum poteſt ferre plura poſſe ferre.**

ℂ Ponit 3^m modū cōpōnis hūc aūt qdā ſic foꝛant: qđ pl'a pn̄t ferre: pōt vnū ſolū ferre: ſȝ qđ vnū ſolū pōt ferre nō pōt pl'a ferre. ḡ qđ pōt pl'a ferre nō pōt pl'a ferre. Jn h aūt palo^{mo} eſt cōpō. q2 ly ſolū: uel pōt eē nomē ⁊ teneri cathegorice ⁊ determinare ly vnū: ⁊ ſic eſt locutio v̄a. eſt eni ſſus: q̄ qui pōt pl'a ferre pōt ferre vnū ſolū. i. pōt ferre vnū ſine alijs. ſi v̄o ly ſolū eſt aduerbiuȝ ⁊ teneat ſincathegotice: ⁊ deteriat ly pōt: ē locutio f'la. eſt eni ſſus: q̄ qui pōt pl'a ferre ſolū pōt vnū ferre. i. nō pōt niſi vnuȝ ferre. h aūt modus foꝛandi: lȝ oñdat hūc palogiſmū peccare ſm cōpōnē: nō tn̄ eſt ad oppoſitū: ſi ꝯſideret itētū ph̄i. nā ſm hāc foꝛationē h palo⁹ nō differret a ꝑcedēti. nō ḡ hēm⁹ tres modos hui⁹ fallē. ut igit hēam⁹ 3^m modū cōpōnis foꝛet ſic: qđ pōt vnū ſolū ferre pōt vnū ⁊ vnū ferre: ſȝ qđ pt vnū ⁊ vnū ferre pōt pl'a ferre. ḡ qđ pōt vnū ſolū ferre pt pl'a ferre: ⁊ tūc v̄ba poſita in l̄ra ſūt ꝯ hui⁹ palo^{mi}. ex quo pȝ hūc 3^m modū eſſe oppoſitū p^o mō. Jn p^o eni mō pl'a ponebant ex pte ſbti: ⁊ ſi ꝑdicatū referebat ad illa pl'a ꝯiūctim: erat locutio falſa. ſi diuiſim v̄a. h aūt pl'a ponunt ex pte ꝑdicati. ⁊ ſi ad illa pl'a referat ſbm ꝯiunctiȝ eſt locutio falſa. ſi diuiſim: uera. nā cū dicit: qđ ſolū pōt vnū ferre pōt vnuȝ ⁊ vnū ferre: accipiēdo ly ſolū ut deteriat ly pōt. ſi itelligat ꝯiūctiȝ eſt locutio falſa. nā qđ ſolū pōt ferre vnuȝ nō pōt ferre vnū ⁊ vnū ꝯiunctiȝ. ſȝ ſi itelligat diuiſim: ſic eſt v̄a. nā qđ ſolū pōt ferre vnuȝ: poteſt diuiſiȝ ⁊ ſucceſſiue vnum ⁊ vnū ferre.

S Ecūdū diſionē v̄o qm̄ qnque ſūt duo ⁊ tria: ⁊ paria ⁊ ipaŕia.

ℂ Ph̄s ſupra determinauit de fallacia cōpōnis. Jn pte iſta determinat de fallacia diuiſionis. hēt eni hec fallacia tres modos: ſicē ⁊ fallacia cōpōnis. tria ḡ facit: q2 p^o ponit modū iſtū: ꝓut plura ponunt ex pte ꝑdicati: uł ſubiectū ad illa plura poteſt referri ꝯiunctim uel diuiſim. 2° ponit modū q̄ſi oppoſitū huic mō. vȝ ꝓut plura ponunt ex pte ſubiecti: ⁊ ꝑdicatuȝ ad illa plura poteſt referri ꝯiunctiȝ uel diuiſim. 3° ponit modū tertiū qui ſumit ex eo q̄ dictio poſita iter duas dictiones cōiungi pōt cū vna uel cū alia. 2^a ibi[Et maius ⁊ eq̄le.] 3^a ibi[Nā eadē oro.] dicit ḡ q̄ ſm diuiſionē v̄o ſup. ſūt huiuſmodi palogiſmi illi qui dicent: ⁊ inuit duos paralogiſmos deſeruiētes ꝑmo mō: quoꝝ vn⁹ eſt. qnque ſunt duo ⁊ tria. hec eſt minoꝛ palogiſmi. formet aūt ſic. quecunqȝ ſunt duo ⁊ tria: ſunt duo ⁊ ſunt tria: qnque ſunt duo ⁊ tria. ergo qnque ſunt duo ⁊ qnque ſunt tria. minoꝛ aūt duplex eſt: q2 ſi ly qnque poſitū ex pte ſubti referat ad duo ⁊ tria ꝯiunctim ⁊ ſil': ſic eſt locutio uera: q2 qnque ſunt duo ⁊ tria ſumpta ſil'. ſed ſi referat diuiſim eſt falſa: q2 qnque nō ſunt duo per ſe ſūpta: nec tria per ſe ſumpta. cū v̄o dicit. ⁊ paria ⁊ ipaŕia: inuit mām ſcd'i palogiſmi. formet aūt ſic. quecūqȝ ſunt paria ⁊ ipaŕia: ſūt paria ⁊ ſūt ipaŕia. qnqȝ ſūt paria ⁊ ipaŕia. ḡ qnque ſunt paria ⁊ qnque ſunt ipaŕia: minoꝛ aūt hui⁹ palogiſmi duplex eſt ſicut ⁊ ꝑcedētis. Quinque eni ſūt paria ⁊ ipaŕia ꝯiunctim: non aūt diuiſim. ℂ Notādū aūt q̄ ſm cōmētatorē ꝑmo ph̄icoꝝ. oēs ptes ſil' ſumpte ſunt ipȝ totū. nihil eni eſt aliud totū niſi oēs partes ſil' accepte: diuiſim v̄o ſumpte ſunt aliud a toto. nulla eniȝ pa

per se accepta euacuat totā eēntiā totius. coniuncta tñ alteri equat ipsi toti. duo ergo τ tria siue paria τ impa ria ꝯiunctim sumpta sunt idem qd quinque. diuisim vo accepta differūt a quinqȝ. Deinde cū dicit.

¶ Et maius τ eq̄le. tātūdem enī maius τ adhuc amplius.

¶ Ponit scdm modū hui⁹ fallacie. d. τ maius τ equale: hec est ꝯclo paralogismi. ꝯcludit eni per hūc paralogismū q idē sit mai⁹ τ eq̄le. mai⁹ enī ē tātūdē τ adhuc ampli⁹: hec est minor. formet aūt sic. tātūdē τ ampli⁹ est tātundē: τ per ꝯñs eq̄le. sed tātūdē τ ampli⁹ est mai⁹. ḡ mai⁹ est tātūdē: τ per ꝯñs eq̄le. minor hui⁹ paralogismi dupˣ ē: q2 ly tātūdē τ amꝑ. posita ex pte subti. si referant ad maius positū ex pte p̄dicati ꝯiūctī ȝ est v̄a. si diuisim falsa. mai⁹ enī nō est tātūdē per se sūptū: nec ē amꝑ. p se sumptū. sȝ est h̄ duo ꝯiūcti sūpta: tātūdē. s. τ amp. ¶ Notādū āt q h̄ modus q̄si est opposit⁹ p⁹ mō. in p⁹ enī mā pl̄a ponebāt ex pte p̄dicati. cū dicebat. quinqȝ sūt duo τ tria. h̄ aūt pl̄a ponunt ex pte subti. cū dī tātūdē τ ampli⁹ est mai⁹. ¶ Notādū ēt q ut hēat h̄ modus distinct⁹ a p⁹ mō. formādus ē paralogism⁹ i 3ª figura: ut tātūdē τ ampli⁹ iportātia pluralitatē ponant ex pte subti: nō ex pte p̄dicati. ¶ Notādū ēt q ut h̄ palo⁹ sit ad ꝓpositū nō ē distiguēda maior: q2 si distigueret maior. vȝ. tātūdē τ amp. ē tātūdē eēt dīsa v̄a: τ cōposita fl̄a. q2 tātūdē τ ampli⁹ sil̄ sūpta nō sūt tātūdē. eēt ḡ sui fallacia cōpōnis nō dīsiōis. Distiguēda ē ḡ mior. s. tātūdē τ amꝑ. ē mai⁹: q2 sic ē ibi fall̄a dīsiōis: tā tātūdē τ ampli⁹ sil̄ sūpta sūt mai⁹. dīsiȝ v̄o τ p se sūpta nō sūt mai⁹. erit ḡ diuisa falsa: pp qd erit fall̄a dīsionis. Deide cum dicit.

¶ Nā eadē ōro τ diuisa τ cōposita: nō idē semp significare videbit.

¶ Ponit 3ᵐ modū hui⁹ fallacie. τ duo facit. nā p⁹ assignat defectū hui⁹ fallacie. 2⁹ ponit paralogismos defuītes. 3⁹ mō ibi ⌊ Ut ego posui. Dicit ḡ q eadeȝ ōro cōposita τ diuisa nō videbit semp idē significare. defect⁹ ḡ τ cā nō existe hui⁹ fallacie ē. q2 nō idē significat oratio cōposita τ diuisa. Deide cū dicit.

¶ Ut ego posui te seruum entem liberum.

¶ Assignat paralogismos deseruiētes 3⁹ mō. τ duo facit sȝ q duos tales paralogismos ponit. 2ª ibi ⌊ Et q̄dragita viroꝝ. ⌊ p̄m⁹ palo⁹ talis ē. ego posui te s̄uū entē liberꝝ. h̄ ē mior paralogismi. forāt āt sic. quēcūqȝ posui seruū entē liberū ille est liber. demōnstrato ḡ aliq̄ s̄uo dicat τ te posui seruū entē liberꝝ. ḡ tu es liber. hec ꝓpō. te posui seruū entē liberū. duplex est: q2 ly entē uel cōponit cū ly seruū. τ tūc est s̄us q existē seruū fecit liberū. si v̄o cōponat cū ly liberū erit s̄us opposit⁹. significabit eniȝ q entē liberū fecit seruū. Deide cū dicit.

¶ Ex quinquaginta virorum centum reliqt diuus achilles.

¶ Ponit scdm paralogismū deseruiētem huic 3⁹ mō. d. q q̄draginta virorū cētuȝ reliqt diu⁹ achilles. h̄ est mior paralogismi. forāt aūt sic. quorūcūqȝ relinquunt cētū. illa sunt pl̄a q̄ȝ cētū. sed q̄draginta viroꝝ cētū reliqt diuus achilles. ḡ q̄dragita sunt pl̄a q̄ȝ cētū. mior hui⁹ paralogismi duplex ē. q2 ly viroꝝ pōt cōponi cuȝ ly cētū: τ sic est locutio uera. sensus eni est q achilles de cētū viris reliq̄rit q̄draginta. si v̄o ly viroꝝ cōponat cū q̄draginta est locutio falsa. est eni s̄us q de q̄dragita viris achilles reliq̄rit centum. qd est ipōe. ¶ Notādū autē hos duos paralogismos deseruire 3⁹ mō hui⁹ fallacie q2 in quolibet ponit vna dictio iter duas dictiōes: τ ꝯiūcta cū vna τ cū alia dat aliū τ aliū sensum.

Dubitaret forte aliqs. utruȝ cōpō τ diuisio sint vna fallacia uel due. ¶ R⁹: dōȝ q ut patet per p̄hm due fallacie sunt. alr enī nō haberem⁹ sex fall̄as in dictiōe. sȝ ut appeat quō sūt due: τ quō distinguunt. ¶ Notādū: q cōpō τ dīsio plus ꝯueniūt q̄ȝ alique due fallacie. nō tū tñe ꝯuenitūt q sint vna fallacia. ꝯueniūt enī pl̄s q̄ȝ alie due fallacie: q2 hūt q̄si cōem cāȝ appentie τ nā existētie. nā vnitas ōronis māl̄r est cā appentie i utraqȝ fall̄a. quō aūt in talib⁹ fallacijs est vnitas ōronis māl̄r in sequētib⁹ dubitationib⁹ dicetur. Sufficiat aūt ad p̄ns scire: q vnitas ōronis māl̄r est cā apparētie in utraqȝ fall̄a. cā v̄o nō existētie est diūsitas sigtaꝝ: sȝ lȝ sic ꝯueniāt in cā appentie τ nō existie. utraqȝ tñ hēt sp̄alē cāȝ appentie τ nō existie. nā nō est ideȝ accipe cōpositū ut diuisum: τ accipe diuisuȝ ut cōpositū. cā ergo appentie in cōpōne est: q2 accipim⁹ ōronē cōpositā idifferētēȝ eē ab ōrone diuisa. sed cā appentie in dīsione est ꝯ̄rio: ut q2 accipim⁹ ōroneȝ dīsaȝ idifferēteȝ eē a cōposita. τ sic differūt in cā appentie: sic differūt in cā nō existie. nā cā nō existie in cōpōne est falsitas in ōrone composita. causa v̄o nō existentie in diuisione est falsitas ōronis diuise.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū in ōl paralogismo in quo est fall̄a cōpōnis sit fall̄a dīsiōis: τ eēōuerso. uel possint hic paralogismos distictos. ¶ Dōȝ q nō sȝ oēȝ cōpōnē attēdit fall̄a cōpōnis. nec sȝ oēm dīsionē attēdit fall̄a dīsiōis: sȝ tūc ē fallacia cōpōnis: qn̄ est cōposita falsa: τ tūc est fall̄a dīsionis: qn̄ est dīsa falsa: τ q2 aliq̄ ōro ita est falsa sȝ sensuȝ dīsuȝ: q nō est falsa sȝ cōpositū: put ex illa ōrone ꝯsurget palo⁹. ita erit ibi fall̄a dīsiōis: q nō cōpōnis: τ eꝯ. sȝ si aliq̄ ōro sic eēt cōposita falsa: q nō diuisa: peccaret sȝ cōpōnē: nō s̄m dīsionēȝ. lō quinque sūt duo τ tria. uel quinque sūt pa τ ip̄aria: τ mai⁹ est tātūdē τ ampli⁹: τ h⁹ꝯ ꝯsil̄es ōrones: q2 ita sūt false i s̄n diuiso q nō sūt false in s̄n cōposito. sic peccāt sȝ diuisionēȝ q nō peccāt sȝ cōpōnēȝ: sic ēt sedētē ambulare est poẽ: τ poẽ est non scribētēȝ scribē: τ qd vnū tm̄ pōt ferre: pōt vnū τ vnū ferre τ cetere h⁹ꝯ. si iueniant sil̄es ōrones: q2 tales solū sunt false cōposite τ nō diuise: ita peccāt sȝ cōpōnēȝ q nō s̄m dīsionem. ex quo appet q nō frustra laborauit p̄hus dādo ꝓprios paralogismos utriqȝ fallacie.

Ulterius forte dubitaret aliqs. dato q nō semper ubi est cōpō est ibi fiert dīsio: nec eꝯ. utrū aliqn̄ h̄ possit ꝯtingē. ¶ Dōm q nunq̄ȝ fall̄a cōpōnis est fall̄a diuisionis: nec eꝯ. sed cū dictū sit has duas fallacias aliq̄ mō plus ꝯuenire q̄ȝ alie. forte nō ē iconueniēs in eodē paralogismo esse utrāqȝ fall̄am alr τ alr. cū nō sit iconueniēs vnū τ eūdē palo^m diuisis respectib⁹ peccare sȝ diūsas fall̄as. ¶ Et ut appeat melius v̄itas q̄siti: sciēdū q potissime h̄ videt ꝯtigē in illo mō qn̄ vna dictio posita iter duas dictiōes cōponi hēt cuȝ vna: ut cū relīq. nā si dicat achilles q̄dragita viroꝝ reliqt cētuȝ: si ly viroꝝ referat ad cētuȝ cōposita est v̄a: τ diuisa falsa. si v̄o referat ad q̄dragita cōposita erit falsa τ diuisa uera. ergo in h⁹ꝯ mō forte eē poterit utraqȝ fallacia: sed nō eodeȝ mō: nec per eūdeȝ respectum.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū semp cuȝ vna dictio ponit iter duas dictiōes concurrat sil̄ compositio τ diuisio. ¶ Dōm q cū aliq̄ dictio ponit iter duas dictiones: si est magis apta nata componi cuȝ vna q̄ȝ cuȝ alia debet comparari ad illā cum qua est magis apta nata componi τ nō ad aliā: τ si cōposita cum ea dat sensum falsum erit fallacia cōpositionis. si diuisa dat sensuȝ falsum erit fallacia diuisionis. Si v̄o h⁹ꝯ dictio nō magis est apta nata cōponi cū vna q̄ȝ cū reliqua ad utrāqȝ comparari poterit: τ sȝ q ad aliā τ aliā cōparabit resultabit ibi alia τ alia fallacia: ut si ly viroꝝ nō magis eēt aptū natū cōponi cū q̄dragita q̄ȝ cū cētū in dicto paralogismo eēt utraqȝ fallacia tam compositionis q̄ȝ diuisionis. naȝ si ly virorum

referat ad quadraginta qr erit cōposita falsa: ⁊ diuisa uera: peccabit per cōpōnē. si vo referat ad cētuz peccabit p diuisionē: qr erit cōposita uera ⁊ diuisa falsa. non ergo in oi palogismo semp fm talem modum concurrit utraqz falla: imo forte raro uel nunqz inuenit qȝ dictio posita inter duas dictiones nō magis apta nata sit referri ad vnam qȝ ad aliā.

Secūdū accētū aūt in his qdē que sūt sine scriptura dialeticis nō est idoneū facere orōnē. In scripturis aūt ⁊ poematib⁹ magis.

ℭ Postqȝ phs determinauit de fallacijs peccātibus fm multiplicitatē potētialē put hīt fieri in orone. In pte ista determinat de accētu qui peccat fz mltiplicitatē potētialē ⁊ hēt fieri i dictiōe. ⁊ duo fac: qr p° ondit quō magis cōpetēter hēt fieri h⁹ falla. 2° exemplificat de ea. 2° ibi ℭ Ut metuo lōgas. Dicit ḡ qȝ dialeticis .i. sophisticis qui simulāt se dialeticos nō ē idoneū facere orōnē .s. deceptiuā per fallam accēt⁹ in his que sunt sine scriptura. talis enīz fallacia magis videt decipe in scripto qȝ in platiōe. siue illud scriptū sit psaicū siue metricū: iō subdit qȝ in scripturis qȝtū ad psaz: ⁊ in poematib⁹ qȝtū ad metrū magis sup. est idoneū decipe per talē fallaciā. ℭ Notādū aūt qȝ cū dicit qȝ idoneū est decipe p hāc fallaciā i scripturis ⁊ i poematib⁹. nō oz itelligi de poematib⁹: ut sūt plata: sz ut sūt scripta. scriptura ḡ accipit h p psa. scripta: ⁊ poema p metro scripto. ℭ Notādū ēt qȝ qr accēt⁹ uariat modū pferēdi: iō aliqn magis cogscit talis fallacia in platiōe: qȝ sine platiōe ⁊ maxime h appet cū ptigit talis fallacia circa penultimā sillabā: put regit accētu graui uel acuto. Deīde cū dicit.

ℭ Ut metuo longas pereunte noctes lidia dormis.

ℭ Exēplificat de h⁹ fallacia. ℭ Ad cui⁹ euidētiā notādū qȝ exēpla defuiētia tali falle nō ɔgrue trāsferri possunt. nā qȝ in vna lingua hēt accētū grauē: uel acutuz trāslatū in alia lingua nō oz qȝ reseruet h⁹ accētū. sic ēt qȝ in vna lingua pferī aspirate: nō oz i alia lingua aspirate pferri. exēpla ḡ hic posita ut cōiter di nō sūt Arī. sed trāslator ea posuit: qȝ iō fec: qr exēpla forte posita ab Arī. nō erāt ɔuenientia nre lingue. exēpla aūt que h ponunt nō idicāt oēs modos hui⁹ fallacie. nec pprie ponunt p modū palogismi: sz solū ondūt quō aliq dictio pōt regi vno accētu uel duob⁹. diuidit aūt hec ps in duas fm qȝ duo exēpla ponit: quoz vnū est psaicū: aliud vo metricū. 2ª ps icipit ibi ℭ Et heu qr nā. Est ḡ pm exēplū tale. metuo lōgas peunte noctes lidia dormis. In h eni exēplo psaico cōmittit accēt⁹: eo qȝ ly metuo pōt eē vna ps: due ptes: ⁊ tres ptes. si est vna ps sic est vbū: ⁊ ē sēus. o lidia ego metuo .i. timeo qȝ tu dormis lōgas noctes: me peūte. pōt ēt eē due ptes: ut sit sēus. metuo peūte .i. me exūte tuo peunte tu lidia dormis lōgas noctes. pōt ēt eē tres ptes: ut sit sēus. o tu lidia me peunte dormis lōgas noctes. Deide cū dicit.

ℭ Et heu qr nā tāti cinxerunt ethera nimbi: ḡ circa accētū qdē huiusmodi fiūt.

ℭ Ponit scōm exēplū metricū. v. heu qr nam tāti cinxerūt ethera nimbi. hic est ēt accētus: eo qȝ qr naz pōt eē vna ps ⁊ due ptes. sbdit aūt qsi epilogādo qdem circa accētum sunt h⁹ palogismi.

Dubitaret forte aliqs quō acceipistue modi accētus. Ad qȝ dici pōt qȝ ut supra tangebat qȝ h nō assignant modi accēt⁹: qr fz hāc fallaciā exēpla in vna lingua nō per se defuiūt in alia lingua. Cōsueuerūt tū modi hui⁹ falle assignari qtuor hec eni falla ut tāgebat fieri hēt in dictiōe cui⁹ ptes sūt sillabe. silla āt dupl pōt ɔsiderari. in se: ⁊ ut hēt ordinē ad dictionē. in se ɔsiderata ut ad pñs spectat tria hēt. s. tpa tenorē ⁊ spūm. Cōsueuerūt eni grāmatici dicere qȝ qtuor accidūt sille. tps: tenor: spūs: ⁊ numer⁹ lrarū: sz fz numerū lrarū nō hēt fieri falla: qr si nō eēnt eedē lre in vna dictiōe que in alia: deficeret ibi cā appentie: qr nō eēt ibi eadē uox: nec mālr: nec aliq mō. ḡ fz sillaz in se cōsideratā accipiunt tres modi illi⁹ fallacie: qruz pm⁹ sumit fm tēpus. nā sillaba lōga hēt duo tpa. breuis vo hēt vnū tps. Si ḡ aliq dictio pl'a significet: ⁊ ut sigt vnū: hēat aliquā sillabā longā. ut significat aliud hēat illā sillabā breuē: erit ibi accēt⁹ fm istū modū: ut patet in hac dictiōe ppl's. ppl's eni stat p gente: ⁊ p arbore. sed ut stat p gente hēt pmā breuē. ut stat p arbore hēt pmā lōgā. Scōs modus sumit qȝtū ad spūm: qr aliq dictio aspirata sigt vnū: nō aspirata sigt aliud: ut hamo aspirate sūptū idē est qȝ decipe: uel idē est qȝ hamo cape. amo vo sine aspiratiōe sumptū idez est qȝ diligo. Terti⁹ modus sumit qȝtū ad tenorem: qr aliq dictio regit tenore ⁊ accētu gui. aliq vo acuto: uel circūflexo. ut patet in hoc vbo pēdere: qȝ ut hēt accētū acutū significat sufferre penā. ut hēt grauē significat īferre penaz. hi ergo tres modi sumunt ex pte sillabe qsi in se cōsiderate. Quart⁹ vo modus sumit ex parte sillabe in cōparatiōe ad dictionē. naz ois dictio quodāmō regit vno accētu. cū eni ptes orōnis significēt sepate qlibet dictio fm se accepta aliqd significat. cuilibet ergo dictioni cōpetit vna platio. quot ergo dictiones sunt in orone tot platiōes ibi distingui pnt: iō ɔsueuit dici qȝ qlibet dictio regit vno accētu. iste aūt accēt⁹ ⁊ ista platio: lz totā dictionē respiciat. pncipali⁹ tū respicit aliquā sillabā illi⁹ dictiōis. iō dicit cōpetere sillabe in cōparatione ad dictionē. fm hoc ḡ erit qrt⁹ modus accētus put aliq uox pōt eē vna dictio: ul' due: uel pōt regi vno accētu uel duob⁹: ut patet in hoc qȝ dico qsqs qȝ pōt vna dictio ⁊ due dictiones.

Alterius forte dubitaret aliqs: qr nō videt qȝ falla accētus magis decipiat in scripto qȝ in platiōe. accētus eni nō solū fit fm tps uel fz tenorē ⁊ platione: sz ēt fm spūm. nunqȝ aūt ita bn cognosci pōt utrū dictio sit aspirata uel nō sicut cognoscit in scripto. ℭ Rn⁹ dicēdū qȝ nō est icōueniēs aliquē modū accēt⁹ min⁹ decipe in scripto qȝ in platiōe: sz tn utplurimū magis decipit scripto qȝ in platiōe: qr meli⁹ possum⁹ pcipe utrū dictio regat vno accentu uel duob⁹. ⁊ utrū regat accētu graui uel acuto si sit plata qȝ si sit scripta. iō dictū est hāc fallaz magis idoneā eē ad decipiēdū in scripto qȝ alr. uel possum⁹ dicere qȝ accēt⁹ per antonomasiā dicit de illo mō fm qȝ dictio pōt regi accentu graui: uel acuto: uel circūflexo: ⁊ fm illū modū minime decipit si pferat ⁊ plus decipit fz scriptū. ℭ Notādū ergo: qȝ lz accēt⁹ sit cois ad oēs qtuor modos .s. ad deceptionē fm tps: fm spūm: fm tenorē: ⁊ fm plationē. accēt⁹ tn pprie loquēdo respicit sillabā put regitur accentu acuto: graui: ⁊ circūflexo. ⁊ si uolum⁹ magis loqui pprie dicit acut⁹ accētus. circūflexus dicit tonus. grauis vo dicit tenor.

Alterius forte dubitaret aliqs quō in cōpōne ⁊ diuisione: ⁊ accētu: dicit eē multiplicitas potētialis. In amphibologia vo ⁊ equocatione est multiplicitas actualis. Ad qȝ dici pōt qȝ in dictione siue in orone quedaz sunt formalia quedā mālia. Nā ipse lre ⁊ uox ipa est mālis in platione. ordo tn dictionum ⁊ modus pferēdi formalia sunt in platione. In cōpositione ergo ⁊ diuisione est eadē platio fm uocē: sed nō fm ordinē dictionū. In accētu vo est eadē platio fm uocem: sed nō fm modum pferendi: ⁊ quia uox est mālis in platione cōpositio ⁊ diuisio ⁊ accētus dicunt hēre multiplicitatē potētialē: qr sub vna plati-

one nō formalr eū nō sit ibi idē modus pferēdi: uel idē ordo dictionū: sȝ sub vna platiōe malr cuȝ illa platio sit vna rōne vocis est ibi diuisitas significatoꝝ: ꝛ qꝛ mālr tenet ex pte potētie: folr vō ex pte actꝰ. iō cōpō diuisio ꝛ accētꝰ ubi est vnitas platiōis malr tm̄ dnr hēe multiplicitatem potētialē. amphibologia vō ꝛ equocatio ubi ē vnitas platiōis fo:alr dnr hēe mltiplicitatē actualē.

Alterius forte dubitaret aliqs: qꝛ lȝ nō sit dubiū de equocatiōe ꝗ hēat mltiplicitatē actualē: videt tn̄ eē dubiū de amphibologia. dcm̄ est enī ꝗ in platiōe vox se hēt sic mā: ordo aūt dictionū ꝛ modus pferēdi se hñt sic foīa. i amphibologia aūt nō videt eē idē ordo dictionū: cū ꝯtigat ex eo ꝗ aliq̄ dictio diuersimode ꝯstruit ꝛ diuersimode ordinat cū alia dictiōe. ordo dictionū duplr pōt accipi. uel respectu sigñ coꝝ: uel respectu platiōis. pᵒ mō est in platiōe sic in signo. 2ᵒ vō est i eā sic in sbo: ꝛ hȝ videt uelle. ℂ Sciēdū ergo ꝗ significatū nō est in dictiōe ul' i orone sicut in sbo sed sicut in signo. ordo ergo dictionuȝ duplr pōt accipi: uel respectu significatoꝝ: ꝛ sic nō est in platione nisi sic i signo: ꝛ qꝛ modi ꝯstruēdi sequunt modū significādi. diuersus ordo dictionū ꝑm modū ꝯstruēdi nō uariat ipam plationē ꝑm se: iō amphibologia que initit diuerso mō ꝯstruēdi nō uariat ordinez platiōis ꝑm se. amphibologia ergo dicit peccare ꝑm multiplicitatē actualē: qꝛ in amphibologia est vnitas platiōis nō solū mālr: ꝗ est ibi eadez vox: sed et foīalr: qꝛ est ibi idem modus pferēdi: ꝛ idē ordo dictionū. accipiēdo tn̄ ordinē ut est in platione tanqȝ in sbo: lȝ nō sit ibi idē ordo ut est in platione tanqȝ in signo: sed in compositiōe ꝛ diuisione nō sic. qꝛ ibi ordo dictionū quodāmō ꝑm se: ꝛ ut est in orone tanqȝ in sbo uariationē suscipit inq̄tū aliq̄ dictio posita inter duas dictiōes diuersimode cōponi habet cum vna uel cū alia.

Alterius forte dubitaret aliqs: utrū sit minꝰ de multiplicitate in accētu q̄ȝ in cōpōne ꝛ diuisione: uel ecōuerso. ℂ Rᵒ. dicenduȝ ꝗ tam accētꝰ q̄ȝ cōpositio ꝛ diuisio: ut patet per hita innitur vnitati platiōis mālr: eo ꝗ innitit vnitati uocis. quelibet tn̄ istoꝝ fallaꝝ diuersificat platiōnē fo:aliter. alr tn̄ ꝛ alr: qꝛ cōpositio ꝛ diuisio diuersificat fo:ꝛȝ platiōis pp diuersuȝ ordinē dictionū. accētꝰ vō diuersificat hꝰ formā: pp diuersuȝ modū pferēdi: ꝛ qꝛ talis modus pferēdi magis sensibilr platiōnē uariat. cū quāto aliqd magis est subm uariationi: magis sit in potētia: lȝ tā accētus q̄ȝ cōpō ꝛ diuisio hēat multiplicitatē potētialē. hꝰ tn̄ multiplicitatez magis potētialr hēt accētꝰ: q̄ȝ cōpō ꝛ diuisio: qꝛ platio ut peccat p accentū magis sensibilr est uariationi subta. in ipa ergo potētialitate actualr est dare gradus: ꝛ minꝰ hēt de multiplicitate accentus q̄ȝ compositio ꝛ diuisio: qꝛ magis potentialiter habet hꝰ multiplicitatem.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū falle peccātes ꝑm multiplicitatē potentialeȝ hēant significata sua sub copulatiōe: uel sub disiūctione: ꝛ videt ꝗ nō sub copulatiōe: qꝛ tūc hērēt ea i actu ꝛ fo:alr. positū est aūt ꝗ habeāt ea mālr ꝛ in potētia. ℂ Amp. nō hñt ea sub disiūctione: qꝛ hꝰ falle nō essent distinguēda: disiūctiua enī nō est distinguēda: cuȝ altera pte vera existēte tota iudicet vera. ℂ Rᵒ. dōm ꝗ fallacie peccātes ꝑm multiplicitatē potētialeȝ nō habēt significata sua sub copulatiōe. qꝛ non hñt ea actu: nec hñt ea sub disiūctiōe ꝗ ipam disiūctiuā in se icludāt. hñt tn̄ ea sub disiūctiōe: qꝛ hñt ea ad modū disiunctiuū. cū possint iportare hoc ul' illud significatū. sicut ergo equocatio est distinguēda, put hēt sua significata sub copulatione: qꝛ nō iplicat in se ꝯiunctionem copulatiuā: sed hēt talia significata ad modū copulatiue. sic hꝰ orones sūt distinguēde: qꝛ nō iplicāt in se disiūctionem. sed hñt sua significata ad modum disiunctiuum. uel possumꝰ dicere ꝗ disiunctiua per se ꝛ absolute nō est distiguēda. sȝ si accipiat sub ea sub uel iferat altera ps distingui deberet: ut si diceret. sor. currit uel disputat. ꝛ per hȝ uellē iferre ꝗ curreret. possez distiguē ꝛ dicere ꝗ disiūctiua illa nō uerificat eo ꝗ sor. currat: sed eo ꝗ disputat. q̄ñtūcūqȝ ḡ hꝰ multiplicia hēant sua sigñta sub disiūctiōe: tn̄ qꝛ palogizādo semp iferat alterum significatoꝝ: iō semp sunt distinguēde.

Ut autem ꝑm figuram sunt dictionis accidunt quando nō idez interpretatur similiter.

ℂ Postq̄ȝ pħs determinauit de locis sophisticis peccātibus ꝑȝ multiplicitatē actualē ꝛ potētialē. In pte ista determinat de figura dictiōis que peccat ꝑm multiplicitatem fantasticaȝ. ꝛ tria facit: qꝛ pmo oñdit quō hēt fieri talis falla. 2ᵒ ponit modos eiꝰ. 3ᵒ epilogat circa determinata. 2ᵒ ps icipit ibi [Ut masculinū femininū.] 3ᵒ ibi [Ergo redargutiōes.] Dicit ḡ ꝗ redargutiōes ꝑm figurā dictiōis accidūt qñ qd nō est idē: ꝛ qd nō est silr: iterptat silr. i. accipit ac si eēt silr ꝛ idē. cā ergo apparētie huiꝰ falle est silitudo iterptationis. cā aūt non existētie est diuersitas iterptatoꝝ. Deīde cū dicit.

ℂ Ut masculinū femininū uel femininuȝ masculinū: uel qd inter hȝ est alteruȝ hoꝝ.

ℂ Ponit modos huiꝰ fallacie. ℂ Ad cuius euidētiā est sciēdū: ꝗ iter ceteras fallacias in dictione ista quodāmō magis appropīquat ad fallacias reales: siue ad fallacias extra dictionē: pp qd multi palogismi peccātes ꝑm hanc fallaciā: peccāt per fallam accidētis ꝛ per fallacias extra dictionē: imo ꝑm quosdā nullus fit palogismꝰ in hac fallacia qui nō peccet per fallaciā accidētis que est falla extra dictionē. ℂ Quatuor ergo sunt declarāda ut bñ cognoscat quō hēt fieri hic locus sophisticꝰ. pmo enī declarabit ꝗ modi huiꝰ falle. q. pñt sumi realr. 2ᵒ ostendet ꝗ nō ppter hoc ꝗ sumunt realiter faciūt hꝰ fallam: sed hec fallacia hēt fieri ex eo ꝗ pncipiū deceptionis sumit originē ex pte uocis: nō ex pte rei. 3ᵒ ostēdet ꝗ hec falla ppie dicit figura dictionis. 4ᵒ declarabit ꝗ hec falla nō ppie peccat ꝑȝ multiplicitatē actualē: nec potētialē: sed ꝑȝ multiplicitatē fantasticā. ℂ Primū sic oñdit. In dictiōe enī, tria est ꝯsiderare. rē significatā: modū significādi ꝛ moduȝ pferendi. ꝑm hec tria accipiunt tres modi huiꝰ fallacie: qꝛ si ppter vnitatē rei significate iterptamur eūdē modū significādi: sic est pmꝰ modus quē pħus uocat masculinum iterptari femininū uel neutrum. pōt aūt sic formari palogismꝰ. qcqd est aial coloratū albedine est albū: sȝ plato est aial coloratū. ḡ plato est albū. hic masculinū iterptat neutrū. nā qꝛ aial ut est in pōne dicit eādē rē qd plato credimꝰ ꝗ hēat eūdē modū significādi. ut sicut aial significat neutralr sic credimꝰ ꝗ ꝛ plato neutralr significet. ꝑm etiā iūstū modū masculinum pōt iterptari femininū. ut si dicat. q̄cūqȝ res est sba colorata albedie: illa est alba. lapis est suba colorata albedine. ergo lapis est alba. hic est silis pcessus sicut pus. naȝ qꝛ sba in lapide est idē realr ꝗ lapis pp vnitatē rei iterptamur vnitatē modi significādi. ꝛ credimus ꝗ sicut suba significat feⁿᵉ ꝗ et lapis significet feⁿᵉ. ℂ Ad huc ergo modū reduci hēt uariatio suppōnū: ut si dicat. hō est spēs: sor. est hō. ergo. sor. est spēs: qꝛ hō in sor. est eādē res ꝗ fortes credimꝰ hoīem ꝛ fortē hēre eūdē modū significandi: ut sicut homo significat q̄le qd: sic credimꝰ ꝗ ꝛ sor. q̄le qd significet: ꝛ arbitramur ꝗ sor. sit vniuersale ꝛ spēs: sicut ꝛ hō: ꝛ in idem rediret si arbitraremur ꝗ hō eēt hȝ aliqd sicut ꝛ sor. nam sub appellationis figura ꝯtingit ꝗ scbe sube videant hoc aliquid

significare: de quo appet q nō bñ distinguit coñter: cū dr q qñ masculinū iterptat femininū facit aliū modū figure dictiōis q3 qñ q̄le qd iterptat h aliqd: ⁊ maxie formando palogismos ut supi⁹ sunt fozati. sed h in seqūtib⁹ clari⁹ ondet. Est ḡ pm⁹ modus cū pp vnitate rei sigte iterptam modi signdi vnitatē. ℂ Sed si ecōuerso sit q pp vnitatē modi signdi iterptamur vnitatē rei sigte erit scōs modus quē phs uocat q̄tū iterptari q̄le: uel q̄le q̄tū. Nā q̄le ⁊ q̄tū ⁊ suba hñt aliq mō vnitatē modi significādi: ⁊ si nō hñt h⁹ vnitatē in abstracto: hñt tñ eā in 2creto. Nā talia sūpta 2cretiue iplicāt se ad iuicē: ⁊ fm modū signdi vnū aliq mō iportat aliud. nā cū sba sit quāta. qz dicim⁹ lignū eē q̄tū oz q q̄tū aliq mō iplicet subm de quo p̄dicat. ⁊ sic q̄tum implicat subm: sic q̄le iplicat q̄tū. uerū est enim q q̄tū fit q̄le: qd nō eēt nisi q̄tū iplicaret in q̄li. ⁊ qz fm modum signdi p̄dicamēta iplicāt se ad iuicē, put i 2creto vnū de alio p̄dicat pp 2uenietiā modi signdi iterptam vnitatem rei sigte. ⁊ qd distribuit in vno p̄dicato credim⁹ q distribuat in aliis p̄dicamētis: ut qcqd qd est distributiuū sube iterptam ipm sic si eēt distributiuū q̄titatis uel q̄litatis: ⁊ credim⁹ bñ arguē cū dicim⁹. qcqd emisti comedisti. crudū emisti. ḡ crudū comedisti. uariam⁹ eni qd in q̄le. sic ēt possem⁹ uariare qd i q̄tū dicēdo. qcqd emisti comedisti: emisti magnū. ḡ magnū comedisti: ⁊ sic qcqd qd est distributiuū sube iterptam eē distributiuū quāti ⁊ q̄lis: uel ēt alioꝝ p̄dicamētoꝝ. sic q̄tacūq ⁊ quotcūq que sūt distributiua q̄titatis credim⁹ eē distributia q̄litatis dicēdo. q̄tacūq vidisti heri hodie vides. heri vidisti cruda. ḡ hodie vides. Eodē aūt mō ⁊ q̄lecūq: qd est distributiuū q̄litatis iterptamur eē distributiuū q̄titatis. ⁊ mutam⁹ q̄le in q̄tū dicēdo. q̄liacūq vidisti heri: hodie vides: heri vidisti magna. ḡ hodie vides. est ergo scōus modus cum pp̄ter vnitatē ⁊ 2uenietiam modi signdi iterptamur vnitatē rei sigte. ℂ Sz si pp 2uenietiā modi pferēdi iterptatem vnitatē modi signdi ul rei sigte eēt 3⁹ modus quē phs appellat faciēs iterptari patiēs: uel eꝯ patiēs ⁊ dispositū interptari eē faciēs ⁊ agēa. ut si qz vidē est filis terminationis ⁊ silis platiōis ad secare. crederem⁹ q sic secare iportat actionē: sic ⁊ videre: ex quo appet q sic cuz q̄le iterptamur q̄tū: sic ⁊ cū patiēs iterptamur facē. fit uariatio p̄dicamēti. nō tñ h est eode mō: sz in 2⁹ mō est uariatio p̄dicati pp 2uenietiā modi significādi. hic āt in 3⁹ mō est uariatio p̄dica^ti pp silez terminatione: ⁊ pp 2uenietiā modi pferēdi: ex quo appet q uariatio p̄dicamtoꝝ ad iuicē aliī ⁊ alī fcā fac aliū ⁊ aliū modū h⁹ falle.

Aliso quomō modi hui⁹ fallacie accipiunt q̄si realr. Restat nobis grande dubiū. nā cuz hec falla sit in dictiōe oz q p̄n^m decipiendi sumat ex pte uocis. ℂ Sciēdū ḡ q si pp ipsas res decipemur in palogismis p̄habitis: h nō eēt p figurā dictiōis: sed per fallās ex dictionez: nec est icōueniens in eodē palogismo eē fallaz in dictiōe put decipimur ex pte uocis. ⁊ eē fallaz ex dictionez put initiuz decipiēdi sumit originē ex pte rei. si ḡ ondere poterimus q in dictis palogismis oib⁹ decipi possum⁹ ex pte uocis: ⁊ q uox pōt esse rō deceptiōis nēe oñsum erit q in oibus aliis paralogisimis est deceptio p eā fallam in dictione. ℂ Aduertēduz igit q ois tlis deceptio pōt dici sumere originez ex uoce ad quā deceptionem hēdā coopat modus pferēdi: qz modus platiōis ex pte uocis se tenet. modus aūt pferendi ut ad p̄n̄a spectat. duplex est. vn⁹ qdez accipit fm aliā ⁊ aliā terminationez. alius vo sumit fm 2cretionez ⁊ abstractionez. utrūq eni istoꝝ ptinet ad figurā dictiōis. nā que alr ⁊ aliter termiant hñt aliā ⁊ aliā figurā dictiōis. sed que silr termiantur quodāmō in figura dictiōis 2ueniūt: ut vidē ⁊ secare qz silis terminationis sūt eādem figurā dictionis hēe dicunt. sicut ēt 2creta ⁊ abstracta uariāt dictiōis figurā. nā si idē sigt albedo ⁊ albū. nō est tñ eadē figura dictionis in utroq. ℂ His visis appet quō oēs dicti modi pñt decipe ex pte uocis: qz uox ⁊ modus pferendi coopat ad deceptionē oīuz illoꝝ modoꝝ. nā ut figura dictiōis attēdit fm terminationē. sic hēt fieri tertius modus in quo pp 2uenietiā terminationis vnū iterptat aliud: sz put figura dictionis attēdit penes 2cretū ⁊ abstractū. sic hēt fieri pm⁹ ⁊ scōs modus. nā pp 2cretionē dictionū fit deceptio in p⁹ ⁊ scōo mō. iō eni q̄le qd iterptamur hoc aliqd: ⁊ masculinuz iterptamur femininū: qz quodā mō per eandē uocē iportat suba ulis ⁊ pticularis: ⁊ id qd significat masculine ⁊ feminine. nā cū semp p̄dicatū iplicet subm cū dico. lapis est suba in ipsa suba ut p̄dicat de lapide quodāmō iplicat lapis: ita q lz suba fm se sumpta significet sbam absolute: ut tñ p̄dicat de lapide 2trahit ad standū p lapide: pp̄ter qd lz sba sit solū feminini gñis fantastice: tñ importat masculinū: qz trahit ad standū pro eo qd est masculini gñis: ⁊ qz q sba trahat ad standū p lapide deseruit ibi vnitas rei: qz eadē est res que iportat per lapidez ⁊ per sbam. ⁊ deseruit etiā ibi 2cretio uocis que est quedam dictiōis figura. nā ex hoc sba trahit ad standū p lapide qz de lapide p̄dicat: nō aūt p̄dicat nisi in 2cretiōe. iō ipa 2cretio uocis aliqd coopat ad talē deceptionē. si ḡ in dicto palogismo decipimur pp vnitatē rei: fit falla accidētis. Si vo deceptio pueniat ex ipa uoce est ibi figura dictiōis: ⁊ qz utroq mō pōt hoc 2tingere in dicto palogismo est utraq falla. qd dictū est ḡ cū masculinū iterptamur femininū: itelligēdū est cū quale qd interptamur hoc aliqd: qd sic patet. nā iō q̄le qd iterptamur hoc aliqd: qz quale qd trahit ad stādū p hoc aliqd: ⁊ qd sz se acceptū est ulē trahit ad stādū pro pticulari. sed q q̄le qd trahat ad stādum p h aliqd: ⁊ q ulia p̄dicent de pticularib⁹ coopatur ibi tā vnitas rei q̄z 2cretio uocis. sor. eni nō est hūanitas: sed est hō. ℂ Sciendū tñ: q pp̄ter 2cretionē uocis est ēt alia rō ex pte ipsius uocis: quare q̄le qd iterptamur h aliqd. sed de h dicet in illo caplo. Fallacia aūt fit in his. Ad p̄sens autē sufficiat scire q pp̄ter 2cretionē dictiōis in oibus talibus palogismis sūptis fm modū figure dictiōis est deceptio: nō solū ex pte rei: sz ēt ex pte uocis: iō concurrit ibi tā accnā q̄z figura dictiōis. ⁊ sicut 2cretio uocis coopat ad p^m modū figure dictionis: sic ēt coopat ad 2^m: nā sic q̄le qd iterptamur h aliqd: qz vnū aliquomō in 2cretiōe iplicat aliud. sic ēt q̄le iterptamur q̄tū: qz 2cretiue vnū iplicat aliud. nā q̄le iplicat q̄tuz ⁊ p̄dicat de quāto. dicim⁹ eni magnū eē coloratū: ⁊ q̄tum esse q̄le: qd in abstractiōe nō 2tingit nō eni dicim⁹ q q̄titas sit q̄litas: ⁊ qz sic p̄dicamēta 2cretiue se iplicāt ad iuicē: qd est distributiuū vni⁹ p̄dicamēti iterptamur q distributiuū alteri⁹: ⁊ sub quāto accipim⁹ crudū: eo q 2tingat rē quātā eē crudā: ⁊ sub qcqd accipim⁹ albū. eo q 2tigat q̄tā eē albā. si ḡ fozaret sic palogism⁹. qcqd vidisti heri hodie vides. heri vidisti albedinez. ḡ hodie vides. nō eēt ibi figura dictiōis: qz albedo cuz significet i abstracto ex mō pferēdi ⁊ ex vi vocis nō hēt qd det itelligē sbaz. suba eni nō est albedo: sed est alba. ui ḡ 2cretio uocis deseruiat ut q̄tū uelut qd mutet in quale: uel ecōuerso. opz in talibus eē figurā dictionis. Dicamus igit q ⁊ si modi figure dictiōis pñt sumi q̄si realr. nō tñ faciūt talē fallam: ut sumunt realr: sed ut sumunt ex pte uocis ⁊ fm dictionem.

Aliso quomodo sumuntur modi figure dictionis: ⁊ quō in eis est deceptio ex parte uocis. Restat videre quomodo hec fallacia dicitur figura dictionis. quod de facili patet. figura eni dicit aliqd circa rem: ⁊ qz 2cretio ⁊ terminatio dictiōis sūt aliq adiacētia ipi significato: iō

talia ad figurā dictiōis ptinere dicimꝰ. Cū ḡ ex ħ ptin-gat falla figure dictiōis: qr ter fallo ⁊ ꝯcretio uocis co-opanꝰ ad talē deceptionē. iō hec falla sic ꝓpe noīata ē.

His visis restat declarare quartū. vz quō talis falla peccat ſʒ multiplicitatē fantasti-cā: qḋ ēt de leui patet ſi ꝯsidcēnꝰ pdicta. nō eni in tali falla est uera multiplicitas. tūc eni uera multiplicitas existit qn̄ vna uox plura significat siue ħ fit mālr̄ ⁊ in potētia siue formalr̄ ⁊ in actu: qḋ hic nō ꝯtingit. nō eni vna ⁊ eadem uox est multiplex ad agere ⁊ ad pati uel ad q̄le ⁊ q̄ntū: uel ad masculinū ⁊ femininuz: ſʒ pp dictionis figurā: ut ꝓpter terminationē uel ꝓpter con-cretionē dictiōis vnū iterp̄tamur aliud. uox ergo illa per quā decipimur per figurā dictiōis ſm qḋ hꝰ signi-ficat vnū. Interp̄tatiue eni ⁊ fantastice īportat aliud. ergo fantasticā ⁊ iterp̄tatiuā multiplicitatem habet. ¶ His pactis ut ꝯgruentius habeamus modos figu-re dictionis dicamus ꝙ modi figure dictiōis: ut patet per hita: nō deseruiūt tali fallacie: ut sumunꝰ quasi re-aliter, ⁊ dico quasi realiter. qr nō oēs realiter sumi pos-sunt. habētur tn̄ hꝰ modi ut sumūtur ex pte uocis. ex pte autem uocis ut ad ꝑsens spectat: ⁊ ut patet per ha-bita. duo sunt que videnꝰ īportare dictiōis figurā. ter-minatio .s. ⁊ ꝯcretio. ꝯcretio aūt dupl'r accipiꝰ. uel ut deseruit in ꝑdicationibꝰ essentialibꝰ. uel ut deseruit in denoīatiuis. si ergo fiat deceptio rōne ꝯcretionis uo-cis deseruiētis in ꝑdicationibus eēntialibus. sic est ꝑ-mus modus. Si v° hꝰ deceptio ꝯtingat ꝓpter ꝯcreti-onē uocis deseruiētē in ꝑdicationibꝰ denoīatiuis: sic ē scḋs modus. Sed si fiat talis deceptio ꝓpter uocis ter-minationē: sic est tertiꝰ modus. pars ergo illa in qua po-nunꝰ modi huiꝰ fall'e: diuidiꝰ in ptes tres ſʒ ꝙ hec falla tres modos hēt. 2ª pars icipit ibi [Uel rursum q̄ntum q̄le.] 3ª ibi [Uel faciēs patiens.] Dicit ergo ꝙ ꝯtin-git hec falla qn̄ masculinuz īterp̄tamur femininū: uel ecōuerso. femininū iterp̄tamur masculinū: uel alteruz hoꝝ ut masculinū uel femininū iterp̄tamur: qḋ est hoc iter .i. neutrū. masculinū aūt iterp̄tamur femininū. sic oīs subā calefaciēs est actiua: ignis est subā calefaciēs ergo ignis est actiua. sic ēt pōt iterp̄tari neutruz. ꝙ oē corpꝰ calefaciēs est actiuū. ignis est corpꝰ calefaciēs. ḡ ignis est actiuū. In oībꝰ eni his est deceptio ꝓpter cō-cretionē uocis deseruiētē in ꝑdicationibꝰ eēntialibꝰ. ignis eni eēntialr̄ ē corpꝰ: nō tn̄ est corporeitas. nisi ḡ eēt ꝯcretio uocis nō sic apte traherēt corpꝰ ad standū pro igne: pp quā trahitionē masclīnū interp̄tamur neutrū: uel neutrū iterp̄tamur masculinū. Deinde cū dicit.

¶ Uel rursum quale q̄ntū uel q̄ntuz quale.

¶ Ponit scḋz modū qui ꝯtingit pp ꝯcretionē uocis de-seruiētē in ꝑdicatiōibꝰ denolatis. Nā ſm ħ q̄ntū iterp̄-tamur q̄le: ⁊ ecōuerso q̄le iterp̄tam̄ q̄ntū. q̄cū eni ꝑdi-caꝰ de q̄li ⁊ res vniꝰ ꝑdicamēti ꝑdicaꝰ de alio ꝑdica-mēto nō eēntialr̄: ſʒ denolatiue: ⁊ nisi eēt ꝯcretio uocis nūq̄ res diuisoꝝ ꝑdicamētoꝝ ꝑdicarēꝰ de se inuicē. nū q̄ eni q̄ntitas ē q̄litas: ſʒ q̄ntū est q̄le. pp istā aūt ꝯcretionē uocis que ē q̄dā dictiōis figura q̄ntū iterp̄tam̄ q̄le dōo. q̄lecūq̄ vidisti heri hodie vides. heri vidisti magnuz ḡ hodie vides: sic ēt q̄le iterp̄tam̄ q̄ntū dicēdo. q̄ntūcūq̄ vidisti heri hodie vides. heri vidisti album. ḡ hodie vi-des. ¶ Notādū aūt ꝙ uariatio ꝑdicamētoꝝ hꝫ fieri p diu-sos modos figure dictiōis. naz si fiat talis uariatio pp ꝯcretionē uocis deseruiētē in ꝑdicatiōibꝰ denolatiuis ē scḋs modus. ſʒ si ħ ꝯtingat pp terminationē dictiōis: sic est 3ꝰ modus. iō textꝰ sequēs de facē ⁊ pati meliꝰ est ex-ponē ſm 3ᵐ modū: ut hēanꝰ oēs modi huiꝰ fallacie.

Dubitaret forte aliqs ubi hēat eē hec figura dictionis: ⁊ que dictio posita in paralogismo decipiꝰ per figurā dictiōis. ¶ Dōm ꝙ cū fi-gura dictiōis fiat tā ſm determinationē uocis q̄ ſm ꝯcretionē: illa dictiōe ꝯsistit hꝰ defectꝰ. uel illa dictio decipiꝰ ſʒ dictiōis figurā que pp terminationē uel pp ꝯcretionē interp̄taꝰ eē: qḋ nō est. Si ḡ dicaꝰ videre est ut secare. ḡ significat actionē figura dictiōis. ſʒ quā cō-tingit deceptio est in ipso videre: qr pp silem termina-tionē quā hēt ad secare credit īportare actionē: sicut ⁊ secare. Si v° dicaꝰ quātacūq̄ vidisti heri hodie vides heri vidisti alba. ḡ ⁊ cē. hec deceptio ſm figurā dictiōis est in hac dictiōe alba. nā qr albū ꝯcretiue sumptū ꝑdi-caꝰ de q̄nto pp ipsam ꝯcretionē dictiōis: pp quā ꝯcedi-mus albū esse q̄ntuz credimꝰ bñ sumē qn̄ sub quāto su-mimꝰ albū: pp quod albū qḋ ſʒ se significat q̄litatē pp quādā fantasiā iterp̄tam̄ ipz īportare q̄ntitatē. iō dicē-do quātacūq̄ vidisti heri hodie vides. heri vidisti al-ba. ḡ ⁊ cē. Magis ꝓprie dictum est ꝙ in tali paralogismo q̄le iterp̄tamur eē q̄ntum. q̄ ecōuerso mō: lʒ cōi noie utrūq̄ dici possit. Deinde cū dicit.

¶ Uel faciens patiēs: uel dispositū facere: ⁊ alia ut determinatū est prius.

¶ Ponit tertiū modum. ⁊ duo facit: qr ꝑmo ponit huc modū. 2° reddit cām dicti ibi [Est eni qḋ nō est.] Cō-tinueꝰ sic. ꝙ est figura dictionis: uel ꝙ faciens iterp̄teꝰ patiēs: uel ecōuerso: ꝙ dispositū .i. ꝙ patiēs iterp̄teꝰ fa-cere: uel iterp̄teꝰ aliq̄d ut determinatū est ꝑus in ꝑdica-mētis. ¶ Notādū aūt ꝙ sicut per 2ᵐ modū ut qn̄ de-cipimur per ꝯcretionē dictiōis deseruiētē in ꝑdicatio-nibꝰ denoīatiuis possumus vnūqḋq̄ ꝑdicamētorū in-terp̄tari aliud. sic per tertiū modū ut per terīationē di-ctionis possumꝰ vnūqḋq̄ ꝑdicamētoꝝ iterp̄tari aliud ut possemꝰ caliditatē que q̄litatē īportat iterp̄tari ſʒaz eo ꝙ est silis terminatiōis ad hūanitatē: ⁊ iō dicit sic determinatū est in alijs: qr oīa ꝑdicamēta de q̄bus de-terminatū est in ꝑdicamētis possemꝰ per huc modum uariare. cōpetētiꝰ tn̄ ſm huc modū uariaꝰ agere in pa-ti: uel ecōuerso q̄ uarienꝰ alia ꝑdicamēta. ¶ Notādū ēt: ꝙ hi modi figure dictiōis hñt quēdā ordinē. qr plꝰ reseruaꝰ rō figure dictiōis in tertio mō q̄ in ꝑ° ⁊ 2°: qr magis pure videꝰ peccare per figurā dictionis. tertius modus q̄ alij. ¶ Rursus. magis reseruaꝰ rō huiꝰ falla-cie in 2° mō q̄ in ꝑmo: qr magis decipimur per cōcre-tionē dictiōis: ut utimur hꝰ ꝯcretiōe in ꝑdicatiōibus denoīatiuis q̄ in eēntialibꝰ. i eēntialibꝰ eni nō solū de-cipim̄ ex ꝯcretiōe dictiōis: ſʒ ex idētitate rerū. Nā ꝑmꝰ modus sic peccat ꝑ fallaciā i dictiōe: qr semꝑ est ibi fal-lacia ex̄ dictionē: qr ḡ 3ꝰ modus plꝰ videꝰ hic de rōne huiꝰ fall'e. iō forte phs ꝑtractauit plus istū 3ᵐ modū q̄ aliū exēplificādo de ħ 3° mō ⁊ nō de alijs. ¶ Notādū ēt ꝙ sicē uariationē ꝑdicamētoꝝ possumꝰ ꝯcludē tā ꝑ 2ᵐ modū q̄ per 3ᵐ. alr̄ tn̄ ⁊ alr̄: ut dictum est: sic uaria-tiōes generū alr̄ tn̄ ⁊ alr̄ ꝯcludē possumꝰ tā ꝑ modum 3ᵐ q̄ ꝑ ꝑᵐ. Nā si credimꝰ karelinā ul' secanā eē femini-ni gñis pp dictiōis terminationē: qr est silis terminatio-nis cū musa que est feminini gñis hꝰ uariatio generꝰ ꝑ-tinebit ad 3ᵐ modū qui initiꝰ dictiōis terminatiōi. Si v° credimꝰ karelinā eē feminini gñis: qr est subā colo-rata que est feminini gñis: uel credimꝰ ipsum eē neutri gñis: qr ē aīal albū: qḋ ē neutri gñis: talis uariatio pti-nebit ad ꝑᵐ modū: ut pōt patē per hita. Deīde cū dic.

¶ Est eni qḋ nō est eoꝝ que sūt facē: uelut eoꝝ que sūt facē q̄dē dictiōe significare ut vigere. Silr̄ figure dictiōis dr̄ ei qḋ secare uel edificare: q̄uis ħ idē q̄ale q̄d ⁊ affe-ctum quodāmodo īdicat: illud v° facere q̄d eodē mō ⁊ in alijs.

¶ Dicit per exẽplũ quõ per ſile terminatiõe paſſiõs iterꝑtamur eẽ faciẽs. d. ꝙ illõ qõ nõ eſt eoꝝ que ſunt facẽ gd in dieriõe. i. pp ſilem terminationẽ dictiõis eſt. i. cõtingit ſignificare. uelut eoꝝ que ſunt facẽ ut vigẽ. i. videre uel itelligere. utrũſq; eni acumine aliq mõ vigemus, tã acumine viſus ꝙ̃ itellect⁹. hui⁹ eni vigẽ: qꝛ dicif ſilr figura. i. ſm figurã dictiõis ci qõ eſt ſecare ꝛ edificare credim⁹ ſup. ꝙ vigẽ iportat actionẽ ſicut illa ꝙ̃ uis hoc. i. vigẽ ſignificet gd quale. i. gd paſſionale: idicat quodãmõ affectũ. i. affectionẽ uel paſſionẽ quãdaꝫ illõ võ. i. edificare uel ſecare gd facẽ. i. iportat actionẽ quãdã: ꝛ ſubdit ꝙ eodẽ mõ eſt in alijs. qꝛ ſicᷓ vidẽ videf iportare actionẽ ꝛ iportat paſſionem: ſic audire ꝛ olfare ꝛ ceteri ſenſus ſignificãt per modum actionis: tñ ſm ṽitatẽ paſſionẽ iportãt. uel eodẽ mõ in alijs. i. in alijs ꝑdicamẽtis: qꝛ ſicᷓ ꝓpter ſimilẽ terminationẽ agẽ iterpretamur pati. ſic poſſem⁹ iterpretari de alijs ꝑdicamẽtis. ¶ Notãdũ aũt ꝙ lꝫ vidẽ dicaf eẽ actiuũ ꝛ videri eẽ paſſiuũ pp dictionis figurã ꝛ modũ loquendi: tñ ſm rei ueritatẽ ꝯſiderãdo res ipas videre eſt paſſiuũ: ꝛ videri actiuum: qꝛ id quod videf agit in viſum iprimẽdo ſpẽm ſuam in ipſo. viſus aũt nihil agit in viſibile: ſed patif ab ipſo. Ultimo cũ dicit.

¶ Ergo ſm dictionem redargutionis ex his locis ſunt.

¶ Epilogat circa determinata dicẽs. ꝙ redargutiões ꝛ deceptiões que fiũt ſꝫ dictionẽ ſũt ꝛ ſumunf ex his locis qui dicti ſunt. ¶ Notãdũ aũt: ꝙ dicit redargutiones eẽ ex his locis. qꝛ hic itẽdit determiare de h⁹ locis ſophiſticis: ut videnf facẽ elẽchũ: ꝛ ut videnf ducẽ ad metã redargutiõis. De alijs aũt metis dicet circa finẽ ꝑmi hui⁹. Notãduꝫ etiã: ꝙ ordo fallaciarũ in dictiõe ſumif ſm ꝙ magis ꝛ min⁹ h⁹ loci ſophiſtici pticipant de multiplicitate. nã plus pncipant de multiplicitate que hñt eã actualiter ꝙ̃ que hñt eã potentialr uel fantaſtice. iõ amphibologia ꝛ equocatio ꝑcedũt alias fallacias. equocatio võ ꝑcedit amphibologiã: qꝛ ut oſtẽſum eſt ꝑncipali⁹ eſt multiplicitas in equocatiõe ꝙ̃ in amphibologis uel ꝑcedit eã: qꝛ dictio eſt añ orõneꝫ. ſꝫ hec cã ſcõa nõ eſt ita per ſe ſicut ꝑma. cõpõ võ ꝛ diuiſio ꝑcedũt accentũ: qꝛ ut oñſum eſt magis potẽtialr reperiaf multiplicitas in accentu ꝙ̃ in cõpõne ꝛ diuiſiõe. cõpoſitio võ ꝑcedit diuiſionẽ: qꝛ cõpoſitum quodãmõ tendit ad vnitatẽ. diuiſum võ ad multitudinẽ ꝛ vnuꝫ aut multa. Ultimo aũt ponif figura dictionis qꝛ minus hẽt de multiplicitate ꝙ̃ aliq alia fallacia in dictione: cũ h⁹ multiplicitateꝫ hẽat ſolũ fantaſtice: ut oñſuꝫ eſt. ꝛ hec ſufficiãt de figura dictiõis. de qua ſum⁹ diffuſi⁹ ꝓſecuti: qꝛ ignorabaf coĩter: ut potuim⁹ pcipe ituẽdo ꝙ alij de hac fallacia ꝯſcripſerũt. Cap III.

Orũ võ qui extra dictionẽ ſunt paralogiſmoꝝ ſpẽs ſunt ſeptẽ. Una gdẽ ſm accñs. Scõa autẽ eo ꝙ ſimplr ꝛ nõ ſimplr: ſed quid eſt aut ubi: aut qñ: aut ad aliquid dicif. Tertia võ ſm elenchi ignorãtiã. Quarta võ ſm conſequens. Quinta aũt ſm ꝙ in ꝑncipio eſt ſumere. Sexta ꝙ nõ eſt cãm ſm cãm ſumere. Septima võ plures interrogationes ut vnam facere.

¶ Poſtꝙ̃ ꝑhus determinauit de fallacijs in dictione. In pte iſta determinat de fallacijs extra dictionem. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑmo enumerat h⁹ fallacias. ſcõo determinat de vnaquaq; illaꝝ. ſcõa ibi [Ergo ſm accñs.] Dicit ergo ꝙ ſpẽs. i. maneries eoꝝ paralogiſmoꝝ qui ſunt extra dictionẽ ſunt ſeptem. Una gdem ſm accñs. Secũda aũt ſpẽs eſt in eo qõ ſimplr ꝙ̃tũ ad ꝯclonem: uel nõ ſimplr ꝙ̃tum ad pmiſſas. In fallacia enim ſm gd ꝛ ſimplr iferf aligd ſimplr. pmiſſe tñ nõ ſumunf ſimpliciter: ſed ſumunf ꝙ̃tum ad ptem itegralem: ut eſt albus dentes ergo eſt alb⁹. aut ſumunf ubi ꝙ̃tũ ad locũ ut bonũ eſt uti dieta in locis egrotatiuis: ergo bonum eſt uti dieta. aut ſumunf qñ ꝙ̃tũ ad tẽpus: ut bonũ eſt abſtinere tẽpore egrotatiuo. ergo bonuꝫ eſt abſtinere. aut id qõ ſumif in pmiſſis nõ dicif ſimplr. ſꝫ dicif ad aligd: ut bonũ eſt ꝓijcere merces in mari. ergo bonum eſt ꝓijcere merces. In omnibus aũt his ex eo qõ ſumptũ eſt pticulariter iferf aligd ſimplr. Tertia aũt ſpẽs paralogiſmoꝝ extra dictionẽ ſumif ſm ignorãtiã elenchi. Quarta võ ſm ꝯſequẽs. Quinta aũt ſm ſumẽ qõ eſt in ꝑncipio. Sexta aũt ſm ponere cãm ꝙ nõ eſt cã. Septima võ ſm facere plures iterrogationes ut vnaꝫ. ¶ Notãdũ aũt ꝙ he fallacie ſm quoſdaꝫ ſumunf penes gñales cõditiões entis. ens eni multiplr diuidif: ꝛ ſm diuerſas diuiſiões ei⁹ ſumunf diuerſe fallacie extra dictioneꝫ. nã ꝓut diuidif in per ſe ꝛ per accñs: ſumif fallacia accñtis. ꝓut võ diuidif ens per pfectuꝫ ꝛ iperfectũ ſumif ſꝫ gd ꝛ ſimplr. ꝓut diuidi per oppoſita ꝛ nõ oppoſita ſumif ignorãtia elenchi. penes idẽ ꝛ diuerſum ſumif petitio ꝑncipij penes ꝑus ꝛ poſterius accipif ꝯñs. ut aũt ens diuidif in cãm ꝛ cãtuꝫ: ſumif fallã ſꝫ nõ cãm ut cãm. ſꝫ ꝓut didif in vnũ ꝛ mlta accipif fallã ſꝫ ples iterrogatiões ut vnã. uerũ ꝙ de locis ſophiſticis ꝛ de paralogiſmis h agif inꝙ̃tũ ſũt q̃dã obligtates elẽchi. meli⁹ eſt accipe h⁹ fallãs ꝓut peccãt ꝯtra elẽchũ. ¶ Sciẽdũ ẽ ꝙ fallax ex dictionẽ q̃dã ſunt ꝑncipales q̃dã võ q̃ſi annexe. Accñs eni ꝛ ſꝫ gd ꝛ ſimplr ignorãtia elẽchi ꝛ petitio ꝑncipij pñt dici q̃ſi principales. alie võ tres ut ꝯñs nõ cã ut cã: ꝛ ples iterrogatiões ut vna pñt dici q̃ſi annexe. ꝯñs eni reducif ad accñs: ſꝫ nõ cã ut cã ad petitionẽ ꝑncipij: ſꝫ ples iterrogatiões ut vnã videf poſſe reduci ad ignorãtiã elẽchi. uel ad ſꝫ gd ꝛ ſimplr. hec aũt quõ uera ſũt in ſequẽtib⁹ appebit. ¶ His viſis leue eſt accipe nũm harũ fallarum. nã h⁹ falle: uel ſũt ꝑncipales: uel ſũt q̃ſi annexe. ſi ſũt ꝑncipales ſic ut peccãt ꝯtra elẽchũ triplr diſtiguunf. elẽchus eni eſt ſillꝰ. eſt dialetic⁹: ꝛ eſt elẽchus ut ſillꝰ eſt hẽt iferre. ut dialetic⁹ eſt hẽt ꝓbare. ut elẽchus eſt hẽt ꝯdicere ſi ḡeſt peccatũ ꝯtra elẽchũ ut illatiuus: ſic ſumif accñs qõ peccat ꝯtra de nẽcitate accidẽ. Si võ ſit peccatũ cõtra ipm ut eſt ꝯdictiu⁹. ſic ſumif ſꝫ gd ꝛ ſimplr ꝛ ignorãtia elẽchi: que quõ diuiſimode ſe hñt in ſequẽtib⁹ appebit. Sꝫ ſi peccaf ꝯtra elẽchũ ut ẽ ꝓbatiu⁹. ſic accipif petitio ꝑncipij ꝛ ſicᷓ falle ex dictionẽ que videf magis ꝑncipales ſumunf penes has tres cõditiões: qꝛ uel nõ iferũt: uel nõ ꝯdicãt: uel nõ ꝓbãt. ſic ꝛ alie que videnf ãnexe per illa tria ſumunf: qꝛ ꝯñs ſumif. eo ꝙ nõ iferꝫ ſꝫ nõ cãm eo ꝙ nõ ꝓbat ſm ples iterrogationes eo ꝙ nõ ꝯdicit. poſſet aũt cuilibet iſtaꝝ fallaꝝ approꝑari ꝓpri⁹ defect⁹ ꝯtra elẽchũ. ſed h ad ꝑſens ſufficiat: qꝛ de his oĩb⁹ in ſequẽtib⁹ clari⁹ tractabif. Deide cuꝫ dicit.

¶ Ergo ſm accidẽs gdem paralogiſmi ſunt quando ſilr gdlibet aſſignatum fuerit rei ſubiecte ꝛ accidẽti ineſſe.

¶ Determiat de vnaquaq; fallax iſtarũ. ſm ḡ diuiſionẽ tactã dicam⁹ ꝙ hec ps didif in duas: qꝛ ꝑ⁹ determiãt de fallacijs ex dictionẽ que vider. f eẽ magis ꝑncipales. 2⁹ de his que videntur quaſi annexe. ſcõa ibi [Qui võ ſm conſequens.] Circa ꝑmum tria facit: quia primo determinat de falla accidentis que peccat contra elenchum eo ꝙ nõ ifert. 2⁹ determinat de ſm gd. ꝛ ſimplr ꝛ de ignorãtia elẽchi que peccãt: qꝛ nõ ꝯdicũt. 3⁹ determiat de petitiõe ꝑncipij q̃ peccat: qꝛ nõ ꝓbat. 2⁹ ibi

¶ Scd̄m aūt q̄ simplr̄. ¶ 3ª ibi ¶ Qui autem in eo q̄ in p̄n°. ¶ Circa p̄m̄ iria fac: qz p° ōndit quō hēt fieri falla. cia accn̄tis. 2° assignat defectus eius. 3° ponit palogismos ipsius. 2ª ibi ¶ Nā quodāmō multa. ¶ 3ª ibi ¶ Ut coriscus alter. ¶ Dic̄ g̃ q̄ palogismi fm accn̄s sunt qn̄ qdlibet. i. qn̄ aliqd̄ attributū siue aliquod p̄dicatū assignaf similr̄ rei subiecte ꝛ accn̄ti. cā ergo apparētie est idētitas ꝛ cōuenietia accidētis ad subm̄. causa vō non existentie est diuersitas eorūdem.

Dubitaret forte aliqs qd nominaf hic accn̄s fm q̄ sumif in falla accn̄tis. dixerūt aūt aliq q̄ hic sumif accn̄s put diuidif ꝯtra per se: sz h simplr̄ ꝛ absolute nō videf bn̄ dictū. Nā ea que sunt in p̄mo mō dicēdi per se absolute loquēdo nō videf se hēre per accn̄s: ꝛ tn̄ pōt cōmitti falla accidētis in p̄mo mō dicēdi per se. nā lz socrates est hō. reducaf ad p̄mū modū dicēdi per se: fm tn̄ hāc fallam pōt hō accidere socrati iuxta illō meta° p̄° medicus nō medicat hoiem sed socratē ꝛ platonē. qbus accidit eē hoiem. iō quādā cōem distinctionē de accn̄te ꝯuenienter applicare possum° huic negocio distinguēdo triplex accn̄s. est eni accn̄s absolute: accn̄s respectu vni°: ꝛ accidēs respectu tertij: si g̃ loqmur de accidēte absolute sic nulla sb̄a accidit iuxta illud p̄mi phicoꝝ: qd̄ uere est nulli accidit: qd̄ eni est sb̄a in se absolute loquēdo nō poterit eē accn̄s alteri. si vō loqmur de accidēte nō absolute: sz respectu vni°: sic nihil ꝓhibet qd̄ ē sb̄a hr̄e cōnē accn̄tis. hoc eni mō oia iferiora accidunt supiorib°. sunt eni iferiora aliq mō accn̄s respectu supiorū: qz sunt p̄ter eoꝝ rōnē. 3° mō pōt accipi accn̄s respectu tertij: ꝛ sic sumptū accn̄s nihil est aliud qz aliqd eē exneū ab aliquo nō simplr̄: sed ꝓut stat sub aliq tertio attributo: ꝛ h mō supiora accidūt iferiorib° ꝛ iferiora superiorib°. ꝛ eq̄lia eq̄lib°: ꝛ oia oib°. ut si dico hō est spēs spāllissima ꝓut hō stat sub tali attributo accidit sibi q̄ sit aial: uel q̄ sit sb̄a: qz aial ꝛ sub̄a nō sunt spēs spālissime. accidit & sibi p̄dicari de sorte: qz sor. nō est spēs: ꝛ sic accipif hic accn̄s fz q̄ sumif in falla accn̄tis. Inde est g̃ q̄ cū dicif. hō est spēs: sor. est hō. ergo sor. est spēs: qz deficit hic palogism° per accn̄s ꝓut eni hō stat sub hoc attributo spēs. accidit sibi. i. exneū est ab eo p̄dicari de sor. ¶ Notādū g̃ q̄ cū accn̄s hic sumptū idē dicat qd̄ exneuz: nō simplr̄ sed respectu tertij opz in dicta falla accn̄tis assignare tria. vnum quod se hēat ut res subiecta: ꝛ aliud qd̄ se habeat ut accidens: ꝛ tertiū qd̄ attribuaf rei subiecte respectu cui° tertij dicaf id qd̄ se habet ut accidens accidere rei subiecte.

In p° pheio

cō. 26

Ulterius g̃ dubitaret aliqs cū semp tria cōcurrant ad fallam accn̄tis. vz attributū. res subta. ꝛ accn̄s: utrū hec tria sumi possint in palogismo negatiuo: uel sumēda sūt in affirmatiuo tm̄. ¶ Dicēdū q̄ qdā ꝯsiderātes hāc fallam fieri fm ꝯclōnē tam affirmatiuā q̄z negatiuā: dixerūt q̄ in diuersis palogismis hec tria diuersimode assignanf: sed qz artificiale ē ꝯsiderare aliqd in sua origine: ꝛ in sua radice: ꝛ cuz negatiua ex affirmatiua sumat robur: assigenda sunt illa tria solū ꝓut per talē fallam ꝯcludif: affirmatiua ꝓpō est eni par prm̄ dicēdo. hō est spēs: sor. est hō. ergo sor. est spēs. ꝛ dicendo hō est spēs: sor. nō est spēs. ergo sor. nō est hō. sed tn̄ iste palogism° negatiu° sumit robur ex p̄cedēti palogismo affirmatiuo: ꝛ si debem° in eo assignare illa tria recurrēdū est ad parologismum affirmatiuum: ꝛ sicut ibi inueniunf hec tria. ita debemus ea assignare in negatiuo.

Ulterius dato p̄dicta tria directe accipienda eē solū in palogismis affirmatiuis. Dubitaret forte aliqs qd sit ibi attributū. qd res subta ꝛ qd accn̄s. ¶ Dicēdū q̄ res subta est ibi medi° terminus: ꝛ minor extremitas est ibi ut accidens. ꝛ maior extremitas se habet ut tertium attributum. ex quo apparet q̄ aliter accipif res subta respectu huius paralogismi: ꝛ alr̄ respectu alij. naz in silo ꝛ maxime in p̄ma figura minor extremitas. magis hēt rōnez rei subiecte q̄z medi° termin°. sed tn̄ in hac fallacia res subiecta dicif medi° termin° qui ut subijcitur maiori extremitati accidit ibi p̄dicari de minori extremitate. Nā cū accidēs ꝛ extraneū accipiaf hic respectu tertij: opz rez subiectā eē mediū qd̄ subijcif ipi tertio ꝛ ipi maiori extremitati. accidens vō erit ibi minor extremitas que extraneaf a medio: ut stat sb̄ tali attributo. sic ergo sumēda sunt hec tria in paralogismo affirmatiuo. sed si fieret palogism° negatiu° reducēdus eēt ad affirmatiuū: ut in hoc palogismo. hō est spēs: sortes non est spēs. ergo sortes nō est hō. res subta est ibi hō. accn̄s est ibi sor. ꝛ attributū spēs: ꝛ lz hō nō sit medi° termin° in dicto palogismo. sed spēs sit ibi medi° terminus: est tn̄ hō medius termin° in palogismo illo affirmatiuo a quo iste palogism° negatiu° sumit robur. ex hoc autez apparet vā mouebanf qui ponebāt q̄ mediū aliquādo pōt eē attributū. aliquādo pōt eē res subiecta. Credebāt eniz q̄ eque per se ꝛ p̄mo assignanda eēnt p̄dicta tria in palogismo negatiuo: sicut in affirmatiuo: sz ut ex l̄ra plane pz directe h assignāda sūt in affirmatiuo. nō eniz dī q̄ fiat hec falla qn̄ remouef uel quādo assignaf ab eē: sz fit hec falla: qn̄ qlibet. i. qn̄ attributuz silr̄ assignaf in eē rei subiecte ꝛ accidēti. Deinde cū dicit.

¶ **Nā qn̄ eidē accidūt multa nō necesse est oib° p̄dicatis ꝛ de quo p̄dicanf hec oia inesse: nā omnia sic erunt eadē.**

¶ Assignat defectū hui° falle. d. q̄ multa. i. multe minores extremitates accidūt eidē medio: qz oia ista p̄dicata accidunt enti: ut p̄dicat de vno p̄dicato: ꝛ hec ois q̄ accidūt enti nō neēe est iesse. i. ꝯuenire oibus p̄dicatis: ꝛ de quo p̄dicaf. i. nō neēe est ꝯuenire illas minores extremitates siue illa accidētia medio ꝛ maiori extremitati: q̄rū vnū se hēt ut subm̄. aliō vō ut p̄dicatū: qz si h eēt oia erūt idē. ¶ Notādū aūt q̄ quotienscūq̄z aliqd̄ uīe p̄dicaf de diuersis: accidit ei ut p̄dicaf de vno p̄dicari de alio: ut si hō p̄dicaf de sor. accidit ei ꝛ extraneū ē ab eo p̄dicari de plone: qz si hoc nō eēt dicēdo. hō est sor. plo est hō. g̃ plo est sor. ualeret argumētū: qz arguetef in his que sunt per se: imo si in talib° nō cōmitteref accidēs oia p̄dicata eēnt vnū. qz de oib° p̄dicaf ens. ergo si substātia est ens ꝛ q̄litas est ens: ꝛ nō accidit enti p̄dicari de q̄litate ut p̄dicaf de sub̄a. sequef q̄ q̄litas sit sub̄a. ꝛ sicut ostēsum est q̄litatē ꝛ subam esse idē: sic ostēdi posset oia esse idez bn̄ g̃ dictū est q̄ multa eidez accidūt. nā enti ut p̄dicaf de sub̄a uł ut p̄dicaf de vno p̄dicamēto accidūt ei oia alia p̄dicamēta: ꝛ cuilibet supiori ut p̄dicaf de vno iferiori: accidunt ei oia alia iferiora. hec g̃ que accidūt enti ut p̄dicaf de sub̄a nō oz iēē. i. ꝯuenire enti ꝛ sub̄e de qua p̄dicaf ens: qz tunc oia p̄dicamēta eēnt vnū p̄dicatū: sicut oēs hoīes eēnt vn° pticularis hō: si cōpeterēt sorti quecūq̄z accidūt hoī: ut p̄dicaf de sorte. Deinde cum dicit.

¶ **Ut si coriscus alter est ab homine: ip̄e est a se alter: est eni homo.**

¶ Ponit palogismos huius falle. ¶ Ad cui° euidentiā notandū q̄ fm quosdā: ꝛ ut cōiter ponif hec falla hēt tres modos. p̄mus est ut superiora accidūt iferiorib° uel econuerso. 2° est ut ꝯuertibilia accidūt conuertibilibus. 3° est ut accidentia accidunt subiectis. ¶ Sed sciendūz: q̄ formaliter est vna rō in oibus palogismis huius falle. semp enim hēt esse hec falla ex eo q̄ medium stat sub aliquo attributo: respectu cuius alia accidunt ei. sicut ergo si vna dictio equiuoce significaret

z 3ª figret sbam z accñs. si talia figta hñrent dicte di- eriones. simp' egcc nõ facerēt diusos modos equõnis qr cē vna rõ equocatiõis in oib' illis sic soi alr z per se loqndo ocs pa^mi hui' falle nõ faciūt nisi vnū modū: lz malr z fz qd possunt face diuisos modos. iõ phs assignãs diuisos modos h' falle solū ponit duos pa^mos debutē tes huic falle. duo g facit fm q duos pa^mos ponit. 2º ibi[Ut si a socrate.]Dicit g q corisc' est alter ab ho mie ipe est hõ. g est alter a se. Comittit eni ibi accñs: qr accidit corisco q sit hõ: ut est alter ab hoie: uel accidit hoi: ut pdicet de corisco: ut est alter ab eo. Desñ eis dic

C Aut si a sorte alter: sor. aūt hõ: alteruz eē ab hoie aiūt ꝯcessuz cē: eo q accidit a quo dixerit alterū eē hunc eē hoiem.

C Ponit 2^m pa^mus pet quē pbat maior poris pa^mi. fuit enīz maior pdicti pa^mi hic. q corisc' est alter ab hoie. hoc aūt pbat sic. coriscus est alter a sor. sor. est hõ. g est alter ab hoie. Aiūt eni sophiste ꝯcessuz eē coriscū eē al- ter ab hoie: qr accit hūc. i. socratē eē hoiez a q diximus coriscū eē alterū. q. d. qr sor. est hõ credim' coriscuz eē alterū ab hoie: qr alter est a sorte.

Dubitaret forte aliqs quõ supiora pñt acci- dere iferiorib'. C Dõz q quecū- q rõne dñt: aliqd est de rõne vnius: qd nõ est de rõne alteri': iõ põt aliqd cõpetē vni qd nõ cõpetit alteri fm q h'i. pp qd lz absolute loquēdo supiora nõ pñt acci- dere iferiorib': ni respectu alic' attributi: z respcū ei' qd ꝯpetit iferiorib': nõ p cõpatione ad supiora pñt ac- cidē supiora iferiorib': ut si mederi cõpetit sorti nõ in eo q hõ sorti accidit eē hoiez nõ simplr z absolute: sz i quātū stat sb h attributo: qd est mederi. solū g in his q sūt ita synonima q nec re nec rõne dñt nõ põt ꝯtinge falla per accñs. In oib' aūt alijs ꝯtingere potest.

Alterius forte dubitaret a'iqs quõ accidit su periori ut pdicat de vno iferiori pre dicari de alio. C Dõz q oē supi' nõ fz idē eē refusat in suis iferiorib': imo spēs spālissima in q est vā vniuoca rio nõ fz idē cē pticipat a suis pticularib': z qr supi' p dicat de suo iferiori fz eē: qd hēt in ipo: qr i diuisis ife- riorib' hēt diuīsa eē accit supiori ut pdicat de vno ife- riori pdicari de alio. est g accñs dõo. sor. est hõ: plo est hõ. g plo est sor. sic ēt cõmittit accñs dõo. sba est ens: q̃ litas est ens. g q̃litas est sba: qr accidit enti pdicari de q̃litate ut pdicat de sba. q si nõ accideret supiori: ut p dicat de vno iferiori pdicari de alio. ois iferiora hīent idē eē. z tūc ois eēnt idē: ut ꝯcludebat in textu.

Alterius forte dubitaret aliqs: qr si cõmittit accñs dõo. sba est ens: q̃litas est ens. g q̃litas est sba: cū in tali pa^mo medi' terminus sit ens: z ens nunq̃ sbi subijciat: sed semp pdicet: videt falsuz eē qd supra supponebat. vz. q in oi pa^mo affirmatiuo peccante per fallaz accñtis res sbta est ibi medi' termi nus. C Dõz q duplex est sbz. vz. ppõnis z intētionis siue attributiõis. quotiēscūqz eni trahit aliqd ad stādū pro aliq̃ itētiõe: ut sb aliq̃ attributo põt dici q sbijcit illi itētioni. In hac ergo ppõne: sba est ens: lz ens non sit sbm ppõnis: tñ eo ipo qd trahit in dicta ppõne ad stādū sb itētione sbalitatis: põt dici q sbijcit tali itēti- oni. in falla aūt accñtis assignāda est res sbiecta nõ p pre pro sbo ppõnis: sed pro sbo itētionis: ut attri butionis. ex hoc eni cõmittit talis falla q medius ter minus stat sub aliq̃ itētione. uel sub aliquo attributo rõne cuius alia accidūt ei: ut extraneant ab ipso: ut su perius dicebat. pz ergo qd querit.

Alterius forte dubitaret aliqs: q̃ falla est in pa logismis positis in lra: ut que falla est dicēdo. corisc' est alter ab hoie: ipe est hõ. g est alter a se. C Dõm q ibi est triplex falla aūr tñ z aūr. est eniz

ibi ꝯñs accñs z figura dictionis. Sed ꝯñs est ibi ut ar guit a positiõe ꝯñtis. nõ eni ualet est alter ab hoie. g est alter ab hoc hoie: ut a seipso. accñs est ibi ut uariat me diū. nõ eni est idē hõ qui est coriscus: z a quo coriscus alter est. figura aūt dictiõis est ibi: qr pp̃ter ꝯcretionē hui' termini hõ per quā ꝯcretionē hõ trahit ad pdicā duz de corisco. credim' q hõ significet hoc aliqd: sicut z coriscus. Qd si ueri esset hõ nõ stare nisi p corisco: pp qd si corisc' eēt alter ab hoie: bñ seqret q eēt alter a se.

S

Ecūdū aūt qd simplr dr hoc: aut quo z nõ ppe qñ pticulariter dicit: ut simplr dictum ponitur.

C Postq̃ phs determinauit de accñte: qd dr peccare con tra elēchū: ut est illatiuus. In pte ista determiat de fm qd z simplr: z de ignorātia elēchi que peccāt aliq̃ mõ ꝯtra elenchū: ut est ꝯdictiuus. z duo facit: qr pº deter minat de fz qd z simp'. 2º de ignorātia elēchi. 2º ibi[q aūt fz q nõ determināt.]Circa pm tria facit: qr pº on dit quõ hēt fieri falla fm qd z simplr. 2º ponit modos h' falle. 3º assigt facilitatē z difficultatē circa ipaz. 2ª ibi[Ut si q nõ est.]3ª ibi[||] Dicit g q fm qd z simplr dr h qd dr q̃. i. pticulariter: z nõ ppe sup. nec cõtigit. s. qñ illud qd dr q̃ iferf simplr. i. qñ qd pticulariter dr in pmissis sumit simplr dicerū in ꝯue cā g appentie in hac falla est ꝯuenientia iter fz qd z sim plr. cā vo nõ exñtie est diūsitas eorūdē. Deide cū dic.

C Ut si qd nõ est opiabile est: qm qd est nõ est. nõ eni idē est esse qd z eē simplr.

C Ponit modos hui' falle. C Ad cui' euidētiā notādū q h' falla triplr põt ꝯsiderari. pº q̃ntū ad opposita que pñt ꝯcludi per hāc fallaz. 2º q̃ntū ad modū pcedēdi. p cedit aūt h a fz qd ad simplr. 3º põt ꝯsiderari rõne mãe siue rõne termiõz ad quos applicari põt talis falla. fz hoc ergo modi hui' falle triplr pñt accipi. nā per cõpa rationē ad opposita pñt distigui tres modi h' falle: ut sit pmus modus put p hāc fallaz ꝯcludunt opposita ꝯ dictorie. Scds aūt modus put ꝯcluduntur opposita p uatiue. Terti' vo put ꝯcludunt opposita ꝯrie. de oib' aūt his modis explificabit in lra. C Sz si cõparet h' falla ad modū pcedēdi: qr pcedit a fz qd ad simplr. sic sunt duo modi in hac falla. nunq̃ enim cõmittit talis falla nisi pp icõgruētiā additiõis facte: qd duob' mo- dis põt ꝯtigē. ut qr ipa additio est icõgrua z icõpetēs: ut dõo: hõ mortu'. g hõ. ul h ꝯtigit: qr lz additio sit cõ petēs: tñ nõ cõpetēter addat: qr addit fz ptē a q̃ totuz denoiari nõ dz: ut dicēdo hic. hõ est alb' dentē. g est al- bus. albedo eni z si nõ est additio icõpetēs: tñ in dicto pa^mo nõ cõpetēter addit: nec cõpetēter determiat ho- minē: qr nõ determiat ipm fz ptē a q̃ denoiat i hēat. hos aūt duos modos inuēs phs ait: q h' falla ꝯtingit: qñ qd iferf simp' dr quo z nõ ppe: tūc igit nõ dr ppe qñ ipa additio est icõpetēs: sz tūc dr q̃ qñ pticulr z icõpe tēter determiat. 3º põt cõpatari hec falla ad mãm spā lem: z ad termios circa quos uersat: z sic ꝯsueuerūt di stigui q̃nque modi ei' qui oēs accipiunt fm q i diuer sis terminis z in diuīsis materijs iuenit ipfectio z defe ct'. pmus g modus erit fm q puatio deficit a foi a. di cendo. hõ mortuus. g hõ. scds erit put potentia deficit ab actu dicēdo. est aial in potētia. g est aial. terti' erit p ut mã deficit a foi a. quotiēscūqz g aliqd sumptū malr ifertur ut formalr deficit per fm qd: ut dicendo: latro vult sumere pecuniā: z pecunia est bonū. ergo vult bo nū. vult eni bonū malr: qr vult id qd in se bonū est. for malr tñ vult malū: qr vult illud bonū malo modo. q̃rt' aūt modus erit ex eo q pars deficit a toto dicēdo. in dus est albus dentibus. ergo est albus. q̃ntus modus sumit eo q intētiones: z ea que sunt entia apud aiam

deficiunt a rebus.pp qd nō ualet.chimera est opinabilis.ergo est.nā omne opinabile est ens apud animam. Sic et qui uellet posset addi sext⁹ modus q2 similitudines deficiūt a reb⁹.vn nō ualet.est aial pictū.ergo est aial. uerū q2 iste tertius modus accipiēdi modos hui⁹ fallacie:q2 est q̄si per accńs respectu alio2 modo2. ideo ex textu nō pñt hēri modi huius fallacie fm istā tertiam viā.possunt tñ hēri fm duas vias pcedētes.vz cōparādo hanc fallaciā ad modū pcedēdi:7 ad opposita que concludit. possumus aūt diuidere partē hanc.ubi assignat modos huius fallacie.pmo per cōparationez ad opposita que concludunt per hanc fallaciā.diuiditur ergo hec pars in ptes tres:q2 p° ondit quō per hāc fallaciā concludi possunt opposita ɔdictorie.2° quō concludi possunt opposita puatiue.3° quō possunt cōcludi opposita ɔrie.2ª ibi[Simplr autez 7 q2 fm.]3ª ibi[Aut si ambo.]Circa pmū duo facit fm q2 duplr pbat per hanc fallaciā cōcludi opposita ɔdictorie.Naz pmo docet pbare per hanc fallaciā:q2 nō est esse.2° q2 est:nō eē ibi[Aut rursus.]Dicit ergo q2 nō est:est opinabile.hec est minor palogismi.Sequit qm̄ qd nō est:est.hec est cōclusio.formet aūt sic.qcqd est opinabile:illud est:sed qd nō est:est opinabile.ergo qd nō est est. deficit aūt hic palogismus:q2 eē opinabile non est esse simplr:sed eē fm qd.ideo subdit q2 nō est idem esse qd.i.eē fm qd:7 eē simplr.Deinde cum dicit.

C Aut rursum quoniam quod est non est. Si eorum que sunt quid nō est:ut si non homo:nō enim est idem nō eē qd 7 simpliciter non esse.

C Docet arguē q2 est nō eē.7 duo facit.q2 p° facit qd dictū est.2° dat cām apparentie in hac falla ibi[Videt aūt.]Dicit ḡ q2 aut rursus pbari pōt:qm̄ qd est nō est. si aliqd eo2 que sunt nō est qd.i.nō est aliqd ens pticulare:ut puta si nō est hō.formet aūt sic pa^mus^.qd nō est hō nō est:sed aliqd qd est nō est hō.ergo aliqd qd est nō est.Nō sequit aūt hec ɔclusio:q2 nō est idē nō eē qd:7 nō eē simplr.qd eni nō est hō deficit ei aliqd pticulare eē 7 nō est fm qd:qd pōt eē simpliciter.

Dubitaret forte aliqs.q2 in hoc palogismo cū d2 nō est homo.ergo nō est.videt q2 sit fallacia ɔsequentis.q2 cum ens sit supius ad hoiem in pdicto palogismo arguit a destructione antecedētis. C Dōm q2 nō est incōueniēs in eodem paralogismo esse diuersas fallacias.uerū est enim q2 est ibi ɔñs:q2 arguitur a destructione antecedentis:7 est ibi fallacia fm quid:q2 per nō esse hoiem qd est nō esse fm quid arguitur non esse simpliciter.

Ulterius dubitaret aliquis q2 si esse hominē est esse simplr.videt q2 nō esse hoiem sit non esse simplr. C Dōm q2 nō est simile in affirmatiuis 7 negatiuis.Naz hoc sumit simplr qd dicat sine additamēto iuxta illud phi.simplr aūt dico q2 sine additamēto dico.qd enim est homo simplr pōt dici q2 est sed qd nō est homo absq3 additione aliqua:nō cōcedit q2 nō sit.pōt enim eē simplr qd nō est homo.ergo nō eē hoiem est nō esse cum additamēto.7 ideo est nō eē qd. C Et si querat quare in negatiuis nō est sicut in affirmatiuis:ut quare esse hoiem est esse simplr:7 nō eē hominem est nō esse quid.dici potest q2 simplr dupliciter dicit:ut vult phus pmo de gñatione.aut enim est simpliciter qd est pncipaliter tale:aut qd est vniuersaliter tale.In negatiuis eniz nō potest dici simpliciter tale: qd est principaliter tale:q2 negatio de se est non ens:7 non dicit naturā aliquā in qua reseruari posset ratio pncipalitatis.Dicet eniz in negatiuis simpliciter tale qd est vniuersaliter tale.Illud ergo est simpliciter non ens qd est nullum ens:7 illud est simplr nō substātia qd est nulla substantia:7 quia qd non est homo:nō propter hoc est nullum ens:potest esse aliquid nō homo:7 esse simpliciter ens.Deinde cum dicit.

C Videtur aūt eo q2 prima sunt dictione 7 parum differant esse quid 7 esse:7 non esse quid 7 non esse.

C Dat causam apparentie huius fallacie.d.q2 in talibus videtur esse bona illatio:eo q2 proxima sint dictione.i.in re dicta:7 parum differunt.i.parum videant differre esse quid 7 esse simpliciter:7 non esse quid 7 non eē simpliciter. C Notanduz aūt hanc fallaciaz esse extra dictionem:7 esse realem:7 ideo decipimur per eaz:q2 credimus rem acceptam simpliciter 7 fm quid nō differre.uetuz quia utimur locutione in formando paralogismos extra dictionem.ideo dicitur hec fallacia decipere:q2 eē quid 7 esse simpliciter sunt proxima in dictione:q2 vident esse proxima in re:ut sub sermone cadit.Deinde cum dicit.

C Silr aūt est:7 qd est fm qd 7 simplr:ut cum sit niger albus est dentibus indus:albus ergo 7 non albus est.

C Postq3 docuit per hanc fallaciam concludere opposita contradictorie conclusionis.docet per eam concludere opposita priuatiue dicens q2 similiter est sup.fallacia fm quid 7 simpliciter.dicēdo indus siue ethiops cum sit niger est albus dentibus.ergo est albus 7 non albus.debet enim hic accipi non album prout est priuatio albi:ut concludantur hic opposita priuatiue:ut superius concludebantur opposita cōtradictorie.Deinde cum dicit.

C Aut si ambo quo:quoniam simul cōtraria inerunt.

C Docet per hanc fallam ɔcludere opposita ɔrie.d.q2 si ambo quo.i.si ambo ɔtraria ɔuenīūt.alicui quo.i.particulariter ɔcludi poterit:qm̄ simul ɔria inerūt.pōt aūt sic foiari pa^mus^.sor.est alb⁹ fm pedē:7 niger fm manum.ergo est alb⁹ 7 niger. C Notādum aūt:q2 ut supra dicebat:modi hui⁹ falle triplr pñt accipi.p° rōne modi pcedendi:7 sic sunt duo modi.2° rōne oppositorum que ɔcludunt in hac fallacia:7 sic sunt tres modi hui⁹ falle.tertio rōne mãe ad quam applicat:7 sic pñt poni quinq3 modi uel etiaz sex huius falle. C Uisum est aūt quō ex litteris possunt haberi modi huius fallacie:ut per eam cōcludunt opposita. C Restat videre quomodo possunt haberi modi quantum ad modum procedendi. C Sciendum est ergo:q2 in hac fallacia semper est procedere a fm quid ad simpliciter:uel econuerso:quia par peccatuz est procedere a simpliciter ad fm quid:7 a fm quid ad simpliciter.Dicitur autē aliquid esse fm quid tale quando est cum additamento tale sicut econtrario.dicitur esse simpliciter tale quando est sine additamēto tale.semper ergo fm quid habet esse per additionem:sed si additio facit aliquid fm quid tale.oportet illam additionem aliquam incōpetentiam.uel aliquam incongruentiam in se habere:7 quia hoc dupliciter potest ɔtingere.ideo fm hoc sunt duo modi huius fallacie.si eniz est incōpetentia in additione:uel hoc est ratione additi:ut quia ipsum additum est incōpetens:sicut mortuum est incōpetens additio respectu hominis.uel hoc est ratione modi addēdi:ut l3 albuz nō sit incōpetens additio respectu hoīs. pōt tñ ei addi incōpetenti modo:ut si addat ei fm partem fm quā totum denominare non possit.Qui ergo uellet diuidere lrām fm hos duos modos posset.nam usq3 ad locum illum[Similiter aūt 7 qd fm quid.]

uenaŕ illū modū hui⁹ falle: qñ ipa additio est icōpetēs ibi v̄o uenaŕ modū illū: qñ icōpetēs est modus addendi. Ad hos aūt duos modos pñt reduci oēs modi huius falle. ¶ Notādu₃ ēt: ℊ ꝑut ponunŕ qnque modi hui⁹ falle ex textu illi modi ꝑeti nō pñt: qꝺ ut supi⁹ tāgebaŕ: iō ɔtigit: qꝛ ille modus diuidēdi vꝛ eē qñ oīno ꝑ accñs. ¶ Notādū ēt ℊ additionē ipa₃ eē icōpetētē. iō ɔtigit ℊ ul' est diminuēs ucl ꝑuās. vñ nō ualeret. est hō mortuus: ḡ est hō: qꝛ mortuū ꝑuat rōnē hois: nᶜ ualeret. est opiabile. ḡ est: qꝛ opinabile diminuit de rōne entis. ens eni opiabile ꝑm ℊ h⁹ est ens diminutū. ꝑuasio ḡ icōpetēter addiŕ hoīe: qꝛ facit eā nō eē simplr̄: ꝑp qꝺ mortuū: qꝛ ꝑuat formā hois: additū hoī faŕ hoīem stare pro hoīe ꝑm qd: ꝛ sic ꝑuatio ꝛ nō entitas icōpetēter addiŕ enti: sic ens suo mō icōpetēter addiŕ nō enti. sic ḡ hō mortuus nō est hō simplr̄: sic nō ens hō non est nō ens simplr̄. ¶ Notādū ēt: ℊ sic ipa additio pōt eē pluribꝰ modis icōpetēs: qꝛ aliqñ est diminuens: aliqñ ꝑuās: sic ipe modus addēdi pluribꝰ modis pōt eē icōpetēs. tūc eni est icōpetēs modus addēdi. qñ addiŕ mediāte pte a qua nō pt denoiari totū. poterit ḡ h̄ eē mediāte pte itegrali: ut est albꝰ dētibꝰ. nō ualet. ḡ albꝰ. ul' mediāte pte in loco: ut bonū est uti dieta in locis egrotatiuis. nō tñ ꝑp h̄ est bonū simplr̄. ul' ēt mediāte pte i tpe: ut bonū est ꝑycē merces i mari tpe tēpestatis. nō tñ est bonū simplr̄. ¶ Notādu₃ ēt ℊ additio facta uel respicit totū ꝑm se: ul' respicit totū mediāte pte. si respicit totū ꝑ₃ se: tūc ul' est cōpetēs: ꝛ tūc nō cōmittiŕ falla ul' est icōpetēs: qꝛ est ꝑuās ul' diminuēs: ꝛ tūc cōmittiŕ ibi falla ꝑ₃ ꝑᵐ modū. Si aūt additio ɔuenist toti mediāte pte: si ab illa pte pōt denoiari totu₃ nō fit falla: si v̄o nō pōt denoiari totū ab illa pte cōmittiŕ ibi scꝺus modus huius falle. p₃ ergo magis clare quō differunt modi huius fallacie ꝑm ℊ ponunŕ esse duo tm̄.

b

Huiusmodi āt i qbusdā oi ɔsiderare facile est ut si sumēs ethiopē eē nigꝝ: dētibꝰ dicat qm̄ albꝰ. Si ḡ ibi albꝰ qm̄ niger ꝛ nō niger putabiŕ disputas se sillogistice: cū pfecerit iterrogationē.

¶ Postq₃ phs ondit qr̄ hēt fieri falla ꝑ₃ qd. ꝛ assignauit modos hui⁹ fallacie. In pte ista assignat facilitatē ꝛ difficultatē circa hāc falla₃. ꝛ duo faē. qꝛ ꝑᵒ assignat facilitatē. scꝺo difficultatē ibi [In quibusdā v̄o latet frequēter.] Dicit ḡ ℊ ɔsiderare hꝰ. i. ɔsiderare qd est ꝑm qd: ꝛ qd simplr̄. in qbusda₃ est facile oi. i. cuilibet: ut si aliqs sumens ethiopē eē nigrū: ꝛ dicat qm̄ est albꝰ dētibꝰ: qꝛ ꝑm dentes nō pōt aliqd dici simplr̄ albū. facile est cogscē ℊ ethiops est niger simplr̄: ꝛ albꝰ ꝑm qd: tñ q₃tūcūq₃ h̄ cogscē sit facile. pōt tñ ꝑ hoc ɔtigē deceptio. iō subdit ℊ si ethiops est ibi albꝰ. i. est albꝰ ꝑm dentes: cū h̄ ponēs pfecerit interrogationē suā putabitur sillo^ce disputasse: qꝛ ethiops ē niger ꝛ nō niger. ¶ Notādū: ℊ nisi sill's sophicus eēt apparēs nō eēt sophicꝰ. iō q₃tūcūq₃ hec falla in aliqbus hēat facilitatē. pōt tñ sophicare ꝛ decipe. iō dicēdo. ethiops est niger. ꝛ albꝰ dentibꝰ. ergo est niger ꝛ non niger. quātūcūq₃ hoc sit facile cognoscere. aliqui tñ per hoc pñt decipi ꝛ suspicanŕ sillogisticum esse. Deinde cum dicit.

¶ In qbusdā v̄o latet frequēter i qbꝰ qñq₃ quo diꝛ ꝛ simplr̄ vꝛ seq: ꝛ in qbꝰ non facile est ɔsiderare utrū coꝝ sit assignādū.

¶ Ondit in qbꝰ est difficile: ꝛ duo faē: qꝛ ꝑᵒ ꝑponit qꝺ intēdit. 2ᵒ maīfestat qꝺ dixerat ibi [Fit aūt hꝰ.] Dicit ḡ ℊ in qbusdā latet frequēter: ut in illis in qbꝰ qñ diciŕ quo. i. qñ diciŕ ꝑm ptē videŕ seq simplr̄: ꝛ hoc est in illis in qbꝰ nō est facile ɔsiderare utꝝ coꝝ. i. qꝺ sit ꝑ pte assignādū: ut si aliqd sit ꝑ₃ vnā ptē albū: ꝛ ꝑ₃ aliā nigrū: ꝛ nescimꝰ a qua pte denoiari debeat: ul' ignoramꝰ qꝺ istoꝝ oppositoꝝ insit ei ꝑ̄he: ut utꝝ ꝑ̄he dō₃ sit albū ul' nigrū: tūc accidit difficltas circa istā falla₃. D. c. d.

¶ Fit aūt hꝰ in qbꝰ siľr sunt opposita. Uꝛ eni aut ambo aut neutrū eē ɔcedēdū simplr̄ ꝑdicari: ut si dimidiū qdē albū: dimidiu₃ v̄o nigrū: utꝝ albū uel nigrū ul' neutꝝ.

¶ Manifestat qꝺ dixerat dicēs ℊ hꝰ latentia fit in qbꝰ siľr. i. eqľr isunt opposita: qꝛ qñ h̄ ɔtigit nescimꝰ a quo oppositoꝝ denoiandū sit totū. vꝛ eni aliqñ ɔcedēdu₃ eē ambo opposita simplr̄ ꝑdicari de illo toto: aut neutrū: ut si aliqꝺ totū sit dimidiū albū ꝛ dimidiū nigrū ignoramus utrū dōm sit albū ucl nigrū. ergo cu₃ hoc ɔtingit accidit difficultas circa hanc fallaciam.

Dubitaret forte aliqs: utrum falla ꝑm qd ꝛ simplr̄ sit vna falla uel plures. ꝛ vꝛ ℊ sit plures. nam qñ ꝑcedimus a sensu cōposito ad diuisu₃: facimꝰ aliā falla₃: q₃ qñ ꝑcedimꝰ a diuiso ad cōpositū. cōpō eni ꝛ diuisio sunt due falle. ḡ pari rōne ꝑm qd ꝛ simplr̄ sunt due falle. erit eni vna falla cu₃ ꝑcedimus a ꝑm qd ad simplr̄: ut dicēdo hō mortuus. ḡ hō. ꝛ alia cū ꝑcedimus a simplr̄ ad ꝑm qd: ut dōo. hō ḡ hō mortuus. ¶ Rꝰ dōm: ℊ falla ꝑm qd ꝛ simplr̄ est vna falla. nō obstāte ℊ diuisio ꝛ cōpō sunt due falle. h̄ aūt dupliciuia declarare possumus. ꝑᵃ sumiŕ ex pte defectꝰ qui ɔcomitaŕ oēm fallaciā. ꝑm ḡ ℊ erit aliꝰ ꝛ aliꝰ defectꝰ uere poterit eē alia ꝛ alia falla. cōpō aūt ꝛ diuisio nō hñt defectꝰ ɔsiles nec eosde₃: s₃ magis hñt defectꝰ oppositos. nā ꝑ se loquēdo sēp cū cōposita est uera diuisa est falsa. ꝛ eꝰ. vñ coīter isolcuit ℊ ubi falle cōpō soluit diuisio: ꝛ eꝰ: sed in falla ꝑ₃ qd ꝛ simplr̄ nō sic: qꝛ cu₃ ꝑcessus a ꝑm qd ad simplr̄ est malus ꝛ defectiuus. nō o₃ ℊ ꝑcessus a simplr̄ ad ꝑm qd sit bonus. ubi ḡ deficiē ꝑcessus a ꝑm qd: nō soluit ꝑcessus a simplr̄: īmo uterq₃ pōt esse defectiuus. Nā ut dcm̄ est par peccatū est dōo hō mortuus: ḡ hō. ꝛ dōo hō ḡ hō mortuus: ꝛ qꝛ est ibi q̇dāmō par defectꝰ nō diuisificat fallaciā. 2ᵃ uia sumiŕ ex eo ℊ hec falla est ex̄ dictionē. nā hꝰ falle ꝑnᵐ deciplēdi sumūt ex pte rei. sed in re ipa dr̄a iter ꝑm qd ꝛ simplr̄: ꝛ iter simplr̄ ꝛ ꝑm qd est vna ꝛ eadem. vñ nō diuersificant fallaciā.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ cū deficit ꝑcessus a ꝑ₃ qd ad simplr̄ sp deficiat a simplr̄ ad ꝑm qd. ꝛ videŕ ℊ nō. nā h̄ est fallacia ꝑ₃ qd dicendo: nō est hō ḡ nō est: ꝛ tñ ualet. ecōuerso. nō est ḡ nō est hō. ¶ Ampliꝰ. hic est fallacia ꝑm qd dicēdo. est opiabile. ḡ est. ꝛ tñ nō ualet ecōuerso. est ḡ est opiabile. ¶ Dō₃ ℊ falla ꝑm qd dupl'r pōt ɔsiderari. ul' ut est pure talis falla: ul' ut ɔcurrit ibi alia falla: si aūt fiat paᵐ sic peccans ꝑm hanc falla₃ ℊ ibi ɔcurrat alia falla. nō est icōueniēs ibi posse ꝑcedere a simplr̄ ad ꝑm qd: ut p₃ in exēplo ꝑposito. nā cū dꝛ. nō est hō: ergo nō est. nō est ibi pure falla ꝑm qd: sed ēt ɔcurrit ibi falla ɔ̄trin. sed si pure ɔcurrit ibi talis falla ꝑ se loquēdo: sic nō teneŕ a ꝑm qd ad simplr̄: ita nō ualet a simplr̄ ad ꝑm qd. nā cū ꝑm qd sit ꝑ̄ter rōnē ipsiꝰ simplr̄ ꝑ se loquēdo. nō o₃ ℊ est simplr̄ ℊ sit ꝑ₃ qd. ¶ Qꝺ v̄o diciŕ de opiabili p₃ ℊ opiabile: ut dicit ens diminutu₃ nō ꝑdicaŕ de ente simplr̄. qꝺ eni est simplr̄ nō est sic opinabile: qꝺ aūt dicebaŕ de non hoīe p₃ per iam dicta.

Alterius forte dubitaret aliqs. cu₃ nō ualeat hō mortuus. ḡ hō. utrū ualeat homo mortuus. ergo mortuus. ꝛ videŕ ℊ nō: qꝛ sicut mortuum est cōtra rōnē hois: ita hō est cōtra rōne₃ mortui: qꝛ de eius rōne est ℊ sit viuus. si ergo non ualet homo mortuus. ergo homo: qꝛ mortuū tollit rōne₃ hois: nō

ualebit hō mortuus. ḡ mortuus: q2 hō tollit rōnē mortui. ¶ Dōz: q hō hēt duplicē acceptionē. vno mō stat pro hoīe simplr. alio mō stat pro hoīe picto uł pro hoīe mortuo. si ḡ sumaṫ sine additamento stat pro hoīe simplr. sed cū additamento: ut dicēdo: hō pict⁹ uł hō mortuus: pōt stare pro hoīe ƒ3 gd. ⁊ q2 hō ƒm gd nō ɔ̄dicit mortuo: possum⁹ iferre. hō mortu⁹. ḡ mortu⁹. qō ḡ dicit q hō tollit rōnē mortui. uez est hō simplr. ƒ3 nō hō ƒm gd. dōo aūt. hō mortu⁹. lȳ hō nō stat pro hoīe simpliciter. ƒ3 pro hoīe ƒ3 gd. ¶ Notādū ḡ: q cū aliqd addiṫ alteri. uel utrūq3 ponit aliqd: uł nō. si utrūq3 ponit aliqd uł vnū ē diminutiuū alteri⁹ uł nō. si vnū nō ē diminutiuū alteri⁹. utrūq3 iferri pōt: ut ē hō alb⁹ ḡ hō. ⁊ ē hō alb⁹: ḡ alb⁹. ƒ3 si vnū sit diminutiuū alteri⁹. pōt inferri diminutiuū. nō aūt absolute iferri pōt illud eui⁹ est diminutiuū: ut q2 mortuū diminuit ⁊ tollit rōnem hois. ualet hō mortuus: ergo mortuus. nō āt ualet hō mortuus: ergo hō. qō q̄re cōtigat: dcm est ƒ. Si ṽo nō utrūq3 ponit aliqd: ut pz in hoc q dico. nō est hō: quia nō eē nihil ponit. tūc si illud cui addiṫ nō eē equaṫ enti: possum⁹ iferre nō eē simplr: ut nō est aliqd: ergo non est. ⁊ nō est bonū: ergo nō est: q2 bonū aliqd ⁊ h⁹ transcēdētia equanṫ enti. sed si illud cui addiṫ nō esse: non equaṫ enti: nō poterit iferri nō eē simplr. nō eniz ualet nō est hō: ergo nō est. ex quo appet q alr mortuum negat hoiem. ⁊ alr nō eē. mortuū eni cū sit pȓuatio: ⁊ pȓuatio sit negatio in sb̃o: de necessitate aliqd ponit: ⁊ possum⁹ iferre. hō mortuus: ḡ mortuus. Sz si nihil poneret mortuū talis illatio nō ualeret. Cū ḡ non esse nihil ponat: nō poterimus iferre. nō est hō: ergo nō est.

Quoniā aūt ƒm q non determinaṫ qd sills: aut qd elenchus ƒm diminutionē fuerit rōnis.

¶ In pte ista determiṫ de ignorantia elenchi. ⁊ tria facit: q2 p° ōndit qualr hēt fieri hec falla. 2° ponit diffōnē elenchi. 3° ex diffōne data assignat modos hui⁹ fallacie. 2ᵃ ibi [Nā elenchus:] 3ᵃ ibi [Eodem aūt mō.] Dicit ḡ q palogismi illi qui nō determināt qd est sills aut qd est elenchus. i. paᵐⁱ illi qui peccāt per ignorantiā elenchi fiūt ƒm diminutionē rōnis. i. diffōnis elenchi. ¶ Notādū aūt q ignorātia elenchi duplr pōt accipi. vno mō ut est falla gn̄alis: ⁊ alio mō ut est spālis. elenchus eni addit supra sillm ɔ̄dictionē. qcqd ḡ peccat cōtra sillm peccat cōtra elenchū: cū sills claudaṫ in rōne elenchi. si ergo accipiaṫ ignorātia q̄rcuq3 peccaṫ cōtra elenchū sic est falla gn̄alis. oīs enim falla peccat aliq̄ mō cōtra elenchū. sed si accipiaṫ ignorātia elēchi put spālr peccat cōtra ɔ̄dictionē. sic est falla spālis: q2 nō oīs falla sic peccat. sic ergo qcqd ɔ̄dicit aiali ɔ̄dicit hoi: q2 rō aialis reṡuaṫ in hoīe. spālr tn̄ ɔ̄dicit hoi qō ɔ̄dicit rōnali: que est dr̃ia specifica hoīs: ⁊ quā addit hō supra aial: sic qcqd ɔ̄dicit sillo: ɔ̄dicit elencho: q2 rō silli reṡuaṫ in elencho. spālr tn̄ ɔ̄dicit elēcho: qō ɔ̄dicit ɔ̄dictioni quam addit elenchus supra sillm. per quādā ergo antonomasiā hec falla uocaṫ ignorantia elenchi: q2 etsi oīs falla peccat ɔ̄ elenchuz. h tn̄ magis spālr peccat ɔ̄ ipm. ¶ Notādū ēt q paᵐⁱ facti p ignorātiā elenchi. nō determināt qd est silla: aut qd est elēchus. sed tn̄ nō determināt qd est sills: ƒm q ignorātia elenchi se extēdit ad alias fallas. Nō determinat aūt qd est elenchus: ƒm q est hec spālis falla. uel possum⁹ dicere q ignorātia elenchi ut est falla spālis peccat ɔ̄ elenchū ⁊ contra sillm. sed directius peccat cōtra elenchū q̄3 cōtra sillm. iō dicit non determinare qd est sills aut qd est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ Nā elenchus est ɔ̄dictio eiusdē ⁊ vnius nō nois ƒ rei ⁊ nois: nō synonimi ƒ eiusdē his que data sunt ex necessitate: nō cōnumerato qō erat in pncipio ƒ3 idē: ⁊ ad idē ⁊ similiter ⁊ in eodem tempore.

¶ Ponit diffōnē elenchi. ¶ Ad cui⁹ euidentiā sciēdū: q elenchus est ɔ̄dictio. nō quelibet sed ɔclusa per sills. rursus ɔ̄dictio siue redargutio: ut intēduṅt a sophista debēt eē euidētes. sicut ēt ipse elenchus ɔcludē hēt euidentē ɔ̄dictionē. diffō ergo data de elencho aliq̄ tāgit ppter ɔ̄dictionē ipam ƒm se. aliq̄ ṽo ppter ɔ̄dictionē ut si euidēs. aliq̄ ait in dicta diffōne ponunṫ pp ɔ̄dictionē: ut est ɔclusa per sillm. iō ait q elēchus est ɔ̄dictio vni⁹ ⁊ eiusdē. nō nois tm̄ ƒ3 rei ⁊ nois: nō synonimi: ƒ3 eiusdē nois: ⁊ hec ɔ̄dictio seq dz ex his que dicta sunt ex necītate nō ɔnūato: qō erat in pncipio. dz eni eē ɔ̄dictio h ɔclusa per sillm: ⁊ q2 sills arguit ex necītate ⁊ nō petit qō est in pn°. iō talis ɔ̄dictio dz seq ex his que dicta sunt ex necītate nō ɔnūato qō erat in pn°. i. non petēdo qō erat in pncipio: ⁊ hoc ƒm idem ad idem similiter ⁊ in eodem tempore.

Dubitaret forte aliquis de eo qō ait. q ɔ̄dictio dz eē nō synonimi: ƒ3 eiusdē nois. Nā cū eē ⁊ nō eē que ɔ̄dictionez iportāt ex ipso ente sumanṫ: videṫ q diuersitas uocabulo℞ ɔ̄dictionē nō ipediat. si illi diuersitati noīu3 subsit vnitas rei siue vnitas entis: ⁊ q2 hec est in synonimis: cuz synonima sint noīa plura idē sign̄tia: videṫ q synonima ɔ̄dictionē nō ipediāt. ¶ Dōm q ut tāgebaṫ: ɔ̄dictio cōclusa per elenchū dz eē euidēs. synonima ergo etsi nō impediūt ɔ̄dictionē in se: ipediūt tn̄ ne sit euidēs. nō eni est ita euidēs ɔ̄dictio dicēdo. est tunica: nō est uestis. sicut dicēdo est tunica: nō est tunica. ex quo appet q elēch⁹ ut est ɔ̄dictio dz eē vni⁹ ⁊ eiusdez: nō nois tm̄. sed rei ⁊ nois. ⁊ hoc ƒm idē ad idē silr ⁊ in eodē tpe. ut ṽo est ɔ̄dictio euidens debet eē nō synonimi: sed eiusdē nois. sed ut est talis ɔ̄dictio cōclusa per sillm debet sequi ex his que dicta sunt ex necessitate non cōnumerato qō erat in pn°. pp qō pz quō pticule posite in diffinitiōe elenchi non suꝑflue ponunṫ. Deinde cum dicit.

¶ Eodē aūt mō est ⁊ mentiri de aliq̄. Quidam aūt omittētes aliqd ex eis que data sunt videnṫ arguere: ut q̄m idē duplū: nā duo vnius qdē duplū: triū aūt nō duplū.

¶ Ex diffōne data iuestigat modos hui⁹ falle. ⁊ duo facit: q2 p° iuestigat q̄tuor modos hui⁹ falle. 2° cōparat hāc falsam ad fallas in dictione. 2ᵃ ibi [Trahet āt aliqs.] Circa pmū tria facit: q2 p° inuestigat pmū modū hui⁹ fallacie. 2° inuestigat 2ᵐ. 3° 3ᵐ inuestigat ⁊ 4ᵐ simul. 2ᵃ ibi [Aut si eiusdē duplū.] 3ᵃ ibi [Aut si eiusdez ⁊ ƒm idem.] Continueṫ aūt sic: q elenchus debet hēre in se oīa pdicta que sunt de rōne elenchi: sed sicut contingit facere elenchum uerum colligēdo oīa que sunt de rōne elenchi. eodē aūt mō contingit mentiri de aliquo. i. ɔtingit facere malū elenchū mētiēdo ⁊ decipiēdo de aliquo. i. de aliqua pticula posita in diffōne elēchi. iō sbdit: q qdā palogismi omittentes aliqd ex his que dicta sūt. i. omittētes aliqd de his que posita sunt in rōne elēchi videnṫ arguē: sed nō arguūt: ut pz in hoc paralogismo: q idem est duplū ⁊ non duplū. na3 duo vnius qdem sunt duplū. triū aūt non sunt duplum. ergo duo sunt duplū ⁊ non duplū. est aūt hic primus modus huius fallacie qui sumiṫ per omissionem hui⁹ particule ad idem. duo enim sunt duplum ⁊ non duplum: sed nō respectu eiusdez. sunt eni duplū respectu vnius nō duplū aūt respectu triū. Deinde cum dicit.

¶ Aut si idem eiusdē duplū ⁊ non dupluz: sed nō ƒ3 idē. Nā ƒm longitudinē duplū:

sm latitudinē vo nō duplū.

¶ Ponit scdm modū hu9 fallacie dicēs q aut erit scds modus hu9 fallē: si aliqd respectu eiusdē sit duplū z nō duplum: sed si nō sit sm idē. nā si aliqd respectu vni9 z eiusdē pōt eē sm longitudinē duplū. sm latitudinem aūt nō duplū. erit ergo respectu eiusdem duplū z non duplū: sed nō sm idē. Deinde cū dicit.

¶ **Aut si eiusdē z sm idē z similr: z similiter quare est apparens elenchus.**

¶ Innuit tertiū z q̄rtū modū hu9 fallacie dicēs. q aut si erit ɔ̄dictio eiusdē z sm idem sup. poterit eē nō silr: z tūc erit terti9 modus: z fierit silr: tn̄ nō erit sil: z tūc erit q̄rtus modus. z qr qcqd omittat de ɔ̄dictiōe: nō ē ibi utra ɔ̄dictio: cū oēs modi hu9 fallacie omittāt aliqd de ɔtradictione per nullū modū hu9 fallacie fit uerus elēchus: iō ɔcludit. d. q̄re sup. hec fallacia est apparens elēchus. ¶ Notandū aūt q coiter hi9 fallē assignant q̄tuor modis sm omissionē q̄tuor pticularū. pm9 eniz modus omittit ad idē. 2 vo omittit sm idē. 3 omittit silr. 4 vo omittit sil: z sunt in eodē tpe. z ut possim9 de oib9 dare ex^m: dicam9 q fortē currere z nō currere pōt ɔcludi q̄druplr. Prio nō respectu eiusdē spatij: ue currit in cāpo z nō currit i domo. Scdo si sit respectu eiusdē spatij: sed nō sit sm idē: ut currit ad dextrū nō currit ad sinistrū. Tertio si sit respectu eiusdē z sm idem: sed nō sit similr: ut currit recte z nō currit oblique. Quarto si sit respectu eiusdē sz idē z silr. sed nō sil. siue nō in eodē tpe: ut currit in tertia nō currit in nona. ¶ Notādū etiā q terti9 modus modicū differt a scdo. nā nō eē sm idem z nō eē silr quasi idem est. iō phus hūc tertiū modū annectit scdo: z ex lra non clare pōt hēri terti9 modus distinct9 a scdo: nisi fiat violētia litrre. iō uel pōt exponi littera: ut expositū est supplēdo eā z accipiendo ex lra oēs q̄tuor modos. uel forte melius cū ait. [Aut si eiusdē z sm idē z silr.] Inuestigat solū q̄rtū modū: de tertio aūt nō curat. sed annectit ipsuz 2° mō iō ait q si fiat ɔ̄dictio eiusdē sm idē z silr: sed nō facit sil z in eodē tpe sup. ɔtinget q̄rtus modus hu9 fallē: z tūc ly silr: z sm idē accipiēda sunt nō simplr distincta: sed ut vnū annectit alteri. Deinde cū dicit.

¶ **Trahet aūt aliqs in his que sz dictionē.**

¶ Cōparat hūc locū ad fallacias in dictione ondens hāc fallaciā hēre ɔueniētiā i fallacijs in dictione dicens. q aliqs trahet hunc locū in eos locos qui sunt sm dictionē: quasi diceret: q pptr ɔueniētiā quā hēt hec fallacia ad fallacias in dictione aliquis trahet eam ad illas fallās: cum tn̄ nō sit fallā in dictione: sed extra. ¶ Notandū aūt q sm quosdam hec fallacia ɔuenit cum fallacijs in dictione: qr pōt esse fallā gnālis: z ut est generalis icludit illas fallās: z icludēdo eas videt trahi ad illas: sed hoc nō videt bene dictū. nā ignorātia elēchi ut est fallā gnālis: nō solū icludit fallās in dictione: sed etiā icludit fallās extra dictionez. igit ex hoc hec fallā nō magis videt trahi ad fallacias in dictione q̄ ad fallacias extra dictionē. ¶ Sciēdum ergo: q in hac fallacia videt cōmitti equocatio. nā cū arguimus aliqd esse duplū z non duplū: qr est duplus sz longitudinē: z nō sz latitudinē. uel qr est duplū hoc modo z nō alio modo: videmus cōmittere equocationem: qr videt q duplū sit equocū ad diuersos modos dupli. merito q hec fallacia videt trahi ad fallacias in dictione: qr videt in ea cōmitti equocatio: uel possum9 dicere q fallē in dictione quodā spāli mō peccāt ɔtra ɔtradictionem: iō hec fallā que spāli mō videt peccare ɔtra ɔ̄dictionē ad fallās illas videt trahi. B aūt quō sit statim appebit.

Dubitaret forte aliqs. utrū fallacie in dictione magis deficiant a ɔ̄dictione q̄ fallē ex dictionē. ¶ Dōm q si ɔsiderem9 quō habēt fieri he fallā z ille. appet illas fallās que sunt in dictione magis deficere sm vītatē a ɔtradictiōe q̄ que sunt ex dictionē. In fallacijs eni in dictione est vnitas ex pte uocis: z diuersitas ex pte rei. per se ergo loquēdo saluata vnitate ex pte uocis quātacūq sit dīta ex pte rei non tollit h9 fallacias: imo in aliqbus fallacijs in dictiōe nō bn̄ saluat vnitas nois nisi mālr solū: ut patet in his que hnt multiplicitatē potētialē. sed in fallacijs extra dictionē nō sic. nā cū in talib9 pncipiū decipiēdi non sumat ex uoce: sed ex re: etiā per se loquēdo. nun q̄ ɔtingit eē fallaciā extra dictionē nisi sit ibi aliq mō vnitas uel ɔueniētia ex pte rei: z qr ad ɔtradictionē sm rei vītatem reqrit q affirmatio z negatio sit de eadē re. fallē in dictiōe in qbus per se loquēdo nō psupponit aliq idētitas: uel aliq ɔueniētia rerū sm rei vītatē magis deficiūt a ɔ̄dictione q̄ fallē extra dictionē in qbus psupponit aliq realis ɔueniētia. ppter qd pha in fine illius capituli. Aut ergo sic diuidēdū. vult fallacias in dictione deficere ab elencho: qr est in eis apparens ɔ̄dictio. fallacias vo extra dictionē ait deficere ab elencho: qr deficiūt a rōne silli. si igit fallacie in dictione sm ueritatē magis deficiunt a ɔ̄dictione q̄ fallacie extra dictionē: ignorantia elenchi que spetiali mō videt deficē ɔtra ɔ̄dictionē: merito videt trahi ad fallās in dictiōe: lz sz vītatē sit fallā extra dictionē.

Ulterius forte dubitaret aliqs. si fallē in dictione magis sz vītatē deficiūt a cōtradictiōe q̄ alie cū ignorātia elēchi sit noīata pp defectū ɔ̄dictiōis: videt q fallā in dictiōe magis debeat dici ignorātia elēchi q̄ hec fallā que videt eē extra dictionē. ¶ Dōm q hec fallā dī igrātia elēchi z igrātia cōtradictionis: qr manifesti9 z exp̄ssi9 videt ɔcludere cōtradictionē q̄ aliq fallā. ista eni duo nō repugnāt. s. q aliqd magis deficiat ab aliquo: z tn̄ min9 repsentet z iferat illud. fallacie ergo in dictione lz magis deficiāt a ɔtradictione z ab elēcho. nō tn̄ ita manifeste concludunt z iferūt ɔtradictionē sicut hec fallā: z qr iter ceteras fallacias manifestius z exp̄ssius hec fallā videt inferre elenchū z concludere ɔ̄dictionē. cum ergo nō cōcludat eam: sed videat eam ɔcludere: merito dicta est ignorātia elēchi. ¶ Notādū q̄ q cā apparētie hu9 fallacie ex ipa re sumit: ut qr de eodē siue de eadem re cōtradictionem ɔcludim9 est ibi causa apparentie: qr vo non cōcludim9 hm ɔtradictionē sm idem z eodē mō: est ibi causa nō existie. erit ergo hec fallacia extra dictionē: qr pn^m decipiēdi sumit ex ipa re.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō hec fallacia differt a fallacia sm qd z simplr. ¶ Dicēdū q ut in textu innuit: z ut coiter ponit: hec fallacia differt a sm qd: qr in illa magis attendit defectus respectu eius qd est simplr. In hac vo magis attendit defectus cōtradictionis: pp qd dato q ɔtingeret in eodem palogismo cōcurrere utrāq fallaciā. nō tn̄ sm eandē rōnem assignaret ibi h fallacia z illa: sed ue esset ibi defectus sm quid ad simpliciter. ɔcurreret ibi fallacia sm qd z simplr. ut vo eēt ibi defectus apparentis ɔ̄dictionis eēt ibi ignorātia elenchi. Ex hac aūt dīa plures alie dīe oriunt. nam qr per se est hi9 fallacie ɔcludere apparentē ɔ̄dictionē: nunq̄ erit aliqs palogismus sm hāc fallaciā nisi ɔcludat apparentē ɔ̄dictionē: sed in fallā sm qd nō. nō enī sic pōt fieri palogismus sm talē fallaciā: dato q ibi nō ɔcludat apparens ɔ̄dictio: ut apparet in hoc palogismo. est hō mortuus. ergo est hō. ubi nō ɔcludit utrūq mēbrū oppōnis. rursus qr sm qd nō pōt iferre simplr. si uolum9 per quādā apparitionē loqui de fallacia sz qd ubi ɔsideret appārēs ɔueniētia ei9 qd est sm qd ad simplr: magis deficit ab iferēdo. ignorātia vo elēchi ubi per se loquēdo ɔsi-

derat apparẽs ɔ̃dictio magis sumit spẽm ab appatẽtia ɔ̃dictionis: uel a defectu in ɔ̃dicendo. 3° qr fallacia ƀ3 qd magis maĩr respicit opponẽm. h aũt eã respicit magis foiaĩr. iõ modi ƀ3 qd simul põt ex eo ꝙ diũsimode ɔclu duñt modos oppõnis. iõ ƀm vnaȝ viam dicebanƭ tres eẽ modi falle ƀm qd: quoꝝ vn⁹ sumiƭ ex eo ꝙ põt ɔ̃clude re opposita ɔ̃dictorie. 2° võ ex eo ꝙ põt ɔcludẽ opposi ta ꝑuatiue. 3° võ ex eo ꝙ põt ɔcludere opposita cõtra rie: sed ignorãtia elenchi: qr magis formaĩr respicit op põnẽ: qr maxime oppõ est ɔtradictoria: ⁊ maxime for maĩr respicit aliqd eoꝝ que ponunƭ in rõne el⁹ ⁊ potis sime in diffõne illa dicunƭ eẽ foialia que sũt cõpletiua rõnis rei merito. ergo modi hui⁹ falle sumunƭ ƀm illas q̃tuor ꝑticulas positas in diffõne elẽchi que formaĩr vi denƭ cõplere rõnem ɔ̃dictionis. iõ diciƭ in textu ꝙ hee fallacia fieri hẽt ex diminutione rõnis elẽchi. Quarto qr affirmare aliqd ƀ3 qd ⁊ negare simplr. uel affirmare simplr ⁊ negare ƀ3 qd nõ est sumere affirmationẽ ⁊ ne gationẽ de eodẽ. negatio eni simplr nõ est negatio eius qḋ est eẽ ƀm qd: nec ecõuerso. iõ fallacia ƀm qd: ut pa tet in illo caplo. Aut ergo sic diuidẽdũ. deficit a ɔ̃dicti one: qr nõ est de eodẽ. fallacia võ ignorãtie elenchi ma gis videƭ deficere a ɔ̃dictione: qr nõ est eodẽ mõ. ex h ꝙ appet nõ eẽ bonaȝ positionẽ illoꝝ qui dicũt fallaciã ƀ3 qd differre ab ignorãtia elẽchi: qr ignorãtia elẽchi ɔcludit opposita. ƀ3 qd aũt nõ. nã ut pȝ ex textu phi. fal lacia ƀm qd ɔcludit oppõnẽ: sed quõ differẽt tr hee fallacia ⁊ illa se hñt ad oppõneȝ pȝ per iam dicta.

Q

Ui aũt in eo qḋ ideȝ in principio erat sumere sunt qdẽ sic: ⁊ totidẽ modis quotiẽs cõtingit: id qḋ in principio est petere.

¶ Hic ut dicebaƭ determinat phs de petitione ꝑncipij: ⁊ duo facit: qr ꝑmo inuit modos huius fallacie. 2° assi gnat cãm apparẽtie ei⁹ ibi. Uidenƭ aũt arguere. Di cit ergo ꝙ ꝑalogismi qui fiũt in eo ꝙ sumũt qḋ erat in ꝑncipio fiũt qdẽ sic ⁊ totidẽ modis quotiẽs ɔtingit pe tere qḋ est in ꝑncipio. ¶ Notãdũ aũt: ꝙ de modis pe titionis ꝑncipij determinatum est in 2° ꝑoꝝ. ubi danƭ duo modi petitionis ꝑncipij: quoꝝ vnus est: qñ petiƭ statim qḋ est in ꝑn°. 2° est qñ nõ petiƭ statim: ⁊ cũ petiƭ statim ɔtingit duplr. qr uel fit sub eodẽ noie: ut dicen do. hõ currit. ḡ hõ currit: ⁊ tũc nulla est ibi falla: qr nõ põt ibi eẽ deceptio: qr sic arguẽs: nec ꝓbat nec videƭ ꝓ bare. 2° mõ põt h ɔtigere sub diuso noie: ut pȝ in syno nimis dicẽdo. tunica est. ḡ uestis est. si võ petitio ꝑnci pij non fiat statim põt ẽt duplr ɔtingere. ꝑmo si maior sit eque dubia uel magis dubia q̃ ɔcl̃o. 2° si minor sit eque uł magis dubia q̃ ɔcl̃o. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ i ꝑmis modis diciƭ statim peti qḋ est in ꝑncipio. qr statim ꝓ baƭ idẽ per idẽ: sed in sc̃dis modis nõ statiȝ ꝓbaƭ idem per idẽ. sed si maior sit eque dubia: uel magis q̃ ɔcl̃o ⁊ termini minoris accipianƭ ɔuertibiles: tũc cũ ɔcl̃one ⁊ cũ ɔuersa minoris ɔcludeƭ maior: sed si maior ꝓbat ɔcl̃onẽ: ⁊ ɔcl̃o ꝓbat maiorẽ: minor ꝓbabit maioreȝ: ⁊ ɔcl̃o ɔ̃nem. ⁊ sic idẽ ꝓbabit ideȝ. eodẽ aũt mõ si minor eẽt eque dubia uel magis q̃ ɔcl̃o ⁊ termini maioris acciperenƭ ɔuertibiles cũ ɔ̃ne. ⁊ cũ ɔuersa maioris cõ eluderet minorẽ ⁊ sic ꝓbareƭ idẽ per ideȝ: ⁊ maxime qr maior uel minor poniƭ magis uel eque dubia. ut ɔcl̃o: ɔcl̃o eque ꝓbabit seipam sic maior uel minor ꝓbãt eã. petiƭ ergo in talibus ꝑn^m nõ statim: qr nõ statim appa ret ꝙ idẽ ꝓbet idẽ: sed assumpta ɔ̃ne cum ɔuersa alteri us ꝑmissarũ ɔcludiƭ altera ꝑmissarũ: ⁊ qr nõ magis est dubia ɔclusio q̃ altera ꝑmissarũ: conclusio ꝓbabit al teram ꝑmissaruȝ: ⁊ ꝓbabiƭ ab ea. ꝓpter qḋ arguiƭ ꝙ ꝓ beƭ a seipa: ⁊ idẽ ꝓbet idem. ¶ Notãdũ etiã: ꝙ de pe titione ꝑncipij determinaƭ in 8° topicorum. ⁊ ibi assi gnanƭ qnque modi petitionis ꝑncipij: quorũ vnus est qñ per diffõnem ꝓbaƭ diffinitũ: uel ecõuerso. 2° est qñ ꝑticulare ꝓbaƭ per uleẽ: ut siqs uolẽs ꝓbare ꝙ contra riorũ sit vna disciplina: petit ab aduersario sibi cõcedi ꝙ oium oppositorum sit eadẽ disciplina. 3° modus est. si fiat ecõuerso. ut si per ꝑticulare ꝓbaƭ uleẽ. ut siqs uo lens ꝓbare oium oppositoꝝ eandẽ esse disciplinaȝ pe tat ab aduersario ꝙ sibi ɔcedat. oium ɔtrarioꝝ ꝑuati uoꝝ relatiuoꝝ ⁊ ɔtradictorioꝝ esse eandẽ disciplinaȝ. 4° modus est. si aliqs petat diuisim qḋ vult ꝓbare con iunctim: uel ecõuerso: ut si petat sibi cõcedi medicinam esse scientiã sani: ⁊ eẽ sciam egri: ⁊ iferat medicinã esse sciẽtiam sani ⁊ egri. 5° modus est. si uolẽs ꝓbare vnuȝ relatiuoꝝ petat sibi ɔcedi aliud: ut uolẽs ꝓbare ꝙ dya meter sit icõmensurabilis coste. petat sibi cõcedi ꝙ co sta sit incõmensurabilis dyametro.

His visis consurgit dubitatio. nã cũ eodẽ mõ assignenƭ modi petitiõis ꝑncipij in 2° ꝑoꝝ ⁊ 8. topi^c. cũ di a phõ: ꝙ petitio ei⁹ qḋ est i ꝑn° fit tot modis quot modis ɔtingit petẽ ꝑn^m rõnabilr. dubitaƭ utrũ itelligat de modis assignatis in 2° ꝑorum uel in 8° topicoꝝ. Ad qḋ dixerũt qdã ꝙ itelligiƭ h de modis assignatis in 2° ꝑoꝝ: ad qḋ ponẽdũ forte iõ mo ti sunt: qr ut coiter ɔsueuit dici h est differẽtia iter mo dos petitiõis ꝑncipij assignaos in 2° ꝑorũ. ⁊ in 8° topi corum. qr in 2° ꝑoꝝ magis determinaƭ de tali petitio ne ƀm ueritatẽ. in 8° võ topicorũ magis ƀ3 opinionẽ. videƭ enim eẽ bona rõ. aial rõnale mortale currit. ergo hõ currit: ⁊ tñ videƭ peti ꝑncipiuȝ ƀm librũ topi^c. ⁊ ꝙ idẽ sit sill̃s sophisticus ⁊ bona rõ: videƭ oino eẽ icõue niẽs: sed ꝙ hec rõ nõ ieludat in sequentib⁹ apparebit. ad ꝑsens aũt sufficiat scire ꝙ modi petitiõis ꝑncipij ƀ3 quos hẽt eẽ falla sumẽdi sunt ƀ3 modos assignatos in 8° topicoꝝ. ⁊ nõ ƀm modos positos in 2° ꝑorũ. huius aũt fides ex hoc sumiƭ. declarari eni fuit supra ꝙ falle nihil aliud sunt nisi quedã locales hitudines sophisti ce: ⁊ qr sill̃s dialetic⁹ supra sill̃m simplr addit hitudinẽ localẽ. ideo sill̃us sophisticus ƀm ꝙ huiusmodi magis direcre: ⁊ per se peccat cõtra sill̃um dialeticũ q̃ contra sill̃m simplr: ⁊ qr modi petitionis ꝑncipij positi in 8° topi^c. accipiunƭ ut sũt obligtas sill̃i dialetici modi deseruiẽtes huic fallacie magis ꝓprie accipiunƭ: ut tra dunƭ in 8° topicoꝝ q̃ in 2° ꝑorum.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utruȝ spectet ad hanc doctrinam determinare de petitione ꝑncipij: ⁊ videƭ ꝙ nõ: qr ois petitio ꝑncipij uel est ƀm ueritatẽ: uel ƀm opinioneȝ. sed de petitione ꝑncipij ƀ3 ueritatẽ sufficiẽter determinaƭ in 2° prioꝝ: de petitione võ ꝑncipij ƀm opinionẽ sufficiẽter tradiƭ in 8° topi^c. supflu it ergo tractat⁹ iste de petitione ꝑnci pij. ¶ Dõm ꝙ nõ est icõueniẽs in diuersis libris: uel ẽt in diuersis sentẽtijs determinari de eodem sub alia ⁊ alia rõne. De petitione ergo ꝑncipij determinaƭ in lib° topicoꝝ ⁊ hic. ƀ3 nõ sub eadẽ rõne. ibi eni determi naƭ de h⁹ petitione solũ ut est obligtas sill̃i dialetici. hic aũt determinaƭ de ea: nõ solũ ut est obligtas: sed ut est apparẽs: ⁊ ut hẽt decipe: ꝓpter qḋ si eẽt aliqua peti cio ꝑncipij que sic eẽt obligtas ⁊ ꝙ nullo mõ eẽt appa rens: ⁊ nullo mõ hẽret decipe: sed statim appetet ꝙ ꝓ bareƭ idem per ideȝ nõ eẽt ibi falla ꝓpter qḋ si diceret. hõ currit. ḡ hõ currit: nulla eẽt ibi fallacia.

Ulterius forte dubitaret aliqs. cuȝ ƀm modos assignatos in 8° topicoruȝ hẽat fieri petitio ꝑncipij que est falla. utrũ ƀm istos modos hẽat fieri bonus sill̃s. naȝ ut dicebaƭ videƭ oino icõueniens ƀm eosdẽ modos fieri sill̃m bonũ ⁊ sophisticũ. ¶ R̃° dõȝ ꝙ nõ est icõueniẽs aliq̃ ꝑdicata ꝓbari de diffinito per diffõnẽ: ⁊ de ꝑticulari per uleẽ ƀm petitionẽ ꝑncipij

⁊ aliq̄ p̄dicata ꝓbari de talibꝰ absq3 petitione p̄ncipij. lȝ eni idē dicat diffinitū3 ⁊ diffō: ⁊ uāle: ⁊ pticulare: tn̄ nō dicūt idē sub eadē rōne: ⁊ ꝓpter hāc diuersitatē rōnis aliq̄ p̄dicata magis per se isunt sp̄ei q̄3 gn̄i: ut q̄ anguli itrinseci ualeāt duos rectos. magis per se iest triāgulo q̄3 figure: sic ēt aliq̄ p̄dicata magis per se isunt generi q̄3 sp̄ei: ⁊ uli q̄3 pticulari: ut q̄ anguli extrinseci ualeant q̄tuor rectos. magis per se iest figure q̄3 triangulo: ⁊ eē coloratū magis per se inest corpori terminato q̄3 lapidi: ⁊ qd̄ dictū est de uli ⁊ pticulari ueritatē hēt de diffōne ⁊ diffinito. aliq̄ eni sunt que euidētiꝰ cōpetūt diffōni q̄3 diffinito. ¶ Diffō eni exp̄mit cās ⁊ p̄nª diffiniti. iō cognita diffōne rei inotescit nobis aliq̄ inesse ip̄i rei. utrū aūt sit potissima demrātio per diffōnē subti ꝓbare passionez de ip̄o subō diffinito inuestigare nō est p̄sentis speculatiōis. sufficiat aūt ad p̄sens scire aliq̄ p̄dicata euidētiꝰ inesse diffōni q̄3 diffinito. aliq̄ vō ecōuerso. cū ḡ q̄rif utrū per eosdē modos possit eē bonus sill's ⁊ petitio p̄ncipij pōt nō eē icōueniēs locū3 a diffōne eē bonū locū dialeticū ⁊ esse petitionē p̄ncipij: alr tn̄ ⁊ alr. nā in his que euidētiꝰ isunt diffōni q̄3 diffinito. si ꝓcedaf a diffōne ad diffinitū: pōt ibi bonꝰ esse locꝰ dialeticꝰ: ⁊ uocaf locꝰ a diffōne. si vō fiat talis processus i his que nō euidētiꝰ isūt diffōni q̄3 diffinito poterit ibi eē locꝰ sophisticꝰ: ⁊ uocabif petitio p̄ncipij. ⁊ qd̄ dictū est de diffōne respectu diffiniti vitatē hēt de uli respectu pticularis: uel ēt de alijs modis qbꝰ petif p̄nᵐ. Si eni diceref oīa opposita. ergo ꝯtraria: si iste ꝓcessus fieret in his que euidētiꝰ iessent oppositis q̄3 ꝯtrarijs: ⁊ in uli q̄3 in pticulari eēt bonꝰ locꝰ dialeticꝰ. ḡ uocaretur locus a toto in q̄ntitate. si vō fieret talis ꝓcessus in his que nō euidētiꝰ iessent oppositis q̄3 ꝯtrarijs ⁊ supiori q̄3 inferiori eēt ibi locus sophisticꝰ: ⁊ diceretur petitio p̄ncipij. apparet ergo vitas quesiti.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū in vno ⁊ eodē ꝓcessu ⁊ respectu eorūdē p̄dicatoꝝ posset eē petitio p̄ncipij ⁊ bonꝰ sill's. nō eni ē difficile videre quō i alijs ⁊ alijs p̄dicatis ꝓcedēdo a diffinitiōe ad diffinitū aliq̄n arguimꝰ per notiora. aliq̄n per minꝰ nota: ⁊ cū arguimꝰ per notiora est ibi bonus locꝰ dialeticꝰ. cū ḡ per minꝰ nota est ibi petitio p̄ncipij. sed utrū in eisdē p̄dicatis possit h̄ ꝯtigē vidē nō est facile. ¶ Sciēdū ḡ q̄ sillus dialeticꝰ pōt duplr dici. simplr ⁊ obuiatiuꝰ. dialetica eni simplr semp est ex ꝓbabilibꝰ simplr: sed dialetica ut est obuiatiua. sufficit q̄ sit ex ꝓbabilibus aliq̄liter: ⁊ sic dialetica duplr pōt sumi: sic petitio p̄ncipij: ut est obligas silli dialetici duplr sumi hēt: uel ut est obligas silli dialetici simplr: ⁊ sic est petitio p̄ncipij simplr. uel ut est obligas silli dialetici obuiatiui: ⁊ sic est petitio p̄ncipij aliq̄liter. dialetica eni lȝ posit sillare ex falsis ut est obuiatiua: q̄ h̄ mō nihil ꝓhibet quedā falsa ꝓbabiliora eē q̄busdā ueris: ut dicif i top̄. simplr tn̄ semp sillogizat ex ueris: nā simplr loquēdo: ut uere est dicere uera semp ⁊ meliora vō sunt sillogizabiliora: ⁊ p̄suasibiliora: ut dꝛ̄ p̄ꝰ rhetoricoꝝ. ¶ Possumꝰ ḡ dicere q̄ duplex est petitio p̄ncipij s̄m ueritatē: ⁊ s̄m opionez. ⁊ s̄m vitatez duplr. uel absolute sumpta: uel ꝯpata ad hitudinē localem. petitio ḡ p̄ncipij simplr ⁊ s̄m vitatez sumpta absolute opponif sill'o simplr absolute sūpto. S3 petitio p̄ncipij sumpta simplr siue s̄m vitatē si nō accipiaf absolute ⁊ ulr: s3 sumaf ut est ꝯpata ad hitudinē localē. sic opponif sill'o dialetico s̄m se accepto. si vō sumaf petitio p̄ncipij s̄3 opinionē sic opponif sillogismo dialetico: ut ē obuiatiuꝰ. ¶ Cū ḡ querif utrū in eisdē termis: ⁊ in eisdē p̄dicatis possit eē sill'o dialeticus simplr ⁊ petitio p̄ncipij: si accipiaf sill's dialeticꝰ simplr ⁊ petitio p̄ncipij s̄m ueritatē p3 q̄ non: q̄ tunc eadē p̄dicata ⁊ respectu eiusdez simplr ⁊ per se loquēdo eēnt notiora ⁊ minꝰ nota: qd̄ est inconueniēs. Sed nō s̄m eādē rōnē ⁊ in eisdē p̄dicatis eē sill3 dialeticu3 simpliciter ⁊ petitionem p̄ncipij s̄m opinionem non est iconueniēs.

Alterius. cū sill's sophisticus sit quedā obligtas silli dialetici ⁊ sillogismo dialetico opponaf duplex petitio p̄ncipij. s. s̄3 vitatē: ⁊ s̄m opinionez. Dubitaret forte aliqs. utrū petitio p̄ncipij h̄ tradita accipiēda sit s̄m vitatē ⁊ ut opponif sill'o dialetico simplr uel sumēda sit s̄3 opionē ut opponif sillogismo dialetico obuiatiuo. ¶ Dꝛ̄3 q̄ q̄ oēs falle peccant contra elēchum. elēchus autem magis noīat sillogismū dialeticū ut est obuiatiuꝰ q̄3 sill'm dialeticum simplr sūptu3. si ḡ petitio p̄ncipij: ut h̄ de ea tractaf est q̄dā obligtas elēchi: magis accipienda est ut opponif sill'o dialetico obuiatiuo q̄3 ut opponif sill'o dialetico simplr. ⁊ q̄ sill's dialeticꝰ obuiatiuus accipit ꝯcessa a r̄ndēte: tūc est ꝓprie petitio. s̄m q̄ est fall'a ⁊ ut h̄ de eadē deteriaf q̄n uolēdo ꝓbare aliquā ꝓpōnem a r̄ndēte negatā petimꝰ nobis ꝯcedi aliq̄d qd̄ q̄si est idē qd̄ ꝓpositū. ut si r̄ndēs negaret hō currit ridiculu3 eēt petē ab eo q̄ ꝯcederet aīal rōnale mortale currit. q̄ pari facilitate q̄ negaret vnā negaret ⁊ aliā. ⁊ qd̄ dcm̄ est de diffōne respectu diffiniti: vitatē hēt in oībꝰ modis petitiōis p̄ncipij de q̄bꝰ deteriaf in 8ᵒ topiᶜ. nā si r̄ndēs negaret ꝯtrioꝝ eādē eē disciplinā: ridiculū eēt petē ab eo q̄ ꝯcederet q̄ oiu3 oppositoꝝ eadē sit disciplina. q̄ticūq3 ḡ pari facilitate a r̄ndēte negaf p̄missa: sic ꝯ petif ibi p̄ncipiū s̄3 sill'm dialeticū obuiatiuū. ⁊ q̄ h̄ sit s̄3 modos petitiōis p̄ncipij traditos i. 8ᵒ topiᶜ. iō hec fall'a que est obligtas silli dialetici obuiatiui: accipiēda ē s̄3 modos traditos in 8ᵒ top. ⁊ nō in 1ᵒ p̄oꝝ. q̄ illi modi petitiōis p̄ncipij ꝓp̄e ⁊ directe loquēdo nō sūt obligtas silli dialetici: ⁊ maxīe nō sūt obligtas dialetici silli ut ē obuiatiuꝰ: s3 sunt obligtas silli absolute sūpti. ¶ Notādū ḡ ad euidētiā q̄sitoꝝ q̄ diffō ē eadē diffinito ⁊ est alia: ⁊ ul'e est idē ptic'ari ⁊ ē aliō ⁊ in oībꝰ modis petitiōis p̄ncipij traditis in 8ᵒ topi. est ibi q̄dā idēntas ⁊ q̄dā alietas. ⁊ si rōne alietatis pōt p vnu3 ꝓbari aliō ⁊ p̄nt aliq̄ p̄dicata euidētiꝰ iē eē vni q̄3 alijut p̄nt euidētiꝰ iē eē diffōni q̄3 diffinito uel uli q̄3 pticulari. tn̄ ut talia sūt idē: nō ē ibi ꝓbō aliq̄: q̄ nūq̄3 ꝓbaf idē p idē: ⁊ q̄ notiꝰ est nobis diffōnē eē eādē diffinito q̄3 cogn̄scē que p̄dicata isūt p p̄us diffōni ⁊ que p p̄us diffinito in cōpatiōe ad nos semp petif ibi qd̄ ē in p̄nᵒ. ⁊ q̄ dialetica lȝ simplr sumpta possit ꝓcedē ex ꝓbabilibus simplr. tn̄ ut est obuiatiua d3 ꝓcedē ex ꝓbabilibꝰ quo ad nos. Cū ḡ dꝛ̄ aīal rōnale mortale currit. ḡ hō currit. si hec ꝓpō. aīal rōnale mortale currit. accipif tanq̄3 ꝓbabilis in se si notiꝰ sit iesse aīali cursu3 rōnali mortali q̄3 hoī erit ibi sill's dialeticꝰ simplr ⁊ erit ibi locꝰ a diffōne. sed si accipiaf p̄dicta ꝓpō tanq̄3 ꝯcessa a r̄ndēte erit ibi petitio p̄ncipij: ut p3 per iā dicta. ⁊ q̄ sill's obuiatiuus accipit ꝯcessa a r̄ndēte h̄ fall'a que est obligtas silli obuiatiui sumif s̄3 modos traditos in 8ᵒ topi. ut dictū est. Deīde cū dic.

¶ **Videtur aūt arguere eo q̄ non possint inspicere idem ⁊ diuersum.**

¶ Assignat cām appentie huiꝰ fall'e. d. q̄ paralogismi facti s̄m petitionē p̄ncipij videnf arguē. i. vident ꝓbare itētū eo q̄ audiētes nō p̄nt ispicē idē ⁊ diūsum. cū ḡ petif qd̄ est in p̄nᵒ si d3 eē fall'a est aliq̄lis diūsitas iter p̄missas ⁊ ꝯ̄ne. q̄ si nulla eēt diūsitas ut si fieret talis ꝯlatio hō currit. ḡ hō currit. nulla eēt ibi fall'a. est ḡ ibi diuersitas: s3 nō tāta q̄ sufficiat ad ꝓbādū: ⁊ ꝓpter h̄ diuersitas ꝯ̄nis ⁊ p̄misse est cā appentie huiꝰ fall'e. Diūsitas vō isufficiēs ad ꝓbādu3 est ibi cā non existētie.

Ubi vō s̄m ꝯ̄sis est elenchus: eo q̄ putent ꝯuerti ꝯ̄ntiā. Nā sic est hoc

ex necessitate illud sit: et cũ illud est putant et alterũ esse ex necessitate.

¶ In pte ista determinat phs de fallijs que dicunt non ita pncipales: sed quasi annexe: et tria facit sm qz tres sunt hui⁹ falle: qz pmo determinat de falla ɔ̃ntis que peccat cõtra elenchuz: ut est illatiu⁹: et annectit falle accñtis. 2° determinat de fallacia sm nõ cãm ut cãz que peccat ɔ̃tra elẽchũ ut est pbatiu⁹ et annectit petitioni pncipij. 3° determinat de fallacia sm plures iterrogationes ut vnã que peccat ɔ̃tra elenchũ ut est ɔ̃dictiu⁹. et annectit ignorãtie elẽchi. 2° ibi [Qui vo sunt sm non cãm ut cãz.] 3° ibi [Qui ãt in eo qz duas iterrogatiões.] Circa pm duo facit: qz p° ostdit quõ hẽt fieri ɔ̃ns. 2° ponit palogismos deseruiẽtes tali falle. 2° ibi [Vñ et que circa opionẽ.] Dicit ḡ qz elẽch⁹ .i. palench⁹ qui est sz ɔ̃ns fit eo qz hoies putant ɔ̃uerti ɔ̃ntiã. nã si est hoc .i. si est ãns ex necitate ẽ illd .i. ɔ̃ns. et qz hõ est putãt hoies ignari ɔ̃uerti ɔ̃nãz. putãt eni cũ est illud .i. cũ est ɔ̃ns ex necitate est alterũ .i. ãns. cã ḡ appentie hui⁹ fallacie est idẽtitas ãntis ad ɔ̃ns. causa vo nõ existẽtie est diuersitas eoz. pp̃ter identitatẽ eni ãntis ad ɔ̃ns credimus ɔ̃uerti ɔ̃nam ut pp identitatez hoĩs ad aĩal sicut ualet hõ ḡ aĩal. ita credim⁹ qz ualeat aĩal ergo hõ.

Dubitaret forte aliqs utrũ de fallacia ɔ̃ntis determinari hẽat i hoc li⁰. et videt qz nõ. dictũ est eni ea que determinant in h li⁰ eẽ obligtates silli dialetici: sed arguẽ a põne ɔ̃ntis est arguere ex puris affirmatiuis in 2ª figura. sed h est obligtas sillogismi simplr et est inutilis coniugatio. et de ea determinatur in lib° poz. cap° 9°. nõ ergo debet h tractari de ea. ¶ Rñdeo dõm. qz ɔ̃ns dupliciter põt accipi. p° ut est pura obligtas sillogismi simpliciter. et sic est inutilis coniugatio et de ea hẽt tractari in li° poz. 2° põt ɔ̃siderari ɔ̃ns ut hẽt spãlẽ maxiaz cui initit. initit eni illi maxie que vni et eidẽ sunt eadẽ iter se sunt eadẽ. ut patebit in illo cap°. [Aut ḡ sic diuidẽres.] Et qz hui⁹ maxia ut ibi declarabit nõ est necĩa sed apparẽs et sophica ideo ɔ̃ns ut initit tali maxie est loc⁹ sophic⁹. et nõ est de cõsideratiõe libri poz. Sz est de ɔ̃sideratiõe hui⁹ libri. Ex quo appet qz cũ sillogism⁹ dialetic⁹ reponat in esse per hitudinẽ localẽ sills sophic⁹ peccãs sm ɔ̃ns qz spãliter et directe peccat ɔ̃tra talẽ hitudinẽ imediati⁹ oppoit sillo dialetico qz sillo simplr. Immo qz oẽs silli apparẽtes et sophistici sm qz h⁹i sũt iniũt falsis hitudinib⁹ localib⁹ oẽs tales sillogismi sm qz h⁹i sunt directi⁹ et imediatius ɔ̃dicũt sillo dialetico qz sillo simplr opinãtes aũt ɔ̃tũ ppriã uocez ignorare vident.

Ulterius forte dubitaret aliqs. cũ hec falla nõ solũ fiat a põne ɔ̃ntis: sed a destructione ãntis q̃re poti⁹ noiata est ɔ̃ns qz ãncedẽs. ¶ Dõm qz si bñ cõsideram⁹ hec falla semp fit a põne ɔ̃ntis. naz q̃to spãlius est aliqd affirmatiue sumptũ tãto negatũ gñalius efficit: ut si aĩal est in plus qz hõ. nõ hõ erit in plus qz nõ aĩal. et qz semp illd qd est in plus seqtur ad id qd est in min⁹. Sed aĩal est ɔ̃ns ad hoiem nõ hõ erit ɔ̃ns ad nõ aĩal. negatio ergo fac de ãnte ɔ̃ns et de ɔ̃nte ãns. ãns ḡ destructũ est ɔ̃ns ad ãns negatũ: arguere ḡ a destructione ãntis est arguere a põne ɔ̃ntis. merito ḡ h fallacia noiata est ɔ̃ns qz quodãmõ semp per eã arguit a põne ɔ̃ntis. Deinde cũ dicit.

¶ Vñ et que circa opionẽ sunt ex sensu fallacie fiũt. Sepe eniz fel in el suspican sunt: eo qz sequitur rubens color mel.

¶ Ponit modos hui⁹ falle. ad cui⁹ euidẽtiã notãduz qz ut in dubitatiõib⁹ tangebat h falla semper fit a põne ɔ̃ntis pp̃ter qd formaliter et per se h⁹i falle non est nisi vn⁹ modus. mãliter aũt et q̃si per accñs ut per applicatione ad diuersas mãs siue ad diuersa gña terminoz: põt h⁹i fallacie assignari tres modi. qz h falla uel poterit applicari ad ea que sũt circa sñz et fantasiã et sic est pmus modus. uel poterit applicari ad ea que sunt circa scias. et h fit duplr. qz ille scie uel erũt morales et rhetorice. et sic est scds modus. uel erũt speculatiue et sillogizãtes. et sic est terti⁹. Sz h ergo hec ps diuidit in tres ptes. qz p° ponit modũ sumptũ circa opionẽ et sensuz. 2° ponit modũ sũptũ circa scias morales et rhetoricas. 3° ponit modũ sumptũ circa scias speculatiuas et sillogisticas. scda ibi [Et in rhetoricis.] 3ª ibi [Silr aũt et in sillogisticis.] Possent aũt modi hui⁹ falle aliter accipi. nã lz semp arguam⁹ in hac fallacia a positione ɔ̃ntis illud tñ ɔ̃ns aliqñ sumit affirmatiue: et tũc coi noie dicit rõ ɔ̃ntis siue ɔ̃ns affirmatiũ. aliqñ aũt sumit negatiue: et tũc dicit destructio ãntis siue ãns negatũ: sz hoc ergo ps ista diuidit in duas. qz p° ponit modũ hui⁹ fallacie sm qz arguimus a destructiõe ãncedẽtis. scda ibi [Silr aũt et in sillogisticis.] Circa pm duo fac sz qz duplr docet arguẽ a põne ɔ̃ntis. p° eni docet hoc in his que sunt circa opionez et sñum. scdo in his que sunt circa mãm moralẽ et rhetoricam. scda ibi [Et in rhetoricis.] Prima ps diuidit in duas sm qz duos palogismos ponit. scda ibi [Et qñ accidit.] Dic ergo qz h⁹i palogismi peccãtes sm fallam ɔ̃ntis sunt in his que fiunt circa opinionẽ .i. circa extimationem. sunt eniz ex sensu tales fallacie: nã sepe suspicati sunt hoies mel eẽ fel: eo qz rube⁹ color sequitur mel. sup. sic et fel foiet ãt sic palo⁹: mel est rubeũ. fel est rubeũ. ḡ mel ẽ fel. ¶ Notãdũ aũt qz h⁹i falla dr eẽ ex sensu et circa opionẽ: qz nõ arguẽdo cũ alio: sz vidẽdo et sentiẽdo fel suscipiam et opiam qz sit mel eo qz utrũqz seqt rube⁹ color. D. e. d.

¶ Et quoniam accidit terram pluuia fieri madidam: et si sit madida opinamur pluisse: hoc autem non necessarium.

¶ Ponit 2m palogismũ qui ẽt fit ex sñu et circa opionẽ dicẽs. qñ accidit terrã fieri madidã pluuia .i. per pluuiaz credim⁹ qz ɔ̃uertat ɔ̃ntia. ut si sit terra madida opiamur pluisse. h aũt nõ est necĩũ. põt eni terra madefieri per aquã ẽt si nõ pluat. foiet aũt sic palogism⁹. cũ pluit necẽ ẽ terrã eẽ madidã. ḡ si terra ẽ madida necẽ est pluisse uel foiet sic. cũ pluit terra est madida. nũc terra est madida. ergo pluit. ¶ Notandũ ẽt euidens eẽ hãc fallaciã eẽ extra dictionẽ. cũ pncipiũ decipiẽdi sumat ex ipsa re. decipimur eni sm hãc fallaciã considerãdo per nosmetipsos et vidẽdo et sentiẽdo non minus qz considerãdo cum alijs. Deĩde cum dicit.

¶ Et in rhetoricis que sm signa sunt ex adiunctis sunt demrationes: volẽtes enim oñdere: qñ adulter: quod adiunctum est accipiunt: qñ comptus: aut quoniã in nocte videt errabundus.

¶ Docet quõ arguit in rhetoricis a põne ɔ̃ntis. et duo facit. qz p° inuit h⁹i palogismos. 2° assignat defectum eorũ. 2° ibi [Plib⁹ aũt h.] Dicit ḡ qz in rhetoricis demratiões que sũt sm signa sũt ex adiũctis .i. ex ɔ̃ntib⁹. arguit eni in talib⁹ a põne ɔ̃ñtis: rhetores eni volẽtes oñdẽ de aliq qñ est adulter: accipiũt qd est adiũctũ .i. qd est annexũ. et qd ẽ ɔ̃ns adulter: ut qñ est cõposit⁹ .i. cõpt⁹. adulteri eni cõsueuerũt eẽ cõpti et politi ornãdo se ut pulchriores appeãt. aut ẽt accipiũt: qñ videt errabũdus de nocte. oculus eni adulteri obseruat caliginẽ et tenebrositas tpis videt magis apta ad malefaciẽdũ. formet aũt sic palogism⁹. adulter est cõpt⁹ et polit⁹. iste est h⁹i. ergo est adulter. itẽ adulter est errabũdus et uagabũdus de nocte. iste est h⁹i ḡ et c. Deĩde cum dicit.

¶ Pluribus autem hec quidem insunt: predicatum uero non inest.

¶ Assignat defectum dictorum paralogismorum. dicens quod hoc s. esse compertum et esse errabundum de nocte insunt pluribus hominibus. predicatum uero ut esse adulterum non inest illis. multi enim sunt copti et uagabundi de nocte qui non sunt adulteri. Deinde cum dicit

¶ Similiter autem et in sillogisticis: ut Melissi ratio quoniam infinitum est uniuersum: sumens uniuersum quidem ingenitum esse. Nam ex nihilo fieri.

¶ Ponit modum sumptum a destructione antecedentis: et adaptat hunc modum ad materiam speculatiuam et sillogisticam ostendens rationem melissi sic peccasse. et tria facit. nam primo ponit rationem melissi. 2° ordinat eam secundum hanc fallaciam. 3° ostendit eam deficere et non arguere ex necessitate. 2ª ibi. Quod autem factum est. 3ª ibi. Non necesse est autem. Dicit ergo quod similiter in sillogisticis et in materia speculatiua supercontigit peccare per hanc fallaciam: ut ratio melissi que probabat: quoniam uniuersum est infinitum. sumens autem ad hoc probandum uniuersum esse ingenitum probat uniuersum esse infinitum. nam dicebat ex nihilo nihil fieri ¶ Notandum autem rationem melissi fuisse talem. quod est factum habet principium. uniuersum non est factum: ergo non habet principium. si non habet principium non habet finem. ergo est infinitum. quod autem uniuersum non sit factum probabat: quia si fieret: uel fieret ex ente uel ex non ente. ex ente non. quia ens iam est. quod uero fit non est: ex non ente non: quia ex nihilo nihil fit. totam hanc paralogisationem inuenit philosophus ex uerbis propositis: si diligenter respiciant. Deinde cum dicit.

¶ Quod autem factum est ex principio fieri. Si ergo non factum est principium non habet uniuersum: quare infinitum.

¶ Ordinat dictam rationem secundum hanc fallaciam. dicens quod secundum melissum quod factum est necesse est ex principio fieri. i. habet principium: et tunc destruebat antecedens. dicens si ergo uniuersum non est factum non habet principium: et si non habet principium non habet finem: quare est infinitum. patet autem quod arguebat a destructione antecedentis. debebat enim arguere. quod est factum habet principium. ergo quod non habet principium non est factum. Deinde cum dicit.

¶ Non necesse est autem hoc accidere: non enim omne quod factum est principium habet: et quicquid principium habet factum est uelut non si febris est calor et calidum necesse est febrire esse.

¶ Ostendit hanc rationem deficere et non arguere ex necessitate. ¶ Ad cuius euidentiam sciendum: quod a destructione antecedentis non possumus arguere nisi conuertibili materia. uolens ergo philosophus ostendere rationem melissi non esse necessariam: ostendit quod esse factum et habere principium non sunt conuertibilia. ideo autem quod hoc quod arguebat melissus non est necessarium accidere: quia non arguebat in materia conuertibili. non enim si omne quod factum est habet principium: quicquid habet principium est factum. habere enim principium est in plus quam esse factum. sic ergo non ualet dicta consequentia. uelut non ualet si est febris est calor. ergo quod calidum est necesse est febricitare. esse enim calidum est in plus quam esse febricitans.

Dubitaret forte aliquis. quia uidentur ista esse conuertibilia esse factum et habere principium. est enim de ratione eius quod fit quod habeat principium sue factionis. nihil enim seipsum facit. Rursus quicquid habet principium sue factionis est productum uel factum. cum ergo in materia conuertibili possimus arguere a destructione antecedentis bona erit ratio melissi cum dicebat. quod est factum habet principium. ergo quod non est factum non habet principium. ¶ Respondeo dicendum quod ut philosophus dicit primo phisicorum dicimus habere principium est dupliciter. uel principium factionis. uel principium magnitudinis. si intelligatur de principio factionis. uerum est quod dicitur. nam secundum tale principium quicquid est factum habet principium: et quicquid habet principium est factum. Sed si loquamur de principio magnitudinis sic sequendo opinionem philosophi predicta non sunt conuertibilia. celum enim secundum philosophum habet principium magnitudinis. quia est finitum secundum magnitudinem. nam tamen secundum ipsum est factum. quia non incepit esse. melissus autem non loquebatur de principio factionis: sed de principio magnitudinis. arguebat enim si non habet principium non habet finem. ergo est infinitum. est enim infinitum secundum quod habet principium secundum magnitudinis: non ergo arguebat melissus in materia conuertibili ut obiciebatur. Sicut quidem dicit de ratione melissi hoc omissum est aliter diffusius tractatum.

Ter. 9ª. 10

Ut uero secundum non causam ut causam: cum assumitur quod non causa uelut propter illud fiat redargutio.

¶ In parte ista ut dicebatur determinat philosophus de fallacia secundum non causam ut causam. et tria facit. quia primo ostendit quid sit talis fallacia. 2° manifestat quomodo magis congrue habet fieri. 3° exemplificat de ea. 2ª ibi. Accidit autem huiusmodi. 3ª ibi. Ut quoniam non est anima. Dicit ergo quod paralogismi qui sunt secundum non causam ut causam: tunc fiunt cum assumitur quod non est causa: ac si esset causa: et uelut propter illud fiat redargutio. cum ergo apparentie huius fallacie est conuenientia non cause ad causam. causa uero non existentie est differentia earundem. Deinde cum dicit.

¶ Accidit autem huiusmodi in sillogismis ad impossibile. nam in his necessarium interimere aliquid ex his que posita sunt. Si ergo enumeretur in necessarijs interrogationibus ad quod accidit impossibile uidebitur propter hoc fieri sepe redargutio.

¶ Ostendit quomodo magis congrue habet fieri talis fallacia dicens quod huiusmodi fallacia. s. accidit. i. conuenienter fit in sillogismis ad impossibile. Nam in his sillogismis necessarium est interimere aliquid ex his que posita sunt. semper enim in sillogismis ad impossibile fit reuersio super premissas: et interimitur aliqua premissarum. si ergo in necessarijs interrogationibus. i. si inter necessarias interrogationes. ad quod. i. propter quas accidit impossibile enumeretur aliqua alia propositio. uidebitur sepe fieri redargutio propter hoc. i. propter illam propositionem connumeratam inter necessarias propositiones: et tunc putabitur esse causa redargutionis esse: quod non est causa.

Dubitaret forte aliquis. utrum hec fallacia fieri habeat in sillogismis ostensiuis. Ad quod dicitur communiter quod non fit nisi in sillogismis ad impossibile. hoc enim uidetur littera sonare: ubi dicitur quod accidit huiusmodi fallacia in sillogismis ad impossibile: sed istud stare non potest: quia philosophus in 2° rhetoricorum plane uult secundum non causam ut causam fieri in sillogismis ostensiuis. ¶ Dicendum ergo quod sicut in sillogismis ad impossibile committitur hec fallacia: quia assumitur aliqua propositio que uidetur esse causa redargutionis: cum non sit causa: sic in sillogismis ostensiuis hec fallacia fieri habet: quia accipitur aliquid quod est simile cause: quod tamen non est causa. uidemus enim causam esse id post cuius esse habet esse aliud. si ergo accipiatur aliud post cuius esse sequitur aliud: uidebitur aliud esse causa illius. ut quia post factionem ciuitatis contingunt multa mala: creditur ciuitas esse causa omnium malorum. potest autem sic formari paralogismus. Illud post quod fiunt mala est causa malorum: sed post ciuitatem fiunt mala ergo est ciuitas causa malorum. hic ut dicitur in 2° rhetoricorum est fallacia secundum non causam ut causam: et tamen est sillogismus ostensiuus.

Alterius forte dubitaret aliquis. si hec fallacia non solum fieri habet in sillogismis ad impossibile: sed etiam in ostensiuis. quare in littera non fit mentio de sillogismis ostensiuis. et si magis congrue fit hec fallacia in sillogismis ad impossibile: dubitare potest que sit causa huius. ¶ Dicendum quod hec fallacia magis pure committitur in sillogismis ad impossibile quam in sillogismis ostensiuis. In sillogismis enim ostensiuis sic committitur ista fallacia quod semper habet ibi esse consimilem sic accepta ita modicum differt a priore: quod quasi non meretur dici alia fallacia. non enim ualet si causa est post quam est aliud: ergo est

illud post qd est aliud hēt rōnē eēe. nō g̃ si post ciuitatē sūt mala ciuitas est cā malorū. aliq̃lis g̃ dria est iter hāc fallāz τ ꝯñs: τ ut cōmittit i sillis ꝯñsiuis. nā si eē illud post qd est aliud cōpet tanq̃ ꝯñs ad añs ē ibi ꝯñs si vo cōpet tanq̃ illud qd est sile cē ad cām est ibi fallā fm nō cāz. sit g̃ b mētio de hac fallā solū: ut fit in sillis ad ip oſſ: q2 magis ꝯgrue τ magis ꝓprie hēt eē in tali mā.

cap°. 18.

Ulterius forte dubitaret aliqs. miru de hac fallacia put hēt fieri i sillis ad impoſſe hēat hic deteriari: τ videt q̄ nō: q2 hec fallacia sic accepta videt eē idē qd nō pp h falsuz accidē. vñ τ in lrā dr q̄ iō ꝯuenit hec fallacia: q2 iter ꝓpōnes necīas ad ipoſſibile. l. iter ꝓpōnes que de necītate concludūt impoſſibile enūat aliq̃ alia ꝓpō: τ videt pp illā fieri redargutionē: τ accidere falsum: cū tñ nō sit ita. Cum g̃ nō pp h falsum accidē deteriet in 2° ꝑoꝝ. videt q̄ h determiari nō debeat de tali fallacia. ℭ Dōm q̄ ut multotiens dcm̄ est: nō est icōueniēs de eodē determiari in li. ꝑoꝝ: τ h: dū tñ h sit sub alia rōne. Dato g̃ q̄ idem eēt: nō pp h falsum accidē τ fallacia fz nō cām. nō tñ sub eadem rōne tractat hic de ea. τ in lib° ꝑoꝝ. Sed in lib° ꝑoruz determinat de ea: ut est obligtas quedā. hic autem ut est locus sophistic°: τ ut habet appentiā quādam.

Ulterius dato q̄ idē eēt fallacia fz nō cāz: τ nō pp h falsuz accidē: τ nō eēt icōueniēs deteriari de ea in li° ꝑoꝝ τ h. Dubitaret tñ forte aliqs utrū idē sit fallā fz nō cām: τ nō pp h falsuz accidere. ℭ Dōz q̄ cū q̄rit utrū fallacia fm nō cāz sit idez qd nō pp h falsuz accidē: si itelligat formaliter. nullo mō est idez: q2 sub alia rōne formali accipit hic defect° τ ibi: ut patet per iā dicta. sz si itelligat maīt: τ sit qd utrū circa eādē mām uersari hēat h τ illd diſtīguēdū est de fallacia fm non cām: q2 uel accipit large ut extēdit se ad sillogismos ꝯñsiuos: τ tūc ꝑdicta duo se hñt sic excedētia τ excessa: τ nō fm non cām excedit nō pp hoc falsuz accidē: cū hēat fieri i sillis ꝯñsiuis: τ nō pp h falsū accidere excedit nō cām: q2 in aliqb° sillogismis ad ipoſſibile ꝯtingit non pp h falsum accidē: in qbus non referat fallacia fm nō cām. si vo accipiat fallacia fz nō cāz put hēt fieri magis ꝓpe: τ ut uersat circa mām ad ipoſſibile. sic non pp h falsuz accidē est in plus q̄ in hec fallacia. nā nō ꝓpter h falsum accidere fm q̄ h° dicit obligtatez solū: sed fallacia fm non cām dicit obligtatez cū latētia posita: ergo assumpta ꝓpō pp quā dicit seq falsuz opz hēe aliquā ꝯuenientiā cū ꝑmissis: si debet facere fallacia fm nō cām. Sed per se loquendo τ fm q̄ h° non dr h eē in nō pp h falsuz accidē. ubicūq2 est g̃ fz nō cām in sillis ad ipoſſibile: ubi est nō pp hoc falsum accidē: sed nō ꝯuertit: q2 ubicūq2 est obligtas latēs ibi est obligtas: non tñ ubicūq2 est obligtas ibi est obligtas latens. Deinde cuz dicit.

ℭ **Ut qm̄ nō est anima τ vita idē. Nā si corruptioni generatio cōtrariuz: τ alicui corruptiōi quedā erit generatio ꝯria. Mors aūt corruptio quedā τ ꝯtrariū vita. quare vita generatio τ viuere generari. hoc aūt impoſſibile: si ergo idem anima τ vita.**

ℭ Exemplificat de dicta fallacia. τ tria facit: q2 p° ponit quēdā palogismū peccātē fz dictā fallaciā. 2° assignat defectū illi° palogismi. 3° ꝯcludit q̄dā correlatīa circa dictā fallaciā. 2ª ibi [Non aūt sillogizatū est.] 3ª ibi [Ergo in sillando.] Dicit g̃ q̄ fz nō cām ut cāz ꝯtingit ostēdē: qm̄ aīa τ vita nō est idē. nā si dicat: aīa τ vita idē arguat sic. corruptioni est ꝯria gñatio: τ alicui corruptiōi est ꝯria aliq̃ gñatio. ℭ His positis ꝓcedat sic. mors aūt q̄dā corruptio est τ ē ꝯria vite: cū vita sit idē quod aīa: vita erit quedā gñatio cū mors sit quedā corruptio: τ viuere per ꝯñs erit q̄dā gñari. hoc aūt ipoſſibile. ergo illud ex quo sequit. s. q̄ aīa τ vita sint idem. nō ergo aīa τ vita idē. Deinde cū dicit.

ℭ **Nō autē syllogizatū est. accidit eniz τ si nō dicat aliquis idē animā τ vitā ipoſſibile: sed solū cōtrariū quidē vitā morti cum sit corruptio. corruptioni aūt gñationem.**

ℭ Assignat defectū hui° palogismi dicēs q̄ nō sillatū. i. nō ꝯñsum est q̄ aīa τ vita sint idē. Accidit eni ipoſſibile illud si nō aliqs dicat idem eē vitā τ aīam: sed soluz dicat vitā eē cōtrariā morti. nā si vita ꝯtrariat morti: cū mors sit corruptio: opz q̄ vita sit gñatio. nam corruptioni generationē dicim° eē ꝯtrariā. ℭ Notāduz aūt q̄ viuere viuētib° est eē. mors ergo cuz sit mutatio quedā nō pōt opponi ꝯrie ipsi eē. sed sicut forma hēt aliā formā ꝯriam. sic vni mutationi rñdet alia mutatio tāq̃ ꝯria. mors g̃ que est corruptio viui ꝯriabit nō ei qd est viuere: sed ei qd est gñatio viui: τ q2 hec falsa est q̄ mors τ vita sint ꝯria: ex hoc falso sequit istud falsuz q̄ vita sit quedā gñatio: sicut mors est quedā corruptio hec g̃ ꝓpō. aīa τ vita sunt idē. nō est illa ꝓpō pp quā sequit falsum: sed associata fuit illi pp quā sequebat falsuz: τ hēt quādā ꝯueniētiā cū illa. ℭ Notādū ēt q̄ nō est itētio phi ꝓbare q̄ aīa sit idē qd vita: uel q̄ non sit idē: sed itentio sua est exēplificare de dicta fallā: τ ostēdere q̄ nō seqtur falsum pp ꝓpōnem hāc. aīa τ vita est idē: sz pp hāc mors τ vita sūt ꝯria. ℭ Notādū āt q̄ in tali ꝓcessu ē accipe aliqd qd ē cā fl̃i: ut ꝓpō illa. mors τ vita sūt ꝯria. τ aliqd pp qd nō seqtur falsuz. ut h. aīa τ vita idē. iō dr̄ hec fallā fz nō cāz ut cām: q2 assignat eā redargutiōis τ fl̃i: qd nō est h° cā. ℭ Notādū ēt q̄ ꝓpō illa que nō est eā fl̃i sz associat ei que est h° cā dz aliquā ꝯueniētiā hēe cū ꝓpōne illa que est h° cā: ut hec ꝓpō. aīa τ vita idē: lz nō sit cā hui° fl̃i q̄ viuē sit gñari: hēt tñ aliquā ꝯueniētiā cū hac ꝓpōne. vita τ mors sūt ꝯria: ex qua seqt dictū fl̃m: q2 in q̄libet istaꝝ ꝓpōnum accipit h termin° q̄ est vita. si eni ꝓpō assūpta in nullo termio cōicaret cū ꝓpōne illa que ē cā fl̃i ut cōiter ponit. nō eēt ibi fallā. iō cōiter dr̄ q̄ h° fallē sūt duo modi: q2 ꝓpō assumpta dupl'r pōt ꝯuenire cū ꝓpōne que est cā falsi: q2 uel ꝯuenit in subo: τ tūc est vnus modus uel ꝯuenit in ꝑdicato: τ tūc est ali° modus. si eni ꝯueniret in utroq2 termio eēt eadē ꝓpō. si aūt in neutro conueniret nō faceret fallā: q2 nō eēt ibi cā appentie.

Dubitaret g̃ aliqs. utrū hec fallā sit fallā i dictiōe: τ vr̄ q̄ sic: q2 si cā appentie hui° fallē est: ut cōiter ponit: q2 ꝓpō que nō ē cā ꝯuenit in aliq̃ termio cū ꝓpōne que ē cā: cū ꝯuenire in aliq̃ termio sit ꝯueniētia fz uocē: vr̄ q̄ h° fallā fiat circa dictionē: q2 ꝑn° decipiēdi sumit ex pte uocis. ℭ Ut g̃ appeat veritas q̄stis sciēdū q̄ i q̄libet motu ad formā sūt tres termini. nā fz q̄ mot° ꝯtinuimode termiat: sic hz diuisos termios. mot° eni pōt ꝯsiderari: ut ē qd q̄ntū τ qd ꝯtinuuz: τ sic terminat p mutationē. sic eni pūct° termiat lineā fz q̄ntitatē: ita q̄ ultra ultimū pūctū se non extēdit linea. sic ultia mutatio: siue ultimū mutatū eē termiat motū fz q̄ntitatē: q2 ultra illd se nō extēdit q̄ntitas mot°. 2° pōt ꝯsiderari termiatio mot° put mot° est termiate. i. determiate in h gñe τ in hac spē: τ sic termin° nō ē mutatio sz forma. mot° eni repōit in gñe p formas siue p res ad q̄scūq2 ē mot°: ut pt hz i ex 3° phicoꝝ. τ sic mot° termiat ad formā. termiat ēt ad eē q̄ ē act° forme. termini g̃ mot° sūt ali τ ali mutatio forme: τ eē. gñatio g̃ est q̄dā termin° mot° cū sit mutatio q̄dā: τ aīa est termin° mot°: cū sit forma p gñonē iducta: τ viuē ē q̄dā termin° mot°: cū sit qddā eē: τ q̄dā act° aie. h g̃ ꝓpō. aīa τ vita idē. ꝯuenit cū his duab° ꝑmissis. vz cū hac. gñatio τ corruptio sūt ꝯria: τ cū hac: mors τ vita sūt ꝯria. nā cū gñio τ corru° sint

terminū: τ formis eē siue aīa τ vita sint termini mor⁹. oēs hec ppōnes. vz gñatio τ corruptio sūt ɔ̄ria: mors τ vita sūt ɔ̄tia: aīa τ vita idē. ɔueniūt nō solū in uoce: sʒ ēt in re: q2 oēs dicere ppōnes accipiūt ea que sūt termini mor⁹. uł si uolum⁹ tenē modū cōez qui nō ōi ore spuēdus est: dicere possum⁹ q ɔueniētia sm pdicatuz uel sbm pōt attendi dupl̄r. uel rōne uocis: uel rōne rei per uocez sigte. hec ergo fallacia cōmittit̄ ex eo q ppō que non est cā redargutionis ɔuenit cū ppōne que est h⁹ cā in altero terminoꝝ: non rōne uocis: sed rōne rei sigte p illū terminuz: ppter qd̄ appet hāc fallaciā eē ex dictionē τ non in dictione. Deinde cuz dicit.

Ergo isillogizate qdē simpl̄r nō sūt h⁹ orones: ad ppositū aūt sillogizate.

Cōcludit quedā corre^a circa hāc fallaz. τ tria fac̄ sʒ q tria talia corre^a ponit. 2ª ibi [Et latet plerūqz.] 3ª ibi [Ergo pp ɔ̄ñs.] dic̄ ḡ q h⁹ orōnes fc̄e sʒ nō cāz ut cāz simpl̄r nō sūt sillogiçate. ad ppositū āt insillate. Notādū aūt q in falla est duplex pcessus. vnus a p̄missis ad ɔ̄nē. alī⁹ cū a ɔ̄ne pcedim⁹ ad itermedū aliquā p̄missaꝝ. utet q eni pcessus ē bon⁹ τ nō bon⁹: τ sillat⁹ τ nō sillat⁹. simpl̄r eniz pcessus ille qui fit a p̄missis ad ɔ̄nē sillat⁹ est: q2 sm rei vitatē seqr̄ ɔclo ex p̄missis. ad ppositū aūt nō est sillat⁹: q2 nō seqr̄ ɔ̄ ex illa p̄missa quā assumim⁹. Rursus pcedēdo a ɔ̄ne ad p̄missas simpl̄r τ sm vitatem est ibi itermēda aliqua ppō: sed non est ibi itermēda illa quā itermim⁹. de eni est ibi aliq ppō que ē cā ssitatis: sʒ nō illa quaz assignam⁹ p cā. D. c. d.

Et latet plerunqz non minus ipsos interrogantes huiusmodi.

Ponit 2^m corre^m. d. q h⁹ modus paralogiçādi plerūqz nō min⁹ latet ipos iterrogātes q̄ rñdentes. D. c. d.

Ergo ppter cōsequens: τ ppter nō causaz huiusmodi argumentationes sunt.

Quasi epilogādo ponit 3^m corre^m. d. q ppter ɔ̄ñs: τ pp nō cāz ut cāz sūt h⁹ argumētatiōes q̄ dcē sūt. Notādum aūt h̄ tria corre^a sic accipi. hec eniz falla tripl̄r pōt ɔsiderari. p̄⁹ ut fit i sillis ad ipoīe: τ sic ɔuenit cū petitiōe p̄ncipij. nā sic petitio p̄ncipij simpl̄r ifert: tñ non ifert ad ppositū: q2 nō pbat. sic h^c falla simpl̄r sillat: ad ppositū aūt isillata est. 2° pōt cōsiderari hec falla ut est ex dictionē. τ sic: q2 p̄n^m decipiēdi sumit ex pte rei: nō min⁹ hō decipit̄ per semetipm q̄ rōcinādo cū alio. pp qd̄ defect⁹ hui⁹ falle nō min⁹ latet itertogātes q̄ rñdentes. 3° pōt ɔsiderari dicta falla: ut fit in sillis ostiuis: τ sic ut dicebat̄ q̄si est eadē cū falla ɔ̄ntis. iō in epilogādo annectit eā p̄bs falle ɔ̄ntis. d. q sm ɔ̄ñs: τ sm non cām ut cām sunt h⁹ palogismi. p̄^m ergo corre^m deseruit huic falle. ut ɔuenit cū petitione p̄ncipij. 2^m vo deseruit ei ut est falla ex dictionē. 3^m vo ut ɔuenit cū ɔ̄nte.

Qui aūt in eo q duas iterrogatiōes ut vnā faciūt q̄si plures latet esse: τ q̄si vnius assignat̄ respōsio vna.

q

In pte ista determiat p̄bs de falla sʒ pl̄es iterrogatiōes ut vnā: τ eria facit: q2 p̄⁹ ondit quō h̄et fieri hec falla. 2° assignat facilitatē τ difficultatē circa eā. 3° ponit modos ei⁹. 2ª ibi [In aliqb⁹ ḡ.] 3ª ibi [Ut putas h̄ τ h̄.] dicit ergo q palogismi qui fiunt in eo q faciunt duas iterrogationes ut vnā. fiunt q̄ñ latet illas iterrogationes eē plures: τ q2 credit̄ eē vna iterrogatio q̄si vnius iterrogationis assignat̄ vna rñsio. cā ḡ apparētie huius fallacie est ɔueniētia iter plures iterrogationes τ vnā. cā vo nō exn̄tie est differētia earūdē.

Dubitaret forte aliqs quō h̄et esse iterrogatio pl̄es. Dōz q ppō iterrogatio τ enūciatio idē dn̄t: sed nō eodē mō. sed dr̄ enūciatio eo q est sigtiua ueri uel falsi. ppō vo dr̄ eo q ordinat̄ in sillm uel ad aliquā ɔ̄nē. iō sic dicta est ppō q̄si p alio pō. Interrogatio vo dr̄ ut ad iterrogationē ordinat̄ qd̄ ipʒ nomē ondit. idē ē ḡ q̄rere quō ē ppō uł enūciatio pl̄es: τ quō iterroga⁹ pl̄es. Sciēdū ḡ q itell̄s ut aliās tactū fuit sʒ diūsos act⁹ diūsa fo2at. naz ut itelligit qdditatē simpliciū fo2at diffōnē: ut vo itelligit cōposita fo2at enūciationē. vnitas ḡ diffōnis accipiēda est ex qdditate τ nā rei. ptes ḡ diffōnis nō sūt vnuz: q2 sūt in vno: q2 sic oīa eēnt vnū: sʒ sūt vnū: q2 dn̄t vnaz qdditatē τ nāz. ut dr̄. 7. meta^cc. vnitas vo enūciatiōis accipiēda est ex itell̄u componēte τ diuidēte. ubi ḡ cadit vna versio itell̄s cōponētis ē vna enūciatio. ubi ḡ cadūt pl̄es cōpōnes τ pl̄es actiōes itell̄s cōponentis τ diuidētis sūt pl̄es enūciatiōes: τ q2 ex vna cōpōne solū vnū cōponitur cū vno simpl̄r: τ p oēm modū nō est enūciatio vna nisi in q̄ cōponit̄ vnū cū vno. ubi ḡ pl̄a p̄dicant̄ de plib⁹ uel pl̄a de vno uel vnū de plib⁹ est enūciatio plures.

co.16

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū hec falla differat ab equiuocatiōe vel ab amphibologia. τ videt̄ q nō. nā p equiuocationē fit enūciatio pl̄es. si eni h̄ nomē tunica iponeret̄ hoī τ equ: τ diceret̄ tunica ē alba. nihil eēt aliud dicē q̄ hō ē alb⁹: τ equ⁹ est alb⁹. ut dr̄ i p̄⁹ pier^{ar}. est ḡ dcā enunciatio pl̄es. sic ēt τ āphi^{ca} locutio ē ppō pl̄es pp plitatē sigtoꝝ. non ḡ hec falla dr̄t ab illis. Dōz q h^c falla diūsa ē a q̄libet illarū. ibi eni sign̄t pl̄a sb vna uoce: ut sb vna dictiōe: uł sb vna orone. h̄ aūt sign̄t pl̄a sub plib⁹ uocib⁹ singularib⁹: uel sub nūo plurali h̄nte vim pluriuz singularium.

Alterius forte dubitaret aliqs qd est qd̄ facit iterrogatiōes pl̄es appere vnā. Ad qd̄ dixerūt qdā q lʒ vnitas uocis nō sit cā hui⁹ apparentie: q2 h̄ est in equiuocatiōe τ amphi^a. est tñ cā hui⁹ vnitatis vnitas modi iterrogādi: q2 sub vna ɔiūctiōe iterrogatiua iterrogant̄: sed cū modus iterrogādi se teneat ex pte uocis: si vnitas modi iterrogādi eēt p̄n^m decipiēdi in hac falla. h⁹ falla eēt i dictiōe: nō ex dictionē: q2 p̄n^m decipiēdi sumeret ex pte uocis. Dōz ḡ q cōuenientia ex pte reꝝ iterrogataꝝ ē id qd̄ fac̄ pl̄es iterrogatiōes appere vnā. iō si iterrogata sʒ i ē multū differāt facile est vidē q ibi est iterrogatio pl̄es. possum⁹ ḡ dicere q eo ip̄o q aliq plura sit̄ demrari pñt. τ de eis sit̄ q̄ri pōt: opʒ illa plura sʒ rez aliq mō ɔuenire τ conuenientia illa est cā apparentie in hac fallacia. diuersitas vo est cā non existentie. Deinde cum dicit.

In aliquibus facile videre q̄m plures: τ q̄m nō reddenda responsio vna: ut utruz terra mare est aut celum.

Assignat facilitatē τ difficultatez circa istā fallaciā: τ duo fac̄: q2 p̄⁹ assignat facilitatē. 2° difficultatē ibi [In aliqb⁹ vo min⁹.] Dicit ḡ q i aliqb⁹ facile est vidē: q̄m sūt plures iterrogationes: τ q̄m nō est reddēda vna responsio: ut pʒ in h̄ exēplo: utrū terra est mare aut celū.

Dubitaret forte aliqs. q̄re h̄ est facile vidē qd sit iterrogatio pl̄es. Ad qd̄ dicūt qdā q iō est facile. q2 nō pfert̄ iterrogatio sb vno mō iterrogādi: sʒ si h̄ eēt cā: ut supra tāgebat̄: hec falla eēt in dictiōe cū modus iterrogādi se teneat ex pte uocis. Dōz ḡ q diūsitas reꝝ iterrogataꝝ ē cā q̄ i ei dicto exēplo de facili appet: q̄m nō est iterrogatio vna. mare eni τ celū τ ult̄ supcelestia: τ hec iferiora adeo differūt q sʒ cōmētatorē i de s̄ba orbis: qcqd ē i h̄ τ ibi: q̄si est totū equoce. Est ḡ hec falla realis: τ ex dictionē cū p̄n^m decipiēdi sumat ex pte rei. Deinde cum dicit.

co⁹.2.

In aliquib⁹ autē minus: τ quasi vna sit: aut cōcedunt in eo q nō respondeant ad interrogatum. aut redargui videntur.

¶ Assignat difficultatē circa hāc fallaciam. d. q in aliqbus minus sup. est facile vidē q sint plēs iterrogatiōes: τ q2 vi: q sit vna iterrogatio. τ tūc aut ↄcedūt illam eē vnā iterrogationē in eo q nō rūdēt ad iterrogatū ut debēt q2 dāt vnā respōsionē: τ tūc redarguunt: aut sup. si nō dāt vnā rūsionē: τ tūc redargui vident. ¶ Notādū ēe q ad plēs iterrogatiōes ut vnā si lateat rūdētez: τ difficile sit ei cogscere ibi eē plures iterrogationes rūdēs uel redarguet: uel videbit redargui. si eniz dabit rūsionē affirmatiuā redarguet: si negatiuam videbit redargui. nā si ppositis duobꝰ. quorū vnꝰ sit videns. τ alter cecus: τ querat ab aliquo. sunt ne hec vidētia aut nō. si rūdeat affirmatiue q sūt vidētia: uere redarguit. sequitur eni ex dicto suo q cecꝰ sit vidēs. sic g rūdens simpliciter ↄcedit illā esse vnā iterrogationē: τ redarguit eo q nō rūdeat ad iterrogatū ut dz: sed si rūdeat negatiue: τ dicat q nō sūt vidētia nō redarguit sed videt redargui. inferret eni opponēs ex quo cecus τ vidēs nō sūt vidētes. g vidēs nō est vidēs: sed hec redargutio est apparēs: nō exīs. ¶ Ulteriꝰ g notādū: q qū aliqd affirmat de plibꝰ pōt de quolibet inferri per se: ut si soz. τ plo currūt: seqt q soz. currat τ plo currat. sed si aliqd negat a pluribꝰ: nō oz q neget a quolibet per se. nō eni si soz. τ plo nō currūt: sequitur q soz. nō currat: τ plo nō currat. est eni uera. soz. τ plo nō currūt altero nō currēte. si ergo cecus τ vidēs sūt vidētia: pōt iferri q cecꝰ sit vidēs: τ vidēs sit vidēs. iō qui rūdet affirmatiue ad iterrogationē plēs dādo vnā rūsionē simplr ↄcedit illā eē vnā τ uere redarguit. Sed q2 cū aliqd negat a plibus: nō opz q negef a quolibet per se: si de ceco τ vidēte rūdet negatiue q nō vidēt: q possit iferri q glibet illoz nō videat. poterit ergo sic rūdēs videri redargui: nō tū sm vitatē pōt redargui. Deinde cū dicit.

¶ Ut putasne h τ h ē hō: qre cū aliqs pcusserit hūc τ hūc hoiez: sz nō hoies pcutiet.

¶ Assignat modos huiꝰ fallie: τ duo facit: q2 pº facit qd dictū est. 2º ondit quō per hāc fallāciam assūptis qbusdā ↄtingit fieri uerū elenchū. 2ª ibi [Qnq3 aūt assumptis qbusdā.] ¶ Ad euidētiā pme ptis sciēdū q modi huius fallie duplr pñt sumi. pº ex ipsis interrogatis. 2º ex mō iterrogādi. si respicit ad ipa iterrogata sūt tres modi istius fallie: q2 uel plura iterrogant de vno: uel vnuz de plibꝰ: uel pla de plibꝰ: τ sic accipiēdo modos huius fallie vnꝰ modus est assignatꝰ in pmisso palogismo cuz dicit. est ne terra mare aut celū. ibi eniz pla: ut mare τ celuz iterrogant de vno. s. de terra. Alij vo duo modi ponunt i sequētibꝰ palogismis: ut i psequēdo patebit. 2º pñt assignari modi huiꝰ fallie ex mō iterrogādi: τ sic eēnt duo modi: q2 cū ē iterrogatio plēs: uel h sit sub numero singulari uel sub plali. duo g fac sz q de his duobꝰ modis exēplificat. 2ª ibi [Aut rursum.] Dicit g q est fallia sz plēs iterrogatiōes ut vnā dicēdo. putas est ne h τ h hō: q si ↄcedat q hic τ hic: ut q soz. τ plo sit hō. arguit ↄtra h q cū aliqs pcussit hūc τ hūc pcussisse hoiem τ nō hoies: qd falsum est. hic aūt fit iterrogatio plures sub nūo singulari. Deinde cum dicit.

¶ Aut rursuz quoz hec qdē sunt bona. illa aūt nō bona oia: aut bona: aut nō bona. Utz eni dixerit: aut qdē elēchū: aut falsuz apparēs videbit facere. nā dicere eorum que nō bona sunt aliqd esse bonū: aut eorū que bona sunt nō bonū falsum.

¶ Ponit aliū modū ut pla iterrogant ut vnuz sub nūo plali. d. q aut rursum sup ppositis qbusdā quoz qdē hec sint bona: alia āt nō bona. pōt queri an oia sint bona aut nō bona. utrū eni dixerit. i. qdcūq3 dixerit rūdens: opponens faciet sibi elenchū uerū aut videbit facere elenchū falsum apparēs. nā si dixerit illa esse bona. arguet q nō bonū sit bonū: si vo dixerit ea esse non bona: dicet ex hoc q bonū sit nō bonū: quorū qdlibet est falsum. nā falsum est dicere aliqd eorū que nō sunt bona eē bonū: aut aliqd eorū que sunt bona eē nō bonū. ¶ Notādū aūt q ppositis bonis τ nō bonis si detur vna responsio: ut dicit in lra. uel fiet elēchus uerus: uel fiet elenchꝰ falsus. s. apparēs: q2 ut supra dicebat: si rūdet affirmatiue: τ ↄcedit oia illa eē bona fit uera redargutio. Sed si rūdet negatiue q nō sunt bona fit redargutio apparēs. ¶ Notādum ēt q per palogismos positos in lra hñtur modi huius fallie: siue ponant tres modi siue duo. nā in pº palogismo cuz dī. est ne terra mare aut celū: ut pz per hita plura qrunt de vno. In 2º vo palogismo cū sbiungit. est ne h τ h hō. vnū qrit de pluribꝰ. In 3º vo palogismo cuz dī sunt ne h bona uel nō bona. plura qrunt de pluribꝰ. sic ēt si accipent modi huiꝰ fallie sm q interrogant plura sub nūo singulari uel plurali. Ad hoc etiā deseruiunt palogismi positi in lra: ut patet per iam dicta. Deide cum dicit.

¶ Quādoq3 aūt assumptis qbusdā: τ elēchus fiet uerus: ut siqs ↄcedat silr vnuz τ plura dici alba: τ nuda: τ ceca.

¶ Ondit quō assūptis qbusdā per hāc fallāz semp fit uerus elēchꝰ: τ duo fac. nā pº pponit qd itēdit. 2º manifestat qd dixerat ibi [Nā si cecū.] Dic g q qnq3 assūptis. i. suppositis qbusdā fiet uerꝰ elēchꝰ: ut siqs ↄcedat silr dici. i. silr diffiniri vnū in singulari: τ plura in plali ut si ↄcedat silr diffiniri alba nuda τ ceca: sicut album nudū τ cecū fiet ei uerꝰ elēchus. ¶ Notādū aūt hanc ptē iō itroduerā eē: q2 ut dicebat: si ad plures iterrogatiōes det vna rūsio affirmatiue: fit ibi uera redargutio si vo det vna rūsio negatiue fit ibi redargutio apparēs. nā ut dicebat qū aliqd negat a plibꝰ sil. nō oz q neget a quolibet per se. nō g opz si bonū τ nō bonū sunt non bona. q h qd dico nō bonū referat cuilibet sigillatiz. ut q tā bonū q3 nō bonū sit nō bonuz: τ iō non est ibi vera redargutio: sz appens. Sed assūptis qbusdā ex suppositō q aliqd diffinit in plurali sicut in singulari. fit ibi uera redargutio: q2 hac suppositione facta cum negatur aliqd a pluribꝰ simul pōt negari a quolibet per se qd quō sit statim patebit. Deide cum dicit.

¶ Nā si cecū est qd nō habet visuz natum aūt habere: τ ceca erūt que nō habēt visuz: nata autē hēre. Quādo ergo hoc qdē habet visum: illud aūt non habet: ambo erūt ul vidētia: ul ceca: qd est impossibile.

¶ Manifestat qd dixerat dicēs q si cecum est qd nō hēt visum: natū est aūt hēre. ceca erūt que nō habēt visum nata sunt aūt hēre. suppositū est eni sic diffiniri aliqd in singulari ut in plurali. qū g offerunt talia duo: quorū hoc qdez hēt visum: illud aūt nō hēt sequtur hac suppositiōe facta q ambo erūt uel vidētia uel ceca. qd est icōueniēs. ¶ Notādū āt q supposito ceco τ vidēte τ querat utrū sint ceca uel vidētia. si rūdeat q videntia: fit ibi uerꝰ elēchus. ut dictū est. Sed si rūdet q nō sunt vidētia. τ ↄcedit q aliqd diffinit in plurali ut in singulari: fit ibi etiā uerꝰ elenchꝰ. nā cecus τ vidēs nō vidēt sunt aūt apti nati videre. ergo cecus τ vidēs sunt ceci τ q2 qui est cecus non videt sequtur q nec cecus nec videns videat. illa ergo suppōne facta que falsa est. vz q aliqd ita diffiniat in plurali: sicut in singulari sequtur h fz: q sic cū aliqd affirmat de aliqbꝰ: silr affirmat de quolibet per se. sic cū aliquid negat ab aliquibꝰ simul negat a quolibet per se: imo q2 de ceco τ vidente opo:

ret alterum vare: vel q videnᵗ uel non videnᵗ. si enim hec est falsa: cecus z videns vident. uera est q non vident. quocūqȝ aūt deᵗ sequitur ɔ̄dictio. nā si cecus z videns vidēt: cecᵒ z vidēs sūt videntia. si aūt cecᵒ z vidēs non vident: supposito q sic diffiniaᵗ aliqd in singulari ut in pl'ali: seqᵗur q cecᵒ z vidēs sunt ceci. cū sint apti nati videre z nō vident. Illa ḡ suppōne facta seqᵗur de ceco z vidente q sint vidētia uel ceca: quoꝝ tñ utrūqȝ est ipoīe. est ḡ ibi uerus elenchus. qꝛ est ħ uera redargutio. Accipiᵗ eni ħ elēchus coiter ad oēȝ redargutionē.

Dubitaret forte aliqs. q̄re cū aliqd affirmaᵗ de plibᵒ sil' pōt iferri de quolibet p se. sȝ cū negaᵗ a pluribᵒ sil: nō opȝ q negeᵗ a q̄libet p se. ℂ Dōȝ q copulatiua affirmatiua ad ħ q sit v̄a opȝ q quelibet pars sit v̄a. si ḡ sor. z martinus currāt oportet q sor. currat z martinᵒ currat. z qa huiusmodi copulatiua regrit ueritatē sigillatim in q̄libet sui pte. opȝ q sigillatiȝ de q̄libet pte possit iferri z etiā affirmaᵗ de pluribᵒ sil. sic ḡ talis copulatiua regrit ueritatē in q̄libet sui pte. altera ḡ pte exñte falsa tota iudicabiᵗ falsa. falsuȝ est ḡ q sor. z martinᵒ curriᵗ sil' altero nō currente. z qꝛ altero nō currēte falsuȝ est q currant: uerȝ erit q nō currāt: uerȝ est ḡ q sor. z martinᵒ nō currāt solo altero nō currēte. Sȝ si cursus pōt negari a duobᵒ p̄dictis. qꝛ solū alter nō currit. non opȝ si cursus negaᵗ ab ambobᵒ sil' q negeᵗ a q̄libet p se. sȝ sufficit q negeᵗ ab altero tm̄. ℂ Notādū ēt q ħ falla. fm q ad plēs interrogatiōes daᵗ vna rñsio pōt annecti alteri fallacie: naȝ ut datur vna rñsio negatiue pōt annecti ħ falla ignorantie elēchi. ut v̄o daᵗ vna rñsio affirmatiue annectiᵗ petitioni p̄ncipij. sed de hoc clarius diceᵗ circa finē illius capituli. Fallacia autem fit in his. Cap. IIII.

a **Ut ergo sic dividentes apparētes sillogismos z elēchos: aut oēs reducendum in elenchi ignorantiā: his qui hanc principium faciunt.**

ℂ Postq̄ p̄hus determinauit de locis sophisticis fȝ se. In p̄tesits determinat de eis ut deficiunt ab elencho. ℂ Ad cuius euidētiā sciēdū q in elēcho reseruaᵗ rō sillogismi simpl'r. addit eni elēchus ut supius dicebaᵗ supra sill'm ɔ̄dictiōēȝ. z qꝛ qcqd peccat ɔ̄ supius peccat ɔ̄ iferius: sill'i sophistici cū peccēt ɔ̄ sillȝ. peccāt ɔ̄ elēchū. dupl'r ḡ loci sophistici p̄nt reduci ad elenchū. pᵒ ul'r ut peccāt ɔ̄ sill'm. scdo sp̄aliter ut peccāt ɔ̄ elēchū. siue p̄ticulas positas in diffōne elēchi. Duo ḡ facit p̄hs. qꝛ p̄mo cōtinuat se ad dicenda. scdo reducit oēs fallas ad ignorātiā elenchi tam ḡnaliter q̄ sp̄aliter. 2a ibi Est oīs eni. Dicit ḡ. aut ḡ apparētes sill'os z elenchos. i. p̄alēchos est sic diuidēdū resoluendo eos in diu'sos locos sophicos. aut oēs tales elēchos reducēdum est in ignorātiā elēchi. z ħ his q hāc ignorātiā faciūt p̄ncipiū. nō eni oibᵒ sill'is ɔ̄tingit reduci in ignorātiā elenchi. sȝ solū ħ cōpetit his sill'is q deficiūt fm talē ignorātiā. cuiusmodi sūt sill'i sophici. In talibᵒ enim sill'is ignorātia elēchi se hēt sicut elm̄ z p̄ncipiū. ℂ Notandū aūt q ignorātia elēchi. de qua ħ agiᵗ est q̄daȝ cois locus sophicus. sicut ḡ sp̄ales loci sophici sunt principia z elemēta sill'oꝝ sophicoꝝ. sic z ignorātia elenchi est elemētū z p̄ncipiū sill'oꝝ taliū. Deinde cum dicit.

ℂ **Est eniȝ oēs resoluere dictos modos in elenchi diffōneȝ. Primuȝ qdē si imodificati. Opȝ eni ex his que posita sūt accidē ɔ̄clōnē: ut dicaᵗ ex nec̄itate: ħ non videaᵗ.**

ℂ Reducit hᵐ sill'os sophicos z duo facit. qꝛ pᵒ reducit eos ḡnaliter ut peccāt ɔ̄ sill'm ex eo q nō ɔ̄cludūt. 2ᵒ reducit eos sp̄aliter ut peccāt ɔ̄ singulas p̄ticlas positas in diffōne elēchi. scda ibi Deinde fm ptes. Dicit ḡ q oēs p̄dictos modos sophicos est resoluē in diffōnē elēchi. peccāt eni ɔ̄ diffōnē elēchi. p̄mū q̄dē peccāt cōtra elēchū z ɔ̄ eius diffōnē. si imodificati sūt. opȝ eniȝ in quolibet sill'o ut ex his que peccāt posita sunt dicaᵗ ex necessitate accidere ɔ̄nē z nō videaᵗ tm̄. sill'i ḡ apparētes nō sūt sill'i. qꝛ sūt imodificati cū nō accidat ibi ɔ̄ ex his que posita sūt. sȝ videaᵗ accidē. pōt ḡ formari sic rō. nihil imodificatū: cū nō ex nec̄itate ɔ̄cludat est sillogismus. sed q̄libet sill'us apparēs est imodificatᵒ. qꝛ nō ɔ̄cludit ex nec̄itate. ḡ nullus talis sill's est sill'us. sed si nō est sill'us nō est elēchus. ḡ oēs tales sill'i peccāt cōtra elēchū z reduçunᵗ in ignorantiā elenchi.

Dubitaret forte aliqs utrū ignorātia elēchi de qua ħ agiᵗ sit falla cois uel specialis. Dōm q oē illud qd aliquo mō se extendit ad oīa alia hēt rōnē cois. z qꝛ ignorātia elenchi: de qua ħ agiᵗ aliquo mō se extēdit ad oēs fallas. iō est cois falla. sicut eni metaphisica. qꝛ se extēdit ad oīa entia est communis scia. sic ignorantia elenchi. qꝛ se quodāmō extēdit ad oēs locos sophisticos est cois fallacia.

Alterius dato hanc fallaciā posse dici cōem. Forte dubitaret aliqs utruȝ sit cois p p̄dicationeȝ uel qua coitate cois sit. ℂ Dōm q fm cōem opionē ħ falla cois est fm p̄dicationē. credūt eni multi q hec falla accepta coiter sit ois falla: ita q formaliter dicaᵗ q equiuocatio est ignorātia elenchi z amphibolᵒ. z sic de alijs. Sed istud stare nō pōt. formaliter eni rō oium fallaciaꝝ differt a rōne huiᵒ falle. ℂ Dicēdū ḡ q sicut vitia z virtutes distinguunᵗ fm q sb alia z alia rōne sumunᵗ sic z falle fm diu'sas rōnes accepte sunt diuerse z distincte. videmus eni in virtutibᵒ q circa eādē mā̄ȝ uersari pōt castus magnanimus z iustus legalis. nā si opa castitatis quis exerceat: qꝛ delectaᵗ in talibᵒ actibᵒ fm se ille ꝓprie castus est. Qui v̄o ħ facit qꝛ honorabile est a ɔ̄cupiscibili abstinere ille magnanimus est. Qui v̄o ħ facit ut ipleat legē que ħ p̄cipit ille iustus legalis est z qd dictū est in opibᵒ castitatis veritatē hēt in opibᵒ largitatis z oium virtutū. Qui enim sua bona largiᵗ ɔ̄ciuibᵒ si delectaᵗ in talibᵒ: largus est. Si v̄o facit talia qa honorifica sunt magnanimus ē. sȝ si hoc facit ut legē ipleat: iustus legalis est. magnanimitas ergo z iustitia legales sūt virtutes cōes ad oēs v̄rtutes. magnanimitas ergo oēm virtutē respicit: quia fȝ p̄hm operaᵗ magnū in qualibet virtute. iustitia etiā legalis oēm virtutē respicit: qꝛ intentio legislatoris esse dȝ iducere ciues ad oēs v̄tutes. Sed tū lȝ he sint cōes: nō sunt cōes per predicationē. nō est eni bona predicatio z formalis q castitas sit magnanimitas uel iustitia legalis cū sint oīno diuerse ratiōes: ꝓpter quas qs dicitur castus magnanimus z iustus legalis. aliud enim est delectari in opibᵒ castitatis: ut sunt talia que facit castus. aliud ut sūt honorifica que facit magnanimus aliud ut sunt iperata per legē qd facit iustus legalis. z quod dictū est in materia morali ueritatē habet in presenti negocio. ignorātia eni elenchi de qua hic agitur generalis est ad omnē fallaciā: non tamē est generalis per predicationē. cum habeat rationes uarias z distinctas. Sicut eni idē actus in moralibus fit fm specialē z generalē habitū: sic idē paralogismus fit fm generalem z specialeȝ fallaciā: ut paralogismi peccantes fm equiuocationē peccant fm ignorantiā elenchi. aliter tamen z aliter. nā si considerenᵗ ut innituᵗ proprijs maximis sophicis: ut. s. innituᵗ huic maxīe q vni noī respōdet vnū significatū peccās per equiuocationē. si v̄o considerenᵗ: qꝛ omittunt aliquaȝ particulam positā in diffinitione elenchi peccant per istā fallaciaȝ. sed quod dictum est de equiuocatione intelligendum est de ceteris locis sophisticis tam in dictione q̄ extra.

Non ergo hec fallacia cois est per predicationē: τ cum ſm rationem formalē diſtinguatur ab alijs.

Ulterius forte dubitaret aliqs. cū hec falla nō ſit p p̄dicationē. utruʒ ſit cois ad oēs fallas q̄ ēt ſit falla ſpālis diſtincta ab vnaq̄q̄. ¶ Dicēdū q̄ duplex eſt coitas. vna ſm māᷓ: alia ſm formā hec ḡ falla cois eſt ad oēs fallas coitate ſm māᷓ. nam oēs paralogiſmi circa q̄s v̄ſant oēs falle peccāt ſʒ ignorātiā elēchi: τ ſūt mā huius falle: nō tñ eſt cois coitate ſm formā: q2 nō ſub eadē rōne formali dicunt paralogiſmi peccare ſm hāc fallaʒ τ ſm alias. ſicut ḡ metaphiſica eſt ḡnalis ad oēs ſcias ḡnalitate ſm māʒ: q2 aliquo mō determinat de oi ente: nihilominꝰ m̄ eſt diſtincta ſcia ab oibꝰ alijs ſcientijs. ſic hec falla: q2 eſt ḡnalis ad alias ḡnalitate ſm māᷓ: τ nō ſm formā: cuʒ hēat fieri ſm formalē rōnē diſtinctā ab alijs: ſic eſt ergo generalis: q̄ tñ erit diſtincta τ differēs ab oibus alijs.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū hec falla ſit vna uel plures. ¶ Dōʒ q̄ faciēs difficultatē in h̄ queſito eſt: q2 cū ſm alios τ alios defectus: τ ſʒ aliā τ aliā ꝑticulā poſitā in diffōne elēchi ſumat alia τ alia falla. vr̄ q̄ falle ſpāles non reducant in hāc tanq̄ʒ in vnā fallaʒ. ¶ Sciēdū ḡ q̄ ſicut iuſtus legalis opat̄ diuſa opa virtutuʒ: tñ q2 in oibꝰ illis itēdit vnū aliqd. iō iuſtitia legalis eſt vna virtus: τ ſic iniuſtus legalis opat̄ diuſa ḡna vitioꝝ: τ tñ ſi in oibus illis itēdat vnū aliqd: ut q2 itēdat rebellare ꝑncipi. iniuſtitia illa erit vnū vitiū. ſic ignorātia elēchi: lʒ diuſis modis fiat: tñ q2 in oibꝰ iſtis modis intēdit vnū aliqd ut defectꝰ uel apparētia ueri elēchi. iō hec falla eſt vna fallacia. dicamꝰ ḡ q̄ ſicut equocatio eſt vna falla: τ tñ hēt diuſos modos: ſic ignorantia elēchi de qua h̄ agit̄ eſt vna falla. habet tñ tot modos quotiens contingit peccare contra uerum elenchum. Deinde cuʒ dicit.

¶ **Deinde τ ſm partes diffōnis. nā eoꝝ q̄ ſunt in dictione: hi qdē ſunt ſm duplex. ut equocatio τ oratio: τ ſilr̄ figurano. Conſuetū eni eſt hec oia ut h̄ aliqd ſig̅re.**

¶ Reducit ſpālr̄ locos ſophiſticos in ignorātia elenchi. ¶ Ad cuius euidētiā ſciēdū q̄ idē pōt eē ſilſus: τ ſills dialeticus τ elēchus. ſʒ ſills eſt inq̄tū eſt modificatus. modus eni τ figura τ ordo terminoꝝ uel ſunt ipa forma ſilli: uel ſūt aliqd iſepabilr̄ ānexū forme. ſʒ ſills dialeticus eſt inq̄tū innitit̄ habitudini locali. eſt autē elēchus rōne ꝯdictionis. ſilli ḡ apparētes τ ſophici nō ſūt ſilli ſimplr̄: q2 ſūt immodificati nō ſūt ſilli dialetici q2 innitunt̄ falſis hitudinibꝰ localibꝰ. nō ſūt elenchi: q2 nō uere ꝯdicūt: cū ḡ reducti ſūt ḡnalr̄: τ oſtēſuʒ ſit quō nō ſint ſilli ſimplr̄: q2 ſūt imodificati. Reſtat eos reducere ſpālr̄ τ ondē quō nō ſūt elēchi: τ ſi nō ſūt elēchi reducunt̄ ad ignorātiā elēchi. Circa h̄ aūt duo facit: q2 pꝰ reducit ad ignorātiā elēchi fallas in dictiōe. τ 2° fallacias ex dictionē. 2° ibi[Qui uo ſʒ accn̄s.] Circa pmū duo facit: q2 pꝰ reducit equocationē: τ amphibologiā: τ figurā dictiōis. 2° reducit cōpōnē τ diuiſionē: τ accētū. 2° ibi[Cōpoſitio aūt τ diuiſio.] Cōtinuet̄ aūt ſic reductis hꝰ̄ locis ſophiſticis. i. ſillis ſophiſticis ad ignorantiā elenchi ḡnaliter: q2 ſūt imodificati. deinde reſtat eos reducē ſpālr̄ ſm ꝑtes diffōnis elēchi. naʒ eoꝝ q ſūt in dictiōe hi qdē reducunt̄ in ignorātiā elēchi ſm q̄ duplex. elēchus eni τ ꝯdictio dʒ eſſe nō nois tm̄: ſʒ rei τ nois: ſʒ que ſūt duplicis lʒ ꝯdicāt ſm uocez nō ꝯdicūt ſm rē. iō deficiūt ab elēcho. hꝰ̄ aūt duplicis ſunt equocatio τ oro. i. amphiboª τ ſil̄r figuratio. i. figura dictiōis. nā ꝑ figuraʒ dictiōis ꝯſuetū eſt oia ſig̅re ut h̄ aliqd. nā ſub appellatiōis figura uſitatē que ſignificāt q̄le qd vident̄ ſignificare h̄ aliqd. ¶ Notādū aūt q̄ lʒ multiplicitas fantaſtica plus diſtet a multiplicitate actuali q̄ multiplicitas potētialis. phꝰ tñ h̄ ꝯnumerauit figurā dictiōis que dicit multiplicitatē fantaſticam cū equocatiōe τ amphiboª que dicunt multiplicitatē actualē: τ nō ꝯnumerauit cū iſtis cōpōnē τ diuiſionē τ accētū que dicūt multiplicitatē potētialē: quia vnitas nois magis repit̄ in figura dictionis q̄ in his que dicūt multiplicitatē potētialē: τ in h̄ magis ꝯtingit figura dictionis cū equocatiōe τ amphiboª q̄ cōpoſitio: τ diuiſio: τ accētus. ¶ Notādū ēt: q̄ ꝑp figurā dictiōis ſpālr̄ addidit q̄ cōſuetū eſt oia ſig̅re: ſicut h̄ aliqd. ¶ De equocatiōe eni τ āphiboª non eſt dubiū: q̄ accipiūt multiplex: ut ḡ oſtēdat q̄ ēt figura dictiōis aliq̄ mō accipit multiplex: addidit q̄ ꝑ talē fallaʒ addictū qd nō ſignificāt h̄ aliqd iterꝑtamur: ut h̄ aliqd: qd nō eēt niſi eēt in aliq̄ mō multiplicitatis. Deide cū dic̄.

¶ **Cōpoſitio aūt τ diuiſio τ accentus in eo q̄ nō eadē eſt oro: uel nomē diūs. Oportebat aūt τ hoc: queadmodū τ reʒ eandē ſi debeat elenchus ul̄ ſillogiſmus fieri.**

¶ Reducit cōpōnē: τ diuiſionē: τ accētū: τ duo fac: q2 pꝰ facit qd dcm̄ eſt. 2° qd dixerat manifeſtat ibi[Ut ſi tunica.] dicit ḡ q̄ cōpō τ diuiſio τ accētꝰ ſup. peccāt ꝑ ignorātiā elēchi in eo qd nō eſt eadē oro q̄ñtū ad cōpōnē τ diuiſionē: uel eſt nomē differēs q̄ñtū ad accētū oportebat aūt τ h̄. i. orōnē τ nomē eſſe eadē queadmodū τ rē. ſi debeat fieri elenchus τ ſillogiſmus.

Dubitaret forte aliqs qd fac identitas nois ad ſillm. ¶ Dōʒ q̄ ſic elēchus dicit ꝯdictiōeʒ nō qualibet ſʒ euidētē: ut ſup. dicebat̄. ſic ſillus dicit illatiōeʒ nō qualibet: ſʒ euidētē: τ ſic nō eſt euidēs ꝯdictio. ſi ꝯdicat̄ ſb diuſis noibꝰ: ſic nō eſt euidēs illatio ſi iferat̄ ꝯ ſb alio noie. ſiḡ nō eſt ibi vnitas nois q̄ñtūcūq̄ʒ ſit ibi vnitas rei: nō ē ibi elēchꝰ nec ſills q2 nō eſt ibi nec euidēs ꝯdictio: nec euidēs illatio.

Ulterius forte dubitaret aliqs: q2 cū cōpō τ diuiſio τ accētus fallāt ꝑp diuſitatē ſignificatoꝝ. vr̄ q̄ nō deficiāt a ſillo τ elēcho: q2 nō accipiūt idē nomē. ſʒ etiā q2 nō accipiūt eādē rē. ¶ Dōm q̄ utroq̄ʒ mō deficiūt dicte falle a ſillo τ elencho. pꝰ q2 nō accipiūt idē ſignificatū cū arguāt in diuiſo ſenſu. diuerſitas eni ſignificatoꝝ eſt cā nō exn̄tie in dictis fallacijs. 2ꝰ deficiūt: q2 nō accipiūt idē nomē: nec eādē rōnē niſi malr̄ ſolū. oro eni nō hēt eē cōpoſita τ diuiſa abſq̄ variatiōe: τ ſic cōpō τ diuiſio facit uariationē in orōne: τ ipedit vnitatē eiꝰ. ſic accētꝰ facit uariationē in dictiōe τ ipedit vnitatē ipſiꝰ. phs ḡ nō negat qn ſit i talibus diuerſitas ſignificati. ſʒ ad oſtendendum magnitudinem defectus in talibus fallacijs ait q̄ non eſt ibi vnitas orationis uel nominis. Deinde cum dicit.

¶ **Ut ſi tunica nō ueſtis ſʒ tunica ſillogizet̄ nā uerū τ illō ſʒ nō ſillogizatū eſt ſʒ adhuc interrogatione indiget: quoniā ideʒ ſignificat: τ ad eum qui interrogat quare.**

¶ Manifeſtat q̄ diuſitas nois ipedit ſillm. v. q̄ ſi tunica ſillogizet̄. nō ſillogizat̄ ueſtis. i. nō dʒ ſillogizari ueſtis ſʒ tunica. nā ſi uerū eſt aliqd de tunica: uerū ē τ illō. ſ. de ueſte. ſʒ nō ſillogizatū ē. ois eni v̄itas nō ē ꝯcluſa ꝑ ſillʒ τ ois illatio nō ē ſillogiſtica. lʒ ḡ q̄cq̄d v̄ificat̄ de tunica v̄ificet̄ ꝯ ueſte: tū h̄ nō fit ſillogiſtice: q2 nō ē illatio euidēs. ſi eni diceret̄. oē coopimētū eſt calidū. ois tunica eſt coopimētū. ḡ ois ueſtis eſt calida nō eēt ſillus: q2 nō eēt illatio euidēs. Sʒ adhuc idigeret interrogatiōe ad eū. ſ. apud eū q iterrogat: q̄re ſeq̄t talis ꝯ. τ huic iterrogatiōi ſatiſfit ꝑ hec: q̄n ideʒ ſig̅t ueſtis τ tunica. predictus ḡ ſillus nō infert euidenter: cū indigeat ulteriori

interrogatione. & si non infert euidenter non est sillogismus. de cuius ratione est euidens illatio.

QUi uero secundum accidens diffinito sillogismo manifesti fiunt. nam eadem diffinitione oportet & elenchi fieri uerum adiacere contradictionem: nam elenchus sillogismus est contradictionis. Si igitur non est sillogismus accidentis non fiet elenchus.

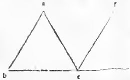
Uiso quod fallacie in dictione deficiunt ab elencho & a uera contradictione: quia uel accipiunt duplex & est ibi contradictio nominis & non rei: ut patet in equiuocatione amphibologia & figura dictionis. uel uariant locutionem: & nec est ibi contradictio rei nec nominis. ut patet in compositione & diuisione & accentu. hic in parte ista restat uidere quomodo fallacie extra dictionem deficiunt ab elencho: & diuidit hec pars in sex: quia primo phs reducit ad ignorantiam elenchi fallaciam accidentis. 2° fallaciam secundum quid. 3° ad hoc .i. ignorantiam elenchi que est fallacia consequentis reducit ignorantiam elenchi ut est fallacia spalis. 4° reducit petitionem principii & secundum non causam ut causam. 5° reducit consequens. & 6° reducit plures interrogationes ut unam. 2a ibi [Qui autem secundum quid &c.] 3a ibi [Manifestissimi autem.] 4a ibi [Idem in eo quod sumitur.] 5a ibi [Qui uero in eo quod consequens.] 6a ibi [Qui uero in eo quod plures.] Circa primum duo facit: quia primo ondit fallaciam accidentis deficere ab elencho. 2° quod dixerat manifestat per exempla. 2a ibi [Non enim si cum hoc sit.] In primo proponit talem rationem. quicquid non est sillogismus non est elenchus: cum elenchus sit quidam sillogismus: sed quod arguitur per fallaciam accidentis non est sillogismus. igitur non est elenchus. hoc est igitur quod ait quod paralogismi qui sunt secundum accidens. diffinito sillogismo manifesti sunt quod deficiunt ab elencho. nam si per diffinitionem sillogismi patet tales paralogismos non esse sillogismos: per per quod patet eos non esse elenchos. nam eadem diffinitionem oportet fieri elenchi. supple. & etiam sillogismi uerum per se oportet adiacere contradictionem. nam elenchus est sillogismus contradictionis. addit igitur elenchus supra sillogismum adiacentiam contradictionis: & quia tota ratio sillogismi debet reseruari in elencho. igitur si paralogismus accidentis non est sillogismus: oportet etiam quod non sit elenchus. Notandum autem quod species abundat a genere differentia: & omne inferius includit in sua ratione aliquid quod non est de ratione superioris. quicquid tamen est de ratione superioris reseruatur in inferiori & est in eo: inde est quod quicquid remouetur a superiori remouetur ab inferiori: cum tota ratio superioris claudatur in ratione inferioris. non tamen quicquid remouetur ab inferiori remouetur a superiori. quod inferius claudit in se aliquid quod non est de ratione superioris. cum ergo sillogismus sit superius ad elenchum: quicquid non est sillogismus non est elenchus.

Dubitaret forte aliquis cum superius dictum sit sillogismos sophisticos directius peccare contra sillogismum dialeticum quam contra sillogismum simpliciter: uidetur quod hic dicit esse contrarium dictis. uidetur enim phs uelle paralogismos accidentis non peccare contra elenchum: quia peccat contra sillogismum quasi per prius & immediatius peccant contra sillogismum. Dicendum: quod non est dubitandum sillogismos sophisticos: ut sophistici sunt per se & directe peccare contra sillogismum dialeticum. nam cum non sint sophistici: quia innituntur falsis habitudinibus localibus que apparent uere habitudines locales: & non sunt: per se & directe peccant contra illum sillogismum: cuius est inniti localibus habitudinibus. huius autem non est sillogismus simpliciter: sed dialeticus. possunt autem huiusmodi paralogismi: ut inuitiles contingationes sunt: peccare directe contra sillogismum simpliciter: sed ut sillogismi apparentes: & sophistici directe & per se peccant contra sillogismum dialeticum. Sed sciendum: quod aliquid per se est magis tale: quod quo ad nos non est euidentius tale. nam quo ad nos effectus ut plurimum sunt euidentiores causis. cause tamen per se loquendo sunt ueriores effectibus. non igitur obstante quod huiusmodi paralogismi magis directe peccent contra sillogismum dialeticum. potest tamen esse euidentius quo ad nos quod peccent contra sillogismum simpliciter: & quia hec reductio fit cum euidentia fit: non est inconueniens ondere tales paralogismos deficere ab elencho: quia deficiunt a sillogismo. Deinde cum dicit.

Non enim si cum hoc sit necesse hoc esse. hoc autem est album necesse est album esse per sillogismum.

Quod dixit manifestat per exempla: & tria facit: quia primo adducit huiusmodi exempla. 2° ex exemplis adductis ondit accidens deficere ab elencho. 3° assignat latentias huius fallacie. 2a ibi [Quare si elenchus.] 3a ibi [Sed secundum.] Circa primum duo facit secundum quod duo exempla adducit. 2a ibi [Neque si triangulus.] Continuatur autem sic. bene dico quod accidens non est uerus sillogismus. nam si cum sit hoc necesse est hoc esse. i. cum sit antecedens necesse est esse consequens: ut si est coruus est animal hoc album. i. si est animal est album: non tamen per sillogismum necesse est antecedens. i. coruum esse album. non enim ualet sillogistice. coruus est animal. animal est album: igitur coruus est albus: & quia in hoc est fallacia accidentis: patet quod accidens non de sillogizat: quia non de necessitate concludit. peccat enim contra hanc particulam de necessitate accidere. Deinde cum dicit.

Neque si triangulus duobus rectis equales habet tres angulos: accidit autem ei figuram esse uel primum uel principium: quoniam figura uel primum uel principium hoc est. Non enim quod figura in eo & quod primum uel principium: sed in eo quod trianguli demonstratio. Similiter autem & in aliis.

Ponit 2m exemplum. dicens quod neque sequitur sillogistice si triangulus habet tres angulos equales duobus rectis: & accidit ei. i. accidit triangulo esse figuram uel esse primum. uel esse principium figurarum. non tamen propter hoc sequitur quod figura uel principium figurarum: uel primum inter figuras rectilineas habeat hoc. i. habeat angulos equales duobus rectis. potest autem sic formari paralogismus. triangulus habet tres angulos. triangulus est figura. & est principium figurarum: & est primum inter figuras rectilineas igitur figura uel principium figurarum uel primum inter figuras rectilineas habet tres. non enim demonstratio est. i. non sequitur demonstratiue igitur. quia non habet tres angulos triangulus in eo quod figura: uel in eo quod principium figurarum: uel in eo quod primum inter figuras sed in eo quod triangulus: & addit quod similiter est in aliis. nam alii paralogismi accidentis similiter peccant quia non excludunt de necessitate: sicut nec de necessitate concludunt paralogismi qui tacti sunt. Notandum autem quod per fallaciam accidentis aliquando concluditur falsum simpliciter. aliquando concluditur falsum non simpliciter: sed secundum aliquem modum ideo positi sunt duo paralogismi. nam primus deseruit huic fallacie: ut concludit falsum simpliciter. simpliciter enim concluditur falsum dicendo. coruus est animal. animal est album. ergo coruus est albus. Secundus uero paralogismus deseruit huic fallacie: ut per eam concludit falsum secundum aliquem modum. nam si dicimus triangulus habet tres. triangulus est figura. igitur figura habet tres . hec conclusio non est falsa simpliciter: sed est falsa si intelligatur cum reduplicatione: ut si credatur quod figura habet tres sicut triangulus. phus ergo ut insinuaret hoc ait quod triangulus habet tres: non in eo quod figura sed in eo quod triangulus. Notandum etiam quod quidam sillogismi sunt de quorum ratione est concludere cum reduplicatione: ut sunt sillogismi demonstratiui: & maxime cum est demonstratio potissima. nunquam enim per demonstrationem potissimam concluditur aliqua passio de subiecto nisi insit per se et & primo. & sic quod huiusmodi. aliqui uero sillogismi sunt de quorum

rōne nō est ɔcludere cū reduplicatiōe: sed sufficit in to-
lis⁹ sillis ue⁹ eē qd̄ ɔcludit. ⁊ h⁹ silli sūt dialetici uel
etiā demonstratiui. si nō sit ibi demonstratio potissima
⁊ q2 acciñs fallit ⁊ sophisticat quodāmō circa oia: ideo
ƀm utrūq3 modū exēplificauit. vz. ut p acciñs ɔcludit
simplr̄ falsuz: ⁊ ut ɔcludit falsuz nō simplr̄. sed si intelli
gat cū reduplicatiōe. pmū ḡ exēplū magis deseruit hu
ic falle: ut uersat circa mām pbabilē. 2ᵐ vō exēplū ma
gis deseruit huic falle ut uersat circa mām necessariaz
⁊ demonstratiuā. iō phs signāter dixit q nō est demō-
stratio de triāgulo q habeat tres in eo q figura: sed in
eo q triāgulus: innuēs per hoc talez sophisticationem
circa demonstrationem contingere.

Dubitaret forte aliqs de eo qd̄ h dr̄. vz. q ac-
cidēs sophisticat ⁊ fallit circa oia-
tā circa mām pbabilē q̄3 circa mām necessariā. dicebā-
tur eni supra q falle ⁊ silli sophistici solū fieri hūt circa
mām dialeticā: ⁊ circa mām illā ex qua hūt sumi habi-
tudines locales. cū ergo mā dialetica sit mā pbabilis:
videt q silli sophistici nō habeāt fieri circa mām demō
stratiuā: siue circa mām necessariā. ¶ R̄e° dōz: q ut ap
pareat ueritas quesiti possumus distinguere duplicem
ɔditionez mãe: quaꝝ vna sumit ex his que ɔsiderant.
alia vō accipit ex mō ɔsiderādi. mā ḡ dialetica non est
determinati gñis rōne reꝝ ad q̄s applicari pñt ɔsidera-
tiōes dialetice: cū dialeticus quodāmō circa oia nego-
cietur: ut vult phs. 4. meta. est tñ dialetica mā aliq mō di-
stincta ab alijs materijs ex mō ɔsiderādi: q2 ⁊ si dialeti-
cus de oib⁹ ɔsiderare pōt: nō tñ de oib⁹ ɔsiderat sub ol-
rōne. s3 solū ƀm q̄sdā intētiōes cōes circa oia negocia-
ri hēt: ⁊ q2 oēs loci sophistici sumunt ƀm q̄sdā cōes in-
tētiōes: iō talia fieri dicunt circa mām dialeticā. Lū ḡ
dr̄ q pōt cōmitti falla circa demonstratiuā mām ⁊ ne
cessariā. Dōz q h nō ē ut ē necia: s3 ut ex ea sciri pñt q̄-
dā cōes itētiōes: ⁊ q̄dā sophice hitudines. Deide. c. d.

Lō. 5.

¶ **Quare si elenchus sillogismus quis nō erit qui ƀm accidens sit elenchus.**

¶ Lōcludit ɔclusionē itētā. d. q si elēchus est sillus gs. i.
sillus q̄dā: palogismus q fit ƀm acciñs sup. q2 nō est sil-
logismus non est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ **Sed ƀm hoc ⁊ artifices ⁊ oino scientes arguunt ab inscijs: ƀm accidens eni faciūt sillogismos ɔtra sapiētes. Qui vō nō pos sunt diuidere aut interrogati concedunt: aut cum non dent putantur dedisse.**

¶ Quia dixerat sic acciñs esse defectiuū: q deficit tam a
sillo q̄3 et ab elēcho. Ne ergo: q2 sic defectiuus est: cre-
deret aliqs eius defectū eē oib⁹ notū: assignat latētiā
huius falle. d. q ƀm h. i. ƀm acciñs. artifices. i. experti: ⁊
oino sciētes. i. speculatiui ab inscijs arguunt. nā inscij
ɔ sapiētes ⁊ ɔ expertos faciūt sillos ƀm acciñs. Et sbdit:
q q nō pñt diuidē. i. q nō pñt distinguē qñ mediū diū
sificat: ⁊ qñ nō: decipiunt p talē fallaz: pp qd̄ nesciētes
sic distinguē: aut ɔcedūt iterrogationē quā ɔcludūt p
tales sillos aut cū nō dent: uel ɔcedāt ɔclusionē: putā-
tur tñ dedisse cū nesciāt rñdere. ¶ Norādū aūt: q q̄n
tota deceptio nr̄a in speculando: ⁊ etiā in opando cō-
tingit p hāc fallam. credimus eni aliqñ bñ sillogiçare:
⁊ tñ deficimus: q2 nō respicim⁹ ad id qd̄ est p se: sed ad
qd̄ est p acciñs: ⁊ sic est in speculādo: sic est in agēdo. cre
dit eni aliqñ medicus bñ curare ⁊ male curat: q2 non
accipit cām egritudinis per se: s3 p acciñs. idcirco in arti-
ficio q̄3 in scia hec falla hēt locū: ⁊ q2 sic latēs est: ⁊ tot
modis cōmitti pōt: merito ƀm eā tā artifices q̄3 scien-
tes ab inscijs arguunt. ¶ Notādū etiā: q sapiēs inquā-
tū sapiens nō redarguit. sed q2 sapiētie ⁊ sciētis est cō-
siderare cās uēas. pñt esse sapiens circa talia: decipē circa
aliqd pticulare p fallam accidētis. uel possumus di-
cere q nō est incōueniēs aliquē esse sapiētē in vno non
in alio. propter quod potest decipi sapiens in eo circa
quod non est sapiens. Deinde cum dicit.

¶ **Qui autez ƀm quid ⁊ simpliciter: qm̄ nō de eodem affirmatio ⁊ negatio.**

¶ Reducit ad ignorātiā elēchi fallam ƀm qd ⁊ simplr̄.
⁊ tria facit: q2 p° ppōnit qd̄ itēdit. 2° manifestat qd̄ di-
xerat. 3° ɔcludit intētū. 2ᵃ ibi. Nā ƀm qd. 3ᵃ ibi. Ui-
det aūt eo q ignoret. Dicit ḡ q palogismi ƀm qd ⁊
simplr̄ sup. reducunt ad ignorātiā elēchi: qm̄ in eis nō
est affirmatio ⁊ negatio de eodē. ¶ Notādū aūt q elē-
chus ut dicebat supius est ɔdictio vnius ⁊ eiusdē. si er-
go palogismi ƀm qd nō sumūt affirmationē ⁊ negatio
nē de eodē: ɔstat eos defice ab elēcho. Deinde cū dicit.

¶ **Nā ƀm quid albū ƀm qd nō albū: simpliciter aūt albū: simpliciter non album negatio. Si ergo dato ƀm quid esse albū ut simpliciter datum accipit non facit elenchuz.**

¶ Manifestat q dixerat. d. qd̄ est ƀ3 qd albū ⁊ simplici-
ter albi negatio est simplr̄ nō albū. si ḡ dato. i. posito ali
qd eē ƀm qd albū. si accipit eū ut dictuz est simplr̄ non
fac elēchū q2 nō est ibi ɔdictio de eodē. Nō eni est ɔdi-
ctio de eodē dōo. ethiops est nō alb⁹: ⁊ ē alb⁹ ƀm dentē
nō eni idē affirmat albū: qd̄ negat nō albū. s3 albuz ƀm
dētes affirmat ƀm qd. nō albū vō negat simplr. cū ḡ in
ɔne simplr̄ sumimus q ethiops sit albus ⁊ nō alb⁹: q2
h in pmissis nō fuit sūptū simplr: nō est ibi elēchus nec
ɔtradictio. ¶ Notādū aūt: q si affirmatio ƀm qd de-
bet eē opposita negationi ƀm qd. opz accipe idē ƀm qd
ut albū ƀm pedē opponit ei: qd̄ est nō esse albū ƀm pe-
dē: quō autem affirmatio simplr̄ opponitur negationi
simpliciter. non videtur habere dubiū. Deinde cū dic.

¶ **Videt aūt eo q ignorat qd est elēchus.**

¶ Lōcludit fallam ƀm qd deficē ab elēcho. nā si bñ scire
mus diffōnē elēchi statim appareret q hec falla nō cō-
cludit. hoc est ḡ qd̄ ait q vz hec falla concludere: eo q
ignoretur quid est elenchus. Deinde cum dicit.

¶ **Manifestissimi aūt oiuz q pus dicti sūt ƀ3 elēchi diffōnez: quare ⁊ nūcupati sunt sic. Nam ƀm rationis omissionē fantasia fit.**

¶ Reducit ad ignorātiā elēchi: ut est falla cois. h⁹ igno
rātiā ut est spālis. ⁊ duo facit: q2 pmo facit qd̄ dictū est
2° separat vnā ignorātiā ab alia. 2ᵃ ibi. Et diuidētibus
sic. Dicit ḡ q palogismi q pus sunt dicti. i. noiati ƀ3
elēchi diffōnē: q2 deficiūt ab elēcho sunt manifestissi-
mi q reducunt in ignorātiā elēchi. nā rō q̄re nūcupa-
ti sūt sic est: q2 in eis sit fantasia ⁊ deceptio ƀm omissio
nē rōnis elēchi. q2 omittūt aliqs pticulas ut ƀm idez.
ad idē. silr ⁊ in eodē tpe que sūt posite in diffōne elen-
chi. ipsum eniz nomē eoꝝ facit eos manifestissimos: q
sic reducunt cū nomen accipiāt ab ignorātia elenchi.
¶ Notādum aūt q aliqd pōt denoiari ab aliquo. uel
q2 illud assequitur: uel q2 ab illo deficit. palogismi ḡ pec-
cātes ƀm ignorantiā elenchi sunt dicti ⁊ denominati
ƀm diffinitionem elenchi. non quia eam assequantur.
Sed quia ab ea deficiunt. Deinde cum dicit.

¶ **Et diuidentibus sic: cois in oib⁹ his ponenda est orationis diminutio.**

¶ Separat ignorātiā elēchi ut est falla cois ab h⁹ igno-
rātia ut est specialis. dicens q diuidētibus. i. distinguē-
tib⁹ vnā ignorātiā ab alia ɔtingit dicere sic: q ut est di-
minutio rōnis elēchi in oibus. i. in oibus pticulis posi-
tis in diffōne elenchi cois est sup. fallacia. est ergo hec

dicta iter ignorātiā elenchi ut est cois & ut est spālis. q2 ut est cois respicit sigillatim diminutionē oium pticularū positarū in diffone elenchi. Sed ut est spālis respicit spāliter illas q̃tuor fm idē &c. Deide cum dicit.

¶ Qui vō in eo q2 sumitur hoc qd erat in principio: & non causa ut causa ponit manifesti fiunt per diffinitionem.

¶ Reducit simul petitionē pncipij & fm nō cām ut cām. & duo facit. q2 pmo pponit qd intēdit. 2° pbat qd dixerat. 2° ibi ¶ Opz enim cōclusionē. ¶ Dicit ergo q2 paralogismi qui fiūt in eo q2 sumit qd erat in pncipio: & paralogismi qui fiūt in eo qd ponit nō causa ut causa sunt manifesti per diffinitionē. cognita enī diffinitione elenchi manifestū est quō tales paralogismi reducūtur in ignorantiā elenchi. Deinde cum dicit.

¶ Oportet etenim cōclusionem eo q2 hec sūt sint accidere: qd nō erat in nō causis.

¶ Probat qd dixerat. & duo facit. q2 pº pbat h° de fallacia fm nō cām. 2° pbat hoc de petitione principij. ibi ¶ Et rursuz. ¶ Dicit ergo q2 in elenchis opz ɔclusionē accidere in eo qd sunt h. i. pmisse: nā cum elenchus sit sill's. sic in sill'o accidit ɔ̃ per ea que posita sunt. sic & in elencho q2 nō erat in nō cāis. ppō enī que est non cā & assignat ut cā nihil facit ad ɔ̃nē. Deinde cum dicit.

¶ Et rursuz nō enumerato eo qd ex principio: qd non habent qui sunt fm petitionem eius quod in principio.

¶ Ostēdit hoc idem de petitione pncipij dicēs q2 rursuz opz accidere ɔ̃nem ex premissis. nō cōnumerato eo q2 erat in pncipio q2 nō hñt argumētationes que sunt fz petitionem eius qd est in principio.

Dubitaret forte aliquis utrū petitio pncipij peccet ɔtra sill'z simplr: & videt q2 nō: q2 petitio pncipij ut coiter ponit nō ipedit sill'm iferentē lz ipediat pbantez. Sed nō videt de rōne sill'i simplr q2 pbet. ergo &c. ¶ Dōz q2 forte dubiū est utz sit de rōne sill'i simplr q2 pbet. & hoc declarare nō est psentis speculationis: sed si cōtingeret nos scribere sup libro Poz forte istā ptractaremus mātā. ɔcesso ergo q2 nō sit de rōne sill'i simplr q2 pbet: dicere possumus q2 petitio pncipij peccat ɔtra sill'z simplr: nā de rōne sill'i simplr est q2 gbusdaz positis aliqd aliud de necessitate accidat per ea que posita sunt. ergo in sillogismo ɔ̃ debet eē alia a pmissis qd nō pprie facit petitio pncipij. q2 ibi per se fm q2 h° q̃si idem pbat per idem.

Alterius forte dubitaret aliqs utz petitio pncipij ipediat sill'm iferentē. ¶ Dōm q2 cōmune dictū est petitionē pncipij ipedire sill'm pbantē nō inferentē. Sed quonō hoc uerū sit sciēdum q2 nō ois illatio necessaria est sillogistica. petitio ergo pncipij de necessitate ifert: & nō ipedit illationē simplr sumptā. Impedit tñ illationē ut est sillogistica. nā cuz ɔ̃siz sit petitionē pncipij peccare cōtra sill'm simplr. ibi illatio sillogistica reputari nō poterit. cuz ergo di q2 petitio pncipij nō ipedit sill'm iferentē: pro tāto uerū est. q2 nō ipedit illationē simplr: sed si itelligat q2 non impediat sill'm simplr iferentē q2 refuet ibi illatio sillogistica: falsus est itellect°. petitio ergo pncipij impedit sill'm iferentē ut ifert mō sillogistico. nō aūt ipedit ipm iferentē ut ifert quocūqz mō. ¶ Notandū aūt q2 ut supra ɔ̃siz fuit fallacia fm nō cām ut cām: magnā ɔueniētiā habet cum petitione pncipij. ideo forte phs in reducendo cōbinauit eas simul.

Ut vō fm ɔsequēs: ptes sunt accidētis. Nā ɔsequēs accidit.

q

¶ Hic ut dicebat philosophus reducit ɔ̃ñs. circa quod tria facit. q2 pº ondit q2 ɔ̃ñs est pars accñtis. scdo dat diffam iter ea. tertio ex his que dixerat ɔcludit ɔ̃ñs deficere ab elencho. scda ibi ¶ Differt aūt. 3ª ibi ¶ Scdz accñs. ¶ Dicit ergo q2 paralogismi qui fiunt fm ɔ̃ñs sunt ptes accñtis: nā ɔ̃ñs accidit. ¶ Notandū aūt q2 pdicatio hec. ɔ̃ñs accidit: nō est pdicatio formalis: sed mālis. formalr enī ɔ̃ñs differt ab accñte mālitertñ cōsequēs est ps accñtis. oēs enī palogismi qui peccāt fz ɔ̃ñs peccant fm aceñs: sed nō ɔuertit. ideo materialr ɔ̃ñs est pars accñtis. formalr tñ ɔ̃ñs nullo mō est pars eius. nullus enī paralogismus fm eandē rōnez peccat per utrāqz fallaciā: imo fm aliā rōnē peccat per vnā & fm aliā per aliā. ¶ Notandū etiā q2 distictio rerū est accipiēda fm formā. ɔ̃ñs aūt sic est pars accñtis: q2 ēē per se est distinctū ab accñte. ¶ Notandū etiā q2 ɔ̃ñs pprie nō est pars subiectiua accñtis. q2 tunc nō poneret in numerū cū accñte: nec est pars itegralis eius: q2 posita pte integrali nō de necessitate ponit totū. pōito tñ ɔ̃ñte ponit accñs: sed lz nō ppe sit ps subiectiua nec itegralis: hēt tñ similitudinē cū pte subiectiua. q2 sicut posita pte subiectiua ponit totū. & nō e cōuerso: sic posito ɔ̃ñte ponit accñs & nō ecōuerso. ¶ Notādū etiā q2 si bñ videmus quō se hēt ɔ̃ñs ad accñs pe leui sppter quō se hñt tredecim fallacie ad ignorātiā elenchi. nā sicut ɔ̃ñs est ps mālis accñtis: & oēs palogismi peccātes fm ɔ̃ñs peccāt fm aceñs. sic oēs. 13. fallacie sunt q̃si ptes māles ignorātie elenchi: & oēs palogismi peccātes fz. 13. fallaciaz peccāt per ignorātiā elenchi: & sic formalr differt ɔ̃ñs ab accñte: sic ignorātia elēchi sub aliq̃ rōne sumit aliī q̃. 13. fall'e. Deide cū dicit.

¶ Differt aūt ab accñte: qm̄ accñs qdē est in vno solo sumere: ut idem esse rubeum: & mel: & album: & cignum: qui aūt fm cōsequens semper in pluribus.

¶ Separat fallaciā ɔ̃ñtis ab accñte. & duo facit. q2 pmo pponit qd itendit. scdo manifestat ppositū. ibi ¶ Naz q̃te vni. ¶ Dicit ergo q2 differt ɔ̃ñs ab accñte: qm̄ qdē accñs est in vno solo sumere ut idez est rubeū & mel & album & cignuz: sed palogismi qui fiunt fm ɔ̃ñs semp fiūt in plurib°. ¶ Notāduz aūt q2 hoc coiter multiplr exponit. pº sic. accñs fit in vno solo. q2 fit in terminis cōuertibilib°: ɔ̃ñs vō semp fit in plurib°. q2 nunq̃ fit in terminis ɔuertibilibus. in mā enī ɔuertibili nunq̃ peccat fz ɔ̃ñs siue arguat a pōne ɔ̃ñtis siue a destructione ā̃ñtis. alr exponitur sic: q2 accñs fit in vno solo. q2 pōt fieri in vna sola ɔ̃ñtia. ɔ̃ñs vō semp fit in plurib°: semp enim sunt ibi due ɔ̃ñtie. vna bona alia mala. ut qcqd est mel est rubeū. hec est bona. Sed cū postea cōuertit. qcqd est rubeū est mel. hec est mala: sed h°° expōnes uadūt pter mentē auctoris. & nō satisfaciūt quesito. nō est enī qd quō alicubi pōt eē añs ubi nō est ɔ̃ñs. hec enī dicta satis itelligit ex eo qd pº dicebat q2 ɔ̃ñs est ps accñtis. supflue ergo adderet scda dicta cū di: ¶ Differt aūt &c. ¶ Intētio ergo auctoris est odere q2 i vno & eodē paralogismo ubi est ɔ̃ñs & añs: differt ut est ibi vna falsa & alia. ¶ Sciēdū ergo q2 cū di: mel est rubeū fel est rubeū. ergo fel est mel: possumus decipi per utrāqz fallāz. vz per accñs & ɔ̃ñs. Nā si credamus pdictuz pcessuz ualere: triplex pōt eē cā. pª est. q2 nō credimus mediū uariari. si enī nō eēt ibi uariatio medij sequeret cōclō. 2ª cā deceptionis pōt eē q2 credimus añs eē idē ɔ̃ñti. credimus enī idē eē mel & rubeū. & opinamur cōuerti ɔ̃ñtiā. q2 si hoc eēt. sequeret q2 fel eēt mel. 3° mō possumus decipi: q2 credimus añtia eē eadē iter se. q2 sunt eadē medio: ut credimus mel & fel eē eadē iter se. q2 sunt eadē rubeo. si ergo in dicto palogismo decipi-

mur ex ipso medio. qr non credimus ipm variari cum variat: decipimur per fallam accñtis. ideo accñs fit in vno solo: qr originalr innitit medio variato. Sed si decipimur qr credimus añs eē idē antecedēti: qr sunt eadez ꝯñti decipimur per ꝯñs. iō ꝯñs fit in plurib⁹ ꝙ nō semp fit per se loquēdo ex vno termino variato. sed fit ex eo ꝙ duo aliqua putant eē idē: qḋ duplr ꝯtingit. vel qr putamus idē eē añs ꝛ ꝯñs. vel qr putamus antecedentia esse eadē inter se.

Dubitaret forte aliqs. qr videt ꝙ accñs fiat in multis. inferius enī habebimus ꝙ ideo ꝯtingit accñs. qr nescimus distiguere inter vnū ꝛ multa. ℭ Dōm ꝙ aliud est fieri in plurib⁹ originalr ꝛ pmo. ꝛ aliud est fieri in plurib⁹ secūdario. ꝛ ex ꝯñti. fall'a enī accñtis fit in vno solo originalr. ꝛ pmo qr fit in medio variato. ex ꝯñti aūt fit in plurib⁹. qr mediuz nō variat nisi ut diuersimode cōparat ad plura: iō bñ dictū est ꝙ accipit vnū ut multa. qr accipit mediū variatū. hinc est ergo ꝙ fall'a h̄ ꝑprie peccat ꝯtra nō propter hoc de necessitate accidere. qr necessitas illa cois sumit ex vnitate medij. vnitas enī medij est in cui⁹ vtute in ꝯne maior extremitas pdicat de minori. ꝛ si h̄ vnitas tollat: tollit necessitas ꝯcludēdi oino: qr h̄ fall'a variat mediū: ꝛ accipit vnū ut duo. qr arguit i 4ᵒʳ terīs.

Alterius forte dubitaret aliqs. qr vr̄ ꝙ accñs nō differat a ꝯnte. dr̄ enī in lr̄a ꝙ iō accñs est in vno solo sumere: qr accipimus idē esse rubeū ꝛ mel: ꝛ albū ꝛ cignū. sed rubeū est ꝯñs ad mel. albū aūt ꝯñs ad cignū. putare ergo idē eē rubeū ꝛ mel ꝛ albū ꝛ cignū est putare eē idē ꝯñs ꝛ añs. sed hoc est decipi per fallaciā ꝯñtis. ergo ꝛc̄. ℭ Dōm ꝙ ut dicebat accñs fit per se ꝛ pᵒ in vno ut i medio variato. ꝯñs vo per se ꝛ pᵒ fit in plurib⁹. nō enī fit fall'a ꝯñtis per se loquēdo ex eo ꝙ aliqd vnuz variet. Sed ex eo ꝙ aliqua duo credunt vnū. credē igit idē eē rubeū ꝛ mel pōt cōtingere duplr. vel ꝙ ista credulitas surgat ex altero terminoꝝ qr credis rubeū semp eodē mō accipi. ita ꝙ credis rubeū semp illo eodē mō accipi quo accipit cuz cōiungit melli: ꝛ sic decip'is per fallam accñtis. Sz si hᵘᵃ credulitas ꝯsurgat ex utroqꝫ. qr credis aliqua duo ut mel ꝛ rubeū. ꝛ vlr añs ꝛ ꝯñs idem eē: decipis per fallaciā ꝯñtis. pꝫ ergo qḋ querit. Deīde cum dicit.

ℭ **Nāqꝫ que vni ꝛ eidē sunt eadem: ꝛ sibi inuicem probamus esse eadem: propter qḋ fit ꝑm consequens elenchus.**

ℭ Probat qḋ dixerat. vz ꝙ ꝯñs fit in plurib⁹. sed ut dicebat ꝯñs eē in plurib⁹ duplr itelligit. nam vnus modus est cū credimus añtia eē idem. ali⁹ modus est cuz credimus idē eē añs ꝛ ꝯñs. duo ergo facit. qr pᵒ ondit ꝯñs eē in pluribus ꝑm ꝙ duo añtia que sunt plura credunt vnū. 2ᵒ ondit ꝯñs eē in pluribus ꝑut añs ꝛ ꝯñs que sunt aliquo mō plura credunt oino vnum. 2ᵃ ibi [Aut rursuz.] Circa pmū duo facit. qr pᵒ ondit quō ꝯñs innitit plurib⁹. 2ᵒ assignat defectū ei⁹ ibi [Est aūt nō oino.] Cōtinuet sic. bñ dico ꝙ ꝯñs fit in plurib⁹. qr que vni ꝛ eidē sunt eadē sibi inuicē ꝑbamus eē eadez. credimus enī duo añtia: ut leonē ꝛ ceruū eē eadē inter se. qr sunt eadē ꝯñti ut aīali. qr utrūqꝫ aīal credimus vnuz eē aīal. sic etiā cignū ꝛ niuez que sunt añtia ad albū credimus eē eadem inter se. qr sunt eadē albo ꝑpter qḋ cum nō valeat ꝯñtia: fit elenchus. i. paralenchus ꝑm ꝯñs. Deinde cum dicit.

ℭ **Est aūt nō oino verū: ut si fit ꝑm accñs: nā nix ꝛ cignus albo idem.**

ℭ Assignat defectū hui⁹ ꝯñtie dicens. ꝙ nō est oino verū que vni ꝛ eidē sunt eadē iter se sint eadē. qr nō valet si fit ꝑm accñs: nā nix ꝛ cignus sunt idē qḋ albū. nō tñ sunt idē iter se. nō enī valet. cignus est alb⁹. nix est alba ergo nix est cignus. sunt enī nix ꝛ cignus eadē per accidens. ℭ Notādū aūt ꝙ hic per accñs nō accipit accñs ut diuidit ꝯtra sbam: sed accipit ut diuidit ꝯtra per se: vl' ꝯtra sz ꝙ hᵒʳ. quecūqꝫ enī sunt eadē vni ꝛ eidē: sunt eadē inter se: nō simplr: sed sunt eadez iter se sicut sunt eadē illi. iō h̄ fallacia nō solū cōmittit in termino accñtali: ut in albo. sz in sbali: ut in aīali. vl' in aliquo alio. nō enī valet. ceruus est aīal. leo est aīal. ergo leo est ceruus. leo enī ꝛ ceruus lꝫ sint eadē aīali. nō tñ sunt eadez iter se. Sed si acciperet dictuz per se valeret ꝯñtia. per se enim loquendo ceruus ꝛ leo sunt eadem in aīali tantū in genere. ꝛ sunt eadem inter se non quocūqꝫ modo sed sunt eadem genere. Deinde cum dicit.

ℭ **Aut rursuz ut in melissi rōne: idē eē accipit factū eē ꝛ pncipiū hēre: aut equalia fieri ꝛ eādem magnitudinē accipere.**

ℭ Oñdit quō ꝯñs est in plurib⁹ ꝑut añs ꝛ ꝯñs que sunt aliquo mō plura. credimus eē oino idem. ꝛ duo facit. qr pᵒ pmittit duos palogismos desulētes huicmō. 2ᵒ ꝯtractat ꝛ exponit eos. 2ᵃ ibi [Qm̄ aūt pncipiū.] Cōtinuet sic. nō solū fit ꝯñs ex eo ꝙ duo añtia credimus eē idem. Sed rursuz hēt fieri ꝑut idem putamus eē antecedēs ꝛ ꝯñs. ut pꝫ in rōne melissi qui accipit idē esse factū qḋ sup. est ut añs. ꝛ pnᵐ hēe qḋ sup. se hēt ut ꝯñs. aut etiā idez accipimus equalia fieri qḋ se habet ut cōsequens ꝛ accipe eandem magnitudinem qḋ se habet ut antecedens. Deīde cum dicit.

ℭ **Qm̄ enim qḋ factū est hēt pncipiū: ꝛ qḋ hēt pncipiū factū eē ꝑbat tanqꝫ ambo eadem sint quicqd in eo qḋ pncipiū habent factum esse ꝛ terminatum.**

ℭ Pertractat pdicta exēpla. ꝛ duo facit. qr pᵒ ꝯtractat pmū. 2ᵒ 2ᵐ ibi [Silr aūt ꝛ i his.] Dicit ergo qm̄ enī qḋ fcm̄ est hēt pncipiū. ac si ꝯuerteret ꝯñtia. ꝑbat melissus hēre pncipiū eē factū. tanqꝫ ambo hec sint eadē: ut quicqd in eo qḋ hēt pncipiū hēt eē fcm̄ ꝛ terminatum. deceptio ergo hic ꝯtingit. qr idem putamus eē factuz eē qḋ est añs. ꝛ hēre pncipiū qḋ est ꝯñs. in eo ergo ꝙ aliqd hēt pncipiū. ꝛ est terminatū nō sequit ꝙ sit factū. ℭ Notādū aūt ꝙ dicit hēre pncipiū. ꝛ eē terminatuz. qr hic ut dicebat supra cum tractauimus de rōne melissi. accipit pnᵐ pro pnᵒ magnitudinis. ꝛ sic hēe pncipiū est illud idē qḋ eē termiatū. Deīde cū dicit.

ℭ **Silr autē ꝛ in his que eq̄lia facta sunt si eandē magnitudinē ꝛ sumētia: eq̄lia fiūt: ꝛ que eq̄lia facta sunt: vnā magnitudinē accipiunt: quare ꝯsequens sumet.**

ℭ Pertractat 2ᵐ exēplū dicens. ꝙ silr credimus ꝯuertī ꝯñtiam in his que equalia facta sunt. credimus enīz si aliqua sūt sumētia vnā ꝛ eandē magnitudinē ꝙ equalia fiunt. ꝛ eē que equalia facta sunt: credimus ꝙ eandem magnitudinē accipiunt qr rō sumit ꝯñs ꝛ peccat per fallaciā ꝯñtis. ℭ Notandum aūt ꝙ eē eq̄lia est in plus qꝫ hēre eandez magnitudinē. sunt enī eq̄lia habētia pares vnitates. eq̄litas enī nō solū respicit quātitatem ꝯtinuā sed discretā. posset aūt sic formari paralogismus. quecūqꝫ sunt equalia hñt eandē magnitudinē sed quelibet duo quibuslibet duobus sunt equalia. ergo quelibet duo quibuslibet duobus hñt eādē magnitudinez. duo ergo grana milij hñt eādē magnitudinē cū duab⁹ fabis. Deīde cū dicit.

ℭ **Qm̄ ergo ꝑm accñs elenchus in ignorātia elechi est manifestū est qm̄ ꝛ q ꝑm ꝯñs**

Perspiciēdum aūt hoc ꝛ aliter.

C Cōcludit ꝯnē itentā dicēs. ꝙ q̄ꝛ elēchus .i. palenchus qui fit fm accn̄s sup. reduct⁹ est in ignorantiā elenchi manifestū est quoniā ꝛ qui fm ꝯn̄s sup. reducit̄ in talē ignorantiā: ꝛ subdit ꝙ hic ꝑspiciēdū est alr̄. ꝯn̄s est enī aliquo mō ps accn̄tis. differt tn̄ ab accn̄te. reducends est ergo fallacia ꝯn̄tis in ignorātiā elenchi sicut accn̄s inquantum est pars accidentis: ꝛ reducends est aliter inquantū differt ab eo.

Ui Ꝟo in eo ꝙ plures iterrogationes vnā faciūt in eo ꝙ non enodamus ꝓpōnis diffinitionem.

C In pte ista ut dicebat̄ reducit phs fallam fm plēs interrogationes. ꝛ tria facit. q̄ꝛ ꝑmo ꝓponit qḋ itendit. 2° manifestat ꝓpositū. 3° epilogat circa determinata. 2ª ibi Nā ꝓpositio vnū. 3ª ibi Quare oēs loci. Dicit ergo ꝙ palogismi qui peccāt in eo ꝙ faciūt plures iterrogationes vnā: deficiunt sup. ab elencho: eo ꝙ nō enodamus .i. nō manifestamus ꝓpositionis diffinitionem. Deinde cum dicit.

C Nā ꝓpō vnū de vno est: nā eadē diffinitio vni⁹ soli⁹ ꝛ simplr̄ rei: ut hoīs ꝛ vni⁹ tm̄ hoīs: silr̄ aūt ꝛ ī alijs. Si ergo vna tm̄ ꝓpō est: q̄ vnū de vno assignat: ꝛ simplr̄ erit ꝓpō huiusmodi ꝛ interrogatio.

C Manifestat qḋ dixerat ꝛ tria facit. q̄ꝛ ꝑ° ostēdit per diffōnē ꝓpōnis ꝓpōnez plures nō eē ꝓpōnē. 2° ex hoc arguit hanc fallaciā deficere per ignorātiā elenchi. 3° ostēdit quō in hac falla hēt eē elenchus ꝛ quō non. 2ª ibi Qm̄ aūt sills. 3ª ibi Si ergo dedit. Dicit ergo ꝙ ꝓpō est significans vnū de vno: ꝛ est rō: q̄ꝛ eadez est diffō vnius solius rei ꝛ simplr̄ rei ut eadez est diffō hoīs ꝛ vni⁹ tm̄ hoīs. silr̄ aūt ꝛ in alijs. q̄ꝛ eadē est diffō ꝓpōnis simplr̄ ꝛ vnius tm̄ ꝓpōnis. Si ergo tm̄ vna ꝓpositio est que vnū de vno assignat. ꝛ silr̄ erit ꝓpō h⁹ı interrogatio. siue h⁹ı ꝓpō: que .s. vnū de vno assignat. nō ergo interrogatio plures uł ꝓpō plures est simplr̄ ꝓpō. quomō aūt sit eadez diffō simplr̄ rei ꝛ vnius tm̄ in fine ſectionis apparebit. Deinde cum dicit.

C Qm̄ aūt sills ex ꝓpōnibus est: elenchus aūt sills: ꝛ elenchus est ex ꝓpōnib⁹. Si ġ ꝓpō vnū de vno manifestū qm̄ ꝛ hoc est in elenchi ignorantiā. Videt̄ eniz eē ꝓpō que nō est ꝓposino.

C Ex his que dixerat ondit hanc fallaciā deficē per ignorantiā elenchi dicens ꝙ sills est ex ꝓpōnib⁹. elenchus autē est sills. ergo elenchus est ex ꝓpōnib⁹. nulla ergo oratio debet ingredi sillm̄ que nō sit ꝓpō. si ergo ꝓpō vnū de vno assignat: manifestū est: qm̄ hic locus sophistic⁹ qui dicit̄ fz plures iterrogatiōes reducit̄ in ignorantiā elenchi. nō est enī ibi elenchus: sed videt̄ eē elēchus. Interrogatio enim plures videt̄ esse propō que nō est ꝓpō. Deinde cum dicit.

C Si ergo dedit responsionē ut ad vnam interrogationē erit elenchus. Si aūt nō dedit sed videt̄ apparens elenchus.

C Ondit quō in hac falla fit elenchus. ꝛ quō nō fit elenchus uerus: sed apparēs. dicēs ꝙ si rn̄dens dedit rn̄sionē ut ad vnā iterrogationē: erit ibi elēchus .i. erit ibi uera redargutio. si aūt nō dedit rn̄sionē vnā: sed videt̄ dedisse: erit ibi apparēs elenchus. C Notandū aūt ꝙ ut supra dicebat̄ ad plures iterrogationes aliqn̄ rn̄dens affirmatiue: ꝛ tūc uere redarguit̄ rn̄dēs: q̄ꝛ cū aliqd affirmat̄ de plurib⁹ sil̄ pōt affirmari de q̄libet per se. ꝯcedens eni ꝙ cecus ꝛ vidēs vidēt: uere redarguit̄: q̄ꝛ sequit̄ ꝙ cecus videat. aliqn̄ ꝟo rn̄det̄ negatiue: ꝛ tūc uere nō redarguit̄. si eni cecus ꝛ vidēs nō vidēt: non sequit̄ simplr̄ ꝙ vidēs nō videat: sed sequit̄ apparēter. vult ġ phs dicere ꝙ cū ad plures iterrogationes rn̄demus sicut ad vnā .i. rn̄demus affirmatiue fit nobis elenchus: sed cū rn̄demus negatiue nō ꝓprie damus vnā rn̄sionem: sed videmur dare. ideo non fit nobis elenchus: sz apparens elenchus. Deinde cum dicit.

C Quare oēs loci cadunt in ignorantiam elenchi. Ergo qui sunt fz dictionē: qm̄ apparēs ꝯtradictio: qḋ erat ꝓprium elenchi. Alij aūt fm sillogismi diffinitionē.

C Epilogat circa determinata dicens. ꝙ oēs loci sophistici cadunt in ignorantiā elenchi. q̄ꝛ loci fm dictionē deficiunt ab elencho. qm̄ est in eis appēns ꝯtradictio qḋ .i. que ꝯtradictio erat ꝓpriū elenchi. alij aūt loci. ut qui sunt extra dictionē deficiunt sup. fm diffōnē silli. C Notādū aūt ꝙ elēchus ut pluries dictū est: est sills ꝯdictionis. Deficiunt ergo ab elencho ꝛ reducunt̄ in ignorātiā elenchi palogismi. uel q̄ꝛ peccāt ꝯtra sillm̄: ꝛ h⁹ı sunt palogismi peccātes fm fallaz ex̄ dictionez: uel reducunt̄ in h⁹ı ignorātiā elēchi q peccāt ꝯ ꝯdictionē: ꝛ h⁹ı sunt palogismi peccātes fm fallas ī dictiōe.

Dubitaret forte aliqs. q̄ꝛ nō videt̄ eē uerū qḋ dicit̄. nā iter fallacias ex̄ dictione cōputat̄ fm qd ꝛ simplr̄: ꝛ ignorātia elenchi: ut he maxime vident̄ peccare ꝯtra ꝯdictionem. nō ergo simplr̄ uerū est qḋ innuit phs. vz ꝙ falle in dictione peccāt cō tra ꝯdictionē. falle ꝟo extra dictionē ꝯtra sillz. C Dicēdū ꝙ fm quosdā h̄ dictū phi nō est ulr̄ uex: sed solū uerū est q̄ztū ad aliq̄s fallas. alique enī falle in dictiōe plus peccāt cōtra ꝯdictionē: ꝛ alique ex̄ dictionē plus cōtra sillm̄: sz cū phs absq̄ exceptione h̄ dicat. nō videmur ire ad mētē eius. si nos aliq̄s fallas exceptuam⁹. C Notandū autē ꝙ ut spectat ad ꝓsens elenchus dici pōt. uel q̄ꝛ ꝯcludit utrāq̄ prē ꝯtradictionis. uł q̄ꝛ ꝯcludit aliquā ꝓpōnē cui in disputatiōe fuerat ꝯtradictū. ꝑmus aūt modus fieri pōt absq̄ obuiatiōe. posset enī quis sillogistice ꝯcludē utrāq̄ prē ꝯdictionis si nō disputaret cū aliq̄ nī crēderet alicui obuiare: sed scd̄us modus fieri nō pōt nisi in disputatione obuiādo alteri. cū dr̄ ergo ꝙ falle in dictione peccāt cōtra ꝯdictionē accipiēda est ꝯdictio ꝓut ꝯcludit̄ aliq ꝓpō cui in disputatiōe fuerit ꝯdictū: ꝛ sic exponēdo nō hēt calumniā qḋ dr̄. nā ut in sequēti cap° dicet̄ per fallas in dictiōe plus hō decipit̄ disputando cū alijs q̄z ꝯsiderādo per seipz. ergo in talib⁹ potissime fit falla fm ꝯtradictionē ut accipit̄ ꝯdictio q̄ztū ad obuiationē ꝛ disputationē cū alio. Sz in fallacijs extra dictionē fit falla fm sillz. q̄ꝛ cōsiderādo ꝛ sillogiçādo qs in seipo absq̄ eo ꝙ ꝯdicat̄ sibi per aliū nō min⁹ decipit̄ q̄z disputādo cū alio: qḋ ꝟo obijciebat̄ de ignorātia elenchi ꝛ de fallaꝫ qd ꝙ cuidēti⁹ deficiūt a ꝯdictione: equocat̄ in ꝯdictione. magis enī tales falle peccant ꝯ ꝯdictionē ꝓut utraq̄ ps ꝯdictionis ꝯcludit̄ p sillz: sz nō magis peccāt cōtra ꝯdictionem: ut accipit̄ ꝯdictio ꝓut cōcludit̄ aliq ꝓpō cui in disputatione est ꝯdictū: nā ꝛ si oēs falle sic peccant cōtra ꝯdictionē: per quādā tn̄ appropriationē cōtra ꝯdictionē sic acceptā peccāt illi loci sophistici fm quos magis decipimur disputādo cum alio.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū plures ꝓpōnes possint dici ꝓpō. ꝛ videtur ꝙ sic. nā sicē plures hoīes pn̄t dici vnus hō. ut Porphyrius videt̄ dicē: sic ꝓpōnes plures pn̄t dici ꝓpō uel vna ꝓpō. C Amp̄. in plurib⁹ hoīb⁹ est ꝯsiderare qḋ est fm

Cap° de spē

formā: ꝛ qd est ẜm mām: ꝛ lз plures hoies nō sint vnū rōne mãe: sunt tñ vnuз rōne forme. ꝛ qꝛ qd est ẜm formā semp est potiꝰ plures hoies magis dici debet vnus hō q̃з nō vnus hō. g̃ ꝛ plures ꝓpōnes potiꝰ debēt dici ꝓpō q̃з nō. ¶ Oppositū hētur in lr̃a. ¶ Reꝰ dīз q̃ ẜm quosdā. iō plures hoies non debēt dici hō. qꝛ de rōne hois nō solū est forma: sз ēt mā. hō eni dicit formā nō ẜm se: sз in mā: ꝛ qꝛ de rōne mãe est q̃ faciat vnū ẜm idiuiduationē: iō de rōne hois est q̃ hēat eē idiuiduatuз. Sз distiguūt de idiuiduatione. qꝛ qdā est signata: qdā nō. de rōne g̃ hois ut dicūt nō est idiuiduatio signata. nō est eni de rōne hois q̃ sit sor. sз de rōne hois est idiuiduatio nō signata. est eni de rōne hois q̃ sit vnus aliq̃s hō: sed istud nō videt̃ bñ dictū. qꝛ mā que est de rōne hois nō ē mā idiuiduata: siue accipiat̃ idiuiduatio ut est signata: siue ut est vaga: sed de rōne hois est mā ptinēs ad totā spēm ẜm quā acceptionē mãe sic oēs homines sunt vnus hō ẜз formā. sic sunt vnꝰ hō ẜз māз. nō eni pōt eē q̃ hoies distiguant̃ per māз ptinētem ad spēm: nisi sit diuersatū spērū: iō distigue de vnitate forme ꝛ de vnitate mãe ptinēte ad spēз est oino superuacuū. ¶ Sciēdū g̃ q̃ nullū supiꝰ p̄dicat̃ de iferioribꝰ nisi ẜз eē qd hēt in eis: ꝛ qꝛ in alio ꝛ alio iferiori hēt supius aliud ꝛ aliud eē: opз q̃ plurificato iferiori plurificet̃ superiꝰ ut est in eo. ꝛ ut p̄dicat̃ de ipo. quot g̃ sunt pticularia hoiuз tot sunt hoies. sor. g̃ ꝛ plo nō sunt hō: sз sūt hoies. simplr̃ g̃ ꝛ absolute plures hoies nō sunt hō: ꝛ plures ꝓpōnes nō sunt ꝓpō: tñ ẜm aliquā determinationē ꝛ ẜm qd nihil ꝓhibet q̃ hoies sint hō: uel q̃ plura aliq̃ sint vnū aliqd. ut plures hoies sunt vnus hō nō absolute: sз vnus hō per pticipationeз spēi. ꝛ per hꝰ pз solo ad dictū Porphyrij. qd vō addebat̃ q̃ potiꝰ ē q̃ est ẜз formā q̃з qd est ẜз māз. ¶ Dīз q̃ plēs hoies sic sunt vnū quo ad formā: ita q̃dāmō sūt vnū q̃ ad māз. sunt eni vnū q̃ ad formā designātē spēm nō q̃ ad formā idiuiduatā sic sunt vnuз quo ad mām ptinentē ad spēз nō quo ad mām signatā: ꝛ qꝛ vnū qdq3 est simplr̃ ꝛ absolute tale ẜm eē qd hēt in se. qꝛ hoies ẜm esse qd hñt in se hñt eē signatuз: plura pticularia hoiuз simplr̃ ꝛ ẜm eē qd hñt sūt plures hoies: lз ẜm qd possint dici vnus hō. ꝓ tāto g̃ vitatē hēt q̃ plēs hoies sūt vnū ẜm formā: ꝛ plēs ẜз māз: qꝛ rō vnitatis spēi magis sumit̃ ex forma. ꝛ rō idiuiduatiōis ꝛ pluralitatis idiuiduoꝝ magis sumit̃ ex mā. simplr̃ m̃ ꝛ absolute loquēdo plurificata foia plurificat̃ mā: ꝛ plificata mā plificat̃ foia.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū eadeз sit rō hois ꝛ vnius hois: uel ꝓpōnis ꝛ vniꝰ ꝓpōnis. ¶ Ad euidētiā aūt quesiti. sciēdū q̃ plures hoies nō sunt plures nisi pp sigtioneз mãe: ꝛ pp hꝰ q̃ dicūt aliqd aggregatū. vnus g̃ hō ut diuidit̃ ꝯ plēs dicit hꝰ aliqd ꝛ aggregatū. ¶ Uidēduз ē g̃ quō dissō ꝛ nomē sigt rē simplr̃ ꝛ rē aggregatā. ¶ Notādū g̃ q̃ nomē ẜm phm 8° metace. sigt formā ꝛ aggregatuз. hō enim sigt hoieз simplr̃ ꝛ hoiem in hꝰ. Sз nō eque p̄ncipalr̃: sз p̄ncipalr̃ ꝛ p° sigt hoieз. ꝛ q̃le qd. scđario vō ꝛ ex ꝯnti sigt hoieз in hꝰ ꝛ hꝰ aliqd. ꝛ iō bñ dicū est q̃ hꝰ nola p̄ncipalr̃ non sigñt hꝰ aliqd: sed magis q̃le qd. ꝛ si videant̃ sigre hꝰ aliqd. hꝰ erit iō appellationis siga: ꝛ sic nomē sigt rē simplr̃ ꝛ ut est hꝰ aliqd. sic ꝛ dissō p se ꝛ pꝰ est rei simplr̃. ex ꝯnti vō est rei ut est hꝰ aliqd. Jntm̃ g̃ ea que sunt hꝰ aliqd pticipāt rōne eiꝰ qd est simplr̃: inq̃tū id qd est simplr̃ resuat̃ in hꝰ aliqd. vnus g̃ hō intm̃ pticipat diffōne hois inq̃tū hō resuat̃ in hꝰ hoie: eū g̃ certuз sit q̃ plures hoies nō sūt hō simplr̃ loquēdo. qꝛ eadeз est rō de noie ꝛ de diffōne: si plures hoies simplr̃ ꝛ absolute nō pñt dici hō. vnus vō simplr̃ ꝛ abte pōt dici hō: ꝯstat q̃ eadē erit diffō rei simplr̃ ꝛ vniꝰ rei. nō āt eadē erit diffō rei simplr̃ ꝛ pluriū rerū. depēdet ergo solutio hꝰ q̃ōnis ex q̃one p̄missa ut pз p rā dcā. Cap. V.

co. 7.

f

Fallacia aūt fit in his qdē que sunt ẜm equocationē ꝛ orōnē cum nō pōt diuidi qd multiplr̃ dr̃: quedā eni nō ē idoneū diuidē ut vnū ꝛ ens ꝛ idē.

¶ Postq̃з phs determinauit de locis sophisticis ut reducunt̃ ad ignorātiā elēchi. Jn pte ista determinat de eis in cōparatiōe ad nos: ꝛ ut hñt nos fallere. ꝛ duo facit. qꝛ p̄mo oñdit quō fallimur per fallas in dictiōe. scđo quō fallimur per fallas ex dictioneз ibi ⌊Jn his aūt que sunt ẜm accñs.⌋ Fallacie aūt in dictiōe: ut supra dicebat̃ triplr̃ diuidunt̃. qꝛ quedaз accipiunt̃ ẜm multiplex actuale: quedā ẜm potētiale: quedā ẜm fantasticū. iō circa p̄mū tria facit. qꝛ p̄mo oñdit quō decipimur per equocationē ꝛ āphibologiā que accipiunt̃ ẜm multiplex actuale. scđo quō fallimur per cōpōnē ꝛ diuisionē ꝛ accentuз que accipiūt ẜm potētiale. tertio quō fallimur per figurā dictiōis que accipit multiplex fantasticū. 2° ibi ⌊Jn his aūt que ẜm cōpōneз.⌋ 3° ibi ⌊Eoꝝ vō que sūt.⌋ Dicit ergo q̃ fallacia. i. deceptio fit in his palogismis qui sunt ẜm equocationeз ꝛ ẜm orōnē. i. ẜm āphibologiā cū nō pōt diuidi. i. cū nō pōt facile distingui: qꝛ multiplex dr̃. ꝛ addit q̃ quedā multiplicia nō est idoneū. i. nō est facile diuidere. ꝛ hꝰ multiplicia sunt vnū ens ꝛ idē. ¶ Notandū aūt q̃ vā vniuocatio est solū in specie spālissima. ut pbat. 7. phicor. in oibꝰ alijs vniuersalibꝰ est aliquo mō multiplicitas: sed hꝰ multiplicitas aliq̃n est equocatiōis. aliq̃n cuiusdā analogie. equocationis aūt multiplicitas est q̃n solū nomē cōe est: ꝛ ẜm illud nomē nulla est vnitas rei. analoga aūt diuidunt̃. qꝛ quedā magis appropinquāt ad vniuocationē. quedā vō magis ad equocationē. gña enīз lз sint analoga: qꝛ vniuocatio vā nō est nisi in spē spālissima. illa tñ analoga multū appropiquāt ad vniuocationē. vñ dr̃ in p̄dicamentis q̃ est in gñibꝰ ꝛ differentijs vniuoce p̄dicati. possumus ergo distinguere de analogia. qꝛ quedā est analogia per p̄dicationeз ut analogia generum: quedam vō est analogia per attributionem sicut omnia sana dicunt̃ per attributionem ad vnum aliquid. ut ad sanitatem que est in animali: ꝛ oia entia sic dicta sūt per attributionem ad aliqd vnū ut ad sbaз. uere ergo vniuoca nō sunt distinguēda: nec ēt ea que multū appropinquāt ad uerā vniuocationē cuiusmodi est analogia gñum. Distinguēda ergo sunt equoca ꝛ analoga per attributionē. sз equoca est facile distinguere qꝛ solū nomē cōe hñt. analoga vō qꝛ aliquo mō ꝯcurrit ibi vnitas rei per attributionē. iō talia nō est facile distinguere: ꝛ qꝛ ens vnū ꝛ idē. hꝰ analoga sūt. iō dictū est q̃ nō ē idoneū ea diuidē. Deinꝫ. c. d.

¶ Jn his aūt que sunt ẜm cōpōnē ꝛ diuisionē: eo q̃ nihil putat̃ differre cōposita ꝛ diuisa oratione: uelut in plurimis.

¶ Oñdit quō fallimur per locos sophisticos peccātes ẜm multiplicitatē potētialē. ꝛ duo facit. qꝛ p° ostēdit quō fallimur per cōpōnē ꝛ diuisionē. 2° quō per accentuз ibi ⌊Silr̃ aūt.⌋ Dicit g̃ q̃ in his que sunt ẜз cōpōnē ꝛ diuisioneз sup. fallimur: eo q̃ nihil putat̃ differre orō cōposita ꝛ diuisa uelut in pluribꝰ. ¶ Notādū aūt q̃ in pluribꝰ orōnibꝰ cōpō ꝛ diuisio nō falsificāt sicut ut si diceret̃. qcūq3 currit nūc currit. ly nūc: siue cōponat̃ cū p° currit uel cū 2°: semp est uera locutio: ꝛ qꝛ in aliqbꝰ nō differt: credimus q̃ simplr̃ nō differat. ꝛ sic decipimur. uel possumus dicē q̃ per ly uelut in pluribꝰ designant̃ orones peccātes ẜm hꝰ fallas que sunt difficiles ad distiguēdū: ut sit sensus q̃ fallimur p cōpōnē ꝛ diuisionē. qꝛ nō putamus differre orōnē cōpositā ꝛ diuisam: uelut accidit in pluribꝰ orōnibꝰ que

pp sui difficultatē. qr nō sunt idonee ad distinguēdum nō cognoscēdo multiplicitatē earū non putamus ibi differre cōpositū ꝛ diuisum. Deinde cum dicit.

Siliṫ aūt ꝛ in his que sunt s̄m accētum. Nō eni aliud videt̄ significare remissa ꝛ intensa ofo: in nullo aūt: aut nō plurib⁹.

Ondit quō fallimur per accētū dicēs. ꝙ silr fallimur in his que sunt s̄m accētū. qr non vʒ aliud sig̃re ofo remissa. i. plata grauiter: ꝛ itēsa. i. plata acute: ꝛ h aut in nullo. qr forte in nulla ofone cog̃scimus talē drīa. uel si cog̃scimus in aliq̄ in plurib⁹ forte nō cog̃scim⁹ ea.

Dubitaret forte aliqs. qr cū accēt⁹ fiat in dictione. videt̄ male eē dictū ꝙ per accētū fallimur. qr videt̄ idē sig̃re ofo itēsa ꝛ remissa. Dōʒ ꝙ accent⁹ aliquo mō fit in ofone: nā cū vnus modus accēt⁹ fit: qn̄ vna uox pōt eē vna dictio ul' plures dictiōes cū p̄les dictiōes aliq̄ mō possint dici ofo. accēt⁹ aliq̄ mō fit in ofone: uel possum⁹ dicē ꝙ cuʒ dr̄ ꝙ accēt⁹ fit qn̄ ofo ꝓfert̄ itēse uel remisse: accipitur ibi ofo large ad oē id qd̄ ore ꝓfert̄. Deinde cum dicit.

Eoꝝ vō que sunt s̄m figurā: pp similitudinē dictionis. Difficile eni diuidere que similiter ꝛ diuerse dicuntur.

Ondit quō fallimur per fallam figure dictiōis. ꝛ tria facit. qr p̄° ꝓponit qd̄ itēdit. 2° manifestat qd̄ dixerat. 3° qr h falla multuʒ videt̄ appropinquare ad fallas ex̄ dictionē ꝓbat hāc fallam eē in dictiōne. 2ª ibi [Pene eni qui hec pōt.] 3ª ibi [Quare in his que sunt.] Dicit ergo ꝙ redargutiones de nūo eoꝝ que sunt s̄m figurā dictionis sup. nos decipiūt pp silitudinē dictionis. qr difficile est in talib⁹ diuidē. i. distiguē que dr̄r silr ꝛ que diuerse. i. dissilr. Deinde cum dicit.

Pene eni q h pōt facē: ꝓpe ē vidē uerꝫ.

Probat qd̄ supposuerat. vʒ ꝙ difficile est talia distinguere: ꝛ duo facit. qr p̄° ꝓbat h ulr in oibus modis h⁹ falle. 2° spāliter h ꝓbat in illo mō qn̄ q̄le gd mutat̄ i h aligd. 2° ibi [Maxie aūt sciet.] Cōtinuet̄ sic. bn̄ dico ꝙ difficile est scire diuidere que dictiōes dr̄r silr ꝛ que dissilr. qr qui pōt h facere pene ꝓpe est videre ueruʒ: sʒ sup. difficile est nō solū cog̃scere uerū: sʒ ēt appropinq̄re ad cognitionē vitatis. g̃ difficile est illud facere. ꝯtigit g̃ nos decipi per talē fallaʒ. Notādū aūt ꝙ iter cetera ad cognitionēʒ vitatis vʒ facere scire id qd̄ dr̄ p nomē: ꝛ cog̃scere vim ꝛ vtutē uocabuloꝝ: ꝛ q talia nouit. qr multū appropinq̄t ad cognitionē v̄itatis. vʒ enī pene ꝓpe videre uerū. ꝛ qr nullus pōt scire que dictiones dr̄r silr ꝛ que dissilr ignorāte vtute uocabuloꝝ. iō qui sibi pōt cauere ab hac falla est pene ꝓpe videre uerū. ꝛ qr difficile est eē ꝓpe ueritateʒ difficile est cauere ab hac fallacia. Deinde cum dicit.

Maxime aūt sciet annuere: qm̄ oē qd̄ de aliquo p̄dicat̄: opinamur hoc aliquid: ꝛ ut vnū itelligimus. Nā vnū ꝛ substātiā maxime videt̄ sequi hoc aligd ꝛ ens.

Ondit hāc difficultatē spālr ex illo mō hui⁹ falle qn̄ q̄le gd mutat̄ in h aligd. ꝯtinuet̄ sic. bn̄ dico ꝙ est difficile distiguere que dr̄r silr ꝛ que dissilr: qr potens hoc facere maxie sciet ānuere idest scier ad nutū ꝛ s̄m uoluntatē suā manifestare ꝛ ondere: qm̄ oē qd̄ p̄dicat̄ de aliquo. i. oē qd̄ significat q̄le gd opinamur eē hoc aligd. ꝛ intelligimus ut aligd vnū. ꝛ qr difficile est scire ondē quō ea que significāt q̄le gd vr̄r significare hoc aligd. ꝯ difficile est scire distinguē silitudīes ꝛ dissilitudines dictionuʒ: ꝛ addit q̄re que significant q̄le gd vident̄ significare hoc aligd dicens. ꝙ hoc aligd ꝛ ens vr̄r seq vnū ꝛ sbāʒ. referant̄ aūt singula singulis. ut hoc aligd referat̄ ad sbām: ꝛ ens referat̄ ad vnū. qr ergo hoc aligd vʒ seq sbām. ois sba vʒ hoc aligd sig̃re. ꝛ qr vnū vʒ seq ens. qcqd sig̃t ens vʒ sig̃re vnū: quecūqʒ ergo sig̃nt q̄le gd. ꝛ sūt ulla pp figurā dictionis vident̄ sig̃re vnū ꝛ h aligd. Notādū aūt ꝙ h aligd vʒ seq sbāʒ. qr que ꝓprie p̄ncipalr ꝛ maxie dr̄ sba est p̄° sba ut dr̄ in p̄dicamētis: qd̄ quō h̄eat itelligi alibi clari⁹ diximus. Ad p̄ns aūt itm̄ dictū sit ꝙ qr sba sig̃t per modū per se stantis. cū sole p̄ᵉ sbe per se existāt. ꝛ ois alia existant in illis. si ois suba ex mō sig̃ndi sig̃t per modū per se stantis: ois suba vʒ sig̃re hoc aligd. qr sig̃t per modū p̄ᵉ sube: cui⁹ est per se stare. ꝛ sic pʒ quō h aligd sequit̄ subaʒ. quō āt vnū sequit̄ ens de leui pʒ: nā sic per se eē ex mō sig̃ndi ꝯsequit̄ tale eē qd̄ est in suba. sic eē idiuisuʒ ꝛ eē vnum ex mō eēndi ꝯsequit̄ oē ens. bn̄ ergo dcm̄ est ꝙ h aligd ꝛ vnū ex mō eēndi ꝯsequit̄ ens ꝛ sbam. Notādum aūt ꝙ si credimus q̄le gd eē h aligd ex ipa ꝓlatione decipimur per figurā dictionis. ipa eni ꝓlatio ut concretio dictionis facit ꝙ q̄le gd iterp̄tet̄ h aligd: ut ꝙ vnū p̄dicatū iterp̄tet̄ aliud. pp qd̄ ut supra dicebat̄. bn̄ dictū est ꝙ dicēdo: qcqd vidisti heri nūc vides. albedinē vidisti. ergo albedinē vides. nō est figura dictionis: qr albedo ex mō ꝓferēdi nō h̄et ꝙ iterp̄tet̄ sbā. sba eni nō est albedo: sed si accipet̄ in ꝯcreto ut albū. qr id qd̄ est suba ꝯtigit eē albū iterp̄tamur albū eē subaʒ. ꝯcretio ergo dictionis que est q̄dā figura ei⁹ facit ut talis iterp̄tatio fiat: ꝛ qd̄ dictū est de uariatione p̄dicamētoꝝ ueritatē h̄et cū q̄le gd interp̄tat̄ h aligd: nā ut ēt supra dicebat̄. soꝛ. nō est humanitas: sed homo. ꝯcretio ergo dictionis facit ꝙ secunde substantie p̄dicent̄ de p̄mis substantijs: ꝛ de his que sunt h aligd. ꝛ quia p̄dicādo de eis vnum iterpretamur aliud: ꝯcretio dictionis facit ꝙ vnū iterp̄temur aliud. si ergo in talibus interp̄tationibus decipimur ex ipa ꝓlatione uocis est ibi figura dictionis: si ex vnitate rei: est ibi fallacia extra dictionē. Notādū etiā ꝙ p̄ter ꝯcretionē dictionis possemus assignare spālē rōnē. q̄re iterp̄tamur q̄le gd eē h aligd. nā qr vno noie noiamus ul'e sic ꝛ pticulare credimus ul'e sig̃re vnū aligd sicut ꝛ pticulare. homo enī qui est ul'e noiat̄ vno noie: sicut ꝛ soꝛ. qui est pticulare nō solū ergo ꝯcretio: sed vnitas nois facit ꝙ q̄le gd interp̄temur hoc aliquid. Deinde cum dicit.

Quare in his que sūt s̄m dictionē hic locus ponēdus. Primū q̄dē qm̄ magis fallacia fit his qui cū alijs ꝯsiderant q̄ꝫ qui per se: nāq̄ꝫ cū alio est ꝯsideratio per ofones: que aūt per se nō minus per ipam rem.

Ondit hāc fallaʒ eē in dictione. ondsuʒ eni fuit supra. ꝛ pōt ēt patē p ea que dicta sunt ꝙ hec falla magnā cōueniētiā h̄et cū fallacijs ex̄ dictionē. ne g̃ credat̄ eē talis falla: ꝓbat eā eē in dictiōe. ꝛ tria facit s̄m ꝙ tripli rōnē ad h assignat. 2ª ibi [Deide ꝛ p se falli.] 3ª ibi [Amp̄. falla q̄dē.] Dicit g̃ ꝙ hic loc⁹ ponēdus est in his h est iter illos locos q sunt s̄m dictionē. p̄mū q̄deʒ h⁹ᵒⁱ p̄° cā est: qm̄ s̄m talē locū magis fit falla his q ꝯsiderāt cū alijs q̄ꝫ illis q ꝯsiderant p se. g̃ h falla. s. figure dictiōis est falla in dictiōe: nā p ofones est cōsideratio cū alio: sʒ p seipaʒ rē nō min⁹ est ꝯsideratio per seipm. Notādū aūt ꝙ falla in dictiōe sumit p̄n^m decipiendi ex uoce: siue ex ofone: ꝛ qr h mō ꝛ ofo sūt ad aliuʒ p tales fallas magis decipimur p alios q̄ꝫ p nos. falle āt ex dictionē sumūt p̄n^m decipiēdi ex re. ꝛ qr de reb⁹ p nosipos ꝯsiderare possum⁹ per tales fallas. nō minus decipimur ꝯsiderādo p nos q̄ꝫ cū alijs: pp qd̄ pʒ ꝙ si p figurā dictiōis magis decipimur cū alijs q̄ꝫ ꝯsiderādo per nos: ꝙ talis falla est in dictione. Deide cum dicit.

¶ Deinde & per se falli accidit: cum in oratione facit considerationem.

¶ Ponit 2am rōnē. v. Deinde p figurā dictionis sup. accidit aliquē p se falli. cū l orone facit ɔsideratione. ergo hec falla est in dictione. tuz qz plus decipit cuz alio qz p se. tū et qz cū decipit per se decipit in orone ɔsiderando & nō per ɔsiderationē rei. Deinde cum dicit.

¶ Amplius fallacia quidem ex similitudine: similitudo aūt ex dictione.

¶ Ponit 3am rōnē dicēs. Amp. falla. q. d. falla sup. figure dictionis fit ex silitudine. silitudo autē illa sumit ex dictione. ergo hec fallacia est in dictione.

In his aūt que sunt sm accn̄s: eo qz nō pōt diiudicare idē & diuersū: & vnū & multa: neqz qlib' p̄dicationib' oia hec: & rei acciderūt & accn̄ti.

¶ In pte ista ondit phs quō decipimur p fallas ex dictione. ¶ Ad cui' euidētiā sciēdū qz lz oēs falle nō inferāt sillogistice: qz et petitio pncipii de qua magis vr qz iferat nō ifert sillo'ce: ut sup dicebat: & lz oēs falle nō recte pbēt nec recte ɔdicāt. alique tn̄ magis pure peccāt cōtra illationē. alique magis ɔ ɔdictionem. alique vo magis ɔ pbōnē. tria g facit. qz p° ondit quō fallimur p accn̄s. & p ɔn̄s que videnf peccare ɔ illationē. 2° ondit quō fallimur p sm qd. & p ignorātiā elēchi que videntur peccare ɔ ɔdictionē. 3° quō fallimur p petitionem pncipii: & p sm nō cām: & p pl'es iterrogatiōes que videnf peccare ɔ pbōnē. 2a ibi [In his que sūt sm diminutionē.] 3a ibi [Silr aūt in his que in pn°.] Circa p̄m duo facit. qz p° docet quō fallimur p accn̄s. 2° quō p ɔn̄s. 2a ibi [Silr aūt in his que sūt sm ɔn̄s.] Dic g qz in his que sūt sm accn̄s fit falla supple in eo qz audiens nō pōt diiudicare idē & diuersuz: nec pōt diiudicare multa & vnū: neqz qlib' p̄dicationib'. i. sz qlia attributa oia hec. i. miores extremitates accidūt eei sbiecte i. medio. ¶ Notādū aūt qz in falla accn̄tis h tria se habēt p ordinē. p° eni p mediū diūsificat & uariat. 2° medio uariato qu silr hēt viz mltoꝝ termioꝝ. 3° qz mediū est multa vtute medii maiores extremitates nō pn̄t cōcludi de miorib'. Decipimur g p fallaz accn̄tis. qz nescim' cogscē qn̄ mediū manet idē: & qn̄ diuersificat: & qz manēs mediū idē hēt vim vni'. diuersificatū vo hz vim multoꝝ. nō cogscēdo aūt qn̄ mediū manet idem: & qn̄ diuersificaf. nō cogscim' qn̄ accipit ue vnū & qn̄ ut multa. & qz si accipit ut multa mior extremitas exneaf a medio. & accidit ei nō cogscēdo que dicta sunt: nō cogscim' qlib' p̄dicationib' miores extremitates accidūt rei sbiecte siue medio. ¶ Notādū et qz dicit qlib' p̄dicationib'. qz iō cōtingit falla accn̄tis qn̄ medius terminus stat sub aliquo p̄dicato ut sub aliq attributo. cōne cuius minor extremitas accidit ei: & extraneatur ab ipso. Deinde cum dicit.

¶ Silr aūt & in his que sunt sm cōsequēs. Pars eni quedā accn̄tis est ɔsequēs.

¶ Ondit quō fallimur p fallaz ɔn̄tis. & duo facit sm qz duplr h ondit. 2a ibi [Amp. aūt.] Dicit g qz silr sup. fit deceptio & falla in his que sunt sm ɔn̄s. naz ɔn̄s est qdā ps accn̄tis. pōt autē sic formari rō. accn̄s decipit: ɔn̄s est ps accn̄tis. ergo ɔn̄s decipit. Deinde cū dicit.

¶ Ampl' aūt & in plurib' videf & pbatur sic: si hoc ab illo nō separaf: neqz ab altero separari alterum.

¶ Adducit 2am cōnē quō fit deceptio per fallaz ɔn̄tis dicens: qz in plurib' vr qz ɔn̄s nō separat ab antecedēte & qz hoc est in plurib' credit qz sit in oib'. pp qd si hoc i. si ɔn̄s nō sepat ab illo. i. ab antecedēte: credit & pbat qz neqz alterū. i. neqz añs separat ab altero. i. a ɔsequēte. ¶ Notādū aūt qz ɔn̄s & antecedēs: ut hō & aial in plurib' siue in multis sese cōcomitant. multa eni que sunt aialia sunt hoies: & eɔ. & iō qz sic sese ɔcomitant in plurib'. credimus qz sese ɔcomitent in oib': & opinamur qz sicut aial est de rōne hoīs: & nō pōt separi ab homine: sic credimus qz hō sit de rōne aialis. & nō possit separi ab eo: ut qz nō possit eē aial qz nō sit hō. Decipimur ergo per hāc fallaz. qz idē opiamur eē ɔn̄s & antecedens. ¶ Notādū ēe qz ut supra dicebat ɔn̄s mālr est ps accn̄tis. formalr aūt est distinctū ab ipo. iō phs duplr ondit qz fallimur pec fallam ɔn̄tis. p° ut est ps accidentis. scdo ut est distinctū ab ipso. Deinde cuz dicit.

¶ In his vo que sunt sm diminutionē rōnis: & in his que sm qd & simplr: i eo qz pene falla est. Nā q̄si nihil ɔsignificat: quid aut quo: aut quō: aut nūc ulr cōcedimus.

¶ Ondit quō fallimur per fallam sm qd. & per ignorātiam elenchi dicens. qz in his que sunt sm diminutionē rōnis elenchi. & in his que sunt sm qd & simplr est fallacia in eo qz pene. ambe eni iste fallacie arguūt sm quasdā determinationes & nō simplr. & qz ees sumpta cū determiatione modicuz vr differre a seipsa sumpta simplr. decipimur ergo qz pene. i. fere idē arbitramur eē sumptū cū determinatione: & sumptū simplr. iō subdit qz q̄si nihil ɔsignificat qd: aut quo: aut quō: & nūc. qz ergo h'l determiationes nihil putam' differre a simplr. iō sūpta cū talib' determiationib' ɔcedim' ulr. i. simplr. ¶ Notādū aūt qz ut supra dicebat fallā sz qd duplr fit. qz determiatio illa ul respicit rez totā sm se: uel mediate pte. si sm se: tūc dr eē pcessus a qd ad simplr: ut dicēdo ens opiabile. ergo ens: sed si h'l determinatio nō respiciat ipaz rē sm se: sed mediāte pte a qua nō pōt denoiari totū est. ut alb' dētes. ergo alb'. & tūc est pcessus a quo ad simplr. ergo decipimur per fallaz sm qd & simplr. qz qd & quo nihil putamus differre ab eo qd est simplr & ulr. ¶ Notādū et qz ignorātia elenchi. ut supra dicebat: qdruplr fit sm has q̄tuor pticlas vz sm idē ad idē: silr & in eodē tpe. & hos q̄tuor modos possum' reducē ad duos: qz sm idē ad idē. & silr peccat in eo qz quō. qz nō sumunt determiationes ille eodem mō. modus vo ille qui non sumit respectu eiusdē tpis peccat in eo qz nūc. qz nō accipit determiationes illas silr & in eodē nūc. pmas g duas pticulas. vz qz nō putamus differre qd & quo ab eo qd est simplr: debemus referre ad fallaz sm qd. alias vo duas pticulas. vz qz nō putamus differre qz est quō & nūc ab ulr debemus referre ad ignorātiā elenchi. Deinde cum dicit.

¶ Silr aūt & in his qz que i pncipio sumūt & in nō causis. Et qcūqz interrogationes plures ut vnā faciūt. In oib' eni est falla in eo qz pene. Nō eniz subtilr discernimus: neqz ppōnes: neqz sillogismi diffinitionē: ppter p̄dictā causam.

¶ Ondit quō fallimur per petitionē pncipii per nō cām: & per plures iterrogationes dicēs. qz silr sup. decipim in his paralogismis qui sumūt qd est in pn°: & et decipiunt nos queeūqz faciūt plures iterrogationes: ut vnā. In p̄dictis eni oib' fit falla in eo qd pene. i. in eo qz deficiūt a pbōne. nō eni pp p̄dictā cām sup. deceptionis i. pp p̄dictas fallas que sunt h'l deceptionis cā. ppter ea. s. qz nō discernimus subtilr neqz diffōnem ppōnis quātū ad fallaz sm plures iterrogationes: neqz discer

ni mus dissõnez silli quantū ad petitionē pncipij ⁊ nõ cām. ℭ Notandū aūt ꝙ pene defectū nõiat. ergo he .5. fallacie. vȝ ẜm qd: ignorantia elenchi: petitio pncipij: nõ cā: ⁊ plures iterrogatiões peccāt in eo ꝙ pene: alr nī ⁊ alr. ẜm ꝙ alr ⁊ alr deficiunt: nā ẜm qd sumit per defectū a simplr. ignorantia elenchi per defectū a ꝯdictione. petitio pncipij per defectū a sillo. siue a pbatione. qꝛ nõ ꝯcludit ⁊ pbat idem per idē. nõ cā vo dē deficit a pbõne ⁊ sillo. nõ ꝙ pbet idem per idē: sed qꝛ accipit pro cā qd nõ est cā. falla vo ẜm plures iterrogationes deficit a pbõne ⁊ sillo per defectū ppõnis. qꝛ ergo ignorātibꝰ ⁊ idiotis qd est ẜm qd. videt qsi ⁊ pene ꝙ sit simplr. ⁊ apparens ꝯdictio pene videt eis ꝙ sit ꝯdictio: ⁊ qd est idez apd eos ⁊ pene siue fere videat diuersū: ⁊ qd est nõ cā videt cā. ⁊ ppõ plures que nõ est ppõ pene videt ppõ. ideo ẜm istas oēs fallas decipimur in eo qd pene. ℭ Notandū ēt ꝙ ut supra tangebat falla ẜm plures iterrogatiões: aliqn facit elēchū uerū: aliqn appentē. uerus elenchus. i. uera redargutio fit: ut pbabat si rñdeat affirmatiue. appatēs vo si rñdeat negatiue. cūȝ ergo hec fallacia facit apparētem elenchū ānectit ignorātie elenchi. cuiꝰ maxime est appatētet ꝯdicere. cūȝ vo uere redarguit annectit petitioni pncipij. nā si rñdeat affirmatiue ⁊ ꝯcedat ꝙ cecus ⁊ videns vidēt: uere põt argui ꝙ cecus videat: sed petit ibi ꝙ est in pncipio: qꝛ per id qd pfert ꝯiuncti pbat ꝙ pfert diuisim. idē est eni arguē. cecus ⁊ videns vident. ergo cecꝰ videt: ⁊ dicere medicīa est sciētia sani ⁊ egri. ergo medicīa est scīa sani: ⁊ qꝛ qāto veriꝰ redarguimur per hāc fallam: tanto magis decipimur per eā. ideo signanter phs uolendo determinare de deceptione eius ānectit eam petitioni principij. Cap. VI.

Q Voniā aūt hēmus ẜm quot fiunt apparētes silli: hēmus ⁊ ẜm quot sophistici silli ⁊ elenchi.

ℭ Hoc caplm coiter male ꝯtinuat. ⁊ ignorat coiter itentio phi circa ipm. qꝛ nõ bñ visa est dña inter locos sophisticos ⁊ sillos sophisticos. loci enī sophistici sunt elemēta ⁊ pnª sillor sophisticor: nā ut supra dicebat: sicut silli dialetici initunt locis dialeticis qui sunt ueri loci. sic silli sophistici initunt locis sophisticis q sūt falsi loci. ⁊ qꝛ ad tradēdā artē de aliquo nõ sufficit tradere pnª illius nisi ondat quō illud ex illis pncipijs fiat. ideo qꝛ in hoc libro itēdit phs tradere artē ⁊ notitiā de sillis sophisticis: nõ sufficit determiare de locis sophisticis qui sunt pnª taliū sillor nisi ondat quō ex illis pncipijs sumūt originē silli sophistici: oñsuȝ enī sūt supra ꝙ lȝ pncipale intētū in hoc libro sit elenchꝰ propter qd hic liber merito dicit elenchor. itēdit tñ in hoc libro de locis sophisticis ⁊ de sillis sophisticis: sȝ hoc in cōparatione ad elenchū. Possumus ergo sic cōtinuare hoc caplm. vȝ ꝙ phs in pcedētibꝰ determinauit de locis sophisticis. hic aūt determinat de sillis sophisticis: ondēdo quō ex dictis locis hꝰ silli oriuntur. Cūȝ ergo hic itēdat de sillis sophisticis ⁊ litigiosis. s. quia silla tētatiuus est etiā aliquo mō sophisticus ⁊ litigiosus. ideo phs duo facit. nā pº determiat de sillis sophisticis cōparādo eos ad locos sophisticos. 2º determinat de sillis sophisticis cōparādo eos ad sillos tētatiuos. 2ª ibi ⌊ Et sills litigiosus ⁊ sophisticus est. ⌋ Necessitas ğ hᵉ ptis est ut cognoscamus quō tradēda est ars de sillis sophicis. qꝛ tradēda est p locos sophicos qui sūt eor pnª ⁊ elīa. ℭ Sciēdū ğ ꝙ silli sophici ad tria cōparari pñt. pº ad locos sophicos q sūt eor pnª. 2º cōparari pñt ad ppositiones ⁊ termios ad quos applicat. tertio cōparari hñt ad ipos utētes qui sillogiȝādo utunt orationibꝰ ad nomē uel itellectum: nõ est aūt tradenda ars de hꝰ sillis per cōparationē ad utentes. qꝛ respectu taliū hñt cōparationez per accñs: nec est tradēda ars de eis ẜm ppões ⁊ termios: ad quos applicari hñt. qꝛ talia sunt qsi infinita: ⁊ nõ sunt de cōsideratiōe vniꝰ artis: sȝ tradēda est ars ẜz locos sophicos qui ut dictū est sunt eorū pnª ⁊ elemēta. tria ergo facit. qꝛ pº ondit sillos sophicos sumēdos eē ẜz locos sophicos. scdo pbat eos nõ eē sumendos ẜm ppões ⁊ termios ad quos applicari hñt. 3º declarat ꝙ hꝰ sillogismi nõ sunt sumēdi: nec tradēda est ars de eis per cōparatione ad utentes. vȝ put diuersimode ad nomē ⁊ ad intellectū pñt oronibꝰ uti. 2ª ibi ⌊ Scdm aūt que arguunt. ⌋ 3ª ibi ⌊ Nõ est aūt dña oronū. ⌋ In tota pᵃ pte itēdit vnā rōnē que talis est. eadez via sumēdi sunt silli sophici peccantes in forma ⁊ in mā: sed silli sophici peccantes in forma sumunt ẜm locos sophisticos. ergo oēs sillogismi sophici tā peccātes in forma qȝ in mā sumēdi sunt ẜm locos sophicos. est ergo pncipalis itētio huiꝰ ptis ꝙ ulr de oībꝰ sillis sophisticis tradēda est ars ẜm locos sophicos. In hac aūt rōne sic pcedit. qꝛ pº pbat ꝙ eadē via sumēdi sunt sillogismi sophici tā peccātes in forma qȝ in mā. 2º ondit sillogismos peccātes in forma sumēdos eē ẜm locos sophicos. 3º cōcludit pncipale intētū. vȝ ꝙ oēs silli sophici sumendi sunt ẜm dictos locos sophicos. 2ª ibi ⌊ Si ergo palogismi ꝯdictionis. ⌋ 3ª ibi ⌊ Quare hēmus ẜm quot fiunt. ⌋ Circa pᵐ tria facit. qꝛ pº pponit qd itēdit. 2º diffiguit sillogismū sophicū. 3º resumit qd dixerat ut pbet intētū. 2ª ibi ⌊ Dico aūt sophicū. ⌋ 3ª ibi ⌊ Qm aūt hēmus eos. ⌋ Dicit ergo ꝙ qꝛ hēmus ẜm quot pnª fiue ẜm quot locos sunt siue fiunt sillogismi apparētes. i. peccātes in forma: hēmus ex hoc ẜm quot pnª sunt sillogismi ⁊ elenchi sophici. i. sillogismi ⁊ elenchi peccantes in mā. q. d. ꝙ ẜm eandē viā: ⁊ ẜm eadē pnª sumunt utriqȝ sillogismi. ℭ Notādū aūt ꝙ lȝ per eadē pnª ⁊ per eosdē locos sumi possint sillogismi sophici tam peccātes in forma qȝ in mā: tñ magis directe: uel magis imediate ẜz locos sophicos sumunt silli peccātes in forma qȝ in mā. iō phs qsi supponēdo ꝙ sillogismi peccātes in forma sumunt ẜm locos sophicos. aīt ꝙ illa eadē via sumunt sillogismi sophici peccātes in mā. ℭ Notāduȝ etiā ꝙ intētio phi est in hoc capº. de utrisqȝ sillogismis. tā de peccātibꝰ in forma qȝ in mā ondere ꝙ sumunt ẜm locos sophicos. vñ ifra spālem rōnē faciet de sillogismis peccātibus in forma qui sumunt ẜm locos sophicos. ꝙ autē h vȝ hoc supponere uel supponit ipm tanqȝ pbādū: qꝛ ifériꝰ hoc pbabit. uel hoc iō fecit: qꝛ ut dictū est euidētiꝰ est peccātes in forma sumēdos eē ẜm locos sophisticos qȝ peccantes in mā. ideo respectu illor hoc est quasi supponēdum. ℭ Notandū ēt ꝙ cū aliqd nomē ꝯtingit pluribꝰ si alterū illor hēat nomē ppriū reliquū sibi retinet nomē cōe. videmus enī ꝙ hoc nomen ppriū: ut pȝ per phȝ pº top. cōmune est ad ppriā passionē. ⁊ ad id qd indicat qd est eē: tñ qꝛ indicans qd est eē hēt spāle nomē: ⁊ dicit diffō ppria passio retinuit sibi nomē cōmune: ⁊ dicit ppriū. sic sills sophicus est qd cōe ad peccantē in forma ⁊ in mā: tñ qꝛ peccās in forma hēt spāle nomē. ⁊ dicit sills appens. peccans in mā utplurimū retinet sibi nomē cōe ⁊ dicit sills sophicus: iō per sillos ⁊ elenchos sophicos itendit peccantes in mā: ⁊ ẜm quandā appropriationē est dictū: nā ẜm ueritatē ēt sillus peccans in forma est sophicus. iō statim post ad hoc distinguēdū distiguit sillm sophicū in peccantē in forma ⁊ in mā uolens ꝙ uterqȝ possit dici sophicus.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ cū silli sophici hēant ppria pnª ⁊ elementa: qꝛ hñt locos sophisticos. videtur ꝙ de eis possit tradi ars per se: cuiꝰ ꝯtrariū dcm̄ est supra. dicebat enī ꝙ de sillis sophisticis nõ possit tradi ars per se: sed in cōparatione

ad elenchum: sicut de obliquitatibus non tradit ars nisi in cõparatione ad rectũ. ¶ Dõz q̃ silli sophici re- ducunt in locos sophicos: sed q2 loci sophici sunt que dã obligates elenchi: ꝛ reducunt in ignorantiã elen- chi. iõ de sillis sophicis pncipalr ꝛ pfecte nõ habet ars nisi in cõparatione ad elenchum.

Ulterius forte dubitaret aliqs si peccãs in for ma ꝛ in mã põt dici sills sophicus: quis eoꝝ magis sit sophisticus. ¶ Dõm q̃ in sillogis- mo sophistico duo est ꝯsiderare. vz termios ꝛ ꝓpões ꝛ ordinem sillogisticũ. Cuz ergo ordo sillogisticus ma gis se teneat ex pte forme: ꝓpões ꝛ termini magis se teneãt ex parte mãe: sills sophisticus peccãs in forma est magis sophisticus quãtũ ad ordinẽ sillogisticũ. pec cans vo in mã est magis sophisticus quãtũ ad ꝓpões ꝛ terminos positos in sillo. uerũz q2 ois res magis est qõ est ꝑm formaz q̃ q dest ꝑm materiam. ꝛ cuilibet rei magis opponit qõ est ꝑm formã q̃ qõ est ꝑm materiã. ideo sillogismus peccãs in forma magis est sillogism⁹ sophisticus: ꝛ plus opponit sillogismo q̃ peccans in mã: q2 peccans in mã non ꝓprie opponit simplr sillo- gismo: ut infra patebit. si ergo sillogismus peccans in mã aliqñ cõmuni noie dr sillogismus sophisticus: hoc nõ est q̃ sit magis tale q̃ peccans in forma: sed q2 nõ sic habet spãle nomen ut ille. Deinde cum dicit.

¶ Dico aũt sophisticum elenchum ꝛ sillo gismum: non solum cum qui videtur sil- logismus uel elenchus: non est autẽ: sed etiam qui est quidem: videtur autem non inconueniens rei.

¶ Diuidit sillm sophisticũ. ꝛ duo facit. q2 ꝑo diuidit sil- logismũ sophisticũ in sillogismũ peccantẽ in forma ꝛ in mã. 2o oñdit quis sit sillogismus peccans in mã: ꝛ q̃- liter differt a peccante in forma. 2a ibi [Sunt aũt hi.] Dicit ergo. dico aũt sophisticũ elenchũ ꝛ sillm nõ so- lum qui videt sillogismus uel elenchus: ꝛ nõ est ut pec cantem in forma: sed etiã sup. uoco sillm sophisticũ eũ qui est sillogismus. videt aũt nõ cõueniens rei: q2 pec- cat in mã. uterq3 ergo põt dici sophisticus: taz peccãs in forma q̃ in mã. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aũt hi qui nõ ꝑm rem arguunt ꝛ mõstrant ignorãtes: qõ erat tẽtatiue.

¶ Ostẽdit qui sunt sillogismi peccantes in mã: ꝛ qualr differunt a peccãtib⁹ in forma. ꝛ tria facit. q2 ꝑo ait sil logismos peccantes in mã esse nõ ꝯuenietes rei ꝛ ꝯue nire cum tẽtatiuis. 2o qõ dixerat ꝓbat. 3o ex his que di xerat sepat peccantes in forma a peccantib⁹ in mã. 2a ibi [Est aũt tẽtatiua.] 3a ibi [Sophistici aũt elẽchi] Dicit ergo q̃ hi. s. sillogismi peccantes in mã sunt qui nõ arguũt ꝑm rem. i. qui accipiũt falsa ꝛ mõstrãt igno rãtes: qõ erat ꝓpriũ tẽtatiue. ¶ Notãdũ ergo q̃ tria tãgit circa sillm peccantẽ in mã. ꝑmũ est q̃ accipit fal sa. 2m q̃ põt sumere expimẽtũ de ignorãtia rñdẽtis. 3m vo q̃ ꝯuenit cum tẽtatiuo. Deinde cum dicit.

¶ Est aũt tẽtatiua pars dialetice: hic autez põt sillogizare falsuz propter ignorantiã eius qui dat orationem.

¶ Q2 dixerat sillogismũ peccantẽ in mã ꝛ accipientẽ fal sa ꝯuenire cum tẽtatiuo: ut ostendat uerum esse qõ di- xerat: ꝓbat q̃ tẽtatiuus põt sillogiçare falsum dicẽs. q̃ tẽtatiua est ps dialetice. ꝛ hec. s. tentatiua põt sillo- giçare falsũ pp igrãtiã ei⁹ q dat orõnẽ. i. pp igrãtiã rñ dẽtis. ¶ Notãdũ aũt q̃ tẽtatiua ut supra dicebat ꝓ- cedit ex his que vident rñdẽti: si g rñdẽs sit igrãs: ꝛ cõ cedat falsum poterit sillogiçare falsuz. idem ergo sillo- gismus poterit esse peccans in materia in quãtum reci pit falsa ꝛ esse tentatiuus in quãtuz ꝓcedit ex his que vident rñdenti. Deinde cum dicit.

¶ Sophistici aũt elenchi ꝛ si sillogizent cõ tradictionem: non faciunt manifestum si ignoret: nam ꝛ scientẽ impediunt his ora tionibus.

¶ Ex his que dixerat ostẽdit peccantes in forma differ- re a peccantibus in materia. continuet sic. dictum est q̃ peccantes in materia possunt sumere expimentum de ignorantia respondẽtis. aũt pro sed sophistici elen- chi. i. peccantes in forma: sup. non sunt tales. quia ꝛ si sillogiçent cõtradictionem. i. ꝛ si non redarguant rñ- dentem. nõ tamen faciunt manifestuz si ignorat. nam sup. sophiste etiam scientem impediunt his orationi- bus. ¶ Notãdum q̃ per istum sillogismuz possumus directe sumere experimentũ de ignorantia responden tis: qui ita impedit ignorantẽ q̃ nõ impedit scientez. posset ergo sic formari ratio. omnis sillogismus impe diens tam scientem q̃ ignorantem nõ ꝓprie sumit ex perimentum de ignorantia respondentis. peccans in forma est h⁹. ergo ꝛc̃.

Quoniam aũt habemus eos cadẽ via manifestũ. Nã ꝑm que vident audiẽtibus uelut iterrogata sillo- gizare: ꝑm hec ꝛ rñdenti videbit: q̃re erũt silli falsi per hec: aut oĩa: aut quedam.

¶ Postq̃ phs dixit q̃ ꝑm illa pncipia ꝑm que fiunt pec cantes in forma fiunt peccãtes in mã. In pte ista resu- mit qõ dixerat ut ꝓbet itentũ. ¶ Ad cui⁹ euidentiam notandũ q̃ duplr possumus oñdere q̃ per eadẽ pnci- pia fiunt palogismi peccantes in forma ꝛ in mã. ꝑo eni hoc põt oñdi ꝓut aliqs sillogistice arguit cũ allo. scdo ꝓut ꝯsiderat apud semetipz. ꝑa via sic pz. illa enĩz eadẽ ꝓpositio que est ꝯclusio silli peccantis in forma: põt eẽ ꝓmissa in peccãte in mã: ut si dicat. canis currit celeste sidus est canis. ergo celeste sidus currit. iste sills peccat in forma: ꝛ initit illi loco sophico qui dicit eq uocatio. si g accipiat ꝯ hui⁹ silli: ꝛ fiat ꝓmissa alteri⁹ di cẽdo. celeste sidus currit: qõ currit hẽt pedes. g celeste sidus hẽt pedes. iste scdos sills peccat in mã: ꝛ initit ꝑo sillo peccãti in forma. cũ g iste sills peccãs in forma initat loco sophico ut equocatio. loci sophici nõ solũ erũt pncipia sillorũ pecantiũ in forma: sed ẽt peccantiũ in mã: aliter mĩ ꝛ alr: q2 peccantiũ in forma sunt pncipia di recte ꝛ imediate. peccantiũ vo in mã sunt pncipia ex ꝯnti ꝛ mediate. Scdo hoc põt oñdi ex eo q̃ aliqs ꝯsi- derat apud semetipm. nã sicut aliqs decipit cuz alio p sillm peccantẽ in forma ꝛ decept⁹ ꝯcedit ꝯnẽ illã: ꝛ fit ei sills peccãs in mã. sic aliqs põt decipi ꝯsiderãdo apd semetipz ꝛ decept⁹ ꝯcedit aliquã ꝓpõnẽ falsam tanq̃ uerã: ꝛ fit ei sills peccãs in mã. hi aũt duo modi sic dif- ferũt: nã lz per oẽs locos sophicos possim⁹ decipi taz ꝯsiderãdo cũ aliis q̃ ꝯsiderãdo apd nosmetipos: tñ p locos sophicos in dictiõe magis decipimur ꝯsiderãdo cũ aliis. per locos vo ex dictione nõ min⁹ decipimur ꝯsiderãdo per nosmetipsos. Duo g facit phs. q2 ꝑo oñ- dit eẽ eadẽ pnª ꝛ eẽ ta silloꝝ peccãtiũ in forma ꝛ in mã ꝓut decipimur ꝯsiderãdo cũ aliis. 2o oñdit hoc idez p ut decipimur ꝯsiderando per nosmetipsos. 2a ibi [Q enĩ nõ iterrogat⁹.] Dicit g q̃ manifestũ est sup. ex di- cẽdis: q̃m hẽmus eos. i. sillos tã peccãtes in forma q̃ in mã eadẽ via. i. p eadẽ pnª ꝛ p eosdẽ locos: ꝛ est rõ. q2 per ea pnª ꝑm que vĩ audiẽtib⁹ ipos opponẽtes uelut interrogata. i. per iterrogata sillogiçare q̃tuz ad sillm peccantem in forma ꝑm hoc. i. ꝑm illa pncipia siue ꝑm

illā fallaz videbit rñdēti q̄tū ad peccātē ī mā: nā ſi ꝯ̄
ſilli peccātis in forma ſiat premiſſa in ſillo peccāte in
mā. ſi audiēs ſillm peccātē in forma ꝯcedat illā ꝯ̄nē ue
rā: poſtea rñdēs ad ſillm peccātē in mā videbit ſibi ꝙ
illa ꝓpō que facta eſt ꝑmiſſa in tali ſillo ſit ꝟa. cōſtat ḡ
ꝙ ille idē locus ſophiſticus qui facit ſidē audiēti ſill'z pec
cātē in forma facit ſidē rñdēti ad ſillm peccātez in mā.
Cōcludit ḡ ꝙ falſi ſilli. i. ſilli peccātes in mā: ⁊ accipiē
tes falſa erūt per h̄. i. per illa eadē ꝑnᵃ per que ſunt pec
cātes in forma: ⁊ h̄ aut oīa aut quedā. ¶ Notādū au
tez qḋ dicit ꝙ ſm que videt audiētibꝰ ſm h̄ videbit re
ſpondēti: qꝛ plures decipiunt per ſillm peccātē in for
ma q̄ȝ in mā: iō forte de audiētibꝰ fecit mētionē in plu
rali. de rñdente ꝟo in ſingulari. uel poſſumus dicere ꝙ
qꝛ ſophiſta vult videri dialeticus ⁊ videri arguere ex
ꝓbabilibꝰ. iō ꝯgruit eū hūc ordinez tenere: ꝙ dȝ aſſu-
mere aliq̄s ꝓpoſitiōes nō oīno manifeſte falſas: ⁊ illas
ꝓpōnes dȝ oñdere eē ꝓbabiles per aliq̄s fallās: uel p
aliq̄s ſill'os peccātes in forma. ⁊ h̄ corā oībꝰ audienti
bus. ⁊ tūc ex illis ꝓpoſitionibꝰ aſſūptis tanq̄ȝ ꝓbabi-
libꝰ dȝ arguere ꝯtra eū cōtra quē diſputare vult: ⁊ ſm
hūc ordinē ſillus peccās in forma fiet oībꝰ audiētibus.
peccās ꝟo in mā fiet rñdēti tm̄: ⁊ qꝛ per eoſdē locos ſo
phiſticos fieri hēt ſillus peccās in forma ⁊ in mā. iō di
ctū eſt ꝙ ſm ea ꝑncipia ſm que vr̄ audiētibꝰ: uelut per
interrogata. i. per interrogata ſillogiçare ſm hoc vide
bit rñdēti. ¶ Notādū etiā ꝙ dicit uelut interrogata
i. per iterrogata ſillogiçare: qꝛ ſillus peccans in forma
qui vr̄ fieri audiētibꝰ nō ſillogiçat iterrogata. i. per in-
terrogata ⁊ per ꝑmiſſas: ſed vr̄ ſillogiçare per eas. ideo
nō eſt bene dictū ꝙ ſillus peccās in forma ſimplr̄ ſillo-
giçet p iterrogata: ſed ſillogiçat uelut per iterrogata:

Dubitaret forte aliquis. qꝛ vr̄ ꝙ oēs loci ſo-
phiſtici ſint ꝑnᵃ ⁊ cā tā ſill'orū pec
cantiū in forma q̄ȝ peccātiū in mā. male ergo dictū eſt
ꝙ per eadē ꝑnᵃ aut oīa aut quedā ſiūt ſill'i peccātes in
forma ⁊ in mā. ¶ Dicēdū ꝙ ly aut quedam. nō tollit
q̄n aliq̄ mō per oēs locos ſophiſticos poſſint fieri utri
q̄ȝ ſilli tā peccātes in forma q̄ȝ in mā: ſȝ aliq loci ſophi-
ſtici ſunt per q̄s nō ita cōmode fieri pōt. oēs ḡ loci ſo-
phiſtici ſūt aliq̄ mō hꝰ ꝑnᵃ: nō oēs tñ ſunt eque potētes.
nā cū ꝯcludit ꝯ̄ manifeſte falſa: ſi illa falſitas nō ꝑcipie
bat in ꝑmiſſis poterit ibi eē ſillus peccās in forma: ſed
ſi ulterius illa ꝯ̄ debeat fieri ꝑmiſſa in ſillo peccante in
mā ꝓp ſuā manifeſtā falſitatē nō apte decipiet: nec po
terit ibi fieri talis ſillus ſm potētē defectū. ¶ Notan-
dū aūt ꝙ cū audire ſill'ȝ ſit ex eo ꝙ ꝯſideramus cū alio
dicere ꝙ ſm eadē ꝑnᵃ ſm que vr̄ aliq̄ ꝓpō ꝟa audienti
ſillm peccātē in forma: ſm eadem ꝑnᵃ ſiue ſm eoſdē lo
cos ſophiſticos videbit illa ꝓpō ꝟa rñdēti ad ſillm peccā
tē in mā. pȝ ꝙ eſt ꝓbare eadē eē prinᵃ utriuſq̄ȝ ſill'i: ue
decipimur ꝯſiderādo cū alio: quō aūt ſunt eadem ꝑnci
pia utriuſq̄ȝ ſilli. ſ. tā peccātis in forma q̄ȝ in mā: ut cō-
ſideramus per noſ ꝑos ſtatim dicet. ¶ Notāduz etiā
ꝙ reſpectu ꝯ̄nis hō ſe hēt ſicut audiēs. ꝯ̄ eni ſm ꝙ hꝰ
nō patit rñſionē: ſȝ reſpectu ꝑmiſſaꝝ ſe hēt q̄s ut reſpō-
dēs. ad ꝑmiſſas eni dȝ q̄s rñdere ⁊ nō ad ꝯ̄nē: ⁊ ſi ꝯtin
gat ꝙ ad ꝯ̄nē fiat rñſio: h̄ erit q̄ſi per accñs. Si ḡ ꝓpoſi-
tio que eſt ꝯ̄ in ſillo peccāte in forma: fiat poſtea ꝑmiſ-
ſa in peccante in mā reſpectu illius ꝓpōnis ut eſt ꝯ̄ ſe
habebit q̄s ut audiēs: ⁊ ut eſt ꝑmiſſa habebit ſe ut rñ-
dēs. forte ḡ ſignāter dixit phs: ꝙ ſm illa prinᵃ ſm que
videt audiēti vr̄ poſtea rñdēti inuēs ꝙ idē loci ſophiſtici
faciūt ſidē reſpectu alicuiꝰ ꝓpōnis: ut eſt ꝯ̄ in ſillo pec-
cāte in forma reſpectu cuius nos habemus ut audiēs
⁊ ut ꝑmiſſa eſt in ſillo peccāte in mā reſpectu cuiꝰ nos
habemus poſtea ut reſpondens. Deinde cum dicit.

¶ **Quod enim non interrogatus arbitrat vandum: ⁊ interrogatus ponet idem.**

¶ Adducit ſcḋam rōnē ſūptā ex eo ꝙ decipimur ꝯſiderā
do p nos. ⁊ duo facit. qꝛ ꝑᵒ facit qḋ dictū eſt. 2ᵒ oſidit
ꝙ ī q̄buſdā locis ſophiſticis nō eſt idoneitas ad decipiē
dū ibi ⌊ Uex in q̄buſdā. ⌋ Cōtinuet ſic. dcm̄ eſt ꝙ eadē
via ⁊ ꝑ eoſdē locos ſiunt ſilli peccātes ī forma ⁊ in
mā: qḋ nō ſolū appet eē vex cū q̄s decipit ꝯſiderando
cū alio: ſȝ ēt appet uex eē cū q̄s decipit ꝯſiderādo p ſe.
ꝙ eni q̄s nō iterrogatus: ſȝ ꝯſiderās ꝑ ſeipȝ arbitratur
ꝯ̄ādū: qꝛ vr̄ ſibi ꝙ illa ꝓpō ſit ꝟa: iterrogatꝰ poſtea de
illa ꝓpōne ponet. i. ꝯcedet eā. ¶ Notādū aūt ꝙ h̄ lr̄a
poſſet aliter legi: ut ꝙ nō eēt alia rō: ſȝ eēt manifeſtatio
ſuꝑioris rōnis: nā ſic reſpcū ꝯ̄nis aliq̄s ſe hȝ ut audiēs
reſpectu ꝑmiſſaꝝ ſe hēt ut rūdēs: ſic reſpectu ꝯ̄nis pōt
dici q̄s nō iterrogatꝰ ⁊ reſpcū ꝑmiſſaꝝ ſe hȝ vt interro
gatꝰ. manifeſtū eſt ḡ: q̄m̄ cū q̄s ꝯcedit ut audiēs. ꝯcedit
poſtea ut rñdēs: qꝛ ſi ꝯcedit enūciationē q̄ eſt ꝯ̄ in ſillo
peccāte in forma ad quā ſe hēt ut audiēs: ⁊ reſpectu cu
ius pōt dici nō iterrogatꝰ. ꝯcedit illā enunciationē cū
efficit ꝑmiſſa in ſillo peccāte in mā: ad quā ſe hȝ ut rñ-
dens: ⁊ reſpectu cuius pōt dici iterrogatus: prima tñ
expoſitio magis ualet. ¶ Deinde cum dicit.

¶ **Uex in q̄buſdā ſit accidit ⁊ interrogare qḋ deeſt: ⁊ falſum oñdere uel apparere: ut in his que ſūt ſȝ dictiōez ⁊ ſoloeciſmū.**

¶ Oſtēdit ꝙ in quibuſdā locis ſophiſticis non eſt ido-
neitas ad decipiendū dicens: ꝙ in quibuſdaz locis ſo-
phiſticis ſimul accidit interrogare qḋ deeſt: ⁊ appare-
re falſuȝ: ut in his que ſunt ſm dictionē ⁊ ſoloeciſmū.
¶ Notandū aūt ꝙ lȝ oēs loci ſophiſtici: ut ſupra dice
batur: poſſint cauſare deceptionez: cū quis conſiderat
apud ſemetipſum ꝓpter qḋ ſm oēs tales locos ſophi-
ſticos pōt accidere ꝙ ꝓpōnez illā quā quis nō interro
gatus: ſed apud ſe cōſiderans arbitratur eſſe conceden
dam: interrogatus poſtea concedet eam. tamen quia
apud ſemetipſum quis maxime conſiderat de ipſis re-
bus. ideo loci extra dictionem qui principiū decipien
di ſumunt ex parte rei magis vident idonei ad ſic de-
cipiendum q̄ȝ loci in dictione ſumentes principiuz ex
parte uocis. ⁊ ſicut iter locos ſophiſticos loci in dicti-
one ſunt minꝰ idonei ad ſic decipiendū: qꝛ ſe tenēt ex
ꝑte uocis: ſic iter metas eſt minꝰ idonea ſoloeciſmꝰ: tū
qꝛ eſt magis manifeſta: tū ēt qꝛ ſe tenet ex ꝑte uocis: iō
ī talibus ſit accidit interrogare qḋ deeſt: ⁊ apparere fal
ſum: uel poſſumus dicere ꝙ quidam loci ſophiſtici ſūt
in quibus ſtatim in ipſa interrogatione apparet defe-
ctus ⁊ falſum: ⁊ huiuſmodi ſunt cōpoſitio ⁊ diuiſio ⁊
accentus: nam quia in talibus uariatio eſt in ipſa pro
latione: ſtatim cum interrogantur talia ex ipſo modo
proferendi apparet defectus: ſic etiam ⁊ ſoloeciſmus
qui in prolatione defectum dicit ſtatim cum interro-
gatur ex ipſa prolatione apparet defectus. nō ergo om
nes loci ſophiſtici ſunt pariter idonei ad decipiendū.
nec etiam in omnibus metis eſt par idoneitas. Dein-
de cum dicit.

¶ **Si ḡ paralogiſmi ꝯ̄ dictiōis ſȝ apparētē elē chū ſūt: manifeſtū q̄m̄ ꝓp tot erūt ⁊ falſo rū ſilli: ſm quot ⁊ apparēs elenchus. Ap parens autem ſm particulas ueri.**

¶ Uiſo ꝙ eadem via accipiendi ſunt utriq̄ȝ ſillogiſmi.
hic oſtendit ꝙ ſillogiſmi peccantes in forma accipien
di ſunt ſm locos ſophiſticos: ut cōcludat ſm tales lo-
cos ſumendum eſſe omnes ſophiſticos ſillogiſmos. ⁊
duo facit. qꝛ ꝑᵒ ꝓponit qḋ intēdit. 2ᵒ manifeſtat qḋ di
xerat ibi ⌊ Nā cū ſingulū deerit. ⌋ Dicit ergo ꝙ ſi pa-
ralogiſmi ꝯ̄ dictiōis. i. ſi ſill'i peccātes in forma ducentes

ad ꝯdictiōez sūt.i.silli ƀꝫ appentē elēchū.manifestū est qꝛ sm tot pn͡a siue ƀꝫ tot modos erūt silli falsoꝝ.i.de nūo falsoꝝ sm q̄ est appatēs elenchus.apparens aūt elēchus est ƀꝫ pticulas veri elēchi.i.ƀꝫ locos sophicos qui peccāt ꝯ pticulas veri elēchi.ḡ sm tales pticulas ⁊ sm tales locos hn̄t esse silli tā appentes q̄ꝫ falsi.i.taꝫ peccātes in forma q̄ꝫ in mā.Deinde cū dicit.

Nam cum singulum dederit videbitur elenchus sumi.

Manifestat qđ dixerat.vꝫ.q̄ sm pticulas veri elēchi hēt sumi appēs elēchus.⁊ duo facit.qꝛ pᵒ facit qđ dictū est.2ᵒ ondit:oēs locos sophicos peccare ƀꝫ pticlas veri elēchi.2ᵒ ibi[Ut ƀꝫ accidere.] Ondit ḡ q̄ cū singulū deerit videbit uerus elēchus.si eni aliqs paralogismus peccaret ꝯ oēs pticulas veri elēchi:nullo mō appareret elēchꝰ:ƀꝫ si peccat ꝯ pticulas singulariter ⁊ sigillatīꝫ:ita q̄ peccet ꝯ vnam ⁊ nō ꝯ alias videbitur uerus elēchus.apparēs ergo elēchus sumit habet sm particulas veri elenchi.Deinde cum dicit.

Scđm accidere ꝓpter orōnē qui ad impossibile:⁊ qui duas iterrogatiōes vnā facit sm ꝓpositionē:⁊ ꝓpter idē qui sm accidēs:⁊ hiꝰ pars qui sm ꝯsequēs.Amplius sm nō in re sed in orōne accidere.Deinde ꝓpter ulēm ꝯtradictionē:⁊ sm idē ⁊ ad idē:⁊ silr ⁊ sm quot in aliq:vel sm singulū hoꝝ.Amplius sm nō ꝯnumerato qđ in pn͡cipio:qđ erat in pn͡cipio accidere.

Ondit oēs fallas siue oēs sophicos locos sumi ƀꝫ pticulas veri elēchi.nā sm accidere ꝓp orōnē peccat falla sm nō cām que est ducēs ad īpoīe.ibi eni dꝫ seq falsuꝫ ⁊ īpoīe ꝓp orōnē ꝓp quā nō accidit.q vō duas interrogatiōes ut vnā facit ꝓpōnē.i.deficit ab elēcho ꝓp ꝓpositionē:qꝛ ꝓpō ples nō est ꝓpō.Propter 2ᵐ idē deficie q sm accñs:qꝛ ibi variat mediū.sic ēt deficit q sm ꝯñs qꝛ est ps huiꝰ.s.accñtis.Amp.sup.deficiūt ab elencho oēs falle in dictiōe:qꝛ illis nō est accidere in re:ƀꝫ i orōne.i eis eni ⁊ si ē vnitas vocis nō est vnitas significatiōne.Deinde sup.deficit ab elēcho ignorātia elenchi ⁊ falla sm qđ ꝓp ulēm ꝯdictiōez.in eis eni nō ē ulis ꝯdictio:ƀꝫ deficit ibi sm idē:⁊ ad idē:⁊ silr subdit q̄ hꝰ defectꝰ vel ē sm q̄ in aliq:vel ē ƀꝫ singulū hoꝝ:qꝛ pōt eē defectꝰ vel sm aliquā dictaꝝ pticulaꝝ:vel ƀꝫ quālibet:⁊ sbdit q̄ amp.pter oīa pdicta opꝫ accidere ꝯnē nō ꝯnumerato qđ erat in pnᵒ qđ nō facit petitio pn͡cipij.pꝫ ḡ q̄ loci sophici deficiūt ab elēcho sm pticulas positas in diffōne eiꝰ.formet ḡ sic rō.appentes elēchi sumēdi sūt ƀꝫ pticulas veri elēchi:ƀꝫ sm hꝰ pticulas sumunt loci sophistici.ergo apparentes elenchi sumēdi sunt sm locos sophisticos.Deinde cum dicit.

Quare habebimus sm quot fiunt paralogismi.Nā sm plura non erunt:sm autem que dicta sunt erunt omnes.

Ꝯcludit ꝯnē pn͡cipalr itētam.⁊ duo facit.qꝛ pᵒ facit qđ dcm̄ ē.2ᵒ qꝛ dixerat sillm peccātē i forā nō eē sillm:ƀꝫ appentē sillꝫ:ondit quō sit sills.⁊ quō nō.2ᵒ ibi[Est aūt sophicus elēchus.] Dicit ḡ q̄ habemꝰ ƀꝫ quot.s.pn͡a fiūt paralogismi.i.silli sophici siue sint peccātes in forma siue in mā.nā sm plura pn͡a nō erunt.sm aūt ea pnᵒ que dicta sūt siue sm dictos locos sophicos erūt oēs silli sophici.Notādū aūt q̄ hec ꝯ seqt ex dictis i ħ caplo.pōt ḡ ex toto isto capᵒ talis rō formari.eadē via ⁊ sm eadē pnᵒ habent oēs silli sophici taꝫ peccātes in forma q̄ꝫ in mā:ƀꝫ silli appentes ⁊ peccantes in forma sumunt sm locos sophicos.ḡ oēs silli sophici sunt sumendi sm locos sophicos:⁊ tradenda est ars de eis sm tales locos.Deinde cum dicit.

Est aūt sophisticus elēchus nō simpliciter elenchus sed ad aliquē:⁊ sillus silr.

Ondit quō sillus peccās in forma est elēchꝰ vel sillus ⁊ quō nō:⁊ duo facit.qꝛ pᵒ facit qđ dcm̄ est.2ᵒ manifestat qđ dixerat.2ᵒ ibi[Nā si nō sumat.] Dicit ḡ q̄ sophicus elēchus.i.elenchus peccās in forma nō est elēchus simpliciter:sed ad aliquē:⁊ silr non est sillus simpliciter sed ad aliquem.Deinde cum dicit.

Nā si nō sumat ⁊ qui ƀꝫ equocatiōez est vnū significare:⁊ q sm silez formā solū ħ ⁊ in alijs silr:neqꝫ elēchi:neqꝫ silli erūt:neqꝫ simplr:neqꝫ ad eū q iterrogat.Si aūt sumat ad eū qdez q iterrogat erūt:simplr autez nō erūt.Nō eni vnū significatuum sumpserunt:sed apparens ⁊ sm aliqua.

Manifestat qđ dixerat.d.q̄ si rñdēs nō sumat.i.non credat paralogismū q est sm equocū significare vnū:sed credat ipꝫ significare plura:⁊ eū q est sm similē formā i.sm figurā dictiōis credat significare solū ħ.i.solū sbstātiā:ita q̄ nō iterptet vnū pdicatū esse aliō.⁊ silr alijs loci sophici si sint cogniti ab eo hꝰ paralogismi nō erūt elēchi neqꝫ silli neqꝫ simplr neqꝫ ad eū q iterrogat:ƀꝫ si rñdēs nō cognoscat multiplicitatē:ƀꝫ sumat significate vnum qđ significat multa.hꝰ paralogismi erūt elēchi siue silli ad eū.i.apud eū q interrogat siue apud rñdētē.simplr aūt nō erūt elēchi uel silli.qꝛ nō sūpserunt vnum significatum simpliciter:sed appatens:⁊ quod dictum est de equiuocatione intelligendum est sm reliqua.i.sm reliquos locos sophisticos.

Dubitaret forte aliqs.qꝛ cū philosophus supra ondiderit q̄ loci sophistici deficiunt sm pticulas veri elenchi vꝫ q̄ ħ frustra hoc repetat.Dōꝫ q̄ supra ostēdit phs hꝰ locos sophisticos deficēs a vero elēcho sm q̄ ꝓut in se ꝯsiderati sunt q̄dā obliqtates apparētes.ħ aūt docet hoc de eis inq̄ꝫtuꝫ sunt pnᵃ sophicoꝝ sillogismoꝝ.dicebat eni in ꝯtinuādo q̄ usqꝫ nūc determinauit phus de locis sophisticis ut de ipsis fallijs.equocatio vō amphibologia ⁊ cetera talia nō sunt silli sophistici ƀꝫ loci sophistici.hic aūt ꝯtermiat de sillis sophicis ꝓut sumunt ƀꝫ tales locos ondēs oēs sillos sophicos sumēdos eē ƀꝫ dcōs locos.

Ulterius forte dubitaret aliqs.qꝛ vꝫ q̄ philosophus supra determinauerit de sillogismis sophisticis cū posuerit paralogismos peccātes sm hꝰ locos.nō ergo bene dictū est q̄ supra determinauerit phs de locis sophisticis.ħ aūt determinat de sillogismis sophicis.Dōꝫ q̄ exēpla nō sunt eēntialia arti.exᵃ eniꝫ ponimus ut sentiat qui discit.si ḡ phs determinauit supra de sophisticis sillogismis.ħ fuit ut exēplificaret de locis sophisticis.hic tñ directe ⁊ ex intentiōe determinat de sillis sophisticis inuestigās quomō tradēda sit ars de eis.⁊ dicit q̄ tradenda est sm locos sophisticos.sicut ḡ spāliter in 2ᵒ libᵒ determiat de solōne paralogismoꝝ sophisticoꝝ:nō obstāte q̄ in pᵒ libᵒ tetigerat defectū taliū paralogismoꝝ.qꝛ ħ nō fecerat ex itētiōe soluēdi.sic ħ determinat spāliter de sillis sophisticis nō obstante q̄ de eis tetigerat in pcedenti bus caplis:qꝛ hoc fecerat magis grā exēpli.q̄ꝫ ut determinaret de eis sm se.ex hoc aūt apparet nō uerā eē snīam dicentiū q̄ hic itendit ostēdere solū de peccātibus in mā q̄ sumēdi sunt sm locos sophisticos.nā intuenti lrām plane pꝫ q̄ spālem rōnem facit de peccantibus in forma q̄ sumendi sunt sm tales locos.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrum sillus peccans in materia sit sillus. et videtur q nõ. quia sillus sophisticus. ut vi; nõ est sillus. sic hõ mortuus non est hõ: sz sz phz in lra sillus peccãs in mã est sillus sophisticus. sequitur g q nõ sit sillus. Amplius ex rõne rei nõ solũ est forma: sz etiã mã. si g sillus sophisticus peccat in mã silli: sequitur q in eo nõ reseruet rõ silli. ¶ Rñ. dñm q sm quosdaz sillus peccãs in mã nõ est sillus simplr: sz ad aliquẽ: nec est semp sillus ad aliquẽ. sz tũc est hõi sillus qñ tradens nõ cognoscit defectũ eius: et allegãt pro se lram superius positã. ubi vult phs q sillus sophisticus nunqz est sillus simplr: põt aũt eẽ sillus ad aliquẽ: ut apd eũ qui nõ cognoscit defectũ eius: sz sic dicẽtes pcedũt ex falso intellu lre. phs eni intẽdit ibi per sillm sophisticũ peccãtẽ in forma nõ in mã. et hoc pz per textũ eius ubi exẽplificat de termino equoco: et de figura dictionis que per se et directe faciũt peccatuz in forma. peccãs eni in mã oz sumere falsa nõ multiplicia. si enim sumat multiplicia sm q hõi nõ peccabit in mã. ¶ Sciẽdũ g q actus actiuoz sunt in patiẽte et disposito: et ppa forma reqrit ppriã mãm. si ergo sillus peccãs in mã peccaret ẽtra mãz silli simplr: nõ eẽt posẽ q ibi reseruaret rõ silli simplr. ¶ Uidenduz est g que sit mã silli simplr: et quõ sillus de q h agit peccat in mã. ¶ Notãdum g q mã silli dialetici est mã pbabilis et silli demõstratiui est mã necessaria: sed mã silli simplr est abstracta ab hoc et ab illo. sufficit eni q ppõnes sint affirmatiue uel negatiue. ad h q sint mã silli simplr: nõ opz aũt hõi ppõnes esse pbabiles uel necẽias. et h pz per phm circa pn^m primi poz. ubi ait. q nõ distat uel nõ differt utrũ sillus simpliciter fiat in mã silli dialetici uel demõstratiui. et subdit: q ppõ sillogistica si fiat simplr est negatio uel affirmatio alicuius de aliquo. sufficit g ppõnes eẽ affirmatiuas uel negatiuas ut possint esse mã silli simplr: et qr sillus peccãs in mã: ut h de eo loqmur: accipit ppositiões affirmatiuas uel negatiuas: sed nõ accipit ppositiões pbabiles. iõ peccat ẽ mãm silli dialetici. non tñ peccat ẽ mãm silli simplr. ergo talis sillus absolute loquẽdo est sillus. nõ tñ est sillus dialeticus. q aũt absolute loquẽdo sit sillus: plane inuit phs pº top. cũ ait q sillus est et sillus dicat. et h ubi ait q sillus ẽ: sz nõ ẽ ẽueniẽs rei. opposita aũt his nõ ẽ difficile soluẽ: nã cũ dĩ q sillus sophicus nõ est sillus: sicut hõ mortuus non est hõ: uel denarius falsus nõ est denarius. ¶ Dõz q falsũ. mortuũ. sophisticũ. et cetera talia puationẽ iportãt. puatio eni aliqñ addit ei cui opponit. aliqñ addit cui non opponit. et cũ addit ei cui opponit nõ põt illud iferri simplr. sic est q qr mortuũ opponit viuo: et viuũ est de rõne hois: mortuuz est puatio opposita forme hois. et iõ nõ ualet hõ mortuus. g hõ. ualet tñ corpus mortuũ. ergo corpus: qr mortuũ nõ opponit corpori. sic sophisticũ ut dĩ de sillo peccãte in mã opponit pbabilitati uł ẽueniẽtie rei nõ ipsi sillo. iõ nõ est incõueniẽs q sillus sic sophisticus sit sillus. qõ võ addit de mã pz q hõi sillus peccat ẽ mãm silli dialetici: nõ ẽ mãm silli simplr: nõ g arguit q sit sillus simplr: sz q nõ sit sillus dialeticus. Aduertẽdũ aũt q de hac mã diffusius determiabimus in 2º cuz societ ad palogismos ducẽtes ad soloecismum. qui ergo de sillogismo peccãte in materia ulteriora scire cupit ad illud capitulum recurrat.

Secundũ aũt que arguunt qui elẽchis utuntur: nõ oportet tẽtare sumere sine omniũ que sunt scientia: hoc autem non vnius est artis.

¶ Postqz phs oñdit sillos sophicos sumẽdos eẽ sm locos sophicos. In pte ista ut dicebat oñdit hõi sillos et elẽchos nõ eẽ sumẽdos sm spãles ppositiões et terminos: ad qs applicari pñt. et duo facit sz q ad h duas rõnes adducit. 2ª ibi [Manifestũ g qm nõ oiuz.] In pma pte itẽdit talẽ rõnẽ. vnius artis est sumere sillos sophicos. et tradere artẽ de eis. Sz ẽsiderare spãles ppositiões et terminos sm que sumunt silli sophici nõ est vnius artis uel vnius scie: sz qñ est oiuz sciaz. g nõ sũt sumẽdi sophici silli nec tradẽda est ars de eis sz hõi ppositiões et terminos. in hac aũt rõne sic pcedit: qr primo dicit nõ eẽ sumẽdos sophicos elẽchos sz ea que sumũt. i. sm spãles ppõnes et terminos qui accipiunt: qr h nõ est vnius artis. 2º qõ dixerat pbat. 2º ibi [Infinite eni sũt fortasse.] Cõtinuet sic. dcm̃ est q sumendi sũt elẽchi sophici sz locos sophicos: sz eos q utunt hõi elẽchis sophicis nõ opz tẽtare sumere hõi elẽchos sm es q arguũt. i. sm spãles ppõnes et terminos ad qs applicant: et ex qbus arguũt sine scia oiuz que sũt. qr h nõ est vnius artis: sed qñ reqrit oẽz sciaz. Deinde cũ dic.

¶ Infinite eni sũt fortasse scie. Quare manifestũ qm̃ et dmr̃atiões: elẽchi aũt sit et hi.

¶ Probat qõ supposuerat. vz. nõ eẽ vnius artis accipe sic elẽchos. et duo facit. qr pº pbat h de elẽchis ueris. scdo de elẽchis falsis ibi [Sz et falsi elẽchi.] Circa pmũ duo facit sm q duplr pbat itẽtũ. pº eni pbat h rõne. 2ª iductiõe ibi [Nã aliq qdẽ erũt.] Prima ps diuidit in duas. qr pº adducit rõnẽ ad ppositũ. scdo qdd ã qõ supposuerat pbat. scda ibi [Nã qcuqz est demõstrare.] In ista pte itẽdit talẽ rõnẽ. scie. i. ẽnes scibiles fortasse sunt ifinite. g manifestũ ẽ qm̃ et demr̃atiões erũt supple qñ ifinite et hi ueri elẽchi sũt sup. ifiniti si demõstratiões sunt ifinite. et tũc supplẽda est rõ q cũ ifinita nõ sint vniº artis. g ẽsiderare talia nõ erit vnius artis.

Dubitaret forte aliquis utrũ sit ẽtra rõnem vnius scientie cõsiderare infinita et videt q nõ. si quis eni pfecte sciret geometriã qñ sciret ifinitas ẽclusiões. nunqz eni possunt tot iueniri ppõnes geometrice qn possent inueniri plures: et oia sic inuenta essent de ẽsideratiõe geometrie. mala est ergo ẽntia phi q talia nõ sunt vnius artis. qr sunt qñ infinita. ¶ Dõm q ifinitas uel põt accipi formalr uel materialiter. si accipiatur formalr quecũqz considerantur in vna scia finitissima sunt. qr nihil cõsiderat vna scientia nisi sub aliqua vna formali rõne: sed si accipiat infinitas mãliter nõ est icõueniẽs quasi ifinita ptinere ad eandẽ sciam. et qr elenchi ut sumunt sm omnes spãles ppõnes: ad qs applicari possunt non sumunt sub vna rõne formali. iõ talia ẽsiderare nõ est vnius scie.

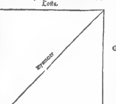
Ulterius forte dubitaret aliqs. utrũ scie sint ifinite. et vĩ q nõ. oẽs spẽs rez sm viam phi que esse pñt actu sunt. qr si h nõ eẽt fieret aliqd a simili nõ sili. Sed quecũqz sũt actu sũt finita. g si oia eẽnt scita scie essent finite. ¶ Dõm q scibilia et ẽnes scibiles qñ sunt ifinite: qõ duplici via oñdi põt. pma talis. ẽclusiões scite nõ solũ diuersificant sm res: sed etiã sm actus rõnis. et qr hõi actus quasi uadũt in ifinitũ. ideo talia quasi sunt infinita. scda via talis est. qr lz qcqd fit fiat a sibi sili. ista tñ silitudo nõ semp est sm spẽm ut pbat 7º metaphi. fit eni mulus nõ a mulo sed ab asino. co.22. sm g q aliter et aliter ẽiungunt actiua et passiua. alii et alii effectº pdeũt. Dato q illis effectibº nõ pcesserint silia in spe. et qr qñ ifinitis modis ẽiũgi pñt actiua, passiuis quasi infinita possunt fieri et infinita sunt scibilia nunqz tamẽ actu scita erunt ifinita. talis ergo erit ista infinitas qualis est infinitas diuisionis ẽtinui: qõ põt diuidi ifinitũ. nunqz tñ erit actu diuisuz: et si de aliqbº scibilibº dubitari põt q nõ pcedãt in ifinitũ de figuris sũ nullo mõ est dubitãdũ: nã cũ semp in ifinitũ possit fieri additio anguloz. dõo triãgulus qdrãgulus pẽtagonº. et sic i ifinituz. et qr de qlibet tali figª posset pbari

aliqua passio sciē.i.pclusiones scibiles planū est ēe in infinitū. ¶ Notādū tñ ad itelligēdū mēte phi q̄ suffi cit hm̄ scibilia esse ifinita.i.esse idetermīata s̄z genus ut nō possit de eis esse vna scia.ifinitū ḡ ut h̄ de eo phs loq̄r.magis accipiēdū est s̄m indeterminationē q̄ s̄m numerū.est ergo sensus q̄ sciē.i.scibilia ⁊ demonstra tiones particulares sunt infinite.i.sunt indeterminati aliis: ⁊ nō sunt oēs de pſideratiōe vnius sciētie.

Ulterius forte dubitaret aliqs quō veritatē h̄et q̄ sciē sunt ifinite demonstratio nes sunt ifinite. ¶ Dōm q̄ sciē.i.pnes scibiles ſi accipiant s̄m potissimā demonstrationē:opz tot esse me dia quot sunt pclusiōes: q̄r augent demonstratiōes nō per media.sed in post assumēdo. In talib⁹ eni demon strationib⁹ semp vna passio pbat p vnū mediū. quot ergo sunt passiōes pcluse siue pnes scite tot sūt media. ⁊ tot sunt demonstratiōes. Posset etiā ulterius dubi tari de alia pſequētia posita in l̄ra.vz.q̄ ſi demonstrati ones sunt infinite elenchi sunt ifiniti.sed hoc sufficiē ter in littera declaratur. Deinde cum dicit.

¶ Nā quecūq̄ est demonstrare: erit ⁊ re darguere eū qui ponet ptradictionē veri: ut ſi cōmēsurabilē coste diametrū posuit arguet q̄s demonstrañōe q̄m sit incōmēsu rabilis. Quare oīuz oportebit sciētes esse.

Costa

¶ Probat qō supposuerat.videlicet q̄ ſi demonstratiōes sunt infinite elenchi sūt infiniti dicēs: q̄ q̄cūq̄ ē.i.pl demōstrañ erit ⁊ redarguere eū qui pōet pdictiōez veri.per oēm eni demonstratiōez ptingit redargui euz qui ptradiceret veritati pcluse per illaz demonstratio nē.ut ſi aliqs posuit diametrū esse cōmēsurabilē coste arguet q̄s demonstratiōe.i.per demonstratiōez q̄m est incōmēsurabilis.ōis ergo demonstratio pōt esse redar gutiua.ergo ōis demonstratio pōt fieri elēchus.tot er go erūt elēchi quot demōstratiōes. ⁊ q̄r artē demōstra tionū s̄m ppositiōes q̄s assumit nō possumus h̄re sine omni scia.ḡ nec ars elēchoꝝ vel palēchoꝝ pōt tradi s̄z ea que sumūt siue s̄m speciales ppositiones quas acci piunt sine omni scientia.ideo concludit quare omniū oportebit esse scientes. Deinde cum dicit.

¶ Nā alij q̄dē erunt s̄m ea que in geome tria sunt pncipia: ⁊ hoꝝ pclusiōes. Alij au tez s̄m ea que in medicina. Alij v̄o s̄m ea que sunt aliarum disciplinarum.

¶ Probat qō dixerat iductiōe dicēs: q̄ alij sunt elenchi s̄m ea pn̄a que sunt in geometria. ⁊ s̄m pnes hoꝝ pn ciploꝝ. alij v̄o elēchi sunt s̄m ea que sunt in medicina. alij v̄o s̄m ea que sunt aliaꝝ scientiaꝝ. ⁊ q̄r hec nō sunt vnius artis:ideo pſiderare sic elēchos nō est vnius ar tis. ¶ Notādū aūt q̄ dicit s̄m pn̄a ⁊ hoꝝ cōclusiōes. q̄r ut di in p̄mo topi.demonstratio fit aut ex p̄mis ⁊ ue ris. ⁊ tūc fit demonstratio per pn̄o.aut fit demonstra tio ex his que sumpserūt pn̄m per p̄ma ⁊ uera. ⁊ tūc de mōstrat per pnes pncipioꝝ. q̄r qō fuit pclusuz in vna demonstratiōe: postea pōt fieri pn̄m in altera. ¶ No tandū etiā q̄ sicut ars demonstrādi tradit s̄m sciaz cō munē ⁊ nō s̄m spāles ppōnes ad q̄s applicat demon stratio. q̄r tūc tradere artez demonstrādi nō eēt vnius sciē eū hm̄ ppōnes sint alie in vna scia. ⁊ alie in alia.sic ars faciēdi elēchos uel palēchos nō est accipienda s̄m ea que sumunt qui talib⁹ utuntur siue s̄m speciales p positiōes ad quas talia applicari possunt. q̄r h̄ ad vnā scientiam pertinere non possunt. Deinde cum dicit.

¶ Sed ⁊ falsi elenchi sil̄r in ifinitis erunt. Nā s̄m vnāquāq̄ artē est falsus sillogis mus: ut s̄m geometriam geometricus: ⁊ s̄m medicinam medicus. Dico autez s̄m artem s̄m illius principia.

¶ Qō pbauerat de veris elēchis: pbat de falsis.d.q̄ fal ſi elēchi sup.ſi pſiderent s̄m ea que sumūt siue s̄m spe ciales ppōnes ad q̄s applicari pn̄t.sunt sil̄r infiniti ſi cut veri elēchi.nā s̄m vnāquāq̄ artē est falsus sillus ſi ue falsus elēchus sup.alius ⁊ alius.ut s̄m geometriā geometricus s̄m medicinā medicinalis. ⁊ h̄ s̄m pnci pia illius artis.nā hoc mō elēchi ⁊ palēchi nō sunt de pſideratiōe vnius artis ut reducunt in pn̄a spālia arti um. Sed ut reducunt in pn̄a cōia ⁊ in habitudines lo cales.nihil phibet de talib⁹ eē vnā artē ut dialecticā.

Manifestum ergo quoniam nō om nium elenchorum: sed eorum qui sunt s̄m dialecticam sumendi loci.

¶ Postq̄ phs pbauit p vnā rōnē: q̄ nō ſi accipiēdi silli sophici s̄z ea que sumunt: siue s̄z spāles ppōnes ad q̄s applicari pn̄t. In pte ista pbat h̄ idē alia rōne que talis ē. Ad dialeticā ptinet tradere artē de hm̄ elēchis ⁊ palē chis: s̄z pſiderare spāles ppōnes non ptinet directe ad dialeticā.ḡ nō ē tradēda ars de talib⁹ s̄m pn̄a spālia si ue s̄m spāles ppōnes. In hac aūt rōne sic pcedit: q̄r p̄o ait nō eē sumēda pn̄a elēchoꝝ sophicoꝝ s̄m pn̄a spālia s̄z s̄m dialeticā. 2° pbat q̄ ad dialeticā ptinet talē artē tradere siue talia cōia pſiderare. 2a ibi [Nā h̄i cōes.] Dicit ḡ q̄ nō sūt sumēdi loci.i.nō sūt sumēda pncipia oīuz elēchoꝝ.i.spāliū.i.s̄m elēchos oēs spāles siue s̄m spāles ppōnes ad q̄s applicant. s̄z sumēda sūt talia pn cipia siue tales loci eoꝝ que sūt s̄z dialeticā. pt āt hec l̄ra aliter legi q̄ h̄ nō ponat alia rō: s̄z sit p̄ pcedētis rō nis. dictū est eni supra q̄ nō sūt sumēdi elēchi uel palē chi s̄m spāles ppōnes q̄s sumūt: q̄r h̄ nō est vnius ar tis. ſi igit s̄m spāles ppōnes nō sūt sumēda pn̄a elēcho rū uel palēchoꝝ.ḡ sumēda sūt s̄m dialeticā: ⁊ s̄m iten tiōes cōes. Duo ḡ facit: q̄r p̄o infert hāc pnē ex dictis. 2° ondit q̄ ad dialeticā ptinet talia cōia pſiderare: ⁊ de eis artē tradere. 2a ibi [Nā h̄i cōes.] Dicit ḡ. manife stū eē ex dictis q̄ nō sūt sumēdi loci ⁊ pn̄a oīuz elēcho rū.i.spāliū: s̄z eoꝝ elēchoꝝ sūt sumēdi loci qui sūt s̄m dialeticā: q̄r nō s̄m itētiōes spāles sunt talia sumēda: sed s̄m intentiones cōmunes ⁊ logicas.

Dubitaret forte aliqs utꝝ elēchi ut pſiderent̄ ab artificibus spālibus h̄eant spālia pn̄a. ¶ Dōz q̄ ſi argueret. miles pōt expugnare ḡ ipator: ill⁹ pnis posset sumi rō ex nā ipsius militie. ⁊ sic hāc illationē pſiderare ptineret ad artē militarē: uel ad politicā. vñ ⁊ ſi a talib⁹ q̄reret vñ loc⁹: diceret q̄ eēt locus a militia. 2° posset reddi rō illius illatiōis ex ali q̄ itētiōe cōi: ut q̄r miles est minor iperatore: ⁊ sic esset locus a minori. ⁊ hoc mō reddere cām illius illatiōis

ptinet ad dialeticũ uel ad rhetorẽ: pp̄ hoc pz q elẽchi ut ꝯsiderant a spālib⁹ artificib⁹ reducunt in spālia pn̄ª. uez qꝛ ſm illa pn̄ª nõ tradit ars ꝯstituẽdi elẽchũ. ideo si uelimus artẽ tradere nõ sũt accipiẽdi loci ſm ꝓpões spāles: sed accipiẽdi sunt ſm dialeticã: τ ſm intẽtiões cões. Ad istud ĝ caplm bñ ĩtelligẽdũ adminiculat qddã caplm de pn̄ᵒ rhetoricoꝝ. ubi ostẽdit quõ entimemata τ silli reducunt in pn̄ª gñalia τ spālia. nã locus a maiori τ minori: τ tales ĩtẽtiões cões sũt pn̄ª gñalia. ꝓpões enĩ ipse ut nāles τ morales sunt pn̄ª spālia. vñ ibi dicitur q eligendo huiusmodi propositiones facimus aliam artẽ a dialetica τ rhetorica.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrum hᵒʳ pn̄ª spālia possint dici loci. ¶ Dõm q locus cõprehẽsionẽ quãdã iportat. illa ĝ pn̄ª ꝓpe sunt loci que sũt ꝓpões cões ꝯtẽtiue aliaꝝ pluriũ. large rñ ille ꝓpões spāles aliq̃ mõ merent nomẽ loci iquãtuz sũt pn̄ª τ extra ꝯnũ: τ hoc mõ logt phs in tradẽdo artẽ faciẽdi elẽchos cũ dicit sũt accipiẽdi loci nõ oĩuz entimematũ: ſm spāles ꝓpões: sed sumẽdi sunt loci ſm dialeticã. i. ſm q̃sdã cões intẽtiões. Deinde cum dicit.

¶ Nã hi cõmunes ad oẽm artẽ τ potẽtiã.

¶ Ostẽdit q talia coīa ꝯsiderare: τ de hᵒʳ paralẽchis artẽ tradere spectat ad dialeticaz: τ tria facit: qꝛ pᵒ ꝓbat q ad dialeticũ ptinet ꝯsiderare hᵒʳ coīa. 2ᵒ ondit q ad eũ ptinet ꝯsiderare solutiões eoꝝ. 3ᵒ ex dictis ꝯcludit ꝯnẽ pncipalr ĩtẽtã. 2ª ibi [Si aũt hoc habemus.] 3ª ibi [Quare manifestũ qm̄.] Circa pmũ tria facit ſm q triplr ꝓbat ĩtẽtũ. 2ª ibi [Et eũ qdẽ qui est ſm.] 3ª ibi [Nã si habemus.] In pª pte ĩtẽdit talẽ rõnẽ. dialetica est qd cõe ad oẽs artes τ potẽtias: sed hᵒʳ palogismi τ silli sophistici sũt sic cões. ĝ eoꝝ ꝯsideratio ad dialeticã ptinet. de hac autem ratione nõ plus ponit nisi q hi palogismi τ palẽchi de qb⁹ hic tradit ars sũt cões ad oẽs artes τ potẽtias. i. ad oẽs artes τ sciãs. ex q̃ pz q doctrina hic tradita dialetice subalternat. Deide cũ dic.

¶ Et eũ qui est ſm quãq3 disciplinã elẽchũ sciẽtis est ꝯsiderare: siue cũ nõ sit videt: siue est quare est: eũ aũt qui ex coibus est τ sub nullã artẽ cadit: dialeticoꝝ est.

¶ Ponit scđam rõnẽ. d. q eũ elẽchũ siue palẽchũ qui est ſm vnãquãq3 disciplinã. scientis illã disciplinã est ꝯsiderare siue cũ nõ sit sed vi: siue cũ est. q̃re est ĝ eũ elẽchũ τ palẽchũ qui est ex coib⁹: τ sub nulla arte cadit ꝯsiderare est dialeticoꝝ. q. d. q sicut de spālibus ꝯsiderãt artes spāles: sic de palẽchis ſm cões ĩtẽtiões sumptis cõsiderat dialeticus qui est qddã mõ artifex eoꝝ. ¶ Notãdũ aũt q hic tradit de elẽchis τ paralẽchis: τ de locis sophisticis ſm q̃sdã ĩtẽtiões cões applicabiles ad oẽm mãz. equocatio enĩ τ ãphibologia: τ cetera talia applicabiles sũt ad oẽm mãm. talia ergo sunt de consideratione dialetici: τ nõ pertinẽt ſm q huiusmodi sunt ad artifices speciales. Deinde cum dicit.

¶ Nã si habemus ex qb⁹ ꝓbabiles sillogismi in quolibet: τ habemus ex qb⁹ elẽchi: nã elẽchus est ꝯtradictionis sillogismus.

¶ Ponit tertiã rõnẽ que talis est. q põt ꝯsiderare sillõs ut sunt ꝓbabiles: τ ut sumunt ſm ĩtẽtiões cões põt cõsiderare elẽchos sũptos ſm tales ĩtẽtiões. sed qui põt ꝯsiderare elẽchos sic sũptos põt ꝯsiderare sillõs sophisticos τ palẽchos. Cũ ergo dialeticus ꝯsideret hᵒʳ sillogismos τ elẽchos: eius erit ꝯsiderare sillõs sophisticos τ palẽchos. In hac aũt rõne sic ꝓcedit: qꝛ pᵒ dicit q dialetici est ꝯsiderare sillõs τ elẽchos. 2ᵒ q̃si icidentaliter ꝯcludit q elẽchus põt eẽ vnus sillus τ duo silli. 3ᵒ ĩfert ꝯnẽ ĩtẽtã: q ad dialeticũ pertinet ꝯsiderare sillõs sophisticos τ palẽchos. 2ª ibi [Quare aũt vn⁹.] 3ᵒ ibi [Hẽm⁹ ĝ ſm.] Dic ĝ q si hẽm⁹ sup. ex ipsa dialetica ex qb⁹ sũt ꝓbabiles silli in quolibet. i. in q̃libet mã ſm ĩtẽtiões cões habem⁹ ex qb⁹ sũt elẽchi. nã elẽchus qdã sills est. est enim sills ꝯtradictionis. Deinde cũ dicit.

¶ Aut vnũ: aut duo silli ꝯdictiõis elẽch⁹ ẽ.

¶ Cõcludit q̃si icidẽtaliter q elẽchus aut est vnus sillus ꝯtradictiõis aut duo. ¶ Notãdũ aũt q ꝯtradicẽ τ redarguẽ põt ꝯtigere duplr: uł q utraq3 ps ꝯtradictiõis ꝯcludat per sillm: τ tũc elẽchus est duo silli. uel põt hoc ꝯtingere q altera ps ꝯtradictiõis det ab aduersario. altera vᵒ concludat per sillogismũ: τ tunc elenchus erit vnus sillogismus. Deinde cum dicit.

¶ Habemus ergo ſm que oẽs hi⁹ sunt.

¶ Cõcludit ꝯclusionẽ ĩtẽtã. ꝯtinuet sic. dictum est. q ſm dialeticã habemus quõ sũt silli τ elẽchi: τ qꝛ cuius est ꝯsiderare rectũ eius est considerare obliquũ. ergo sup. ſm dialeticã habemus ſm que sunt oẽs hᵒʳ. i. oẽs silli sophistici τ paralenchi. Deinde cũ dicit.

¶ Si aũt hoc habemus solutiões habemus: nã hoꝝ istãtie solutiões sunt. Habemus ſm que sunt τ apparẽtes: apparẽtes aũt nõ cuilibet sed talib⁹: infinita enĩ sunt si qs consideret ſm que apparẽt quibuslibet.

¶ Ostẽdit quõ ad dialeticã ptinet ꝯsiderare nõ solũ ista sed etiã solutiões istoꝝ. d. q si habemus hoc. i. si ſm dialeticã possumus ꝯsiderare tales obligtates habemus τ solutiões istoꝝ: qꝛ cuius est ꝯsiderare nodũ: eius est ꝯsiderare nodi solutionẽ: τ subdit q instãtie horũ sũt solutiões quãtum ad sillõs peccantes in mã: τ si habemus solutiões peccantiũ in mã habemus ſm que sũt apparẽtes. i. habemus solutiones peccantiũ in forma. τ addit: q apparẽtes quoꝝ solutiões habemus sumẽdi sunt nõ ut apparẽt cuilibet: sed ut apparẽt talib⁹. i. ſm tales ĩtẽtiões cões. Infinita enĩ sunt. i. indeterminata. si qs ꝯsiderat ea ſ3 que tales obligtates apparẽt quibuslibet. ¶ Notãdũ aũt q silli peccãtes in mã assumũt falsa: τ soluendi sunt per interpretatiões τ per instantias: ideo de talib⁹ ait phus q instantie sunt solutiões eoꝝ. ¶ Notãdũ etiã q tũ qꝛ aliquo mõ sũt eadẽ pncipia silloꝝ peccantium in materia τ in forma: ut supra ostẽdebat. tũ etiã: qꝛ silli apparẽtes sunt qdã effect⁹ ueri elẽchi. si ad dialeticũ ptinet ꝯsiderare ueros elẽchos τ solutiões peccantiũ in materia: ad eu3 spectat ꝯsiderare apparẽtes elenchos: τ solutiões peccantiũ in forma. ¶ Notãdũ etiã q in paralogismis peccantib⁹ in forma. aliqñ põt ꝯtingere deceptio ex aliqb⁹ intẽtionibus coib⁹: ut possu3 inferre. cõptus ergo adulter: quia credo idẽ esse antecedẽs τ ꝯsequẽs: τ qꝛ cõptus est aliqd ꝯsequẽs adulterũ: credo q possim inferre: cõptus. ergo adulter. τ si sic ꝯtingat deceptio: erit ibi falsa ꝯsequẽtie: τ de tali deceptiõe τ apparentia hẽbit ꝯsiderare dialeticus. sed si non decipior ſm deceptionẽ talem cõem. sed ꝯsiderãdo speciales rõnes cõpti τ adulteri: credo q sequat: cõptus. ergo adulter. talẽ deceptionẽ nõ ꝯsiderabit dialetic⁹: sed ꝯsiderabit politic⁹ uel legis positiu⁹. cuius est naturã taliũ reꝝ ĩspicẽ. duplex est ergo apparẽtia. quedã dialetica: τ hec est ſm cões intentiões. quedã vᵒ est ſm quaslibet disciplinas: τ hec est ſm rationes speciales. Cum ergo dicitur q ſm dialeticam habemus sillogismos apparentes non est intelligendum ut sunt apparentes quibuslibet artificib⁹ ſm sciẽtias speciales: τ ut sumit apparẽtia ſm spāles rõnes: qꝛ talia sunt infinita τ indeterminata. sed sumendi sunt apparentes sillogismi ut apparẽt talibus. i. dialeticis ſm intẽtiões cõmunes. Deinde cum dicit.

¶ Manifestū qm̄ dialetice est posse sumere ꝫm que fit per coīa: uel qui est elēchus: uel apparēs elēchus: uel dialeticus: uel apparens dialeticus uel tentatiuus.

¶ Concludit ꝯnē icētā pncipalr in tota lectiōe. d. ꝙ dialetice artis est posse sumere illa pncipia ꝫm se tanꝗ per qdā coīa siue per ꝗsdaꝫ cōes itētiōes fit. uel que est elēchus uel appens elēchus. uel sillō dialetic⁹. uł appens dialetic⁹ uel tētatiuus. dcm̄ ē eni ꝙ ꝯsiderās rectū pōe ꝯsiderare obliquū. dialetic⁹ ꝗ ꝙ ꝯsiderat elēchū pōc ꝯsiderare apparētē elēchū: ꝛ qꝛ ꝯsiderat sillꝫ dialeticū ꝯsiderare poterit apparētē dialeticū ꝛ tētatiuū. ¶ Notādū aūt ꝙ sꝫ bū ꝯsiderat totū istud capl'm appeꝫ ꝙ in nulla pte dialetice pōt eē pncipalr itēt⁹ sillus appens uel sophicus. totū eni istud capl'm a pte ꝓnūciat ꝙ ad dialeticuꝫ ptinet ꝯsiderare de talib⁹ obliqtatib⁹: qꝛ ad eū spectat ꝯsiderare de sillō dialetico uel de elēcho. pncipalr ꝗ itētū in hoc libro qui subalternat arti dialetice est elēchus uel sillus dialeticus obuiatiuus. Determinatur tū hic de locis ꝛ sillis sophisticis inquātum sunt obliquitates elenchi. Cap. VII.

Non est aūt differentia orōnū quā dicunt esse: has qdem ad nomen: illas autem ad intellectum.

¶ Postꝗ phus ōndit sumēdos esse sillos sophicos ꝫm locos sophicos qui sūt eoꝝ pn^a ꝛ elemēta: ꝛ ostendit eos nō eē sumēdos ꝫm ea que sumūt siue ꝫm ꝓpōnes ꝗs sumūt: ꝛ ad ꝗs applicant. In pte ista oñdit h^oi sillogismos nō eē sumēdos per cōparatiōnē ad utētes. fuerūt eni qdā credētes sufficiēter tradere artē de sillis sophisticis distinguēdo ꝗsdā orōnes eē ad nomē: ꝗsdā ad itellectū. dicebāt ꝗ orōnes sophicas ꝛ multiplices esse ad nomē. doctrinales vō ad itellectū. sic aūt dicēdo crediderūt sufficiēter reduxisse sillos sophicos ad sua pncipia. Circa hāc ꝗ ptē duo facit: qꝛ p^o ꝓmittit opinionē istoꝝ. 2° iprobat eā ibi [Incōueniēs eni est.] Dicit ꝗ ꝙ nō est illa differētia orōnū quā qdā dicūt esse. vꝫ. has qdē ut multiplices esse ad nomē: illas autēꝫ ut doctrinales esse ad intellectū. Deinde cum dicit.

¶ Inconueniens est enꝫ opinari alias ad nomen esse orationes: alias autē ad intellectum: sed non easdem.

¶ Improbāt hāc opinionē: ꝛ oñdit artē de sophicis nō eē sic tradēdā ut tradebāt. ꝛ duo facit: qꝛ p^o facit qd dictū est. 2° remouet quādā cauillosam rōnem. 2ª ibi [Aut quō opꝫ iterrogare.] Circa p^mū ꝗtuor facit sꝫ ꝙ ꝗdruplr iprobat opinionē tactā. p^o eni iprobat eaꝫ: qꝛ diuisio quā ponebāt nō est per opposita. 2° qꝛ est ꝓ acessa. 3° qꝛ est isufficiēs. 4° qꝛ est falsa. 2^a ibi [Attamē qcūqꝫ.] 3^a ibi [Et oino icōueniēs.] 4^a ibi [Sed unde sermo uenit ꝓus.] Circa p^mū tria facit: qꝛ p^mo dic ꝙ hec diuisio. s. ꝙ ꝗdā orōnes sunt ad nomē: ꝗdaꝫ ad itellectū nō est per opposita. 2° exponit qd est eē ad nomē: ꝛ qd ad itellectū. 3° ꝓbat qd dixerat. 2^a ibi [Quid eni est.] 3^a ibi [Si eni aliqs.] Dicit ꝗ ꝙ icōueniēs est opinari alias qdē orōnes esse ad nomē. alias aūt ad intellectū. sed nō opinari easdē. nō ergo est h diuisio per opposita: qꝛ nō alie ꝛ alie orōnes sūt ad nomē: ꝛ ad intellectū: sꝫ ille eedē que sūt ad itellꝫ sūt ad nomē: ꝛ eꝯ.

Dubitaret forte aliqs: qꝛ ex h ut vr nō erat ars istoꝝ icōueniēs: dato ꝙ eedē orōnes pñt esse ad nomē ꝛ itellectū: phus eni tradendo artē de sophicis diuidit locos sophicos. d. quosdā esse in dictiōe: quosdā vō ex̄ dictionēꝫ: ꝛ tū ille idē loc⁹ sophicus qui est in dictiōe est etiā ex̄ dictionē. idē enīꝫ palogismus qui peccat ꝫm figurā dictiōis pōt peccare ꝓ fallaꝫ accñtis: ꝛ tū figura dictiōis est i dictiōe accñs vō ex̄ dictiōēꝫ. ¶ Dōm ꝙ lꝫ fallē non de necītate sint distincte malr: qꝛ idē palogism⁹ pōt eē mā diu̇saꝫ fallaciaꝫ. sꝫ tū fallē ꝛ loci sophici sꝫ ꝗs sumit ars sillꝫ sophicoꝝ de necītate distīcti formalr. ꝯña eni qd ē ꝓ acentis formalr differt ab accñte: ut s. ostēdebat. sꝫ isti de qb⁹ h phus loqt uolebāt tradere artē de sophicis ꝫm diuiꝫ orōnū: oportebat eos sic orōnes diuidere: ꝙ ex diuisiōe illa denotet aliq̄ diuꝫ i orōnib⁹: ut ꝫm māꝫ: uel ꝫꝫ formā. sꝫ rēsō orōnis ꝓ itell'm nullā diuꝫ ꝓ se loquēdo fac i ipā orōne: nec mālr: nec formalr. ꝓbabat eni s. orōnē āphibologicā eē vnā mālr ꝛ formalr ꝛ hēre i se actualē mltiplicitatē: nō obstāte ꝙ erat diuisorū significatiua: ꝛ hēbat diu̇sos itell's. diuꝫitas ꝗ relatiōis ꝓ itell'm ꝓ se nullā diuꝫitatē facit in orōne: sꝫ vna orō ex̄ñs eadē tā mālr ꝗꝫ formalr pōt disputari ad nomē: ꝛ ad itell'm. tradere ꝗ artē de sophicis eo ꝙ orōnibus possum⁹ diuꝫmode ad vnū uti: uel ad altū itell'm: ꝛ dicere alias eē has orōnes ꝛ illas: ē oino icōueniēs. ꝓ se ꝗ loquēdo nō sūt alie orōnes he ꝛ ille: ut sic opinātes dicebāt. qd vō opponit de fallꝫs: ꝛ de locis sophisticis pꝫ nō eē sile: qꝛ iter dictos locos semꝑ ē diuꝫ formalis: ꝛ sꝫ nō semꝑ mālis. Deinde cum dicit.

¶ Quid eni est nō ad itellectū nisi qm̄ non utit noie qui putat interrogare ad qd bis qui iterrogatus dedit: idē aūt hoc est ꝛ ad nomen: ad intellectum autem: quoniam ad hoc dedit intelligens.

¶ Exponit qd est eē ad nomē: ꝛ qd ad itell'm. d. qd enꝫ est nō ad itell'm disputare: nisi qꝛ opponēs ꝙ putat iterrogare nō utit noie ad illō figtum: ad qd is qui est iterrogat⁹. i. rñdēs dedit. h est ꝗ disputare nō ad itelꝫ: qꝛ opponēs ꝛ rñdēs nō ferūt itell'm ad idē ꝫm idē: sꝫ ē et disputare ad nomen. vꝫ. nō ferre itellꝫ ad idē. sꝫ ad itellectū disputat qm̄ sup. opponēs utit noie ad illū itellectū ad quē dedit itelligēs. i. rñdēs. Deinde cū dicit.

¶ Si aūt aliqs plura significāte noie vnuꝫ putet significare iterrogās ꝛ iterrogatus: ut forte ens ꝛ vnū plura significant: sed ꝛ respondēs ꝛ interrogās zeno vnū putās esse interrogat: ꝛ est oratio: quoniā vnuꝫ omnia: hoc autē ad nomē est: aut ad intellectum interrogantis disputata.

¶ Manifestat qd supius supposuerat. vꝫ. illas easdē orōnes que sūt ad nomē eē ad itell'm: ꝛ eꝯ. ꝛ duo facit. qꝛ p^o ꝓbat h de orōnib⁹ multiplicib⁹: de qb⁹ min⁹ vi. 2° oñdit h de oib⁹ siue qbuslibꝫ orōnib⁹. 2ª ibi [Dein circa quālibet.] Circa p^m duo fac: qꝛ p^o oñdit ꝙ orō multiplex pōt disputari ad itell'm. 2° ꝓbat ꝙ illa eadꝫ orō pōt disputari ad nomē ibi [Si vō aliqs.] Dic ꝗ ꝙ si aliqs puter nomē vnū significare ipo. s. noie significāte plura: ꝛ iterrogās. i. opponēs: ꝛ iterrogatus. i. rñdēs sint h^oi opionis ut forte ens ꝛ vnū pl'a significat. sed si rñdēs zenoni: ꝛ zeno iterrogās. i. opponēs interrogat putās vnū eē significatū entis ꝛ vni⁹: ut ē orō: qm̄ oia sunt vnū. ¶ His suppositis orō h ꝙ oia vnuꝫ sunt est disputata ad nomē an ad itellectū iterrogātis ꝯstat ꝙ ad itellectū: qꝛ si tā opponēs ꝗꝫ rñdēs nō ꝑcipiūt multiplicitatē i orōne oꝫ eos ferre itellectū ad idē. ¶ Notādū aūt ꝙ dicit vnuꝫ ꝛ ens forte significare plura: qꝛ nō est in talib⁹ uera multiplicitas: cū non sint pure equiuoca sꝫ analoga. ¶ Notādū etiā ꝙ hic per zenonē forte itelligit parmenidē qui ꝓbauit oia esse vnū credens vnuꝫ simpliciter dici ipso dicto multiplr: uel forte per zenonē itelligit platonē qui acqeuit rōnib⁹ pmenidis.

ut ostēdimus in declarationib⁹ q̄s fecimus in phicis. Cōsuetudo enī fuit phi noīare platonē diuersis noib⁹ ut pz īuētī dicta ei⁹: uel forte ad l̄ram ipse çeno talē ratione faciebat p̄bātē oīa eē vnū: q: vnū ⁊ ens ɔuertūtur. ſi ḡ oīa ſūt ens oīa ſūt vnū: quō aūt in talib⁹ latet multiplicitas in phicis declarauimus. Deiñ cū dicit.

C Si v̄o aliquis multa putet significare: palā quoniā nō ad intellectū est: primū ergo circa huiusmodi orañões est: ⁊ ad nomen ⁊ ad itellectū q̄cūq̄ plura significāt.

C Ostēdit quō talis oro pōt disputari ad nomē. d. q̄ si aliq̄s īterrogat⁹ sup. a çenone: putet illā orōnez plura significare ⁊ sup. nō accipiat eā in illo itellectu in q̄ çeno arguit: palā: q̄m nō erit disputata ad itellectuz. p̄m igif icōueniēs ɔtra sic opinantes est circa h⁹ orones: quecūq̄ plura significāt. i. circa orones multiplices: q: est. i. ɔtingit eas eē ad nomē. ⁊ est. i. ɔtingit eas esse ad itellectū. nō ḡ alie orones sunt ad nomē: alie ad intellectum: sed eedem. Deinde cum dicit.

C Deinde circa quamlibet non enī in orone est ad intellectū esse: sed in eo q̄ respōdens se hēt aliquo mō ad ea que dantur.

C Ostēdit h. s. q̄ eadē oro pōt disputari ad nomē ⁊ ad itellectū ueritatē hēre circa q̄ālibet orōnē. ⁊ tria facit q: p̄° ostēdit oēs orones posse disputari ad itellectuz. 2° ōndit oēs eas posse disputari ad nomen. 3° quoddā qō supposuerat probat. Secunda ibi [Deinde ad nomē.] 3° ibi [Nā si nō.] continuet sic: non solū qō dictū est ueritatē hēt circa orones multiplices: sed deinde h uez est circa q̄ālibet orōnē: q: nō est in ipsa orone esse ad itellectū: sed h est in eo qō r̄ndens se hēt aliq̄ mō ad ea que dant ab opponēte: q: fert itellm̄ ad idez cuz ipso opponēte: ⁊ q: h pōt fieri in oib⁹ oronib⁹. oēs orones possunt esse ad intellectū. Deinde cum dicit.

C Deinde ad nomē oēs eas cōtingit esse. Naz ad nomē nō ad itellm̄ eē: h est loco.

C Ostēdit oēs orones posse disputari ad nomē. d. q̄ deinde ɔtingit oēs eas orones eē ad nomē. nā in h loco esse ad nomē: idē est q̄ eē nō ad itellectū. si ḡ oēs orones p̄nt disputari nō ad itellectū: q: in ptāte r̄ndentis est ferre itellectū ad illud: ⁊ non ferre. oēs orones p̄nt disputari ad nomen. Deinde cum dicit.

C Naz si nō omnes erūt quedaz alie: neq̄ ad intellectum: neq̄ ad nomē: hoc v̄o dicunt oēs: ⁊ diuidunt uel ad nomē uel ad intellectū esse omnes: alias autem non.

C Probat qō supposuerat. vz. q̄ q̄cqd non est ad intellectū est ad nomē. d. nā si nō oēs sup. orones sunt ad nomē que nō sunt ad itellectū: sequit h icōueniēs q̄ erūt quedā alie orones: neq̄ ad nomē: neq̄ ad itellectū: qō est ɔtra illos. nā hi sic opinātes dicūt oēs orones esse tales: ⁊ diuidūt oēs orones: uel eē ad nomē: uel ad intellectum. alias autem orationes non ponunt.

Dubitaret forte aliq̄s: q: si aliq̄ eā ē pp quā ualeat ista ɔñia. hec oro non est ad itellectum. ḡ est ad nomē: est q: eē ad nomen: ⁊ esse ad itellectū sunt imediata: sed in imediatis nō semper ex altero negato iferre possumus alterū affirmatū. q̄z tū eīq̄ enī sanū ⁊ egrū sint imediata nō ualet de quolibet: non est sanū. ḡ est egrū. C Dōm q̄ eē ad nomen ⁊ eē ad itellectū nō sūt p̄pie imediata: ut in sequēti lectiōe p̄babit. hi tū accipiebāt ea: ac si essent imediata: cū dicerēt oēs orones esse ad nomē: uel ad itellectū: ⁊ nō ponerēt aliq̄s alias orones que nec eēnt ad h: nec ad illud: pp qō r̄ō phi non simpl̄r affirmat: arguit tū ɔ̄ istos. ualet enī q̄ si eē ad nomē ⁊ eē ad itellectū sūt imediata q̄ oīs oro que nō est ad intellectū est ad nomen.

C Ad cui⁹ euidētiā est sciēdū q̄ si ab aliq̄ vno imediatoz negato non pōt iferri alterū affirmatuz dupl̄r pōt ɔtingere. p̄° si nō est ibi ɔstātia sbiecti. nō enī ualet. chymera nō est egra. ḡ sana. 2° h pōt ɔtingere si est ibi ɔstātia subiecti: sed nō illius circa qō opposita fieri hñt. nō enī ualet. lapis nō ē eger. ḡ est sanus: q: sanū ⁊ egrū nō sunt apta nata fieri circa lapidē. in̄ si est ibi ɔstātia sbiecti ⁊ illius subiecti circa qō imediata sūt apta nata fieri semp ab vno imediatoz negato pōt inferri alterum affirmatū: ut si sanuz ⁊ egrū sunt imediata: ⁊ sunt apta nata fieri circa aīal: de quolibet aīali ualet. si non est sanū est egrū: ⁊ si non est egrū est sanuz. si̇r enim sanū ⁊ egrū nō essent imediata. si aliqō aīal eēt qō neq̄ sanuz neq̄ egrū eēt. sic q: eē ad nomē ⁊ ad intellectuz s̄m sic opinātes sūt imediata: ⁊ determināt sibi orōnē de qlibet orone ualet q̄ si nō est ad intellectuz est ad nomen: ⁊ si non ad nomen est ad intellectum.

a Tamen quicunq̄ silli sunt in eo q̄ multiplr̄ sūt hoz aliq̄ qui s̄z nomē sūt. Naz incōueniēter dictū est s̄m nomē dicere esse omnes qui s̄m dictionē.

C In pte ista p̄bat phus diuisionē p̄dictā non ualere: eo q̄ est per accñs. ⁊ duo facit: q: p̄mo ōndit que orones multiplices p̄nt dici aliquo mō eē ad nomē. Scdo ostēdit q̄ nō sūt ad nomē per se loquendo: ut p̄dicti intelligebant: sed accidit orationib⁹ sic esse ad nomen. 2ª ibi [Sed sunt quidā paralogismi.] dicit ergo q̄ quicūq̄ sill̄i sunt in eo q̄ multipliciter. aliqui hoꝝ sill̄oꝝ sunt qui sunt s̄m nomē. nā icōueniēter dictū est dicere oēs palogismos qui sūt s̄m dictionē esse s̄m nomē. C Notandū aūt q̄ p̄prie loquēdo sole fallacie in dictiōe peccant in eo q̄ multipliciter: p̄pter qō sole tales fallacie possunt dici esse ad nomē. C Notandū etiā q̄ nō oēs tales fallacie per se possunt dici esse ad nomē: q: nō in oibus est uera multiplicitas. nā figura dictionis habet solū multiplicitatē fantasticā. illa ergo multiplicitas magis uidetur esse per accidēs: ⁊ in cōparatiōe ad nos q̄z per se. cū ergo dicit̄ q̄ orationes quedā sunt ad nomē: quedā ad intellectū. si accipit̄ ly esse ad nomē prout est idē qō habere multiplicitatē fantasticā. sic nō est incōueniens aliquas orationes de se esse ad nomē: quia alique orationes s̄m se sunt sic multiplices. sed si intelligatur esse ad nomē per comparationē ad utentes: ut predicti philosophi intelligebant. sic accidit orationibus esse nomen. Tunc sequitur illa pars.

C Sz sunt quidaz paralogismi nō in eo q̄ respōdens se habet ad eos aliquo modo sed q̄ huiusmodi interrogationez oratio ipsa habet que plura significat.

C In qua postq̄z ostendit: que orationes multiplices possunt dici esse ad nomen: ostendit q̄ non sunt ad nomen per cōparationē ad utentes. d. q̄ sunt quidā paralogismi qui sunt ad nomē: nō in eo q̄ respondens ad eos aliquo modo se habeat. i. de se non sunt ad nomen per comparationē ad utentes. sed sunt ad nomen eo q̄ oratio ipsa habeat plura que significat s̄m interrogationē huius. i. s̄m interrogationē multiplicē. potest ergo cōpetere orationi per se q̄ sit s̄m nomē in eo q̄ multipler: nō tamē per cōparationē ad utentes. ⁊ quia dicti philosophi accipiebant esse ad nomen ⁊ ad intellectum per cōparationē ad utētes. ideo diuisio eoꝝ nō solū mala erat: q: nō erat per opposita. sed etiā incōueniens erat: q: nō erat per se sed per accidens.

Dubitaret forte aliqs utrū p se cōpetat orōni esse ad nomē. ¶ Dōm q̄ si videre volum⁹ quō orō est ad nomē opz nos videre quō nomē vl orō possit eē multiplex: et ut s̄. dicebat. multiplicitas nois dupl'r ɔsiderari pōt: vel ex ipsa plationē: vel ex itellectu referēte ipz in sua significata. si accipiat ex ipsa platiōe: sic eū prolatio se teneat ex pte nois. ali quo mō cōpetit noi fm se q̄ sit m̄ltiplex: et aliq̄ mō cōpetit orōni fm se q̄ disputet ad nomen. sed si accipiat multiplicitas p cōparationē ad utētes et fm itellectuz referētē orōnē in sua significata. sic q̄si penitus accidit orōni q̄ disputet ad nomē: et q̄z nomē vel orō nō proprie est actualiter multiplex p cōparationē ad utētes: q̄z termino semel sūpto nō ɔtingit uti equoce. iō pħs lʒ ɔcedat orōnē de se aliquo mō disputari ad nomē in eo q̄ multiplex: nō tamē ɔcedit q̄ de se disputet ad nomen per comparationem ad utentes: ut predicti philosophi intelligebant: sed hoc accidit orationi.

Ulterius dato q̄ hec divisio: q̄ orō pōt disputari ad nomē vel ad itellectuz sit p accn̄s p cōparationē ad utentes. Dubitaret forte aliqs utrū sit talis divisio p imediata. ita q̄ q̄cq̄d nō disputat ad itellectū disputat ad nomē. ¶ Dōm q̄ ut supra tāgebat opio fuit dictoꝝ pħoꝝ illā divisionē eē p imediata cū p dictēt dēm orōnē eē talē. tñ fʒ v̄itatē nō est ꝓprie p imediata. nā q̄ opponēs et r̄ndēs nō fetāt itellectū ad idē vel h̄ est ex pte nois: q̄z ipm nomen multiplex est: et tūc qd̄ nō est ad itellectū pōt dici ad nomen. 2⁰ h̄ pōt ɔtingere ex pte ipsius rei: ut q̄z ipsa res sub diversis rōnib⁹ est apta nata accipi: et tūc qd̄ nō est fʒ rez uno mō. est fm rē alio mō: ꝓp qd̄ nō ferre sic itellectuz ad idē nō est ꝓprie disputare ad nomē: cū nomē nō sit cā huius diversitatis sed res. Primus ḡ modus esse h̄et in fallacijs in dictiōe: et nō in oib⁹ p se loquēdo: q̄z in figura dictionis: lʒ sit ibi deceptio ex parte vocis: non est tñ p se et ꝓprie ex ipsa significatiōe dictionis: q̄ disputet ad nomē: cū sit ibi solū multiplicitas fantastica. et dictio fm se in tali fallacia solū significet unū: fm tñ fantasiā n̄ram iterp̄tamur ipaz aliud significare. Scd̄s v̄o modus. s. nō disputare ad itellectū: sʒ ex pte ipi⁹ rei ɔtingere pōt in fallacijs ex̄ dictionē. Deinde cū dicit.

¶ **Sed oino icōueniēs de elēcho disputare: et nō prius de sillogismo. Naz elēchus sillogismus est q̄re opz et de sillogismo prius q̄z de falso elēcho. Est aūt huiusmodi elēchus apparēs sill'us cōtradictionis.**

¶ Ut dicebat ōndit predictā divisionē esse insufficiētē. ¶ Ad cui⁹ evidētiā notādū q̄ dato p̄dictā divisionē: q̄ orōnū alie sūt ad nomē: alie ad itellʒ: dicem⁹ eē p opposita: et eē p se: nō tñ possem⁹ cā ponere sufficiētez ad tradēdā artē de sill'is sophisticis. nā h⁹ sophica q̄dam sūt in dictide ut m̄ltiplicia q̄ initiū decipiēdi sumūt ex pte vocis. q̄dā v̄o sūt ex̄ dictiōez: ut q̄ sumūt p̄n^m decipiēdi ex pte rei. dato ḡ q̄ p p̄dcā divisionē posset tradi ars de sophicis q̄tū ad fallacias i dictiōe: q̄z ibi v̄z eē ad nomē disputatio: nō tñ erat sufficiēs dcā divisio ad tradēdā artē de sophicis ex̄ dictidez: cū ibi ꝓpe nō sit disputatio ad nomē: q̄z p̄n^m decipiēdi i talib⁹ nō est ex pte nois: sʒ ex pte rei. et q̄z ut sup⁹ dicebat falle i dictione magis p̄ccāt ɔ elēchū. falle v̄o ex̄ dictionē magis ɔ sill'm. illi sic loquētes dato q̄ traderēt artē ut peccat ɔ ɔdictiōez ɔ quā peccāt falle i dictiōe: non tñ tradebant artē ut peccat ɔ sill'm: ɔ quē peccāt ex̄ dictiōez. Insufficiēs ḡ eēt ars istoꝝ: dato q̄ eā divisio p quā volebāt tradē artē de sophicis nō eēt p accn̄s: et eēt p opposita. In ōndēdo āt isufficiētiā hui⁹ artis tria fac: q̄z p⁰ ōdit h⁹ isufficiētiā. 2⁰ ōndit quō cōplete talis ars tradi pōt. 3⁰ qd̄ dixerat manifestat p exēpla. 2⁰ ibi ¶ Quare āt in sill'o. 3⁰ ibi ¶ Est āt de eo. Dicit ḡ q̄ icōueniēs ē disputare de elēcho: et tētare de fallacijs i dictiōe que peccāt ɔ elēchū. i. ɔ ɔdictidez: et nō disputare p̄us de sill'o. i. de fallijs ex̄ dictiōez q̄ peccāt ɔ sill'z. nā ipe elēch⁹ sill'us ē: et q̄z sill'us claudit i rōne elēchi: et ē p̄us elēcho: oz p̄us disputare de sill'o. i. de fallijs que peccāt ɔ sill'z q̄z de falso elēcho. i. q̄z de fallacijs que peccāt ɔ elēchū sive ɔ ɔdictiōez: et ōndit q̄ h⁹ elēch⁹. s. elēch⁹. falsus ē apparēs sill'us nō q̄libet: sed apparēs sill'us ɔdictiōis. ad tradēdā ḡ artē de palēchis: et de his que peccāt ɔ elēchū: nō sufficit determinare de his que peccāt ɔ ɔdictiōez: sed etiā oportet ostēdere quō peccāt ɔ sill'm.

Dubitaret forte aliqs: q̄z nō v̄r bñ dēm q̄ p̄us determinādū sit quō falle peccāt ɔ sill'z q̄z ɔ elēchū. v̄itū eni ē q̄ falle i dictiōe peccāt ɔ ɔdictiōez. falle v̄o ex̄ dictiōez ɔ sill'z. cū ḡ pħs p̄us determinaverit de fallijs i dictiōe q̄z de fallijs ex̄ dictione. v̄r q̄ tenuerit ordinē ɔtriū respectu ordis quē h̄ docet. ¶ Dōz q̄ aliqd ē p̄us ordie doctrie: qd̄ nō ē p̄us i eē: vel fm q̄ h⁹. falle eni ex̄ dictiōez plus fallūt et sūt p̄ncipaliores falle q̄z sint falle i dictiōe. in q̄z doctrina a facilioribus dz icipe. iō ordie doctrie falle i dictiōe p̄cedūt fallas ex̄ dictiōez. cū ḡ h̄ pħs ait q̄ ē p̄us determinādū de sill'o. i. de fallijs ex̄ dictiōez q̄z de ɔdictiōe. i. q̄z de fallijs i dictiōe peccātib⁹ ɔ ɔdictiōez: nō ē itelligēdū p̄us ordie doctrine. sʒ exponēdū ē p̄us. i. p̄ncipalius. Innuit ḡ fallas ex̄ dictiōez p̄ncipaliores eē q̄z fallacias i dictide: ꝓp qd̄ appet p̄dictos pħos valde rep̄hēsibiles fuisse: q̄z valde isufficiētē artē tradiderūt: cū ars illa nō se extēdat ad fallas ex̄ dictiōez q̄ sūt p̄ncipaliores falle. quō itelligēduz sit q̄ falle in dictiōe peccāt ɔ ɔdictionē. fallacie v̄o extra dictionez cōtra sill'm supra in fine illius capituli. Aut ergo sic dividenduz. sufficiēter est dictum. Deinde cum dicit.

¶ **Quare aut in sill'o erit causa aut in ɔtradictione: adiacere eni opz cōtradictionē. q̄nq̄z autē in utrisq̄z apparens elenchus.**

¶ Ōndit quō cōplete dz tradi ars silloꝝ sophisticoꝝ dicēs q̄ tradēda est ars de h⁹ sophicis: q̄z aut erit cā defect⁹ i sill'o: aut i ɔdictiōe. nā elēch⁹ ē sill'us cui opz adiacere ɔdictiōez. si ḡ erit aliqs appens elēch⁹: et deficiat ɔ elēchū: vel h̄ ɔtinget q̄z peccat i sill'o: vel q̄z peccat i ɔdictiōe: vl q̄nq̄z aūt h̄ erit: q̄z peccat i utrisq̄z. i. in sillogismo et contradictione. Deinde cum dicit.

¶ **Est aūt de eo q̄dē qd̄ est tacētē dicere in ɔtradictione: nō in sillogismo: de eo q̄ est qd̄ nō h̄et aliqs dare in utrisq̄z: de eo autē quod est quoniam Homeri poema figura est per circulum in sillogismo: qui autē in utroq̄z verus sillogismus.**

¶ Exēplificat de his q̄ dixerat ōndēs quō p̄dictis trib⁹ modis pōt ɔtingē defect⁹. d. q̄ de eo q̄dē. i. de illa orōne sive de eo palogismo qd̄ ē tacētē dicē ē defect⁹ i ɔdictiōe nō i sill'o. De eo āt qd̄ ɔtigit dare qd̄ aliqs nō h̄et est defect⁹ i utrisq̄z. de eo v̄o palogismo qui poema homeri ē figura p circulū. i. ē figura circularis: ē defect⁹ in sill'o. ois ḡ palogismus deficiēs ab elencho: vel deficit in sill'o: vel in ɔdictide: vel in utrisq̄z. si aūt sit aliqs sillogismus qui deficiat in neutro. i. qui nō deficiat: nec in sillogismo nec in ɔtradictiōe est verus elenchus.

Dubitaret forte aliqs quō p̄dicti palogismi deficiūt ab elēcho eo mō q̄ pħus ait. ¶ Ad qd̄ dz e dicer q̄ p̄m⁹ palogism⁹ deficit ab elēcho: q̄z peccat ɔ ɔdictiōez. nā si q̄rat ab aliq̄. utrū ɔtingat tacētē dicere. et ille dicat q̄ nō: pōt sic argui ɔ eu:

ptingit forte dicē. fortes est tacens. ꝗ ꝯtigit tacentē dicere: hic est peccatum in ꝯdictione. nā hec ꝓpō ꝗ ꝯtigit tacentē dicē negat ꝓut ly tacētē ꝯstruit ex pte sbi. pdict⁹ vo palo^m⁹ ꝯcludit ꝗ est tacētē dīe ꝓut ly tacētē ꝯstruitur ex pte pdicati: pp qd nō est ibi ꝯdictio. scđus vo palogism⁹ deficit in utrisqꝫ. vꝫ in sillō ⁊ in ꝯdictiōe. Nā ꝗ grat ab aliq̄ uꝫ: aliqs det qd nō hꝫ: eo dicēte ꝗ nō: pōt sic argui ꝯtra eū. aliqs dat vnū solū denariū: nō hꝫ vnū solū denariū. ꝗ dat qd nō hꝫ. hꝫ est defect⁹ in ꝯdictione: q2 dare vnū solū denariū nō est dare qd nō hꝫ: ꝫ ut nō hꝫ. dare aūt qd nō hēt: ⁊ dare ut nō hēt nō sūt ꝯdictorie opposita. ꝗ est ibi defect⁹ in ꝯdictione. Rursus est ibi defect⁹ in sillō: q2 mutat qd i ad aliqd. In 3° vo pa^m⁹ ꝗ poema homeri est fig^a circularis est defect⁹ in sillō. pōt aūt sic formari pa^m⁹. oīs circulus est fig^a circularis. poema homeri est circulus. ꝗ poema homeri est fig^a circularis. hꝫ aūt est defect⁹ in sillō. uariat āt ibi mediū. accit eni circulo inq̄ꝫtū est fig^a ꝗ pdicet de metro. possum⁹ tn̄ alr exponē: ⁊ forte magis ꝫ itētionē phi. C Sciēdū ꝗ ꝗ pm⁹ pa^m⁹. vꝫ ꝗ est tacētē dicē. peccat solū p fallaꝫ i dictiōe. est eni ibi amphi^a. 2° vo pa^m⁹ ꝗ ꝯtigit dare qd qs nō hēt: est ibi falla tā in dictiōe q̄ꝫ ex dictionē. nā cū sit ibi fig^a dictiōis que q̄si sp peccat p fallaꝫ accn̄tis: est ibi falla in dictiōe: q2 est ibi fig^a dictiōis: ⁊ est ibi falla ex dictionē: q2 est ibi accn̄s. In 3° vo pa^m⁹ est falla ex dictionē: q2 est ibi falla accn̄tis. nō eni debem⁹ imaginari ꝗ ꝯtigat ibi deceptio q2 circulus sit equocū ad figurā ⁊ ad poema. Sꝫ debem⁹ arbitrari ꝫ ex^m adductū eē pm ꝗ accit ibi deceptio ex ipa re: ut credam⁹ metrū siue poema circulare eē figuraꝫ: pp silitudinē quā hēt cū fig^a circulari: ut sic fig^a circlaris est ab eodē in idē. sic h^o metrū sic sonat i pn⁹ sic i fine. pp qd in dicto pa^m⁹ cū dr. circulus est fig^a. poema homeri est circulus. ꝗ est fig^a. est falla ex dictioneꝫ. q2 est ibi ꝑus ul accn̄s. C Hoc viso de leui appet uerū eē qd in fra dr. nā cū hītū sit ꝗ falle in dictiōe p quādā approꝑationē peccēt ꝯ ꝯdictionē: falle vo ex dictionē ꝯ sillm. pꝫ ꝗ pm⁹ pa^m⁹ peccat ꝯ ꝯdictionē: q2 est ibi falla i dictiōe. 2^s vo pa^m⁹ peccat i ueroqꝫ. s. tā in sillō q̄ꝫ in ꝯdictiōe: q2 est ibi falla tā in dictiōe q̄ꝫ ex dictionē. 3^s vo pa^m⁹ peccat in sillō: q2 accept⁹ ut diximus est ibi falla extra dictionem. Deinde cum dicit.

C Sed vn̄ smo uenit p̄us que in disciplinis sunt orones ad itellectū sunt uel nō.

C Probat pdictā artē siue pdictā diuisionē eē falsaꝫ. dicebāt eni dicti phi ꝗ orones disciplinales erāt ad itellꝫ multiplices vo erāt ad nomē. In ꝓbādo ꝗ hāc diuisionē eē falsā duo fac. q2 p⁹ ōndit ꝗ disciplinales pn̄t disputari ad nomē. 2° q2 multiplices pn̄t disputari ad itellꝫ. 2^a ibi Ampli⁹ si pla. Circa pm̄ duo fac: q2 p° notat se fecisse digressionē: ⁊ reuertit ad ꝓpositū. 2° ꝓbat qd dixerat. 2^a ibi Et si cui vi. Dic ꝗ ꝗ redeūduꝫ est vn̄ uenit smo p̄us. i. redeūdū est ad iprobādū pdictā diuisionē quā dicti phi faciebant: pp quā p̄orē smonē suscepim⁹ in iprobādo dictā diuisionē: querem⁹ a dictis phis orones que sunt in disciplinis: si sunt ad itellm ul nō sup. opꝫ nos dīe ꝗ nō: cui⁹ ꝯrm̄ supposuim⁹. C Notādum aūt ꝗ phs in iprobādo dictā diuisionē nō eē per opposita ꝫ eē p accn̄s: ⁊ eē isuffiiētē nō fecit digressionem a p̄ori smone: q2 hec oīa faciūt ad ōndenduꝫ ꝗ nō est di: ia oronū: quā qdā ponebāt: ꝫ q2 postea uoluit ōndere quomō cōplere tradit ars de sophicis in eo ꝗ peccāt ꝯ sillꝫ uel ꝯ ꝯdictionē ul ꝯ utrūqꝫ qdāmō digressionē fecerat a ꝓposito: iō notās se digressionē fecisse ait redeūdū eē vn̄ uenerat smo p̄us. Deide cū dr.

C Et si cui videt plura significare triangulus: ⁊ dedit nō ut hanc figurā de qua concludebat: quoniā duo recti: utrū ad intellectum hic disputauit illius uel non.

C Probat qd dixerat. vꝫ ꝗ orones disciplinales pn̄t disputari nō ad itellꝫ. d. ꝗ si cui. i. si alicui vr̄ triāgluꝫ pluta sigr̄e: ⁊ ille cui h̄ vr̄ dedit: qm̄ anguli trianguli sunt duo recti. i. eq̄les duob⁹ rectis: ⁊ nō ferebat itellꝫ suuꝫ ad hāc figurā triāgularē de qua ꝯcludebat opponēs: sed ad aliā: hic sic disputās. disputauit ne ad intellectū illius. s. opponētis uel nō. q̄si diceret ꝗ nō. ergo disciplinabilia pn̄t disputari nō ad intellectum.

Dubitaret forte aliqs quō oro hec. triāgulꝰ hꝫ tres pōt disputari nō ad itellectū. C Dōm pm quosdā ꝗ triāgulus pōt duplr accipi. p⁹ ut sit ex lineis rectis. 2° ut sit ex arcualib⁹. ⁊ aliq̄n cū opponēs itēdit de vno triāgulo: rn̄dens itendit de alio: ⁊ disputāt i oronib⁹ disciplinalib⁹ nō ad itellꝫ. Sꝫ sic dōo videmur assigr̄e in dcā orone diuisitateꝫ disputādi nō ex eo ꝗ ē doctrīalis. ꝫ ex eo ꝗ vr̄ eē mltip^x quō aūt h̄ sit itelligēdū i sequēti lcōne patebit. D. c. d.

C Ampli⁹ si plura qdē significat nomē: ille aūt non itelligit: neqꝫ putat quomodo hic non ad intellectum disputauit.

C Ōndit quō multiplicia pn̄t disputari ad itellꝫ. d. ꝗ si nomē pla sigt. ille aūt. s. tā opponēs q̄ꝫ rn̄dēs nō itelligit neqꝫ putat nomē illud pla sigr̄e quō h̄. s. rn̄dēs non disputauit ad itellꝫ sup. opp^lis. q. d. ꝗ imo disputauit falsū est ꝗ ꝗ discipli^lia sūt ad itellꝫ ⁊ mlti^cia ad nomē: cū possint discip^lia disputari ad no^n: ⁊ mlti^cia ad itellꝫ

a · Ut quō oꝫ iterrogare: nisi dātē diuisionē siue iterroget aliqs: si est tacētē dicē: aut nō est qdē ut nō: est autem ut sic.

C In pte ista ut dicebat remouet phs quādā cauillosaꝫ rn̄sionē. posset eni qs dicē bonā esse distictionē illā ꝗ oronū qdā sunt ad nomē. qdā ad itellm. ⁊ p hāc distinctionē diceret qs ꝗ sufficiēter tradit ars de sophicis: q2 oīa sophica sūt ad nomē: h̄ est ex prauitate cul ex malitia opponētis. opponēs eni in pn̄° dꝫ distinguē oronē quā iterrogat: q̄ facto sp sophica disputabūt ad nomē: alia vo ad itellꝫ. duo ꝗ facit. q2 p° inuit h^o rn̄sionē nō eē cōpetētē. 2° ꝓbat qd dixerat ibi Si āt aliqs dēt nllō mō. Dicit ꝗ ꝗ quō opꝫ sup. opponētē iterrogare nisi dātē diuisionē. i. nisi p̄us diuidat ⁊ distiguat qd iterrogat. q. d. ꝗ nō opꝫ opponētē iterrogare distiguēdo: q2 siue aliqs sup. querat sine distictiōe si est. i. si ꝯtigit tacentē dicē uel nō: aut sup. querat cū distictiōe: ⁊ distiguat ꝗ tacentē dicē est qdē ut nō. est āt ut sic sup. nō hētur itētū. q. d. ꝗ querē cū distictiōe uel sine distictiōe nō uariat ꝓpositū: nec est bn̄ dcm̄ ꝗ opꝫ opponētē p̄us distinguere qd interrogat. Deinde cū dicit.

C Si aūt aliqs dēt nullo mō: ille aūt disputet. ꝗ nō ad itellm disputat nec ad nomē: q̄ꝫuis oro videat coꝝ que pm nomē sunt eē. Nō ergo aliqd genus oronū ad itellectū: sed he qdē ad nomen sunt.

C Probat qd dixerat. vꝫ dictā respōsionē nō esse bonā. C Ad cui⁹ euidētiā est sciēdū ꝗ rn̄sionē ul solonē aliquā nō eē bonā duplr pōt ōndi. p° si ea ꝯcessa nō hēat itentū: tūc eni solō mala est: ⁊ seipsam ipedit qn̄ ꝯcesso qd dicit nō hēt itentū: nec manifestat ꝓpositū. 2° rn̄°. pōt eē mala si assumit falsa. In ꝓbādo ꝗ dictā rn̄sionē duo facit: q2 p° ōndit ꝗ p eā nō hēt itentū. 2° ꝓbat ꝗ assumit falsa. 2^a ibi Si aūt aliqs ꝓhet. C Ad euidētiā aūt pme ptis sciēdū ꝗ ponētes pdictā rn̄sionē duo

ex eis volebāt hīc. dicebāt eni ꝙ si opponens in pn° disputatiōis distiguat ꝓpōnē quā iterrogat duo ex h' sequent. pmū qdē: qꝛ sophica nō disputabunt ad itellz. 2° ex h' ulteri° ꝯcludebant ꝙ si sophica sunt disputata nō ad itellz ꝙ sint disputata ad nomen. pp qd ut dicebāt ex pmissa distictiōe nisi sit malitia opponētis sufficientēr pōt ars tradi de sophicis ꝙ nō sint disputata ad itellz sz ad nomē. duo g̃ facit. pm ꝙ duplr ꝓbat ꝙ ex dicta rñsione nō hētur itētū. p° eni ꝓbat h': qꝛ cōcesso ꝙ di sophica: poterūt disputari ad itellz. 2° ꝙ disputata nō ad itellz nō opz eē disputata ad nom. 2ª ibi[Et h° nō oēs.] Ꝯtinuef aūt sic. bn dictū est ꝙ nō opz opponētē pus distiguē qd iterrogat: qꝛ h' ꝯcesso nō hētur itētū pmissa eni distictiōe nihilomin° sophica ꝛ multi^cia poterūt disputari ad itellz: qꝛ si aliqs. i. si rñdēs dz nullo mō. i. nō ꝯcedat in aliq̄ sensu. ille aūt. s. opponēs disputet ꝯ rñdētē. nōne g̃ ad itellz disputat. q. d. ꝙ sic mo. Si do rñdēs i nllo sensu ꝯcedat qd di: opz opponentē disputare ad itellectū. ꝗuis ergo p̄dicta oro. vz est tacentē dicere: videaf eē eoꝝ que sunt pm nomē: qꝛ est multiplex ꝛ sophica: pōt tū disputari ad itellectū: nō obstāte ꝙ opponēs pus distixit eā. nō g̃ est aliqd spāle gen° oronū ad itellz: sz he qdē orones que sunt ad nomē. s. le eedē sup. sunt ad intellectū. Deinde cum dicit.

Et huiusmodi nō oēs: neqꝫ elēchi: neqꝫ apparētes elēchi. Sūt eni ꝛ nō pm dictionē apparentes elēchi: ut q pm accn̄s ꝛ reliq.

Improbat dictā rñsionē q̄tū ad aliud. vz ꝙ disputata nō ad itellm nō opz esse disputata ad nomē. Dicebant eni sic rñdentes ꝙ si opponēs pus distiguat qd iterrogat: multiplicia erunt disputata nō ad itellectū: ꝛ disputata nō ad itellz erūt disputata ad nomē. Ꝯtinuef g̃ sic p̄dicta rñsio. nō solū mala est: qꝛ ponebat multiplicia disputari nō ad itellm: sz ēt mala est: qꝛ ulteri° dicebat disputata nō ad itellz eē disputata ad nomen: iō ait ꝙ h°i orones sup. que nō sūt ad itellz: nō oēs sup. sunt ad nomē. qm̄ ueri elēchi nō sūt ad nomē: sz neqꝫ apparentes elēchi: sup. sūt oēs ad nomē: qꝛ sunt qdā apparentes elēchi nō pm dictionē: ut elenchi qui sunt pm accn̄s: ꝛ reliq palo^mi peccātes per fallās ex dictionē nō sunt in dictiōe. iō quātūcūqꝫ tales palo^mi disputent nō ad intellz. nō tū disputanf ad nomē. Notādū aūt ꝙ ut tāgebaf: si rñsio est bona: dz eē talis ꝙ ꝯcesso qd di habeaf itētū. cū g̃ p̄dicti phi dicerēt multi^cia eē nō ad itellectū: ꝛ que nō sūt ad itellm dicerēt eē ad nomen si bona fuisset dicta rñsio ꝙ opz opponētē pus distiguē q̄z interroget. h' facto deberet seq ꝙ multi^cia eēnt nō ad itellm. ꝛ ulteri° ꝙ quecūqꝫ nō eēnt ad itellz eēnt ad nomē. ꝛ qꝛ oñsuz est ꝙ q̄tūcūqꝫ opponēs pus distiguat q̄z interroget: nihilomin° tū multiplicia pūt disputari ad itellm: ꝛ que sunt disputata nō ad itellectū nō opz esse disputata ad nomē: qꝛ ueri elenchi ꝛ falle extra dictionē: dato ꝙ nō disputenf ad itellm: nō tū pp hoc disputanf ad nomē. iō incōueniēs erat dicta rñsio.

Dubitaret forte aliqs quō ueri elēchi pūt disputari nō ad itellz. Dōz ꝙ cū sit ver° elēch° pōt qs igrare qd est qd di p nomē. si in uero elēcho assumunf terminī: qrū sigta igret rñdēs poterit eē disputatio nō ad itellz: nō tū pp h' erit disputatio ad nomen: cū ista diuersitas nō accidat ex multi^te nois: sz ex igrātia rñdētis: qꝛ igrat qd est qd di p nomē ex h' ut apparēt pt qd i p̄cedēti lcōne tāgebaf. vz ꝙ oro disciplī^lis ut h° oro. triāglus hz tres. pōt disputari nō ad itellz: nō qꝛ triāglus sit multiplex: sz qꝛ rñdēs forte igrat qd iportaf noie triāgli: ꝛ qꝛ forte p triāglz itellit tetragonū: ul aliquā aliā fig°ā: iō est dispu° nō ad itellz.

Ulterius forte du^ret aliqs. qꝛ phs s. dixerat ꝙ eē nō ad itellz ꝛ eē ad nomē: h' ē yz finuē ꝙ aliqd pōt disputari nō ad itellz qd tū nō est disputatū ad nomē. Dōz ꝙ ut pz h' p p̄cedētia est solutū. dicebaf eni pus ꝙ nō est idē eē nō ad itellz ꝛ esse ad nomē. cū g̃ phs dixit ꝯ eē nō ad itellz est eē ad nomē ut dicebaf: nō dixit h' pm ūitatē ꝛ ex opinone pha: sz h' assūpsit ex dictis dictoꝝ phoꝝ q h' ꝯcedebāt. Iz eni aliqñ argue ex fīis cū disputam° ꝯ eos g falsa ꝯcedūt.

Ulterius forte dubitaret aliqs. quō per fallās ex dictionē possum° disputare nō ad itellm: ꝛ tū nō disputam° ad nomē. Dōm ꝙ hoc ēt per p̄cedentia est solutū. dicebaf eni ꝙ in fallijs ex dictionē ꝯtingit disputari nō ad itellm nō ex multiplicitate nois: sz ex diuersa acceptione ipsius rei. Notādū ergo ꝙ in disputatiōe tria est ꝯsiderare: ad que opationes cōparari pūt. p° eni pōt cōparari ad rñdētē cui loquif. 2° ad pmonē quē loqf. ꝛ 3° ad rē de qua loquif. Si g̃ sit disputatio nō ad itellectū: ul hoc erit ex pte rñdentis: qꝛ rñdēs ignorat sigta termioꝝ. iō accipit oronem in alio sensu q̄z opponēs det: ul h°i diuersitas erit ex pte pmonis: qꝛ ipsuz nomē pla sigt. ul erit ex pte rei qꝛ ipsa res pōt diuersimode accipi. p° mō pōt eē disputatio nō ad itellectū in ueris elenchis. ibi eni pp igrātiā rñdētis: ut dicebaf. opponēs pōt disputare nō ad itellz rñdētis. 2° mō h' pōt ꝯtigē in fallijs in dictiōe. ibi eni ex multi^te nois opponēs ꝛ rñdēs pūt ferre itellm nō ad idē. 3° mō h' pōt ꝯtigē in fallās ex dictionē. nam h°i falle sūt ex diusa acceptiōe ipsi° rei. Notādū ēt ꝙ lz disputari nō ad itellz possit ꝯtigē trip^x. s. in ueris elēchis pp igrātiā rñdētis: ꝛ in fallas i dictiōe pp mlti^tē nois: ꝛ in fallās ex dictionē pp diuersaz acceptionē rei. disputare tū ad nomē nō ꝓpe hēt ꝯtigē nisi in fallijs i dictiōe in qb° pp multi^tē oronis uel nois ꝯtingit disputare nō ad itellectū. in plus est g̃ disputare nō ad intellectū q̄z disputare ad nomen. Tunc seqf illa pars.

Si aūt aliqs ꝓbet diuidē: qm̄ dico est tacētē dicē: hec qdē sic: illa aūt sic: tū h' est pimū qd icōueniēs ꝓbare. Qñqꝫ eni nō videt iterrogatū multiplr se hēre. Impossibile aūt videre qd nō putat.

In qua postq̄z iprobauit dictā rñsionē: ex eo ꝙ ea cōcessa nō hēt intētū iprobat eā ex eo ꝙ assumit falsa. falsuz est enim ꝙ opponēs nō debeat iterrogare nisi pus distinguat ꝛ duo facit: qꝛ p° oñdit hoc eē falsum q̄tuz ad opponētes ꝓbabilr. 2° q̄tū ad opponētes doctrinalr ibi[Amplius ut dicant.] Circa pm̄ tria facit: sz ꝙ ad tria icōuenientia adducit. 2ª ibi[Deinde docē.] 3ª ibi[Deide in nō duplicib°.] Ꝯtinuef sic. dicta rñsio nō solū est incōpetēs: qꝛ nō hēt itentū: sed ēt qꝛ sumit falsa. nā si aliqs ꝓbet diuidē. i. distinguē h' ꝙ dico tacētē dicē. qm̄ h' qdē ē sic. i. hēt talē sensū. illa āt. i. illa alia sigtio uel in alia acceptiōe dicta oro nō sit. i. nō hz talē sensuz. sigs eni ualet h°i modū opponēdi ꝓbare. i. approbare uolēs ꝙ opponēs semp pus distiguat pmū incōueniēs qd seqr sic dicētes est q̄m qñqꝫ nō videbit opponēti ipm iterrogatū hīc multiplr. i. eē multiplex. Impolē est āt aliquē diuidē: qd nō pōt eē mltiplex. incōueniēs est ergo ꝙ oporteat opponentē pus distiguere multiplicia: qꝛ multotiēs obligaref ad ipossibile: cū aliqñ lateat eū multiplicitas: ꝛ ipossibile sit aliquē distiguē qd nō putat hīc multiplicitatē. Deide cū dicit.

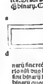
Deide docē qd aliud erit: manifestū enī faciet ut hēt ei qui neqꝫ cōsiderat neqꝫ scit neqꝫ opinaf quoniā aliter dicif.

Adducit 2^m incōueniēs. d. ꝙ opponētē distiguē pusq̄z iterroget qd aliud eēt q̄z docē rñdentē. opponēs enim sic distiguēdo faciet ipz multiplex eē manifestū ut hēt.

quō se hēt: ꝛ quot sensus hic pōt: ꝛ hoc ei .i. rñdēti. qui neqꝫ ꝯsiderat .i. neqꝫ scit neqꝫ opinaꝫ: qm̄ ipa oro est multiplex. ꝛ dicit aūt: qm̄ hēt aliū ꝛ aliū sensuꝫ. cū ergo in ꝯueniēs sit opponentē sm̄ ꝙ hm̄o est eē in statu docētis ꝛ docē rñdētē. inꝯueniēs est cū ꝑus distīguere ꝙ̄ iterroget. ℂ Notādū ēt ꝙ aliquē palo[re] ex eo ꝙ nō distiguit multiplicitatē triplr pōt ꝯtigē. p[rim]o qꝛ nō opinatur nec suspicaꝫ orōnē iterrogatā eē multiplicēꝫ .2.[o] qꝛ si hō forte opinaꝫ uł suspicaꝫ: non tñ scit uł ꝯstat sibi de illa multiplicitate. 3[o] uero ꝙ hoc sciat hīc: nō tñ ꝯsiderat actu de illa multiplicitate. io dictuꝫ est ꝙ facit notum quō se hēt multiplex ipsi rñdēti qui nec ꝯsiderat nec scit: nec opinaꝫ illud eē multiplex. Deinde cum dicit.

ℂ Deide ꝛ in nō duplicib[us] qd ꝓhibet hec pati uel facere: ut putas ęqles sunt unitates binariis in quaternariis: sunt aūt binarii hi qdē sic unitati: illi aūt non sic.

ℂ Adducit 3[m] inꝯueniēs. nā opponētē ꝑus distinguē ꝙ̄ iterroget: nō solū est iꝯueniēs: qꝛ obligat ad ipossibile: ꝛ usurpat officiū docentis. sed ēt illud iꝯueniēs qꝛ hoc posito ꝯtingeret eū distiguere nō distinguēda. ℂ Ad cui[us] euidētiā notādū ꝙ orōnē eē disputabilem ad itellm: ꝛ tñ nō eē distiguēdā: ut ad ꝑns spectat duplr pōt ꝯtingē. p[rim]o si in uno sensu accipiaꝫ simplr. i alio uo sm̄ qd. ethiops enī est alb[us] cū sit falsuꝫ simplr ꝛ uerū sm̄ qd nō est distiguēda: sꝫ est simplr negāda. 2[o] hoc pōt ꝯtigē si illō dem̄ hꝫ plēs cās ūitatis. ut si hec orō. hō currit. pōt ūificari ꝑ sorte ꝛ ꝑ platone currēte uno ꝛ nō altero. nō est hᶜ distiguēda. hō currit: sꝫ est simp[lr] ꝯcedēda. cū enī aliqd dem̄ hꝫ plēs cās ūitatis pōt simp[lr] ꝯcedi pro q̄cūqꝫ acceptiōe uerificeꝫ. tria aūt facit phs: qꝛ p[rim]o ōndit ꝙ nō opꝫ semp opponētē distinguē: qꝛ aliqñ id qō interrogat accipiꝫ in una acceptione simplr. in alia uo sm̄ qd. 2[o] ōndit ꝙ nō opꝫ ipm̄ distiguere qꝛ aliqñ ipm̄ iterrogatū hēt plures cās ūitatis. 3[o] ex his que dixerat ꝯcludit ꝙ nō opꝫ opponētē distiguē id qō iterrogat: qꝛ tūc docēt rñdētē. 2[a] ibi. Et tu putas ꝯrioꝝ. 3[a] ibi. Quare uł īgrare. Dicit ḡ ꝙ in nō duplicib[us] nihil ꝓhibet h̄ facē: uel pati. s. ꝙ opponēs ꝛ rñdēs nō iterāt itellectū ad idē: ut pꝫ in hac ꝓpōne ꝙ i q̄ternariis unitates sūt eq̄les binariis. binarii enī in q̄ternariis duplr pñt accipi. uniti ꝛ nō uniti: iō ōdit ꝙ sūt binarii hi qdē sic. s. uniti. illi ūt sic. i. nō uniti. si ḡ accipiaūt binarii uniti in q̄ternariis: tot sūt binarii qt unitates. Si aūt accipiaꝫ binarii nō uniti plēs sūt unitates ꝙ̄ binarii. ℂ Notādū ēt ꝙ si describaꝫ q̄dratū ꝛ in q̄libet āgulo ponaꝫ una lr̄a designās unā unitatē: ut pꝫ i q̄drato a. b. c. d in h[oc] q̄drato si accipiaꝫ binarii uniti ꝛ per reduplicationem unitatis erūt 4[or] binarii. uꝫ. ab. bc. cd. da. ꝛ cum nō sint in dicto q̄drato nisi q̄tuor lr̄e reꝑsentātes q̄tuor unitates tot erūt in dicto q̄ternario binarii quot unitates. Sed si accipiaꝫ binarii sine reduplicatiōe unitatis: nō erūt in quaternario nisi duo binarii. cū ergo binarii per replicationem sint binarii sm̄ qd: cū queriꝫ utꝝ in q̄ternariis sint tot binarii quot unitates. simplr loquēdo ꝛ ut accipiuꝫ binarii nō uniti, ꝛ sine replicatiōe unitatū: nō sunt tot. sm̄ qd aūt ꝛ ut accipiuꝫ cū replicatiōe tot sunt binarii quot unitates: ꝛ qꝛ qñ a'lqd falsificaꝫ simplr ꝛ ūificaꝫ sm̄ qd. nō est distiguēdū: sed simplr est negādū: iō dicta orō utrū sint in q̄ternariis tot binarii quot unitates. nō est distiguēda: sed est simplr negāda. si ergo opponēs talia distingueret: sequereꝫ ꝙ distingueret non distinguenda: qō est inꝯueniens. Deinde cum dicit.

ℂ Et putas contrariorum una est disciplina uel non: sunt autē contraria hec quidem nota: illa uo ignota.

ℂ Ōndit talia nō eē distinguēda: qꝛ pñt hēre plures cās ūitatis dicēns. ꝙ si qs iterrogaret putas ꝯrioꝝ est una disciplia uł nō. h aūt plures videꝫ hēre sensus. ꝯria enī hec qdē sunt nota: illa uo ignota. est ḡ ꝯrioꝝ una disciplia q̄tū ad ꝯria que sunt nota nō est aūt hic una q̄ntum ad ꝯria ignota: qꝛ ignota sm̄ ꝙ h[uius]m[odi] sub disciplina nō cadūt. ℂ Notādū aūt ꝙ sꝫ dicētes ꝙ opꝫ opponētē distiguē orōnē quā iterrogat si possit accipi in alio itellectu opteret iterrogātē hāc ꝓpositionē utꝝ ꝯrioꝝ sit una disciplia quā ipe distigueret de ꝯriis: qꝛ quedā sūt nota. quedā ignota. sed hec distinctio eēt supflua. hec enī ꝓpō. ꝯrioꝝ est una disciplina. est indefinita: ꝛ hēt plures cās ueritatis. pro q̄buscūqꝫ ḡ uerificeꝫ siue ꝑ ꝯriis notis: siue ꝑ ignotis nō est distiguēda: sꝫ simp[lr] est ꝯcedēda. si ḡ oporteret opponētē talia distiguē: ipe distigueret nō distiguēda: qꝛ distigueret hñtia plēs cās ueritatis: qō est inꝯueniēs. Deinde cum dicit.

ℂ Quare videꝫ ignorare qui hoc probat: qm̄ aliud est docere ꝙ̄ disputare: ꝛ qm̄ opꝫ docentē qdē nō iterrogare: sꝫ eos manifestos facere: illū aūt interrogare.

ℂ Ꝯcludit ex dictis: ꝙ sic dicens ignorat qd iterest iter disputantē ꝛ docentē. dicens: ꝙ qui ꝓbat. i. qui approbat sic ꝛ ꝯmēdat hic ꝙ opponēs debet ꝑus distiguere ꝙ̄ iterrogare uł ignorare: qm̄ aliud est docere ꝙ̄ disputare: ꝛ videꝫ ignorare qm̄ opꝫ docentē nō iterrogare. sed opꝫ eū distiguere ꝛ declarare: ꝛ manifesta facē que ꝓponit. illū aūt. s. opponētē ꝛ disputātē opꝫ iterrogare. nō est ergo officiū opponētis distinguere ꝛ manifestare: sed est officiū docētis. Deinde cum dicit.

ℂ Amplius ut dicant uel negent ꝓbare nō mōstrāns est sed experimētū sumentis.

ℂ Ōndit ꝙ nō opꝫ opponentē distiguere in doctrinalib[us] ꝛ tria facit: qꝛ p[rim]o facit qō dictū est. 2[o] qōdā qō supposuerat ꝓbat. 3[o] qō dixerat dialecticā eē sciam cōem ꝛ ꝯsiderare de oīb[us]: ne aliqs crederet ꝙ sic eēt cōis dialetica sicut sophica. ōndit ꝙ alr est cōis una: alr alia. 2[a] ibi. Nā tētatiua est. 3[a] ibi. Qui ḡ hꝫ rez. Ꝯtinueꝫ sic. ōnsum est ꝙ disputationib[us] ꝓbabilib[us] nō oportet opponētē ꝑ distiguere de quo uult opponere. amp. aūt. i. qō plus est: nō opꝫ sup. sic distinguere in oppōnibus doctrinalib[us]: qꝛ ꝓbare distinguere ut rñdētes dicant uel negent nō est demōstrantis sed expimentū sumētis. q. d. ꝙ distiguē ꝛ iterrogare de eo qō dixerat nō ptinet ad doctrinalē: nec ad demōstratorē: sed ad eū qui sumit expimētū. i. ad tētatiuū. si ergo opponēs doctrinalr sic distingueret: sequereꝫ ꝙ doctrinalis nō se hēret doctrinalr: sed tentatiue: qō est iꝯueniēs. Deīn. c. d.

ℂ Nā tētatiua est dialetica q̄dā: q̄propter de oīb[us] īspicit: ꝛ ꝯsiderat nō scientem sed ignorantem ꝛ assimulantem.

ℂ Probat qō supposuerat. uꝫ ꝙ tētatiui est iterrogare: ꝛ ꝙ ei[us] est sumere expimētū de rñdēte. Intēdit aūt talem rōnē. tētatiua est q̄dā dialetica: sed dialetica est scientia cōis: ꝛ īspicit de oīb[us]: q̄propter tētatiua est cōis ꝛ īspicit de oīb[us] ꝯsider āe h[uius]m[odi]: qꝛ pōt sumere expimētuꝫ de ignorātia rñdētis. ḡ tētatiua pōt sumere expimētuꝫ de ignorātia rñdētis iō subdit ꝙ tētatiua ꝯsiderat nō scientē sed ignorantē: ꝛ simulātē se hēe sciam. i. pōt sumere expimētū de ignorātia rñdētis. ℂ Notādū aūt ꝙ scītis cōib[us] nō sciaꝫ ars. ignorātis aūt ignoraꝫ. tētatiua ḡ que īspicit oīa: ꝛ ꝯsiderat cōia. nō pōt expiri sciem-

tem: qꝛ sciētis cosb⁹ nō scit ars. pōt tñ expiri ignorātē q ignorātis talib⁹ ignorat ars. Deinde cum dicit.

¶ Qui ergo ſm rem cōſiderat coīa dialeticus: q aūt h apparēter facit ſophiſta eſt.

¶ Quia dixerat dialeticā eē de oībus ne crederet aliqs eam eſſe de oībus ut ſophiſtica: oñdit q aliter eſt de oībus dialeticus: ꝛ aliter ſophiſta. d. q qui ꝯſiderat coīa ꝛ oīa ſm rem. dialeticus eſt: qui aūt facit hoc. i. cōſiderat coīa apparēter eſt ſophiſta.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ nō videt h eē differentia inter dialeticū ꝛ ſophiſtā: qꝛ dialeticus ꝯſiderat coīa ſm rem: ſophiſta vō cōſiderat talia apparēter. nā cōſiderare coīa ſm rem non eſt diale^{ci} ſed metaphiſici. ¶ Rñ^{o} dōm q ſm pħm 4° me^{te}. dialeticus metaphiſicus ꝛ ſophiſta circa idem laborare vident. qlibet eni iſtoꝝ videt cōſiderare de toto ente. aliter tñ ꝛ aliter: qꝛ metaphiſicus cōſiderat de oib⁹ ſm veritatē. dialeticus ſm pbabilitatē. ſophiſta vō ſꝫ apparētiā. Cū ꝫ ergo quātū eſt ex pte rei ſemp vera ſint pbabiliora aliȷs. dicit dialeticus cōſiderare de oībus ſm rem: nō q ſit artifex realis ut metaphiſicus: ſed qꝛ pbabilitas ſimplr ex ipſa re ſumit. poſſunt eni falſa eē pbabiliora veris quo ad nos. ſimplr tñ ut teſtat pħus 3° rheto⁹ que ſūt ſm rē ſimplr ſunt pbabiliora ꝛ meliora. dialeticus ꝙ obuiatiuus pōt eē de oib⁹ ſm q vi^{t} rñdenti. ſed dialeticus ſimplr: qꝛ eſt ex pbabilib⁹ ſimplr eſt de oībus ſm rem. Cap. VIII.

Et ſillogiſmus litigioſus ꝛ ſophiſticus eſt vnus quidē apparēs ſillogiſticus de quibus dialetica tentatiua eſt: ꝛ ſi vera ſit concluſio.

¶ Poſtꝗ pħs determinauit de ſilliſ apparētib⁹ cōparādo eos ad locos ſophiſticos ex quib⁹ ſumunt. In pte iſta determinat de h⁹ᵒⁱ ſilliſ cōparādo eos ad ſillos tētatiuos. Neceſſitas aūt pcedētis capl̄i manifeſta eſt p iam dicta. nā ſi de ſilliſ apparētib⁹ habet ars: ut cōparent ad locos ſophiſticos. In hoc li^{o} ubi de talib⁹ ars traditꝛ: neceſſe fuit cōparare h⁹ᵒⁱ ſillos ad ipſos locos ſophiſticos. neceſſitas vō hui⁹ capl̄i ex hoc hēri pōt. naꝫ cuꝫ ſillꝰ tētatiuus ſit ſophiſticus ꝛ litigioſus: ꝛ ſit de ꝯſideratione dialetici: qꝛ ſillꝰ apparēs eſt ꝛ litigioſus ꝛ ſophiſticus: ꝛ eſt de ꝯſideratione dialetici. ne crederet q idem eēt ſillꝰ tētatiuus ꝛ apparēs: oportuit facere ſpāle capl̄m de ſillo tētatiuo in quo traderet differētia utriuſꝗ. uel poſſumus dicere q cum in hoc lib⁹ tradat noticia de ſilliſ litigioſiſ ꝛ ſophiſticiſ: cum tentatiu⁹ ſit litigioſus ꝛ ſophicus ad cōpletionē doctrine requirit q de tētatiuiſ ſilliſ fiat ſpāle capl̄m.

Dubitaret forte aliqs. cū in pncipio hui⁹ libri dictū ſit q ꝯſiderare de tentatiuis nō eſt pntis doctrine: ſed de eis dictū eſt in aliȷs videt q h agat ex limites hui⁹ doctrine determinādo de tentatiuis ſilliſ. ¶ Dōꝫ q ſillꝰ tentatiu⁹ ut dictuꝫ eſt: eſt litigioſus ꝛ ſophicus: ꝛ qꝛ ad hāc doctrinā ſpectat ꝯſiderare de agoniſticiſ ꝛ litigioſiſ: iō ad eaꝫ ſpectat determiāre de tētatiuo ſic ſumpto. qꝺ ergo dicit de tentatiuis dictū eſt in aliȷs. ergo in hoc libro. de eo determinari nō debet. ¶ Dōm q de tētatiuo ſꝫ id qꝺ eſt: uel ut ſumit ſꝫ aliā rōne dictū eſt in aliȷs. ſed de eo ſub hac rōne ut eſt litigioſus ꝛ ſophicus ꝯſiderare ſpectat ad hāc doctrinaꝫ. hoc ꝙ capl̄m in quo determinat de ſillo tētatiuo cōpando ipꝫ ad ſillꝫ appentē: diuidit in duas ptes: qꝛ pmo dat differentiā inter utrūꝗ ſillꝫ. ſcdo quedam que ſuppoſuerat probat. 2^{a} ibi⌊ Nam ei⁹ qui pter qd.⌋ dicit ꝙ q ſillꝰ litigioſuꝫ ꝛ ſophicus ſup. dup^{r} eſt: nā vnus qdem eſt appens. i. nō ſillat. alter qdē ſillogiꝫans eſt. i. ſillat. h⁹ᵒⁱ aūt ſunt tentatiui ſilli de qbus eſt dialetica tentatiua. Nā ꝛ ſi vera ſit ꝯcluſio. i. dato q tētatiuus verū ꝯcludat ſup. nihilominus litigioſus ꝛ ſophicus eſt. ¶ Notādū ergo q aliter eſt litigioſus ꝛ ſophicus tentatiuus: ꝛ alr appens ſillꝰ: qꝛ tētatiuus ſic ſophicat: q etiā ſillogiꝫat: qꝺ ſillo appenti cōuenire nō pōt. Deinde cum dicit.

¶ Nā eius qui pter qd deceptorius eſt: ꝛ quicūꝗ cum non ſint ſm ſingulorꝫ viam paralogiſmi videntur eſſe ſm artem.

¶ Probat que ſuppoſuerat. dixerat enim q ſillogiſmus tentatiuus eſt litigioſus ꝛ ſophiſticus. Rurſuſ dixit q de h⁹ᵒⁱ ſillogiſmo eſt dialetica tentatiua: ſed quia nō eſt dialetica tentatiua niſi de eo qꝺ eſt de conſideratione dialetici: ideo ſuppoſuit q cōſiderare de tentatiuo ſpectaret ad dialeticū. duo ergo facit: qꝛ pmo oñdit q ſillogiſmus tētatiuus ſit ſophiſticus ꝛ litigioſus. 2° probat q cōſiderare de eo ſpectat ad dialeticuꝫ. 2° ibi⌊ Litigioſus aūt eſt qui quodāmodo.⌋ Circa pmū duo facit ſm q duplr pbat intētū. 2° ibi⌊ Quēadmodū enīꝫ que in certamine.⌋ Circa pmuꝫ tria facit: qꝛ pmo ait q ſillogiſmi tētatiui ſunt ſophiſtici ꝛ litigioſi: qꝛ non ſunt ſm pprīa pncipia artium. 2° ex hoc oſtendit falſigraphos ſillogiſmos nō eē litigioſos: qꝛ ſunt ſm pꝑa pncipia ſpāliū artium. 3° qꝺ dixerat manifeſtat per exēpla. 2^{a} ibi⌊ Nā falſe deſcriptiones.⌋ 3^{a} ibi⌊ Neꝗ ſi aliqua falſa.⌋ Intēdit aūt talem rōnem. quicūꝗ paralogiſmi cum nō ſint ſm viā ſingulorꝫ. i. ſm pꝑa pn⁹ ſpāliū artium: ꝛ vident eē ſm artem ſunt ſophiſtici ꝛ litigioſi. ſed tētatiuus qꝛ eſt deceptori⁹ eius ſillꝰ qui eſt pter qd nō eſt ſm pprīa pncipia ſpāliū artium. ergo eſt ſophic⁹ ꝛ litigioſus. de hac aūt rōne in lra ponit maiorē ꝛ pbationē minoris. ꝯcluſionem vō tacet. ¶ Notandū aūt q ſillꝰ pter quid eſt ille ſillꝰ qui demonſtrat per pprīa pncipia artis. tentatiuus ergo decipit circa talem ſillm: qꝛ videt pcedere ex pprīȷs pncipȷs: non tñ procedit: ideo eſt litigioſus ꝛ ſophiſticus. Tunc ſequitur illa pars.

¶ Nā falſe deſcriptiones nō litigioſe: nam ſm ea que ſub arte ſunt paralogiſmi.

¶ In qua poſtꝗ oſtēdit tētatiuos eē litigioſos: qꝛ nō pcedunt ex proprȷs oſtendit falſigraphos non eſſe litigioſos: quia ex proprȷs procedunt dicens q falſe deſcriptiones non ſunt litigioſe: quia huiuſmodi paralogiſmi ſunt ſm ea principia que ſunt ab arte. Deinde cum dicit.

¶ Neꝗ ſi qua eſt falſa deſcriptio circa veruꝫ: ut hyppocratis aut antiphontis quadratū per lunulas: ſed ut briſſo quadrauit circulū: nā ꝛ quadratur circulus: tamē qꝛ nō ſm rem: ꝛ ideo ſophiſticus.

¶ Manifeſtat quod dixerat per exempla. ꝛ duo facit qꝛ pmo adducit huiuſmodi exempla ad propoſitum. ſecundo ex his que dixerat concludit concluſionem pncipaliter intentam ibi⌊ Quare ꝛ qui de his.⌋ Dicit ergo q ſi qua eſt falſa deſcriptio circa verum. neꝗ ſimple eſt litigioſa ut quadratura hyppocratis per lunulas. hyppocras enim quadrādo circulum per lunulas ſupponebat propria principia artis: ideo ſua quadratura nō fuit litigioſa: ſed quadratura ut briſſo quadrauit circulum ſup. fuit litigioſa. nam ꝛ ſi quadratur circulus idest ꝛ ſi verum concludebat briſſo per ſuaꝫ quadraturam. tamen quia nō quadrauit circuluꝫ ſm rem idest ſm propria principia artis. ideo ſuus ſillogiſm⁹ erat ſophiſticus ꝛ litigioſus.

Dubitaret forte aliquis. quomodo hyppocras quadrabat circulum. Ad qđ

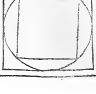
Figura hyppocratis.

communiter dicitur faciebat q̄dratū ītra circulū: ꝛ per h̄ꝰ descriptionē appebant hꝰ lunule in circulo. nā portiões circuli i qbꝰ circulus excedit q̄dratū descriptū in ipo hñt silitudinē lunularū. hoc facto arguebat sic. oēs linee deducte de pūcto ad pūctū sunt equales. chorda ꝛ arcꝰ ducunt de pūcto ad punctū. ergo sunt equales: propter qđ concludebat portiones circuli eq̄les eē laterībꝰ quadrati: ꝛ totū circulū equalē eē toti q̄drato. h̄ g̃ arguebat ex ꝓprijs pncipijs geoᶜ sȝ n̄o itellis. Nā cū dī q̄ oēs linee ducte ab eodē puncto ad idē pūctū sūt eq̄les. ītelligēdū est de lineis rectis ꝛ nō de chorda ꝛ arcu: ut intelligebat hyppocras: uel possumꝰ alr dicē. vt eni nō ꝯsonū rōni q̄ aliqs sic decipiat ut dicat chordā eē eq̄lē arcui: ꝛ maxīe q̄ ꝑ tā debilē rōnē fiat alicui fides ut credat chordā eq̄lē arcui: qꝛ ducunt ab eodē pūcto ad idē pūctū. possumꝰ g̃ dicē q̄ hyppocras scribebat q̄dratū ītra circulū ut dīderet circūferētiā circuli in 4ᵒʳ ptes eq̄les: ꝛ cuilibet arcui īdeniebat aliquā lineā rectā quā ꝓbabat ei eē eq̄lem: ꝛ ex hᵒʳ lineis rectis eq̄libꝰ 4ᵒʳ ptibꝰ circūferētie circuli cōstituebat vnū q̄dratū: qđ dicebat eē eq̄le circulo. credebat eni q̄ q̄dratū eēt eq̄le circło: si oīa latera q̄drati sīt sūpta eq̄rent circūferētie circuli: sȝ h̄ nō est uex. ꝓbat eni in liᵒ de corpibꝰ ysopimetris ꝛ oīuȝ ysopimetroꝝ figᵃ circłaris est capacissima. qđ nō est itelligēdū q̄ nō possit fieri aliq̄ figᵃ capacioꝛ circło. sȝ de tāta linea quāta est circulus nō pōt figᵃ fieri q̄ sit tāte capacitatis. dato g̃ q̄ latera q̄drati eq̄rent circūferentie circuli: nō tñ eēt q̄dratū eq̄le circulo. utꝝ āt sit poˡᵉ ꝑ artē īuenire q̄dratū: cuiꝰ latera equēt circūferētie circłi: nō est p̄ntis speclatōis. suffic̄ āt ad p̄ns scire hyppocratē q̄drauisse circłȝ ex ꝓprijs p̄nˡⁱˢ geoᶜ: s̄ñ tñ itellectis: uł nō d̄bite sūptis: ꝑ qđ sua q̄dratura fuit falsigrapha ñ litigiosa.

Alterius forte dubitaret aliqs quō brisso quadrauit circulū. ¶ Dōm q̄ ut coirer ponit. brisso descripsit q̄dratū ītra circulū ꝛ ex circulū

Figura Brissonis.

quo facto arguebat sic. circa qđcūq̧ repit magis ꝛ minus: ꝛ eq̄le: sed repit quadratū maius circulo: ut quadratū descriptū ex circulum: ꝛ ꝯtinens circulū ꝛ repit quadratū minus circulo: ut quadratū ītra circulū qđ est ꝯtētū a circło. g̃ repit q̄dratū eq̄le circulo. hec aūt rō dato q̄ uex ꝯcludat litigiosa tñ ꝛ sophica est: qꝛ nō arguit ex ꝓprijs p̄nˡⁱˢ disciplie.

Alterius forte dubitaret aliqs utꝝ hᶜ ꝓpō sit vā: q̄ circa qđcūq̧ repit maiꝰ ꝛ minus: ꝛ eq̄le. ¶ Dōm q̄ in his que sūt eiusdē rōnis uex est: sȝ in his que sūt diuisaꝝ rōnū nō est uex: ꝛ qꝛ rectū ꝛ circulare nō sūt eiusdē rōnis. nō ualet: si īuenit q̄dratū uł aliq̄ figura rectilīea mioꝛ circulo: ꝛ īuenit figura rectilinea maioꝛ circulo. q̄ īueniat hᵒʳ figᵃ eq̄lis circulo: qđ scītibꝰ geometriā nō vr̄ mirū. angulus eni ꝯtingentia itra ꝯstituit ex diametro ꝛ circūferētia. est oīum acutoꝝ capacissimꝰ: ꝛ ei nullus āgulus rectilīeus est eq̄lis. oīs eni ralis angłs si est acutꝰ est mioꝛ p̄dicto angulo ꝯtigētie: qꝛ ille est oīuȝ acutoꝝ āplissimꝰ. si vō rectꝰ est uł obtusus est maioꝛ eo. repit g̃ angłus rectilīeus minoꝛ ꝛ maioꝛ eo. nullus tñ repit eq̄lis ei: imo si angulus rectilīeꝰ mioꝛ āgulo ꝯtigētie cresceret tm̄ q̄ fieret maioꝛ: nunq̄ tñ eēt eq̄lis ei: qđ iō ꝯtigit: qꝛ non sūt eiusdē rōnis rectū ꝛ circulare. sic ꝛ in ꝓposito si q̄dratū minꝰ circulo cresceret tm̄ q̄ fieret maiꝰ: trāsiret de miori ad maiꝰ qđ tñ nunq̄ eēt sibi eq̄le. q̄dratura g̃ brissonis falsū ꝯcludebat. dato tñ q̄ ꝯclusisset uerū: litigiosa erat: qꝛ nō arguebat ex ꝓprijs.

Alterius aūt: dato q̄ falsigraphus sic differat a tētatiuo: qꝛ falsigraphꝰ nō est ex falsis: sȝ est ex ꝓprijs disciplie: iō nō est litigiosus. tētatiuꝰ vō qꝛ nō est ex ꝓprijs est litigiosus. Dubitaret forte aliqs cui opponunt hᵒʳ silłi. ¶ Dōȝ q̄ opponunt silło demrātiuo. demrātio enīȝ dȝ eē ex ueris ꝛ ex ꝓprijs. Inquātū g̃ est ex ueris opponit ei falsigraphus. ꝑt vō est ex ꝓprijs opponit ei tētatiuꝰ. tētatoꝛ eni nō arguit ex ꝓprijs: sed simulat se arguē ex ꝓprijs. Deīde cū dicit.

¶ **Quare ꝛ qui de his est apparēs silłs: litigiosa oro: ꝛ q̄ s̄m rem est apparēs silłs: ꝛ si sit silłs: litigiosa oro: nā apparēs est s̄z rem: quare fallax ꝛ iniustus.**

¶ Concludit ꝯnē p̄ncipalr̄ ītētā. d. q̄ silłs qui est de his. i. est coibꝰ circa ꝓpa. ꝛ est appens. i. ꝛ peccat in forma est litigiosa oro. ꝛ silł tentatiuꝰ qui est appens silłs s̄z rē. i. s̄m ꝓpria: qꝛ silat se arguē ex ꝓprijs: ꝛ si sit silłus est tñ litigiosa oro nāq̧ est appens s̄m rē. i. vi eē ex proprijs. ꝛ nō ē: iō est fallax ꝛ iniustꝰ. i. litigiosus ꝛ sophicus. est g̃ hec ꝯ p̄ncipalis. q̄ tā silłs apparēs ꝛ peccās in foīa q̄ēt tētatiuus sūt litigiose orōnes. Deīn. c. d.

¶ **Quēadmōȝ eni q̄ i certamīe ē iniuria spēȝ q̄dā hȝ ueri: ꝛ ē q̄dā iniusta certatio: sic i ꝯdictiōe iniusta ꝯtētio est litigiosa: nā ꝛ illic q oio vicē uolūt: oia apphēdūt: ꝛ hi litigiosi**

¶ Probat hᵒʳ orōnes eē litigiosas ꝑ aliā rōnē sūptā ex silł. ꝛ tria fac: qꝛ p̄ᵒ facit qđ dcm̄ est. 2ᵒ declat quō oro dī litigiosa: ꝛ quō sophiᶜᵃ. 3ᵒ dīc easdē orōnes posse eē litigiosas ꝛ sophicas: alr ꝛ alr sūptas. 2ᵃ ibi. Ergo q ob victoriā. 3ᵃ ibi. Et in orōnibꝰ eisdē. Dicit g̃ q̄ quēadmodū iniuria q̄ fit in certamīe. i. in cāis corā iudice habet quādā spēm iusti: ꝛ est quedā iniusta certatio. sic in ꝯdictione. i. in disputatiōe est quedāȝ iniusta ꝛ litigiosa ꝯtentio. nā illi qui oīno vincere uolunt oīa apprehēdūt tanq̄ ꝓpria: ꝛ hi litigiosi sunt: ꝛ qꝛ tales sunt sup. tētatiui arguētes ex coibꝰ ad ꝓpa: iō litigiosi sūt. ¶ Notādū aūt q̄ ꝯtētio in cāis ex hoc accidit: qꝛ aliqs accipit ut ꝓpriū qđ nō est ꝓpriū. si eni tolleret de medio hoc est meū hoc nō est meū: ita q̄ nullus diceret aliqđ sibi ꝓprium forte oīs ꝯtētio cessaret. hēt tñ hᵒʳ ꝯtētio corā iudice quādam spēm iusti: qꝛ qlibet ornat rōnē suā ut appeat hēe iustā cāmꝛ ut hᵒʳ litigato.

reo ut vincāt eōm oia apphēdūt tā ptinentia negocio q̄ȝ impertinētia:nō litigiosi sunt:sic ⁊ tētatiui:q2 non arguunt ex ppriis: ⁊ accipiūt que sunt quodāmō impertinētia negocio iō litigiosi uocant. ℭ Notādū ēt q̄ in negocio iudiciali fit psuasio:nō solū per entime¹ᵃ que sunt ppria tali negocio. sed etiā per sermones passionales puocādo iudicē ad irā ɔtra aduersariū que sūt impertinētia: ⁊ q̄si extnea tali negocio: ⁊ q uolūt oīno vicē plus insistūt circa oīa talia impertinētia q̄ȝ circa alia: pp qd̄ merito ⁊ tales litigiosi uocant: ⁊ q2 tētatiui nō ppa sȝ q̄si extnea accipiūt litigiosi dici debēt. Deinde cū dic.

ℭ Ergo q ob victoriā ipaȝ tales sūt: litigiosi hoies: ⁊ rixe amici vīr cē: q āt pp gliā q̄ in diuitijs sophici: nā sophica est dialetica q̄dā ut diximᵘ ab apparēte sapia pp qd̄ apparentē demonstrationē appetunt.

ℭ Ondit quō aliq debēt dici litigiosi: ⁊ quō sophici. d. q̄ qui disputāt ob victoriā ipaȝ. i. ut vincāt sunt hoies litigiosi: ⁊ videnf eē amici rixe. i. ɔtētionis. qui aūt disputant pp̄ter gloriā que est in diuitijs. i. in ātētioni apparētia sunt sophici. nā sophica ut diximus est quedā ars dictatiua. i. copiosa ab apparēte sapia. pp qd̄ ergo q2 sophiste uolunt appere appetūt apparentē demrationē. ℭ Notādū aūt q̄ diuitie sunt quedā exteriora bona. sophista ergo appetit gloriā in diuitijs: q2 gliaf in sapia put est q̄si qddā exteriᵘ bonū. gliaf eni videri sapiēs: ⁊ hēt gliaȝ de sapia put manifestaf per apparētem demōstrationē. Deinde cum dicit.

ℭ Et in orōnibᵘ eisdē q sūt litiū amatores: ⁊ sophiste: ſ nō pp eadē ⁊ locatio eadē q̄ erit sophica: ⁊ litigiosa: ſ nō fȝ idē: ſ in eo qdē q pp apparētes victoriā litigiosa. In eo ū̄o q pp sapiaȝ sophica. Nā sophica est apparēs q̄dā sapia: non aūt exñs.

ℭ Ondit quō eedeȝ orōnes aliter ⁊ aliter accepte pñt eē litigiose ⁊ sophice. d. q̄ in eisdeȝ orōnibᵘ sunt amatores litiū ⁊ sophiste: sed pp eundē finē. erit ergo eadem qdē orō sophica ⁊ litigiosa: ſȝ nō fm idē: ſȝ in eo qdē: qd̄ orō est pp apparentē sapiaȝ d: sophica. nā ut dictū est. sophica est quedā appens sapia: nō aūt exñs.

Litigiosus āt est q q̄dāmō sic se hȝ ad dialeticū ut falsigraphᵘ ad geometricū. Nā ex eisdē dialetice paralogizat uelut ⁊ falsigraphus geometrice.

ℭ Postq̄ȝ phs ondit q̄ sillᵒ tētatiuus est litigiosus ⁊ sophicus. In pte ista vult pbare q̄ hᵒⁱ sillᵒ est quodāmō dialeticus: ⁊ de ɔsideratiōe dialetici. dixerat eni sup q̄ tētatiua quedaȝ dialetica est: ⁊ q̄ de sillis tētatiuis est dialetica tētatiua: qd̄ nō esset nisi hᵒⁱ silli essent de cōsideratione dialetici. ideo in hac pte pbat qd̄ spectat ad dialeticā talia ɔsiderare. ⁊ duo facit fm q̄ duplicē rōnem ad hoc adducit. 2ᵃ ibi⌊ Nunc aūt non est dialeticus. ⌋ In pma pte intēdit talem rōnem. quodāmō sic se habet tētatiuus ad dialeticū sicut falsigraphicus ad geometrā. sed falsigraphus est de ɔsideratione geometrie. ergo tētatiuus est de ɔsideratiōe dialetici. In hac aūt rōne sic pcedit: q2 pᵒ oūdit q̄ tētatiuus quodāmō sic se hēt ad dialeticū: sicut falsigraphus ad geometrā. 2ᵒ ne aliqs crederet q̄ per oēm modū eēt simile de tentatiuo respectu dialetici: ⁊ de falsigrapho respectu artis spālis dat drīam inter ea. 2ᵒ ibi⌊ Sed hoc qdē nō litigiosus. ⌋ dicit ergo. litigiosus aūt. i. tētatiuus est q quodāmō sic se hēt ad dialeticū: ut falsigraphus ad geometrā. ⁊ est rō: q2 tētatiuus sillogiȝat ex eisdē principijs dialetice: uelut falsigraphus qui est ex eisdē principijs geometrie. ℭ Notādū aūt q̄ per ea que dicta sūt sufficiēter pbaf q̄ tētatiuus sit de ɔsideratione dialetici: sicut falsigraphus de ɔsideratione geometrie. nā que pprie pcedunt ex eisdem pncipijs sunt de cōsideratione eiusdem artis. tētatiuus ergo erit de ɔsideratione dialetice: q2 pcedit ex eisdeȝ pncipijs dialetice: uelut falsigraphus est de ɔsideratione geometrie. quia pcedit ex eisdem principijs geometrie. Deinde cū dicit.

ℭ Sȝ hic qdē nō litigiosus q̄ñ ex pncipijs ⁊ ɔclonibᵘ q̄ sunt sub arte falso describit.

ℭ Dat differentiā inter ea ondens q̄ nō per oēm modū se hȝ tētatiuus ad dialeticū: ut falsigraphus ad geometrā. ⁊ duo facit fm q̄ dupli͞r hic ondit. 2ᵒ ibi⌊ Et hunc qdē. ⌋ In pma pte intēdit talē rōnē. falsigraphus est ex pprijs ad ppria: ut ex geometricis ad geometrica. tētatiuus aūt nō est a coibus ad coia: nec est ex dialeticis ad dialetica. ergo nec sic se hēt falsigraphus ad geometrā ut tētatiuus ad dialeticū. In hac aūt rōne sic pcedit: q2 pᵒ ondit q̄ falsigraphus est ex pprijs principijs ad ppriās ɔnes. 2ᵒ ondit q̄ tētatiuus nō est ex coibus ad coia: sed ex coibus ad ppa. 2ᵃ ibi⌊ Qui aūt ex his. ⌋ dicit ergo q̄ hic quidē. s. falsigraphus nō est litigiosus: q̄ñ ex pncipijs pprijs: ⁊ ex ɔnibus pprijs que principia sub arte falso describit. dicit aūt sub arte: quia accipit pncipia propria: falso tamen describit ea: q2 nō accipit illa ut debet. est ergo falsigraphus ex proprijs ad ppria. Deinde cum dicit.

ℭ Qui aūt ex his est que sunt sub dialetica circa alia qdē q̄ñ litigiosus sit manifestū ut quadratura que est qdem per lunulas non litigiosa: brissonis aūt litigiosa.

ℭ Ostēdit q̄ tentatiuus nō est ex coibus ad coia: sed est ex coibus ad ppria: ⁊ iō est litigiosus. d. q̄ tentatiuus qui est ex his que sunt sub dialetica. i. ex coibus ⁊ circa alia. i. circa ppria: q̄ñ litigiosus erat. ⁊ sup. q̄ñ differt a falsigrapho: qui nō est ex coibus ad ppria: ſȝ ex pprijs ad ppria: manifestū est ut pȝ de q̄dratura que est per lunulas. illa nō est litigiosa. ex pprijs eni est ad ppria. q̄dratura ū̄o brissonis est litigiosa: q2 ut patuit erat ex coibus ad ppria. Deinde cum dicit.

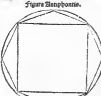
ℭ Et hūc qdē nō est trāsferre nisi ad geometricā tm̄: eo q ex proprijs sit pncipijs. Illū aūt ad plures qcūqȝ nō sciūt qd possibile est in vnoquoqȝ: ⁊ qd impossibile.

ℭ Dat scdam differētiā inter tētatiuū ⁊ falsigraphū. uel adducit scdam rōnē ad ostendendū q̄ nō se hēt omnino tentatiuus ad dialeticū: ut falsigraphus ad geometram. circa qd̄ tria facit: q2 pmo ponit dictā differentiam. scdo qd̄ dixerat manifestat per exēpla. 3ᵒ ɔcludit ɔnem intentā. scda ibi⌊ Adaptabif eni illud. ⌋ tertia ibi⌊ Si ergo se hēret. ⌋ Dicit ergo q̄ hunc quidem. s. falsigraphū nō est transferre nisi ad geometriaȝ tm̄ eo q̄ sit ex pprijs pncipijs geometrie. illū aūt. vȝ tētatiuū ⁊ litigiosū ad plures sup. transferri potest. qcunqȝ eni simulant se scientes in quacūqȝ scientia ⁊ nō sciunt qd est possibile qd ipossibile: siue quid est uerū ⁊ quid est falsū in vnoquoqȝ. i. in vnaquaqȝ sciētia ɔtra eos sup. pōt fieri sillᵒ tētatiuus: qd̄ nō eēt nisi talis sillᵒ ad plures sciētias adaptari posset. est eni talis sillᵒ quodāmō ad vnāquāqȝ scientiam adaptabilis. postq̄ȝ experiri pōt qcūqȝ nō sciūt qd possibile ⁊ qd ipole in vnaquaqȝ disciplina. Deinde cū dicit.

ℭ Adaptabif eni ideȝ: ut antipho q̄drauit:

nel figs dicat nõ meli⁹ eẽ post cenã deambulare per zenonis rõnem: nõ medicinalis: cõmunis enim.

Figura Antiphontis.

¶ Manifestat qõ dixerat per exẽpla. d. q̄ illõ. i. illa rõ ut Antiphõ q̄drauit circulũ. adaptabitur su. ad plures scias. Antiphõ eni q̄drãdo circulũ negauit continuũ diuidi in isinitũ: ut pz p° phi⁹. ubi suã q̄draturã declarauim⁹. p̄ß aũt q̄ õtinuũ dicebat nõ eẽ diuisibile in isinitũ argui põt ̄c plures scias: qr geometria ꝛ nãlis phia ꝛ plẽs alie scie h̄ supponunt: ꝛ qõ dictũ est de rõne antiphontis ueritatẽ hẽt de rõne zenonis. per rõnẽ eni zenonis posset argui in medicia. si q̄s per eam dicat uel ꝓbet q̄ nõ est meli⁹ deambulare post cenã: ꝛ addit q̄ rõ illa zenonis nõ est medicinalis. cõis eni est ꝛ sup. põt adapiari ad multas scias. ¶ Uolebat aũt zenonẽ ꝓbasse q̄ nõ õtigit aliqua moueri. dicebat eni qõlibet spatiũ diuisibile eẽ in isinitũ: ꝛ qr isinita nõ õtigit ptrãsiri. ḡ ipoſſe est aliq̄d moueri. Hãc aũt rõnẽ possum⁹ adaptare ad medicinã sic: nõ est bonũ qõ est ipoſſe: sz deambulare post cenã est ipoſſe: cũ ipoſſis sit mot⁹. ḡ non est bona talis deambulatio: qõ est ̄c medicos dicẽtes deambulandũ eẽ ut cib⁹ digeraẽ. sic ẽt hec rõ adaptari posset ad astro⁴ᵐ ꝓbãdo q̄ sit ipoſſis õiũctio sideꝝ: qr impoſſibilis est motus coꝝ. Deinde cum dicit.

¶ Si ergo oino simplr̄ se hẽret litigiosus ad dialeticum: ut falsigraphus ad geometram: non esset de illis litigiosus.

¶ Cõcludit ̄znẽ in tẽtã. d. q̄ si litigiosus. i. si tentatiuus oino se hẽt slr ad dialeticũ: ut falsigraph⁹ ad geometrã. h⁹ sillis litigiosus. i. tẽtatiuus nõ eẽt de illis. i. nõ eẽt de spãlib⁹ ̄znib⁹: ꝛ nõ descenderet ad scias spãles: sed esset de coib⁹ ad coia: ut ex dialeticis ad dialetica: sic falsigraphus est ex ꝓprys ad ꝓpria: qr est ex geometricis pncipÿs ad geometricas ̄zcl'ones.

Dubitaret forte aliqs. utrũ tẽtatiua sit q̄daz dialetica. ¶ Dõm q̄ ut pz ex textu. tẽtatiua q̄dã dialetica est. Sed quõ h̄ sit. sciẽdũ q̄ sicut rhetorica est quedã dialetica applicata ad mores. iuxta sñiã phi p° rhetoricoꝝ. q̄ accidit rhetoricã eẽ uelut quãdã aduocatã ptez dialetice ꝛ negocÿ circa mores: sic tẽtatiua est q̄dã dialetica applicata ad spãles ̄znes spãliũ artiũ. est eni ex coib⁹ ad ꝓpa: ꝛ qr cõe ut reseruaẽ in spãli est q̄si qõdã spãle: ut ãial in hoie non est ãial ulr: sed est qõdã ãial. tentatiua ḡ que est dialetica applicata ad spãle: magis est dialetica quedã. i. dialetica ̄zeta ꝛ applicata q̄z dialetica simplr̄.

Ulterius aũt cũ rõ tẽtatiua uideaẽ eẽ q̄si composita ex coib⁹ ꝛ spãlib⁹ cũ sit cõe ad spãle applicatũ. Dubitaret forte aliquis. utꝛ tẽtatiua possit dici quedam ars specialis: ut dicaẽ quedã geo⁴ sicut dicit quedã ars cõmunis que diciẽ quedam dialetica. ¶ Dõm q̄ tẽtatiua de qua hic loquimur debet dici q̄dã dialetica nõ aũt dz d'ci q̄dã geo⁴: si ad geo⁴ᵐ applicet: nec quedã medicina si ad medicinalẽ artẽ sit applicata: qõ tripliciuia declarare possum⁹. p⁴ sumiẽ ex sñi. nã ut patebit in ꝓsequẽdo: tẽtatiua magis se tenet ex pte dialetice q̄z rhetorica: ꝛ cũ rhetorica magis sit quedã dialetica q̄z quedã politica: ut põt patẽ si diligenter ispiciaẽ in tẽtio phi in p° rhetoricoꝝ. si ḡ rhetorica est quedã dialetica: ꝛ nõ ꝓprie q̄dã politica nõ obstãte q̄ dicit q̄d applicatũ ad negociũ politicũ. tẽtatiua est q̄dã dialetica: ꝛ nõ q̄dã ars spãlis: ut q̄dã geo⁴: uel q̄dã medicia: nõ obstãte q̄ ad tales artes applicari hẽt: imo tãto magis uerificanẽ hec de tẽtatiua q̄z de rhetorica. q̄zto magis ista se tenẽt ex pte dialetice q̄z illa. 2ᵃ uia sumiẽ ex pte ipsi⁹ scie. scia eni ꝛ ars ꝛ talia notitiã quãdã iportãt. cũ ḡ tẽtatiuus ̄sm q̄ h⁹ hẽat notitiã de coib⁹ ꝛ nõ de ꝓprÿs. nã cũ pet coia ꝓbat ꝓpa ꝛ descẽdit ad ip̃a: est sophista ꝛ deceptori⁹. si ḡ tẽtatiuus ̄sm q̄ h⁹ hẽt notitiã coiuz ꝛ nõ ꝓpoꝝ magis se tenet ex pte artis cois q̄z ex pte artiũ spãliũ: iõ magis est q̄dã scia cois: ut q̄dã dialetica q̄z q̄dã scia spãlis. hec ãt uia roboraẽ p phm qui ait q̄ tẽtatiuus nõ est determinati gñis: ꝛ qui uult q̄ nesciẽtes pñt sumẽ expimẽtũ ꝛ tẽtare. 3ᵃ uia sumiẽ si fiat uis in eo q̄ dr̄ q̄dã. sic eni exponebaẽ supra in p̄cedẽti lectiõe q̄ tẽtatiua est dialetica q̄dã. i. est dialetica applicata. cũ ḡ spãliũ ̄sm q̄ h⁹ nõ sit q̄ applicenẽ ꝛ ̄zhanẽ: sz hoc est de rõne coiuz. Cũ in rõne tẽtatiua coia applicenẽ ꝛ ̄zhanẽ ad ꝓpa. ꝓpa autez ̄sm q̄ h⁹: nõ applicenẽ ꝛ ̄zhanẽ ad alia: sequiẽ q̄ tentatiua sit dialetica quedã: qr est cõe applicatũ. nõ aũt est ars spãlis q̄dã. qr nõ est ars spãlis applicata. dictũ est enim q̄ tentatiua applicat coia non ꝓpria.

Ulterius aũt dato q̄ tentatiua sit q̄dã dialetica ꝛ magis sit q̄dã dialetica q̄z q̄daz ars spãlis. Dubitaret forte aliqs. si est q̄dã dialetica: ꝛ est quodãmõ idẽ qõ ip̃a: utꝝ sit idẽ q̄ dialetica docẽs. ¶ Dõm q̄ dialetica ex h̄ dr̄ docens iquãtũ sistit in ꝓprÿs termis. naz ꝓut ascẽdit in scias spãles nõ mereẽ dici docẽs: qr eas docẽ nõ põt. supfluerent eni spãles scie si sciẽdo dialeticã eẽm⁹ sufficiẽter edocti i spãlib⁴ disciplinis. Cũ ḡ tẽtatiua ̄sm q̄ h⁹ nõ sistat in termis dialetice: sz descẽdat in scias spãles: qr est de coib⁹ ad ꝓpa. tẽtatiua ̄sm q̄ h⁹ nõ erit idẽ qõ dialetica docẽs.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrũ tẽtatiua sit idẽ qõ dialetica utens. ꝛ uĩ q̄ sic dialetica eni ex h̄ dr̄ utens: qr sillm quẽ ̄zstituit utẽdo eo applicat ip̃m ad alias scias. Sed h̄ uĩ eẽ officiũ tentatiui: cũ tẽtatiua sit dialetica quedã applicata ad ꝓpa spãliũ artiũ. ¶ Dõm q̄ tẽtatiua ꝓpe ꝛ formalr̄ nõ est idẽ qõ dialetica utẽs. lz eni ut sufficiẽter p̄missa rõ ꝓbabat. tẽtatiua magis ̄zueniat cũ dialetica utẽte q̄z cũ dialetica docẽte. nõ tñ est oino idẽ qõ dialetica utens. differt eni ab ea in fine ꝛ intẽtione. nam finis dialetici utẽtis est aggñare opiõnẽ: sed finis tẽtatiui est expiri. idẽ ergo sills põt eẽ dialeticus ꝛ tẽtatiuus: sed dialeticus uteẽ illo sillõ ad inuestigationẽ ueritatis. intendit eni dialeticus iuestigare uerũ sub mõ ꝓbabili. tẽtatiu⁹ õuteẽ eo ut sumat expimẽtũ de rñdente.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrũ tẽtatiua faciaẽ p se sciaz. ¶ Dõm q̄ scie secãtur quẽadmodũ ꝛ res de qb⁹ sunt: ut põt hẽri ex 3° de aĩa. que ḡ nõ ꝓpe hñt distĩcta sbiecta: nõ ꝓpe merenẽ dici distĩcte scie. ꝛ qr tentatiuus pncipalr̄ uersaẽ circa sillm dialeticũ: lz ꝓ alio fine utaẽ eo: nõ ꝓpe facit aliã sciam qr diuersitas ex usu q̄si p accñs se hẽt ad id de q̄ est ̄zsideratio: ex quo appet q̄ lz rhetorica sit alia scia a dialetica: qr entimema de quo est pncipalr̄ rhetorica differt a sillõ: ꝛ aliud est istr̄m rhetoris: aliud dialetici. tẽtatiua tñ nõ est ꝓpe alia a dialetica: qr sills tẽtatiuus nõ est ali⁹ a sillõ dialetico. nõ est aliud istr̄m hui⁹

z filii⁹: sed solū dīnt in modo utēdi: eo ꝙ respectu sele dīam facit acc̄ntalem. nā si diuersitas sciarū per com parationē adutētes causaret eēntialem dīam iter eas esset confusio in sciētys. nulla enī eēt adeo speculatiua que nō esset practica: nec adeo practica que nō eēt speculatiua. posset enī qs affectare scire methaphisicaꝫ ut per eā dirigeret in opando. etiā posset velle scire arteꝫ b̄ilem: ut nō ageret: sed ut consideraret.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū tentatiua possit dici ps dialetice. ℂ Dōꝫ. ꝙ tēntatiua dupl̄r pōt dici ps dialetice. nā oē applicatū z ꝫctū s̄m ꝙ h⁹ debet dici qd ptiale. cū ergo tētatiua nō sit dialetica s̄m se sūpta: sꝫ sit dialetica ꝫcta z applicata ad ꝑpa spāliū artiū: seq̄r ꝙ tētatiua sit qdā ps dialetice. I. qd ā ptialis dialetica. 2° tētatiua dī ps dialetice: qꝛ nō ois: ul nō oīmodo sumpta dialetica est tētatiua. dialetica enī dupl̄r pōt accipi. vꝫ simpl̄r: z ut dialetica quedaꝫ: z dialetica simpl̄r arguit ex ꝓbabilib⁹ simpl̄r. dialetica vō qdā arguit ex ꝓbabilib⁹ videnti. tētatiua ḡ que ꝓcedit ex his que videnſ tñdenti. dicit esse ps dialetice: qꝛ nō est dialetica quocūqꝫ modo accepta. sꝫ est dialetica quedā. Idem enim sill's est dialeticus qdaꝫ z tētatiuus. aliter tñ z aliter acceptus.

n

Unc aūt nō est dialeticus circa genus aliquod determinatuꝫ: neqꝫ ostensiuus ullius: neqꝫ talis qualis vniuersalis.

ℂ In pte ista ut dicebaſ oñdit phs alia via ꝙ cōsiderare de tentatiuis ptinet ad dialeticū. ℂ Ad cuius euidentiā est sciēdū ꝙ tētatiuus ideo est de ꝫsideratione dialetici: qꝛ tētatiuus non est ḡnis determinati: sed est ex coibus sicut z dialetica. tria ergo facit: qꝛ p° oñdit tentatiuā esse ex coibus: nō eē ḡnis determinati: sicut z dialetica. 2° distinguit coīa ut ostendat quō tētatiua est ex coibus. 3° cōcludit cōclusionē intētā. vꝫ ꝙ de tentatiuis habet cōsiderare dialeticus. 2ª pars ibi[Qm̄ autē quidē sunt multa.] 3ª ibi[Loci ergo de sophicis elenchis.] In p̄ma parte intēdit talem rōneꝫ. dialetica nō est generis determinati: sed talis est tētatiua qualis est dialetica. ergo tētatiua nō est generis determinati. In hac aūt rōne sic ꝓcedit: qꝛ p̄mo oñdit ꝙ dialetica non est ḡnis determinati. 2° ꝓbat ꝙ talis etiā sit tentatiua. 3° cōcludit intētū. vꝫ ꝙ tentatiua nō sit ḡnis determinati. 2ª ibi[Talis aūt tentatiua.] 3ª ibi[Quare manifestum quoniam nullius.] ℂ Ad euidētiā aūt p̄me partis notandū ꝙ aliqd pōt esse generis determinati dupl̄r. p° ex ipsis determinatis: siue ex ipsis ꝫsideratis ut sic cōsideret uel determinet ita de istis ꝙ nō de alys: z sic geometria z ois scia spālis est generis determinati: qꝛ ita est de hoc ente ꝙ nō de alio: ut geometria ita est de magnitudine: ꝙ nō est de numero: z nālis phia sic est de corpore mobili: qꝺ nō est de substātys separatis. 2° aliqd dicit̄ esse generis determinati: nō propter ipsa determinata: sed ꝓpter modū determinandi: z sic metaphisicus est generis determinati: qꝛ lꝫ sit de omni ente: est m̄ de oī tali non sub omni rōne: sed solum sub hac rōne: ut in eo ꝙ sunt entia. dialeticus aūt ut est artifex coīs: z ut est utens: z ut est quidā modus sciendi applicabilis ad oēs sciētias nō est generis determinati rōne cōsideratoꝝ s̄m ꝙ sciē spāles determinate dīnt qꝛ considerate h̄nt de omni ente. z rursus nō est generis determinati ex modo cōsiderandi: ut metaphisica. qꝛ lꝫ dialeticus nō cōsideret de oībus sub omni rōne: sed cōsideret de oībus sub qbusdā intētionib⁹ coibus. nō tñ est sic assignare vnā rōnem sub qua cōsideret oīa sicut metaphisicus. qꝺ quasi sub vna rōne: ut sub rōne entitatis oīa cōsiderat. ꝓpter qꝺ dato ꝙ dialeticus ex modo ꝫsiderandi sit aliquo modo generis determinati: ut supra innuebaſ: non tñ est sic generis determinati ut metaphisica. duo ergo facit: qꝛ p̄mo ꝓponit ꝙ dialetica non est generis determinati rōne consideratorum: sicut est artifex specialis: nec est generis determinati ex modo cōsiderandi sicut metaphisicus qui est artifex cōmunis. 2° ꝓbat qꝺ dixerat. 2ª ibi[Neqꝫ sūt omnia.] Dicit ergo ꝙ dialetica nō est circa aliquod gen⁹ determinatū: z subdit ꝙ nō est ostensiuus nullius suppositionis determinate. I. non est determinati generis ꝓpter cōsiderata: sicut artifex specialis: z addit ꝙ dialeticus non est talis qualis vniuersalis artifex. I. nō est generis determinati ex modo cōsiderandi ut metaphisicus. Deinde cum dicit.

ℂ Neqꝫ enī sunt omnia in vno aliquo genere: neqꝫ si essent: possibile sub eisdē p̄ncipys esse ea que sunt.

ℂ Probat qꝺ dixerat: z duo facit: qꝛ p̄mo oñdit ꝙ dialetica nō est ḡnis determinati: ut sunt artifices spāles. 2° ꝓbat ꝙ nō est ḡnis determinati ut artifex coīs sicut ut metaphisicus. 2ª ibi[Si aūt oñdit.] Circa p̄m duo facit qꝛ p̄mo oñdit dialeticā nō eē ḡnis determinati ut sunt artes spāles. 2° ex hoc ꝫcludit nullā artē spālē eē iterrogatiuā sicut dialetica. 2° ibi[Quare nulla ars.] Dicit ergo ꝙ oīa nō sunt s̄b vno aliquo ḡne determinato: z si eēnt: qꝛ forte diceret qs oīa eē s̄b ente. nō tñ eēt possibile oīa ea que sunt eē s̄b eisdē p̄ncipys. nō ergo ois entia sunt s̄b aliquo determinato ḡne. tūc ergo supplendū est ꝙ cuꝫ dialeticus ꝫsideret de oīb⁹ entib⁹ nō erit determinati ḡnis. ℂ Notandū aūt ꝙ ut plane pꝫ hec rō nō plus ꝓbat nisi ꝙ dialeticus nō est determinati ḡnis q̄ꝫtū ad ꝫsiderata: sicut artifices spāles: qꝛ ut dictū est nō est de aliqb⁹ entib⁹ spālib⁹: nec est determinati generis: sed est de omni ente.

Dubitaret forte aliqs. utrū oīa sint sub eodē ḡne. ℂ Dōm ꝙ coiter distinguit̄ duplex genus. s. p̄dicabile z subycibile. genus enī p̄dicabile est vnū de qnqꝫ ulib⁹. genus vō subycibile est oē illud de quo p̄ncipal̄r intēdit̄ in aliq̄ scia. ois enī scia est vnius ḡnis subiecti ptes z passiones ꝫsiderans: ut dicitur primo posteriorum. cum ergo queritur utrum oia sint sub vno genere si itelligit̄ de ḡne p̄dicabili planū est ꝙ nō oia sūt s̄b vno ḡne. ens eniꝫ nō est genus ad decē predicamēta. sed est analogū ad ea. ℂ Sed si queratur uerum omnia possint esse sub eodeꝫ genere subycibili. dicendum ꝙ si omnia accipiuntur sub rōne speciali: sic omnia non sunt sub eodem genere subycibili: sed si accipiantur sub ratione cōmuni: z in eo ꝙ entia sic omnia sunt sub eodem genere subycibili: quia omnia sic accepta pertinent ad subiectum metaphisice. cū ergo dialeticus ad speciales conclusiones specialium artium utatur sillogismis suis. omnia ut sunt de consideratione dialetici: non solum non sunt sub eodem genere predicabili: sed etiam non sunt sub eodem genere subycibili. cum omnia entia sub speciali ratione accepta ad idem subiectum pertinere non possunt. ℂ Est enim diligenter notandum ꝙ licet dialetica sit de omni ente: tamen si subiectuꝫ accipiatur proprie subiectū in dialetica non est totum ens: sed sunt res alicuius rationis. uel huiusmodi subiectum sunt ipse intētiones per actus rationis constitute. totum enim ens in dialetica non potest esse subiectum. quia omnia entia ut considerantur a logico sub eodeꝫ genere subycibili esse non possunt. ex quo apparet bene dictū esse dialeticā ut cōsiderat oia esse indeterminati generis: qꝛ non cōsiderat ea ut possunt esse sub eodē genere subycibili.

Alterius forte dubitaret aliqs. utꝝ oia sint s̄b eisdē p̄ncipys. ℂ Dicēdū ꝙ h̄ qōne

co. 19. quirit ulteriorē speculationē. spectat enī ad. 12^{m}. metaphisice. ubi querit utrū eadē sint pn^{a} accidentis ⁊ sbe: tñ qn̄tū spectat ad itētionē logicā: ⁊ ad susceptū negociū. possumus dicē ꝙ si pn^{a} accipiant sub rōne cōi: vel ſm quādā ꝓportionē ⁊ analogiā: sic aliq̄ mō oīa sunt sb eisdē pncipijs: ⁊ oia cadūt sb pncipijs eiusdē artis. qꝛ metaphisicus de oib^{9} ꝯsiderat sb rōne cōi: ⁊ oiuz entiū sunt eadē pn^{a} ſm quādā ꝓportionē ⁊ analogiā: ſ3 si accipiant pn^{a} sb rōne spāli: ⁊ ut sūt de ꝯsideratiōe spe cialiū artiū. sic oium entiū nō sunt eadē pn^{a}. ¶ Notādū ē ꝙ cū dialeticus possit applicare suas rōnes logicas ad spāles ꝯnes spāliū artiuz. qꝛ entia sb spāli rōne accepta: nō cadūt sb eodē gñe subijcibili: nec sb eisdez pncipijs ex his que dicta sunt duplr habēri pōt dialeticā nō esse determinati gñis. p^{o} qꝛ entia ut cōsiderant a logico nō cadūt sub eodē gñe subijcibili. scdo qꝛ nō cadūt sub eisdē pncipijs. 2ª ibi [Si aūt oñdit.] D.c.d.

¶ **Quare nulla ars demōstratiua alicuius nature iterrogatiua est: nō enim possibile utrālibet partiū dare. Nā sillus non fit ex utrisq3. dialetica autem interrogatiua est.**

¶ Ex eo ꝙ nulla spālis ars est indeterminati gñis: sicut logica ꝯcludit solā dialeticā esse iterrogatiuā utriusq3 ptis ꝯdictiōis ⁊ nō alias spāles artes. d. ꝙ nllā ars demōstratiua alicuius nāe. i. oñsiua alicuius spālis passionis de sbo est iterrogatiua. sup. utriusq3 ptis ꝯdictionis. ⁊ est rō qꝛ p nullā artē spālē possibile est dare sup. sillogistice. s. sillare utrāq3 ptē ꝯtradictiōis. nam sillus sup. demōstratiu^{9} nō fit ex utrisq3. s. nō fit ad utrāq3 ptē ꝯtradictionis. dialetica aūt est iterrogatiua. qꝛ pōt sillogiçare utrāq3 ptē ꝯdictionis. ¶ Notādum aūt ꝙ qꝛ dialetica ex coib^{9} est: ⁊ per coia habemus viā ad sillogiçādū utrāq3 ptem ꝯdictionis. sō dialetica utroq3 mō aliquā ptē sillare pōt. artes aūt spāles: qꝛ arguūt ex ꝓprijs per que non ꝯtingit h̄ fieri. sō per h^{9} artes utrāq3 ps ꝯtradictionis sillari nō pōt. ¶ Notādū ēt ꝙ artes spāles dicunt nō iterrogare nō ꝙ nullo mō iterrogēt: ſ3 qꝛ nō iterrogāt utrāq3 ptē. ille enī ꝓprie utrāq3 ptem ꝯdictiōis iterrogare di: ꝙ quācūq3 ptē rñdens recepit pōt disputare ꝯ ipm. h̄ aūt artes spāles facē nō ualēt. q̄re ad utrāq3 ptē ꝯdictiōis sillare nō pñt. vel possum^{9} dicē ꝙ artes spāles dato ꝙ aliq̄ iterrogēt: nō tñ iterrogent omnia. quia non interrogāt propria pncipia: sed supponūt ea esse. qꝛ si negarent nō haberēt vnde disputarēt ꝯtra negātē pncipia. Deinde cum dicit.

¶ **Si āt oñdit: ⁊ si nō oia: ſ3 pma ⁊ ꝓpa pncipia nō interrogauit: nā si nō daret: iā nō hēet ex qb^{9} amplius disputaret ad istātiā.**

¶ Probat qd dixerat ꝙ dialetic^{9} nō ē determiati gñis: ut metaphisicus. itē dit aūt talē rōnē si dialetice se haberet sicut metaphisica posset disputare ꝯ negantē sibi p^{a} pn^{a}. ſ3 h̄ nō pōt facē logicus. ḡ nō se hēt dialetica sicut metaphisica. de hac aūt rōne nō plus ponit nisi ꝙ dialetica nō hēt vñ disputet ꝯ negātē sibi p^{a} ⁊ ꝓpa pncipia. iō ait. si aūt oñdit sup. pn^{a} dialetice. nō tñ oñdit oia ſ3 pma ⁊ ꝓpria pn^{a}: nō iterrogauit siue nō interrogat ea. nā si rñdens non daret ea iam nō hēret amplius ex qb^{9} disputaret ad istātiā. i. ꝯ istātias sua pncipijs.

Dubitaret forte aliqs. utruz disputare possit dialetica ꝯtra negantē pncipia sicut metaphisica. ¶ Dōm ꝙ in h̄ p^{o} phicoꝝ diffusi^{9} diximus: tñ ut spectat ad p̄sens: dicē possumus ꝙ ſm q̄sdā pn^{a} nō psūt ꝓbari via oñsiua. ꝓbant aūt via ad iposibile. ⁊ qꝛ nō spectat ad dialeticū ꝓbare aliqd ducēdo ad ipo^{le}. ideo dialetic^{9} ut dñt pn^{a} ꝓbare nō pōt: ſ3 metaphisicus: ſ3 istud nō est bñ dictū. nā in ꝓbatiōe pnci-

co. 8.

pioꝝ non est alia rō in via oñsiua: ⁊ ad iposibile: nā sicut simplr nō ꝓbant pn^{a} rōne oñsiua. qꝛ nihil est uerius eis. sic nō ꝓbant simplr ad iposibile. qꝛ nihil est falsius oppositis pncipioꝝ. si enī simplr uellemus arguē oñsiuis rōnib^{9} ꝯ negātē pn^{a}: oporteret nos accipē aliq̄ ueriora q̄ pn^{a} que negant: sic si uellemus ducē aduersariū ad iposibile: oporteret nos eū ducē ad aliq̄ falsiora q̄ sint opposita pn ipioꝝ que ab ipso ponunt. simplr ḡ nec oñsiue nec ad iposibile ꝓbant pn^{a}. huic autē possunt ꝓbari utroq3 modo. nō est ḡ alia rō de ꝓbatione oñsiua: ⁊ ad iposibile. ¶ Sciēdū ē ꝙ dialetic^{9} ut est artifex cois pōt ꝓbare pn^{a}: ſ3 ut est artifex spālis pncipia ꝓbare nō pōt. ⁊ qꝛ ut est docēs ⁊ directe nō est artifex cois. ideo l3 aliq̄ pma ꝓbare possit: ꝓpria tñ pncipia ad que comparat ut docēs ⁊ ut est artifex specialis probare non potest. qꝛ nulla habet probabiliora illis. de metaphisico autē non est sic. qꝛ ipse per se ⁊ directe ⁊ ut est docens est artifex cōmunis. ideo signanter dixit philosophus ꝙ principia prima ⁊ propria dialeticus probare non potest. innuens ꝙ l3 aliqua prima pncipia probare possit: ut illa ad que cōparatur ut utens ⁊ ut est artifex cōmunis. propria tamē ⁊ prima principia ad que comparatur ut docens: ⁊ ut est artifex specialis probare non ualet. quare autem artifex ut est cōmunis principia etiam propria probare potest ⁊ nō artifex specialis in phisicis sufficienter expressimus. ad presens autem sufficiat scire ꝙ dialeticus non est communis artifex. ut metaphisicus. quia non potest probare principia sicut ille.

Ulterius aūt. dato ꝙ dialeticus nō sit artifex cois ut metaphicus. qꝛ metaphisicus est cōmunis per se ⁊ directe: cuz sit directe ⁊ per se de toto ente: dialeticus v^{o} est artifex cois non per se ⁊ directe: qꝛ sic est de his que se tenent ex pte rōnis: est tamen cois ex ꝯñti inq̄ztum talia ad oīa entia applicari pñt. ¶ Dubitaret forte aliquis. utruz dialetica ut est cōmunis ars cōsideret omnia sub vna ratione: ⁊ videtur ꝙ sic. qꝛ sicut metaphisica cōsiderat omnia sub vna ratione: ut inq̄ztuz sunt entia. sic dialeticus videtur cōsiderare omnia sub vna ratione: ut inq̄ztum sunt rōnabilia uel opinabilia. oppositū autē superius diximus: ubi dicebatur ꝙ ex modo considerādi non est sic determinati generis dialeticus ut metaphisicus: qꝛ non cōsiderat sic omnia sub vna ratione ut ille. ¶ Rñdeo dicendū ꝙ considerare omnia entia ut sunt rōnabilia: ⁊ ut possunt ꝓbari per rōnes logicas: non est ꝓprie considerare ea sub vna rōne. qꝛ specialis ꝯclusiones ⁊ propria artium spāliū ſm ꝙ sic sunt: ꝓbari possunt per rōnes logicas: sed ꝯstat ꝙ omnia entia sic accepta nec cadunt sub eodem genere subijcibili nec sub eisdez pncipijs. bñ ḡ dcm̄ est ꝙ ēt ex mō ꝯsiderādi metaphisicus est magis determiati gñis q̄ dialetic^{9}: qꝛ meta^{c9} ꝯsiderat oia ut cadūt sub eodē gñe subijcibili: ⁊ ut sunt quodāmō sub eisdē pncipijs: qd de dialetico dici non pōt. ¶ Ulteri^{9} aūt ad itellm lre notādū ꝙ lra illa. si āt ostēdit ⁊c. quā exposuim^{9} de dialetico ponēdo diffam iter ipz ⁊ metaphisicū. qꝛ nō sic pōt oñdē ꝓpa ⁊ pma pn^{a} ut metaphic^{9}: posset exponi de artificib^{9} alijs spālib^{9} qui rt ad ꝓpa ⁊ p^{a} pn^{a} disputare nō pñt. Deīde cū dic.

¶ **Talis aūt est ⁊ tentatiua: neq3 enim tētatiua talis est qualis est geometria: sed quā habeat ⁊ non sciens aliquis.**

¶ Post q̄ ostēdit ꝙ dialetica non est gñis determinati. ait talē esse tentatiuā. ⁊ duo facit. qꝛ primo proponit quod intendit. 2° probat quod dixerat. 2ª ibi [Est enī experimentū sumere.] Dicit ergo ꝙ talis est tētatiua qualis sup. est dialetica. qꝛ est. s. ex coibus: ⁊ nō est sicut alie artes spāles. ideo subdit ꝙ tentatiua non est talis

qlis ē geometria: qr nō est ex ppriis: sʒ talis est tētatiua quā hēt. i. quā ɔtigit hēre aliqs nesciēs. ¶ Notādū āt q̄ si aliqs eēt per oēm modū iscius fm q̄ hᵒʳ nō posset hēre sciaʒ tētatiuā: sʒ si est ignorās in ppriis: dū tñ aliq̄ mō nouerit coīa poterit hēre sciam tētatiuā. Cū ḡ dicit q̄ nescientē ɔtingit hēre sciaʒ tētatiuā intelligendū est nescientē propria: scientē tñ cōmunia. Deinde cū dic.

¶ Est eni expimētū sumē nō sciētis: τ euʒ q̄ nescit rē sīgdē dat nō ex qbᵒ nouit: neqʒ ex ppriis. seu ex ɔsequētibᵒ: quecūqʒ talia sunt que sciētē qdē nihil phibet nō scire artem: non scientē aūt necesse est ignorare.

¶ Probat qd̄ supposuerat. vʒ. q̄ nesciēs possit tētare. d. q̄ nō sciētis est sumē expimētū. i. expiri eū. s. rñdentē q̄ nescit rē: qr si rñdēs dat ex qbᵒ nō nouit. i. rñdet ad ea que nō nouit opponēs sup. sumet expimentū de ignorātia rñdētis nō ppriis: sʒ ex ɔsequētibᵒ. i. ex coībᵒ. sufficit ḡ dare coīa: ut possumᵒ tētare. Et manifestat que sunt illa fm que fit tētatio. d. q̄ hᵒʳ coīa sūt q̄cūqʒ sunt talia que sciētē nihil phibet nō scire artē. nō sciētē aūt illa coīa necesse artē ignorare. ¶ Notandū aūt ex lrā sufficiēter haberi tētatiuā nō esse gñis determinati: sʒ esse ex coībᵒ postqʒ sciētes solū coīa tētare pñt. ¶ Notādū ēt q̄ qr nesciētē rñdere ad coīa: manifestū est ipʒ ignorare artē. sciētē tñ rñdere ad talia nō opʒ ipm scire artē: qr sciētis coībᵒ nō pp h̄ scit arē: ignoratis autē ignoraf. inde est ḡ q̄ tētatiua ut h̄ de ea loqmur dī experiri eū qui nescit rē: nō aūt eū qui scit. Deinde cū. d.

¶ Quare manifestum: quoniā nullius determinati tētatiua disciplina est: nam oēs artes utuntur cōmunibus quibusdam.

¶ Cōcludit ex dictis tentatiuā non eē gñis determinati. nā si dialetica nō est gñis determinati ut pᵒ pbatum fuit: τ talis est tētatiua q̄lis dialetica. ut postea oñdebatur. seqf q̄ tētatiua nō sit gñis determiāti. ¶ Ad euidētiā huius ptis sciēdū tētatiuā duplr nō eē gñis determinati. pᵒ quātū ad ɔnes ad quas applicari hēt: qr quodāmō ad oēs artes applicari pōt. cū oēs artes utātur qbusdā coibus. 2ᵒ tētatiua τ etiā dialetica q̄dāmō nō sunt gñis determinati quātū ad pticipātes eas: qr oēs tā idiote q̄ etiā sciētes aliq̄ mō pticipāt dialetica τ tētatiua. duo ḡ facit. fm q̄ duplici mō cōcludit tētatiuā nō esse gñis determinati. 2ᵒ ibi [Quare τ oēs idiote.] Dicit ḡ manifestū esse qm̄ tentatiua est disciplina nullius gñis determinati. eo q̄ de oībᵒ est. i. ad oēs artes applicari pōt: nā oēs artes utunf qbusdā coībᵒ fm que pōt circa illas accidere tentatio. Deinde cū dicit.

¶ Quare oēs etiā idiote quodāmodo utūtur τ dialetica τ tentatiua: nā oēs usqʒ ad quid conanf diiudicare pnunciātes: hec aūt sunt cōmunia: nā ea nihil minus sciūt ipsi: quāuis videantur ualde extra dicere.

¶ Cōcludit tētatiuā: τ etiā dialeticā non esse gñis determinati quātuʒ ad pticipātes eas. τ duo facit. qr pᵒ ait q̄ oēs etiā idiote quodāmodo ipsi participāt tētatiua τ dialetica. scd̄o dat modū quō pticipant eas ibi [Arguunt ergo oēs.] Dicit ḡ q̄ oēs etiā ipsi idiote utunf q̄dāmō dialetico τ tētatiuo: nā oēs pnūciātes. i. oēs utētes sermone conanf diiudicare τ cognoscere etiam ipsi idiote. ideo subdit q̄ ea. i. coīa nihilominus sciūt ipsi. s. idiote: q̄uis videanf ea ualde ex̄ dicere. i. ualde extranee dicere. quia nō pferunt ea per moduʒ artis.

cō.pᵒ ¶ Notādū aūt q̄ fm cōmētatorē 2ᵒ metaphisice. coīa sūt q̄si focus ianue in domo: que nullus ignorat: τ qr dialetica τ tētatiua circa hᵒʳ coīa uersanf. ideo oēs utentes sermone τ etiā ipsi idiote aliq̄ mō pticipāt dialetica τ tētatiua inquātū de hᵒʳ coībᵒ aliquā notitiā hūt. ¶ Nōndū ēt q̄ res oī eē qd q̄ntū ad genᵒ qr ex h̄ est aliqd in gñe inquātū hēt q̄dditatē distātē ab eē. dī aūt eē aliqd. i. aliud qd quātū ad spēm. qr dr̄ia specifica aduenies gñi ɔstituit aliud. dicif aūt esse h̄ aliqd signatum quātū ad esse pticulare. posset ḡ q uellet exponē phm q̄ idiote conanf diiudicare usqʒ ad aliquid: qr aliquā cognitionē hūt de q̄dditate: cū cognoscāt coīa τ gñalia fm que cōpetit ei q̄ sit qd. non tñ conanf diiudicē usqʒ ad aliqd: qr specialia ignorāt: sʒ hec expositio lʒ cōtineat bona uerba. nō tñ videf ire ad mētē phi: nā ubi nos habemus q̄ idiote conanf diiudicare usqʒ ad qd: greca correctio hēt usqʒ ad aliqd: exponef ḡ de spē nō de genere. ideo possumus dicē q̄ idiotis nota sunt coīa τ ea conanf diiudicare τ descendere usqʒ ad spālia: sʒ p imperitiā phibenf ne ad notitiā eorū puentāt. D. cū. d.

¶ Arguunt ergo omnes: naʒ sine arte participāt id de quo artificialiter dialetica est: τ arte sillogistica tentatiuus τ dialeticus.

¶ Ostendit quō idiote pticipāt dialetica τ tentatiua. q̄ pticipāt eas sine arte dicēs. q̄ oēs ēt ipsi idiote arguūt. s. dialetice τ tentatiue: sʒ sup. h̄ agūt non artificialr. sʒ subdit q̄ sine arte pticipāt illd̄ de quo artificialr est dialetica. tentatiuus ḡ sillᵒ τ dialeticus qui arte sillogistica sūt sup. sine arte pticipanf ab idiotis. ¶ Notādūʒ aūt q̄ vulgares τ ēt idiote aliquo mō arguūt τ sillogiçant: sʒ ignorāt se sillogiçare τ nesciūt formare sillos per modū artis. ideo talis dicuntur participare sine arte.

Q Uoniam autem sunt multa quidē hec: τ de omnibus: non talia autē ut natura quedā sit τ genus: sʒ uelut negatiōes: alia aūt nō talia sed ppria.

¶ Postqʒ phs oñdit q̄ tentatiua est ex coibus: τ non est gñis determiati. In pte ista distinguit coīa ut ostēdat quō tentatiua circa coīa uersaf. duo ḡ facit. qr pᵒ distinguit coīa. 2ᵒ oñdit quō per talia coīa ɔtingit tentare τ sumē expimentuʒ. 2ᵒ ibi [Est aūt ex his.] Dicit ḡ q̄ multa sunt h̄. i. multa sunt coīa τ de oībus. i. que sunt q̄si coīa ad oīa. τ hᵒʳ coīa nō sūt talia: ut sint sic nā q̄dā determiata: ut sic genus aliqd̄ determinatū: sʒ hᵒʳ coīa sunt uelut negatiōes. qr sūt ideterminati gñis: sic negatio fm q̄ hᵒʳ nō vʳ aliqd determiate ponē. alia vō coīa nō sunt talia: sʒ sunt q̄si ppria. ¶ Notandū aūt q̄ in oī arte est assignare q̄dā coīa illiᵒ artis que sunt q̄si ppria ad aliā artē: ut determiata in libᵒ phiseoꝝ: lʒ sint ppria nāli phie: sunt tñ coīa ad totā sciam nālē: quedā vō sic sunt coīa: qr non sunt alicuius artis spālis: cuiusmodi sunt logicalia: τ ea que sunt de ɔsideratiōe artificis cōmunia. coīa ḡ sunt in duplici gñe. qr quedā sunt q̄si ppria: quedā vō sunt indeterminatā τ q̄si negatiōes: qr nō cōpetūt spālr alicui arti spāli. Deinde cum dicit.

¶ Est eni de his oībᵒ expimētū sumē τ esse artē quādā τ nō talē eē q̄les que mōstrāt.

¶ Oñdit quō tentatiua se hēt ad hᵒʳ coīa. τ duo facit. qr pᵒ oñdit q̄ per hᵒʳ coīa hēt pcedere tētatiua que nō est alicuiᵒ gñis determinati. 2ᵒ pbat qd̄ dixerat ibi [Eo q̄ litigiosus.] Dicit ergo: q̄ ex his. i. ex hᵒʳ coībᵒ ɔtingit sumere experimentū ex oībus: ɔ. ingit esse ex cōmunibus quādam artem tentatiuā q̄ non contingit esse taleʒ quales sunt artes que demonstrāt. i. quales sunt scientie speciales. Deinde cum dicit.

¶ Eo q̄ litigiosus nō est sic se habēs oino ut falsigraphus. Nō eni erit paralogismᵒ

ex determinati cuiusdam generis principijs: sed circa genus omne erit litigiosus.

¶ Probat qd dixerat. vz. q tentatiua nō est gnis determinati uel nō est talis qualea sunt artes que demonstrāt qd id ptingit. qr litigiosus. i. qr sillis tentatiu9 nō est ol'no sic se hñs ut falsigraphus. nā sills palogistic9. i. sills tentatiuus z litigiosus nō est ex pncipijs determinati cuiusdā gnis. i. alicui9 determinate artis: sz h9 sillus litigiosus est circa oē genus. i. est applicabilis ad oēz artē. si g falsigraphus est ex pncipijs alicui9 determinate artis: z tentatiu9 in h differt a falsigrapho. qr est circa oē gen9. pz q ex hac dñia seqt tētatiuā artē nō eē sic sūt artes q demrant. qr nō ē determiati gnis ut ille. D. c. d.

¶ Loci ergo de sophisticis elēchis hi sunt.

¶ Cōcludit pnē itētā. vz. q ad dialeticū ptinet cōsiderare de sillis tētatiuis. h aūt p seqt ex tota pcedēti arte. nā si dialetica nō est gnis determinati: z talis est tētatiua qlis est dialetica. qr nō est gnis determinati: nec est talis: qles sunt artes que demrāt seqt q determinate de tētatiuis nō ptinet ad artes que demrant: sz spectat ad dialeticā que nō est gnis determinati: sicut nec tētatiua. In pcludēdo āt qd dcm est trta fac. qr p° att sillos tētatiuos eē de nūo sillōz sophicoz. 2° ondit q de talib9 sophicis spectat ad dialeticū determinare. 3° epilogat circa determiata. 2ª ibi [Qm̄ aūt dialetici.] 3ª ibi [Et de elēchis qdē.] Dicit g q hi loci. s. tētatiui sūt de sophicis elēchis. i. sūt de nūo sophicoz elēchoz. vñ grecā correctio hēt hi modi. s. tentatiui sunt sophicoz elenchoz siue sophisticoz sillogismoz. Deinde cū dicit.

¶ Quoniā autem est dialetici considerare de his z posse ea facere non difficile est videre. Nam que circa ppositiones est methodus oēm habet hanc speculationem.

¶ Oñdit q psiderare de talib9 sophicis ptinet ad dialeticū. d. q nō est difficile videē: qm dialetici est psiderare de his. i. de h9 sophicis z tētatiuis: z dialetici est posse eā facere. z est rō: qr methodus que est circa ppositiones cōes z ideterminatas cuiusmodi sup. est dialetica: pōt eni hāc speculationē. i. pōt speculari de oīb9 talib9 tētatiuis z sophicis. ¶ Notādū aūt q si coia scripta spiciant h ps refert soli ad sillos appentes. uoluit eni pħs hic tēdat pcludē qd dcm̄ est de locis sillōz appentiū: z q spectat ad dialeticū determinare de appentib9 sillis. uez qr h vī eē p pcedētiū in qb9 dcz est de tētatiuis: bonū est referre hāc ptē ad sillos tētatiuos: uel sic referre eā ad sillos taz tētatiuos qz appentes: ut dicamus utrosqz sillos esse sophisticos: z cōsiderare de utrisqz ptinere ad dialeticum. Ultimo cum dicit.

¶ Et de elēchis qdē apparentib9 dictū est.

¶ Epilogat circa determinata. d. q dictū est de elēchis appentib9. i. de redargōnib9 appetib9. q. d. qd dcz ē de meta redargutiōis. restat g dicē de alijs metis. ¶ Notādū aūt q dicit de elēchis appentib9: siue de redargutionib9 appentib9: qr sufficit sophiste q redarguat apparēter: quō aūt dictū sit de meta redargutiōe: z utrū dictum sit de alijs metis: z utrum de talibus ulterius esset dicere in sequenti lectione patebit. Circa sillogismum tentatiuum quedam dubitare restat.

Dubitaret ergo aliqs cū dictū sit esse duo genera coium. qr quedam sunt coia qsi negatiue ut ea que nō sūt determinate alicuius specialis artis: quedam vō sunt quasi propria. tentatiua ergo que procedit ex coibus ex quibus coibus habet esse. ¶ Dicēdū q p artē tētatiuā ptingit sumere experimētū de ignorātia rñdentis. z qr p utraqz coia ptingit h fieri. iō p utraqz ptingit tentare. nullus eni nouit geometriā nisi sciat que sunt coia geometrie. vz. q lz de pūcto ad pūctū rectā lineā ducē z q lineā in continuū z directū: quātū vis lz ptrahere: z talia que lz sint qsi ppria geometrie: sūt tñ adeo coia in illa scia q nullus geometer ea ignorare pōt. si g talia qs ignoraret: constat eū ignorare geometriā. g p coia que sūt qsi ppa arti ptingit tentare. sic ēt p coia que nō sunt determinati gnis tētare ptingit. Naz sic spectat ad geometrā scire coia geometrie: sic spectat ad ipm cognoscere q nō cōpetit geometre demōstrare nisi p ppria geometrie. statim g cū pbaret geometre q pōt qdratū eē eqle circulo. qr pōt esse maius z minus circulo: diceret ipse geometer q h rō nō eēt p ppria geometrie. pp qd siqs huic rōni assentiret: statī appēret eū nō esse geometraz: p utraqz ergo cōmunia ptingit tentare: qr per utraqz cōtingit sumere experientiam respondentis.

Ulterius aūt cū supius dcm̄ sit q coia sūt qb9 ignoratis ignorat ars. scitis aūt nō pp h scit. Dubitaret forte aliqs de qb9 coib9 h ueritatē hēat. ¶ Dōm q utraqz coia tā ppria: qz ēt alia possunt eē talia q eis scitis: nō ppter h scit ars. ignoratis aūt ignorat. Nā de coibus que sunt quasi ppa nō habet dubiū. q eni ignoraret q lz de pūcto ad punctū rectā lineā ducē. lz h videat eē qsi ppriū geometrie. est tamē adeo cōe in illa scia q ignorās h necesse est ignorare artē illā: sciētē ē tñ nō est necesse scire. rursus autez qr singule scie utunt nō solū coib9 que sunt qsi ppria: sed etiaz utunt coibus alijs: ut geometria utitur maiori z minori z equali. ideo qui ignoraret talia: de necessitate ignoraret geometriā: sciēs aūt nō de necītate sciret.

Ulterius aūt forte dubitaret aliqs cū per coia ptingat tētare utrū per ppria possit ēt fieri tētatio. ¶ Dōm q fm quosdā tētatio hēt fieri p coia z p ppria: sz h nō est pprie dcm̄. tētare eni pprie eē hēt ut sumat expimētū de ignorātia rñdētis. iō oēs illi silli q nō manifestū faciūt si rñdēs ignorat. nō pprie sunt tētatiui: ut innuebat pħus in illo caplo [Qm̄ autez habemus.] Et qr circa ppria aliqsi z sciētes non sunt pmpti ad rñdēdū. iō p ta'ta nō pprie fit tentatio: ut h de tētatiuo loqmur. rursus alia via oñdere possumus q lz forte extēdendo nomen tentatiui possit dici fieri tentatio per ppria: pprie tamen semp fit tentatio per coia. cū tētatiua ut videt innuere pħs pprie hēat eē circa ea qb9 scitis nō scit ars. ignoratis autez ignorat. huiusmodi autem non sunt propria: sed cōmunia.

Ulterius aūt. dato q tētatiua fieri hēat p utraqz coia. taz p ea que sunt qsi ppria qz etiā p alia. Dubitaret forte aliqs utrū de utrisqz tētatiuis possit psiderare dialetic9. ¶ Dōm q cōsiderare de aliq est duplr uel tradendo artē de ipso: uel utēdo z faciēdo illud. dialeticus g de utrisqz tētatiuis cōsiderare pōt tradendo artē de ipsis: z utendo eis: sed utroqz tētatiuo fm q h9 est uti nō ualet. nullus eni pōt tentare p coia: nisi ea nouerit. cū g dialetic9 fm q h9 sciat coia ideterminata. nō sciat aūt coia que sūt qsi ppria fm q h9 poterit tētare ex coib9 simplr: nō aūt ex coibus qsi pprijs. poterit tñ tradē artē de tētatiuis ut pcedūt ex coib9 qsi pprijs: nā sicut tradit artē de demōstratiuis oñdēdo q demōstratiue artes debēt demōstrare ex pprijs: nō tñ utit pprijs demonstrationib9 spāliū artiū sic pōt tradē artē quō ptingit tentare ex coib9 quasi pprijs. h9 tñ tētatiōe nō pprie utunt dialetici: sed utuntur ea qui incomplete sciunt scientias speciales.

Ulterius aūt forte dubitaret aliqs. utruz ois tētatiua possit dici dialetica quedā. ¶ Dōm q ut pz phita: ois tētatio uel fit ex coib9 simplr: uel ex coib9 qsi pprijs. ex pprijs aūt simplr: ut dicebat: nō pprie fit tētatio. Cū ergo coia que sunt qsi ppria spāliū artiū sz q h9 nō sint nota dialetico: cū dicitur

q tentatiua est qdā dialetica:intelligēdū est de tentatiua que pcedit dialetice:z pcedit de coib⁹ ex qb⁹ sʒ q h⁹ hēt ɔsiderare dialetic⁹. Nō autē intelligendū est de coib⁹ aliqs.imo qz tētatiua est gnis īdeterminati lʒ sit quo mō possit dici tētatiua q̄ pcedit ex coib⁹ q̄si pprijs p antonomasiā cū dr̄ tētatiua:itelligēdū ē de illa q̄ pcedit ex coib⁹ īdeterminatis:z illa est dialetica quedam.

Alterius aūt.cū tētatiua dicaf eē īdeterminati gnis:z taz dialetica q̄ȝ rhetorica sint de talib⁹ qbusdā que coiter quodāmō oiuz est cognoscere:z nulli⁹ scie determinate:ut dr̄ h⁹ rhetoricorū. Dubitaret forte aliqs.utrū possit fieri tentatio rhetorice:sic̄ fit dialetice. Dōm q ppriuz istrm rhetoris est entimema:sicut ppriū instrm dialetici est sill'us. z qz utroqȝ mō tā entimematice q̄ȝ sillogistice pōt sumi expimetū de igrātia rn̄dētis:ɔtingit tētare tā dialetice q̄ȝ rhetorice.pp qd sicut idē sill'us mālīter pōt eē dialeticus z tētatiuus:sic idē entimema mālīter poterit esse rhetoricū z tētatiuū.z dico mālīter:qz nō s̄m eādē rōnē erit h̄ z illud.imo sicut idē sill'us nō s̄m eandē rōnē est dialeticus z tētatiuus:sed dialeticus est ut ggenerat opionē:tētatiuus aūt ut sumit expimētū.sic idem entimema erit rhetoricū z tentatiuz:sed rhetoricum erit ut persuadet.tentatiuum v̄o ut sumit experimentum de ignorantia respondentis.

Alterius aūt cū tentatio possit fieri dialetice z rhetorice.dubitaret forte aliquis utrū utrūqȝ genus tētationis cōtingere hēat circa oēs scias. Dōm q ut declarauimus in rhetoricis.dialetica magis dirigit itellm ut cōparaf ad actū s̄m se.rhetorica v̄o magis ipm dirigit circa illa in qb⁹ est aptus nacus moueri ab appetitu:pp qd dialetica magis descendit in artes speculatiuas.Rhetorica v̄o magis in politicas z morales:z qz tētatiua dicit cōe applicatuz ad ppria.cū dialetica magis sit apta nata applicari ad speculatiua:rhetorica v̄o ad moralia magis apte uel magis cōmode fiet circa speculatiua tētatiua dialetice z circa moralia magis rhetorice.poterit ḡ per dialeticaz circa singulas artes fieri tētatio.nō tn̄ ita apte fiet h⁹ tētatio circa moralia.sicut circa speculabilia:z sic dialeticas tētatiōes applicare possumus ad moralia:sʒ nō ita apte:sic z rhetoricas applicare possumus ad speculatiua:sed nō ita cōmode.Et sciēdū q tētatiōes dialetice uliores sunt q̄ȝ rhetorice.nā h⁹ tētatiōes adaptari possunt ad oēs artes:licet magis cōmode ad vnā q̄ȝ ad aliā.rhetorice v̄o non sic.qz forte ad doctrinales ut ad geometriā in quib⁹ non arguitur nec ex fine nec ex bono:non videntur talia adaptari posse.

Alterius aūt.dato aliq̄s tētatiōes esse rhetoricas aliq̄s v̄o dialeticas dubitaret forte aliqs:utrū de tētatiuis debuerit fieri spāle caplz in rhetoricis sicut de eis fit spāle caplm in dialeticis. Dicēduz q nō est sīle de rhetoricis z de dialeticis. dialetica eni est directio itellect⁹ z ɔsiderat ea que se tenent ex pte rōnis magis s̄m se. Rhetorica v̄o ɔsiderat talia non simplr̄ z s̄m se:sʒ magis ut sunt applicata ad negociū politicū.cū ḡ tētatiua dicat cōe aliqd non applicatū:oportuit in dialetica facere spāle caplm de h⁹ applicatiōe:cū ipsa dialetica de se nō dicat qd applicatū uel qd ɔtractū. In rhetorica v̄o non sic oportuit:qz ipsa rhetorica de se est qd applicatū z ɔtractum.pp qd bene dictū est q rhetorica nō est dialetica simpliciter:sed est dialetica quedam.

Alterius aūt dubitaret aliqs.utrū tentatiuus sit idē qd sill's peccās in foīa. Dicēdū q tētatiuus nullo mō est idē q sill'us peccans in foīa:z ut ad pñs spectat differt ab eo in tribus.p̄ᵃ dr̄a est:qz sill'us peccās in foīa nō est sillogistic⁹ sive nō sillogiçat.tētatiuus v̄o sill'at.hāc aūt dr̄iaz tetigit ph's in illo caplo. Et sill'us litigiosus z sophisticus. Ubi distinguit duplicē sill'm sophisticū:qz vnus nō est sillogisticus sʒ appenis:ut sill's peccās in foīa.alter v̄o est sillogisticus ut tētatiuus.2ᵃ dr̄a est.qz sill'us peccās in foīa nō pōt sumit expimētū de igrātia rn̄dētis.tentatiuus v̄o sumit.hāc aūt dr̄iaz tetigit ph's in illo caplo. Qm aūt habem⁹. Ubi vult q sill'i sophistici z peccantes in foīa manifestū nō faciūt:si rn̄dēs igrat.qz sophiste non solū igrantē:sʒ z bn̄ sciētē ipediūt his dr̄onib⁹.3ᵃ dr̄a est:qz sill'us peccās in foīa directe opponit sill'o dialetico.oēs eni tales sill'i reducunt ad ignorātiā elēchi.sillogismus v̄o tētatiuus magis directe opponit demonstratiuo:non enim directe opponit sill'o dialetico:cū tentatiua sit dialetica quedā ut superius dicebaf.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū sill'us tentatiuus sit idē qd peccās in materia. Dōm q foīaliter nō est idē;nō eni s̄m eādē rōnē dicit sill'us peccare in mā:z esse tentatiuus:sed peccat in mā.ut est ex falsis.tētatiuus est ut sumit expimētū.nō ḡ formaliter sunt idē:mālīter aūt se hn̄t sicut excedētia z excessa.nā aliqs sill'us peccat in mā qui nō est tētatiuus.z aliqs est tētatiuus qui nō peccat in mā:nā si sillogismus sit ex talib⁹ falsis que nō videant rn̄dēti:nec ɔtingat per ea sumere expimētū de rn̄dēte:erit peccās in mā:sed nō erit tētatiuus.rursum,si fiat pcessus ex cōmunib⁹ ad ppria:z ex tali pcessu possit sumi expimentū de rn̄dēte si nō accipiant falsa erit tētatiuus:sed nō peccabit in mā.potest ergo esse peccans in mā qui nō est tentatiuus:z tentatiuus qui nō peccat in mā.

Alterius autē forte dubitaret aliqs.utrū sill'us tētatiuus sit sill'us dialeticus.z videt q nō:qz sill'us tentatiuus pōt pcedere ex falsis.z pōt peccare in mā:sʒ sill'us peccās in mā:ut superius dicebatur.non est sill'us dialeticus.ergo nec sill'us tentatiuus erit sill'us dialeticus. Oppositū videtur uelle philosophus qui ait q tentatiua est dialetica quedam quod non esset nisi idem esset sill'us tentatiuus z dialeticus. Respondeo dicenduz q sill'us tentatiuus est sill'us dialeticus.primo qz pcedit ex probabilibus.tamen qz nō procedit ex probabilibus simpliciter:sed ex probabilibus respondenti:magis ɔuenit:z magis est idē cū sill'o dialetico:ut sit cuidaz:q̄ȝ cū sill'o dialetico simplr̄:z inde est q tētatiua nō dr̄ dialetica simplr̄:qz nō pcedit ex pbabilib⁹ simplr̄:sʒ dr̄ dialetica quedā. qz pcedit ex pbabilib⁹ cuidā:ut qz pcedit ex pbabilibus rn̄dēti.est ḡ sill'us tētatiuus dialeticus nō simplr̄ sʒ dialeticus qdā.nec ēt est penit⁹ idē cū sill'o dialetico talitū qz nō sub eadē rōne dr̄ talis sill'us z tētatiuus:tu ēt qz nō sp talis sill's est tētatiu⁹:sʒ tūc est h⁹ sill's:qn sit pcessus ex coib⁹ ad ppria. Qd v̄o opponit q pōt peccare in mā ḡ nō est dialeticus. Dōm q sic peccās in mā dialetica:sic nō est dialeticus.pōt eni peccare in mā sill'i dialetici simplr̄.qz pōt pcedere ex nō pbabilibus simplr̄.nunqȝ tn̄ s̄m q h⁹ peccat in mā sill'i dialetici.cuius causa est.qz semp pcedit ex pbabilib⁹ alicui. est eni de rōne tentatiui.p pcedat ex his que videntur rn̄dēti.pōt ḡ esse q sill'us tētatiuus nō sit sill'us dialeticus simplr̄:sʒ nō pōt esse qn sit dialeticus qdā.dialetica eni ut est quedā z ut est obuiatiua pōt sillogiçare ex falsis propter ignorantiam eius qui dat orationem.

Alterius aūt forte dubitaret aliqs cū per sill'm tentatiuū ɔtingat tētare alias scias spāles.utrū per talē sill'm ɔtingat tentare ipsam dialeticā. Dicendū q ut supra dicebaf.dialeticus est artifex cois:z est artifex spālis:z ea hēt que se tenēt ex pte rōnis tanq̄ȝ spālē mām circa quā uersaf:qz sic est aliquo mō determinati gnis ɔtigit h̄ mō sumē expimētū de aliq ut̄r nouerit dialeticā uel nō.ut aūt nō est determinati gnis nō pprie ɔtingit fieri tētatiōnē circa ipsam.

Ulterius forte dubitaret aliqs utrū sillus tentatiuus debeat dici sophistic⁹. ⁊ vr̄ ꝙ nō: nā sꝫ est sophistic⁹ hoc est: qꝛ est ex coib⁹ ad ꝓpria: ut vr̄ phs uelle in lr̄a: sꝫ cū ex dialetica possimus sillogiçare ex oī ꝓblemate: ⁊ habeamus viā per ipsaꝫ ad phīaꝫ ⁊ ad spāles disciplinas: ut vr̄ uelle phs p° topic. oꝛ. si hꝫ sufficeret ad hoc ꝙ aliqs sit sill's sophi c⁹. seq̄ret ꝙ sill's dialetic⁹ sꝫ ꝙ h⁹ eēt sophi c⁹: qd̄ est icōueniens. ¶ Oppositū aūt vult phs in lr̄a qui vult sillm tentatiuū esse sophisticū. ¶ Dicēdū ꝙ oīs sill's deceptori⁹: sꝫ ꝙ h⁹ pōt dici sophi c⁹. tripl'r aūt cōtigit decipi in sillogiçādo. p° peccādo in foīa. 2° peccādo in mā. ⁊ 3° tentādo. peccādo eni in foīa sillogistica decipimus ⁊ sophisticamus. qꝛ siāmus nos sillogiçare ⁊ nō sillogiçamus. peccādo eni in mā decipimus ⁊ sophisticamus: qꝛ ⁊ si sillogiçamus. possumus tn̄ nos fingē sillogiçare ex vis cū sillogiçamus ex falsis. 3° tentando sophisticamus ⁊ decipimus. qꝛ dato ꝙ sillogiçemus ⁊ sit sill's ex vis siāmus nos sill'are ex ꝓpriis cū sillogiçemus ex coib⁹. ¶ Qd̄ vo dr̄ ꝙ sillus dialeticus est sophi cus: cū possit esse ex coibus ad ꝓpria. ¶ Dicēdū ꝙ dialeticus accipit coīa ut coīa sūt: sed tentatio accipit coīa ⁊ simulat se accipe ꝓpria. iō magis est deceptorius ⁊ sophi cus tētatiuus ꝙ̄ dialeticus. Uel possumus dicē ꝙ lꝫ dialeticus non sit sophista simplr̄: forte nō est icōueniēs ꝙ sit sophista aliq̄: nā sicut rhetor cū itromittit se de politicis est qdā mō sophista politic⁹: qꝛ nō hēt sm̄ ꝙ h⁹. vn̄ in tali mā ex ꝓpriis arguat: sic dialetic⁹ cū intromittit se de spālibus disciplinis: ut cū itromittit se de geometria est sophista geometer. qꝛ sm̄ ꝙ dialeticus est ex ꝓpriis geometrie arguē nō pōt. pꝫ ꝙ̄ quō sill's tētatiuus sit sophisticus. quō aūt sit litigiosus supius sufficiēter est dcīu: ⁊ h sufficiant de sillogismo tētatio: de quo sumus diffusius prosecuti. quia in determinādo de eo alios defecisse conspeximus.

Cap. IX.

Alsuꝫ aūt in aliquo oñdere: ⁊ orōnē ad iopiabile ducē: hoc eniꝫ fuit sꝫ ꝓpositū sophistice uolūtans.

¶ Scdm̄ eādem ꝯtinuatiōeꝫ postꝙ̄ phs determinauit de meta redargucionis. In pte ista determiat de aliis metis. uel qꝛ in hac pte aliq̄ tradit de meta redargutiōis ⁊ etiā qꝛ hꝫ nō determinat de sillis sophi cis per q̄s pñt cōcludi tales mete: sꝫ solū dat q̄sdā idoneitates ad cōcludēdū eas. iō possumus hꝫ capl'm aliter ꝯtinuare. dcō ꝙ phus in p̄cedētib⁹ determinauit de sillis sophi cis p q̄s pñt ꝯcludi h⁹ mete. In pte aūt ista ponit q̄sdā idoneitates ⁊ q̄sdā cautelas p q̄s aptius tales mete cōcludi pñt. ⁊ q̄tuor facit. qꝛ p° ponit h⁹ idoneitates ad cōcludēdū fl'm ⁊ iopinabile. 2° ponit idoneitates ad nugatiōnē. 3° ad soloecismū. 4° ⁊ ultīo ad redargutioneꝫ igit respectu oīuꝫ metaꝝ ponunt hꝫ idoneitates ⁊ cautele. 2ᵃ ps ibi[De facē āt nugari.] 3ᵃ ibi[Soloecism⁹ aūt q̄le qd.] 4ᵃ ibi[Differt aūt nō paꝝ.] Notandum aūt ꝙ forte iō ultimo ponit cautelas deseruiētes mete redargutiōis: ut oñdat ꝙ finalis ⁊ ultima a intētio sophiste est redarguere. ¶ Notādū etiā ꝙ iō sil' determinat de meta falsi ⁊ de meta iopinabilis. qꝛ falsum ⁊ inopinabile plus vr̄ ꝯuenire q̄ alique alie mete. uerum eni ut cōsiderat a logico accipit sꝫ rōne ꝓbabilis. ꝓbabile aūt modicū vr̄ differre ab opinabili. sic etiā ⁊ fl'm ꝯsiderat a logico sꝫ rōne iprobabilis: ⁊ qꝛ iprobabile modicū differt ab iopinabili. cū ꝙ̄ sophista uelit apparē dialeticus. qꝛ falsum ut ꝯsiderat a dialetico modicū differt ab inopinabili. ꝙ̄ he due mete magnā affinitatē hñt: ⁊ sil' de eis hꝫ tractat. ¶ Hoc viso sciendū ꝙ circa ptē p̄mā duo facit. qꝛ p° determinat de falso ⁊ iopinabili sil'. 2° dat cautelas ad vnūq̄dq; p se. 2ᵃ ibi[Ad mentiētē aūt.] Prima ps diuidit in duas. qꝛ p̄mo ꝯtinuat ad se dicēda. 2° exeq̄t de intēto ibi[Primū qdem ex eo.] Cōtinuet aūt sic. dcm̄ est de sillis sophi cis per q̄s ꝯcludunt h⁹ mete. Restat aūt dicē de cautelis per q̄s aptius ꝯcludemus eas. ⁊ p° dicemus de falso ⁊ inopinabili. iō dicit ꝙ oñdere falsuꝫ in aliquo. i. in aliq̄ orōne: ⁊ orōne. i. per orōnē ducē ad inopinabile sup. quō hꝫ apte fiāt: ⁊ per q̄s cautelas fieri hñt nūc ē dcm̄ ⁊ determinādū: ⁊ ē rō: qꝛ hꝫ sūt sꝫ itētū sophi ce uolūtatis. ¶ Notādū āt ꝙ p° itētio sophiste est redarguē. sꝫ post hanc metam nihil ita intendunt sophiste sicut ducere ad falsuꝫ ⁊ inopinabile. ideo falsuꝫ ⁊ inopinabile sunt id quod sophiste intendunt. Deinde cum dicit.

¶ Primū qdē est ex eo ꝙ iterrogat quodāmō: ⁊ p iterrogatiōnē maxie accidit.

¶ Exeq̄t de itēto. Ad cui⁹ euidētiā notādū ꝙ in disputatiōe tria est ꝯsiderare. p° iterrogatiōnē opponētis. 2° rñsionē rñdētis. 3° est ibi accipe ꝓambula p̄cedētia iterrogatiōnē ⁊ rñsioneꝫ. tria ꝙ̄ facit. qꝛ p° ponit cautelas sūptas ex iterrogatiōe. 2° sūptas ex rñsiōe. 3° sūptas ex ꝓambulis p̄cedētib⁹ utrāq;. 2ᵃ ibi[Et ea que vident.] 3ᵃ ibi[Elm aūt eueniendi.] Circa p̄m duo facit. qꝛ p° oñdit ꝙ ex interrogatiōe h⁹ cautele p̄ncipalr̄ sūt sumēde. 2° docet tales cautelas sumē ibi[Nā ad nulluꝫ.] Dicē ꝙ̄ ꝙ p̄mū q̄dāmō sup. sumunt cautele ex eo ꝙ opponēs iterrogat. i. ex iterrogatiōe opponētis: nā p h⁹ iterrogatiōnē maxie accidit ꝙ apte ꝯcludam⁹ falsuꝫ ul' iopinabile. ¶ Notādū aūt ꝙ lꝫ tā ex iterrogatione: q̄ꝫ etiā ex rñsiōe possint sumi cautele ⁊ idoneitates ad cōcludēdū falsum ⁊ inopinabile: p̄ncipalr̄ tn̄ sumunt h⁹ cautele ex iterrogatiōe. ideo ait ꝙ p̄mū sumenda sunt tales ex eo qd̄ opponens interrogat. Deinde cū dicit.

¶ Nā ad nullū determinatū ꝓpositū iterrogare uenatiuū est hoꝝ: nā uane dicētes peccant magis. Uane autem dicunt quando nihil habent propositum.

¶ Ponit h⁹ cautelas. ⁊ duo fač sꝫ ꝙ duas cautelas ponit. 2ᵃ ibi[Et iterrogare multa.] Est ꝙ̄ p̄ᵃ cautela sumpta ex iterrogatiōe opponētis. qꝛ opponēs nō dꝫ iterrogare ad nullū determinatū positū. i. ꝓpositū. nā hoc s. nō interrogare determinate est uenatiuū hoꝝ. s. falsi ⁊ inopinabilis. ⁊ subdit causaꝫ. qꝛ uane dicentes. i. uane respondentes magis peccant. uane eniꝫ dicunt qui nihil habēt propositū determinate ad qd̄ respondeāt.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ vr̄ ꝙ hꝫ cautela nulla sit. qcūq; eni iterrogat de neciᵗate iterrogat de aliq̄. ⁊ si de aliq̄ iterrogat determinate iterrogat. ¶ Dicēdū ꝙ lꝫ oporteat iterrogare de aliq̄. illud tn̄ aliqd pōt eē spāle ⁊ determinatū. uel gñale ⁊ q̄si indeterminatū: ut si uellem⁹ q̄rere de lōgeuitate vite debemus querrere indeterminate ⁊ gñalr̄ utrū aialia sint lōgeua. nō āt deberemus spālr̄ iterrogare de aliq̄ aiali spālr̄: utputa de leone utrū sit lōgeuus. qꝛ querēdo generaliter cū nesciat rñdēs de q̄ aiali querere uelim⁹ qꝛ uane loq̄t: ⁊ nescit ad qd dirigat sermonē suū. iō talis interrogatio est uenatiua falsi ⁊ inopinabilis. qꝛ per eā habemus idoneitatem ad uenandum ⁊ concludenduꝫ falsum ⁊ inopinabile. Deinde cum dicit.

¶ Et interrogare multa quamuis determinatum sit ad quod disputat.

¶ Ponit scdaꝫ cautelā ꝙ dꝫ opponēs iterrogare multa q̄uis determinatū sit ꝓpositū ad qd̄ disputat. ¶ Notādū aūt ꝙ rō hui⁹ cautele est: qꝛ in multiloqo nō deerit peccatū: ⁊ in multis rñsionib⁹ nō de facili pōt sibi rñdēs cauere: q̄n in aliq̄ illoꝝ deficiat. dato ergo ꝙ determinata interrogemus: debemus tamen interrogare multa ut inoluamus respondentē. Deinde cū dicit.

¶ Et ea que videntur dicere, probare facit quandam idoneitatem: ut ad iopiabile ducat: vel fl3.

¶ Ponit cauteias sūptas ex rñsiōe rñdētis: et duo facit. Primo qr duas tales cautelas ponit. 2° ibi [Et si iterroga eus.] Dicit ergo q̄ pbare. i. approbare et cōmēdare que vnr rñdētes dicē facit quādā idoneitatē ut opponens duceat rñdētē ad iopiabile uel ad fl3m. est ergo hec cautela q̄ debem⁹ cōmēdare dcā rñdētis. qr tūc nō credet nos ad uersarios suos. et nō cauebit sibi a nobis: pptr qd nō ita diligenter terminabit que dicet: sed de facili dimittet seruere. Deinde cum dicit.

¶ Et si interrogatus dicat aut neget aliqd hoꝝ ducē ad que argumētari idone⁹ est.

¶ Ponit aliā cautelā. et duo facit. qr primo ponit dictā cautelā. 2° ondit quō tali cautela ptigit aliquē male uti. 2° ibi [Prit aūt.] Est ergo alia cautela sūpta ex rñsiōe rñdētis. qr si rñdēs dicat aut neget aliquid hoꝝ que oppo- nēs pposuit. opponēs oportet ipm ducē ad ea ad que argumentari est idoneus. Deinde cum dicit.

¶ Possunt aūt nūc min⁹ ledē p hoc q̄ prius: exigunt eni q d hoc ad id qd est in principio.

¶ Ostēdit quō tali cautela possum⁹ uti male. Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q̄ cū transferimus nos ad aliud ppo sitū. ad qd idonei sumus arguē sic debem⁹ uti hac cautela q̄ nō videamur recessisse a pposito. iō latēter hoc debemus facē et nō debemus notabiliter discedē ab eo qd pposuimus: qr si notabiliter discederem⁹. possent nos ledere rñdētes. dicēdo nr̄a dicta nō esse ad ppositū. Iō ait q̄ rñdētes post hoc. i. post trāslationē nō minus possunt nos ledere q̄ prius. qd uerū est si incaute transferamus nos: qr si fiat incauta trāslatio exigūt rñdētes q d hoc ad id qd est i prin° sup. ppositi. dicet ergo nobis q̄ dicta nr̄a nō cordāt his que pponebant in principio. Deide cū dic.

¶ Elemētū āt eueniēdi: aut ad falsū aliqd aut iopinabile nullā statī iterrogare posi tionem: sed confiteri ob hoc se interrogare quod discere uelit: locum enim argumen tatio facit consideratio hec facit.

¶ Ponit cautelā sūptā ex pambulis pcedētib⁹ iterroga tiōe3 et rñsionē. d. q̄ elemētū et documētū eueniēdi aut ad falsū aut ad iopiabile. est sup. ex his que pcedūt in terrogationē et rñsionē. qr statim nullā positionē. i. p- positionē opponēs dz iterrogare: sed dz quedā pambula pmittē et pfiteri q̄ ob hoc se iterrogare desiderat qr uelit discē a rñdēte. et subdit q̄ hec pideratio siue hoc documē tū fac locū. i. facit viā argumētatiōis. Nā si opponēs dicit se interrogare: qr uelit discere respondens nō ca- uebit sibi ab eo: et ita magis habebit viam argumentā di contra ipsum. Tunc sequitur illa pars.

¶ Ad in eniēdū aūt ondēdū, pprius locus so phisticus est ducē ad talia ad que abūdet orationibus: est aūt et bene et nō bene hoc facere: quēadmodū dictū est prius.

¶ In qua postq̄ posuit coia documēta ad falsū et iopi- nabile: ponit ppria documēta ad ea. et duo facit. qr pri mo dat idoneitatē ad pcludēdū falsum. 2° ad pcluden- dū inopinabile ibi [Rursum ut q̄ extra.] Dicit ergo q̄ ad ondēdū aliquē eē mētiētē et dicē falsū. pprius mo dus sophistic⁹ est ducē ipm ad talia ad que ipse opponēs abūdet orōnib⁹. i. rōnib⁹ et argumētis. et subdit q̄ hoc est facere bene et non bene: quēadmodū prius dictū est: qr si fiat caute: et notabiliter recedatur a pposito fit be ne. si autem hoc non fiat: fit non bene.

Dubitaret forte aliqs cū sophistica sint obligatates artis: et taliū nō sit tradēda notitia ut utamur eis: sed ut caueamus illa: vr̄ q̄ nō spe ctet ad artē tradē cauteias: p qs apti⁹ sophisticare possi mus. ¶ Dōz q̄ si uellem⁹ sustinē viā cōez q̄ hoc nō tra- det cautelas de reductōe ad quā prin⁹ ordiant̄ illi sophisti ci et peccātes i forā: possem⁹ dicē q̄ nō ē sile de redargu tiōe ad q̄s prin⁹ videnf ordiari illi peccātes in forā et de alijs metis ad q̄s forte nō in in⁹ ordinant illi peccātes i mā: nā iz dialetic⁹ nō pprie possit uti illo peccāte i for- ma dialetic⁹ in ut ē obuiatiuus possit uti pp ignorātiā rñdētis illo peccāte i mā. dialetica cui sic accepta ut sic prius dicebat pōt sillare sīm pp igrātiā ei⁹ q dat orōnē. nō ergo vr̄ icōueniēs q̄ dialetic⁹ doceat cauteias ad alias metas put pcludunf p sill3 peccātē i mā. uez qr ut icō tinuatiōe dēz est: hoc danf cautele ad oēs metas: iō dicē possum⁹ q̄ cū sillando sic habeam⁹ viā ad oē3 metā: dia letic⁹ ut ē obuiatiuus: et ut pōt sillare sic viā hēt ad oēz metā: pp qd vr̄ posse tradē cautelas deseruiētes cuilibet mete: uel dicē possum⁹ q̄ nullus pōt soluē ligamētū si igrat nodū: ut vr̄ uelle phus. 3° meta^ce. si ergo spectat ad artē soluē obligtates et docē rñdētē: spectat ad eā ostē dere quō fieri hūt tales obligtates et assignare cautelas p q̄s apte tales obligtates fiunt. qr si malū nō vitaf nisi cognitū: q̄to magis cognosciē: tāto magis vitari pōt. si ergo scim⁹ quō fiūt obligtates: et p q̄s cautelas apti⁹ fieri hūt: magis eas vitare poterim⁹. possum⁹ ēt tertio sol uere: nā lz non spectet ad artē uti obligtates: spectat tñ ad eā tradē notitiā de ipā: que ergo hic phs tradit de sophi catiōib⁹ magis dicē aut sophicationū notitiā habe- mus: et ut possim⁹ ea cauē: q̄ ut utamur illis. possum⁹ eni ea cognoscē et ea cauē in eo qd dialetici: sz nō pprie possumus sophicationib⁹ uti nisi in eo q̄ sophiste.

Rursum ut qd extra opinionē est vi- cat cōsiderare ex quo genē est qui disputat: deinde iterrogare est qd pluribus hi dicāt: inopinabile est autē sin- gulis aliqd tale. Elemētū aūt horū singu lorū sumere positiones in ppositionib⁹.

¶ In pielita dat phs documēta qb⁹ duci pōt rñdens ad iopinabile. et duo fac. qr primo ponit h⁹ documēta sūpta ex pte nr̄a q iterrogamur. 2° ponit talia documēta sum pta ex pte ppōnū p q̄s iterrogamur. 2° ibi [Quedā āt iterrogatiōes.] Ad euidētiā āt primi pris sciēdū q̄ ut ad pris spectat nos habem⁹ ordinē ad tria i qb⁹ pōt eē diuersitas. habem⁹ eni ordinē ad doctores ad nos ipsos: et ad leges. qdā eni regunf a doctorib⁹ ut discipuli: et addisc ees. qdā regunf a seipsis ut docti. qdaz vō regunf legi- bus ut vulgares et ciues. i oīb⁹ āt his repit diuersitas: nā doctores pdicūt doctorib⁹: et i seipso qlibet diuersitatē repit. qr iō pdicit passiōi. sic ēt et i legib⁹ ē prietas: qr le ges legib⁹ pdicūt: et qr ubicūq̄ ē prietas ibi vr̄ diuersitas eē opionū. iō phs tria fac. qr primo docet ducē rñdentē ad iopinabilia ex diuersitate doctoꝝ. 2° ex diuersitate nr̄a. 3° ex diuersitate legū. 2° ibi [Amp. āt ex uoluntatib⁹.] 3° ibi [Plurim⁹ āt loc⁹ ē.] Circa primū duo fac. qr primo ponit do cu^tū. 2° docet ipz soluē. ibi [Solō vō hoꝝ.] Dicē ergo rursū possum⁹ dicē ducē rñdētē ut dicat q̄ est ex opio nē: et ut hoc fiat pside rare debem⁹ ex q gñe. i. ex q secta q̄s doctores seqf rñdēs q disputat. Deinde iterrogare debem⁹ aliqd q̄ hi doctores q̄s sup. rñdens seqf dicūt iopinabile plib⁹. est eni in singulis sectis aliqd tale. s. aliqd plib⁹ iopiabile. et qr nulla secta phoꝝ fuit que nō psideret aliqd qd erat ex opionē pluriū: leue erat ducē quēlibet de ista secta ad iopiabile. iō subdit: q̄ elī singu loꝝ hoꝝ ducēdi. s. ad iopinabile ē i ppōnib⁹ q̄s iterroga gamus sumē debemus positiōes ex nēas phoꝝ: et ēa

lis arguẽ ꝯ eos q sunt de illa secta. Deinde cum dicit.

¶ **Solũno vo hoĩ cõpetẽs fert: ꝯ ondere qm̃ nõ ꝓpter orationẽ accidit iprobabile: semper autem hoc vult qui contendit.**

¶ Docet talia soluẽ. d. ꝙ cõpetẽs solo hoĩ eẽ fert. i. esse dz ondẽ: qm̃ illud iprobabile nõ accidit ꝑ orõnẽ. i. ꝑ argumẽtationẽ opponẽtis. semp eni opponẽs q ꝯtendit. i. q certat ꝛ bellat. vult h. vz. ꝙ illud iopinabile accidat ex argumento suo. ¶ Notãduz aũt ꝙ opponẽs nõ dz vincẽ nisi cogat rñdẽtem ex vi argumẽti cõcedẽ aliqd icõueniẽs: nã si gr̃a disputatiõis uel aliq̃ alia de cã rñdẽs ꝯcederet aliqd icõueniẽs nõ eẽt in h gl̃ia opponentis. cum ergo aliquis de aliqua secta ducitur ad aliqd improbabile debet dicere ꝙ hoc est ex positione sua nõ ex argumẽtatiõe opponentis. Deinde cũ dicit.

¶ **Amplius aũt ex uolũtatib⁹ ꝛ manifestis opinionib⁹: nõ eni eadẽ ꝛ uolũt ꝛ dicũt: ꝯ dicũt gdẽ decoratissimas orõnes: uolunt aũt ea q̃ vĩr ꝓdesse: ut bñ mori magis q̃ʒ viuere uoluptuose dicũt oportẽ: ꝛ egẽ iuste magis q̃ʒ diuitijs affluẽ ꝑue: uolũt aũt ꝯ̃ria.**

¶ Docet ducere ad iopiabilia ex diũsitate que est in nobis. nã in nobis rõ ꝯ̃riat passioni. ꝛ utplimuʒ in occulto uolumus qd suggerit passio. in apto tñ loqm̃ gd rõ dictat. nõ eniʒ facimus qd docemus nec uolumus qd loqmur. duo g̃ fac. q: p⁹ ponit istud documẽtũ. 2⁹ adaptat ipʒ ibi[Ergo cũ qui dic.]Dicit g̃ ꝙ amp. sup. aliud documẽtũ ducẽdi ad iopiabile est ex uolũtatib⁹ q̃tũ ad id qd suggerit passio ꝛ manifestis opionib⁹ q̃tũ ad id qd dictat rõ. nõ eniʒ hoĩes eadẽ uolũt ꝛ dicũt sed dicũt gdẽ decoratissimas orõnes: uolũt tñ ea que vĩr ꝓdesse: ut dñt magis oportẽ bñ mori q̃ʒ uoluptuose viuere. ꝛ egẽ. i. eẽ pauper iuste magis q̃ʒ praue affluere diuitijs. uolũt aũt nõ hec sʒ ꝯtraria. Deide cũ dicit.

¶ **Ergo cũ q dicit ꝯm uolũtates ad manifestas opiniones ducẽdũ: cũ vo q ꝯm ad abscõsas: utrũq̃ʒ eni necessariũ extra opinionẽ ducere: aut eniʒ ad manifestas: aut ad obscuras opiniones dicunt contraria.**

¶ Adaptat documẽtũ ad ꝓpositũ. d. ꝙ cũ qui dicit uolũtates. i. cũ qui asserit opionẽ illã quã suggerit passio ꝛ dictat sensus: ꝛ quã vult uolũtas ducendũ est ad manifestas opiones q̃s dictat rõ. cuʒ aũt qui rñdet ꝯʒ has. i. ꝯm has manifestas opiones. ducenduʒ est ad abscõsas q̃s vult uolũtas. utrũq̃ʒ eni. i. utroq̃ʒ mõ necessariũ est ducere extra opionẽ. semp eni rñdẽtes uel dicunt ꝯ̃ria ad manifestas opiniones uel absconsas. Deinde cũ. d.

¶ **Plurimus aũt locus est faciẽdi que extra opionẽ sũt dicẽ: sicut ꝛ caliades in gorgia script⁹ est dicẽs: ꝛ uere res oẽs arbitrati sũt accidẽ in eo q ꝯm nãm: ꝛ ꝯm legeʒ: ꝯ̃ria eni esse nãʒ ꝛ legẽ dicũt: ꝛ iustitia ꝯm legẽ gdẽ est bonũ: ꝯm nãm aũt nõ bonũ.**

¶ Ponit documentũ sumptũ ex diuersitate legũ. leges eni ꝯ̃dicũt nature: ꝛ nã legib⁹. eria g̃ facit. q: p⁹ ponit h⁹ documẽtũ. 2⁹ adaptat ipm ad ꝓpositũ. 3⁹ dat differẽtiã iter id qd est ꝯm legẽ: ꝛ id qd est ꝯʒ nãʒ. 2ª ibi[Opʒ g̃ ad cũ.]3ª ibi[Est ãt eis.]Dicit g̃ ꝙ plurim⁹ locus. i. freqũẽs loc⁹. siue idoneũ documẽtũ facẽ dicẽ ea que sũt ex opionẽ est sic dicebat caliades. i. ille hõ q script⁹ est in gorgia. i. in illo li⁹. caliades eni erat dicẽs siue dicebat ꝙ oẽs ueteres arbitrati sũt accidẽ in eo qd est ꝯʒ nãm ꝛ ꝯm legẽ. que sup. talia sibi ꝯ̃dicũt. lõ ꝯdit ꝙ ꝯ̃ria opʒ eẽ nãʒ ꝛ leges. talẽ eni iustitiã ꝯm leges ꝯtingit eẽ gd bonũ ꝙ ꝯm nãm ꝯtingit eẽ nõ bonũ. ¶ Notandũ aũt ꝙ gorgias est gdã liber ꝑlonis. cuius ꝯsuetudo fuit libros suos ititulare a discipulis suis. Tyme⁹ eniʒ ꝛ fedron ꝛ menõ fuerũt discipuli ꝑlonis a qb⁹ ititulauit dictos libros. sic eẽt ꝛ Gorgias fuit gdã discipulus ꝑlonis a q̃ intitulauit quẽdã librũ quẽ appellauit gorgiã. in illo aũt li⁹ scriptũ est de q̃dã q uocabat caliades ꝙ ipse dicebat oẽs ueteres ꝛ oẽs antiquos arbitratos fuisse legẽ ꝛ nãm esse ꝯ̃ria. ꝛ aliqd est bonũ ꝯm vnũ qd nõ est bonũ ꝯm aliud ꝛ ecõuerso. Deinde cum dicit.

¶ **Opʒ g̃ ad eũ gdẽ q dicit ꝯm nãm ꝯm legẽ obuiare: ad cũ vo q ꝯm legẽ in nãʒ ducere: utrũq̃ʒ eni dicẽ ẽ qd extra opionẽ ẽ.**

¶ Adaptat g̃ h documẽtũ ad ꝓpo^m ꝛ ex ꝯ̃rietate que est iter legẽ ꝛ nãm docet ducẽ ad inopinabile. d. ꝙ ad eũ q dicit ꝯm nãm opʒ obuiare ꝯm legẽ. ad cũ vo q ꝯm legẽ ducẽ in nãm obuiãdo ei ꝑ id qd est ꝯm nãm. utrũq̃ʒ eni. i. ex utraq̃ʒ ꝑte. s. taʒ ex parte legis q̃ʒ ex ꝑte nature ꝯtingit dicere ꝙ est extra opinionem. Deinde cũ dic.

¶ **Erat aũt eis ꝯʒ nãʒ gdẽ ueꝝ: ꝯm legẽ aũt qd plurib⁹ vĩ. Quare manifestũ: qm̃ ꝛ illi queadmodũ ꝛ q nũc aut arguẽ: aut ad qd ex opionẽ eẽt dicẽ rñdẽtẽ conabanẽ facẽ.**

¶ Ondit quõ differt id qd est ꝯm nãm ab eo qd est ꝯm legem. d. ꝙ id qd est ꝯm nãm est ueruʒ eis. i. apud eos. s. apud sapiẽtes: sed ꝯm legẽ est id qd videẽ pluribus. ꝛ q: tã antiquitus q̃ʒ nũc conabanẽ opponentes ducere respondentes ad inopinabile ꝯm sapientes: uel ꝯm plures. ideo subdit manifestũ esse ꝙ queadmodũ illi. i. antiqui. sic ꝛ qui nunc. i. moderni conantur arguere. i. redarguere respondentem. aut facere ipsuʒ dicere quod est extra opinionem sup. uel sapientum uel plurium.

Dubitaret forte aliqs gd appellet hic ꝑhs eẽ ꝯm nãm ꝛ ꝯm leges. ¶ Dicẽduʒ ꝙ ꝯm quosdã h appellat ꝯm nãm qd nãm saluat. ꝯm leges vo qd leges dicũt: ꝛ h ut dicũt ꝯtraria sunt. nãʒ leges dicũt latronẽ suspendũnã vo ꝯtradicit. q: hoc nõ saluat nãʒ: sed tollit: sed hoc stare nõ potest: q: ꝯm plꝫ qd est ꝯm nãm est tale simpliciter: ꝛ apud sapientes: qd vo ꝯm leges est qd videẽ plurib⁹. ꝯstat auteʒ ꝙ latronẽ suspendi est bonũ ꝯm sn̄iam sapientũ: ꝛ est bonuʒ simpliciter. lʒ eni sit maluʒ huius ut latronis. simpliciter tamen bonũ est: q: decorat rẽ publicã. suspẽsio g̃ latronis si attendanẽ uerba ꝑhi magis est ꝯm nãm q̃ʒ cõtra nãm. ¶ Sciendũ ergo ꝙ ꝯm ꝑhum rhetoricoruʒ 2⁹ ꝛ ethicorũ gnto duplex est iustũ. ꝯm legẽ ꝛ ꝯm nãm: unde ꝛ cõiter ꝯsueuit distingui ꝙ duplex est iustũ. s. naturale ꝛ positiuũ. ꝑhus ergo per nãm intendit ius naturale. per legẽ vo ius positiuũ. qd ergo est ꝯm ius naturale est simpliciter tale: ꝛ est ꝯm sn̄iam sapientũ. qd vo est ꝯm leges positiuis. q: aliquãdo ciues sũt ꝯditores taliũ. ideo que sunt ꝯm leges sunt que videnẽ plurib⁹.

Alterius forte dubitaret aliqs. ut: ea que sũt ꝯm legẽ sint ꝯ̃ria his que sũt ꝯʒ nãʒ. Dõm ꝙ ꝯʒ ius nãle sũt que recta rõ dictat: ꝯʒ leges positiue utplurimũ cui ꝯcurrũt ꝑficua. multa eni sũt ꝑficua ꝛ uestia: quoꝝ dictat rõ igiẽ ꝯʒ nãʒ ꝛ leges siue ius nãle ꝛ ius positiuũ in plurib⁹ opʒ sibi inuiceʒ esse ꝯ̃ria.

Alterius forte dubitaret aligs q̃re qd ẽ ꝯʒ nãʒ: dz eẽ tale ꝯʒ sapiẽtes. qd vo est ꝯʒ leges. dz eẽ qd vz plib⁹. ¶ Dõʒ ꝙ ut dcʒ ẽ que sũt ꝯʒ ius nãle sũt talia ꝯʒ rõnẽ: ꝯʒ que ꝯʒ leges positiuas utplurimũ sũt ꝑficua ꝛ bona ꝯʒ sensuʒ. ꝛ q: sapiẽtes ꝯʒ ꝙ h⁹ sũt: reguntẽ rõne. ꝑles vo reguntẽ passiõe ꝛ sensu: ꝑꝑ h⁹

vo et multitudo nõ pcipiũt nisi sensibilia bona. bñ g̃ vl ctũ est q̃ que sunt ẜm nãm et ẜm rõnẽ sunt talia ẜm sapientes: que vo sunt ẜm leges et ẜm proficua sunt que videntur pluribus. Deinde cum dicit.

¶ Quedã aũt iterrogatões hñt utrãq; iprobabilẽ eẽ rñsionẽ: ut utrũ sapiẽtib⁹ aut patri oporteat obedire: et expediẽtia facere aut iusta: et iniuriã pati meli⁹ q̃ȝ nocere.

¶ Docet ducẽ ad inopinabile ex ɔ̃rietate siue ex ɔ̃rietate que est in ipsa iterrogatiõe: et tria facit. qr p° facit qd dcm est. 2° adaptat documẽtũ h̃ ad ppositũ. 3° reducit hãc ɔ̃rietatẽ ad pcedẽtẽ. 2° ibi ⌊ Opȝ aũt reducere. ⌋ 3ª ibi ⌊ Erit aũt ad ea. ⌋ Dicit g̃ q̃ q̃dã iterrogatiões hñt utriq; iprobabilẽ eẽ rñsionẽ. sũt eni q̃dã iterrogatiões tales q̃les in seipsis hñt ɔ̃rietates: et ex utraq; pre ɔ̃tingit eẽ ɔ̃ eas iprobabilẽ rñsionẽ: ut si querat utrũ oporteat obedire sapiẽtib⁹ aut pr̃i. et utrũ oporteat expediẽtia facẽ aut iusta: et utrũ sit melius pati iniuriã q̃ȝ nocẽ. ¶ Notãdũ aũt q̃ in oĩb⁹ pdictis iterrogatiõib⁹ est dare ɔ̃rietatẽ. et qcqd rñdet uel ɔ̃dicit plib⁹ uel sapiẽtib⁹: nã plures dicũt q̃ obediẽdũ est pr̃i: et q̃ opȝ expediẽtia facẽ: et q̃ meli⁹ est facẽ iniuriaȝ q̃ȝ pati. sapiẽtes vo dicũt obediẽdũ eẽ sapiẽtib⁹: agẽdũ eẽ iusta: nõ eẽ faciendũ iniuriã: sed magis patiendum. Deinde cum dicit.

¶ Oportet aũt ducere ad ea que plurib⁹ et sapiẽtib⁹ sũt ɔ̃traria. Nã si dicat aliqs ut q circa rõnes ad que pluribus: si aũt ut plures in ea que his q in rõne: dicũt eni hi q̃dẽ ex necessitate beatũ iustũ esse: pluribus aũt iprobabile est regẽ nõ felicẽ esse.

¶ Adaptat h̃ documẽtũ ad ppositũ. d. q̃ in talib⁹ iterrogationib⁹ oȝ ducẽ rñdẽtẽ ad ea que sũt ɔ̃ria plib⁹ uel ẽt ad ea que sũt ɔ̃ria sapiẽtib⁹: nã si aliqs dicat ut dicũt q sũt circa rõnes. i. ut dicũt sapiẽtes: ducendus est ad ea que videnť plurib⁹. si aũt dicat ut plures. ducẽdus est in ea que videnť in his q sũt in rõne. et ɔ̃dit quõ sapiẽtes q sũt in rõne ɔ̃dicũt plib⁹. d. q̃ hi. i. sapiẽtes dicũt iustũ ex necessitate esse beatũ. plurib⁹ aũt nõ vr̃ sic. vulgares eni nõ credũt iustũ esse beatũ: sed diuitẽ. iprobabile est eni apud eos regẽ nõ esse felicẽ. Deinde cũ dic.

¶ Erit aũt ad ea que sic sũt iprobabilia ducere idẽ qd̃ et i eã que ẽ ẜȝ nãȝ: et ẜȝ legẽ ɔ̃rietatẽ ducẽ: nã lex opio pluriũ ẽ: sapiẽtes aũt ẜm nãȝ et ẜm ṽitatẽ dicũt: et ea q̃dẽ que sunt extra opionẽ ex his opȝ querẽ locis.

¶ Reducit hãc ɔ̃rietatẽ ad pcedẽtẽ. d. q̃ ducẽ ad ea que sunt sic iprobabilia. i. ẜm plures uel ẜm sapiẽtes idem erit qd̃ ducẽ in eã ɔ̃rietatẽ que est ẜm nãm et ẜm ueritatẽ et ẜm legẽ: qr lex est opinio pluriũ: sȝ sapiẽtes dicunt ẜȝ nãm et ẜȝ ueritatẽ. Ultimo epilogat circa determinata dicens. q̃ ea que sunt extra opinionem ex his locis i. ex his documentis oportet querere. Cap. X.

De facere nugari quid dicimus: nugari iam monstrauimus.

¶ In pte ista determinat pħs de meta nugationis. et duo facit. qr p° supponit ex pcedẽtib⁹ qd̃ sit nugari. 2° ex suppõne facta inuestigat documẽta ad talẽ metã. ibi ⌊ Oẽs aũt hᵉ. ⌋ Dicit g̃ q̃ qd̃ȝ est de facẽ nugari: sȝ qd̃ dicimus eẽ nugari iã mõstrauim⁹ in p° hui⁹ lib'. iõ sup. neẽ est h̃ supponẽdũ. Deide cũ. d.

¶ Oẽs aũt hᵉ ofones h̃ uolũt facere si nihil differat nomẽ uel ofonẽ dicere.

¶ Ex suppõne ei⁹ qd̃ est nugari iuestigat documenta ad metã nugatiõis. nisi eni sciremus qd̃ est nugari nõ possemus scire quõ ɔ̃tingit uenari nugationeȝ. supposito g̃ qd̃ est nugari: habemus idoneitatẽ ad iuestigãdũ documẽta p que arguimus q̃ aduersarius nugať. duo g̃ facit. qr p° ponit documẽta p que fit nugatio ṽa. 2° p que fit appens. 2° ibi ⌊ Videnť aũt facẽ. ⌋ Ad euidẽtiã pmeptis sciẽdũ q̃ sicẽ in fallacia ẜm plẽs iterrogatiões ex suppositiõe alicui⁹: ut supponẽdo eodẽ mõ diffinnri aliqd in singulari et in plurali ɔ̃tingebat fieri uex elẽchũ: sic in meta nugatiõis supponẽdo q̃ idẽ significet nomẽ p se sũptũ et alteri ɔ̃iunctũ: uel qd̃ idẽ significet nomẽ qd̃ ofo: ducit qs ad uerã nugationẽ. duo g̃ facit. qr p° aĩt pmittẽdã esse hãc suppõnẽ. 2° qd̃ dixerat manifestat p exẽpla. ibi ⌊ Duplũ aũt. ⌋ Dic g̃ q̃ oẽs hᵉ ofones. que sup. dicẽde sũt uolũt h̃ facẽ. i. uolũt ducẽ ad uerã nugationẽ. si sup. supponať q̃ nihil differat dicẽ nomen p se sũptũ et dicẽ ofonẽ uel nomẽ p se sũptũ uel alteri cõiunctũ. ¶ Notãdũ aũt q̃ differt dicẽ nomẽ p se sũptuȝ et dicẽ ipm ut facit ofonẽ: et est ɔ̃iunctũ alteri: nã dupluȝ p se sũptũ dat itelligẽ dimidiũ: sȝ si duplũ ɔ̃iungať cũ dimidio nõ ulterius dat itelligẽ dimidiũ: si g̃ nõ differret duplũ p se sũptũ: et duplũ ɔ̃iunctũ dimidio. tũc dupluȝ ɔ̃iunctũ dimidio daret itelligẽ dimidiũ: sicut dat ipsuȝ itelligẽ p se sũptũ cũ nõ ɔ̃iungiť illi. eẽt g̃ nugatio dicẽdo duplũ dimidiũ. qr bis poneret ibi dimidiũ. et qd̃ dcm̃ est de relatiuis ṽitatẽ hẽt in p se passiõib⁹. si eni simũ ɔ̃iunctũ naso daret itelligẽ nasuȝ sicut dat ipm itelligẽ p se sumptũ. tũc dicẽdo nasus simus esset ibi nugatio. eẽt eni dicere nasus nasus cauus. Deinde cum dicit.

¶ Duplũ aũt et dimidij duplũ idẽ: si g̃ ẽ duplũ dimidij duplũ erit dimidij dimidij duplũ: et rursũ si p duplo duplũ dimidij põať ter erit dcȝ dimidij dimidij dimidij duplũ.

¶ Ex suppõne pdicta. vȝ. q̃ nõ differat dictio: ut est ibi nomẽ. i. ut sumiť p se: et ut fac ofonẽ. i. ut ɔ̃iungiť alteri. docet ducẽ ad uerã nugationẽ. et duo facit. qr p° docet h̃ in relatiuis. 2° in p se passiõib⁹. ibi ⌊ Ex quotcũq; ɔ̃iecta. ⌋ Circa p̃ᵐ tria facit. qr p° docet h̃ in relatiuis ẜm se. 2° in relatiuis ẜȝ suũ genus. 3° ɔ̃cludit hoc ueritatẽ hẽe in oĩb⁹ relatiuis. 2ª ibi ⌊ Et putas est ɔ̃cupiscẽtia. ⌋ 3ª ibi ⌊ Sũt aũt hᵉ ofones. ⌋ Cõtinueť autẽ sic. suppositũ est idẽ sig̃re nomen et ofoneȝ: uel idẽ sig̃re nomẽ p se sũptũ et ɔ̃iunctũ alteri. qd̃ si ita est: idẽ erit duplũ p se sũptũ et duplũ ɔ̃iunctũ dimidio: si g̃ duplum est dimidij duplũ. i. si p loco dupli põt accipi duplũ dimidij bis poneretur ibi dimidiũ. et erit dimidij dimidij duplũ. et rursum si p duplo ponať dupluȝ dimidij. ter erit ibi dictuȝ dimidiũ. erit eni dimidij dimidij dimidij duplũ. Notãdũ aũt q̃ si semp p duplo possumus accipere duplũ dimidij. poterimus arguẽ ifinitã nugationẽ. ifinities eni poneť ibi dimidiũ. Deinde cum dicit.

¶ Et putas est ɔ̃cupiscẽtia delectationis: h̃ aũt est appetit⁹ delectatiõis: est g̃ ɔ̃cupiscẽtia appetit⁹ delectationis delectationis.

¶ Ponit 2ᵐ exẽplũ in relatiuis ẜm suũ genus. d. putas sup. q̃ bñ dcm̃ sit ɔ̃cupiscẽtia delectatiõis. si rñdeať q̃ bñ dicať q̃ h̃. i. ɔ̃cupiscẽtia est appetit⁹ delectatiõis. cõcupiscẽtia g̃ delectationis nihil aliud est q̃ȝ appetitus delectationis. et ita nugatio. ¶ Notãdũ aũt q̃ appetitus est q̃si genus ad ɔ̃cupiscẽtiã. appetit⁹ eni diuidiť in appetitũ sensitiuuȝ et intellectiuum. appetitus autem sensitiuus rursus diuiditur in irascibilem et concupiscibileȝ. si ergo concupiscentia est ad aliquid. qr appetitus est ad aliqd seqtur q̃ cõcupiscentia sit relatiuuȝ. qr suũ genus est relatiuũ. ¶ Notãdũ ẽt q̃ ɔ̃cupiscẽtia

dat itelligere delectationē: sed ꝯiuncta delectatiōi nō ulterius dat itelligere eā. iō dīo. ꝯcupia delectationis nō est ibi nugatio nisi supposito ꝙ idē significet nomē qd̄ oro: ⁊ ꝙ non differat ꝯcupia per se sumpta: ⁊ ut est ꝯiuncta huic genitiuo delectationis. Deide cū dicit.

Sunt aūt oēs hi⁹ orones ⁊ in ad aliqd: quecūq; nō solū gn̄a: ſ ⁊ ipa ad aliqd dr̄ ⁊ ad idē ⁊ vnū assignant: ut appetit⁹ alicu ius appetit⁹: ⁊ ꝯcupia alicui⁹ ꝯcupia: ⁊ du plū alicui⁹ duplū: ⁊ duplū dimidij.

Oñdit ꝙ in oib⁹ relatiuis cōmittit nugatio supposita suppōne p̄dicta. d. ꝙ h⁹ orones ducentes. s. ad nugationez sunt oēs que dicte sunt. ⁊ subdit ꝙ in ad aliqd quecūq; nō solū ſm gn̄a: sed ēt ſm seipsa dr̄ ad aliqd s. ad oia relatiua: tā ſm se q̄ ſm suū genus: si assignant vnū ⁊ idē sup. nugationē faciūt: ut appetit⁹. q est alicui⁹ appetit⁹. ⁊ ꝯcupiscentia que est alicui⁹ ꝯcupia. ⁊ duplū qd̄ est alicui⁹ duplū. est eni duplū dimidij. in oib⁹ sup. talib⁹ cōmittit nugatio. Nōandū aūt ꝙ dic Et ad idē ⁊ vnū assignant. q vnū relatiuoꝝ nō dat itelligē aliud nisi determiate assignet ad illd. vult ḡ dicere ꝙ in relatiuis nō q̄cūq; mō acceptis cōmittit nugatio: ſ; ut assignant ad vnū ⁊ idē. i. ut assignant ad aliqd determiatū. q h̄ mō accepta relatiua dant itelligē seipa: ⁊ cōmittit ibi nugatio supposita suppōne p̄dcā. Ex quo appet. q ala nō determiate dr̄ relatiue ad auē q̄ntūcūq; supponat ꝙ idē significet nomē qd̄ oro non ibi erit nugatio. dicēdo ala auis. Notādū ēt ꝙ cū ꝯcupia videat ēē relatiuū ſm suū genus. duplū vo sit relatiuū ſm se. iō in talib⁹ exēplificauit ut oñdat in oib⁹ relatiuis cōmitti nugationē si determiate ⁊ debite assignant p̄supposita suppōne p̄dicta. Deide cū dicit.

Et q̄rūcūq; subiecta cū nō sint aliqd oino q̄rū sūt hit⁹ aut passiōes: aut aliqd hi i orone eoꝝ cū designant p̄dicatoꝝ de his.

Hic oñdit idē vitatē hēre in per se passionibus. ⁊ duo facit: q p̄mo ꝓponit qd̄ intēdit. 2° manifestat qd̄ dixerat per exēplū: ibi. Ut abundans est ibi nūerus. Dicit ergo ꝙ subta quorūcūq; accidentia cū nō sint ad aliqd oino. i. p̄ter hoc ꝙ sint relatiua: si illorū subiorū p̄dicta accn̄tia sunt hit⁹ aut passiones aut aliqd h⁹ ut dispōnes. ⁊ in rōne. i. in diffōne eoꝝ p̄dicatoꝝ. i. illoꝝ accn̄tiū cū designant ul cū figūtur: ut hēt correctio greca de his. i de subiectis. sup. in talib⁹ hēt fieri nugatio. Notādū aūt ꝙ accn̄tiū q̄dā sunt per se: q̄dā vo per accn̄s. in diffōne accn̄tiū p se ponunt subiecta. s; i diffōne accn̄tiū per accn̄s. ſm ꝙ talia sunt subiecta nō cadūt utrū aūt nulla sint accn̄tia talia. ita per accn̄s quoruz nō sint aliq subiecta per se nō est p̄ntis speculatiōis. sufficit aūt ad p̄ns scire ꝙ in diffōne accn̄tiū per se ponūtur subiecta: nō aūt in diffōne accn̄tiū per accn̄s nō cadit subm: ut ergo p̄hs oñderet ꝙ nugatio cōmittit in accidētib⁹ per se: ⁊ nō in per accn̄s: dixit nugationē ꝯtingere in illis accn̄tib⁹ que sic sunt hitus: aut passiones aut dispōnes subioꝝ: ꝙ tn̄ i rōne eoꝝ ꝯdesignant de his i. sit mētio de subiectis. Deinde cum dicit.

Ut abundās est numerus mediū hñs: est aūt numerus abundans: est ergo numerus numerus medium habens.

Manifestat qd̄ dixerat per exēpla. ⁊ duo fac. q p̄° adducit ad ꝓpositū exēplū mathematicū. 2° exēplū n̄ale. ibi. Et simuz. Dicit ergo ꝙ abundans. i. nūs impar est nūs mediū hñs. est aūt nūs abūdans. i. in abūdāti ⁊ in impari itelligit nūs. bis ergo dicit ibi nūs. abundās ergo nūs est nūs nūs mediū hñs. Notandū aūt ꝙ par nūs diuisus in duo eq̄lia nihil remanet mediū. de rōne eni paris est ꝙ possit diuidi in duo eq̄lia: ut vult Boe⁹ in arismetrica sua. Impar aūt cū diuidit in duo eq̄lia: diuidentia nō euacuāt totum diuisuz: sed in medio remanet vnitas. ideo dicit impar ēē numerus medium habens. Deinde cum dicit.

Et si simū cauitas naris est: est aūt naris simū: est igit naris naris caua.

Oñdit hoc idē per exēplū n̄ale dicēs. ꝙ simū est cauitas naris. est aūt sima naris. i. in simo itelligit naris siue nasus. bis ergo ponet ibi naris. iō cōcludit. erit ergo naris sima: siue naris naris cauitas.

Dubitaret forte aliqs. utrū posito vno relatiuoꝝ ut est ꝯiūctū alteri det itelligē alterū: ut utrū duplū ꝯiūctū dimidij det ulteri⁹ intelligē dimidij. Dōm ꝙ tota cā q̄re vnū relatiuoꝝ dat itelligē reliquū est ordo ul dependētia vni⁹ ad alteꝝ. Intellect⁹ eni nō pōt itelligē aliqd ordiatū ad aliō uel dependēs ab alio nisi itelligat illud ad qd̄ ordiat ul a q̄ dependet. Inde est ḡ ꝙ relatiua sunt sil n̄a. i. n̄alr intelligētia. ut vnū est de itellectu alteri⁹. si ḡ ordo ⁊ dependētia est cā ꝙ vnū relatiuoꝝ det itelligē aliō: qn̄ relatiuū sumit per se. q ille ordo ⁊ illa dependētia nō est terminata: de necītate dat itelligē reliquū relatiuū: s; si accipiatur relatiuū alteri ꝯiūctū: q illa dependētia iā est terminata nō ulteri⁹ dat itelligē reliquū. duplū ḡ p se sūptū: q dic aliqd hñs ordinē ul dependētiā ad dimidiū. iō dat itelligē dimidiū: s; si dicat duplū dimidij: nō ulteri⁹ ibi itelligit dimidij: q illa dependētia iā ē terīata.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utꝝ ꝓpria passio ꝯiuncta subō det ulteri⁹ itelligē subm. Dōm ꝙ obm itellect⁹ est qd̄ qd est ⁊ p̄mū qd̄ apprehēdit ab itellectu est ens ul ēē. Cuz ergo accn̄tia nō sint entia nisi q sunt entis: accn̄s nō poterit ēē obz itellect⁹ nisi ut hēt ordinē ⁊ dependentiā ad subm: cū nec sint quid nec sint ens: nisi q sunt aliqd entis: ut q sunt aliqd subi: sicut ergo ordo uel dependentia vnius relatiui ad aliud est cā q̄re vnū dat itelligē reliquū. sic ordo ul dependētia accn̄tis ad subm est cā q̄re accn̄s dat itelligē ꝓpriū subm. Si ergo accn̄s sumat per se dat intelligere ꝓpriū subm. sed si cōiungat ei nō ulterius dat intelligere ipm. q illa dependētia iā est terminata. simum ergo per se sumptū dat intelligere nasum. sed dicendo nasus simus nō ulterius itelligit ibi nasus.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utꝝ spēs ꝯiuncta gn̄i det itelligere genus: ut utrū dōo aial hō: hoc ꝙ dico hō det ulterius itelligere aial. Dōz ꝙ nō est eadē cā q̄re relatiua sunt de itellectu relatiuoꝝ. uel subiecta sunt de intellectu accn̄tiū: ⁊ q̄re gn̄a ⁊ supiora sunt de itellectu iferioꝝ: nā relatiuū est de itellectu relatiui: ⁊ subm de itellectu accn̄tis pp ordinē ul dependētiā ut dictū est. iō talia nō apposita intelligūt. apposita vo nō ulteri⁹ dant itelligi: q ille ordo ul dependētia iā est determiata: sed supiora sic sunt de itellectu iferioꝝ nō solū pp dependētiā: sed ēt pp idētitatez realez. q̄ntūcūq; ergo illa dependētia sit termiata. tn̄ q semp manet realis idētitas semp iferi⁹ dat itelligē suū supi⁹. hō ergo per se sumpt⁹ dat itelligē aial: ⁊ hō ꝯiūct⁹ aiali semp dat itelligē aial. Sciēdū tn̄ ꝙ de hac mā in quibusdā nr̄is editionib⁹ theologicis diffusi⁹ diximus ubi distiximus ꝙ alr aliqd est de itellectu alteri⁹ q ul est de itellcu p̄° ul 2°. de itellcu eni p̄° sūt oia ea que realē idētitatē hñt ad ea de quoꝝ sūt itellcu: s; de itellcu scd̄ario dr̄ illa ēē que nō hñt realē idētitatē ad alia: s; pp ordinē aliquē ul pp aliquā dependētiā itelligunt in illis. s; ḡ hūc modū loquēdi supiora sunt de itellcu p̄° iferioꝝ: s; subiecta respectu accn̄tiū ⁊ relatiua respectu relatiuoꝝ sunt q̄si de itellcu scd̄ario. Inde est ḡ ꝙ sine s

feriora accipiant per se: siue ut sunt cōiūcta superiorib⁹: siue qualitercūq; aliter semp dat intelligē superiora. nā cuz talia sint de intellectu eoꝝ p se ꝛ p̄° nullo mō pūt accipi inferiora qn dent intelligere superiora: sꝫ in accñtib⁹ ꝛ relatiuis nō sic. respectu quoꝝ accipit intellect⁹ qn̄ scdari⁹. semp ḡ loco hoīs pōt accipi aial rōnale: qꝛ ipa essentia hoīs nihil est aliud q̄ꝫ rōnale aial. aial enī rōnale ē diffō hoīs simpl'r ꝛ nō p additamēta: sed non semp loco sim̄ possum⁹ accipe nasuꝫ cauū. nō enī est eadē eēntia nasi ꝛ simi ꝛ nasus cauus nō est diffō simi simpl'r. sꝫ p addi tamēta ut declarat hēt 7° meta^ce. ex h̄ ḡ appet derisoriā eē pōnē dicētiū q si spēs p̄cedat genus est ibi nugatio sꝫ si sequat nō. dicūt enī q si dicim⁹ hō aial nugationē facim⁹. Sꝫ dicēdo aial hō nulla est ibi nugatio: sed h̄ stare nō pōt. dicebat enī q aial rōnale simpl'r est diffō hoīs: ꝛ est idē qd̄ qdditas ꝛ eēntia ei⁹. cū ḡ hō nō possit separi a p̄pa qdditate uel eēntia pro loco hoīs poterit accipi aial rōnale pp qd̄ exp̄ssior est nugatio dicēdo aial hō q̄ꝫ dicēdo hō aial: nā cū dr̄ aial hō. si p hoīe accipiat aial rōnale idē erit q aial rōnale: ꝛ qꝛ stati sic dicēdo. aial cōiūgit aiali: ualde exp̄ssa est ibi nugatio. sed si dicat hō aial. si pro hoīe accipiat aial rōnale idē erit qd̄ rōnale aial: h̄ ḡ nō est ita exp̄ssa nugatio. qꝛ non ita imediate aial ꝛ aial cōiūgunt. In poematib⁹ ḡ ꝛ in ornatis locutionib⁹ ubi pp aliquā uenustatē s̄monis tolerari pōt locutiōis aliq̄lis iprop̄etas sustinet h̄ locutio aial hō: ꝛ excusat p figurā que dr̄ appō: sꝫ semp est improp̄a. tū qꝛ est nugatiua. tū ēt qꝛ ibi duo sb̄stātiua immediate ꝛ sine copulatiōe cōiūgunt. pꝫ ḡ q si spēs cōiūgat gn̄i: siue h̄ fiat a pte ante: ut dc̄o hō aial: siue a pte post: ut dicēdo aial hō. sp est ibi nugatio: ut pꝫ p rōnes p̄dictas. qꝛ si tn̄ uellem⁹ ph̄i auctem h̄re quō est nugatio cū spēs cōiūgit ex pte post: ut cuꝫ dr̄ aial hō sufficiat qd̄ hētur 7° me^ce. ubi dr̄ q si simū eēt spēs nasi. dc̄o nasus sim⁹: eēt ibi nugatio. ¶ Ēt aūt ulteri⁹ dubitādū utꝝ dr̄ia addita gn̄i faciat nugatiōēꝫ: sꝫ qꝛ h̄ ulteriorē tegrit itell'z ꝛ spālē locū hēt in 7° me^ce. iō in aliud tp̄s opponat. qꝛ si ibi cōtigeret nos scribē h̄ ꝛ alia siqua circa istā māꝫ videnf eē dimissa diffusi⁹ traderemus.

2.19.

2.18.

2.18.

Alterius forte dubitaret aliqs quō uerū sit q nō idē significat nomen qd̄ oratio.

¶ Dōm q ut clarius patebit in scdo ubi soluet ad nugationē: significatio noīs dupl'r pōt accipi. p̄prie. ꝛ large. p̄prie aūt illud est de significatione noīs qd̄ p̄ncipaliter iportat per ipm. large aūt ꝛ mār'r pōt eē de significatione noīs qcqd est de itellectu ei⁹. ꝛ sicut dupl'r pōt accipi significatio noīs. sic dupl'r v̄itatē hēt q nō idem sigt nomē ꝛ ōro: nā si accipiat p̄prie nomē nō sigt idē qd̄ ōro. qꝛ p̄ncipal'r per nomē uel per terminū nō iportat ōro uel qd cōplexū: sed qd icōplexū. si v̄o accipiat significatio large: ut dicat significari per nomē qcqd intelligit per ipꝫ. tunc nō est exponēdū q nomē nō significet idē qd̄ ōro. qꝛ nō significat qd cōplexū. pōt tn̄ qd cōplexū eē de itellectu alicui⁹ termini: ut de itellectu simi est nasus cau⁹. accepta ergo significatione large: ut si dr̄ eē de significatiōe termini qcqd itelligit per ipm exponēduꝫ ē q nō idē sigt nomē qd̄ ōro: qꝛ nō idē sigt nomē p se sūp̄tū qd̄ i ōrone positū ul' alteri cōiūctū. naꝫ aliqd est de itell'u noīs p se sūpti qd̄ nō est de itell'u ei⁹: ut est alteri cōiūctū. sim⁹ enī dat itelligē nasuꝫ si nō cōiūgat naso. si tn̄ cōiūct⁹ sit ei nō ulteri⁹ dat itelligē ipm.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū idem significet nomē sūptū p se ꝛ cōiūctū alteri. ꝛ vr̄ q sic. qꝛ cū semp nomē maneat idē semper vr̄ idē sig̃re. ¶ Dōꝫ q ut pꝫ p hita q̄ꝫtuꝫ ad ea que sūt de itell'u noīs p se ꝛ p̄° semp idē sigt nomē p se ꝛ cōiūctū alteri: sꝫ q̄ꝫtū ad ea que sūt de itell'u scdario non idē sigt spēs p se accepta ꝛ cōiūcta gn̄i: sꝫ nō idem sigt accñs p se sūptū ꝛ cōiūctū sb̄o ꝛ refert accipe relatiuꝫ per se: ꝛ ut est cōiūctū alteri relatiuo. qd̄ v̄o dr̄ q sp idēꝫ est nomē p se acceptū ꝛ alteri cōiūctuꝫ. ergo semp idem sigt. ¶ Dōm q lꝫ idē sit nomē. nō tn̄ eodeꝫ mō sumit. ideo nō eodem mō sigt. Deinde cum dicit.

¶ **Uident aūt facē nō faciētes: qn̄qꝫ eo q nō iterrogāt si sigt aliqd p se dictū duplū: aut nihil: ꝛ si aliqd sigt: utrū idē aut diuersuꝫ: h̄ cōclusionē dicūt statim: ꝛ videt eo q nomē idē: sit idem ꝛ significare.**

¶ In pte ista oñdit quō fit nugatio appenter dicens. q opponētes vident qn̄qꝫ facē nugationē: nō tn̄ sunt facientes: eo q sup. in p̄n° disputatiōis nō iterrogāt si duplū. ul' si aliqd aliud h̄⁹ᵒᵈ significet aliqd p se dictū aut nihil. ꝛ si sigt aliqd utrū sup. p se sūptū ꝛ cōiūctū alteri significet idē aut diuersuꝫ: sꝫ sup. absqꝫ tali iterrogatiōe ꝛ absqꝫ eo q supponat q idē significet nomē p se sumptū: ꝛ cōiūctū alteri: uel q idē significet nomē qd̄ ōro: stati dicūt cōnē. i. stati iferūt nugationē ꝛ cōcludūt q fuit nugatio dc̄o duplū dimidy: ꝛ vr̄ b̄n dicē: eo q idē nomē sit duplū p se sūptū ꝛ cōiūctū alteri. ꝛ qꝛ idē nomē ē vr̄ idē sig̃re. ¶ Nōn^m aūt q ut pꝫ p hita lꝫ sit idē nomen duplū p se sūptū ꝛ cōiūctū dimidio: tn̄ qꝛ nō eodē mō accipit nō eodē mō sigt: sed duplū per se sumptuꝫ dat itelligē dimidy. cōiunctū v̄o nō dat itelligere ipm. nisi ergo in p̄n° disputationis supponat q idē significet duplū per se sumptū ꝛ cōiunctū alteri: dicendo duplū dimidy nō facimus nugationē: sꝫ videmur facē.

Dubitaret forte aliqs. utrū cōsiderare de nugatiōe spectet ad sophistā. ¶ Dicendū q ēt ea que sunt de cōsideratione aliaꝝ sciaꝝ sꝫ p̄pria p̄n^a nō est istius artis: cōsiderata tn̄ put in eis reperit appentia ꝛ defect⁹ sūt de cōsideratiōe sophiste. ꝛ qꝛ nugatio aliqn̄ fit. aliqn̄ vr̄ fieri ꝛ nō fit: iō nugatio sub hac rōne accepta pōt eē de cōsideratiōe sophiste. ph̄s ḡ ut ostenderet nugationē esse de cōsideratione sophiste: ostendit q nugatio aliquando fit aliquando videtur fieri: ꝛ non fit. Cap. XI.

s **Oloecismus aūt quale quid est dictum est prius.**

¶ In pte ista docet ducē ad metā soloecismi. ꝛ duo facit. qꝛ p̄° ex p̄cedētib⁹ supponit qd ē soloecismus. 2° hac suppōne facta exequit de itēto. 2° ibi [Est aūt h̄ ꝛ facere.] Dic̄ ergo q q̄le qd est soloecismus. dictū est prius. i. in p̄n° hui⁹ libri: dicebat enī sup q soloecism⁹ est s̄m locutionē barbarā logiçare. Deinde cum dicit.

¶ **Est aūt hoc ꝛ facere ꝛ non facienteꝫ videri: ꝛ facientem non videri.**

¶ Exeqt de itēto. ꝛ tria facit. qꝛ p̄° oñdit hic q cōsiderare de soloecismo p̄t spectare ad sophistā: ꝛ ad dialeticum. 2° oñdit quō magis idonee possum⁹ ducere rñdēteꝫ ad soloecismū. 3° qꝛ videt eē magna cōueniētia iter soloecismū ꝛ figurā dictiōis dat dr̄iam inter ea. 2ª ibi [Sūt aūt oēs.] 3° ibi [Et quodāmō silis.] Ad euidētiā h̄° ptis scīēdū q sic̄ supra dicebat de nugatione q iō est de cōsideratione sophiste qꝛ aliqn̄ fit. aliqn̄ vr̄ ꝛ nō fit. sic dicē possum⁹ de soloecismo q iō ē de cōsideratione sophiste. q aliqn̄ fit: aliqn̄ vr̄ fieri ꝛ nō fit. tria ḡ fac. qꝛ p̄° p̄ponit q sillis aliqn̄ fit aliqn̄ vr̄ fieri ꝛ nō fit. 2° qd̄ dixerat manifestat p exēpla. 3° ex dictis cōcludit cōnē intētā. s. q cōsiderare de soloecismo spectat ad artē sophisticā cū in eo sit assignare apparētiā ꝛ defectū. 2ª ibi [Queādmodū eccilianus.] 3ª ibi [Quādam ḡ qm̄ ꝛ ōrs.] Dic̄ ḡ q ē. i. cōtigit h̄ soloecismū facē: ꝛ cōtigit nō facientē sole^m videri facē: ꝛ faciētē n̄ videri facē. D. c. d.

¶ **Queadmoduꝫ Eccilianus dicit: si ficus**

fit secunde declinationis: nã qui dicit ficus maturas soloecismũ quidẽ facit ſm illuz: nõ videt aũt pluribꝰ: qui vero ficos videt q̃dem sed nõ facit. eodẽ mõ si finis solum masculini generis ſm quosdã: nã qui dicit certã soloecismum facit ſm eos.

¶ Manifestat qd̃ dixerat per exẽpla dicens. ꝙ sicut cecilianus dicit. ficus est scḋe declinatiõis. ⁊ declinatur hic ficus huiꝰ fici. nã si ita est qui dicit ficus maturas soloecismũ facit ſm illũ: nõ vr̃ aũt pluribꝰ. qr̃ ſʒ plures ficꝰ est q̃rte declinatiõis: pp qd̃ accusatiuus p̃lis facit has ficus. ſm ĝ hũc modũ vr̃ ꝙ b̃n dicitur ficus maturas. sb̃dit aũt ꝙ q̃ dicit ficos maturas. vr̃ q̃dẽ ſm p̃les ꝙ faciat soloecismũ ſʒ nõ facit ſʒ cecilianũ. ponit aũt 3ᵐ exẽplũ dicens ꝙ si finis solũ est masculini gn̄is ſm q̃sdã. qr̃ q̃dã ita dicũt eodẽ mõ. sup. poterit ibi ↄtingẽ soloecismꝰ. nã q̃ dicit certã finẽ soloecismũ facit ſʒ eos. q. s. ponũt finẽ eẽ masculini gn̄is tm̃. ¶ Notãdũ aũt pħʒ tria dixisse de soloecismo. pꝰ qr̃ aliqñ fit. 2ᵒ qr̃ vr̃ ⁊ nõ fit. 3ᵒ qr̃ fit ⁊ nõ vr̃. ſm h̃ posuit tria exẽpla: nã supponẽdo opionẽ ceciliani q̃ dicit ficꝰ maturas soloecismũ facit: ſʒ nõ vr̃: qui vero dicit ficos maturas vr̃: ſʒ nõ facit sic ẽt supponẽdo ꝙ finis sit masculini gn̄is q̃ dicit certã finẽ facit soloecismũ: ⁊ ẽt vr̃ facẽ qr̃ finis ex mõ ꝓlatiõis vr̃ magis sonare in masculinuz q̃ʒ femininum. ¶ Notãdũ ẽt pħm nõ curare de exẽplo. qr̃ ficus est 2ᵉ ⁊ 4ᵉ declinatiõis. pp qd̃ accusatiuus p̃lis facit ficos ⁊ ficus: ſʒ forte magis est 2ᵉ declinatiõis ut stat ꝓ arbore: ⁊ magis 4ᵉ ut stat pro fructu: vl̃ forte h̃ est ſm antiquã grãmaticã ꝙ ficus sit 2ᵉ declinatiõis: ut stat ꝓ arbore. antiq̃ eni dicebãt arborẽ fici. moderni aũt tam ꝓ arbore q̃ʒ pro fructu utunt̃ ficu ut est 4ᵉ declinationis sic etiã ⁊ finis nõ est masculini gn̄is tm̃: sed est gn̄is incerti. declinatur eni hic uel hec finis. Deinde cum dicit.

¶ Manifestũ ergo: q̃m ⁊ ars q̃dã hoc põt facẽ: eo ꝙ multe orões nõ colligẽtes soloecismũ: vr̃r sillogizare velut in elẽchis.

¶ Ex dictis ↄcludit ↄnẽ itẽtã. nã si in soloecismo iuenit̃ appẽtia ⁊ defectꝰ qr̃ aliq̃s fit ⁊ nõ vr̃. aliq̃s vr̃ ⁊ nõ fit. manifestũ est ergo: q̃m ars quedã ut sophica põt facẽ hoc. s. soloecismũ eo ꝙ multe orones nõ colligẽtes. i. nõ sunt sillogiçantes soloecismuz vr̃r ip̃m sillogiçare velut in elẽchis. q. d. ꝙ sicut de elẽchis appentibꝰ h̃ẽt eẽ ars sophica. sic de soloecismis poterit eẽ ars sophica. qr̃ in eis eẽ potest appentia ⁊ defectus.

Dubitaret forte aliq̃s quõ diuẽsimode h̃ẽt ↄsiderare de soloecismo grãmaticus ⁊ sophista. ¶ Dõm ꝙ grãmaticus de soloecismo cõsiderat inq̃ntũ obuiat ꝓpriis p̃ncipiis siue ꝓpriis regulis ipsiꝰ grãmatice. vñ ab eo sic diffinit̃ ꝙ soloecismus est vitiũ in ↄtextu ptiũ orõnis ↄ̃ regulas artis grãmatice factũ: ſʒ s sophista ↄsiderat soloecismus inq̃ntuʒ apparẽter sillogiçat̃ ⁊ ꝓut videt̃ fieri ⁊ nõ fit.

Ulterius forte dubitaret aliq̃s. utrũ spectet ad dialeticũ cõsiderare de soloecismo. ¶ Dõm q̃ cũ sophista seruiat dialetice: ⁊ sit quedaʒ obligatꝰ eiꝰ ẽt ut s̃ sufficiẽter tãgebat̃: q̃cq̃d spectat ad sophistã ↄsiderare utẽdo ⁊ faciẽdo spectat ad dialeticũ ↄsiderare tradẽdo artẽ ⁊ doctrinã. ars ĝ sophica põt h̃ facere. qr̃ põt apparẽter sill'are soloecismũ. ars vero dialetica põt de h̃ tradẽ doctrinã ⁊ artẽ. Deide cuz dicit.

¶ Sũt aũt pene oẽs apparẽtes soloecismi ſm hoc: ⁊ q̃m casus neq̃ʒ masculinũ neq̃ʒ femininũ indicat: sed neutrum.

¶ Ostẽdit quõ magis cõmodẽ vl̃ quõ magis appẽter h̃ʒ fieri soloecismus. ⁊ tria facit. qr̃ pꝰ ostẽdit ꝙ magis apparẽter fit ſm neutrũ genꝰ. 2ᵒ ex h̃ docet sill'are ⁊ facẽ soloecismũ. 3ᵒ docet ip̃m cauẽ. 2ᵃ ibi ⌊ Dato ĝ sepe. ⌋ 3ᵃ ibi ⌊ Opʒ aũt ꝓmutari. ⌋ Circa pᵐ duo facit. nã pꝰ ꝓponit qd̃ itẽdit. 2ᵒ assignat cãz dicti ibi ⌊ Nã h̃ masculinũ. ⌋ Dicit ĝ ꝙ fere oẽs appentes soloecismi sũt ſm h̃. i. ſm neutrũ genꝰ: qd̃ sig̃tur ꝑ h̃. ⁊ hꝰⁱ soloecismi tũc sup. ↄtigũt q̃ñ casus neq̃ʒ idicat masculinũ neq̃ʒ femininũ: sed cõfundit utrũq̃ʒ ⁊ indicat neutrũ. q. d. ꝙ in casibus indicantibꝰ neutrũ genus potissime cõtingit soloecismus. Deinde cum dicit.

¶ Nã hic masculinũ significat: hec autẽ femininũ: hoc vero vult q̃dẽ neutrum significare. Sepe autẽ significat ⁊ illa utraq̃ʒ: ut q̃d est hoc: calliopea: lignũ: coriscus ergo masculini ⁊ feminini differũt casus oẽs: neutri aũt alij quidẽ alij aũt non.

¶ Assignat cãz dicti dicẽs. ꝙ h̃ significat masculinũ. hec femininũ. hoc vero neutrũ vult significare. ⁊ subdit ꝙ sepe neutrũ sig̃t utraq̃ʒ illa. i. ↄfundit tã masculinũ q̃ʒ femininũ: ut si querat̃ q̃d est h̃. põt r̃nderi est calliopegia que est femininũ: vl̃ lignũ qd̃ est neutrũ: uel coriscꝰ qd̃ est masculinũ. ⁊ qr̃ neutrũ sic ↄfundit oẽ genꝰ: ⁊ ẽt ↄfũdit casus. qr̃ nõ ita h̃ẽt casus distictos: ut masculinuz ⁊ femininũ. iõ aptius per neutrum fit soloecismus apparẽs. ideo sb̃dit ꝙ ergo masculini ⁊ feminini differũt casus oẽs. neutri aũt alij q̃dẽ casus differũt. alij vero nõ. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ lr̃ ĝ masculini ⁊c. seq̃t ex p̃dictis: nã h̃ sig̃t masculinũ. hᶜ femininũ. h̃ neutrũ: tñ in h̃ ꝓnoie hic hec hoc masculini ⁊ feminini sunt oẽs casus distincti. qr̃ nunq̃ʒ sunt ibi duo casus designãtes masculinũ uel femininũ genꝰ: q̃ h̃ẽant silẽz terminationẽ. In neutro aũt nõ sic. seq̃t ĝ ex dictis ꝙ masculini ⁊ feminini casus p̃nt dici differre oẽs. neutri vero alij q̃dẽ differũt. alij vero nõ. ¶ Notãdũ ẽt ꝙ masculini ⁊ feminini dr̃r differre oẽs casus: nõ ꝙ in oibꝰ noibꝰ ita se h̃ẽat: ſʒ qr̃ h̃ põt forte ↄtigere. in neutro aũt nunq̃ʒ h̃ ↄtigit. qr̃ sp̃ noiatiuus accusatiuus ⁊ uocatiuus ↄueniũt: vl̃ possumus dicere ⁊ meliꝰ ꝙ nõ sunt aliq̃ duo casus q̃ de necessitate ↄueniãt: ex eo ꝙ designãt masculinũ uel femininũ: nã in talibꝰ magis est ↄueniẽtia casuũ ex declinatiõe q̃ʒ ex gn̄e. ⁊ idẽ est ꝙ in aliq̃bꝰ talibꝰ aliq̃ñ ↄtingit gtũs cũ uocatiuo. aliq̃n vero gtũs cũ datiuo. aliq̃ñ datiuus cũ ablatiuo ſm ꝙ diuersimode variat̃ declinatio uel ſʒ ꝙ uariant̃ ille grãmaticales regule. ꝓ se ĝ loquẽdo masculini ⁊ feminini differũt casus oẽs qr̃ in talibꝰ gn̄ibꝰ ſm ꝙ hꝰⁱ sunt nõ h̃etur aliq̃ ↄueniẽtia casuũ sed in neutro ẽt ꝑ se loquẽdo cõueniũt aliq̃ casus: quia neutrũ genus ſm ꝙ hꝰⁱ cõfundit noiatiuũ accusatiuũ ⁊ uocatiuũ: qd̃ pʒ: qr̃ in oibꝰ gn̄ibꝰ neutris sẽper repit̃ cõueniẽtia hoꝝ casuũ. Deide cum dicit.

¶ Dato ĝ sepe hoc sillogizãt quasi dictum sit hũc: sill'r ⁊ aliũ casuz pro alio. Paralogismus aũt fit: eo ꝙ cõe sit hoc pluriũ casuum: nã hoc significat q̃ñq̃ʒ quidez hoc: quandoq̃ʒ aũt hunc.

¶ Docet sill'are soloecismuz dicẽs. ꝙ sepe dato h̃. i. dato noiatiuo sillogiçãt q̃si dictũ sit hũc. i. q̃si datꝰ vl̃ dictꝰ sit accusatiuus. sb̃dit aũt ꝙ sill'r sup. ↄtigit sill'are aliuz casuz ꝓ alio. est ĝ h̃ doctrina ꝙ possumꝰ in neutro facẽ soloecismũ sillogiçãdo vnũ casuz ꝓ alio. assignat autẽ hꝰⁱ cãz. d. ꝙ ꝑalogismꝰ fit in talibꝰ eo ꝙ h̃. i. eo ꝙ genꝰ neutrũ sit cõe pluriũ casuũ. iõ aũt ꝙ h̃. i. genus neutrũ: q̃ñq̃ʒ q̃dẽ sig̃t h̃. i. noiatiuũ: q̃ñq̃ʒ aũt sig̃t hũc. i. accusatiuũ: nã istos duos casus noiatiuũ. s. ⁊ accusatiuũ neu

trũ semp hẽt ꝯsimiles. Deinde cum dicit.

¶ Opʒ ꝑmutatũ qdẽ significare cũ est qdẽ hic: cũ esse aũt hũc: ut est coriscus eẽ coriscũ: ⁊ in femininis silr noib⁹: nã in oibus similiter est ⁊ esse faciẽt differentiã.

¶ Õndit quõ ꝯtigit cauẽ soloecismũ dicẽs. q si uolum⁹ cauẽ soloecismũ opʒ hᵒˢ casus ꝑmutati signare. qr cũ est qdẽ h. i. cũ idicatiuo sumat ntũs: cũ eẽ aũt hũc. i. cũ infinitiuo sumat acctũs: ut est corisc⁹ qʒtũ ad idicatiuum cui supponit ntũs: ⁊ eẽ coriscũ qʒtũ ad ifinitũ cui supponit acctũs: ⁊ in feminino silr ut est musa eẽ musam: nã in noib⁹ oib⁹ cuiuscũqʒ gñis stat est ⁊ eẽ. i. idicatiu⁹ ⁊ ifinitiuus. silr faciet dĩã. i. faciet distinctionẽ icer dictos casus. possumus ergo cauere soloecismũ quãtuʒ ad casum noiatiuũ ⁊ accusatiuũ: si coniungamus eos uel cũ indicatiuo uel cũ ifinitiuo: qr tunc opʒ talia distincte supponere. Deinde cum dicit.

¶ Et qdãmõ silis est in his soloecism⁹ elẽchis q dñr ꝫ q nõ silia silr: nã queadmodũ in reb⁹ illi⁹ sic his in noib⁹ accidit soloecismũ facẽ: nã hõ ⁊ albũ: ⁊ res ⁊ nomẽ.

¶ Ut dicebat hic: dat dĩã inter soloecismũ ⁊ figurã dictiõis dicẽs. q qdãmõ silis est soloecismus in his elẽchis q dñr ꝫm q nõ silia iterptant silr. i. q dñr ꝫm figurã dictionis: ut hẽt greca correctio. q. d. q soloecism⁹ hẽt silitudinẽ cũ figᵃ dictionis: ꝫ sup. differt ab ea: nã queadmodũ illic. i. in fallã figᵉ dictiõis fit deceptio in reb⁹ sic his. i. orõnib⁹ barbalogiçãtib⁹ accidit facẽ soloecismũ in noib⁹. nã tã homo qʒ albũ est res: ⁊ nomẽ ⁊ ut talia dicũt res. cõmittit ibi figura dictionis: ꝫ ue sunt noia cõmittit soloecismus. est ĝ dĩa iter ꝑdicta: qr soloecismus fit in noib⁹. ꝫ figura dictionis in reb⁹.

Dubitaret forte aliqs. qr non vʒ q figura dictionis fiat in reb⁹. nã cũ sit fallã in dictione hẽt fieri in noib⁹ nõ in reb⁹. ¶ Dõm q in fallã est duo ꝯsiderare. s. cãm appentie ⁊ defect⁹ in fallacijs ergo in dictiõe cã appentie est ex uoce: sed cã nõ existẽtie ⁊ defect⁹ ẽ ex significato. uł ex re. ꝯtingũt enĩ hᵒⁱ fallẽ: ut supi⁹ dicebat eo q eisdẽ noib⁹ nõ idẽ significam⁹. nõ ĝ est dĩa iter fallas in dictione ⁊ ex dictione: q in fallacijs in dictiõe nõ fit defect⁹ in reb⁹ uel in sigto: sed qr in illis ꝑnᵐ decipiẽdi sumit ex re. i istis ãt ex uoce. si ĝ fiat talis ꝑalogismus eẽ aĩal coloratũ ẽ albũ: hõ est aĩal coloratũ. ĝ hõ est albũ. hec est figᵃ dictionis ⁊ soloecism⁹: nã albũ ⁊ hõ sunt noia incʒtũ ꝑferũtur. res vᵒ sunt qʒtũ ad sigta. si ergo dicẽdo hõ albũ attẽdat incõgruẽtia qʒtũ ad ipaʒ ꝑlationẽ. cõmittit ibi soloecismus q est vitiũ ꝑlationis: ꝫ si attẽdat icõgruẽtia qʒtũ ad ipa sigta est ibi figura dictionis: nã ꝯiungẽdo vnũ genus alteri nõ solũ est icõgruitas in ꝑlatione qr est ꝯtra regulas artis grãmatice qb⁹ obuiat soloecismus: sed ẽt resultat incõgruitas in ipsis reb⁹. qr per h arguit res eẽ alteri⁹ gñis qʒ sint. hẽt aũt aliã rõnez qre figura dictionis di esse in reb⁹: soloecismus vᵒ in noibus: sed de hoc in ꝓsequẽdo patebit.

Alterius forte dubitaret aliqs quõ se hñt silli sophici ad metas. utrũ per eũdẽ sillʒ sophicũ possint ꝯcludi diuerse mete. ¶ Dõʒ q sillus dicit quendã discursum ⁊ quẽdã motũ disputatiuũ ⁊ terminus hui⁹ mot⁹ est meta. cũ ergo nõ sit icõueniẽs eiusdẽ mot⁹ eẽ plures terminos: dũ tñ ad illos terminos nõ ordinet ille mot⁹ eque ꝑ⁹. Ita nõ est icõueniẽs eiusdẽ silli sophici eẽ pl'es metas: dũ tñ ad illas nõ eque ꝑncipalr ordinet. videmus enĩ q termin⁹ alterationis nõ solũ est forma accñtalis: ꝫ ẽt talis alterationis eẽ pãt termin⁹ formã sbalis: ꝫ nõ eque imediate. calefactio enĩ per se ⁊ ꝑ⁹ ordiat ad calorẽ: ⁊ terminᵒ calefactiõis imediat⁹ est forma caloris: nihilomin⁹ tñ est ẽt talis terminus forma ignis. sic ẽt mot⁹ solis imediate ordinat: ut per eũ aegrat aliqd ubi. ex ꝯñti vᵒ ordinat ad illuminationẽ aeris. sic oẽs silli sophici ꝫm intẽtionẽ sophisticorũ pce se ⁊ ꝑ⁹ ordinant ad redargutionez. ex ꝯñti vᵒ nõ est incõueniẽs eos ordinari ad alias metas.

Alterius forte dubitaret aliqs quõ se hñt de mete ad inuicẽ. ¶ Dõm q iter ceteros metas uilior est redargutio. nã ubicũqʒ est aliq meta ibi põe eẽ redargutio: si rñdẽs dixerit ꝯtrĩ illi⁹ mete ꝫ nõ cõuertit. alicubi enĩ est redargutio ubi nulla alia meta est ꝑ se loquẽdo. sufficit enĩ ad h q qs redarguat q cogat ꝯcedẽ qd ꝑus negauit: uł negare qd ꝑus ꝯcessit. utrũ aũt id qd cogit ꝯcedẽ uel negare sit falsũ uł iopinabile. uel sit ibi soloecism⁹ uel nugatio nihil ad ꝓpositũ. Rursus falsũ ⁊ iopinabile magis uiles sunt qʒ alie due. nã h ꝯcludi pñt ꝑ oẽs fallas: ꝫ soloecismus ⁊ nugatio nõ sic. itẽ ceteras ãt metas nugatio ꝑ paucioꝛes fallas ꝯcludit: imo forte nõ hẽt ꝯcludi nisi ꝑ fallã accñtis. soloecism⁹ aũt ꝑ multas fallas ẽt cõmode ꝯcludi põt. Sʒ ꝑ oẽs fallas forte ipoĩe est ipʒ ꝯcludẽ uł saltẽ nõ apte nec cõmode ꝑ oẽs fallas ꝯcludi habet.

Alterius aũt. qr de redargutiõe ⁊ ẽt de falso ⁊ de iopiabili nõ est dubiũ. quõ per fallas ꝯcludi hñt. ¶ Dubitaret ĝ forte aliqs quõ nugatio ⁊ soloeᵐ⁹ ꝑ fallas ꝯcludunt. ¶ Dõm q nugatio ꝯcludit ꝑ fallam accñtis sic. qcũqʒ dic duplũ dat intelligere dimidij: sed qui dicit duplũ dimidij. dicit duplũ. ergo qui dicit dupluʒ dimidij dat itelligẽ dimidij ergo est ibi nugatio. qr bis dicit ibi dimidij. hic cõmittit accñs. accidit enĩ duplo ⁊ extraneũ est ab eo iquãtũ dat intelligere dimidij q sit ei ꝯiunctũ. qui ergo dicit duplũ dimidij dicit duplũ nõ ꝫm se: ⁊ ut dat itelligere dimidij. Sʒ ut est ꝯiũctũ ei: ⁊ ut ẽrneũ est ab eo q dat itelligẽ ipʒ. soloecism⁹ aũt ꝑ plures fallas cõmitti põt. cõmittit enĩ ꝑ equocationẽ ut oĩs canis est iracũdus. celeste sidus est canis. ĝ celeste sidus est iracũdus: ⁊ ẽt cõmittit ꝑ amphibologiã: ut q tu vides. h tu vides: ꝫ tu vides alba. ĝ tu exñs alba vides. uel vides columnaʒ. ĝ tu exñs columnã vides. sic ẽt cõmittit per cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ. qr in dicto ꝑalogismo: ut supi⁹ diximus nõ solũ est amphibologia: ꝫ ẽt alr ⁊ alr accept⁹ põt eẽ cõpõ ⁊ diuisio. cõmittit ẽt per fallaʒ accñtis: ut oĩs chrĩanus est deuot⁹ uel catholicus. mr tua est chrĩanus. ĝ est deuot⁹ uel catholicus. Qʒ aũt cõmitti possit soloecism⁹ per figurã dictionis nõ hẽt dubiũ: ꝑp qd per oẽs fallas in dictione fieri hẽt. per fallas vᵒ ex dictionez non cõmode sic nisi ꝑut coincidũt cum fallacijs in dictione. ¶ Notãdũ aũt q qr meta redargutiõis coincidit cuʒ oib⁹ alijs. ut appeat dĩ inter quõ sciẽdũ q qui negaret hanc orõnẽ. hõ est albũ: ⁊ fieret ꝑalogismus qui dict⁹ est: oẽ aĩal coloratũ est albũ. hõ est aĩal coloratuʒ. ergo hõ est albuʒ. h est redargutio. si accipiat hoc q dico hõ albũ incʒtũ fuit ꝑus negatũ: ⁊ est ibi soloecismus ꝑut dictiones ille nõ debito mõ cõiungunt. ergo redargutio ẽ ibi. ut hõ ⁊ albũ accipiunt mãliter: ꝑut dicũt aliqd ꝑus negatuʒ: sed soloecismus est ibi magis: ut sunt quedã dictiones indebite ꝯiuncte. ⁊ qr hõ ⁊ albũ mãliter sumpta dicũt quasdã res redargutio fit ibi magis respectu rerũ: ⁊ soloecismus magis respectu noium. ⁊ qr figura dictionis ordinat ad redargutionez. ideo forte dictũ est q figura dictionis fit in reb⁹: soloecismus vᵒ in noibus: ⁊ qd dictuʒ est de soloecismo ⁊ de redargutione. quomõ diuersimode habent fieri in eadeʒ fallã itelligẽdũ est de oibus alijs metis. Ultimo cum dicit.

¶ Manifestũ ergo qm̃ ⁊ soloecismũ tẽtãdũ ex his dictis casibus sillogizare. Spẽs

igit sunt he agonisticarū disputationuʒ: ⁊ partes spērū: ⁊ modi qui dicti sunt.

¶ Epilogat circa determinata. d. ꝙ soloecismū tentās est sillogiçare ex dictis casib⁹. i. ex dictis vijs. uel ex dictis casib⁹. i. ex casib⁹ ꝯfusis: siue ex casib⁹ neutri gn̄is de qb⁹ iā sufficiēter diximus: ⁊ sic epilogatū est q̄ʒtuʒ ad hoc caplʒ de soloecismo. addit aūt q̄ʒtū ad epilogatione oium p̄cedentiū ꝙ spēs. i. mete agonisticarū disputationū h̄ sunt que dicte sunt. s. gnq̄ʒ. sic ēt ptes h⁹ spērū: siue h⁹ metarū q̄ʒtū ad. 13. fallās ⁊ modi argūdi q̄ʒtū ad modos fallaꝝ ūt: qꝛ qdā sunt in dictione qdā extra dictionē. h⁹ aūt modi sunt hi qui dicti sunt. tam enim de metis q̄ʒ etiam de modis fallaciarū ⁊ de partibus earum est determinatum. Cap. XII.

Differt āt nō parꝫ si ordiēt q̄dāmō ea que circa iterrogationē sūt uel lateāt uelut in dialeticis.

¶ Postq̄ʒ phs determiauit de sillis sophicis p quos aliquo mō ꝯcludi pn̄t oēs mete: ⁊ dedit cautelas ad faciliter ꝯcludēdū falsuʒ iopinabile nugationē ⁊ soloecismū. In pte ista dat cautelas ⁊ documēta ad redargutionē. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū ꝙ facilitas ⁊ idoneitas ad redarguēdū duplr pōt accipi. p̄⁹ ex mō iterrogādi. 2° ex datis a r̄ndēte. duplr ḡ est nec̄tū h̄ caplʒ. p̄⁹ qꝛ per ip̄ʒ docemur quō debeamus iterrogare ut facilius possimus r̄ndentē redarguē. 2° per hoc caplʒ docemur quō ex datis a r̄ndēte sim⁹ idonei ad redarguēdū ip̄ʒ. duo ḡ facit: qꝛ p̄⁹ dat necessitateʒ hui⁹ ptis. 2° exequit de itēto ibi. Est ḡ ad redarguēdū. p̄⁹ in duas f̄m ꝙ duplicē necessitatē assignat. 2° ibi. Deide ergo que dicta. Cōtinuet sic: qꝛ sophista p̄ncipalr intēdit redarguere ⁊ nō parū differt si quodāmō ordinent. i. ordinate iterrogent ea que sunt circa iterrogationē: ut lateāt r̄ndētes uelut in dialeticis. nā in dialecticis ut i 8° top. aliq̄ dicta sūt ad h̄ ptinētia. si ergo nō parꝫ dīt modus iterrogādi qꝛ facit latere negociū danda sunt documēta ex hoc sumpta. Deinde cum dicit.

Cap° p̄° de ope r̄ndētis

¶ Deiceps ḡ bis q̄ dicta sūt h̄ p̄muʒ dōm.

¶ Dat 2as nec̄itatē hui⁹ ptis. ꝯtinuet aūt sic. vna nec̄itas hui⁹ capli sumit ex modo interrogādi. alia v̄o nec̄itas sumit ex datis a r̄ndēte. iō ait. deide ḡ. i. post documēta sumpta ex mō interrogādi: ⁊ que dicta sunt a r̄ndente sunt sup. ut expedit accipiēda. ⁊ subdit ꝙ p̄mū dicēdū est h̄. s. de mō iterrogādi. qdā aūt ꝯtinuāt hāc ptē ad p̄cedentē dicētes: ꝙ deinde que dicta sunt. i. post ola p̄dicta: p̄mū dōm est h̄ de mō iterrogādi. p̄⁹ tn̄ expō eo plosior est ⁊ famosior. Deinde cum dicit.

¶ Est ergo ad arguēdū vnū qdē longitudo: difficile eni simul multa cōspicere: ad longitudinē v̄o p̄dictis elemētis utēduʒ.

¶ Premissa nec̄itate hui⁹ ptis ponit documēta ad hanc metā. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū ꝙ si disputādo uolumus r̄ndentē redarguē: duo sunt p̄ncipalr attēdēda. p̄mū est modus iterrogādi ut sciam⁹ debite iterrogare. Deide debem⁹ attēdē que sunt dicta a r̄ndēte: ut ex dictis ab ip̄o: ⁊ ex dictis ei⁹ redarguam⁹ euʒ. duo ḡ facit: qꝛ p̄⁹ docet sumē documēta ex mō iterrogādi. 2° ex dictis a r̄ndēte. 2° ibi. Sophicū aūt ⁊ posito. Sciēdū aūt ꝙ r̄ndētes qdā sunt discoli ⁊ ꝓterui: ⁊ nō intēdūt nisi ꝯdicē. qdā v̄o nō sūt discoli neq̄ʒ ꝓterui. duo ḡ facit: qꝛ p̄⁹ docet sumē documēta ex mō interrogādi ad redarguēdū r̄ndētes coiter. 2° ex h⁹ mō iterrogādi ponit sp̄alia documēta ad redarguēdū discolos ⁊ proteruos. 2° ibi. Ad obuiātes aūt. Circa p̄mū q̄tuor facit f̄m ꝙ q̄tuor documenta ponit. 2° ibi. Unū ḡ festinatio. 3° ibi. Est aūt ira. 4° ibi. Amplī⁹ ꝑmutati.

Dicit ḡ ꝙ ad redarguēdū. i. ad redarguēdū. vnū qdeʒ eltuʒ uel documētū est lōgitudo. difficile est enʒ simul multa ꝯspicē ⁊ iudicare. dicēdo ḡ multa ⁊ faciēdo lōgas oꝛones iuoluemuʒ r̄ndentē: ut ierxgnite ⁊ idoere loquat: ⁊ p ꝯñs redarguat: ⁊ s̄bdit ꝙ ad lōgitudinē. i. ad ꝓlōgādas oꝛones utēdū est p̄dictis eltis de qb⁹. s. dictū est in 8° top. ¶ Notādū āt ꝙ dicit ad arguēdū ut ōndat hāc cautelā ⁊ sequētes deseruire ad argutionē: siue ad redargutionē. cautele eni ḡ h̄ dabunt sp̄alr respiciūt redargutionē. si aūt respiciūt metas alias: h̄ est qꝛ redargutio est q̄si cōis meta ad oēs metas. Deide. c. d.

c°. 7°

¶ Unū v̄o festinatio: nā tardiores minus pretiudent.

¶ Ponit 2^m^ documētū. d. ꝙ vnū aliō documētū uel vna alia cautela est festinatio. nā tardiores ⁊ hebetes cū festinant min⁹ p̄uidēt: ⁊ ita citi⁹ redarguunt. Deiñ cū dīc.

¶ Est āt ira ⁊ ꝯtētio: ꝯturbati eni min⁹ pn̄t ꝯſuat oꝛones: elta āt ire: ⁊ māifestū cū facē qō uelit iniuste agē: ⁊ circa oē ipudētē eē.

¶ Ponit tertiū documentū. d. ꝙ ēt h⁹ eltū est ira ⁊ ꝯtētio. qꝛ debemus ducē r̄ndentē ad irā ꝯtēdēdo cū eo: ⁊ exprobrando ipsuʒ. ⁊ est rō: qꝛ ꝯturbati ⁊ irati minus pn̄t ꝯseruare. i. obſuare oēs ꝯditiones obſuandas: iō citius redarguunt. ⁊ subdit ꝙ elta ire. i. ea que h̄nt eāte ⁊ efficere irā sunt manifestū facere cū. i. r̄ndenteʒ: ꝙ uelit iniuste. i. incōueniēter agere ⁊ r̄ndere: ⁊ circa oīa uelit eē ipudentē ⁊ ꝓteruū. si enʒ talia manifestamus de ipso ꝙ uelit eē ipudens ⁊ iniquus: ducemus ipsuʒ ad iram. Deinde cū dicit.

¶ Amplī⁹ ꝑmutati iterrogatōes ponē: siue ad idē ptes aliqs h̄eat iterrogatiōes: siue ⁊ q̄m sic: ⁊ q̄m nō sic. Sil' enim accidit aut ad plura: aut ad ꝯ̄ria facē obſuationē.

¶ Ponit q̄rtā cautelā: ⁊ duo facit: qꝛ p̄⁹ facit qō dictuʒ est. 2° ex his que dixerat elicit quandā ulem maximā ibi. Oino aūt oīa. Dicit ergo amplī⁹. i. p̄ter hec ꝙ debemus longa dicere. debemus ēt negociū intricare iō ait: ꝙ debemus iterrogationes ponere ꝑmutati: qꝛ debemus miorē silli ponē ante maiorē: ⁊ minorē vni⁹ silli ponere cū maiori alterius silli: ⁊ totū intricate dicere: ⁊ hoc siue ad idē. i. siue ad eandē ptem aliqs h̄eat plures oꝛones. i. plures sillos: siue non h̄eat plures ad eandē ptē: ſʒ vnū h̄eat: q̄m sic. i. ad ptē affirmatiuā. aliū v̄o q̄m nō sic. i. ad ptē negatiuā. qcqd tn̄ ꝯtingat: semp debemus itricare: qꝛ sic faciēdo accidet ipsos r̄ndētes simul facē obſuationes. i. ꝯsiderationes: aut ad plures ꝯnes si habuerimus plures rōnes ad vnā ptē: aut ad ꝯ̄trias: si habeamus vnā rōnem ad partem vnā ⁊ aliā ad contrariam. Deinde cum dicit.

¶ Oino āt oīa q̄ ad occultationē dicta sūt p̄us utilia: ⁊ ad agonistica disputatiōes: nā occultatio est latēdi cā: lateret āt cā falsē.

¶ Elicit ex dictis quādā ulem maximā. nā itricatio occultat negociū. iō ait ꝙ oino sūt utilia ad agonisticas disputatiōes. quecūq̄ʒ dicta sint faciētia ad occultationē p̄us. i. in 8° top. ⁊ est rō: qꝛ occultatio cā latendi. falsē aūt latē uolūt: uel latē est cā falsē: ⁊ cā ꝙ qs redarguat. ¶ Notādū aūt ꝙ posset qui uellet de h̄ facē q̄ntū documētū: ita ꝙ eēnt q̄nq̄ʒ cautele sūpte ex mō iterrogādi respcū r̄ndētiū q̄rūcūq̄ʒ. p̄⁹ ē lōgitudo. 2° festinatio. 3° ira ul' ꝯtētio. 4° ꝑmutatio siue itricatio. 5° occultatio. Sʒ sic distiguēdo has cautelas. 4° nō ꝓp̄e ponet in nūʒ cū 5°: ſʒ se h̄ebit ad eā sic min⁹ cōe ad magis cōe nā oīs itricatio est q̄dā occultatio: ſʒ nō ꝯūtit. D. c. d.

¶ Ad obuiātes āt q̄cūq3 opinā̄t eē ad ofonē: ex negōne īterrogādū uelut ɔ̄riū uelit sumē: aut ouab° ēt ex eq̄ iterrogōnē facē nā cū oubiū ē qd uelit sumē: mi° graues fiūt

¶ Ex mōi īterrogādi uenāt cautelas: nō ɔ̄ rūdētes colter s3 spālr ɔ̄ oiscolos ꝛ ꝓteruos. ꝛ qnq3 fac s3 ꝙ qnq3 ta-les cautelas ponit. 2ª ibi. Et qñ ī ptib°. 3ª ibi. Et in qb° nō oē. 4ª ibi. Et ad sumē ꝓpōnē. 5ª ibi. Ual-de aūt ꝛ sepe. Dic̄ ḡ ꝙ ad obuiātes. i. ɔ̄ obuiātes: siue ɔ̄ oiscolos ꝛ ꝓteruos: q nō itēdūt nisi ɔ̄dicē itterogan-dū est quecūq3 opinā̄t eē ad oionē. i. ad ꝓpositū ex ne-gatiōe. i. p negōnē. uelut si opponēs uelit ɔ̄riū illorū q̄ ꝓponit. aut si nō iterrogam° ex negōne debem° facē i-terrogationē ex equo. i. p oisiūctionē: ut nesciāt rūdē-tes ꝓpositū opponētis. ꝛ sbdit cām h°. o. ꝙ cū oubiū ē gd uelit sumē opponēs min° graues fiūt rūdētes ad i-pediēdū rūdentē ꝛ facili° cōcedūt ꝓpositū. ¶ Notā-dū aūt hāc cautelā spāliter eē cōtra oiscolos ꝙ nō itē-dūt nisi ɔ̄dicē. tales ḡ cū ignorāt gd uelimus: nō sunt ita graues ad cōcedēdū ꝓpositū. Deide cū dicit.

¶ Et qñ ī ptib° ocdit aliqs singlare iducēti uīe: sepe nō iterrogādū: s3 ut ɔcessū utēdū

¶ Ponit 2ª cautelā: ꝛ duo facit: qz p° facit qd dcm̄ est. 2° assignat cām dicēs ibi. Nā qnq3 ꝛ ipsi. Dic̄ ḡ ꝙ qñ rūdēs aliqd dederit sigre ī ptib°. i. ī aliqb° pticularib° iducētī uīe. i. opponētī q itēdit p iductionē ɔcludē uīe sepe. i. frequēter nō est iterrogādū ipz uīe. S3 utēdū est eo tanq3 ɔcesso: ut si ɔcesserit rūdēs ꝙ equ°: hō: leo: aī-nus spirāt nō est iterrogādū: utrū oē aīal spiret. sed ex istis pticularib° ɔcessis debemus inferre uīe ꝙ oē aīal spirat ꝛ uti h uīi: ac si eēt ɔcessuz. Deide cum dicit.

Nā qñz putāt ꝛ ipi ōdisse: ꝛ audiētib° vr̄ ꝓꝑ iductōis mēoriā uelut ñ iterrogata stulte.

¶ Assigāt cāz dicti. nā qz oia singularia nō sūt enūabilia vr̄ sufficē iducē in aliqb° ut ɔcludam° uīe: imo sic facie-do: aliqñ later tā rūdētes q̄ audiētes: sō ait ꝙ qnq3 ipsi rūdētes putāt dedisse. i. ɔcessisse uīe ꝛ audiētib° ꝓꝑ me-moriā iductiōis vr̄ oia pticlaria eē ɔcessa uelut nō in-terrogata stulte. i. iefficaciter. ¶ Notādū aūt ꝙ qz au-ditores ꝛ rūdītes nō sp sunt tāte idustrie ut possint vi-dē qñ iductio est efficax: ꝛ ualet ī oib° singularib°: ꝛ qñ nō. iō est cautela sophica ꝙ cū iduxerim° ī aliqb° singu-larib°: absq3 eo ꝙ iducam° in oib° dicim° ɔcludē uīe: qz tūc rūdētes ꝛ audiētes ob memoriā iductōis facte ꝛ qz credūt illa singularia nō eē iterrogata stulte s3 ef-ficaciter putāt ɔcessuz eē ipz uīe. Deide cū dicit.

Et ī qb° nō noie signt̄ uīe: s3 silitudie utēdū ad h qd expedit. latet eni silitudo plerūq3

¶ Ponit 3ª cautelā. d. ꝙ si uolum° aliqd ꝓbare in his in qb° uīe nō sigt vno noie utēdū est silitudine. i. circū-locutiōe ad h ꝙ expedit ꝛ sbdit cāz: qz silitudo plerūq3 latet. ¶ Notādū āt ꝙ loq p circūlocutionē spītricat negociū ꝛ obnubilat rūdentē: pp qd ista cautela q̄dā-mō ad oia ualet potissime rō locū hēt in his que noia te nescim°: ꝛ q̄ nō hñt noia iposita: qz in talib° vr̄ excu-sari opponēs si p circūlocutionē loqtur. Deīn cū dic̄.

¶ Et ad sumēdū ꝓpōnē: ɔ̄riū oz admittē ingrē: ut si debeat sumē: qm̄ opz p̄ri oia obedire: utr̄ oia optcat obedire parētib° aut oia iobedire: ēt sepe multa: utr̄ multa cōcedēda: aut pauca: magis eni si necesse videbuntur esse multa.

¶ Ponit 4ª cautelā: ꝛ duo fac: qz p° ponit ipsaz cautel-

2° assigāt cāz dicēs ibi. Oppositis eni. Dic̄ ḡ ꝙ assumē-dū est ꝓpōnē. i. ꝓpositū ɔ̄riū. s. iux ɔ̄riū siue cuz ɔ̄rio ꝛ opponētē admittētē. i. recipiētē: ꝛ ponētē vnū ɔ̄riū iux aliō. oz ingrē. q. d. ꝙ faciēda est ingsitio: uel iterroga-tio ponēdo vnū ɔ̄riū iux aliō. est ḡ h cautela ꝙ si uolu-mus aliqd ꝓposiū uł aliquā ꝓpōnē q̄ē a rūdēte debe-mus siī cū illa ꝓpōne assumē ꝓpōnē: ut si opponēs de-beat sumē. i. debeat ꝓbatē: qm̄ oz p̄ri obedire p oia: oz q̄rē utr̄ opteat obedire parētib°: aut oia iobedire. i. ni-hil obedire. h ɔ̄riū assūptū. s. nihil obedire. fac magis appatē ꝓpo^m. vz ꝙ debem° in oib° obedire. ꝛ si oppo-nēs debeat ꝓbare sepe multa ɔcedēda eē p̄ri: oz h sic i-terrogare utr̄ multa ɔcedēda sint p̄ri aut pauca. naz si necē est aiter ā ptē dare pp ɔ̄riū assūptū: magis videbūf multa eē ɔcedēda. ¶ Notādū aūt hāc cautelā potissi-me locū hēe qñ ꝓpo^m qd opponēs ꝓbare itēdit est ꝓba-bile: qz tūc ɔ̄riū qd est iprobabile assūptū iuxta ipsuz facit illō apparē magis iprobabile. Deide cū dicit.

¶ Oppositis eniz iux̄ se ɔ̄rijs: ꝛ maiora ꝛ magna videnf peiora: ꝛ meliora hoib°.

¶ Assigāt cāz dicti. ptinuef sic. assumēdū est ɔ̄riā ꝓpōnē cū ꝓpōne ꝓposita: qz iux̄ se appositis ɔ̄rijs vr̄t maio-ra: ꝛ magna: ꝛ meliora: ꝛ peiora hoib°. mediocre eniz positū iux̄ puū vr̄ magnū: ꝛ mag^m vr̄ maī°. ꝛ bonū iux̄ malū vr̄ meli°: ꝛ malū pei° vr̄. sic ꝓbabile iux̄ iprobabi-le vr̄ ꝓbabili°. cū ḡ ꝓpo^m nr̄z est ꝓba^le debem° ipz as-sumē cū suo oppo^o ut videaf ꝓbabili°. ¶ Notādū āt ꝙ q bn̄ diffinit ɔ̄ria ɔ̄sigt. nō eni bn̄ diffinite possum° cogsē ē vnū ɔ̄rioꝝ altero igrato. vnū ḡ ɔ̄rioꝝ facit ad notitiā alteri°. ɔ̄ria ḡ si siī ponanf qz vnū fac ad noti-tiā alteri°: vnū qdq3 magis appebit id qd ē pp qd ma-lū appebit magis malū: ꝛ bonū magis bonū. D. e. d.

¶ Ualde eni ꝛ sepe fac videri redargui maxie sophica calūnia interrogāni: cū nihil sillogizantes nō iterrogationē faciunt de hoc qd ultimū est: sed ɔclusiue dicunt ue-lut sillogizantes: nō ergo hoc ꝛ hoc.

¶ Ponit 5ª cautelā. nā qz nō oēs ɔspicē pnt ex qb° pre-missis q̄ō sequaf: iō est cautela sophica ꝙ debem° au-dacter ɔ̄nē iferre ex p̄missis dato ꝙ nō sequaf ex illis: iō ait ꝙ ualde ꝛ sepe fac maxie videri facē redargui rū-dentē sophica calūnia iterrogātiū. i. opponētiū. nā cū aliqñ nihil sillantes sint: qz nō accipiūt p̄missas ad q̄s sequaf ꝓpo^m. nō faciūt iterrogationē. ad h ꝙ ultimū est. i. ad ꝓpo^m ɔcludēdū: s3 ɔ̄nē uł ɔclusiue ut h3 greca correctio dicūt uelut sillantes. i. ac si scīter ɔ̄ ex p̄mis-sis. iferūt eni. nō ḡ h q̄rū ad ɔ̄nē negatiuā ꝛ h q̄cū ad affirmatiuā. ¶ Notādū aūt cautelā sophistaꝝ eē cuz p̄mittūt aliq̄s ꝓpōnes: ꝛ ex illis audacter ꝛ sine trepi-datiōe iferūt ɔ̄nē negatiuā. ḡ nō h. uł ɔ̄nē affir^mas ɔclu-dēdo ex illis ḡ h si ɔ̄nes ille nō sequunf ex p̄missis.

S Ophicū āt ꝛ posito iopiato ꝓbaf h qd vr̄ rūdē ꝓposito eo qd vr̄ ex p̄ncipio: ꝛ interrogationē taliū sic facē: utr̄ nbi vr̄. Necē est eni si sit iterrogatio ex qb° sill's est: aut elēchū: aut iopiabi-le fieri aut sile elēcho: cū dat qd elēchū: cū āt nō dat: neq3 videri fateī iopiabile: cuz ɔ̄o nō dat: videri āt fateī elenchi simile.

¶ Positis cautel' ꝛ do^{tis} sūptis ex modis iterrogādi. In pte ista ponit cautelas sūptas ex datis uł ex dcis a rū-dēte. rūdētiū āt gdā sunt magis docti gdā min° docti. duo ḡ fac: qz p° ponit cautelas que magis vr̄t respicē rūdētes idoctos. 2° que magis vr̄t respicē doctos ibi

⌊ Et sic rñdētes. ⌋ circa pᵐ duo fac. sꝫ ꝙ duas cautelas ponit. 2ᵃ ibi ⌊ Amplius quēadmodū. ⌋ pᵃ cautela talis ꝙ qñ rñdēs pōit aliqd īopīabile. debemᵘ ipꝫ cōmēdare ut magis firmet ī suo ꝓpoᵒ: ꝗ scd̄o debemᵘ ab eo q̄rē de oppᵗᵒ eiᵘ qd̄ dixꝫ: q̄ tē qcqd dicat accidet sibi īcōueniēs: ꝛ hᶜ cautela vꝫ maxīe eē sophaꝝ. ī d̄ait ꝙ sophistū docutꝫ est qñ a rñdēte poᵗᵒ aliq̄ īopīᵗᵒ ꝓbate. i. approbaꝛ ꝛ cōmēdaꝛ h qd̄ vꝫ rñdēs rñdē. ꝗ scd̄o ꝓpoᵗᵒ eo qd̄ vꝫ. i. ꝓpoᵗᵒ aliq̄ qd̄ vꝫ ueꝝ: ꝛ est ꝓbaˡᵉ: ꝛ est sup. ꝯriuꝫ ei qd̄ rñdēs dixerat ex pñᵒ: iteꝝ de h ꝓpoᵗᵒ opponēs dꝫ sic facē īterrogatiōnē: utꝝ tibi rñdēti h uel nō. necē est eni si sit talis īterrogatio ꝯtinens ea ex qbᵘ hēt fieri illᵒ ꝯ rñdētē: aut elēchū: aut īopīˡᵉ fieri ꝯ ipꝫ: q̄ cū rñdēs dat. i. ꝯcedit ꝯtīget fieri elēchū. cū āt nō dat nec vꝫ dare fateꝛ aliqd īopīˡᵉ. cū āt nō dat simpˡ sꝫ fateꝛ videri. i. ꝙ sibi vꝫ bñ dcm̄: fit ei elēchi sīlē. i. redarguiꝛ apparēter. ℂ Notādū āt ꝙ cū positū sit rñdente ponē aliqd īopīˡᵉ: ꝛ opponēte ꝓponē ꝯriū illiᵘ: opꝫ ꝓpoᵐ ab opponēte eē aliqd ꝓbaˡᵉ. Si ḡ rñdēs ꝯcedat illud redarguet sꝫ ỽitatē: cū sit ꝯriū dicti suꝫ. Si āt nō ꝯcedat nec dicat sibi videri illd̄ eē bñ dcm̄: q̄ nō fateꝛ illud qd̄ est ꝓbaˡᵉ: ꝯcludeꝛ ꝯ ipꝫ ꝙ fateꝛ īꝓbaˡᵉ. Sꝫ si nō cōcedat simpˡ: dicat tñ ꝙ sibi vꝫ bñ dcm̄ nō redarguiꝛ simpˡ: q̄ nō simpˡ asserit ꝯriū dicti sui. redarguiꝛ tñ apparēter: q̄ asserit apparēter illud. Deinde cum dicit.

ℂ **Amplius quēadmoduꝫ in rhetoricis ꝛ in elēchis siꝛ ꝯrietates ꝯsiderādū: aut ad ea que ab eo sūt dicta ad q̄s ꝯfiteꝛ bñ dicē uꝛ facē. Ampliᵘ ad eos q vident̄ huiusmodi aut ad similes uel ad plures uel ad oēs.**

ℂ Ponit 2ᵃᵐ cautelā. d. ꝙ quēadmodū in rhetoᶜⁱˢ sup. ꝯsiderāde sūt ꝯrietates. In cāis eni in qbᵘ hꝫ locū rhetoᶜᵃ diligēter attēdū utꝝ testes sibi ꝯdicūt: ꝙ si faciūt redarguūꝛ. si ḡ h est ī rhetᶜⁱˢ ꝛ ī elēchis siꝛ ꝯsiderādū ē ꝯrietates: ut utꝝ rñdēs ꝯdicat ad ea q̄ ab ipo eodē dcā sūt pᵒ: aut ꝯdicat ad eos ad q̄s ꝯfiteꝛ bñ dicē: aut bñ facē. Amplᵘ est ꝯsiderādū utꝝ ꝯdicat ad eos q vꝛir sup. ei ꝯsentire ꝛ ad siles hᵒⁱ. i. ad eos q ꝯueniūt secū ī opione: ꝛ h uꝛ ad pl̄es: q̄ ꝯdic̄ pl̄ibᵘ ralibᵘ. uꝛ ad oēs: q̄ ꝯdicit oibᵘ. sūt ḡ tales ꝯrietates attēdēde: q̄ ex oibᵘ his poterit redargui rñdēs. ℂ Notādū aūt has cautelas sūptas eē ex datis: uꝛ ex dcīs a rñdēte. pᵃ eni sumiꝛ ex eo ꝙ rñdēs dic̄ īopīˡᵉ. 2ᵃ ỽo ex eo ꝙ dic̄ ꝯria. Rursus q̄libet istaꝝ cautelaꝝ respicit rñdētes igrāter. igrātū eni est ꝯcedē īopīˡⁱᵃ ꝛ ꝯdicē sibi uꝛ his q sūt de sua opione: ꝛ maxīe ꝯdicē eis q̄tū ad illa in qbᵘ fateꝛ eos bñ dicē. ℂ Notādū ēt ꝙ hoies aliq̄ñ ꝓpas uoces igrāt. ꝛ nesciūt q̄ti pōderis sint ỽba ꝓpa: iō sibi ꝯdicūt. ex ītētōe eni nllᵘ sibi ꝯdic̄: nisi suā opionē mutaꝛ uellet. D. c. d.

ℂ **Et sic rñdētes sepe: cū redarguunꝛ faciūt duplex: si debeat accidē redargui. Et interrogātibᵘ utēdū q̄nq̄ꝫ hoc ꝯtra instātes: si sic qdeꝫ accidit: sic aūt nō q̄m̄ sic sūpsit qd cleophon facit in mādrabulo.**

ℂ Ponit cautelas sūptas respcū rñdētiū sciētiū. ꝛ 4ᵒʳ facit sꝫ ꝙ 4ᵒʳ cautelas ponit. 2ᵃ ibi ⌊ Opꝫ ēt ab orone. ⌋ 3ᵃ ibi ⌊ Conādū āt q̄nq̄ꝫ. ⌋ 4ᵃ ibi ⌊ Ad eos aūt. ⌋ pᵃ talis q̄ sic rñdētes cū redarguūꝛ. i. cū timēt redargui sepe faciūt dupˣ. i. distiguūt orone si debeat p illā orone accidē eis redargui: sic ꝛ iterrogātibᵘ. i. opponētibᵘ utēdū est h. i. hac cautela ꝯ istātes. i. ꝯ rñdētes q istāt distiguēdo. q̄m̄ sic qdē accidit. i. ueꝝ. sic āt ī alio sēsu nō est ueꝝ ꝯ eos ḡ q sic distiguūt opponēs dꝫ dicē: q̄m̄ sic sūpsit. i. sūpsit illā orone ī illo sēsu in q rñdēs negat eā: ut Cleophon fac̄ in mādrabulo. i. docet facē in illo liᵒ. ℂ Nō rādū ḡ cautelā sophicā eē qñ rñdēs distiguit orone ne redarguaꝛ: ꝙ opponēs dicat se accepisse orone illā ī illo sēsu in q rñdēs negat eā: ex q̄ appet cautelā illā respicere rñdētes sciētes: q̄ sciētiū est cog̃scere multiplicitates oronū. Rursus hec cautela sumiꝛ ex datis a rñdēte: q̄ ex distiōne sua cautelose nos gerimᵘ ꝯ ipꝫ. D. c. d.

ℂ **Opꝫ ēt abstinētes ab orone reliq̄ argumētari idē: ꝛ rñdēn si p̄sensit p̄us istare ꝛ p̄dicē.**

ℂ Ponit 2ᵃᵐ cautelā q̄ qñ videmᵘ rñdētē doctū: qd̄ ex dcīs eiᵘ possumᵘ pcipe: tūc in disputādo ꝯ ipꝫ oꝫ nos eē subsistentes. i. recedētes ab orone. i. a ꝓpoᵗᵒ ꝛ itercidē reliq̄ arᵗᵃ rñdēt: q̄ si opponēs p̄sensit. i. si p̄us sensit illa arᵗᵃ oꝫ p̄us itēdē ꝛ p̄cedē rñsionē rñdētis ut fortiᵘ arguat ꝯ ipꝫ. ℂ Notādū āt hāc cautelā in h ꝯsiste: q̄ cū arguimᵘ in aliq̄ mā: ꝛ pcipimᵘ ꝙ aliq̄ cautelose rñsiōes pñt nobis fieri añq̄ꝫ rñdēs rñdeat debemᵘ illas cauillatiōes p̄dicē: ꝛ istare ꝛ remouē eas. nā lꝫ in h videamᵘ recedē a ꝓpoᵗᵒ: q̄ iterrūpimᵘ arᵐ: nō tñ est p̄termittēdū: q̄ ualidiᵘ arguemᵘ ꝯ rñdēteꝫ. Ex q̄ appet hac cautela maxīe eē utēdū ꝯ dcōs: q̄ ꝯ tales ē ualide arguēdū: ꝛ potissime ꝯ eos q ꝯsueuerūt cauillose rñdē. igr hec cautela aliq̄ mō sumiꝛ ex dictis a rñdēte a qbᵘ cog̃scimᵘ ipm cautelose rñdere. Deinde cum dicit.

ℂ **Conādū aūt q̄nq̄ꝫ: ꝛ ad alia ab eo qd̄ dictū: illd̄ eꝫ sumētibᵘ: si nō ad hoc qd̄ ꝓpositū est hēat aliqs argumentari: qd̄ Lycophoron fecit ꝓposito lyrā extollere.**

ℂ Ponit 3ᵃᵐ cautelā: q̄ qñ ex dcīs a rñdēte videmᵘ ipꝫ abūdare ī aliq̄ mā: in q̄ nos nō abūdamᵘ debemus nos trāsferre ad aliā māꝫ in q̄ abūdamᵘ ꝛ sumᵘ magis docti iō ait ꝙ conādū est q̄nq̄ꝫ nos trāsferre ad alia ab eo qd̄ dcm̄ est nob. dico sumētibᵘ eꝫ illd̄. i. eꝫ ꝓpoᵐ. ꝛ h faciendū est: si aliqs opponēs nō hēt argumētari. i. nō abūdat argᵗⁱˢ ad h qd̄ ꝓpoᵐ est: qd̄ fec̄ licohpron. i. ille hystrio q cū nesciret tāgē nisi lyrā: ꝛ ꝓpoᵐ eēt ei aliō istꝫ dixit lyrā extollē. i. eē extollēdā ꝛ cōmēdādā: ꝛ eē meliorē ꝓposito. i. isto ꝓposito: sic ꝛ nos debemᵘ facē. debemᵘ eni cōmēdare māꝫ illā in qua plus abūdamus: ꝛ ad illā debemus nos transferre. Deinde cum dicit.

ℂ **Ad eos āt q exigūt ad qd conāꝛ argumētari q̄ vꝫ oportē assigrē cāꝫ. Dictis āt q̄busdā obsuabiliᵘ: qd̄ uꝛ accidit in elenchis dicē ꝯdictionē q̄m̄ qd̄ dixit negare: aut qd̄ uoluit dicē: sed nō q̄m̄ cōtrarioꝝ eadē disciplina: aut non eadem.**

ℂ Ponit 4ᵃᵐ cautelā: ꝛ tria facit: q̄ pᵒ facit qd̄ dcm̄ est. 2ᵒ ꝓbat qd̄ dixerat. 3ᵒ epilogat circa determiata. 2ᵃ ibi ⌊ Nō opꝫ aūt. ⌋ 3ᵃ ibi ⌊ Ex qbᵘ ḡ. ⌋ cautela talis est: ꝙ cū rñdēs exigit a nob de q̄ uolumᵘ arguē: nō debemᵘ sibi dicē ī spāli: sꝫ in gñali: ut q̄ nolumᵘ ei ꝯdicē ī oibᵘ: iō ait ꝙ ad eos q exigūt ad qd opponēs conaꝛ argᵗᵃʳⁱ ꝙ ꝓ q̄ ut vꝫ: opꝫ assigrē cāꝫ. dcīs āt q̄busdā. i. assigtō negocio ī spāli obsuabiliᵘ est. i. rñdētes poterūt magis obsuare qd̄ debēt: ꝛ magis sibi cauē: iō opponēs dꝫ dicē ꝙ ī elēchis. i. ī redarguⁿᵗⁱᵇᵘ uꝛ accit dicē ꝯdiᵐᵉˢ: ꝛ q̄ ꝯdictio est uꝛ obsuāda ī elēchis. i. ī dispuᵒⁿᵉ redargutiua. iō opponēs dꝫ se offerre ꝙ ī oibᵘ vult ꝯdicē rñdēti q̄m̄ qd̄ rñdēs dixit ipe vult negare: ꝛ qd̄ negauit ipe vult dicē. i. affirmare: sꝫ nō: q̄m̄ ꝯrioꝝ est eadē disciplina. i. nō dꝫ sibi specificare ꝓpoᵐ suū: ut si vult arguē ꝙ ꝯrioꝝ eadē sit disciplina. nō dꝫ h opponēs rñdēti ꝓponere: sed dꝫ dicē in uꝛi ꝙ in oibᵘ vult ei ꝯdicē. D. c. d.

ℂ **Nō opꝫ aūt ꝯdusionē aut ꝓpōnē interrogare: sed ut concessis un.**

¶ Probat qd dixerat. s. q respõdenti nõ est manifestãdũ ppositũ in spãli. qr tũc opponẽs iterrogaret ↄñe quã oz ↄcludẽ: iõ ait q nõ oz iterrogare ↄñe ut ppõnẽ. i. ut pmissã. i. nõ oz iterrogari ↄ sic pmissa: imo aliq̃ nõ oẽs pmisse sũt iterrogãde: sz q̃sdã pmissas nõ oz iterrogare sz debem⁹ uti eis ut ↄcessis. pz aũt has q̃tuor cautelas respicẽ rñdẽtes doctos. nã docti sũt qui sciũt distiguẽ qd faciebat cautela pma: ↄ qd est ualde arguendũ: qd faciebat 2ª qui abũdãt argu̾tis in aliq̃ mã: qd faciebat 3ª doceri eni exigũt ad qd opponẽs vult arguere: de quo est cautela 4ª. Rursus. oẽs he cautele psupponũt opponentẽ hr̃e aliquã notitiã de rñdẽte ex dictis eius. iõ sic p̃e cautele sumebanẽ ex mõ iterrogãdi: ita he sumũtur ex datis a rñdente. Ultimo cum dicit.

¶ Ex qb⁹ g̃ iterrogatiões: ⁊ q̃ mõ iterrogãdũ i agonisticis exercitationib⁹ dcm̃ est.

¶ Epilogat circa determiata. d. q dcm̃ est ex qb⁹ sunt iterrogatiões: ⁊ quõ iterrogãdũ est in agonisticis exercitationib⁹. ¶ Notãdũ aũt q i disputatiõe pncipalr sũt attẽdẽda dicta rñdẽtis. iõ cautele sũpte ex h⁹ dcis dñr iterrogationes: qr in eis pncipalr ↄsistit rõ iterrogãdi ⁊ disputãdi: iõ ait. dcm̃ ẽ ex qb⁹ sunt iterrogaciones. q̃tũ ad cautelas sũptas ex dcis rñdẽtis. Et quõ iterrogãdũ q̃tũ ad cautelas sũptas ex mõ iterrogãdi. Et in hoc terminaẽ snia pmi libri elenchoꝝ.

¶ Incipit liber scḋs elenchoꝝ Aristotelis. Cap. I.

DE rñsione aũt ⁊ quõ oz soluere: ⁊ quid ⁊ ad quam utilitatez huiusmodi orationes psunt post hoc dicendum.

¶ Postq̃ phs in p̃º libro docuit oñones sophisticas cõstituere. In hoc 2º docet eas soluere: ⁊ duo facit: qr p̃º cõtinuat se ad dicẽda. 2º exeqẽ de itẽto ibi⌊ Utiles ergo sunt.⌋ In p̃º pte 4ºr ppoñit: de qb⁹ vult determinare in hoc 2º li⁹. iõ ait q post hec que dicta sunt in p̃º lib⁹. in hoc 2º dõmeẽ de rñsione q̃tũ ad solonẽ apparẽtẽ: ⁊ quõ oporteat soluere q̃tũ ad solonẽ uerã. ⁊ dõz est qd oporteat soluere q̃tũ ad solonẽ uerã. ⁊ dõm est ẽt ad quã utilitatẽ psunt h⁹ oñones: siue h⁹ solutiones que ƀ dabunẽ. ¶ Notãdũ aũt q cuiuslibz est rñdere: sed nõ cuiuslibet est soluẽ. iõ per rñsionẽ possumus deuenire in solonẽ apparentẽ ⁊ defectiuã. per hoc v̊o q ait quõ oporteat soluẽ possumus denotare solonẽ uerã ⁊ efficacẽ. ¶ Notãdũ ẽt q dicit qd oporteat soluẽ: qr quedã oñones sunt adeo friuole: q quasi sunt digne despici: ⁊ q̃si nõ idigẽt solutiõe. erit eni circa finẽ hui⁹ deh̃ spãle capl̃z. vz. qd est qd est dignũ solone. D. c. d.

¶ Utiles ẽ sunt ad phiã qdẽ pp duo. Primũ qdẽ: q̃m sepe que fm dictionẽ fiũt melꝰ hr̃e faciũt: quonẽs singulũ dr̃: ⁊ que similr: ⁊ que aliter reb⁹ accidũt: ⁊ in noib⁹.

¶ Exeqẽ de pmissis: ⁊ q̃tuor facit: qr p̃º exequiẽ de q̃rto ut de utilitate taliũ oñonũ: qd fuit q̃rto ppositũ. 2º exequiẽ de p̃º. s. de rñsione siue de solone appenti. 3º exequiẽ de 2º ut de solone recta. ⁊ 4º exequiẽ de 3º. s. qd est qd oporteat soluere. 2ª ps ibi⌊ Primuz g̃ sic fallere.⌋ 3ª ibi⌊ Qm̃ aũt est recta solo.⌋ 4ª ps incipit circa finẽ libri ibi⌊ Opz aũt intelligere q̃m oĩuz oñonum.⌋ Prima ps in qua determinat de utilitate talium oñonuz diuidiẽ in duas: qr p̃º assignat tales utilitates. 2º remouet quãdã cauillationẽ ibi⌊ Rñdẽtib⁹ ãt quõ.⌋ ¶ Ad euidẽtiã aũt pme ptis sciẽdũ q scire soluẽ oñones sophisticas ualet ad duo. s. ad adiscẽdũ phiã: ⁊ ad acqrendũ honorẽ ⁊ gloriã. duo g̃ facit: qr p̃º oñdit q scire talia ualet ad phiã. 2º q ualet ad gloriã ibi⌊ Tertium v̊o ⁊ reliquũ.⌋ Circa pmũ duo facit s. n. q duplr oñdit talia deseruire phie. 2º ibi⌊ Scḋm autẽ ad eas.⌋ Dicit ergo q solones sophicarũ oñonuz utiles sũt ad phiam pp duo. pmũ qdẽ utiles sup. sunt q̃tũ ad fallas in dictione ne hõ decipiaẽ cũ alio: q̃m sepe que fm dictionẽ fiunt sup. si hõ sciat eas soluere solones taliũ faciũt meli⁹ hr̃e quotiẽs singulũ dr̃. ⁊ talia faciunt melius scire que silr: ⁊ que aliter. i. ⁊ que dissimiliter accidit in reb⁹ ⁊ in noib⁹. circa qd decipit figura dictionis sed talia sup. scire iuuat ad cognoscẽdã ueritatẽ phie. ergo talia utilia sunt ad phiã. ¶ Notãdũ aũt q figura dictionis nõ accipit multiplex nisi fantasticum: ut supra dicebaẽ. merito g̃ hec fallã diuidiẽ ↄtra oẽs alias fallas in dictione: iõ sciendo soluere alias fallas in dictione scimus quotiẽs singuluz diciẽ: ⁊ cogñscimus multiplicitatẽ. sed sciẽdo soluere figurã dictionis nõ pprie cogñscimus multiplicitatez: qr ibi pprie non est multiplicitas: sed scimus que silr ⁊ que alr iterp̃tanẽ.

Dubitaret forte aliqs quõ scire talia sit utile ad phiam. ¶ Dõz q de reb⁹ est scia ut sunt apphẽse ab itellectu: ⁊ sic apphẽdunẽ sic signẽ. qui v̊o ignorãt signẽs uocabuloꝝ ⁊ modos interp̃tãdi noĩuz magnũ ipedimẽtũ hñt ad phiã: ⁊ qr talia scimus sciẽdo soluẽ fallas in dictiõe. iõ solones taliũ utiles sunt ad phicas disciplinas. Deinde cũ dicit.

¶ Scḋz aũt ad eas que p eũdẽ sũt qõnes: nã q ab alio facile paralogizaẽ ⁊ hic nõ sentit ⁊ ipse a se hoc patiur sepe.

¶ Ponit 2ªs utilitatẽ. d. q 2m̃ emolumentũ siue 2ª utilitas est ad eas oẽs qõnes: siue ad oẽs oñones q̃ sũt p eũdẽ: ⁊ ƀ q̃tũ ad fallas ex dictionẽ: i qb⁹ hõ nõ min⁹ decipiẽ ↄsiderãdo p seipm q̃ ↄsiderãdo cuz alio: nã q ab alio paralogizaẽ qd fit i fallijs i dictiõe: ⁊ ƀ nõ sentit. i. nõ pcipit: ⁊ ipe a seipo patiẽ ƀ sepe: qr q decipiẽ cũ alio signũ est q multotiẽs decipiaẽ ↄsiderãdo cũ seipo.

Dubitaret forte aliqs. vñ seqẽ si hõ decipiẽ ab alio q decipiaẽ multotiens a seipo. ¶ Dõz q falle in dictiõe sunt minoris latẽtie: ⁊ nõ sũt tãte efficacie ad decipiẽdũ sic falle ex dictionez. q g̃ decipiẽ cũ alio qd fit p fallas in dictiõe: multo magis decipiẽ p seipm: qd fit per fallas extra dictionem.

Ulterius forte dubitaret aliqs ad qd desuit ad phiam cognitio taliũ. ¶ Dõm q ut supra dicebaẽ. fallacie in dictione sumunt pncipium decipiẽdi ex pte uocis. fallacie v̊o extra dictionez sumunt pncipiũ decipiẽdi ex parte rei: sicut ergo utile est ad phiaz scire soluere fallacias in dictione: ne cõsiderando cum alio decipiaẽ circa significationem uocabuloꝝ: ⁊ circa interp̃tationes noium. sic utile est ad phiam scire soluere fallacias extra dictionez. ne aliqs decipiaẽ apud semetipm considerando de rebus: imo tãto est utilius scire hoc q̃ illud q̃to cognitio reꝝ superexcellit cognitionẽ noium. Deinde cum dicit.

¶ Tertiũ v̊o ⁊ reliquũ adhuc ad gliã circa oĩa exercitatũ eẽ videri ⁊ i nullo iscie se hr̃e

¶ Oñdit quõ scire talia utile est ad gliaz: ⁊ duo facit: qr p̃º facit qd dicit. 2º manifestat qd dixerat ibi⌊ Nã si hic.⌋ Dic g̃ adhuc tertiũ ⁊ reliquũ. i. tertia ⁊ reliq̃ utilitas est ad gliaz. iõ oñdit q circa oĩa eẽ exercitatũ: ⁊ in nullo videri iscie se hr̃e sup. facit appere hoiez gliosuz: ⁊ qr ƀ habebim⁹ sciẽdo soluẽ oñones sophisticas: iõ cognitio taliũ facẽ ad gliaz. ¶ Notãdũ aũt q dicẽ tertiuz ⁊ reliquũ. nã si deseruire ad phiaz accipiẽ p vna utilitate: tũc hec est reliq̃ utilitas. s. facẽ ad gliaz. Si v̊o deseruire ad phiaz accipiẽ put importat duplicẽ utilitatẽ: q̃r vna est ut nõ decipiamur cũ alio. alia v̊o ut non decipiamur apud nosmetipsos: tũc hec est tertio utili-

tas.ut.s.appere possim⁹ gliosi. ¶ Notādū ēt q̃ dicit circa oīa exercitatū eē: q̄r orōnes sophice sumunt̄ fm̄ q̄sdā ītētiōes cōes applicabiles ad oēz mām: ideo qui circa talia bene se hēt: ⁊ scit ea bene soluere quasi circa omnia videtur exercitatus. Deinde cum dicit.

¶ Nā ⁊ si is coicat orōnib⁹ ut opionib⁹ sp-nit orōnes cū nihil hēat determinare de vi-no eaꝝ suscepcōnem dat qd̄ vr̄ grauis esse non quia uerum sed propter imperitiam.

¶ Ostēdit quō scire soluē talia facit ad gliaz. nescire facit ad ignominiā. d. q̄ si is. i. si rn̄dēs q̄ coicat cū opponēte in orōnib⁹ spnat h⁹ᵒⁱ orones sophicas. i. nō uelit respōdē ad eas: cū nihil hēat determinare de vitio eaꝝ. i. cū nesciat eas soluē. suspitiōēz dat. i. facit se suspectū q̄ vr̄ eē grauis. i. q̄ vr̄ eē grossus ⁊ iperit⁹: ⁊ q̄ nesciat soluere difficultatē orōnis sophice: nō q̄r uerꝫ sit q̄ tales orōnes sint vē difficiles: sꝫ p̄p iperitiā rn̄dētis sup. vr̄ eē difficiles. uel pōt exponi: nō q̄r uerꝫ sit. i. nō q̄ tales orōnes uerꝫ ɔcludāt. sꝫ p̄p ipitiā rn̄dētis sup. videat uerū ɔcludē. ¶ Notādū aūt q̄ dicit suspitionez dat: q̄r nō soluēs ad orōnes sophicas: nō opꝫ q̄ de neētate sit grauis uel grossus. posset eni q̄s hn̄s sciaz non uti ea ⁊ silare se ignorātē: ⁊ q̄ sic agēt nō eēt grossus: sꝫ silaret se eē grssuz: ⁊ suspitionē daret q̄ eēt talis. io cuꝫ dupl'r exposit⁹ sit text⁹ ultīo q̄ uerꝫ sit ⁊c. posset ꝫᵒ exponi sic. spnēs orōnes sophicas ⁊ nō soluēs eas suspitionē dat q̄ sit grossus: nō q̄ uerꝫ sit. i. nō q̄ de neētate sit grossus: sed p̄p ipitiā quā demrat vr̄ grossus esse. ⁊ hec expositio vr̄ magis lr̄alis. ¶ Notādū ēt q̄ glia: ut h̄ de ea loqmur est q̄dā exterior claritas. nō rn̄dēs ḡ ad orōnes sophicas: sꝫ p̄p hoc nō amittat īteriorē pfectionē. sem p tn̄ fm̄ q̄ h⁹ᵒⁱ amittit exteriorē gliaz: nō si uolumus videri gliosi debemus scire soluere talia: ⁊ cū offert se facultas respondere ad ea. Deinde cum dicit.

¶ Rn̄dētib⁹ āt quō obuiādū ad h⁹ orōnes manifestū ē si q̄dē recte dixim⁹ p̄us ex qb⁹ sunt paralogismi: ⁊ que ingrēde sunt superabūdantias sufficienter diuisimus.

¶ Remouet quādā caullatiōez: ⁊ duo fac: q̄r p̄ᵒ ponit h⁹ᵒⁱ caullatiōez. 2ᵒ remouet ⁊ soluit eā ibi ⌊ Nō est aūt idē. ⌋ Dicit ḡ q̄ manifestū est rn̄dētib⁹. i. apud rn̄dētes quō obuiādū sit ad h⁹ᵒⁱ orōnes. s. ad orōnes sophisticas si recte dixim⁹ p̄us. i. in p̄ᵒ liᵒ ubi ostēdim⁹ ex qb⁹ locis sūt paralogismi sophici: ⁊ ubi sufficiēter diuisimus superabūdātias. i. cautelas que querēde sūt ad h⁹ᵒⁱ sophicatiōes. q. d. q̄ vr̄ h̄ 2ᵒ liber supflue: q̄r p ea que dicta sūt in p̄ᵒ liᵒ sufficiēter habert pōt quō rn̄dētes debēt obuiare orōnib⁹ sophicis. ¶ Notādū aūt q̄ cautele dicunt̄ superabūdantie eē: q̄r nihil vident̄ facere ad esse artis: sed ad bene esse: ⁊ ad quādā suparrogationē. vnde ubi nos habemus superabūdantias greca correctio habet supergressiones. Deinde cum dicit.

¶ Nō ē āt idē sumētē orōnē vidē ⁊ soluē vitiū ⁊ iterrogāti posse obuiare uelociter.

¶ Soluit h⁹ᵒⁱ caullatiōnē ostendens q̄ tradita in hoc liᵒ non sunt superflua: sed utilia: ⁊ tria facit sꝫ q̄ tripl'r h̄ ostendit. scd̄a ibi ⌊ Amplius aūt queadmoduꝫ. ⌋ ꝫᵒ ibi ⌊ Accidit aūt q̄nqꝫ. ⌋ Circa primū duo facit: q̄r primo facit qd̄ dictū est. 2ᵒ assignat cām ei⁹ qd̄ dixerat. 2ᵃ ibi ⌊ Nā qd̄ scimus. ⌋ Dicit ḡ: q̄ nō est idē rn̄dentē esse sumentē orōnē ⁊ soluere ⁊ videre vitiuꝫ orōnis: ⁊ interroganti posse uelociter obuiare. non ergo supfluit doctrina huius secūdi. ⁊ si per primū librū per longā ɔsiderationē possumus talia soluē: tn̄ per tradita in h̄ 2ᵒ possumus habere ea in ɔmptu: ⁊ uelociter soluere.

Dubitaret forte aliq̄s quō per tradita in hoc liᵒ possum⁹ soluere uelociter orationes sophisticas: ⁊ quō hoc nō possumus per p̄mū librū. ¶ Dicēdū q̄ refert aliqd̄ scire i suis p̄ncipijs ⁊ in ɔpria forma. In p̄mo eni liᵒ determinatū est de solutione taliū orōnū ɔut sciūt in suis p̄ncipijs. naꝫ qui scit locos sophisticos ex qb⁹ fiūt silli sophistici. ⁊ scit cautelas ⁊ supabūdātias per q̄s q̄s apte sophisticare pōt: hēt viā: ⁊ hēt p̄nᵃ per q̄s uenari pōt solōnes sophicaꝝ orōnū. nō tn̄ hēt talia in ɔmptu: q̄r p se nescit ea in ɔpria forma: igit̄ p h̄uc 2ᵐ librū uelociter possum⁹ obuiare iterrogāti ⁊ opponēti. nō aūt p p̄mū librū: q̄r ibi nō sūt tradita talia in ɔpria forma ut hic. Deide cū dicit.

¶ Nā qd̄ scim⁹ sepe trāspositū ignoram⁹.

¶ Assignat causam dicti. continuetur sic. bene dico q̄ per tradita in primo liᵒ nō possumus talia uelociter soluere. nam quod scimus sub vno modo ut in suis principijs. sepe ignoramus ipsum transpositū. i. sub alio ordine positum: ut acceptū in propria forma: ⁊ quis per primum librum scimus talia in suis principijs: sed per hunc secūdū scimus talia sub alio ordine posita: ut accepta in propria forma. ergo per hunc librum scimus talia magis in ɔmptu: ⁊ possumus ea uelocius soluere. Deinde cum dicit.

¶ Ampli⁹ āt queadmodū i disputatiōib⁹ citi⁹ ⁊ tardi⁹ ex exercitatiōe fit magis: sic ⁊ in alijs se hēt. Quare si manifestū nobis sit: ipedināt sumus fallimur tp̄ib⁹ frequēter.

¶ Probat hec idē alia ratione ostendens tradita in hoc liᵒ non esse superflua: q̄r per ea sumus exercitati ⁊ meditati. ideo ait q̄ queadmoduꝫ in disputationib⁹ sup. dialeticis exercitatione. i. per exercitationez fit magis responsio citius ⁊ tardius. citius quidē si sumus exercitati. tardius autē si non sumus: sic se habet ⁊ in alijs disputationibus. s. in sophisticis. quare si manifestum nobis sit sup. per primum librum quomodo soluende sunt orationes sophistice: tamen q̄r per illū librum sumus q̄si imeditati. i. inexercitati. iō si uolum⁹ p illā doctrinā soluere tales orōnes: fallimur tp̄ib⁹ frequēter.

Dubitaret forte aliq̄s. quō per doctrinā traditā in p̄mo libro dicamur eē imeditati uel inexercitati circa solōnes orōnū sophisticarum. ¶ Dōm q̄ exercitatio ⁊ experiētia est magis circa pticularia: ⁊ circa spālia: ⁊ q̄r in p̄mo libᵒ dictuꝫ est de solutione talium orōnuꝫ quasi in ul'i ⁊ ut haber eē in suis p̄ncipijs. h̄ autē magis determinat̄ de ea in speciali: ⁊ in ɔpria forma. ideo in soluēdo tales orōnes q̄ītū ad doctrinā p̄mi libri dicimur eē q̄si inexercitati: sed sciēdo tradita in h̄ 2ᵒ circa talia erimus q̄si meditati ⁊ exercitati. Deinde cum dicit.

¶ Accidit āt q̄nqꝫ sicut i descriptiōib⁹: nā ⁊ illic soluētes q̄nqꝫ cōponē rursuꝫ nō possumus: sic ⁊ i elēchis sciētes sꝫ qd̄ orōnē accidit ɔnectere ⁊ soluere orōnē dubitamus.

¶ Adducit tertiam rationez. nam non oportet scientem facilia scire difficilia. ergo sicut in descriptionibus. i. in picturis: siue in descriptionibus geometricis quando soluentes talia non possumus rursum cōponere: q̄r facilius est talia dissoluere q̄ꝫ cōponere. sic in elenchis: idest in paralenchis accidit quasi econtrario: q̄r scientes connectere tales orationes fm̄ quid. i. fm̄ aliquem modum dubitamus talem orationem soluere. nam in talibus facilius est componere q̄ꝫ dissoluere. ¶ Notandum autēz q̄ hec similitudo est quasi per oppositum. naꝫ in descriptionibus qualitercūqꝫ accipiātur descriptiones: siue accipiantur fm̄ geometriam:

sive fm picturos: uel fm artē ptractiuā. semp in talib⁹ facilius ē dissoluē q̄ꝫ cōponē. difficile est eni bn̄ depingere imaginē vnius hois: ⁊ difficile est bn̄ describere vnā figurā geometricā: ſꝫ facile ē talia delē: l sophicatiōib⁹ āt ē ⁊rio: qꝛ facile ē sophicare: ſꝫ difficile ē sophicatiōes soluē. ⁊ qꝛ ut dcm̄ ē scito facili: nō pp̄ h scit difficile: sicut q scit dissoluē descriptiōes: nō pp̄ h scit eas cōponere: sic sciēs cōponere sophicatiōes: qđ docet in pmo li. nō videt q pp̄ h sciat eas dissoluere: qđ docet in hoc secūdo. non ergo superfluit doctrina huius.

Dubitaret forte aliqs quō uer̄ sit q sciēs sophicatiōes cōponē: nō pp̄ h sciat eas soluē. ℂ Dōꝫ q sciēs aliq̄ cōponē p artē scit p artē illa dissoluē: ſꝫ q sine arte ⁊ q̄si p accn̄s sophicatiōeꝫ cōponit: nō pp̄ h scit sophicatōeꝫ dissoluē. sophicare enī ⁊ facē sophismata q̄dāmō ē cuiuslibꝫ. nā idiote utunt sophicatiōib⁹. nesciūt tn̄ eas dissoluē. iō signāter forte dixit phs q sciētes cōponē oronē ſꝫ qđ: dubitāt eā dissoluē: qꝛ scire aliqđ sine arte nō ē scire simp̄r: ſꝫ fm qđ.

Ulterius forte dubitaret aliqs: qꝛ si sic dicim⁹ cū i p⁰ li⁰ doceat cōpō oronū sophicar̄ p modū artis. vī q p illū librū sciam⁹ eas dissoluē. ⁊ tūc rō assignata. nō est ad ppo^m: ſꝫ magis ē ad ⁊riū. ℂ Dōꝫ q sic p p^m librū hr̄ partē cōpō sophicar̄ oronū: ⁊ ēt solo ear̄: ſꝫ nō eq̄ facilr̄. nō eni oia q̄ cadūt sub arte pari facilitate currūt. facilr̄ eni p p^m li^m possumus sophicas rōnes cōponē: ſꝫ nō possum⁹ eas facilr̄ soluē: iō idigem⁹ doctrina hui⁹ 2ⁱ li. uel possum⁹ dicē q solo oronū sophicar̄ dupl̄r ⁊siderari pōt. p⁰ ut hēt eē i suis pncipijs. 2⁰ ut ⁊sideraf i ppa for^a: ⁊ ut applicaf ad mām palo^{rū}. In p⁰ ḡ li⁰ p se ⁊ p modū artis determiatū ē de solone sophicar̄: ut hēt eē i suis pn^{ijs}. nā ei ppo q ibi determinaf de locis sophicis: q sūt extra sillo^r sophicor̄. cū ḡ h^{oi} loci sint defectiui sciēdo tales locos hēm⁹ viaꝫ ⁊ pn^a ad soluēdū orones sophicas. ſꝫ si ⁊sideraf h^{oi} solutio i ppa for^a: ⁊ ut applicaf ad h^{oi} sillos: sic q̄si p accidēs determiatū ē de ea i p⁰ li⁰. nā si i p⁰ li⁰ adducebant aliq palo^{mi}: ⁊ ondebaf eos eē ⁊fectios: h nō erat ut soluerenf: ſꝫ ut exēplificaref de ppositis. exēpla āt nō sūt de eēn^a artis: ſꝫ q̄si p accn̄s respiciūt eā. ḡ de palo^{mis} ut hūt solui: siue de solone eor̄ i ppa for^a q̄si p accn̄s determiatū ē i p⁰ li⁰. iō nō supfluit iste 2⁰ liber: ubi p se ⁊ in ppa sua for^a determiaf de tali solone. ℂ Notādū aūt hūc 2^m librū i trib⁹ differre a p⁰ li⁰. p⁰ qꝛ ibi determiaf de solone sophicar̄ oronū: ut hēt eē in suis pncipijs. h āt ut hēt eē i ppa for^a. 2⁰ qꝛ ibi determiaf q̄si i gn̄ali: h āt magis i spāli. 3⁰ dr̄: qꝛ ibi determinaf de hac solone q̄si p accn̄s. h āt magis p se. ſꝫ ḡ has tres d̄itas assignate sūt tres orones. q̄re nō supfluit doctria hui⁹ 2ⁱ. p^a eni rō in litt p^c dīc. 2^a 2^e. ⁊ 3^a q̄dāmō tertie: ut pꝫ intuēti.

PRimū ḡ sicut sillogizare dicim⁹ pbabiliter q̄nq̄ꝫ magis q̄ꝫ ṽe eligere oportet: sic ⁊ soluēdū q̄nq̄ꝫ magis probabiliter q̄ꝫ fm uerum.

ℂ In pte ista ut dicebaf determiat phs de appēti solone ⁊ duo fac: qꝛ p⁰ ondit q expedit aliq̄n appenter soluē. 2⁰ docet h. i. soluē apparenter. 2^a ibi [Rn̄dendū aūt in his.] circa p^m duo fac: qꝛ p⁰ pponit qđ itēdit. 2⁰ manifestat ppo^m. 2^a ibi [Dino ṽo ⁊ litigiosos.] dīc ḡ q p^mū sciēdū ē q sic dicim⁹ q̄nq̄ꝫ magis oportē eligē sillogiçare pbabil̄r q̄ꝫ ṽe: sic debem⁹ dicē q q̄nq̄ꝫ magis soluēdū ē: uel magis eligēdū ē soluē pbabil̄r. i. appenter q̄ꝫ fm uer̄. i. q̄ꝫ fm ueritatē. Deinde cum dicit.

ℂ Dino eni ⁊ litigiosos obstādū nō ut arguētes ſꝫ ut appentes. Nō eni dicim⁹ eos sillogizare q̄re ut nō videāf corrigēdi sūt.

ℂ Probat qđ dixerat. vꝫ. soluēdū esse aliq̄n appenter. ⁊ duo fac: qꝛ p⁰ facit qđ dcm̄ ē. 2⁰ q̄dda qđ supposuerat manifestat: ⁊ ēr pbat. 2^a ibi [Nā si elēch⁹ ē.] dīc ḡ q ⁊ litigiosor̄ palo^{nor}: siue ⁊ litigiosas orones obstādū ē: nō ut argūtes. i. nō ut ṽe arguāt: sed ut appentes. i. ut nō videanf redarguere. nā h^{oi} sillos litigiosos nō dicimus eos sillogiçare: ſꝫ videri sillāre: qꝛ corrigēdi sūt. i. soluēdi sūt h^{oi} palo^{mi} ut nō videanf sillāre. ſꝫ h sup. pt fieri p appētē solonē. ḡ eligēdū ē appēter soluē. ℂ Notādū āt q sic palo^{mi} nō sūt silli simpl̄r. pūt āt eē silli ad hoieꝫ: sic appens solo nō ē solo simpl̄r: ſꝫ ad hoieꝫ. h^{oi} eni solo nō ppe soluit: ſꝫ vī soluē: nec fac q silli nō arguāt: ſꝫ ne videanf arguē: ⁊ qꝛ silli peccātes i for^a soluēdi sunt ne videanf arguere. ideo cōtra tales sillos expedit aliquādo soluere apparenter. Deinde cum dicit.

ℂ Nā si ē elēch⁹ ⁊dcō nō equoca ex q̄busdā nil op⁹ ē diuidē ad āphibolīā: ⁊ equocatiōeꝫ. Nō eni facit sillꝫ ſꝫ ob nil aliō ⁊diuidēdū nisi qꝛ ⁊clusio videf elēcho silis.

ℂ Probat qđ supposuerat. ℂ Ad cui⁹ euidētiā sciēduꝫ q tota vis rōnis pmisse in h ⁊sistit. vꝫ. q rōnes litigiosas expedit soluē aliq̄n appenter: qꝛ nō arguūt: sed vīr arguē. iōi tota sequēti pte. h pncipal̄r itēdit pbare. vꝫ. q rōnes litigiose nō arguūt: ſꝫ vīr arguē. ⁊ duo fac: qꝛ p⁰ tacit qđ dcm̄ est. 2⁰ remouet errorē q̄rūdā circa h errātiū ibi [Si aūt aliqs putet.] In pbādo āt rōnes litigiosas nō redarguē ſꝫ videri redarguē: spāl̄r descēdit ad equocatiōeꝫ ⁊ āphibolīaꝫ inuēs q sic ille nō arguūt ſꝫ vīr arguē. sic nec alie q̄cūq̄ꝫ litigiose nō arguūt ſꝫ videnf arguē. circa h āt duo fac ſꝫ q duplicē rōnē adducit ad ppo^m pbādū. 2^a ibi [Si ṽo diuidēs.] circa p^m tria facit: qꝛ p⁰ pbat spāl̄r de equocatiōe ⁊ āphibolīa: qꝛ nō sūt soluēde ne arguāt: ſꝫ ne videanf arguē. 2⁰ pbat h uīr de q̄buslibet litigiosis oronibus. 3⁰ remouet quādā cautillatiōeꝫ. 2^a ibi [Nō ē ergo redargui.] 3^a ibi [Nā q̄libet.] In p^a pte intēdit talē rōnē. nulla oro multiplex ṽe ⁊dicit: nec facit uer̄ elēchū: ſꝫ equocatio ⁊ āphibolīa sūt multiplices: ḡ nec ṽe redarguūt: nec faciūt uer̄ elēchū. talia ḡ distiguēda sūt: nō ne redarguāt ſꝫ ne videanf. h ē ḡ qđ ait q elēch⁹ ē ⁊dcō ⁊clusa ex q̄busdā pmissis: nō equoca: nec m̄tiplex: ⁊ qꝛ sic ē m̄tiplex nil op⁹ ē diuidē. i. distiguē amphibolīā ⁊ equocatiōeꝫ sup. ne redarguāt. nō enī aliq̄ talis oronū facit sillogismū: ſꝫ ob nil aliud diuidēdū ē equocatiōeꝫ ⁊ āphibolīā: nisi qꝛ ⁊ vī silis elencho. i. nisi qꝛ vī redarguere. ℂ Notādū autē q spāl̄r h descēdit ad equocatiōeꝫ ⁊ amphibolīā: qꝛ in talib⁹ magis manifestū ē q soluēdi sūt nō ne arguāt: ſꝫ ne videanf. uīr tn̄ de oībus sillogismis litigiosis h intēdit q nō sunt soluendi ne arguāt sed ne videantur. Deinde cum dicit.

ℂ Nō ergo redargui sed videri cauenduꝫ eo q interrogare amphiboliaꝫ ⁊ que sunt fm equocationem ⁊ quecūq̄ꝫ alie h^{oi} obtusiōes ⁊ uer̄ elenchū obnubilāt ⁊ arguentem ⁊ non arguentem dubium faciunt.

ℂ Qđ pbauerat de equocatiōe ⁊ amphibolīa. pbat uīr de oīb⁹ oronib⁹ litigiosis. itēdit aūt talē rōnē fm āphibolīā ⁊ equocatiōeꝫ: ⁊ fm oīa que obnubilāt uer̄ elēchū: nō est cauēdū ne arguāt: ſꝫ ne videanf. ſꝫ oēs orones litigiose obnubilāt uer̄ elēchū. ḡ ⁊c. h est ḡ qđ ait qđ nō est cauendū sup. fm q̄cūq̄ꝫ orones litigiosas redargui sed videri: ⁊ subdit causam: qꝛ interrogare amphibolīā. i. que sunt fm amphibolīā: ⁊ que sunt fm equocatiōeꝫ. ⁊ quecūq̄ꝫ sunt alie h^{oi} que obnubilāt. i. ⁊ ceteras orones litigiosas que obnubilāt uerū elēchū: ⁊ arguentem: ⁊ non arguentem faciunt dubium. tali

eni qr nō arguūt: sz vīr arguē: iō dubiū faciūt utrū arguāt uel nō: pp qd appet ad cetera talia rñdēdū eē: nō qr arguāt: sed qr videnť arguere. Deinde cum dicit.

¶ Nā qr lz i fine ɔclusi non qd affirmauit negare dicere sed equiuoce: ꝛ si qd maxime coniungit in idez ferant dubiū si redargutus est: dubium enī si uera dicit nunc.

¶ Remouet q̄zdā cauillatiōez. dicet forte aliqs ꝙ suffic distiguē ꝛ soluē sophiꝰ i fine scā ɔne: qd remouēs phs aīt. d. qr lz i fine ɔclusi. i. scā ɔne ɔtigat dicē rñdētē opponētē nō negare qd affirmauit: sz equoce: qr nō accepit ,ppōnē i illo sensu i q̄ dedit: ꝛ si qd maxie ɔtigit ad idē ferat. i. dicat opponēs qd ad idē tulit. dubiū ē si rñdēs ē redargutꝰ. nā dubiū ē. si vā dic̄ nūc. i. dubiū ē. si nō tulit iteꝛ ad idē ad qd tulit opponēs. bonū ē ḡ nō distiguē i fine: sz i pñº: qr h scō nullū dubiū ē rñdētē ñ eē redargutū. ¶ Notādū āt qr dic̄ ꝙ maxie ɔtigit ꝙ ad idē ferat: qr oppoēs sp volunt videri redarguē: ꝛ iō sp dicūt ꝙ arguūt i illo sensu i q̄ rñdēs dedit. dato ḡ ꝙ eqꝰ arguāt maxē tñ. i. q̄si sp ɔtigit opponētē dicē ꝙ ad idē ferat. i. ꝙ arguat i illo sēsu i q̄ rñdēs dedit. ¶ Notādū ēt ꝙ statī cū ,ppōit ,ppō mltiplex debemꝰ eā distiguē anq̄z ɔcludať ex illa: qr h faciēdo nō ē dubiū nos nō esse redargutos: tñ si ɔtigat nos nō distiguere ,ppōnez multiplicē in pñº: si p eā ɔcludať ɔ̄ nos debemꝰ eā distiguē i fine: qr meliꝰ ē sic facē q̄z ɔ̄m assētire. D. c. d.

¶ Si v̄o diuidēs iterrogasset equocū: aut āphibolū: nō dubiꝰ eēt elēchus. Et q̄ q̄rūt nūc qdē minꝰ: praꝰ āt magis litigiosi: uł sic uel nō rñdere iterrogatū necesse. Nūc āt: qr nō bñ iterrogāt ingrētes: necesse est ut rñdeat aliqd is q̄ iterrogať corrigēs vitiū ,ppositionis qm̄ diuisio sufficienter: uel sic: uel non necesse est dicere respondente.

¶ Adducē aliā rōnē ad oñdēdū soluēdas eē orones equocas ꝛ āphiᵉᵃˢ: nō qr arguūt: sz qr vīr arguē. d. ꝙ si opponēs diuidēs. i. distiguēs iterogassꝫ equocū uł āphibolū: nō dubiꝰ eēt elēchꝰ ꝛ oppoēs q̄ sic regrūt nūc. s. scā distiētiōe sūt minꝰ litigiosi. i. nō sūt litigiosi: sz pꝰ añ distictiōez magis sūt litigiosi: ꝛ qr nūc oppoēs litigiosi: si distiguāt: iō scā distinˡⁿᵉ necē ē rñdētē rñdē ad iterrogatū simpʳ dōo sic uł nō. nūc āt qr igrētes. i. opponētes nō bñ iterrogāt qr nō distiguūt, necē ē ut is aliqs q̄ iterrogať. i. ut rñdēs rñdeat corrigēs vitiū ,ppōnis in distinᵒᵒ cā. nā diso sufficiēter. i. scā sufficiētī diuisiōe necesse ē rñdētē dicē. i. rñdē simpʳ dōo sic: uel nō sic. rōtaḡ cautela q̄re ē necīa distictio: ꝛ si simplr rñdē. ē ut corrigať vitiū orōnis: ꝛ qr rūdēs nō iterrogauit distiguēdo. pōt ḡ ex h sic forari rō. qñ ćūqz soluiť ad orōnē ut corrigať orōnis vitiū: nō rñdeť ne fiat redarg: sz ne fieri videať. sz ad equocatiōez ꝛ āphiᵃˢ: ꝛ uł ad oēs orōnes sophisticas rñdeť: ut corrigatur vitiū orōnis. ḡ ad oīa talia nō rñdeť ne arguant: sed ne arguere videanť.

Dubitaret forte aliqs. qr cū i pñº oñsūz sit ꝙ orōnes litigiose nō arguūt: sz vīr arguē. vī phm nugatoriū eē ꝙ h tā sollicitꝰ ē ad oñdēdū h idē. ¶ Dōz ꝙ nō pncipalr itēdit oñdē orōnes litigiosas nō arguē: sz videri arguē: qr h spectat ad pmū li. sz h itēdit ꝙ ad hꝰᵃ orōnes nō ē soluēdū ne arguāt. sz ne videanť arguē: ꝛ h nō spectat ad pmū librū. nā lz arguē spectet ad pmū librū: soluē tñ spectat ad scdm. Sꝫ ḡ h dōz talia nō arguē: sz viderī nō h itroductū ē pp ipsam argumētationem. sed ut ex hoc ulterius ɔ̄cludat ad talia soluendū esse non ne arguant: sed ne videanť.

Ulterius forte dubitaret aliqs. qr cū h tractetur de solōne appētiū: cū ēt h tracteť de solōne p distōnez: vī ꝙ soluē p distōnez sit soluē appārēter. ¶ Ad qd dicūt qdā ꝙ soluē p distōnē ē dupliciter. si ulīnō aptādo distōne ad ,ppositū: ꝛ sic soluiť appēter. nā q dic̄ ,ppōnē eē mltiplicē: ꝛ nō ondit quō sit mltiplex vī soluē: sz nō soluit. sz si fiat distinº i spālī ut apreť distinº ad ,ppositū: tūc ē solō recta. Sꝫ si dicētes vīr ignorare qd iterest iter distictiōez inuē: ꝛ distinctiōez facē. nā q dic̄ ,ppōnē aliquā eē multiplicē: ꝛ nō assignat mltiplicitate eiꝰ: nec ondit q̄r sēsus hēt: nō distiguit ,ppōnē illā: sz inuit. uel dic̄ eā eē distiguēdā. q ḡ distiguit mltiplicia si recte distiguat soluit. si ḡ nō ē distōnez distiguē inuē ,pbe ḡ loquēdo distictio nō ē solō appēs sz recta. ¶ Dōz ē ḡ aliter. nā h phs solū intēdit ondē ꝙ expedit aliqñ magis soluē appēter q̄z vē. q̄ sit aūt solō appēs ifra dicet. qd āt h de distōne determinat: nō h fac ut oñdat distōnez eē solōnē appētē: sz ut ,pbet litigiosas orōnes distiguēdas eē. nō ne arguāt: sz ne arguē videanť: ꝛ qr aliqñ p solōne apparētē ipedit litigiosa orō ne arguē videanť: expedit aliqñ appēter soluē. h ḡ si bñ ɔsiderať h nō agiť de distictiōe ꝙ sit apparens solutio. Sed ideo h de ea aliqd tangiť ut ,pbeť ꝙ expedit aliquando apparenter soluere.

Si aūt aliqs putet eū q̄ fm equocationē elēchū eē q̄dāmō nō est rñdentē effugē redargutionē: nā i visibilibus necūm qd dixit negare illud: ꝛ quod negauerit affirmare.

¶ In pte ista ut dicebať rēouet phs errorē q̄rūdā. dixerāt enī orōnes sz equoᵗᵉˢ: ꝛ oēs orōnes mltiplices. uel ēt ulr oēs orōnes litigiosas nō facē elēchū: sz obnubilare ipz: ꝛ nō arguē sz vīr arguē. huic aūt vitati qdā ɔ̄dicebāt. uolebāt enī equocatiōez scāz i termis singularibꝰ facē uez elēchū. iō phs duo fac: qr pº remouet istorū errorē. 2º ex remotiōe talis erroris ostendit uez esse qd p̄miserat. vz. multiplicia distiguēda eē: qr faciūt dubiū an arguāt. i. qr vīr arguē. 2ª ibi [Nō aūt sz qr dubius.] circa pmū tria fac: qr pº p̄mittit hꝰᵒˡ pōnē erronēā. 2º assignat dicte pōnis modū. 3º iprobat modū illū. 2ª ibi [Nā ut corrigūt.] 3ª ibi [Nā eadē erit orō.] dicit ḡ ꝙ si aliqs putet eū palogismū q ē fm equoⁿᵉᶻ eē elēchū uez: nō erit rñdētē effugē redarguⁿᵉᶻ. q. d. ꝙ si equoº nō solū vī redarguē: sz ēt vē redarguit: ꝛ facit uerū elēchū palogismꝰ equoⁿᶦˢ erit isolubił. pp qd oportebit rñdētē ad ipz de necītate redargui. ꝛ sbdit cāz: qr in visibilibꝰ. i. in termis singularibꝰ necīuz ē opponētē negare qd dixit. i. affirmauit respondens: ꝛ affirmare qd negauit. nō ḡ poterit rñdēs fugere redargutionez. ¶ Notādū āt ꝙ dicī i visibilibꝰ: qr ponētes hūc errorē ꝙ equocatio facit uez elēchū. dicebāt solū h vitatē hēi i rebꝰ visibilibꝰ. i. i rebꝰ singłaribꝰ. ponebāt enī has orōnes. s. corisćꝰ currit. ꝛ corisćꝰ nō currit vē eē ɔ̄dictorias: ꝛ facē uez elēchū: ꝙ si sic eēt: rñdēs nō posset effugere redargutiōez: qr si ɔcederet corisćū currere istareť ei: qr aliqs coriscus nō currit. si v̄o negaret ipm currere: posset ēt redargui: qr aliqs coriscus currit.

Dubitaret forte aliqs. utrū rñdēs posset effugere ɔ̄dictiōez si equocatio facetet uez elēchū. vī ꝙ sic: qr h posito posset rñdēs distinguere dōo corisćū currere. uez ēt ,p corisco currēte: ꝛ nō currere eē uez ,p nō currēte. ¶ Dōz ꝙ si vā eēt suppositio nō posset rñdēs ɔ̄dictiōez effugē. nā i his que faciūt uez elēchū nō ē rñdēdū p distinctiōez. Sꝫ simplr oporteret ḡ rñdētē dare alterā ptē determinate: sz ɔstat ꝙ quācūqz daret accidēt ei redargutio. Deide cū dic̄.

¶ Nā ut corrigūt qdā nihil ,pdest: nō enim

coriscū aūt eē musicū ⁊ nō musicū: sꝫ hūc coriscū musicū: ⁊ hūc coriscū nō musicū.

¶ Assignat dicte positiōis modū. d. ꝙ mod⁹ ſꝫ quē qdā corrigūt dcōꝫ pōnē nihil ꝓdest. aūt eni coriscū nō esse musicū ⁊ nō musicū: sꝫ hūc coriscū eē musicū. hūc aūt coriscū nō musicū. erat ḡ mod⁹ ponēdi pōnē ꝑdcāꝫ ꝙ ūa ꝯdictio erat i termīs singlarib⁹ absolute sūptis. sed nō erat ūa ꝯdcō l singlarib⁹ termīs determīatis ꝑ ꝓnomē demrātiuū. ponebāt enī nō eē ꝯcedēdū coriscū eē musicū: ⁊ coriscū eē nō musicū. qꝛ ibi erat ꝯdcō ūa: ⁊ ūa redargutio. ꝯcedīt tñ poterat hūc coriscū eē musicū hūc aūt coriscū nō eē musicū: qꝛ ibi nō ē ūa ꝯdcō.

Dubitaret forte aliqs ūn motī fuerūt dci pħi equocationē fcōꝫ i reb⁹ visibilib⁹ siue i termīs singlarib⁹ posuerūt magis hēre rōnē ꝯdictionis ꝙ̄ l termīs coīb⁹. ¶ Dōꝫ ꝙ oīs equocatio ipedit ꝯdcōeꝫ. iō dci pħi a ūitate deuiarūt ponēdo equocationē eē ucꝫ elēchū: siue ħ ponerēt l termīs singularib⁹: siue in coīb⁹: tñ aliqđ motiuū hēre pocuerūt: qꝛ lꝫ nō fit ūa ꝯdcō ubicūqꝫ ē equocatio: plib⁹ tñ modis ipedit rō ꝯdcōnis i termīs coīb⁹ ꝙ̄ l singlarib⁹: qđ sic pꝫ. nā ꝯdictio nō solū lpedit qñ dictio est multiplex. sꝫ ēt qñ hēt ꝑlēa cān ūitatis: ut hō currit ⁊ hō nō currit nō sūt ꝯdictoria. dato ꝙ lȳ hō nullo mō sit equocū. qđ enī hō potest suppone ꝓ plurib⁹ hoīb⁹: ut ꝓ hoīe currēte ⁊ nō currēte nō ē ꝙ hō sit equocū sꝫ qꝛ hēt ꝑlēa cān ūitatis. In termīs ḡ coīb⁹ pōt ipediri ꝯdcō ꝑꝑ equocatiōeꝫ: ⁊ ꝑꝑ ꝑlēa cān ūitatis. sꝫ i termīs singlarib⁹ nō ipedit nisi ꝑꝑ equocatiōeꝫ solū. iō forte dci pħi ꝯcesserūt equocationē facere elēchū in termīnis singularib⁹ ⁊ nō in coīb⁹.

Ulterius forte dubitaret aliqs ꝙ̄ motiuo moueri poterant dci pħi ꝺđo ꝯdictoria eē. corisc⁹ currit: corisc⁹ nō currit: nō tñ eē ꝯdictoria. ħ corisc⁹ currit ħ corisc⁹ nō currit. ¶ Dōꝫ ꝙ forte dicti pħi credebāt ꝙ qñ corisc⁹ absolute sūpt⁹ in ūna oratōne stat ꝓ ūno significato ꝙ̄tūcūqꝫ sit equocū l alia orōne si absolute sumat semꝑ stabit ꝓ eodē significato. sꝫ si ꝯhat ꝑ ꝓnomē demrātiuū rōne ꝯdcōnis poterit stare in ūna orōne ꝓ ūno significato: ⁊ i alia ꝓ alio. iō ut dicebāt corisc⁹ currit ⁊ corisc⁹ nō currit sunt ꝯdictoria: qꝛ corisc⁹ utrobiqꝫ ꝓ eodē significato supponit. sꝫ si addat sibi ꝓnomē demrātiuū tollit ꝯdictio ꝑꝑ cāꝫ quā dixīmus. ꝙ aūt ħ motiuū ⁊ ħ modus ponēdi nō sit bon⁹ statim patebit. Deinde cum dicit.

¶ Nā eadē erit orō coriscū ul hūc coriscū musicū eē ul nō musicū: qđ sit affirmāt ul negāt: sꝫ fortasse nō idē significat: nā nec ꝑ hic nomen: quare in aliquo differre.

¶ Improbat dcm̄ modū: ⁊ duo facit: qꝛ ꝑ⁹ iprobat modū ꝑdcm̄: si ꝓnomē demrātiuū addat utriqꝫ pti: ul utriqꝫ orōni. 2° iprobat ħ si addat alteri tm̄. 2ª ibi. Si āt huic. Dicit ḡ ꝙ eadē erit orō ꝺđo. coriscū uel hūc coriscū eē musicū: uel eē nō musicū: eadē. i. ē ꝙ̄tū ad ꝯdcōnē. iō ſbdit ꝙ sic. i. silr affirmāt uel negāt. q. d. ꝙ affir° ⁊ neg° i corisco absolute sūpto ⁊ determīato ꝑ ꝓnomē demrātiuū nō differt: sꝫ ꝙ̄ silr se hꝫ. ⁊ ne aliqs credēt ꝙ appositio ꝓnois demrātiui nullā drīā facēt: ſbdit ꝙ forte nō idē sigt orō sup. si sumat cum corisco simplr: ⁊ cū corisco apposito ꝓnoi. nā nec illđ nom̄. q. d. ꝙ sic ħ nomē coriscus sumptū simplr ⁊ cū ꝓnoie nō idē sigt: sic nec orō l q̄ pōit corisc⁹ simplr: ⁊ corisc⁹ cū ꝓnoie nō ideꝫ sigt. qre i aliq̄ dīt. ¶ Notādū ḡ has orōnes corisc⁹ currit. coriscus nō currit: ⁊ ħ corisc⁹ currit: ⁊ ħ corisc⁹ nō currit. differre ⁊ nō differre. differūt eni aliq̄ mō ꝙ̄tuꝫ ad significatū: qꝛ aliud sigt ħ corisc⁹ ꝙ̄ corisc⁹ absolute sumptus: non tñ differunt ut spectat ad ꝓpositū: qꝛ utrobiqꝫ per equiuocationem impeditur elenchus ⁊ contradictio. Deinde cum dicit.

¶ Si āt huic qdē simplr dicere coriscū assignet: illi āt addat aliquē aut hūc: icōuenies: nihil enī magis alt: utrolibet enī nihil dīt.

¶ Improbat ꝑdcm̄ modū si ꝓnomē demrātiuū addat alteri ꝓpōni tm̄. d. ꝙ si huic. i. sil ūna pte uel l ūna orōne assignet dicē. i. dicat coriscū simplr. illi āt. i. alteri orōni addat aliquē uel hūc: ut dicat aliqs corisc⁹: aut ħ corisc⁹. icōueniēs ē sup. si ꝑꝑ ħ eredat fieri drīā i ꝯdicēdo iō ſbdit. nihil enī magis alteri. utrolibet enīꝫ nihil dīt. si nō fit drīa in ꝯdicendo addēdo ꝓnomē utrolibet. i. ad utrāqꝫ ptē nō magis uel minus fiet talis drīa addēdo ꝓnomen alteri. i. alteri parti tm̄.

Dubitaret forte aliqs. utrꝫ lpediat ꝯdcō ꝑ appositiōeꝫ ꝓnois. ¶ Dōm ꝙ tota eā q̄re accidit talis dubitatio accipit ꝑꝑ determīatiōeꝫ ꝓnois. ¶ Sciēdū igit ꝙ sic termīo sel sūpto nō ꝯtigit uti equoce. ita determīatiōe ꝓnostica sel accepta nō cōtigit uti equoce: ⁊ maxīe si fit determīatio ad oculū. ostēdo enī ħ corisc⁹ ꝫm ūnā determīatiōeꝫ ꝓnosticā nō cōtigit sigre nisi ūnū coriscū: sꝫ qꝛ ħ nō obstante ꝙ alīq̄ noīe sel sūpto nō ꝯtingit uti equoce: nō est uerus elēch⁹ nec ūa ꝯdcō i termīs equocis. sic nō obstante ꝙ determinatione ꝓnostica semel sumpta non cōtingit uti equoce: impeditur tñ ꝯdictio: ⁊ nō est uerus elenchus si addatur talis determinatio termino equiuoco.

Ulterius forte dubitaret aliqs sꝫ qđ magis lpedit ꝯdcō: ul sꝫ nomē sūptū simplr uel sūptū cū additiōe ꝓnostica. ¶ Dōꝫ ꝙ i termīo equiuoco duo ē ꝯsiderare. vꝫ. ꝑlatiōeꝫ ipāꝫ ⁊ relatiōeꝫ ꝑ intellectū in sua sigta: ⁊ ut supra dicebat ꝙ̄tum est ex ui ꝑlatiōis termin⁹ equoc⁹ hēt sua sigta ꝑ modū copulatiuū. sꝫ ꝙ̄tū ad relatiōeꝫ ꝑ itellēm hēt ea ꝑ modū disiūctiuū: qꝛ termīo sel sūpto nō ꝯtigit uti equoce. sꝫ in termīo equoco determīato ꝑ ꝓnomē demrātiū ē ibi tria ꝯsiderare. vꝫ. ꝑlatiōeꝫ relatiōeꝫ ꝑ itellēm: ⁊ determiationē ꝓnosticā. Cū ḡ q̄rit utrū magis lpediat ꝯdcō ꝑ nomē equocū sūptū simplr: uel cuꝫ ei addit ꝓnostica demōstratio. dōꝫ ꝙ simplr ⁊ ex ui ꝑlatiōis utrobiqꝫ ipedit: tñ ꝙ̄tū ad aliqđ hūt se sic excedētia ⁊ excessa. nā si relatio ꝑ itellēꝫ referat ad idē sigtū expssior ꝯdictio ē ꝑ additionē ꝓnosticā ꝙ̄ sine additiōe. nā si corisc⁹ currit ⁊ corisc⁹ nō currit: accipiat ꝓ eodē corisco expssior erit ꝯdcō. ꝺđo ħ corisc⁹ currit ħ corisc⁹ nō currit: qꝛ magis fit determinatio ad eū dē coriscū ꝑ relationē: ꝑ itellēꝫ: ⁊ ꝑ determinationē ꝓnosticā ꝙ̄ ꝑ relatiōeꝫ tm̄: sꝫ si itelligat ꝓ alio corisco erit expssi⁹ ipedimētū. naꝫ expssi⁹ ipedit ꝯdcō ꝺđo. ħ corisc⁹ currit. ħ corisc⁹ nō currit. si ad oculū ⁊ ad sensuꝫ accipiat ali⁹ ⁊ ali⁹ corisc⁹ ꝙ̄ si solū acciperet ali⁹ corisc⁹ ꝑ relatiōeꝫ ſꝫ itellēꝫ. cū ḡ additio ꝓnois aliqñ faciat ad expssi⁹ ipedimētū ꝯdcōnis. iō forte ꝑdicti pħi motī fuerūt ad dōm ꝙ l reb⁹ singlarib⁹ ⁊ visibilib⁹ ꝑ terminū equocū fit uer⁹ elēch⁹: ⁊ nō ipedit ꝯdcō ꝑ talē terminū nisi sumat cū additiōe ꝓnostica: sꝫ tale motiuū isufficiēs fuit qꝛ ut pꝫ ꝑ tā dcā simplr loquēdo additio ꝓnostica nec tollit nec iducit ꝯdcōnē. facit tñ ad quādā expssiōeꝫ: sꝫ sic facit ad expssiu ipedimētū cū accipit dictio equoca ꝓ alio significato: sic talis additio facit ad expressiōeꝫ ꝯtradictionē: cū termin⁹ equiuocus pro eodem significato supponit.

Non aūt differt ħ qꝛ dubiū qdē est qui nō determinant amphibolīaꝫ utrꝫ redargutus est ul nō. Cōcessuꝫ est aūt in disputatiōib⁹ diuidere: manifestū qm̄ nō determinantē dare iterrogatiōnē: ħ simplr pecīn est: quare ⁊ si nō ipse:

tamē disputatio redargute similis est.

¶ Posita p̄dicta positiōe erronea: ꝛ iprobata ea: in pte ex iprobatiōe ei⁹ ōndit uez eē qd sup̄i⁹ dixerat. vz. multiplicia distinguēda eē. nō qꝛ redarguāt: sed qꝛ videnť redarguē: ꝛ dubiū faciūt an redarguāt. ꝛ tria facit: qꝛ p̄° dicit talia distinguēda esse: qꝛ videnť redarguere: ꝛ dubiū faciūt an redarguāt. 2° icrepat nō distinguētes. 3° declarat qd supposuerat. 2ª ibi [Accidit aūt sepe.] 3ª ibi [Si aūt duas orationes.] dicit ḡ non aūt sup. est illa dīa iter nomē sūptū simplr̄: ꝛ sūptū cū ꝑnoīe: sicut p̄dicti phi dicebāt: uel pōt melius ꝯtinuari sic. nō aūt. i. nō debem⁹ distinguere orōnē equocā uel multiplicē: qꝛ talia faciāt uez elenchū ut p̄dicti phi fatenť. imo talia distinguēda sūt ne videanť redarguere. ideo aīt ꝙ ꝯcessuz est in disputatiōīb⁹ rn̄dētē diuidere. i. distinguere multiplex: qꝛ ille q nō determinauit. i. q non distinxit amphibolīā uel qdcūqꝫ aliud multiplex de q̄ iterrogať dubius ē utrū redargut⁹ sit uel nō. vī eni esse redargut⁹: ꝛ qꝛ eavēdū ē ēt vider iredargui: iō ꝯcludit qm̄ manifestū ē ꝙ peccatū ē. i. malū est dare. i. ꝯcedere iterrogationē multiplicē nō determinantē. i. nō distinguētē: sꝫ ꝯcedere eā simplr̄ absqꝫ distinctiōe: iō s̄bdit ꝙ si nō ipe disputās sit redargut⁹: disputatio tn̄ sua ē silis disputatiōi redargute. i. dato ꝙ nō sit redargut⁹: vī tn̄ redargut⁹. ¶ Notandū aūt ꝙ si equocatio uel amphibolia uel aliquod aliud multiplex faceret elēchū uerū: talia nō solū facerēt vider iredargui: sꝫ ēt redarguerēt: qd ē ꝯ illud qd phs dixerat: iō oportuit eū talē errorez destruere: ꝛ ex destructiōe ei⁹ ōndere talia distinguēda esse: non qꝛ redarguāt: sed qꝛ dubiū est an redarguāt ꝛ videntur redarguere. Deinde cum dicit.

¶ Accidit aūt sepe vidētes amphibolīā pigrescere diuidere: eo ꝙ frequēter talia ꝓponanť: ne ad oīa videanť ḡues eē. Deinde nō putāntib⁹ pp̄ h̄ fieri orōnē: sepe obuiant iprobabile: q̄re qm̄ datū ē diuidē nō pigritādū queadmodū dictū est prius.

¶ Increpat nō distinguētes hᵒˢ multiplicia. d. ꝙ accidit sepe rn̄dētes vidētes. i. cognoscētes amphibolīā: uel aliqd aliud multiplex pigrescere diuidere. i. nō distinguere ipm̄: eo ꝙ ab opponētib⁹ frequēter talia ꝓponātur: iō ne rn̄dētes videanť esse graues. i. discoli ꝛ ꝓterui ad oīa iterrogata ꝯcedūt sup. aliqd multiplex simplr̄ sine distinctiōe. Deinde. i. post hāc ꝯcessionē nō putātibus rn̄dētib⁹ pp̄ h̄. i. pp̄ multiplex qd ꝯcesserunt fieri eis orōnē redargutiuā: sepe obuiāt iprobabile uel impossibile. i. sepe redarguunť: quare qm̄ datū est. i. ꝯcessum est rn̄dētib⁹ diuidere. i. distinguere multiplex. non pigritandum est distinguere ipsum: queadmodum dictum est prius. Deinde cum dicit.

¶ Si aūt duas orōnes ut vnā faceret quis nō ꝓpter equocatōez ꝛ amphibolīā fieret paralogismus: h̄ uel elenchus: uel non.

¶ Probat qd supposuerat. supposuerat eni equocatiōnē amphibolīā ꝛ talia multiplicia distinguēda esse. h̄ aūt ꝓbat h̄ cōparādo talia multiplicia ad plures iterrogatiōes: ꝛ duo fac: qꝛ p̄° ōndit ut talia distinguēda eē. 2° sp̄alr̄ ostēdit h̄ cū multiplex est uez: uel ēt falsum in utroqꝫ sensu. vult eni multiplicia distinguenda esse: si in utroqꝫ sensu sint v̄a: uel etiam in utroqꝫ falsa. 2ª ibi [Nec si de oīb⁹.] In p̄ª pte itēdit talē rōnē. ad plures iterrogatiōes nō est danda vna rn̄sio: sed equocatio: ꝛ p ꝯn̄s oē multiplex est sile plurib⁹ iterrogatiōib⁹. ḡ talia sūt distinguēda: ꝛ ad ea nō est danda vna rn̄sio. In hac aūt rōne sic ꝓcedit: qꝛ p̄° in uit ad iterrogatiōes plures nō eē dādā rn̄sionē vnā. 2° ōndit sile eē de iterrogatiōnib⁹ plurib⁹: ꝛ de equocatiōe uel de alijs multiplicib⁹. 3° ex h̄ ꝯcludit talia distinguēda eē: ꝛ ad ea nō eē dādā vnā rn̄sionē. 2ª ibi [Quid eni differt.] 3ª ibi [Si ḡ nō rectū.] dicit ḡ ꝙ si aliqs faceret duas iterrogatiōes: ut vnā nō sup. faceret apparētē redargutionē pp̄ equocatiōez ꝛ amphibolīā: sꝫ sup. faceret h̄ pp̄ plures iterrogatiōes. h̄ posito fieret ne paralogismus uel nō: sed uel fieret elenchus uel nō. q. d. ꝙ nō fieret elēchus sed paralogismus: ꝛ sic arguēs nō argueret: sed vī arguere: pp̄ qd nō eēt danda vna respōsio: ne fieret redargutio: sed ne videatur fieri. Deinde cum dicit.

¶ Quid eni differt interrogare si callias ꝛ themistocles musici sunt q̄z si ābob⁹ vnū nomē eēt exn̄tibus diuersis: nā si plura significet vno nomine: plura interrogauit.

¶ Ostēdit ꝙ sile est de plurib⁹ iterrogatiōib⁹: ꝛ de equocatiōe: uel ēt de alijs multiplicib⁹. d. qd eni differt iterrogare si callias ꝛ themistocles sūt musici q̄z si ambobus exn̄tib⁹ diuīsis eēt vnū nomē ipositū: q̄si dicēt ꝙ nō differt q̄rere plura aliq̄ diuīsa fm̄ plures iterrogationes: ꝛ q̄rere ea equoce sꝫ aliqd nomē multiplex. ideo subdit ꝙ si aliquis plura significat vno nomine sequiť ꝙ plura interrogauit. Deinde cum dicit.

¶ Si ergo non rectum ad duas interrogationes vnam rn̄sionē ꝓbare sumere simpliciter: manifestū quoniaz nulli coz que equiuoca sunt cōuenit rn̄dere simpliciter.

¶ Ꝯcludit ꝯn̄e itētā. d. ꝙ si nō rectū ē ad pl̄es iterrogatiōes ꝓbare sumere simplr̄. i. exigē simplr̄: ut h̄ēt greca correctio. manifestū ē qm̄ nulli coz q̄ sūt equoca ꝯtingit rn̄dere simplr̄ vnica rn̄sione. Deinde cū dicit.

¶ Nec si d̄ oīb⁹ uez sit ut uolūt qdā: nihil eni h̄ dīt q̄z si iterrogasset coriſc⁹ ꝛ callias utz domi sint: uľ nō domi siue p̄ntib⁹ utrisqꝫ: siue nō p̄ntib⁹: utrisqꝫ. n. ꝓpōnes pl̄es.

¶ Ōndit ꝙ nō solū ad multiplex q̄cūqꝫ mō sūptū nō dz rn̄deri vnica rn̄siōe: sꝫ ēt si multiplex uez eēt i utroqꝫ sēsu nō eēt rn̄dēdū rn̄siōe vna. sic ēt ꝛ si eēt falsū nō deberet ei vna rn̄sio. circa h̄ aūt tria facit: qꝛ p̄° ꝓponit qd itēdit. 2° assignat cāz dicti. 3° ꝯcludit ꝯn̄e intētā. 2ª ibi [Nō eni si uez ē.] 3ª ibi [Si ḡ nō opz.] dicit ḡ ꝙ si equocū sup. uel multiplex sit uez de oīb⁹. i. de oīb⁹ suis significatis. nec sup. h̄ posito dāda ē vna rn̄sio: ut qdam uolūt. nā nihil differt h̄. i. nihil differt ꝙ qs iterroget aliqd multiplex q̄z si iterrogasset utz coriſc⁹ ꝛ callias sint domi uľ nō. nā siue p̄ntib⁹ utrisqꝫ siue nō p̄ntib⁹. i. siue utriqꝫ sint domi: ꝛ sit v̄a locutio in utroqꝫ sensu: siue utriqꝫ nō sint domi: ꝛ sit falsa locutio i utroqꝫ q̄cūqꝫ posito utrinqꝫ uel utrūqꝫ. i. utroqꝫ mō sūt pl̄es ꝓpositiōes: ꝛ nō est ibi danda vna responsio: ꝛ tūc supplēda ē tō: ꝙ cū sile sit de equoco: ꝛ de plurib⁹ iterrogatiōnib⁹: equocū uľ qdcūqꝫ multiplex: siue sit uez in utroqꝫ sensu: siue non semper est distinguendum: ꝛ non est ibi danda vna responsio. Deinde cum dicit.

¶ Nō eniz si uez ē dicē: ꝓpter hoc vna est interrogatio. Possibile autez ꝛ mille alia interrogata oīa: uel sic uel nō uerū esse dicere: attamē nō rn̄dendūz vna rn̄sione.

¶ Assignat cāz dicti: uel ꝓbat qd dixerat: ꝛ duo fac̄ fm̄ ꝙ duas ꝓbatiōes adducit. 2° ibi [Interimiť eni disputare.] dic̄ ḡ ꝙ si uez ē dicē sup. pl̄es iterrogatiōes i utroqꝫ sensu. nō pp̄ hoc ꝙ sic uera sunt est vna interrogatio

nõ possibile est etiã mille alia iterrogata uer. eẽ dicere uel sic uel non. i. uel affirmatiue uel negatiue. de mille enĩ ve posset dici affirmatiue ꝙ currũt uł mouent. ⁊ de mille ve posset dici negatiue ꝙ nõ currũt uel nõ mouẽtur. attamẽ nõ ꝓpter h̃ sup. de oĩb⁹ illis eẽt vna iterrogatio: nec respondendũ est vna responsione.

Dubitaret forte aliqs quõ efficax est hec rõ. ℭ Dõm ꝙ qñ aliqd ꝑ se est cã alicuius ꝗcũq3 alio amoto remanẽte eo qd̃ est ꝑ se cã: semper remanet effect⁹ ille cui⁹ illa est cã. q3diu ğ nõ uariatur qd̃ est ꝑ se cã nõ uariabił qd̃ est ꝑ se effectus illius cãe. Si ğ ꝑ se iterrogatio regrit rñsionẽ ꝑ se: erit ꝙ plures iterrogatiões regrẽt plures rñsiões. q3diu ğ nõ tollit ꝙ sit interrogatio plures: nõ tolleł qn ei debeał respõsio plures: ⁊ q2 vnitas utriusq3 iterrogato⁊ nõ tollit ab iterrogatiõe plures: gn sit iterrogatio plures. huiusmodi vnitas non tollet quin ei debeatur responsio plures. Deinde cuz dicit.

ℭ **Interimitur enĩ disputare: hoc aũt simile tanq3 si idez nomen ponatur diuersis.**

ℭ Adducit sc̃da3 rõnẽ ad ꝓpositũ. d. ꝙ iterimił disputare sup. si ad plures interrogationes dareł vna rñsio. Cũ ğ icõueniẽs sit disputationẽ interimere: icõueniẽs est h̃ facere. ⁊ q2 h. s. plures iterrogatio est sile tanq3 si idẽ nomẽ iponeł diuersis: cũ ad plures iterrogatiões nunq3 sit dãda vna rñsio ad multiplex: ⁊ cũ vnũ nomẽ imponitur diuersis: siue sit vnũ utroq3 sensu siue non: nunq3 debet ei dari vna responsio.

Dubitaret forte aliqs utrũ iterimereł disputare si plurib⁹ iterrogatiõib⁹ dareł vna rñsio. ℭ Dõm ꝙ disputatio sit ꝑ sermonẽ: uel ꝑ aliq̃ exteriora signa: ⁊ q2 ea que exterius aguł signa sũt iterro⁊ 9ceptuũ: nunq3 enĩ ẽ disputatio recta ⁊ ad itellectũ: nisi plurib⁹ 9ceptibus plures rñsiões deał: ⁊ q2 semp iterrogatio plures regrit plures cõpõnes ſm̃ itellectũ: cũ nunq3 sit plures iterrogatio: nisi plura ꝑdiceł de plurib⁹: uel plura de vno: uel vnũ de pluribus. ŝõ plures iterrogatio cũ regrat pluralitatẽ 9ceptuũ cõposito⁊ semp regrit rñsiões plures: ⁊ iterimił disputatio si h̃ nõ fiat: q2 nunq3 est disputatio recta nisi responsiones respondentis conformentur conceptionib⁹ opponentis. Deinde cum dicit.

ℭ **Si ergo nõ op3 ad duas interrogatiões vnã rñsionẽ dare: manifestũ qm̃ nec in equocis sic uel nõ dicẽdũ est: neq3 enĩ qui dixit rñdit: sed dixit. Sed 9tẽdũt quodãmõ in disputatiõe: eo ꝙ lateat qd̃ accidit.**

ℭ Cõcludit 9nẽ lr̃ãlẽ: ⁊ duo facit: q2 ꝑ⁹ facit qd̃ dem̃ est 1⁹ epilogat circa determinata. 2ᵃ ibi⌊ Sic ğ dixim⁹. ⌋ dicit ğ ꝙ si nõ op3 ad duas iterrogatiões dare vnã rñsionẽ: manifestũ est qm̃ eodẽ mõ nec in equocis. dicendũ est sic uel nõ. i. nõ est rñdẽdũ in talib⁹ simplr̃ vna responsiõe affirmatiua uel negatiua. ⁊ sbdit ꝙ neq3 q dixit. i. q rñdit vnica rñsiõe rñdit. i. sic dicẽs nõ recte rñdit s3 dixit. i. isipiẽter locut⁹ est. ⁊ addit ꝙ rñdẽtes i disputatiõib⁹ 9cedũt q̃dãmõ multiplex ⁊ rñdent ad illud vnica rñsiõe: eo ꝙ lateat eos qd̃ accidit. 9cedũt enĩ h̃: q2 non aduertunt redargutionem que potest eis accidere ex simplici responsione.

Dubitaret forte aliqs quõ sile est de equocatione ⁊ de interrogatione pluri. ℭ Dõm ꝙ semp illud qd̃ est ꝑ se pori⁹ est eo qd̃ est ꝑ accidẽs. platio enĩ respicit dictionẽ equocã magis ꝑ se: relatio ṽo ꝑ itellm̃ respicit eã magis ꝑ accñs: ⁊ q2 ex vi platiõis dictio equoca hẽt sua sigta ad modũ copulatiuũ: ut h̃. õñdebał: iõ si aliqd nomẽ iponał plurib⁹: q̃si idẽ est 9ferre illd nomẽ ⁊ iterrogare illa sua sigta sb copulatiõe: ut si h̃ nomẽ tunica iponereł hoĩ ⁊ eq̃: ⁊ diceret. tunica est alba: q̃si nõ eẽt aliud dicẽ q3 hõ est alb⁹ ⁊ equ⁹ ẽ alb⁹. ⁊ q2 hec est iterrogatio plẽs: iõ sile est de equocatiõe ⁊ de iterrogatiõe plu:imo q2 ad nullũ ṽe multiplex dãda ẽ vna rñsio: de q̃libet ṽe multiplici est aliq̃mõ sile: sicut de interrogatiõe pluri. Deinde cuz dicit.

ℭ **Sic ğ dixinus: qm̃ elẽchi q̃dã videnł eẽ qui nõ sunt: eodẽ mõ ⁊ videnł solutiones eẽ quedã que nõ sũt: q̃s dicimus q̃nq3 magis oportere ferre: q̃s ueras in agonisticis disputationib⁹: ⁊ ad duplex in obuiatiõe.**

ℭ Epilogat circa totã ꝑcedentẽ pt̃e. v3. ꝙ aliq̃n expedit soluere appat̃ẽter: iõ ait ꝙ sic dixim⁹ supra ꝙ q̃dã elẽchi videnł eẽ cũ nõ sint: ⁊ videnł redarguẽ cũ nõ redarguãt: eodẽ mõ ⁊ circa solões est arbitrãdũ: q2 q̃dã videnł eẽ solões que nõ sũt: q̃s solões appentes in agonisticis disputatiõib⁹: ⁊ i obuiatiõe ad duplex. dicim⁹ q̃nq3 magis oportẽ ferre q3 solones ṽas. h̃ ṽo epilog⁹ 9tier qd̃ ꝑh⁹ itẽdił i tota ꝑcedẽti pte. v3. ꝙ i agonisticis disputatiõib⁹. ⁊ i obuiatiõe ad duplex aliq̃n magis expedit ferre solutiões appat̃ẽtes q3 ṽas. Cap. II.

r **Espondẽdũ aũt in his quidez que vident sic: dicentur etenĩ3 sic minime fiet ad se elenchus.**

ℭ Postq3 ꝑhs õñdit ꝙ expedit aliq̃n soluere appat̃ẽter. In pte ista determinat de appat̃ẽti solutiõe. ℭ Ad cuius euidẽtiã sciẽdũ ꝙ tota sophicatio ut se tenet ex pte opponẽtis est appates: iõ in ꝑ⁹ li⁹ nõ idigebat ꝑhs distiguere obiectiões sophicas: q2 quedã eẽnt uere: quedã appat̃ẽtes. oẽs enĩ ſm̃ ꝙ h⁹ appentes erãt: imo nõ solũ obiectiões: s3 etiã cautele: ut se tenẽt ex pte opponẽtis sophice: ⁊ ut per se deseruiũt sophico negocio suffi cit appat̃ẽtes esse: sed in solutionib⁹ nõ sit. na3 sophice obiectiões etiã ſm̃ ꝙ h⁹ sunt habẽt ueras solutiones. nã in omni qd̃ uere deficit uere põt assignari defectus ⁊ assignatio defect⁹ est uera solutio eius. possumus ergo dicere ꝙ sicut ex pte opponẽtis in ꝑmo li⁹ ꝑhs docuit 9stituere obiectiões: ⁊ etiã cautelas ad inuoluẽdu3 rñdentẽ. sic in hoc 2⁹ docet solutiões ⁊ cautelas ad resistẽdũ opponẽti. uerũtñ i ꝑ⁹ li⁹ tã obiectiões q3 cautele: ut ibi adducebanł: sufficiebat appat̃ẽtes esse. h̃ aũt ẽ adducunł ea que sũt solutiões ṽe: q2 sophicaui dicebat ṽe solui psit. cautele rñ h̃ adducte q̃b⁹ rñdẽs obuiat opponẽti. onr̃ eẽ solutiões appentes. nihil est ğ aliud determiare de solutiõib⁹ appentib⁹ nisi determiare de cautelis: ⁊ de q̃busdã modis se hñdi: q̃b⁹ rñdẽs possit appenter resistẽ opponẽti. hec aũt ps i q̃ h⁹ cautelas uł h⁹ appentes solones ꝑhs põit posset diuidi i ptes nouẽ uel i ptes decẽ: s3 ꝙ ponit. 9. uł. 10. h⁹ cautelas. s3 ut artificialr̃ diuidam⁹ eas dicam⁹ ꝙ appenter resistẽ opponẽti 9tigit duplr̃. uel 9 obiectiões fcãs ⁊ adductas uel 9 ñedas ⁊ imagiatas. iõ duo fac: q2 ꝑ⁹ docet appenter istare 9 obones fcãs. 2⁹ 9 imaginatas. 2ᵃ icipit circa finẽ capli ibi⌊ Amplı⁹ q̃scũq3. ⌋ circa ꝑm̃ duo facit: q2 ꝑ⁹ docet appenter istare ꝓut obiectio ⁊ iterrogatio videnł respicẽ aliqd vnũ. 2⁹ ꝓut videnł respicẽ plura 2ᵃ ibi⌊ Qm̃ aũt duob⁹ exñtib⁹. ⌋ circa ꝑm̃ q̃nq3 fac s3 ꝙ q̃nq3 cautelas: uł q̃nq3 talia documẽta põit. 2ᵃ ibi⌊ Si ṽo aliqd. ⌋ 3ᵃ ibi⌊ Qm̃ autẽ quõ. ⌋ 4ᵃ ibi⌊ Amplius si uł. ⌋ 5ᵃ ibi⌊ In his ğ q̃ ꝓpe. ⌋ ꝑᵃ cautela talis. si rñdẽs iterrogał in his q videnł ei ṽa rñdẽdũ ẽ dicẽtẽ sic. i. sit ita: uł põał ꝙ ita sit. nõ enĩ d3 rñdẽ simplr̃: s3 q̃si cũ suppositiõe. nã si ꝯdo minime fiet elẽch⁹ ad se. i. 9 se siue 9 eũ. ℭ Notãdũ aũt ꝙ cũ q̃s iterrogał de aliq̃: ⁊ nõ asseris illud simplr̃ eẽ uer. s3 dicẽ sit ita: uł põał ita eẽ: vi ꝙ illis

uelit sustinere gra disputationis: non q̄ asserat sic esse: ideo nō videbit̄ ei fieri elenchus. Deinde cuz dicit.

¶ **Si vo aliqd qd ex opionē fit cogat̄ dicere: hoc maxie addēdū videri. sic eni neqz elēchus neqz iopinatuz videbit̄ fieri.**

¶ Ponit scdam cautelā. d. q̄ si rndēs cogat̄ dicere. i. respondere aliqd. i. ad aliqd qd fit extra opionē. i. si a respondēte queraf aliqd qd videt̄ inopinabile addēdum est videri. i. rndēs dz rndere q̄ illud vr̄ τ hēt quādā apparētiā q̄ sit uex. sic eni rndēdo nec elenchus: neqz aliqd inopinatū videbit̄ ei fieri. ¶ Notādū aūt q̄ ea que nō sunt aliquādo videnf esse: imo utplurimū cū dicit̄ hoc vr̄ esse sonat in malā partē: τ innuit̄ q̄ nō sit ita. cuz ergo de aliquo inopinabili rndemus q̄ videt̄ non fiet fillus elēchus nobis: qr nō simplr̄ dicimus illud nō eē uel esse. rndemus tñ taliter q̄ innuimus illud magis nō esse q̄z esse: τ qr nihil simplr̄ τ determinate assertimus. nō pōt nobis fieri elēchus simplr̄. Deinde cum dicit.

¶ **Qm̄ quo modo petit̄ qd est in principio manifestū: putāt aūt oino si sit ppinquuz intcrimendū: nō concedendū esse quedā uelut qd in principio est petente.**

¶ Ponit tertiū documentū: τ duo facit: qr pᵒ facit qd dictū est. 2ᵒ ex his que dixerat elicit qddā ule documētū. 2ᵃ ibi [Et qn̄ aliqd.] Dicit ergo q̄ manifestum est quō petit̄ qd est in pñᵒ. nā ex dictis in pmo li. τ ex his que habent̄ in. 8. topʳ. satis pōt esse h̄ manifestū. Cū ḡ elēchus non debeat petē: qd est in pñᵒ: qr auditores τ astātes putāt oino peti pñᵐ si quesitū sit propinquū negocio. qddā ergo uel quedā: ut ea que sūt ppinqua negocio est interimēdū: τ nō est ɔcedēdū: uel nō est ponēdū illa esse uelut qd in pñᵒ est petere. i. ac si pereret̄ qd est in pñᵒ. ¶ Notādū ergo hoc documētū in hoc ɔsistere q̄ cū negamus uel ɔcedimus aliqd: τ opponens accipiēdo aliqd ppinquum illi: vult nos ducere ad redargutionē. dōm est q̄ petit qd est in pñᵒ. τ qr in omni sillogizatiōe opz accipe aliqd aliq̄ mō ppinquū cōcluso semp poterimus apparēter ipedire opponentez dicendo q̄ petit qd est in pncipio. Deinde cum dicit.

¶ **Et quādo aliquid tale pbauerit quis qd necessariū quide accidere ex positiōe. Est aūt falsuz uel iopinatū idē dicēdū: nā q̄ ex necītate accidūt: eiusdē videnf eē pōnis.**

¶ Ex his que dixerat elicit qddā ule documētum. d. q̄ qn̄ qs. i. qn̄ opponēs pbauerit. i. assumpserit aliqd tale qd necessariū est accidere ex positione nr̄a: τ illud est falsum τ inopinabile: dōz idē qd pus: qr debemus dicere q̄ petit pñᵐ. est ergo h̄ ule documētū q̄ quotiens cūqz ex datis nr̄is siue expositione nr̄a vult nos opponēs ducere ad aliqd falsum uel inopinabile: si illud falsum ex necessitate sequit̄ ex nr̄a positiōe: debemus dicere q̄ petit pñᵐ. nam ea que ex necessitate accidunt ex alijs sunt nimis ppinqua illis: τ videnf esse eiusdē positionis: uel eiusdē ɔcessiōis cū eis. Ideo in talibᵒ semp apparēter vr̄ peti pñᵐ. ¶ Notādū aūt hec documēta aliquo mō esse vnū documentū: qr in utroqz docet̄ respondēs istare opponēti. qr vr̄ petere qd est in pñᵒ. dif ferūt tñ: qr p̄dictū documētum magis docet istare per petitionē pncipij in rōnibᵒ ostēsiuis. h̄ aūt vr̄ magis instare put petitio pncipij cōmittit̄ in rōnibᵒ ducētibus ad falsum: uel ad iopinabile. pn̄t ḡ ista documēta accipi ut duo: τ ut vnū. τ si accipiunt̄ ut duo pmissa documēta erūt q̄tuor. si accipiunt̄ ut vnū erūt tria. q̄cūqz tñ mō sumant̄ nō uariat̄ snīa. Deinde cum dicit.

¶ **Amplius qn̄ vniuersale nō noie sumit̄: s̄ in pabola dicēdū: qm̄ nō ut datū ē: neqz ut pposuit sumit: nā pp h̄ fit sepe elēchᵒ.**

¶ Ponit q̄rtū uel q̄ntū documētū: τ duo facit: qr pᵒ facit qd dictū est. 2ᵒ remouet quādā cauillationē responsiōe possibilē fieri circa ipm. 2ᵃ ibi [Si aūt phibeat.] Dicit ḡ q̄ amplᵒ sup. est aliō documētū. si ule. i. si ulis iterrogatio nō sumat̄ noīe. i. nō sumat̄ fm nomē ppriū sed sumat̄ in pabola τ fm silitudinē: τ sup. q̄ si ex tali iterrogatiōe ducamur ad redargutionez. ¶ Dōm est: qm̄ illa pabola τ illud sile nō sumit opponēs: ut datuz est a rūdēte: neqz sumit illud ut respondēs pposuit. nā propter hoc sepe fit elenchus q. s. non debite sumitur simile concessum. Deinde cum dicit.

¶ **Si aūt prohibeatur his ad hoc: quoniaz non bene ostensum est endimeduz obuiā do fm dictam determinationem.**

¶ Remouet quādā cauillationē rñsiōe polem fieri circa hᵒʳ documētū. d. si aūt phibeat rndēs ab opponēte. i. si opponēs phibeat rndētē: τ cauillet ipm in dicto documēto: dicēdo se eē usum his. i. ɔcessis a rndēte ad h̄. i. ad ppositū: qr nō deuiāt a pposito: sed assūpsit pabolas τ silitudines ɔcessas a rndēte: sicut debuit: tūc sup. obuiādū est rndētē ad eū. i. ɔ̄ eūdē: ut ɔ̄ opponētē fz dictā determinationē. i. fm dictū documētū pbādo: qm̄ nō bñ ostēsuz est ab opponente: τ nō bñ assūpsit sile ut debuit. ¶ Notādū aūt documētū in h̄ ɔsistē: qr si nos ɔcedimus aliqd nō in pprio noīe: sed in silitudine: ut puta: qr nescimus noīare actiōez itelligibilē noīamus eā ut visionē τ dicimus q̄ visio est: ut actio itellectᵒ: si per h̄ sile ducat nos opponēs ad redargutionē: dicēdo q̄ visio per se τ directe est circa singularia ḡ actio itellectᵒ circa singularia uersabit̄: debemus dicere q̄ non sūpsit sile ut debuit: τ ut ɔcessuz est: q̄ si opponēs ulterius cauillaret: τ diceret se esse usuz his. i. datis silitudinibᵒ ad h̄. i. ad ppositū: τ ut debuit: rndēs dz obuiare ɔ̄ ipm per dcm documētū: ondēdo τ specificando q̄ nō bñ ostēsuz est: τ q̄ opponens nō usus est documēto ut debuit. nā ipse nō ɔcessit actionē itelligibilē eē ut visionē: qr eēt circa singularia ut sumebat opponens. dz q̄reniz dicere q̄ ɔcessit h̄ pp aliud qd leue est assignare: nō sunt aliq̄ adeo differētia que in nullo ɔuenīāt. dz ḡ dicere q̄ ɔcessit actionē itelligibilē eē ut visionē: qr est cognitio clara sic illa. ul qr hz aliquā aliā silitudinē cū illa: ex quo apparet q̄ redargutio a simili modici ponderis est: quia leuiter impeditur τ si non existenter saltem apparenter. Deinde cum dicit.

¶ **In his ergo que pprie dicuntur nominibus necesse est respondere uel simplr̄ uel diuisim. Que autē subintelligentes pponimus ut quecūqz nō plane: s̄ truncatim interrogant̄: ppter hoc accidit elenchus.**

¶ Ponit q̄ntū uel sextū documentuz: τ duo facit. qr primo ponit hᵒʳ documētum. 2ᵒ exemplificat de eo. 2ᵃ ibi [Ut putas ne qcqd.] Dicit ergo q̄ in his que dicunt̄ noībus pprie. i. perfecte: ut in orōnibᵒ cōpletis necesse est respōdere: uel simplr̄ si sint orōnes simplices uel diuisim τ cū distinctione. si sint multiplices sed quecūqz ponimus subintelligētes: ut sunt orōnes incōplete in quibus subītelligit̄ aliqd cuiusmodi sunt quecūqz nō plane sed trūcatim interrogant̄ sup. ad talia nō est respondendū: qr ppter hoc. i. ppter orōnes trūcatas sepe accidit elenchus. i. redargutio. est ergo sūma documenti q̄ tum proponitur nobis oratio truncata non debemus respondere ad illam nisi prius compleatur. Deinde cum dicit.

¶ Ut putasne quicquid est danaũ: possessio est danaũ utique: similiter aũt et in aliis: sed hõ est aĩalium dicimus utique possessio ergo hõ est aĩalium. Nã hoĩem aĩaliũ dicimus: quoniam aĩaliũ est; et lisandrũ lacedemoniorum: quoniam lacedemonius est. Manifestũ ergo quoniam in quibus obscurum est quod proponitur non concedendum simpliciter.

¶ Exẽplificat de proposito. d. putasne quicquid ẽ danaũ ẽ possessio danaũ: utique. i. si rñdeat utique quod sic sup. ducet ad redargutionẽ: quia alexãder fuit danaũ. i. de nũo danaũ siue de nũo grecorum: nõ tñ fuit possessio grecorum: et quod dictũ est in hoc exẽplo intelligendũ est et in aliis: quia si grãt quia si hõ est aĩaliũ: et rñdeat. utique: ꝯcludet quod sit possessio aĩaliũ: quod falsum est. ideo subdit quod dicim⁹ hoĩem aĩaliũ: nõ quia sit possessio aĩaliũ: sed quoniam aĩal est: et dicimus lisandrũ lacedemoniorum: nõ quia sit eorum possessio. sed quoniam lacedemonius est. ꝯcludit ergo ꝯnẽ itẽtã. i. manifestũ ẽ: quoniam in quib⁹ obscurũ est quod ꝓponitur ꝓpter trũcationẽ orõnis nõ est ꝯcedẽdũ. i. nõ est rñdẽdũ simplr nisi cõpleatur orõ. ¶ Notãdũ ergo quod hoc horum est duplr nõ simplr: sed secundum acceptionẽs nostras. possum⁹ enim itelligere hoc horum: uel quia est de nũo hominũ: uel quia est possessio horum. hãc aũt duplicitatẽ facit trũcatio orõnis. et quia difficilius est videre multiplicitatẽ in orõne trũcata: quam in orõne pfecta. ideo pħus docet nõ esse rñdendũ ad truncatas orõnes nisi prius cõpleantur. ¶ Notãdũ etiam hoc documẽtũ esse gñale ad oẽs orõnes nobis ꝓpositas quas nõ plene itelligim⁹. nã cũ opponẽs talia ꝓponit: si uolum⁹ apparẽter rñdere nõ debemus dicere nos nõ itelligere que dicit; quia ex hoc forte ab astãtib⁹ iudicaremur isciẽ et grossi: sed debem⁹ hãc calũniã ꝓĳcere sup opponẽtẽ dicẽdo: quod loquitur trũcate: et nõ intelligibilr. ideo nõ est ei rñdẽdũ: nisi cõpleat orõnes: et loquatur itelligibilr rñdebitur ei. ¶ Notãdũ etiam quod ex hoc appet quomodo differt disputatio dialetica a disputatiõe facta ꝓpter gl̃iaz: et ꝓpter apparẽtiã. nã quia disputatio dialetica simplr sumpta sit ꝓpter ꝓbabilẽ inquisitionẽ vitatis. ideo in talib⁹ ꝯcessũ est rñdẽti et nõ itelligẽti dicere: quoniam nõ itelligo ut dicitur 8. topicorum. sed quoniam hõ vult appere de nullo debet fateri quod non itelligat: sed totã calũniã debet ꝓĳcere sup opponẽtẽ. dicendo quod ipse loquitur trũcate et non intelligibiliter.

Quãdo aũt duob⁹ existẽtib⁹ cũ alterũ quidẽ ẽ ex necessitate: alterum eẽ verũ: cũ aũt alterum hoc nõ ex necessitate est iterrogatũ prius oportet quod minus est dare. difficilius enim sillogizare de pluribus.

¶ Positis documẽtis quõ rñdẽs debet apparẽter istare opponẽti: cũ vult iterrogare aliquid vnũ que documẽta sunt quinque uel sex secundum diuisum modũ accipiẽdi. In pte ista ponuntur documẽta quõ est apparẽter istãdũ opponẽti cuz est diũsitas in iterrogatiõe. hec aũt diũsitas triplr põt sumi. pⁱ⁰ secundum ꝯñtiã. 2⁰ quantũ ad ꝯrietatẽ. 3⁰ quantũ ad opionẽ. tria ergo facit: quia pⁱ⁰ docet istare apparẽter put in iterrogatiõe est diũsitas quantũ ad ꝯñtiã. 2⁰ quantũ ad ꝯrietatẽ. 3⁰ quantũ ad opionẽ. tria ergo facit: quia pⁱ⁰ docet istare apparẽter put in iterrogatiõe est diuersitas quãtum ad cõsequẽtiam. 2⁰ quãtum ad cõtrarietatem. 3⁰ quantum ad opinionem. 2⁰ ibi. Si aũt conetur. 3⁰ ibi. Quoniam autẽ quidã. Dicit ergo quod duob⁹ existẽtib⁹ iterrogatis a nobis. i. si de duob⁹ iterrogamus que sic se hñt quod cũ alterũ quidẽ est ex necessitate: alterum verũ eẽ. cũ aũt est alterum nõ ex necessitate erit hoc. i. si interrogata se hñt sicut añs et ꝯñs. nã cũ est añs necẽ est eẽ ꝯñs. sed cũ est ꝯñs non necẽ est añs eẽ: si ergo opz alterum iterrogatorum dare prius: opz dare

quod est minus. i. ꝯñs quam añs: quia difficilius est sillogizare. i. arguere ex plurib⁹. i. ex ꝯñte quam ex añte. si enim quereretur a nobis. currit ne hõ uel aĩal et oporteret nos alterum dare pⁱ⁰ ꝯcedẽdũ est quod currit aĩal quam hõ: quia nõ ita faciliter posset arguĩ ꝯtra nos ꝯcedẽdo hoc sicut illud.

Dubitaret forte aliquis. quia videtur sibi pħus ꝯdicere. pⁱ⁰ enim dixit ꝯñs esse in minus, postea dixit ipm eẽ in plurib⁹. ¶ Dõ quod plus et min⁹ põt duplr accipi: uel secundum simplicitatẽ uel secundum ambituz. uñia enim sũt in min⁹ quantũ ad simplicitatẽ. spẽs enim est copiosior et est in plus quam gen⁹ siue abũdat a gñe dĩa. hõ enim dicit totũ quod dicit aĩal et plus: quia aliquã dĩa est de rõne hoĩs que nõ est de rõne aĩalis: sed si ꝯsideremus quantũ ad ambitũ uñia non sunt in minus sed in plus. sunt enim gña maioris ambitus quam aliquã eorum spẽs. nõ est ergo ꝯtradictio si ꝯsequẽs est in minus et in plus quia est in minus quãtũ ad simplicitatẽ. in plus autem quãtum ad ambitum. Deinde cum dicit.

¶ Si aũt conetur: quoniam huic quidẽ est ꝯtrariũ: alii aũt nõ est si oratio uera sit ꝯtrariũ dicere respondenti: nomen aũt nõ esse alterius.

¶ Ponit secundum documẽtũ sũptũ ex diũsitate ꝯriorum: quia si rñdẽs ꝯcessit de aliquib⁹ duob⁹ quod utrumque est aliquid ꝯriuz. opponẽs aũt conetur ostẽdere: quoniam huic est aliquid ꝯriũ illi aũt. i. alteri nõ est aliquid ꝯriuz. si orõ vera sit. i. dato quod opponẽs verum dicat: rñdẽs debet dicere ꝯriũ. i. debet dicere quod etiam alteri est aliquid ꝯriũ: sed nõ eẽ nomẽ alterius. i. debet dicere alterũ ꝯriũ nõ eẽ noiatũ. ¶ Notandũ autẽ quod licet hec cautela videatur itroduci ꝓpter ꝯria. utilis tñ est ad oĩa. nam quotiescũque rñdẽs iterrogatur de aliquo: et nescit dicere quid sit illud: nec quõ illud se hẽat si nõ vult videri redargui debet dicere talia nõ eẽ noĩalia: et nõ esse noĩa iposita eis. ꝓpter quod nõ cadũt sub narratiõe. Deinde cum dicit.

¶ Quoniam aũt quidẽ quedã eorum que dicuntur plures cũ quo nõ ꝯcedit mẽtiri inquiunt: quidã aũt nõ: ut quecũque utrique opinantur: verum enim corruptibilis uel imortalis sit aĩa aĩalis nõ determinatũ ẽ multis. In quib⁹ ergo dubiũ ẽ: utro mõ soleat dici ꝓpositũ utrũ ut ꝯceptiões.

¶ Ponit tertiũ documẽtũ sũptũ ex diũsitate opinionũ et tria facit: quia pⁱ⁰ ponit quandã distinctionẽ de orõnib⁹ ostẽdẽdo quasdã orõnes eẽ dubias de quib⁹ est diũsitas opinionũ: quasdã vero nõ. 2⁰ quãdã quod supposuerat manifestat 3⁰ ex his que dixerat elicit ꝓpositũ atque ꝯgruuz documẽtũ. 2⁰ ibi. Uocãt enim. 3⁰ ibi. Amplius cui⁹. Dicit ergo quod quedã orõnes sũt de nũo eorum que dicuntur plures: et cũ qui nõ ꝯcedit illas illi plures inquiunt mẽtiri. q. d. quod quedã orõnes sũt opinabiles de quib⁹ est diũsitas opinionũ. quedã aũt nõ sunt sic opinabiles: ut quecũque orõnes utrique opinantur sup. sunt ille orõnes de quibus est diũsitas opionũ. nã utrum aĩa aĩaliũ sit corruptibilis uel imortalis nõ determinatũ est multis. i. de hoc est diũsitas opinionũ. in quib⁹ ergo dubiũ est utro mõ. i. quõ soleat. i. debeat dici ꝓpositũ: quia dubiũ ẽ utrum sint ꝯceptiões vel: ul quõ se habeãt sup. oẽs tales orõnes sũt opiabiles et hoĩes opinantur de eis utrũque. i. secundum utrãque ptẽ cõtradictionis.

Dubitaret forte aliquis de quib⁹ aĩalib⁹ itẽdit hic pħus: cũ sit dubiũ eẽ utrũ aĩa aĩaliũ sit imortalis uel icorruptibilis. ¶ Dõm quod põt itelligere de oĩb⁹ aĩalib⁹ tã de brutis quam de rõnalib⁹. nam tpe suo multi adherebãt fabulis pithagoricorum dicẽtiũ quãlibet aĩam ingredi quodlibet corpus. ponebãt enim nullas mori cũ corporib⁹: sed cũ exibat aĩa vnuz corpus igrediebatur aliud: uel etiã possumus dicere quod intelligit de aĩab⁹ aĩaliũ rõnabiliũ. nã tpe suo nõ erat certũ apud multos utrũ hõ pticiparet aliquid diuinũ et haberet ut

formā aliqd icorruptibile. phs tñ de hoc uerā sniam tradidit cū dixit itellectū alterius gen⁹ eē: ꝛ separari ab aliis sicut ppetuū a corruptibili: sed huic snie multi nō acqescebāt: imo ut dr cum studium vigebat rome frequēter hec qō uertebat inter phos. utrū aīa hoīs icorruptibilis esset. diuulgata tñ ueritate euāgelica nō ulterius fuit dubitabile: qḋ dictum est. Deinde cum dicit.

¶ Uocāt eni ɔceptiōes ꝛ ueras opiones ꝛ totas negōnes ut diameter icōmēsurabile

¶ Manifestat qdā qḋ supposuerat. dixerat eni in talibus ubi est opionū diuersitas dubiū eē utrum se hēant ut ɔceptiones: iō expones qd iportat noīe ɔceptionū ait qꝫ phi uocāt ɔceptiōes ꝛ ueras opiones qn̄tū ad cōceptiones affirmatiuas: oe qb⁹ uere ꝛ ulr opiamur: ꝛ uocant ēt ɔceptiones totas negatiōes qn̄tū ad ɔceptiōes negatiuas: qs totalr ꝛ ulr negam⁹: ut diameter est incōmēsurabilis coste est qsi ɔceptio quedā: qꝛ ab oibus itelligētib⁹ ɔcedit. ¶ Notādū aūt qꝫ hic phs vult dare drīā iter ɔceptiōes ꝛ opiones. nā opiabilia sunt illa fm que ɔtigit disputare ad utrāqꝫ ptē ɔdictiōis: ꝛ per rōnes hūanas nō pfecte certificari possum⁹: sꝫ ɔceptiones sunt ille ofones ad quas adeo ualide ꝛ iusolabiles rōnes fiunt: qꝫ nō ɔtingit alr opinari: sed opꝫ in talib⁹ rñdentē credere. hm⁹ aūt est qꝫ diameter est asimeter coste. circa hoc eni nō ɔtigit alr opiari: qꝛ negātes manifeste ꝛ per rōnes ualidas ducunt ad hoc incōueniens qꝫ imparia sint equalia parib⁹: ut pōt hēri ex p° prior. ꝛ ex decimo geometrie. Deinde cum dicit.

¶ Amplius ubi uerū utrīqꝫ opinant maxime trāsferēs aliqs noīa: in his latebit. Nā qꝛ dubiū est utro mō se hēat uerū nō opinabit sophisma agere: qꝛ uo utrīqꝫ opinātur: nō putabit mētiri. Nā trāslatio faciet orationem sine elencho videri.

¶ Ex his que dixerat elicit tale documētū. qꝫ cū pponit aliq ppō dubitabilis: cui⁹ uerū. i. de cui⁹ ueritate phi utrīqꝫ. i. ad utrāqꝫ ptē opinant. in his. i. in talib⁹ iterrogationib⁹. aliqs maxīe latebit trāsferēs noīa. i. si trāsferat se ad noīa illorū q de eo qḋ iterrogat diuersimode opiant. ꝛ fidāt eādm dicēs. nā qꝛ dubiū est utro mō. i. quō se hēat uerū. i. vītas illi⁹ iterrogati: ꝛ ēt qm̄ de illo iterrogato phi utrīqꝫ opiant. iō nō opiabit agē sophisma ɔ rñdentē: nec putabit rñdens mētiri. nā trāslatio noīum maxīe faciet videri ofonē rñdētis sine elēcho. i. sine redargutiōe. ¶ Notādū āt hoc documētū in hoc ɔsistē qꝛ cū qrit a nob de eo de q aliq diuersimode opiant debem⁹ nos trāsferre ad noīa opinātiū diuersimode i illa mā ddo. qdā opinant sic. qdā sic: ꝛ cū aliqd ɔcludit affirmatiē ddꝫ est uerū eē fꝫ opionē taliū. cū vo ɔcludit negatiē debem⁹ dicē qꝫ uerū est fꝫ opionē alioꝝ. sic eni ddo latebim⁹: qꝛ nō videbim̄ redargui. Deide cū dic.

¶ Ampli⁹ quascūqꝫ aliqs psenserit interrogationū pius isurgēdū ꝛ pdicēdū. Sic eni maxime interrogantem prohibebit.

¶ Ponit ultimā cautelā que sumit ex eo qḋ istamus rñdēti cōtra obiones fiendas ꝛ imaginaras dicēs qꝫ qscūqꝫ iterrogationes. i. quascūqꝫ obiones aliqs rndēs psumpserit. i. pius senserit fm illas obiones pius est insurgēdū cōtra opponentē ꝛ pdicēdū ei: nā sic faciēdo rñdēs maxīe phibebit iterrogātē. i. opponētē. ¶ Notādū aūt hoc documētū in hoc ɔsistē: qꝛ cū rñdem⁹ ad aliquā iterrogationē: ꝛ psumimus uel psentimus: qꝫ cōtra rñsionē nrāꝫ possit aliqd obyci: debemus insurgere ꝛ pdicē illas obiones ddo opponēti. tu posses sic arguē ul sic ɔtra nos. sed hm⁹ obiones nulle sunt. nā sic dicēdo. dato qꝫ nō so'uamus obiones illas apparēter tñ phibebimus opponentē ne faciat eas. Cap. III

¶ Uonia aūt est recta qdēꝫ solo manifestatio falsi silli fm qūlibet interrogationē accidit falsum.

¶ In pte ista ut dicebat determīat phs de solone recta. ꝛ duo facit. qꝛ pmo determinat de hm⁹ solone in gnāli. 2° in spāli. scda ibi [Rursum aūt qm̄.] Circa pm duo facit. qꝛ pmo describit qd est recta solo. 2° ondit quot modis ɔtingit recte soluere. 2a ibi [Falsus aūt sills.] Dicit ergo qm̄ aūt supra dictū est de solone appenti. Restat dicere de solone recta: ideo ait qꝫ est recta solo manifestatio falsi silli fm qualibet. i. fm quācūqꝫ iterrogationē accidit falsum. qsi dicat. recta solo est manifestatio falsitatis i sillo qcūqꝫ mō accidat illa falsitas.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ cū ɔtigat recte soluere nō solū ad sillos peccantes i mā: sꝫ ēt ad peccātes in foīa: vr qꝫ nō sufficiēter describat rectā solonē: cū ait: qꝫ est manifestatio falsitatis in sillo. ¶ Cū aūt falsitas in sillo videat respicē peccatū in mā ꝛ nō in foīa. dddꝫ qꝫ falsitas in sillo duplr pōt accipi. uel qn̄tū ad ppōnes fm se. ꝛ sic facit peccatū i mā. uel qn̄tū ad illationē: ꝛ sic facit peccatū in foīa. cū g dr qꝫ recta solo est manifestatio falsitatis in sillo. accipiēdū est qcūqꝫ mō accidat falsitas: siue accidat qn̄tū ad ppōnes: siue qn̄tū ad illationē: pp qḋ nō solū respicit recta solo peccātes in mā: sed etiāꝫ peccātes in forma.

Ulterius forte dubitaret aliqs q̄re in diffōne recte solonis cadit sills falsus. ¶ Dicēdū qꝫ semp i diffōne ppriē passiōis cadit pprīū sbm ut vult phs. 7. meta^ce. solo aūt recta ē ppria passio silli falsi. nihil enim recte soluit nisi recte deficiat. pōt g apparēter istari ɔtra sillꝫ uerū: sed nunqꝫ recte istat nisi ɔ sillm falsuꝫ. sicut ergo in diffōne simi cadit nasus qꝛ simitas est ppria passio nasi. sic in diffōne solonis recte cadit sills fluus: qꝛ recta solo ē ppa pa⁹ silli fli. D. c. d. Lō. 7

¶ Fallus aūt sills fit duplr: aut eni sillogizatū est falsuꝫ: aut qui non est sillogismus videtur esse sillogismus.

¶ Ondit quot modis ɔtigit recte soluē. ꝛ tria fac. qꝛ p° diuidit sillꝫ falsuꝫ. 2° ait qꝫ respectu utriusqꝫ silli ɔtingit recte soluē. 3° ex hoc ɔcludit duos eē modos recte solonis. 2a ibi [Erit ꝛ que nūc dicta.] 3a ibi [Quare accidit ofones.] Dicit g qꝛ falsus sills fit duplr. alr eni fit sills falsus si sillatū est falsū qn̄tū ad peccantē in mā q nō solū vr sillare: sed ēt sillat. aut sup. fit ēt falsus sills cū nō est sills. vr tñ eē sills qn̄tū ad peccātē in forma q nō sillogizat: sed vr sillogizare. Deinde cum dicit.

¶ Erit ꝛ q nūc dicta est solo ꝛ apparentis silli fꝫ quā videt iterrogationū correctio.

¶ Ondit qꝫ respectu utriusqꝫ silli falsi. vꝫ tā respectu peccātis in foīa qꝫ ēt in mā. ɔtigit recte soluē. iō ait qꝫ solo que nūc dicta est. i. solo recta ꝛ uera erit sup. nō solum silli peccātis in mā: sed erit ꝛ appentis silli. i. erit silli peccātis in foīa fm quā rectā solonē vr eē correctio iterrogationū: qꝛ recta solo corrigit iterrogatiōes corrigēdas siue sint corrigēde pp peccatū in forma: siue pter peccatū in materia. Deinde cum dicit.

¶ Quare accidit ofones sillogisticas qdēꝫ iterimētē: apparētes aūt diuidentē soluē.

¶ Ex his que dixerat ɔcludit duos eē modos recte solonis: nā si ɔtigit recte soluē tā peccātes in foīa qꝫ i mā cū peccātes in foīa soluant p distictionēꝫ: peccātes in mā per iterēptionē. duo erūt modi recte solonis. iō ait qꝫ accidit ofones sillogizatas. i. peccātes in mā soluē

iterimere.i.p iterẽptionẽ. apparẽtes aũt.i.peccãtes in forã soluẽ diuidentẽ.i.p distictionẽ. ¶ Notãdũ ãt q̃ iter sillos falsos solũ peccãtes in mã sillogizãt. peccãtes vo in forã nõ sillogizãt: sz vĩr sillare. io cũ hĩtẽdat de falsis sillis: per sillogizãtes itelligit peccãtes in mã per apparentes peccantes in forma.

Dubitaret forte aliqs: q̃r nõ vr eẽ bñ dcm̃ q̃ peccãte in forã ɔtigit soluẽ p distinctionẽ. nã peccãtes in forã sunt nõ solũ falle in dictiõe: sz ẽt ex dictionẽ. cũ g̃ falle in dictiõe sint soluẽde p distictionẽ: z nõ falle ex dictionẽ: nõ est simpr̃ ɔcedẽdũ peccãtes in forã soluẽdos eẽ p distictionẽ ut phus vr uelle. ¶ Dõz q̃ fm q̃sdã oẽs peccãtes in forã soluẽdi sunt p distictionẽ. q̃r põt ibi distigui rõ apparẽtie z nõ exñne: sz h̃ p accñs nõ vr facere ad rectã solõnẽ. nã falsi silli nõ sunt soluẽdi eo q̃ apparẽt: sz soluz ex eo q̃ nõ ɔsistũt: nã si apperẽt z existeret nõ ɔtingeret eos recte soluẽ. si ãt nõ existerẽt. dato ẽt q̃ nõ apperẽt possẽt recte solui. recta g̃ solõ p se respicit sillz. vñ falsus sillõ est. z vñ nõ existit. paccñs aũt respicit ipz ex eo qd̃ apparet imo si uolum̃ ɔpe loq̃ sillo peccãti in forã duo vĩr cõpetẽ: deceptio z solõ: sz alr̃ z alr̃: nã decipe hẽt ex eo q̃ appet. si eni nõ apperet, deciperet: sz solui hẽt ex eo qd̃ nõ existit: z lz nõ exñtia forte p se faciat ad deceptionẽ. q̃r sblata nõ exñtia tollit deceptio. appentia tñ nllõ mõ p se facit ad rectã solonẽ: q̃r si sit falsitas i sillõ sblata oĩ appentia ɔtigit ipz recte soluere. dicere g̃ rectã solonẽ eẽ p distictionẽ. q̃r põt distingui appentia ɔ nõ exñtia est ɔsiderare ea que sunt p accñs z nõ per se. ¶ Jõ dõz est alr̃. Sciẽdũ g̃ q̃ distictio dup̃r põt sumi: ul̃ ex pte nõis: uel ex pte rei. si sumat multiplicitas ex pte nõis: soluunt falle in dictione. oẽs eniz tales falle accipiũt multiplex ex pte uocis. lz nõ eodẽ mõ. q̃r aliq̃ accipiũt multiplicitatẽ actualẽ. aliq̃ potẽtialẽ. fig̃a vo dictiõis accipit multiplicitatez fantasticã. oĩa g̃ talia soluẽda sũt aliq̃ mõ p distictionẽ ex pte uocis. falle vo ex dictionẽ soluẽde sũt p distictionẽ ex pte rei: nã sicut ɔtigũt falle in dictiõe. q̃r eadẽ uox ul̃ simp̃r ul̃ itẽpretati ue hẽt plẽs sigñõẽs sic ɔtigũt falle ex dictionẽ. q̃r eadẽ res aliq̃ mõ hẽt plẽs acceptiõẽs. oẽs g̃ falle aliq̃ mõ accipiũt dup̃r ul̃ ex pte nõis uel ex pte rei. z oẽs aliq̃ mõ soluẽde sũt p distictionẽ: sz nõ oẽs soluẽde p distictionẽ ex pte nõis: nec oẽs accipiũt dup̃r ut qdã phi opiabant. de qb̃ sup. in p̃o li̊o tetigim̃. uolebãt eni illi phi oẽs tales oñones accipe multiplex q̃ñtũ ad nomen. io dicebãt oẽs oñones ul̃ disputari ad nomẽ ul̃ ad itellz. h̃ aũt pz nõ eẽ uerũ. nõ eni oẽs falle accipiũt dup̃r fm nomẽ: sz ur pz p hita: uel accipiũt duplex ex pte nõis fz diuersas sigñones: uel ex pte rei fm diuersas acceptiones: z p h̃ pz solõ ad questitũ. Deinde cum dicit.

¶ Rursuz aũt q̃m̃ sillogizatarũ oñonũ he qdẽ uerã: ille aũt falsam hñt ɔclusionẽ.

¶ Postq̃z determiauit de solõne recta in gñali. z oñdit q̃t modis ɔtigit recte soluẽ. In pte ista deterĩat de solõne recta in spãli. z exeq̃t de mẽbris diuisionis. circa qd̃ duo facit. q̃r p̃o exeq̃t de solõne sillõz peccãtiũ in mã. 2̊ de peccãtiũ in forã. 2̊ ibi [Dr̃ aũt pm̃.] Circa p̃m̃ tria facit. q̃r p̃o oñdit sillos peccãtes in mã. 2̊ exeq̃t de mẽbris diuisionis. 3̊ recolligit sb cõpẽdio ea que dixerat ut magis facĩlr̃ z magis in ɔmptu sciam̃ talia soluere. 2̊ ibi [Eas qdẽ.] 3̊ ibi [Quare uolẽtib̃.] Cõtinuet sic. dcm̃ est q̃ falsoz sillõz qdã nõ sillant z peccant in forã. qdã vo sillant z peccãt in mã. rursũ sillantes z peccãtes in mã oñdunt: q̃m̃ sillãtaz oñonũ he qdem uerã hñt ɔnẽ. ille vo hñt ɔnẽ falsam.

Dubitaret forte aliqs q̃re silli peccãtes i mã nõ oñdunt eo q̃ hẽant aliq̃ñ premissas ueras. aliq̃ñ falsas: sic distiguunt. q̃r aliq̃ñ hñt ɔnẽ uerã. aliq̃ñ falsã. ¶ Dõz q̃ silli peccãtes in mã sp̃ hñt p̃missas falsas: nã cũ ex ueris nunq̃z sequat falsuz si hẽrent p̃missas ueras: hẽrent ɔnẽ uerã: pp qd̃ totus sillõ eẽt uerus: z nullũ eẽt ibi peccatũ in mã. semp g̃ oz q̃ hẽant aliquã falsitatẽ in p̃missis: sed nõ sic est de ɔne. nã cũ ex falsis sequat aliq̃ñ uerũ h̃õi silli nõ sp̃ hñt ɔnẽ falsaz. sed aliq̃ñ hñt eã uerã: aliq̃ñ vo falsã. D.c.d.

¶ Eas qdẽ que fm ɔclusionem sunt false duob̃ modis ɔtigit soluẽ: nã z in eo q̃ interimit aliqd eoz que iterrogata sũt: z in eo q̃ oñdit ɔclusionẽ sic se habere.

¶ Exeq̃t d̃ mẽbris diuisionis. z duo fac. q̃r p̃o oñdit quõ soluẽdi sũt peccãtes in mã si hẽat falsitatẽ taz in p̃missis. q̃z in ɔne. 2̊ oñdit quõ soluẽdi sũt si hẽant falsitatẽ in p̃missis tm̃. 2̊ ibi [Eas vo q̃ fz.] Dic̃ g̃ q̃ eas oñones q̃ sũt fl̃e ɔnẽ sup. sũt ẽt false fm p̃missas: pp qd̃ duob̃ modis ɔtigit eas soluẽ. nã sup. soluũt i eo qd̃ iterimit aliqd eoz q̃ sũt iterrogata. l. in eo q̃ iterimit aliq̃ p̃missaz: z su. sr ẽt soluẽde i eo q̃ oñdit ɔ̃ñ sic se hẽre. D.c.d.

¶ Eas vo que fm ɔpõnes in eo q̃ interimit tm̃: nã conclusio uera.

¶ Docet soluẽ oñones hñtes falsitatẽ in p̃missis tm̃. d. q̃ eas oñones q̃ su. sũt false soluũt i eo qd̃ iterimit qd tm̃. l. i eo qd̃ iterimit p̃misse tm̃: q̃ sit i aliqd alid a ɔne. ɔnẽ eni nõ opz iterimẽ. nã suppositũ q̃ ɔ̃ vã sit. D.c.d.

¶ Quare uolẽtib̃ soluẽ oñonẽ p̃mũ qdez ɔspiciẽdũ si sillata est: aut nõ sillata. Deiñ utrũ sit uera ɔclusio an falsa quatenus uel diuidẽtes ul̃ iterimẽtes soluam̃ z iterimẽtes uel hoc mõ uel illo sicut dcm̃ est p̃us.

¶ Resumit sb cõpẽdio ea q̃ dixerat: ut magis in ɔmptu z magis facĩlr̃ sciam̃ talia soluẽ. d. q̃ uolẽtib̃ soluere aliq̃z oñonẽ: p̃m̃ qdẽ respiciendũ est si oño sit sillata aut nõ sillata. deide si est sillata: videndũ est utrũ vã sit ɔ̃ aut falsa: q̃tinus soluam̃ ul̃ diuidẽtes q̃ñtuz ad nõ sillatas z peccãtes in forã: ul̃ iterimẽtes q̃ñtũ ad sillatas z peccãtes in mã. iterimẽtes dico h̃ mõ q̃ñtũ ad hñtes ɔnẽ uerã: ul̃ illo q̃ñtũ ad hñtes falsaz: sic dcm̃ est p̃us: nã p̃us dicebat q̃ duob̃ modis ɔtigit soluẽ oñones sillatas z peccãtes i mã ul̃ iterimẽdo p̃missas z ɔnẽ si hẽant ɔnẽ falsã ul̃ iterimẽdo p̃missas tm̃ si hẽant ɔnẽ uerã.

Dubitaret forte aliqs. utrũ de solõne appenti possit ɔsiderare sophista. ¶ Dicẽdũ q̃ ut sup̃ dicebat sophista copiosus est ab apparẽte sapia: pp qd̃ sic magis curat uideri redarguere q̃z redarguẽ: ita magis curat nõ uideri redargui q̃z nõ redargui. z q̃r p solones appentes ɔtigit istare ne videat sic redarg̃. iõ spectat ad sophistã ɔsiderare de solõne.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ spectat ad dialeticũ ɔsiderare de solutiõe appenti. ¶ Dõz q̃ sophicatio ɔpe ɔsistit in actu z in usu. nõ ãt in traditiõe artis z sciẽ. scire eniz malũ nõ ẽ malũ sz opari. tradẽ g̃ artẽ de sophicatiõe: ut s̃. dicebat nõ est sophicare. sz facẽ sophicationẽ: z uti ea est sophicare. sophista g̃ fm q̃ h̃õi nõ tradit artẽ eoz. q̃r tũc sophista in eo q̃ sophista eẽt sciẽs: sz ut s̃. ɔbabat ad diacũ spectat tradẽ artẽ eoz qb̃ utit sophista. cũ g̃ sophista cõsideret de appenti solõne ea utẽdo: spectat ad diacũ cõsiderare de tali solõne de ea rõnes tradendo.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ dialetic̃ possit uti appenti solõne. ¶ Dõz q̃ diaca ut supra dicebat p̃ncipalr̃ est de iterõnib̃ formatis per act̃ rõnis: z q̃r iter has itetiones p̃nor est sillõ. iõ p̃ncipalr̃ est de sillõ q̃z de aliis itẽtiõib̃. utrũ aũt in diaca sbm sit sillõ nõ est p̃ntis speculatiõis. sufficiat ãt

ad pns scire q principalr considerat in dia^ca de sillo q̄ de alijs itetiōib^9. nō tn pp h̄ seqr sillm ibi eē sbm: nā τ in meta^ca pncipalr^9 considerat de sb̄s q̄ de alijs entib^9. nō tn ibi sba est sbm: sz ens. cū g sillo appens sit obligtās magis oppo^ta sillo de quo pncipalr considerat in logica τ nō ita directe opponat tali sillo solo appens: nō ita est pra rōnē dia^ci uti solone appenti sine sillo appenti.

Alterius forte dubitaret aliqs si sophista hēc considerare de solone appenti ut magis specter ad eū considerare de solone appenti q̄ de v̄a. ¶ Dōz q sophista est copiosus ab appenti sapia τ nō appenti ceuq̄z mō: sz ab ea que sic appens est: q tn̄ nō est exīs. cū g appenter soluere reddat hoīez sapiētē apparēter. uere tn̄ soluē reddat ipz sapiētez exūter: ad sophistā sz q h^oi nō pp̄e spectat considerare de solone uera sed de appenti ex q melī^9 appet q lz sophista possit uti soph^cis: nō in p̄m q h^oi pōt tradē artē de ipsis. nā cui^9 est tradere artē de obligtate est uere cognoscere pn^a illi^9 obligtatis τ uere soluere eas. si sophista in eo q sophista posset de talib^9 artē tradere sophista p̄m q h^oi p se τ pprie posset uere soluere qd̄ coiter negat.

Alterius forte dubitaret aliqs utrū spectet ad dia^cū magis considerare de solone apparēti q̄ de v̄a. ¶ Dōz q lz sophista sz q h^oi soluī cāet deceptionē. dia^co tn̄ sz q h^oi agg̃nat opionē. τ ē inqsitiu^o v̄itatis. lz h̄ efficiat rōnes pbabiles: τ qr ad inqsitionē ueritatis magis āminiculat solo uera q̄ apparens magis ad dialeticū ptinet considerare de solone uera q̄ apparenti. Cap. IIII.

Differt āt p̄mū iterrogatā uł nō iterrogatā soluē ōfonē. nā puidē qd̄ difficile p uacarōez videē facile.

¶ Postq̄ phs determiauit de solone peccātiū i mā. In pte ista determiat de solone peccātiū in foia. uerū qr solo taliū pa^mor aliq̄ mō hētur ex p̄^o li^o. p doctrinā eni p̄m i libri p uacationē tpis. τ p diuturnā meditationē aliq̄ mō sciri pnt h^oi solones. sz p doctrina h^o 2^i in pmptu τ q̄si faciīr scim^9 talia soluē. iō ne doctrinā h^9 2^i videat supstua: p̄^o p̄mittit q dīt soluē in pmptu τ p uacationē tpis. 2° dat artē soluēdi talia p quā q̄si faciīr τ in pmptu scim^9 ea soluē. 2^a ibi. Eoz aūt q sūt. Dicit g̃ q plurimū dīt soluē iterrogatā ōfonē sup. cito τ in pmptu: uł nō soluē eā cito τ in pmptu: nā puidere. i. in pmptu vidē h^oi solones est difficile: sed videre talis per uacationē tpis: τ per diuturnā meditationē est facile. τ qr sup. per hūc 2^m librū docemus soluē talia i pmptu. iō bona est hec doctrina. Deinde cum dicit.

¶ Hoz igr q sūt sz equocationē τ amphibolia elēchoz. Alij h̄nt qdē iterrogarōez aliquā p̄la signtē. Alij aūt conclōnē multiplr dictā ut in eo qdē qd̄ est tacentē loq conclo duplex est: in eo v̄o qd̄ est nō scire scientē vna iterrogationū amphibolia.

¶ Exeqr de h^oi arte soluēdi τ docet nos talia soluē. Ad cui^9 euidētiā sciēdū q lz qnq̄z sint mete. nō tn̄ oz spālē tractatū facē quō ptigit soluē ad vnāquāq̄z metā: naz falsum τ inopiabile sunt q̄si gnales mete: τ ccludi hūt per oēs fallās sic redargutio. iō solones taliū metaruz sufficiēter sciunt scitis solonib^9 fallaz. tria g̃ fac. qr p̄mo docet soluē ad oēs fallās: qb^9 scitis scim^9 soluē ad redargutionē τ ad falsū τ ad iopiabile. 2° docet soluē ad nugationē. τ 3° ad soloecismū. 2^a ibi. In illis aūt que deducit. 3^a ibi. De soloecismis āt sz q qdē. Circa p̄m duo facit. qr p̄^o docet soluē ad fallās i dictione. 2° ad fallās ex dictione. 2^a ibi. Ad illos v̄o q sūt sz

deccīo. Pria ps diuidit in duas. qr p̄^o docet soluē ad fallās in dictiōe spālr. 2° in gn̄ali resumit solones diuz taliū fallaz ut magis in pmptu sciamus talia soluē. 2^a ibi. Dino aūt in his que p̄m dictionē. Pria ps diuidit in tres. qr p̄^o docet soluē ad fallās in dictiōe peccātes sz multiplicitatē actualē. 2° ad peccātes sz multiplicitatē potētialē. τ 3° ad peccātes sz fantasticā. 2^a ibi. Quant^m aūt τ eos q sūt p̄m τc. 3^a ibi. Palā aūt τ in his que sūt. Circa p̄m duo facit. qr p̄^o p̄mittit q̄sdā diuisiones nec̄ias ad ppo^m. 2° ex illis diuisionib^9 p̄missis docet soluē ad equocationē τ amphi^as. 2^a ibi. In qb^9 g̃ in fine. Pria in duas sz q duas diuisiones p̄mittit. 2^a ibi. Et 2^x quōq̄z. Pria diuisio talis est q eoz elēchorū. i. palēchoz q sūt p̄m equocationē τ amphi^as: alij qdē h̄nt aliquā iterrogationē. i. aliquā p̄missā p̄la signtē. i. h̄nt multiplicitatē in p̄missis. alij aūt h^oi palenchi h̄nt cōnē multiplr dictā. ut in eo qdē pa^mo q est tacētē loq. c̄ est 2^x. forēt sic palo^9. quēcūq̄z ptigit dicē ptingit loq: sz ptigit aliquē tacētē dicē. g̃ ptigit aliquē tacētez loq. h^c c̄ ptigit tacētē loq est 2^x. qr uel pōt itelligi q tacēs loquat uł q aliqs loquat de tacēte. sbdit aūt q in eo pa^mo q nō est scire scietē vna iterrogationuz. i. vna p̄missaz est āphibola. i. est dubia. hz eni dict^o pa^mo mul^tis in p̄missis: qd̄ quō sit in psequdo patebit. D. e. d.

¶ Et duplex quōq̄z qdē est: quōq̄z āt nō est: h̄ signt duplex: h̄ qdē ens: illd̄ v̄o nō ens.

¶ Ponit 2as diuisionē. nā sic possum^9 distiguē de amphi^a τ equocatione. qr aliq̄n h̄nt multiplicitatē in p̄missis aliq̄n v̄o in cōne: sic possum^9 distinguē de eis. qr aliq̄n in h^oi multiplicitatib^9 est v̄itas in utroq̄z sensu. aliq̄n v̄o in altera tm̄. iō ait q dupl^x. i. multiplex uł sz equocationē uł sz amphi^a: quōq̄z qdē est. i. quōq̄z hz v̄itatē in utroq̄z sensu. quōq̄z aūt nō est. i. nō hēt v̄itatē in utroq̄z sensu: sed h^oi 2^x signt. h̄ v̄o ens. i. v̄itatē in vno sensu. illud v̄o nō ens. i. falsitatē in alio. Deinde cum dicit.

¶ Quib^9 g̃ i fine multiplex est nisi p̄us sūpserit cōdictionē nō fit elēch^9: ut i eo qd̄ est cecū videē: nā sine cōdictiōe nō erit elench^9. Quib^9 v̄o iterrogōnib^9 nō nec̄e ēp^9 negare qd̄ duplex est: nā nō ad h̄ sz pp h̄ ōro.

¶ Premissis h^oi diuisionib^9 docet soluē ad h^oi multi^cia. τ duo facit. qr p̄^o ondit quō in talib^9 hēre eē redar^o. 2° docet talia soluē. 2^a ibi. Et go in p̄n^o. Dicit g̃ q in illis pa^mis in qb^9 est multiplex in fine. i. multi^as in cōne: nō fit elēch^9. i. nō fit redar^o nisi opponēs p̄us sūpserit cōdictionē cōnis ut in eo pa^mo q est cecū videē nō erit elēch^9. i. nō erit redarg^o sine cōdictiōe. nō eni redarguit rūdēs p pa^mūz cōcludētē q ptigit cecū videē nisi rūdēs p̄u a cōdicat huic cōni: sz in illis pa^mis in qb^9 est multi^as in interrogationib^9. i. i p̄missis: ut in talib^9 fiat redarg^o nō nec̄e est rūdētē p̄us negare duplex. nā in talib^9 nō fit ōro ad h̄. i. ad dupl^x: sz pp h̄. i. pp duplex. ¶ Notādūz aūt q tota ōro sillata ordiat ad cōnē. fit tn̄ h^oi ōro pp p̄missas. cū g̃ duplicitas est in p̄missis fit h^oi ōro pp duplex: sz cū est duplicitas in cōne fit talis ōro ad duplex.

Dubitaret forte aliquis quō nō fit redar^o in h^oi talib^9 cōnē duplicē nisi p̄us negetur duplex. in alijs aūt fit talis redar^o ēt si nō p̄us negēt duplex. ¶ Dōm q nō fit redargutio nisi p̄us neget c̄. ex h̄ eni aliquē redarguim^9. qr p sillm cōcludim^9 c̄riu ei^9 qd̄ dixerat. nō g̃ pp̄e fit redar^o ex eo q negant p̄missē: sz ex eo q negat c̄. imo si negātes p̄missas uellem^9 redargue̅ opz nos p̄missas illas p aliquē sillz cōcludē. p se g loquēdo nō fit redar^o. nisi qr p̄us negat c̄. cū c̄ est duplex ut fiat redar^o opz p̄us negare duplex sed cū c̄ nō est duplex: qr sufficit negare cōnē ut fiat re-

dargº poterit q̄ redargui nō negādo aliqđ zº. D.c.d.

¶ Ergo i pncipio duplex: ⁊ nomē ⁊ orōnē sic rn̄dēdū: qm̄ est ut sic: est aūt ut nō: ut tacētē loq: qm̄ est ut sic: est aūt ut non: ⁊ que expediūt faciēdū sūt que sic: sunt aūt que nō: nā expediētia dicunt multipliciter.

¶ Docet ad talia multiplicia soluē. ⁊ duo fac. qr p° docet soluere h°s multiplicia: cū est multiplicitas in ǭne. 2° cū est in p̄missis. 2° ibi. Et in his aūt. ¶ Cōcludēt āt ǭ multiplicē dupl'r pōt ǭtingere: q̄ ul' p̄us iterrogat ǭ multiplex añq̄ ǭcludat ul' ǭcludit absq; p̄ori iterrogatiōe. duo ǵ facit. qr p° docet soluē ad h°s pa^mos cū multiplex p̄us iterrogat. 2° docet talia soluē cū in p̄n° nō est multi^cas. ⁊ nō p̄us iterrogat sz in fine ǭcludit. 2° ibi. Si aūt lateat in fine. ¶ Dicit ǵ q̄ si opponēs p̄ponat in p̄n° nomē duplex q̄tū ad equocationē ⁊ orōnē duplicē q̄tū ad amphi^as sup. nō sunt talia ǭcedēda simpl'r sz rn̄dēdū est p distictionē dōo qm̄ est ut sic: est aūt ut nō: ut de eo q̄ est tacentē loq: qm̄ est ut sic. i. in vno sensu verū: ut si ly tacētē ǭstruat ex pte post. qr tunc est sensus q̄ tacēs dicat. est aūt ut nō. i. in alio sensu est falsu: ut si ly tacentē ǭstruat ex pte añ. qr tūc est sēsus q̄ tacēs dicat. Ponit aūt aliđ exēplū cū ait que expediūt faciēdū ē eni h dcm̄ multiplex. sūt eni que sic. i. sūt expediētia que sūt simpl'r faciēda. Nā ut in p° dicebat expediētia dr̄ multipl'r. q̄dā eni sūt expediētia simpl'r ⁊ sunt bona: ⁊ sunt simpl'r faciēda. Quedā aūt sunt expediētia nō simpl'r: sed in casu: ⁊ h sunt faciēda non simpl'r sed in casu. ¶ Notandū aūt p̄dicta duo exēpla deseruire dub° fallacijs: nā p^m exēplū. s. q̄ ǭtigit tacentes loq. qr ibi est multiplicitas in ip̄a orōne. iđ deseruit amphi^c. 2^m vo exēplū. s. q̄ que expediūt faciēdū qr est multiplicitas eo q̄ h nomē expediēs multipl'r dī. iđ deseruit equocationi. ¶ Notandū ēt q̄ in ambob° p̄dictis exēplis est multiplicitas in ǭne: nā hec orō tacētē loq est ǭ cuiusdā pa^mi: ut patuit cū formauimus h°s pa^mos. sic ⁊ que expediūt faciēdū pōt eē ǭ pa^mi. forēt aūt pa^mi sic. quecūq; sunt p̄ficua sunt faciēda. expediētia sunt p̄ficua. ergo sunt faciēda. Deide cum dicit.

¶ Si āt lateat i fine addētē iterrogationē corrigē ǵ est tacētē loq nō: s hūc tacentē.

¶ Dicit quō soluēdū sit ad pa^mos hn̄tes ǭnē multiplicē cū nō iterrogat ǭclusio p̄us q̄ ǭcludat. ptinuet āt sic. dictū est q̄ cū ǭ que est duplex iterrogat in p̄n° distinctionis añq̄ ǭcludat per sill'm stari in p̄n° talis ǭ est distiguēda: sz si lateat talis ǭ ⁊ nō p̄us iterroget q̄ ǭcludat opz in fine rn̄dētē corrigere h°s iterrogationē addentē. i. per additionē: ut si opponēs nō p̄us iterrogauerit si est tacētē loq: sed ǭcludit absq; p̄ori iterrogatione. ǵ est tacētē loq. dz rn̄dens dicē q̄ nō est tacentē loq: sz hūc loq tacētē. ita q̄ h additio hūc corrigit hāc orōnē tacētē loq. qr fac eā stare magis pro sensu vo q̄ž pro falso: nā cū d ǭ hunc loq tacētē daf itelligi q̄ ly tacētē ǭstruat ex pte appositi sz quē sēz va ē orō. D.c.d.

¶ Et in his aūt que hn̄t multipl'r in p̄pōni silr: nō ǵ ǭsciūt qm̄ sciūt utiq; h non sic sciētes: nō eni idē est qm̄ nō est conscire: ⁊ qm̄ sic scientes non est.

¶ Docet soluē ad pa^mos hn̄tes multiplicitatē in p̄missis ⁊ duo fac: qr p° fac qđ dictū est. 2° adducit quādā cautelā utilē ad p̄positū ibi. Et oīno obstādū. ¶ Dicit ǵ q̄ in his orōnib° palogisticis que hn̄t multipl'r in p̄positionib°. i. in p̄missis silr sup. ǭtigit soluē p distictionez sicut in h pa^mo. ǵ nō ǭsciūt. formet aūt sic pa^mus. quicūq; sciunt aliq̄ illa nō ǭsciūt siue illa nō sciūt: sz sciētes sciunt aliq̄. ǵ illa nō ǭsciūt. maior h°s pa^mi duplex est. nā cū dicit quicūq; sciūt aliq̄ illa nō ǭsciūt ly illa. ut pōt ǭstrui ex parte suppositi. ⁊ sic est locutio vera. nō eni oz si aliq̄ sciūt aliq̄ q̄ illa sciāt. sz si illa ǭstruit ex pte appositi: sic est locutio falsa. nā quicūq; sciūt aliq̄ de necitate sciūt illa. soluēda ǵ sunt talia p distictionē dōo: qm̄ sciētes utiq; sciunt illa. si ly illa ǭstruat ex pte appositi: sz nō sūt sciētes ea. sic q̄. s. illa ǭstruat ex pte suppositi. iđ sbdit q̄ nō est idē dicē: qm̄ sciētes nō est ǭscire illa q̄cunq; mō supra: ⁊ qm̄ sciētes nō est scire illa sic. i. in h sensu vl' i tali sensu q̄. s. ly illa ǭstruat ex pte suppositi. Deide cū dicit.

¶ Et oīo obstādū ēt si simpl'r sill'et: qm̄ nō rē quā dix negauit: s nomē: q̄re nō ē elech°.

¶ Dat quādā cautelā utilē ad p̄po^m p quā istabimus ne videamur redargui dicēs. q̄ si ēt opponēs simpl'r sillogizet: oz rn̄dente oīno eē obstādū. i. oīno resistē dicēdo qm̄ opponēs nō negauit rē quā ip̄e dixit. i. cōcessit: sed negauit nomē tm̄: q̄re nō est ibi elenchus nec redargutio. per h eni poterim° semp appenter resistē opponētibus dicēdo q̄ nō disputat ad rē. sz ad nomē. posset aūt quis velle h̄ac p̄ticulā alr̄ itroducē: nā cū p̄hs p° docuerit soluē ad ǭnē duplicē qn̄ in p̄n° iterrogat: ⁊ qn̄ in p̄n° nō iterrogat: sz latet. In pte ista docet soluē ad ǭnē duplicē silr siue iterroget siue nō. nā cū ǭ est duplex. dato q̄ tot° aliquis sill's sit bonus: ⁊ q̄ opponēs simpl'r sillogizet. tn̄ si ǭcludat orōnē multiplicē debemus ei oīno resistere. dicendo q̄ nō facit elenchuz. qr nō arguat ad rem: sed ad nomen.

M Anifestū āt ⁊ eos q sūt s̄z diuisionē ⁊ cōpōnē q̄mō soluēdū: nā si diuisa ⁊ cōposita orō aliđ sigt ǭclusa ǭriū dōm.

¶ In pte ista ut dicebat docet p̄hs soluē ad orōnes peccātes s̄m multiplicitatē potentialē. ⁊ duo facit. qr p° docet soluē ad cōpōnē ⁊ diuisionē. 2° docet soluē ad accētū. 2° ibi. Scđm accētū aūt. ¶ Circa p^m duo facit. qr p° dat quādā ulez maximā quō soluēdi sūt pa^mi peccātes s̄m cōpōnē ⁊ diuisionē. 2° ponit diuisa gn̄a pa^mo^r peccātiū s̄m dictas fallās. 2° ibi. Sūt aūt oēs h°s. ¶ Dicit ǵ q̄ manifestū est ex dcis. ⁊ ēt aliq̄ mō est ex dictis manifestū: quō debem° soluē eos pa^mos q sūt s̄m cōpōnē ⁊ diuisionē: nā si orō ǭclusa. i. ǭne facta ut hēt greca correctio. aliud sigt diuisa ⁊ cōposita ǭriū dōm. nā si cōcludit ǭ nos in sensu cōposito: dōz est eā fuisse cōcessaz in sensu ǭrio ut in sensu diuiso: ⁊ si cōcludit in sensu diuiso q̄ fuit ǭcessa in cōposito. est ǵ h maxia gn̄alis q̄ ubi fallit diuisio soluit cōpō ⁊ eǭ. Deinde cum dicit.

¶ Sūt aūt oēs hi° orones s̄z cōpōnē ul' diuisionē: putas ne q̄ vidisti tu hūc p̄cussū h p̄cussus est h: ⁊ q p̄cussus est h tu vidisti.

¶ Ponit pa^mos destruiētes dicens fallacijs. Ad cui° euidentiā sciēdū q̄ ut supra dicebat cōpō ⁊ diuisio tripl'r fieri hn̄t. nā vnus modus est cū aliq̄ dictio referri pōt ad plēs dictiones ⁊ cōponi hēt cū vna ul' cū alia. ali° modus est cū aliq̄ dictio ad plura referf ⁊ cōponit cū illis ǭiūctim ul' diuisim. ⁊ iste modus diuidit. qr illa plā ul' p̄nt poni ex pte subti: ul' ex pte p̄dicati. ita q̄ in vniuerso sūt tres modi. vez qr diuersitas ista supra ex pte sbti ⁊ p̄dicati. qr illa plā ad q̄ r̄ferf aliq̄ dictio p̄nt poni ex pte subti: vel ex pte p̄dicati. nō oīno vr̄ facere differentiā iter modos dictaz fallaz. possum° oēs h°s modos reducē ad duos: quoz vnus est cū dictio pōt cōparari ad plā: ⁊ pōt cōponi cū vno ul' cū alio ita q̄ in vno sensu cōponit cū vno: in alio vo cū alio. ali° modus est cū aliq̄ dictio cōparaf ad plā ⁊ in utroq; sensu cōponit cū illis plurib°: tm̄ in vno sensu cōponit cū illis plibus ǭiūcti in alio vo diuisim. duo ǵ facit. qr p°

ponit huiusmodi paralogismos put aliqua dictio potest componi cum vna dictiõe uel cũ alia. 2° inuit paralogismos illos put aliqd põt referri ad aliq̃ pla ↄiũcti uel diuisim. 2ª ibi[Putasne ut potes.] Ad euidentiã aũt h᷑ ptis sciẽdũ q̃ cõpõ ⁊ diuisio q̃tũ ad aliq̃s pa^mos multũ vnr ↄuenire cũ amphiª. ideo duo fac. qr p° ponit h⁹ pa^mos illos in q̃b⁹ h⁹ falle videntr ↄuenire cũ amphiª. 2° ponit pa^mos alios in q̃bus nõ sic ↄuenire vnr. 2ª ibi [Et enchidimi aũt oro.] Circa p̃mũ tria fac. qr p̃mo ponit duos pa^mos qui vnr peccare s̃z amphi^as. 2° ostẽ. dit eos nõ defice p amphi^as s̃z p cõpõnẽ ⁊ diuisionem. 3° docet tales pa^mos soluẽ. 2ª ibi[Nunc g aliqd.] 3ª ibi [Videndũ g ei.] Dicit g q̃ h⁹ oẽs orones q̃ ponẽt sũt s̃z cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ. ut putasne q̃ vidisti hũc pcussuz. h est pcussus est h: forẽ aũt pa^ms sic. q̃ vidisti hũc pcussuz: h est iste pcussus est: s̃z oculo vidisti hũc pcussuz. g oculo h pcussus est. maior aũt duplex est. nã cũ dr̃ q̃ vidisti hũc pcussuz. h pcussus est. si ly q̃ cõponit cuz vidisti est locutio falsa. nã nõ est pcussus eo q̃ tu vidisti tanq̃ istro videndi. si ly q̃ cõponit cũ pcussus sic locutio est uera. nã h pcussus est eo q̃ vidisti pcussuz tanq̃ istro pcutiẽdi. Sbdit ãt aliũ pa^mũ. s. putasne q̃ pcussus est h. tu vidisti: s̃z baculo pcussus est. g baculo tu vidisti. h est multi^cas. qr ly h uł põt cõponi cũ vidisti. ⁊ sic est locucio falsa. nã q̃ pcussus est aliqs: h tu nõ vidisti tanq̃ instro videndi. si võ ly hoc cõponat cũ pcussuz. sic est uera. nã quo pcussus est aliqs. h tu vidisti eum pcussuz tanq̃ instro pcutiendi. Deinde cum dicit.

C Habet ergo aliqd ⁊ dubiarũ interrogationum sed est s̃m cõpositionem.

C Quia in dictis pa^mis vr ẽẽ amphiª ex eo q̃ ly h uel ly q̃ põt diuersimode ↄstrui cũ h v̄bo vidisti: uel cũ h pticipio pcussuz. ideo ne crederet aliqs dictos pa^mos peccare p amphi^as. dicit eos nõ deficẽ p amphi^as: s̃z p cõpõnez ⁊ diuisionẽ. duo g facit. nã p° pponit qd itẽdit. 2° pbat qd dixerat ibi [Nõ est eni duplex.] Dicit g q̃ q̃libet dictoꝝ pa^moꝝ hẽt aliqd dubiaꝝ interrogationũ. i. hẽt aliqua ↄuenientiã cũ pa^mis dubiaꝝ iterrogationũ: sive cũ pa^mis amphiᵉ. amphiª eni idẽ sonat qd dubia locutio uł dubia iterrogatio: s̃z l̃z q̃libet dictoꝝ pa^moꝝ videatur ẽẽ s̃m amphi^as: est tñ s̃m cõpõnẽ uel s̃m diuisionẽ. i. nõ est ibi amphiª: sed cõpõ uł diuisio. Deide cũ dic.

C Non enim est duplex qd s̃m diuisionẽ: non enim eadem oratio fit diuisa.

C Probat qd dixerat oñdẽs amphi^as nõ ẽẽ cõpõnẽ uel diuisionẽ. ⁊ dicit q̃ multiplex s̃m vnũ nõ est idẽ qd multiplex s̃m aliud. ⁊ tria facit. qr p° pbat h ptõnẽ. 2° per sile. 3° ↄcludit itẽtũ. 2ª ibi [Siqdẽ malũ.] 3ª ibi [q̃re nõ duplex.] Dicit g q̃ oro que est s̃m diuisionẽ uel s̃m cõpõnẽ nõ est duplex. i. nõ est ibi uera multi^cas. cuz nõ sit ibi multi^cas actualis. nã nõ eadẽ oro fit diuisa sup. ⁊ cõpo^ta. Intẽdit g talẽ rõnẽ. q̃cũq̃ oro h̃z uerã ⁊ actualẽ multi^cẽ opz q̃ sit eadẽ ⁊ nõ uariata: s̃z oro cõposita ⁊ diuisa nõ est eadẽ oro. g ibi nõ est multi^cas uera ⁊ actualis: s̃z potẽtialis: ⁊ tũc supplẽdũ est q̃ cuz amphiª hẽat multi^cẽ actualẽ cõpõ ⁊ diuisio nõ sũt idẽ qd amphiª: ⁊ pa^mi peccãtes s̃m tales fallãs s̃m q̃ h⁹ nõ peccãt s̃m amphi^am uel s̃m dubias itercogatiões: l̃z hẽant aliqd sile cũ dubijs iterrogationib⁹. C Notãdũ ãt q̃ mot⁹ ⁊ oĩs uariatio est act⁹ entis in po^a: ut põt hẽri ex 3° phicoꝝ. qd g mõ uariato hẽt aliq̃: nõ hẽt ea actualr: sed potẽtialr. cũ g oro ut est mltiplex s̃z cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ sit oro uariata: qr nõ est eadez oro cõposita ⁊ divisa: opz talẽ multiplicitatẽ nõ ẽẽ actualẽ s̃z potentialẽ. D. c. d.

C Siqdẽ nõ malũ ⁊ malũ s̃m accẽtũ plata signt aliud: s̃z in scriptis qdem idem nomẽ: cũ ex eisdẽ elemẽtis scriptũ est: ⁊ silr ⁊ illic ãt iã signa faciũt: plata autẽ nõ eadẽ.

C Probat qd dixerat p simile dicens. q̃ si malũ ⁊ malũ nõ platũ s̃m accentũ sup. eundẽ uel si in textu nõ hẽat nõ dicat q̃ malũ ⁊ malũ plata s̃m accentũ diuersum significat aliud. ⁊ est alia ⁊ alia dictio. g a simili oro cõposita ⁊ diuisa ubi aliquo mõ uariat platio nõ erit eadem oro nec h̃bit multiplicitatẽ actualẽ potentialez. Sbdit aũt q̃ in scripturis malũ ⁊ malũ est idẽ nomẽ. qr est scriptũ ex eisdẽ elẽtis: siue ex eisdẽ lr̃is. silr ⁊ illic. i. in orone cõposita ⁊ diuisa. sup. est solũ identitas mãlis: qr signa ut lr̃e ⁊ sillabe faciũt ibi idẽtitatẽ. ex eisdẽ eni signis: siue ex eisdẽ lr̃is est oro cõposita uel diuisa. plata aũt. i. q̃tũ ad plationẽ nõ eadẽ. g est ibi idẽtitas mãlis ⁊ nõ fo^alis: ⁊ qr talis idẽtitas fac solã multiplicitatẽ: ideo cõpõ ⁊ diuisio dñt ab amphiª: ⁊ pa^mi peccãtes s̃m tales fallas s̃m q̃ h⁹ sunt nõ peccãt s̃z illã. C Notãdũ aũt q̃ malũ ut stat pro prauo siue pro vitioso h̃z p̃mã breuẽ: sed ut stat pro arbore hẽt p̃mã longã. ideo dictũ est q̃ malũ ⁊ malũ sic diuersimode acceptũ nõ idem sigt: nec est idẽ nomẽ. est g itẽtio phi q̃ sic in accẽtu est solũ multiplicitas potẽtialis. qr ibi nomẽ est idẽ solũ mãlr: cũ sit ex eisdẽ lr̃is: nõ aũt est idem formalr pp diuersitatẽ plationis. sic ⁊ oro cõposita ⁊ diuisa hẽt soluz multiplicitatẽ potẽtialẽ cuz sit eadẽ mãlr tm̃. qr est ex eisdẽ lr̃is: ⁊ ex eisdẽ sillabis. non autẽ est eadẽ formalr pter diuersitatẽ plationis. Deinde cum dicit.

C Quare nõ duplex qd s̃m diuisionez est. Manifestũ aũt ẽt q̃m nõ oẽs elenchi s̃m duplex: sicut quidã dicunt.

C Concludit ↄnẽ intẽtũ dicens q̃ oro s̃m diuisionẽ: uł s̃m cõpõnẽ nõ est duplex. i. nõ hẽt uerã ⁊ actualẽ multiplicitatẽ: s̃z potẽtialẽ solũ. pp qd mãifestũ est: q̃m nõ oẽs elẽchi peccãt s̃z duplex. i. s̃m actualẽ multiplicitatẽ sicut q̃dã dnt. In p̃dictis g pa^mis ubi est multiplicitas potentialis pter diuersum modũ cõponendi nõ est v̄a ⁊ actualis duplicitas: nec peccãt s̃m amphi^as: s̃z s̃m cõpositionẽ. ⁊ diuisionẽ. Deinde cum dicit.

C Diuidẽdũ g ei q̃ rñdit: nõ eni idẽ ẽ oculis videre pcussũ: ⁊ dicẽ vidẽ oculis pcussum.

C Postq̃ oñdit nõ ẽẽ idẽ cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ cũ amphiª ⁊ pbauit pa^mos ppositos ẽẽ s̃m cõpõnẽ uel s̃m diuisionẽ. In pte ista docet h⁹ pa^mos soluẽ dicẽs. q̃ diuidẽdũ est ei. i. ab eo qui rñdet q̃ nõ est idẽ vidẽ oculis pcussuz. ⁊ dicẽ vidẽ pcussuz oculis. i. nã est idẽ sensus: nec est eadẽ oro. put ly oculis cõponit cũ vidẽ uel cũ pcussuz. ex h aũt solui pñt ambo p̃dicti pa^mi: nã ut patuit i p̃dictis pa^mis est multiplicitas put aliqd diuersimode põt cõponi cũ h v̄bo vidẽ uł cũ h pticipio pcussum.

C Et enchidimi aũt oro putasne vidisti tu nunc coexñs in pyreo naues in sicilia ens.

C Postq̃ phs posuit pa^mos deficiẽtes cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ s̃m q̃ h⁹ falle vnr ↄuenire cũ amphiª. In pte ista põit pa^mos in q̃b⁹ p̃dcẽ falle nõ sic ↄuenire vnt. uł possum⁹ alr ↄtinuare sustinẽdo p̃dictos pa^mos nõ ẽẽ adductos: ut exẽplificaret de cõpõne uł diuisione. s̃z ut oñderet h⁹ fallacias ẽẽ alias ab amphiª. pp qd dicẽ possum⁹ q̃ postq̃ phs oñdit cõpõnẽ ⁊ diuisionẽ differre ab amphiª. In pte ista ponit pa^mos deficiẽtes istis fallijs. ⁊ duo fac. qr p° ponit pa^mus quẽdã ubi querit q̃re est geminata cõpõ ⁊ diuisio. 2° ponit pa^mos alios in q̃b⁹ cõpõ ⁊ diuisio nõ h̃z ẽẽ mõ geminato: s̃z q̃si mõ simplici. 2ª ibi [Et rursũ putas.] Dicit g q̃ oro enchidimi. i. oro illius poete sup. peccabat p cõpõnẽ uel diuisionẽ que talis erat. putasne

vidisti tu nūc exītes in pyrai naues i sicilia ens. dr̄ q̄ a portu qui ē in sicilia pōt videri naues que sūt in portu qui uocat̄ pyrai. cū ergo dicit̄ q̄ vidisti nūc exītes in pyrai naues in sicilia ens mltiplex est locutio. q̄ uł itellr̄ q̄ tu nūc ens in sicilia videas naues in pyrai exītes. uł q̄ tu nūc ens in pyrai videas naues exītes in sicilia. pp̄ qd̄ est ibi cōpō uł diuisio q̄si mō geminato. p° ex eo q̄ ly ens pōt cōponi uł cū pyrai uł cū sicilia. 2° ex eo q̄ naues exītes pōt ēt cōponi cū pyrai uł cū sicilia. posito ḡ q̄ aliqs exñs in pyrai naues videret i sicilia: posset sic fo2ari pa^mus. quotlēscūq̄ vides exītes in pyrai naues in sicilia ens. ḡ es in sicilia: s3 nūc vides exītes in pyrai naues in sicilia ens. ḡ es in sicilia: s3 positū est q̄ sis i pyrai. ḡ sil̄ es hic ⁊ ibi: qd̄ est icōueniēs. D. e. d.

¶ Et rursu3 putasne bonū sutorē malū eē erit aūt quis bonus suto2 malus.

¶ Ponit alios pa^mos in qb⁹ vno mō cōmittit̄ cōpō uel diuisio. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q̄ si cōmittit̄ cōpō uł diuisio in aliq̄ o2one h̄ est: q2 aliq̄ dictio pōt cōparari ad plura: ⁊ pōt cōponi cū vno uel cū alio. tripl̄r h̄ pōe ↄtigē: uel q2 ambo illa plura i illa o2one exp̄munt̄. uel ambo itelligunt̄ uel vnū exp̄mit̄ ⁊ aliud itelligit̄. eria ergo facie. q2 p° ponit quedā pa^mus in quo aliq̄ dictio sic cōparat̄ ad plura q̄ vnū illo2 in illa o2one exp̄mit̄ ⁊ aliud itellr̄. 2° ponit aliū pa^mus in q̄ ambo illa p̄la itelligunt̄. 3° ponit 3^m palo^mus in q̄ ambo illa p̄la exp̄mūtur. 2ª ibi[Putasne q̄rū.]3ª ibi[Putasne ue2.]Di cit ḡ q̄ rursū sup. peccat h̄3 cōpōnē uł diuisionē hic pa^mo cū dr̄ putasne bonū sutorē malū eē. erit ḡ aliqs bonus sutor malus. fo2et̄ aūt sic pa^mo. q̄cūq̄3 est malus nō est bonus: sed bonus sutor est malus. ḡ bon⁹ sutor nō est bonus. h̄ aūt est cōpō uł diuisio ex eo q̄ hec dictio malus pōt cōponi cū duab⁹ dictionib⁹: quā2 vna est exp̄ssa. alia vō itellecta. nā cū3 dr̄ bonus sutor est malus. si ly malus cōponit̄ cū3 ly sutor qui ibi exp̄mit̄ est locutio falsa. q2 seqt̄ q̄ bon⁹ sutor sit malus sutor: sed si cōponit̄ cū ly hō qui ibi itelligit̄ pōt eē v̄a. pōt eni3 ↄtigē q̄ bonus sutor sit malus hō. Deinde cū dicit.

¶ Putasne quorum scientie bone: bonas disciplinas mali aūt bona disciplina. bona ergo disciplina malum.

¶ Ponit 2^m pa^mus in quo aliq̄ dictio pōt cōpari ad plura: quo2 neut2 in o2one exp̄mit̄: sed utrūq̄3 itelligit̄. ⁊ duo fac. q2 p° ponit h⁹i pa^mus. scd̄o docet ip̄3 soluē ibi[At vō malū.]Dicit ḡ putasne quo2 scie bone sunt bonas eē disciplinas. h̄ est maio2. fo2met̄ aūt sic pa^mus ⁊ ut meli⁹ ↄco2det text⁹ sequēs accipiat̄ hec o2o in singulari sic. cui⁹ est bona disciplia est bona disciplia: sed mali est bona disciplina. ḡ malū est bona disciplia. maio2 hui⁹ pa^mi duplex est: nā in hoc relatiuo cui⁹ itelligitur añs. ⁊ h⁹i añs pōt itelligi in diuiso casu. s. in genitiuo ⁊ in noīatiuo. ⁊ si itelligat̄ ibi in casu gtiuo est locutio uera. est eni sēus q̄ illi⁹ cui⁹ est bona disciplia sit bona disciplia. ⁊ q2 mali est bōa disciplia: ↄcludet̄ q̄ mali sit bona disciplia: qd̄ ue2 est: q2 scire malū nō est malū: s3 si eni h̄ q̄ dico cui⁹ nō itelligat̄ illi⁹: s3 illō erit locutio falsa. erit eni sēus q̄ illud sit bona disciplina cuius est bona disciplia: ⁊ q2 mali est bona disciplina: seq̄ret̄ q̄ illō. s. malū sic bona disciplia. bona eni3 disciplia est illi⁹ cui⁹ est. s3 nō est illō cui⁹ est. est ḡ ibi deceptio ex eo q̄ bona disciplia pōt cōponi uel cū illō uel cū illi⁹. ⁊ si cōponat̄ cū3 illō erit locutio falsa: q2 erit sēus q̄ bona disciplia sit malū. si vō cōponat̄ cū3 illi⁹ erit v̄a: q2 erit sēus q̄ bona disciplia sit de malo: ⁊ q2 nec illō nec illi⁹ exp̄mit̄ in o2one p̄facta s3 utrūq̄3 ibi itelligit̄: iō in hoc pa^mo est cōpō uł diuisio ꝓut aliqd pōt cōponi cū plib⁹: q̄rū neut2 in o2one exp̄mit̄: s3 utrūq̄3 intelligit̄. D. e. d.

¶ At vō ⁊ malum ⁊ disciplina est malu3. Quare mali disciplina malu3. sed est malorum disciplina bona.

¶ Soluit. d. q̄ malū sup. est scitū p̄tice: ⁊ disciplia ē malū. ue2 est disciplia p̄tica. q̄re bñ seq̄t̄ q̄ mala disciplina sit malū. bona tñ disciplina nō est malu3: s3 ē malo2.

Dubitaret

forte aliqs quō disciplia h̄et rōnē mali. ¶ Dr̄3 q̄ malitia nr̄a est ex opib⁹ nr̄is: vñ q2 mala facim⁹ mali sum⁹. disciplina ḡ malo2 si sit p̄tica ⁊ expīmētalis de necleate est mala: s3 si sit speculatiua nō solū ē mala: s3 ēt bona. vult ḡ ph̄s dicē q̄ aliq̄ disciplia mala est ut disciplia q̄ expīmētalr ⁊ p̄tice scim⁹ malū: nlla tñ bona disciplia est malu3: s3 est mali. i. de malo: uł est malo2 ex q̄ appet q̄ bona disciplina non est illud cuius est. q2 nō est malū l3 sit mali: est tñ illius cuius est. Deinde cum dicit.

¶ Putasne uerum dicere nunc: quoniam tu factus es. ergo factus sed nunc.

¶ Ponit aliū pa^mus q̄ sit ex eo q̄ aliq̄ dictio pōt cōponi cū plib⁹: quo2 utrūq̄3 in o2one exp̄mit̄. ⁊ duo fac. q2 p° ponit h⁹i pa^mus. 2° ponit solutionē ei⁹ ibi[Aut aliud.]Dic ḡ putasne uerū est dicē nūc q̄ tu fact⁹ es. fact⁹ es ḡ nūc. fo2et̄ sic pa^mo. de quocūq̄3 uerū est dicere nūc q̄ fact⁹ est. ille est fact⁹ nunc: s3 de te uerū est dicere nūc q̄ fact⁹ es. ergo fact⁹ es nunc. Deinde cum dicit.

¶ Aut aliud significat diuisu3: uerū eni dicere nūc: qm̄ fact⁹: sed nūc non factus es.

¶ Soluit dicēs. q̄ p̄dicta o2o aliō sigt̄ diuisū. i. p̄lata dise ⁊ cōposite. nā ue2 est dicē nūc: qm̄ tu fact⁹: s3 nō es fact⁹ nūc. est ḡ ibi deceptio: q2 ly nūc pōt cōponi cū dicē ⁊ sic est locutio v̄a. nā de qlibet qd̄ est factū pōt nūc dici q̄ sit factū: s3 si ly nūc cōponit̄ cū fact⁹ est locutio fla q2 nō qd̄libet factū est nūc factū. cū3 ḡ tā ly dicē q̄3 ly factū in p̄dicta o2one exp̄mat̄ p3 h⁹c pa^mus ex hoc ↄtigē. q2 aliq̄ dictio pōt cō poni cū3 plurib⁹: quo2 utrūq̄3 in o2one exp̄mitur. Deinde cum dicit.

¶ Putasne ut pōt ⁊ que potes: sic ⁊ ip̄a facies nō cytharizās aūt habes p̄tātem cytharizādi: cytharizabis ḡ nō cytharizās.

¶ Postq̄3 posuit pa^mos s̄m q̄ aliq̄ dictio cōpata ad p̄la pōt cōponi cū vno uł cū alio. In pte ista ponit quedā pa^mus ꝓut aliqd cōpatū ad p̄la pōt cōponi cū illis 2iū cti3 uł diuism. ⁊ tria facit. q2 p° ponit h⁹i palogismū. 2° soluit ip̄3 s̄3 opionē ꝓpriā. 3° soluit ip̄3 s̄3 opionē aliorū. 2ª ibi[Aut nō h̄et.]3ª ibi[Soluūt aūt huc.]Pa^mus talis est. putasne q̄ potes ⁊ ut potes: sic ⁊ ip̄a facies: s3 nō cytharizās h̄es p̄tātē cytharizādi. i. cytharizare potes: seq̄t̄ ḡ q̄ nō cytharizās cytharizabis. D. e. d.

¶ Aut nō h̄i⁹ h̄et p̄tātē: ut nō cytharizans cytharizet: h̄ cū nō facit ut faciat.

¶ Soluit dicēs q̄ nō h̄3 h⁹i p̄tātē ut nō citharizās citharizet. i. nō est v̄a i sēu ↄposito: ut q̄ sil possit eē aliqd sb̄ p̄uatiōe ⁊ fo2a: uł q̄ possit sil nō cytharizare ⁊ cytharizare: s3 est v̄a i sēu diuiso. q2 cū nō fac. i. cū nō cytharizat h̄3 p̄tātē ut faciat. i. ut cytharizet sup. postea. q2 succesiue ⁊ diuisi3 nō est icōueniēs aliqd eē sb̄ p̄uatiōe ⁊ fo2a.

Dubitaret

forte aliqs in qb⁹ dictorū pa^mo2 h̄3 eē cōpō: ⁊ in qb⁹ diuisio. ¶ Dr̄3 q̄ hec qō est supuacua. Nā cū h̄ itēdat̄ de solōne cōpōnis ⁊ diuisionis. q2 q̄ scit quō soluēdū sit ad cōpōnē scit quō soluēdū sit ad diuisionē. nā q̄ bñ diffinit ↄ̄ria ↄ̄sigt. cū ḡ mō opp⁹o ⁊ ↄ̄rio solui hūt p̄dicte falle. q2 ubi vna fallit: alia soluit. iō pa^mi positi siue fallāt h̄3 cōpōnē siue s̄m diuisionē nō refert ut ad ꝓpositū. uerūtñ in p° li° sufficiēter has fallās distinxim⁹: ⁊ ostēdim⁹ qui pa^mus

peccant sm vnā sit q̄ qui sm aliā. si ergo de hoc aliē eēt cu re ad illud capl'm recurrat. Deinde cuz dicit.

¶ Soluūt aūt hūc qdā ꝛ aliter: nā si dedit ut pōt facere: nō dicūt accidere nō cytha rizantē cytharizare. nō eni ut pōt oīno fa cere dicūt. datū est qm faciet: nō idem aūt est ut pōt: ꝛ oīno ꝛ pōt facere.

¶ Soluit dictū pa^mus^ sm opionē aliorū. ꝛ duo facit. qr p° ponit h^9^ solutionē. 2° eā iprobat ibi[Sed manife stum.] Dicit ḡ q̄ qdā soluūt hunc palogismū alr q̄ di ctū sit. dicūt eni q̄ si rn̄dēs dedit. i. ꝯcessit te facere ali qua ut potes nūc dicūt seq nō cytharizātē cytharizar: nā nō ualet. facis ut potes. ḡ h ut potes. ualeret eni si diceret. i. facis oīno ut potes. iō subdit: q̄ nō est datū. i. nō est ꝯcessuz qm faciat oīno ut pōt facē: ꝛ ꝯstat q̄ nō est idē ut potes: ꝛ ut oīno potes facē. ¶ Notādū ḡ p. dictos phos soluē h^9^ palogismū nō per cōpōnē. sz per fallam ꝯsequentis: nā nō ualet. hō. ḡ hic hō. nec ualet. facis ut potes. ḡ facis hoc mō. qr hoc mō quo potes: sed si sumeret vniuersalr ualeret: nā sicut ualet. oīs hō ḡ sor. qr sor. ē hō. sic ualet. facis oīno ut potes. ḡ facies h mō. i. q̄ nō cytharizādo cytharizare potes. D. c. d.

¶ Sz māifestū qm bn̄ nō soluūt. Nā orō nūm que pp idē eadē solo: hec aūt nō cō ueniet in oēs: nec oīno iterrogatas: h est ad interrogantē nō ad orōnem.

¶ Improbat h^9^ solutionē dicēs. māifestū eē: qm nō bn̄ soluūt. nā eadē est solutio oīuz orōnū: que sunt pp ter idē. i. pp eādē cāz: ul' pp eūdē defectū: sz hec solo nō cō ueniet in oēs. i. nō pōt adaptari ad oēs pa^mos^ sic defici entes. ergo nō est bona solo. imo qd̄ plus est: dicta so lutio nō oīno soluit orōnes iterrogatas. i. pa^mos^ fcōs nō eni oīno h^9^ orōnes per talē solonē soluunt. qr nō soluunt simplr. iō subdit q̄ dicta solo nō est ad orōnē: sed est ad iterrogātē. i. ad hoīez. ¶ Notādū aūt pdcāz solonē eē apparentē ꝛ nō uerā: qr negat simplr q̄ non cytharizās cytharizare possit: cū tn̄ nō sit simplr negā da: qr est multiplex ꝛ in vno sensu est uera: ut in sensu diuiso: ꝛ in alio est falsa: ut in cōposito. Rursus pdcā solo nō est bona. qr pōt sic formari dict° pa^m9^ q̄ ꝯclu det eādē ꝯnē: ꝛ per solonē pdictā solui nō poterit: ut si diceret sic. qcqd potes facere pōt eē ut facias: sed non cytharizās cytharizare potes. ergo pōt eē q̄ nō cytha rizās cytharizes. hic eni pa^m9^ hēt similē defectū: ꝛ tn̄ nō hēt solui per solonē tactā: cum ulr sumptum sit de quocūq; possibili. Deinde cum dicit.

¶ Scdm accētū aūt orōnes nō sunt: neq; in his que scribunt: neq; in his que dicun tur: excepto si que pauce fiant.

¶ Docet soluē fallaz accēt°. ꝛ tria facit. qr p° ondit hāc fallaz nō eē idoneā ad sepe decipiēdū. 2° exēplificat de ea. 3° docet eā soluē. 2° ibi[Ut h iustos viros.] 3° ibi [Quō aūt.] Dicit ḡ q̄ sm accētū nō sūt orōnes sup. ad decipiēdū sepe. neq; in his que scribunt. neq; in his que dicunt. qr neq; in scripto neq; in platione ꝯtigit nā sepe per talē fallaz decipi. excepto aūt q̄ si que pau ce fiāt. q. d. q̄ ꝛ si nō sepe: tn̄ forte in paucis possumus per hanc fallaciā decipi. Deinde cum dicit.

¶ Ut hoc iustos viros oportet pēdere: iu stos viros non oportet pendere: idem er go oportet pati iustos viros ꝛ non pati.

¶ Exēplificat de ea dicēs q̄ hec orō peccat per accētū. iustos viros opz pēdere. iustos viros nō opz pendere: sed sup. pēdere est pati penā. ergo idem. i. eandē penaz opz iustos viros pati ꝛ nō pati. Deinde cum dicit.

¶ Quō aūt soluēdū: palā enim idez signi fi cat grauiter ꝛ acute prolatum.

nō

¶ Docet talia soluere dicēs ea soluēdū eē: qr nō idē sigt uox uel dictio aliq̄ plata grauiter ꝛ acute. nā pendere ut hēt accētū graue sigt iferre penā: ꝛ sic opz iustos vi ros pēdere. i. penā dare: sed ut hēt accētū acutū sigt suf ferre penā. ꝛ sic nō opz iustos viros pendere: qr nō de cet eos sufferre penā.

Cap. V.

P Alā aūt ꝛ in his que fiunt in eo q̄ sili dicunt que nō sunt eadez quō obuiādum: eo q̄ habemus gene ra predicamentoꝝ.

¶ In pte ista docet soluē ad pa^mos^ figure dictiōis q pec cant sz multiplicitatē fantasticā. ꝛ tria fac. qr p° ondit in gnāli quō talia sunt soluenda. 2° qd̄ dixerat manife stat. 3° ponit pa^os^ deseruiētes huic fallē. ꝛ docet tales pa^mos^ soluere. 2° ibi[Nā h qdē.] 3° ibi[Ut i hac orō ne.] Dicit ergo palā eē quō est obuiādū. i. quō est sol uēdū in his orōnib9 que fiūt in eo q̄ silr dnr: qr nō sūt eadē. i. que nō sunt silr. scim9 eni ad talia soluē eo q̄ hē mus gnā pdicamētoꝝ sup. distincta. ¶ Notādū aūt q̄ ut supra dicebat: h falla triplr hēt fieri. p° cū pp eādē rez iterptamur eundē modū signdi. 2° cū est ecōuerso: ut cū pp ꝯuenientiā modi signdi interptamur idētita tem rei. 3° cū pp similē terminationē interptamur ean dē rē ul' eūdē modū signdi: qre aūt h falla nō est realis ꝛ nō est extra dictionē: cū modi eius videant sunt q̄si realr supius est sufficiēter expssuz. ad psens aūt suffici at scire quō illis modis fieri hēt hec falla. si ergo cog scimus ipa gnā pdicamētoꝝ q̄ntū ad rem sigtā: ꝛ q̄ntū ad modū signdi: ꝛ q̄ntū ad modū terminādi sz que ali quo mō ꝯtingit ea eē distincta: scire possumus quō sol uēdi sunt h^9^ palogismi. Deinde cum dicit.

¶ Nā h qdē dedit iterrogat9: nō eē qd eo rū que qd est sigt: ille vo ondit eē qd coꝝ que sunt ad aliqd: vel quantitates: vident aūt qd est significare sm dictionem.

¶ Manifestat qd̄ dixerat ondens q̄ per cōmutationē p dicamētoꝝ cōmittit hec falla dicēs. q̄ si hic. i. si rn̄dēs iterrogat9 dedit. i. ꝯcessit ul' posuit qd. i. aliqd hoꝝ que signt qd est. i. sbaz nō eē q̄ opponēs dicebat. ille vo. i. opponēs dicit eē qd coꝝ que sūt ad aliqd uel q̄litates q. d. q̄ rn̄dēs negabat de sba. opponēs arguebat de il lis pdicamētis que nō signt qd. sz vident sigre qd sm dictionē. i. sm dictionis figurā. Deinde cum dicit.

¶ Ut in hac orōne. Putasne ꝯtigat idem sil' facē ꝛ fecisse nō: at vo vidē aliqd sil': ꝛ videri idem: ꝛ sm idem ꝯtingit.

¶ Ponit pa^mos^ deseruientes huic fallē. h^9^ sūt pa^mi^ ad tres modos reduci pōt: qr in h^9^ pa^mis^ ul' mutat accēns in accēns: uel sba in accēns: uel sba in sbam. tria ergo fe cit. qr p° ponit pa^mos^ in qb9 mutat accēns in accēns: ut agere in pati uel ecōuerso. 2° ponit pa^mos^ in qb9 mutat sba in accēns. 3° in qb9 mutat sba in sbaz. 2° ibi[Si miles āt ꝛ he orōnes.] 3° ibi[Et putas q̄ qs nouit.] Circa p^m^ duo fac. qr p° ponit h^9^ palo^mos^. 2° docet eos soluē. 2° ibi[Si aūt aliqs.] Circa p^m^ tria facit sm q̄ tres pa^mos^ inuit. 2° ibi[Putasne est qs.] 3° ibi[Rur sum aūt dicere.] Dicit ergo q̄ in hac orōne sup. est fi gura dictionis. putasne ꝯtingat idem simul facere ꝛ fi eri. hec est ꝯ. at vo cōtingit aliqd idez ꝛ sm idem simul videre ꝛ videri. h est maior. formet sic palo^m9^. ꝯtingit

aliqd idē ꝛ ſm idē.i.ſm eādē ptē ſimul videre ꝛ videri ſed videre ꝛ videri ſunt ut facere ꝛ fieri. ġ ↄtigit aliqd idem ꝛ ſm idē ſimul facē ꝛ fieri. ℂ Notādū aūt ꝙ videre ꝛ videri ꝓprie nec actionē nec paſſionē dicūt: im portāt tñ quēdā modū agēdi uel patiēdi. ita tñ ꝙ videre nō eſt ut facere nec videri eſt ut pati ut ſupponebat palogiſmus: ſed magis eſt ↄ̃. Deinde cum dicit.

ℂ Putaſne eſt qdē uerū: que ſunt pati facere qd: ġ ſecaꝛ: uriꝛ: opaꝛ ſimiliter dicunꝛ: ꝛ omnia quid pati ſignificant.

ℂ Ponit 2m pamus dicens. putaſne qd.i. aliqd eorū que ſunt pati eē qd facere. hec eſt ↄcluſio. ſecaꝛ ergo uritur opaꝛ ſimiliter dicunꝛ ꝛ oīa ſignificāt qd pati.i. paſſionem. formeꝛ aūt ſic palogiſmus. ſecaꝛ uriꝛ opaꝛ ſilr dicunꝛ ꝛ īportāt paſſionē: ſed opari eſt facere. ġ facē importat paſſionē ſiue facere eſt pati. Deinde cum dicit.

ℂ Rurſuz aūt dicē: currē: ſcribē: ſilr ſibi inuicē dicūt. ħ ſcribere qdē opari qd eſt: ꝛ q̄re pati qd: ſimiliter aūt ꝛ facere.

ℂ Ponit 3m pamus dicens. ꝙ dicere currere ſcribere ſilr ſibi īuicē dnr. ħ eſt maior pam: ſed ſcribē eſt opari. ħ eſt minor: q̄re ſcribē erit ſil pati ꝛ facē. hec eſt ↄ̃. formeꝛ ſic palogiſmus: ſcribere ſignificat ut agere: qꝛ ſignificat ut currere ꝛ ſignificat ut pati: qꝛ dicit opari. ergo ſignificat ſimul agere ꝛ pati. Deinde cum dicit.

ℂ Si aūt aliquis illic dans nō cōtingere ſimul idem facere ꝛ feciſſe: videre ꝛ vidiſſe dicat cōtingere nondū elenchus factꝰ eſt: ſi nō dicat videre facere quid: ſed pati: indiget enim hac interrogatione.

ℂ Docet hꝛ pamos ſolue. ꝛ tria facit. qꝛ pᵒ aſſignat in dictis pamis eāꝫ defectꝰ. 2ᵒ aſſignat in eis cāꝫ appentie. 3ᵒ qd dixerat manifeſtat per qddā ſimile. 2ª ibi[Sed ab audiēte.] 3ª ibi[Idē eni accidit.] Dicit ergo ꝙ ſi aliqs rñdens illic.i. in dictis palomis ſic oñs.i. ↄcedēs nō ↄtingere ſimul idez facere ꝛ fieri: dicat tñ ↄtingere idem videre ꝛ videri: nonduz tñ factus eſt elenchus.i. nondū redargutꝰ eſt rñdens ſi nō dicat.i. ſi nō cōcedat videre eē qd ut facere: ſed dicat videre eſſe ut pati. Indiget enim hac interrogatione ꝙ rñdens concedat videre ut agere. deficiūt ergo tales paralogiſmi: qꝛ accipiunt ut ſimiliter qd nō eſt ſimiliter. accipiunt videre ut agere qd nō eſt ut agere. ſi ergo hoc nō cōcedaꝛ non ſit elenchus. Deinde cum dicit.

ℂ Sed ab audiēte opinaꝛ datū eē: cuz ꝛ ſecare facē qd: ꝛ ſecari fieri dedit: ꝛ quecunqꝫ alia dnr ſilr: nā reliquū ipē addit q audit uelut ſilr dictū: hoc aūt qdē dicꝛ ſimiliter: videꝛ aūt ſm dictionem.

ℂ Aſſignat in dictis pamis cāꝫ appentie dicēs. ꝙ ab audiente ꝛ uſr ab his qui adſtant diſputatiōi. opinaꝛ eē datū.i. eē ↄceſſum ꝙ vidē ſit ut agere: nā cū rñdens dedit.i. ↄceſſit ꝙ ſecare ſit qd facē: ꝛ ſecari qd fieri: ꝛ quecūqꝫ alia dnr ſilr ex hoc ſup. eſtimaꝛ datū eſſe ꝙ videre ſit agere. qꝛ vꝛ eē ut ſecare. iō ſbdit ꝙ ipſe qui audit addidit reliquū.i. addidit ꝛ ↄceſſit in corde ſuo ꝙ videre ſit ut ſecare uel ut aliqd ſilr dictū. ħ aūt nō eſt ita: qꝛ videre nō dꝛ ſilr ad ſecare: ſed vꝛ eē ſilr dictū ſꝫ dictionez.i. ſm dictionis figurā. Deinde cum dicit.

ℂ Idez aūt accidit qd in equocationibus. Putat aūt in equocis inſcius orōnū qui dixit negare rem: nō nomē: ħ aūt adhuc eget iterrogatione ſi ad vnū reſpiciēs equocū dicat: ſic eni dante erit elenchus.

ℂ Qd dixeraꝛ manifeſtat per ſilr dictū dicens. ꝙ idē accidit in talibꝰ qd accidit in equocationibꝰ. nā in equocis ſi audiēs ſit īſcius orōnū.i. ſi ignoret multiplicitatem nolum: cū rñdens negat equocū. putat ꝙ rñdens dixit.i. ꝙ ↄceſſit negare rem nō nomē. ħ aūt nō opꝫ: ſꝫ adhuc eget iterrogatione. ſi rñdens aſpiciēs ad vnum dicat.i. ↄcedat equocū. nā dante.i. ↄcedēte rñdente equocū ſic.i. in illo eodez ſenſu in quo arguit opponens erit ibi elenchꝰ: ſed ſup. ſi ↄcedat equocū in alio ſenſu nō dꝛ nec erit ibi elenchus. ℂ Notādū ergo hāc ſilitudinē in hoc ↄſiſtē: qꝛ ſicut audiētes ignorantes que dnr multiplr credūt aliqñ rñdentē negaſſe rem cū negauerit ſolū nomē: ſic ignorātes que dnr ſilr: ꝛ que nō credūt eē ſilr dicta que nō dnr ſilr pp qd ſicut in equocis nō ſit elenchꝰ niſi rñdēs ꝛ opponēs ferāt ſimpr itelliꝫ ad vnū ſignificatū. ſic in figura dictiōis nō ſit elēchus niſi ſuppoſito ꝙ dicanꝛ ſilr que nō dnr ſimilr.

Similes aūt ꝛ he orōnes his ſi qd qꝛ hñs: poſtea nō hēt: amiſit: nam vnū ſolum amittens digitū: nō habebit decem digitos.

ℂ Poſtqꝫ phs poſuit palomos in qbus vnū pdicamētū mutaꝛ in aliud ex dictionis terminatiōe. In pte iſta ponit palomos huiꝰ fallē in qbꝰ vnū pdicamentū mutaꝛ in aliud ꝓpter dictionis ↄtectionem. uel poſſumus dicere ꝙ prius docuit ſumere palogiſmos in quibus accidens mutaꝛ in accidens. In parte iſta docet ſumere paralogiſmos in quibus ſuba mutaꝛ in accñs: ꝛ duo facit. qꝛ pmo oñdit quō mutaꝛ ſuba in quātitatē ꝛ in ad aliqd. 2ᵒ quō mutaꝛ in alia pdicamēta. 2ª ibi[Amplius aūt ꝛ he ſunt.] Circa pmū duo facit. qꝛ pmo oñdit quō per hanc fallaciā mutaꝛ qd in quantū. 2ᵒ quō mutaꝛ quid in ad aliquid. 2ª ibi[Et qm dabit quis.] Circa pmū duo facit. qꝛ pmo ponit dictū palogiſmū. 2ᵒ docet ipm ſoluere. 2ª ibi[Aut qd non habet.] Dicit ergo ꝙ he orōnes que ſequunꝛ ſūt ſimiles his orōnibus que pceſſerunt: ut ſi dicaꝛ. putaſne ꝙ aliqs hñs ꝛ poſtea nō habet amiſit illud. ħ eſt maior. nā vnū ſolū amittens digitū nō hēbit. x. digitos. ħ eſt minor. formeꝛ aūt ſic palogiſmus. qd quis hñs: ꝛ poſtea nō hēt amiſit: ſed pus hñs. x. digitos amittēs vnū ſolū digitū nō habet poſtea. x. digitos. ergo amittens vnū ſolum digitum amiſit. x. digitos. Deinde cum dicit.

ℂ Aut qd nō hēt qdē: pus hñs amiſit: quātuz aūt nō hēt uel quāta: nō neceſſe eſt tāta amittere. ergo iterrogans qd hēt colligit in eo ꝙ quāta: nā decē quāta. Si ergo dixiſſet ex pncipio: ſi quāta quis nō habet: pius hñs: putaſne amiſit tāta: nullus dediſſet: ſed aut tāta: aut horuz aliquid.

ℂ Soluit dicens ↄcedēdū eē ꝙ aliqs amiſit illud qd prius hñs: ꝛ poſtea nō hēt. qꝫtū aūt nō hēt: uel quāta nō hēt. nō neceſſe eſt tanta amittere. Cōcedendū eſt ergo aliquē amiſiſſe qd nūc nō hēt: ſi pus hēbat illud: ſꝫ nō eſt ↄcedendū eū amiſiſſe tanta qꝫta nūc nō hꝫ: dato ꝙ pus tāta habuerit. ġ iterrogās qd hēt colligit in eo ꝙ qꝫta.i. mutat qd in qꝫta: nā. x. qꝫta.i. x. aſſignat qꝫtitatē nō ſbaꝫ. ſi ġ opponēs in pnᵒ dixiſſet ſi qꝫta qs nō hꝫ pus hñs. putaſne amiſit tāta. nullus ſane mētis dediſſet.i. ↄceſſiſſet: ſꝫ ↄceſſiſſet eū amiſiſſe aut tanta aut aliqd illoꝝ. nō eni opꝫ ſi aliqs hñs. x. ꝛ poſtea nō hñs. x. ꝙ amiſerit oīa. x. ſꝫ uꝛ amiſit oīa. x. uꝛ aliqd de illis. x.

Dubitaret forte aliqs quō iste orōnes sint similes orōnib⁹ pcedētib⁹. ¶ Dicēdū q sūt siles in duob⁹. p° gnaliter. qr peccāt p eandē fallaz. 2° sūt siles q̄si spālíter. qr utrobiq; mutat vnū pdicamētuz in allud: ⁊ sicut sunt duplr siles. sic possumus dicē q sūt duplr dissimiles. p° eni qr in dictis palogismis mutat ut dicebat accñs in accñs: ut agere in pati: uel pati in agē: sz in palogismo q fac⁹ est: ⁊ ēt in sequētib⁹ palogismis mutat sba in accñs: ut sba in quātitatē: uel in ad aliqd: uel in alia pdicamēta. rursus in pdictis palo^mis mutat vnū pdicamentū in aliud ex diciōis terminatiōe: ut iterptamur q vidē sit agē: qr est siis terminatiōis cū secare: sz in his palo^mis iterpretamur vnū pdicamētū allud: nō ex terminatiōe diciōis sz ex ɔcretiōe ei⁹: ut qr ɔcretiue id qd est gd dr eē q̄tuz uel quale. iō iterptamur sbam q̄litatē quātitatē ⁊ alia pdicamēta: nā ut in p° li° diffusi⁹ dixim⁹: aliq pdicamēta. lz nō pdicent de sba in abstracto: qr sba nō est quātitas nec q̄litas nec relo. pdicant tn̄ h^o predicamēta de sba in ɔcreto: qr sba est quāta ⁊ est q̄lis: ⁊ est sbm relationis: ⁊ qr sic ɔcretiue pdicamēta de se inuicē pdicantur pp diciōis ɔcretionē vnū pdicamētū in aliud cōmutamus. iō bn̄ dcm̄ est qd in ɔtinuādo dixim⁹. vz. q in pdictis palogismis fit cōmutatio vnius pdicamēti in aliud pp diciōis terminationē. in his autē fit h^o cōmutatio pp dictionis ɔcretionē. Deinde cū dic.

¶ **Et quoniam dabit quis quod nō habet: non eniz habet vnū soluz denarium.**

¶ Ondēt quō mutat qd in ad aliqd. ⁊ duo facit. qr p^mo ponit h^o palogismos. ⁊ soluit eos sm opionē ppriaz. 2° soluit eos sz opionē alioz. 2^a ibi [Soluūt āt gdā.] Circa p^m q̄tuor facit sm q q̄tuor palo^mos ponit. 2^a ibi [Putasne q nō hēt aliqs.] 3^a ibi [Siles aūt.] 4^a ibi [Aut quē nō hēt.] Circa p^m duo facit. qr p° ponit palogismū. 2° soluit ipm ibi [Aut nō dedit.] Dicit ḡ q in figura diciōis est: qm qs dat qd nō hēt. h est ɔ. nō aī hēt vnū solū denariū. h est minor. maiorē tacet. formet sic palogismus. iste dat vnū solū denariū. ⁊ nō hēt vnū solū denariū. ḡ dat qd nō hēt. Deinde cum dicit.

¶ **Aut nō dedit qd nō habuit: ſz ut nō hūit vnū: nā solū h non sigt: nz solū: nz tale: nz tantuz: ſz ut hēt ad aliqd: ut qm̄ nō cū alio.**

¶ Soluit. d. q dans vnū solū denariū nō dedit vnū qd nō habuit: sz ut nō habuit: nā solū nō sigt h. i. sbaz. neq; tale. i. q̄litatē: neq; tātū. i. q̄titatē: sz sigt ut hūc ⁊ significat ut ad aliqd: qm solū est idē qd nō cū alio. eē āt nō cū alio nō est eē qd: sz ad aliqd eē. mutat ḡ ibi qd in ad aliqd: siue mutat sba in relationē. Deinde cū dicit.

¶ **Queadmodū si sic dicat: putasne qd nō aliqs hēt h dabit: nō dicēte aut iterroget: si dabit qs cito: qd nō hēt cito: dicēte aūt sillogizet: qm̄ dabit quis quod non habet.**

¶ Ponit 2^m palogismū. ⁊ duo facit. qr p° ponit palogismū. 2° soluit ipm ibi [Et manifestū.] Dicit ḡ q siis defect⁹ est in pdicto palo^mo queadmodū si qs dicat putasne dabit aliqs qd nō hēt. rñdēte aūt dicēte q nō: interroget ulteri⁹ ipse opponēs sigs. i. si aliqs dabit qd aliqd cito qd nō hēt cito. rñdēte dicēte. i. ɔcedēte h. sillogiçet opponēs ulterius: qm̄ dabit qs qd non hēt. pōt eni ɔtingē q aliqs det in vna die qd acqsiuit in. x. ānis: pp qd dabit cito qd nō habuit cito: formet āt sic paralogismus. iste dat aliquid cito. non habuit illud cito. ergo dat quod non habet. Deinde cū dicit.

¶ **Et manifestū qm̄ nō sillogizauit: nā cito nō hoc dare ſz hoc modo dare est: ut aūt non habet: dabit aliquis: ut qd delectabilr habet cum tristitia dabit.**

¶ Soluit dicēs manifestū eē: qm̄ nō sillsauit. nā dare cito nō est dare h: sz ē dare h mō qd manifestat p aliqd exēplū. nā si aliqs dat ut nō hēt. qr qd hēt delectabilr dabit aliqñ cū tristitia. sic ḡ pōt qs dare cū tristitia qd nō possidet cū tristitia. sic pōt qs dare cito qd nō possidet cito. possz āt ex h q uellet forare plo^m tertiū sic. iste dat aliqd cū tristitia. non hēt illud cū tristitia. ergo dat qd nō hēt. pz aūt q ibi mutat predicamētū. dare eni cum tristitia uel dare cito non est dare qd: sed est dare quō.

Dubitaret forte aliqs cū dcm̄ sit q h ponat palo^mos in qb⁹ mutat qd in aliqd vr q hi duo palo^mi male sint situati: nā dare cito nō est dare qd: sz est dare q̄n: ⁊ dare cū tristitia nō est dare qd sz est dare q̄lr. ⁊ ḡ in pdcis pa^mis nō mutat qd in aliqd sz qd in q̄n uel qd in q̄le. ¶ Dōz q in hac pte dr phus ponē pa^mos in qb⁹ mutat qd in aliqd ⁊ nō ppe ponit h palo^mos in qb⁹ mutat qd in q̄n: uel qd in q̄le: qr h^o pa^mi nō adducunt h p se: sz adducunt ad ōndēdū quō pōt mutari qd i aliqd. nā si bn̄ ɔsiderat series lr̄e ōndit q pōt dare qs vnū solū cū nō hēat vnū solū. ⁊ pōt dare cito ⁊ cū tristitia qd nō hēt cito ⁊ cū tristitia. D. c. d.

¶ **Similes autez ⁊ huiusmodi omnes putasne quaz non habet ⁊ manu percutiet.**

¶ Ponit aliū palo^m. d. q oēs h^o orōnes quc ponent siles. qr peccāt p eādē fallaz. h^o aūt oro est putasne aliqs pcutiet manu quā nō hēt. h est ɔ pa^mi. aliqs pcutit cū vna sola manu: ⁊ nō hēt vnā solā manū. ḡ pcutit cū manu quā non hēt. mutat eni h sili mō qd in aliqd qd ut dictū est solū nō dicit qd: sz ad aliqd. Deinde cū dic.

¶ **Aut quem nō habet oculo videbit: non enim habet vnum solum.**

¶ Ponit aliū palo^m. d. q aliqs videbit cū oclo quē nō hēt. h est ɔ pa^mi. nō eni hēt vnū solū oculū. h est minor. formet āt sic: aliqs videt aliqd cū vno solo oclo. nō hēt vnū solū oculū. ḡ videt cū oclo quē nō hēt. pz eni q h ēt mutat qd i aliqd. ¶ Notādū āt q ex q̄ phs incepit pa^mos i qb⁹ mutat qd i aliqd sm vnū modū positi sūt tres pa^mi. alio mō positi sūt q̄tuor. alio mō qnq;: nā ut patuit tres p^i palo^mi se hūerūt p ordinē: qr 2⁹ fuit expositiu⁹ p^i. ōndebat eni q aliqs pōt dare vnū solū: lz nō hēat vnū soluz: sic pōt dare cito qd nō hēt cito: sic pōt dare cū tristitia qd nō hēt cuz tristitia. si ḡ 2⁹ ⁊ 3⁹ palo^s nō ponāt i nūz cū alijs: qr nō sūt adducti p se: sz pp expōnē sīc: erūt tres pa^mi positi. si vō vn⁹ illoz pōat i nūz: ⁊ nō alr⁹: erūt q̄tuor. si āt uterq; ponat i num erūt qnq;.

Soluunt autē gdaz dicētes: ⁊ ut habet vnum solum oculum: ⁊ aliud quodlibet qui plura habet.

¶ Postq̄ phs posuit pa^mos in qb⁹ mutat qd in aliqd: ⁊ docuit eos soluē sz opionē ppriā. In pte ista docet eos soluē sm opionē alioz. ⁊ duo facit. qr p^o ponit h^o solutiōes. 2° remouet eas. ibi [Sz qd dcm̄ ē.] Circa p^m tria fac̄ sz q tres solōnes ponit. 2^a ibi [Quidā vō.] 3^a ibi [Alij āt.] Dic ḡ q gdā soluūt sup. p iterēptionē minoris dicētes q aliqs ut hēt plēs oclos hēt vnū solū oculū: ⁊ qd dcz ē de oclo. itelligēdū ē de alijs. qr q hēt plā talia hēt ⁊ aliō qdlibet. sup. vnū solū ut q hēt plēs denarios hēt vnū solū denariū. silr āt ⁊ i alijs. D. c. d.

¶ **Quidā vō ⁊ ut qd hēt accepit: dedit eni hoc vnum solum denarium: ⁊ hoc habet vnum solum adhuc denariū: accipit eniz ab hoc: ergo vnū soluz hēt hoc denariū.**

¶ Ponit aliā solonē que est p iterēptionē 9nis.dicebāt eni isti q̄ q dat vnū solū denariū dat qd̄ hēt.huius aūt cā assignabat:q2 accipiēs nō accipit nisi qd̄ dās hēt:s3 accipit vnū solū.ḡ dās hēt vnū solū.ió ait:q̄ h.s.dans dedit vnū solū denariū.z h.i.recipiens hēt.i.possidet vnū solū denariū.ab h.i.a dāte vnū solū denariuz:qd̄ sup.nō eēt nisi dās hiet vnū solū.¶ Nōn^m āt has duas solones aliq̄ mō 9uenite z aliquo mō differre.9uenlūt eni q2 sic p̄mi 9cedebāt hūtē plā hře vnū soluz.sic z hi 9cedebāt h idē.differūt aūt in duob⁹:nā cū arguebat iste dat vnū solū denariū.non hēt vnū solū denariū:ḡ dat qd̄ nō hēt.Rñdebāt p̄mi p interēptionē minoris.dūo falsuz eē q̄ nō hēt vnū solū denariū nō obstāte q̄ hēt plēs.hēt eni ut dicebāt vnū solū etiā q plā hēt.scd̄i v̄o rñdebāt iñādo 9nl.nā cū arguebat.ḡ dat qd̄ nō habet.rñdebāt hi:q̄ nō dat qd̄ nō hēt sed qd̄ hēt.2° differūt he due solones.q2 p̄mi iterimēdo miorē nō adducebāt aliqd ad fulcimētū sue solonis.s3 scd̄i cū iñabāt 9nl adducebāt pbatione quādā ad fulcimētū rñhōis eorū.dicebāt eni q̄ dās vnū soluz denariū dat qd̄ hēt.naz qd̄ accipiēs hēt in accipiēdo h dās hēt in dādo:s3 uex est q̄ accipiēs accipit vnū solū ergo uex est q̄ dās habebat vnum solum.Deinde cuz dicit.

¶ Aliȷ̄ aūt stati iterrogationē interimētes qm̄ 9tingit qd̄ nō accepit hře:ut vinū accipiētē suaue:coruptū i acceptiōe hře acre.

¶ Ponit tertiā solonē que est p iterēptionē maioris.d. q̄ aliȷ̄ soluebāt iterimētes statiz iterrogationē.i.maiorē.foiaf aūt sic palogism⁹.nullus dat qd̄ nō hēt:s3 iste nō hēt vnū solū denariū.ḡ nō dat vnū solū denariū.H facto cū maior iterrogabaf utrū.s.nullus det qd̄ non hēt:statiz dicebāt falsuz eē q̄ nullus dat qd̄ nō hēt:qd̄ declarabāt p sile.dicebāt eni qm̄ 9tingit aliquē hře qd̄ nō accepit.ḡ sup.pari rōne 9tingit aliquē dare qd̄ non hēt.nā 9tingit aliquē accipientē vinū suaue quo vino corrupto in acceptiōe 9tingit accipiētē hře vinū acre.ḡ hēt qd̄ nō accepit.cū ḡ h eēt maior palogismi q̄ nullus dat qd̄ nō hēt:soluebant hi ad h⁹ palogismū.dūo falsū eē nullū dare qd̄ nō hēt.p3 ḡ has tres solones sic differre.q2 p^i soluebāt iterimēdo miorē.2^i v̄o iñādo ad 9nē.tertiȷ̄ v̄o soluūt iterimēdo maiorē.Deide cū dic.

¶ S3 qd̄ dictū ē ut p̄us:hi oēs nō ad orōnē s3 ad hoiez soluūt.Nā si esset solō hec dātē oppositū nō possibile soluē:sic i aliȷ̄s.

¶ Reouet h⁹ solones.z duo fac.q2 p^o pponit qd̄ itēdit 2° qd̄ dixerat manifestat p sile.2ª ibi ⌊ Ut si ē gdē.⌋ Dicit ḡ q̄ sup.si 9sideref qd̄ dcm̄ est p̄us.i.si 9siderent p̄us dcā.ubi oñsum fuit qd est recta solō appebit sup.q̄ oēs hi nō soluūt ad orōnē.i.recte:s3 soluūt ad hoiez.i.ad appentiā.nā si eēt solō hec.i.aliq̄ p̄dictax triū solōnū dātē oppositū talis solōnis nō posse eēt soluē sicut in aliȷ̄s sup.rectis solōnib⁹.tūc eni est recta solō qñ cōcesso opposito recte solōnis nō 9tingit ulterius soluere.s3 h nō 9tingit in aliqua p̄dictax triū 9clusionum.ergo nulla eax fuit recta solutio.Deinde cuz dicit.

¶ Ut si est qdē qd̄ ē:ē aūt qd̄ nō sit solutio sed si plura d3 dici 9cludēdo:si aūt nō cōcludit nō erit solutio:in prediciens aūt oib⁹ datis nec dicimus fieri sillogismum.

¶ Manifestat qd̄ dixerat p sile.d.q̄ si sic solō distinguēda dūo q̄ ē qdē qd̄ ē:ē āt q̄ nō ē.i.si sit solō p distōnez.si deē oppositū hu⁹ z det.i.9cedat illd̄ dcm̄ simplr dici z qd̄ nō sit in vno sensu est in alio nō est:s3 sic simplr dictū.h posito 9cludit.i.de necītate seqr 9.si aūt nō cōcludit nō erit solō recta que data est.z q2 i oib⁹ p̄dictis solōnib⁹ datis.i.9cessis oppositis eax nō dicimus fieri sillm.ideo nulla eax solutionū est recta solutio.

Dubitaret forte aliqs quō uex est rectā solōnē eē cui⁹ oppo^{to} 9cesso nō 9tigat ulterius soluē.¶ Dōm q̄ recta solō vno mō dici posset manifestatio cuiuslibet defect⁹:z cuiuslibet falsitatis in orōne.z sic accepta recta solōne planū est q̄ eius oppo^{to} 9cesso nō 9tigit ulteri⁹ soluē:nā manifestato qlibet defectu exñte in orōne si 9cedaf oppositū hu⁹.s.in ea non esse aliquē defectuz nec in materia nec in forma de necessitate sequitur conclusio.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū oporteat ad rectā solōnē manifestare oēz defectū q in orōne 9tingit.¶ Dōz q̄ in orōne duplr pōt accidē defect⁹ uel in se uel ut ordinata in sillō.pōt eniz 9tingē aliquē eē defectū orōnis p̄m se:q nō est defect⁹ ei⁹:ut ordinaf in sillō ut in hac orōne qd̄ canis videt h videt.pñt eē plēs defectus.ut equocatio z amphibo^a:nō tñ uterq3 defectus est cā fl̄itatis in q̄libet sillō circa quē pōt decipe dcā orō.nā si aliqs sic palogiçat.qd̄ canis videt h videt:s3 canis videt ferrū.ḡ ferrū videt.l3 canis sit equocū.equocatio tñ nō fac fl̄itatē i h sillō s3 amphibo^a.bñ ḡ dcm̄ est q̄ recta solō ē māifestatio falsi sillī:q2 nō o3 ad rectā solōnē dicē oēz defectū p̄pōnis s3 sufficit illū defectū dicē pp quē seqr falsā 9 in sillō.z q2 si daret oppo^m illius defect⁹ de necītate fieret sillus.iō bñ dcm̄ ē rectā solōnē eē:cui⁹ opposito 9cesso nō cōtingit ulteri⁹ soluē.ex h ḡ appet quō itelligēdū sit q̄ recta solō est māifestatio cuiuslibet defect⁹.q2 nō ē itelligēdū de q̄libet defectu q̄cūq3 mō:s3 de defectu pp quē fit falsus sillō.si aūt sit alius defect⁹ pp quē nō accidat falsitas in sillō nō op3 illū defectū dicere.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū in vno z eodē sillō possint 9currere plēs defectus.z p^o posset eē dubitatio utx possit ibi 9currē defect⁹ tā in mā q̄3 in foīa.z vi q̄ sic.q2 phs in p^o phicorū volēdo soluē rōnes pmenidis z melissi ait q̄ fl̄a recipiunt z nō sillogiçāt.Amp.h orō.canis currit.cū h q̄ ē equoca pōt eē fl̄a.si ḡ ex eo fiat sillō.poterit peccare in mā z in foīa.¶ Dō3 q̄ aliqñ di vna orō qe qd ordinaf ad vnā p̄ncipalē 9nē p̄m quē modū accipiendi si fieret vn⁹ sillō cū pbatiōe maioris z minoris tot⁹ ille sillō sic psillogiçat⁹ diceref vna orō.sic ḡ loquēdo de vna orōne nō est icōueniēs in ea assignare plēs defect⁹:s3 si loq̄mur de vna orōne simplr put 9tinet vnū sillm.sic i eadē orōne p̄ncipalr nō 9currit ibi uterq3 defectus.nā l3 vna z eadē orō possit eē mltiplex z falsa:tñ ex illa orōne nō seqr vna 9 ex utroq3 defectu e que p̄ncipalr:nā si maior plēs defect⁹ hēat:tñ cū accipim⁹ ib ea nō accipimus eā p̄ncipalr sb utroq3 defectu.Opposita aūt his nō ē difficile soluē.Nā cū obȷ̄cif de rōne pmenidis z melissi.Dō3 q̄ utriusq3 rō hēbat plēs psillos pp q̄d nō erat vna simplr.Qd̄ v̄o addebaf de canis currit.q2 est mltiplex z pōt eē fl̄a.Dō3 q̄ si ex ea 9cludaf fl̄a 9:uel accipief canis equoce in maiori z in miori.dūo canis currit.celeste sidus ē canis.z tūc peccabit in foīa:uel accipief simplr i utroq3 ppōne.dūo canis currit.latrabile aīal est canis.z tūc poterit peccare i mā:z nō i forma:nā equocatio nihil ibi coopabif:ḡ vna 9 si bñ advertimus nunq̄3 eque p̄ncipalr seqr ex utroq3 defectu.

Alterius forte dubitaret aliqs.utrū in vno z eodē pa^{mo} possint coicidē plēs defect⁹ s3 foīaz.¶ Dō3 q̄ plēs defect⁹ s3 foīaz 9currē ad vnū palo^m nō eque p̄ncipalr nō hēt du^m:s3 utx eque p̄n^r possint ibi 9currē plēs tales defect⁹ de h forte dubitaret aliqs.Sciēdū ḡ q̄ h⁹ plures defect⁹ si isepabiliter 9comitanf se adinuicē:ita q̄ nō possit tolli vnū q̄n tollaf reliquū.z sic h⁹ plēs defectus 9currere ad vnuz palogismū per se z directe non est inconueniens.vnus

Tē.x.

enī z idē pa^mo p se z directe peccat s3 ꝯñs z s3 accñs. ul' peccat s3 figurā dcōnis z s3 accñs cū i illo pa^mo nō pt tolli vn⁹ defect⁹ qn tollat ali⁹: nā l3 ꝯñs sit ps accñtis z etiā l3 figura dictionis saltē qȝtū ad aliquos suos modos sit ps accñtis: ꝓpter qd q2 amoto iferiori non vi: tolli sup^s nō videat tolli accñs per amotionē ꝯñtis: tñ in mā determinata nō est icōueniēs amoueri superius per amotionē iferioris. in illis ḡ palogismis ubi coincidit ꝯñs cū accñte tollit accñs si tollat ꝯñs: z qd dcm̄ est de accñte z ꝯñte itelligendū est de oib⁹ plurib⁹ defectib⁹ per se z directe ꝯcurrētib⁹ ad vnū z eūdē pa^mus. Cū igit querit utrū in eodē pa^mo possint ꝯcurrere plures defect⁹ per se z directe. Dō3 q si illi plures defect⁹ respiciūt illū palo^mus iseparabilr: ita q nō possit ab eo tolli vnus qn tollat reliquus: sic ples defect⁹ ibi per se z directe ꝯcurrere nō est icōueniēs: s3 si illi defect⁹ non sic iseparabilr se hñt per se directe ad eundē palo^mus non pñt ꝯcurrere. ex h̄ ḡ magis inotescit quō recta sol'o est illa cui⁹ opposito ꝯcesso nō ꝯtingit ulteri⁹ solu ē: nam nunqȝ ad aliqd recte solulr nisi manifestet defectus ille ꝓpter quē per se z directe accidit falsitas. quo aūt defectu amoto: o3 q per se loqñdo sequat ꝯ: cū per se nō possint ꝯcurrere ples defect⁹ in illo sillo ubi vno amoto amoueat z reliquus. ꝯcesso ergo opposito recte solutionis pōt appenter uel q̄si per accñs ipediri ꝯclo: s3 per se z directe ipediri nō pōt. Deinde cū dicit.

C Am plu⁹ āt z he sūt ex huiusmodi ofonib⁹: putasne qd scriptū ē scripsit qs: scriptū āt ē nūc: qm̄ tu sedes falsa oro: erat āt v̄a cū scribebat. ḡ sil' scribebat uera z falsa.

C Postqȝ ostēdit quō mutat sūba in qȝtitatē z in ad aliquid. In pte ista oñdit quō mutat sūba in alia pdi^ca. z tria facit. q2 pmo oñdit quō mutat sūba in q̄litatē. 2° quō mutat in quando. 3° quō mutat in ubi. 2ª ibi [Et putas q ambulat.] 3ª ibi [Nec quādo cyphū.] Circa p^m duo facit s3 q duos palogismos ponit. 2ª ibi [Et putas qd dixit.] Circa p^m duo facit. q2 p^o ponit palogismū. 2° solulr ibi [Nā falsam uel ueraz.] Dicit ḡ q ampli⁹ he orones sūt ex oronib⁹ h⁹i. i. sunt ille orones que peccāt per figurā dictionis. h⁹i aūt oro est si aliqs scribat hāc orōnē q tu sedes: z du3 scribit sit v̄a ea scripta sit falsa. cōpleta scriptura q̄rat: putasne q scriptu3 est: scripsit aliqs: scriptū est āt nūc hec oro falsa: qm̄ tu sedes. erat aūt uera dū scribebat. ḡ sil' scribebat uera z falsa. p3 ḡ q cū positū sit q cōpleta scriptura tu surgas h oro scripta. tu sedes erit falsa. forēt ergo sic paralo^m⁹ qd scriptum est scripsit qs: sed falsa oratio scripta est. ergo scripsit falsam orationem: sed scribebat eā ueraz. ergo simul erat uera z falsa. Deinde cum dicit.

C Naz falsaz z ueram orōnē uel opinionē eē nō h: h tale sigt: nā eadē oro z i opione

C Soluit dicēs q eē orōnē uel opionē falsaz uel ueram nō significat h. i. sbam: s3 tale. i. q̄litatē. z q2 fecerat mētionē de opione. sbdit q eade3 oro sup. deceptoria uel idē palogism⁹ est in opione. idē eni3 palogismus q formar⁹ est de orone posset formari de opione: nā siqs dū opiaret aliqd eēt ue3: eo v̄o cessante opinari eēt falsū. posset sic formari palogism⁹. Illud de quo opinatū est: opinabat qs: s3 de falso opinatū est ḡ f'z opiabat qs: s3 opinabat ue3. ḡ sil' erat ue3 z falsu3. C Notādū aute3 qm̄ qd scriptū est scripsit qs: sed nō q̄le scriptū est scripsit qs. nō eni o3 si oro scripta ē falsa q scribēs scripserit eā falsa3. Ingrere autē quō ueritas z falsitas se hñt ad orōnē: z quō sunt quedā q̄litates z passiones eius non est presentis speculationis. Deinde cum dicit.

C Et putas qd discit discēs hoc ē qd discit: discit aūt aliqs hoc est tardu3 cito non ergo qd discit: sed ut discit dixit.

C Ponit aliū palogismū dicēs. putasne q discit discēs h est q discit h est maior. discit aūt aliqs h q est tarde z cito. h est minor. formet aūt sic palogismus. q discit qs h est qd discit: s3 discit tarde q est cito. ḡ idē est cito z tarde. pōt eni ꝯtingē q aliqs cito hēat eē: q tñ tarde discit. uelox scriptura cito fit nō tñ cito dicit velociter scribē. soluit āt h⁹i palogismos. d. q q discit. cito discere nō dixit q discit: s3 ut discit. mutat ḡ ibi qd in quale: uel qd in qñ: nā cito vno mō pōt dicē tps alio modo pōt dicere modum quēdam. Deinde cum dicit.

C Et putas q aliqs ābulat calcat: ābulat āt totā diē: aut q nō ābulat h cū ābulat dix.

C Ponit palogismū. ubi mutat qd in qñ dicēs. putasne q ambulat qs calcat. ambulat aūt totā diē. ḡ sup. calcat totā diē. soluit q q dicit ambulare totā die3: nō dixit q ambulat: s3 dixit cū ābulat. mutat ḡ ibi qd in cū uel mutat ibi pdicamētū sbe in pdicamētū qñ. D. c. d.

C S3 nec qñ cyphū bibit qd bibit: h ex quo.

C Innuit palogismū in q mutat qd in ubi. d. q qñ aliqs dicit. aliquē bibere cyphū nō dicat q bibit: sed ex q bibit: mutat ḡ ibi qd in ubi. formet aūt sic palogism⁹. qd bibisti habes in corpe cyphū bibisti. ergo cyphū habes in corpore. bibere enim cyphum nō est bibere qd: sed est bibere ex quo: uel bibere ubi.

C Et putas qd quis nouit uel ueniēs uel discēs nouit ex qb⁹ h qdē inuenit: aliud aūt didicit ambo neutru3.

C Postqȝ phs ostēdit quō mutat vnū pdicamētū in aliud ex terminatione dictiōis: z quō mutat vnū pdicamētū in aliud ex dictiōis ꝯrectiōe. In pte ista ostendit quō mutat res vni⁹ pdicamēti in rē eiusdē pdi^ci. ul' ꝯtinuet sic. postqȝ phs oñdit quō mutat accñs in accñs: z quō mutat sba i accñs. In pte ista oñdit quō mutat sba i sba3. oñdit eni h quō mutat sba accepta ut q̄le qd i sba3 acceptā: ut h aliqd. duo āt fac: q2 p^o pōit pa^mos i qb⁹ mutat q̄le qd i h aliqd. 2° ex pa^mis positis ꝯcludit q nō est exponēdū nec accipiēdū q̄le qd ut h aliqd. ibi [Quare nō ē ip3 exponē.] Circa p^m tria fac s3 q tres pa^mos ponit. 2ª ibi [Et qm̄ ē qs.] 3^a ibi [Stat aut z coisc⁹.] Circa p^m duo fac. q2 p^o pōit pa^mus. 2° solute ip3. ibi [Aut qd qdē.] Dic ḡ. putasne q qs nouit uel inueniēs uel discēs nouit. h ē maior. hac āt ꝯcessa ꝓponant duo: ex qb⁹ h qdē iuenit illud: aut didicit z ꝯcludat q uel ambo iuenit uel neutrū. formet āt sic pa^mus. oē qd qs nouit uel discēs uel iueniēs nouit: s3 h ābo qs nouit. ḡ ul' h ābo iuēit: ul' ābo didic z neutrū iuēit. D. c. d.

C Aut qd quidē omnia: illa autē nō omnia.

C Soluit. d. q qdē eē. illa āt nō oia. i. i singl'ari uer'ē de q̄libet q uel discēdo uel iueniēdo qs noucrit: s3 illa. i. pl'ali nō ē ue3 de oib⁹. nō eni oia q qs nouit cognit illa ois discēdo uel iueniēdo. q: pōt illa noscē pti iueniēdo z pti3 addiscēdo. pp qd nec oia didicit: nec oia iuenit. C Nōn^m āt q qeqd scim⁹ ul' scim⁹ p nos ꝯsiderādo: z tūc scimus iueniendo. uel scimus q2 sumus doci per aliū: z tūc scimus addiscēdo: pp qd bene dictū est q omne q quis nouit uel discēs uel inueniens nouit.

Dubitaret forte aliqs: q2 nō vi: q h sit falls figure dictiōis: s3 ē ibi falla s3 plures iterrogatiōes ut vnā. C Dō3 q nō ē icōueniēs in eodē pa^mo ꝯcurrē ples fallas: alter tñ z alr. si ḡ in deo pa^mo decipim ex ipa te. q2 credim⁹ res iterrogatas pp aliquā ꝯueniētiā quā hñt: facē vnā iterrogatiōnē: ut si ꝓpositis duob⁹. vno habito per inuētionē. alio v̄o per

doctrinā: et quesito a nobis utrum illa sint inuenta uel sint cognita per doctrinam: et credimus interrogationem factam esse interrogationem unā et damus ibi unā responsionē decipimur per fallaciam sm plures interrogationes: sed si in dicta oratione decipimur pp dictionis figurā cōmutando nūm singularē in pluralē est ibi figura dictiōis. imo si bn aduertimus nō eodē mō formabit paralogismus. tn erit ibi h uel illa falsa. nā figura dictiōis ibi dūo oē qd g nouit etc. sz h nouit q etc. ibi eni sub ly qd g est nūi singularis: accipim9 h qd est pluralis nūi: et mutam9 singularē in pluralē: sed si cōmittet ibi falsa sz plures iterrogatiōes nō accipet maior sb nūo singulari dūo oē qd nouit etc. et minor sub nūo plurali. dūo. h nouit etc. sz simplr et ex abrupto ppositis duob9 uno iuēto. alio noto pet doctrinā quereret utrum illa essent inuenta uel essent nota per doctrinam.

Ulterius aūt qz dicebat q in his paralogismis mutat qle qd in h aliqd. forte dubitaret aliqs quō mutat qle qd in h aliqd: cū mutat nūs singularis in pluralē. ¶ Dōz q forma nō diuidit nisi pp mām et cōe nō diuidit nisi ut hēt eē in suis iferiorib9: et ut hēt eē ɔctū. ulē g sm se acceptū dicit qd unū: sz ut ɔ bit p sua iferiora dicit qd pluríficatū. et qz in singli qd unū dicit termin9 cois supp9 in nūo singulari pōt stare put significat qle qd: et ut dicit qd cōe: sed in plurali nō pōt stare nisi ut dicit qd aliquo mō ɔctū: nā cū nūs pluralis de necitate aeru plura iporttet cū termin9 cois nunqz actu plura iportet nisi ut specificat et ɔhit p sua iferiora mutare nūm singularē in pluralē est qdāmō mutare cōe in ɔctū: et qle qd in h aliqd. hō eni plus hēt rōnē cois qz hoies: et aial qz aialia: pp qd cū in paralogismo posito mutat nūs singularis in pluralē: quodāmō ibi mutat qle qd in h aliqd. ¶ Aduertēdū tn q pticulare et hoc aliqd dupl'r pōt sumi. uel simpl'r uel in respectu. simpl'r eni illud est ptīculare: et hoc aliqd qd de uno solo pdicat. in respectu aūt spēs est pticulare respectu gnis: et oē iferi9 est quodāmō pticulare respectu sui supioris. mutare g cōe in pticulare uel h erit: qz mutat cōe qd est spēs in idiuiduū. uel qz mutat cōe qd est gen9 in aliqd iferius uel in aliqd magis ɔctū. cū g mutat nūs singularis in pluralē: mutat qle qd in h aliqd: sz nō oz qd h9 mutatio sit spēi in idiuiduū: sz sufficit q sit gnis in sua iferiora. ¶ Esset aūt ulterius dubitādū quō est figura dictiōis qn mutat qle qd in h aliqd: sz de h in pmo li9 ubi de figura dictiōis est actū: et etiā in illo cap9. [Falsa āt sit i his.] sufficiēter est dcm. Deinde cū dic.

¶ Et qm̄ ē q s terti9 hō a se et ab unoquoqz.

¶ Ponit aliū paralogismū. et duo facit. qz p9 ponit h9 paralogismū. 2° soluit ipm ibi [Nā hō.] Dicit g q sm figurā dictiōis peccat cuz di qm̄ q s est tertius hō a se: et qm̄ est tertius ab unoquoqz. formet aūt sic paralogism9 sor. est tertius ab hoie. sor. est hō. g est tertius hō a se. et sicut pbatū est q sit terti9 a se. sic pbari pōt q sit terti9 ab unoquoqz hoie. ondi eni pōt q sor. sit tertius a platone a corisco: et a qlibet alio hoie sic. sor. est tertius ab hoie. corisc9 est hō: plato est hō: et sic de alijs. g sor. ē tertius a platone a corisco: et a qlibet alio. Deide cū dic.

¶ Nā hō et oē cōe: nō h aliqd sz qle qd: ut ad aliqd aliq̄ mō: uel h9 qd significat i h.

¶ Soluit h9 paralogismū. qz mutat ibi qle qd in h aliqd id ait q hō et oē cōe nō dic h aliqd: sz magis dic qle qd i. dic qd p modū qle quātū ad pdicamētū sbe: uel dicit ad aliqd quātū ad relationē: uel dic aliq̄ mō quātū ad qlitatē: uel aliqd h9 quātū ad cola alioz generum.

Dubitaret forte aliqs. quō ulia in gne sbe nō dicūt h aliqd: sed dicūt qle quid.

¶ Dōm q sba duo pōt dicē. uz. id qd ē et modū se habēdi: quātū ad id qd sūt oia que sūt in gne sbe tam ulia qz pticularia sbe sūt: sz qūtū ad modū exīdi nullū ule est sba: pp qd in. 7. metaphice cū disputat phs ɔ platonē pbat q nullū cōe sit sba: qd nō est itelligēdū quātū ad id qd eīt: sz solū quātū ad modū exīdi: naz modus exīdi v: eē q p se existat. ulia g qz nō p se existunt: sz ut sūt in pticularib9. id qūtū ad modū exītēdi ulia nō sūt sbe: sz hūt modū qle: pp qd ulia in gne sbe quātū ad id qd sūt dīr eē qd. qūtū vō ad modū existēdi hūt soluz qlē. pp qd bn dcm est q sūt qle qd. et sic ulia in gne sbe sūt qle qd. sic ulia in gne relatiōis sūt qle ad aliqd. et in alijs generibus similiter se habet.

2° .18 2.5°.

Ulterius autē. dato ulia esse qle qd. dubitaret forte aliqs quō in paralogismo cuz pbat q q s sit tertius a se mutat qle qd in h aliqd. ¶ Dicēdū q cū di. sor. est tertius ab hoie. et est hō: g est tertius a se in maiori ppōne sumit hō put stat p h aliqd. sor. eni nō est tertius ab hoie: nisi qz est tertius ab aliq̄ hoie. ab hoie eni ut dicit qd cōe. sor. nō pōt eē tertius. nā cōe nō ponit in nūm cū pticulari. sor. eni et hō non sunt duo. qz si hō ponit in nūm cū sor. et est terti9 a sor. opz q ly hō accipiat p aliq̄ hoie a q sor. sit tertius pp h in maiori ppōne hō stat p h aliqd. in minori vō ppōne hō stat p qle qd: nā ulia de pticularib9 pdicari cōpetēter. cū eni dī. sor. est hō. ly hō pōt dicē qle qd. utrū aūt ulia pdicent ut stāt sb itētiōe ulitatis: et quō supiora de iferiorib9 pdicant nō est pntis speculatiōis. sufficiat aūt ad pns scire q ulia que sūt qle qd de inferioribus pdicant. pp qd in pdicto paralogismo mutat h aliqd in qle qd. uel qle qd in h aliqd: cū in maiori ppōne stet hō p hoc aliqd. in minori vō ppōne p qle qd. Aliter aūt dici pōt: et breuius et planius et melius et sine calumnia. possumus eni ondē q in dicto paralogismo mutat qle qd in hoc aliqd. nā si hō significaret hoc aliqd significatū: bonus eēt pcessus: sz sor. est alter ab hoie: et est hō. g est alter a se. id eni h ɔ nō seqt. qz hō in maiori ppōne et in minori nō supponit p eodē hoie. nō est eni idē hō q est sor. et a quo sor. est alter: sed q termin9 supponat p diūsis idiuiduis h est. qz est qd cōe et significat qle qd. cā g q̄re nō sequit ɔ: est: qz hō significat qle qd: supponit p alio hoie in maiori et i miori: sed causa q̄re vī seq est. qz credimus hoiem significare h aliqd: et supponere p eodē hoie in maiori et in minori. deceptio g accidit. qz qd significat qle qd interptamur significare hoc aliqd. et qz ad hāc deceptiōez coopat dictiōis figura ut in p9 li9 sufficiēter ondim9. id tales paralogismi dicunt peccare sm figurā dictionis. Deinde cum dicit.

¶ Similiter autē et coriscus musicus: utrū idem uel alterum.

¶ Ponit tertiū paralogismū in quo mutat qle qd in h aliqd. et duo facit. qz p9 ponit h9 paralogismū. 2° soluit ipz ibi [Nā hoc qdē.] Dicit g q silr est figura dictiōis in hoc paralogismo. utrū corisc9 et corisc9 music9 sint idem ipm uel alterū. formet aūt sic paralogismus. coriscus est alter a corisco musico. coriscus est coriscus music9. ergo coriscus est alter a se. Deinde cum dicit.

¶ Nā h qdē h aliqd: illud aūt qlē significat.

¶ Soluit qz mutat ibi qle qd in h aliqd. id ait q h qdē i. corisc9 significat hoc aliqd. illud aūt. i. corisc9 music9 significat aliqd qle. Notādū aūt hos tres paralogismos sic differre. qz in pmo accipit qle qd: ut dicit qd gnale notū eni ut est cognitū: uel p iuētionē: uel p doctrinam extēdit se gnaliter ad oē scitū nec determinat ad aliqd spāle. In scdo vō paralogismo accipit qle qd non ut nominat quid generale uel genus: sed ut nominat spēm. homo eni dicit quādā determinatā speciem. In tertio vō paralogismo accipitur quale quid non ut noiat genus: nec ut noiat spēz. sed ut noiat aliquod indiuiduū: nā corisc9 music9 qd idiuiduū noiat. rursus h terti9 pa

logism⁹ differt a p̄mis duob⁹.q2 ibi q̄le qd dicit aliqd magis ɔfusum ⁊ indeterminatū q̄ȝ hoc aliqd. hic aūt ecōuerso est.nā quale quid dicit h̄ magis quid determinatum:q̄ȝ hoc aliquid.coriscus eni musicus determinatior est q̄ȝ coriscus simpliciter sumptus.

Dubitaret forte aliq̄s:q2 cū materia determinatio sit in idiuiduo nō vꝫ q̄ i eo possit accipi determinatio maior uel minor.cui⁹ oppositū dicebat. ¶ Dōm q̄ maior ⁊ minor determinatio dupl̄r pōt accipi.s.quātū ad supposita:⁊ quātū ad modū ɔsiderandi.respectu eni suppositoꝝ materia est in idiuiduo.cū q̄ōlibet idiuiduū nō stet nisi ꝓ vno supposito:sꝫ respectu modoꝝ ɔsiderādi pōt ibi eē maior ⁊ minor determinatio.corisc⁹ eni lꝫ noiet vnū ⁊ idē suppositū.pōt tū suppositū illud diuersimode ɔsiderari:⁊ q2 plurib⁹ modis ɔsiderari pōt corisc⁹ simpl̄r sūpt⁹:q̄ȝ coriscus accept⁹ cū hac determinatiōe musicus.ideo bene dictum est:q̄ in dicto paralogismo hoc aliquid dicit quid magis indeterminatum q̄ȝ quale quid.

Alterius forte dubitaret aliq̄s. quō in dicto palogismo sit figura dictiōis. ¶ Dicēdū q̄ in illo palogismo est tā accn̄s q̄ȝ figura dictionis.exn̄cū eni est a corisco q̄ sit music⁹ iquātū est diuisus a musico.music⁹ eni nō p̄dicat de corisco:ut est diuersuꝫ ab eo:sꝫ ut h̄et idētitatē cū illo:⁊ ut iplicat ipꝫ. Cū ḡ format sic palogism⁹.coriscus est alter a corisco musico.coriscus est corisc⁹ music⁹ ḡ est alter a se:ied ibi decipimur ex identitate rei:ut q2 eadē res est que est corisc⁹:⁊ corisc⁹ music⁹.io credim⁹ q̄ eodeꝫ mō accipiat ut est corisc⁹:⁊ ut est corisc⁹ music⁹:fallimur ꝑ fallaꝫ accidētis.io talis falla est ex dictionē q2 ex ipsa resumit initiū decipiēdi:sꝫ si i dicto palogismo decipimur:nō ex ipsa re:sꝫ ex ɔcretiōe diciōis que coopat ut corisc⁹ music⁹ p̄dicet de corisco.sic fallimur ꝑ figurā dictiōis ⁊ idē est q̄ h⁹ᵉ falla est in dictione.q2 ɔcretio que ad figurā dictionis ptinet ex pte dictionis se tenet:pp qō si possem⁹ sic arguē.corisc⁹ est alter a musica.corisc⁹ est musica.ḡ corisc⁹ est alter a se.ibi nullo mō eēt figura dictiōis.q2 h q̄litas:siue h q̄le qō est musica acceptuꝫ in abstracto quātū eēt ex vi uocis.nullo mō h̄et q̄ possit iterp̄tari sba uel h aliqd.sic ḡ abstractio talē iterptationē ipedit:sic ɔcretio talē iterp̄tationē iduc̄ ⁊ causat:⁊ q2 ɔcretio dictiōis facit q̄ corisc⁹ music⁹ qō dicit q̄le qd iterp̄tet idē qō corisc⁹ qō dicit h aliqd.io p̄dict⁹ palogism⁹ peccat ꝑ figurā dictiōis. Deinde cum dicit.

¶ Quare nō est ipm exponere nec expo- nere nō facit tertiū hoiez:sed hoc qō hoc aliqd esse ɔcedere:nō eni si hoc aliud esse idē qō callias:⁊ idē qō homo est.

¶ Ex palogismis positis ɔcludit q̄ nō debem⁹ exponē: nec debem⁹ accipe q̄le qd ac si sigt idem qō hoc aliqd. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q̄ q̄le qd siue uꝫe dupl̄r pōt accipi.p̄ᵒ ut de eo loq̄t phs:⁊ sic est vnū in multis.2ᵒ accipi pōt ut de eo loquebat plato:q posuit uꝫe eē aliqd sepatū a pticularib⁹:⁊ eē vnū p̄ter multa.tria aūt facit q2 p̄mo ōndit q̄ nō est exponēdū q̄le qd ꝑ hoc aliqd:⁊ uꝫe ꝑ ptteulare accipiēdo uꝫe s̄m opionē uerā.2ᵒ ōndit q̄ nō iuuamur ad fugiēdū icōueniēs ponēdo uꝫe eē aliqd sepatū:⁊ eē aliqd p̄ter multa. 3ᵒ ɔcludit ɔnē itētaꝫ. 2ᵒ ibi[Neqꝫ siqs expoᵐ.]3ᵃ ibi[Manifestū ḡ qm̄.] Ad euidētiā p̄ᵒ ptis sciēdū q̄ h aliqd dupl̄r pōt accipi.s.ut noiat idiuiduū uagū s̄m q̄ aliqs hō dicit h aliqd. 2ᵒ mō pōt accipi h aliqd ut dicit idiuiduū signatuꝫ s̄m q̄ callias uel coriscus h aliqd noiat.cū ḡ dr̄ q̄ q̄le qd. nō debem⁹ exponē uel accipe ꝑ h aliqd:potissime itelligēdū est de h aliqd signato:q2 si accipet hoc aliqd uagū nō fieret redargutio.nō eni ualet.sor.est terti⁹ ab aliquo hoie.sor.est aliqs hō.ḡ sor.est tertius a se:nisi accipiat aliqs hō signāter ita q̄ ꝓ eodē indiuiduo supponat in maiori ⁊ in minori.phs ḡ uolēs nos instruē ne redarguamur ait q̄ ipm.s.q̄le qd:uel ipm uꝫe nō est exponere:uel nō est accipe sup.ꝑ h aliqd signato.⁊ s̄bdit q̄ exponē sup.ipm uꝫe ꝑ h aliqd uago nō facit tertiū hoiez i.nō facit q̄ ɔcludat ɔ nos aliquē eē tertiū hoiem a se: sed ɔcedere ipm cōe:uel ipsum uꝫe eē idē qō h aliqd signatū sup.facit tertiū hoiem uel ɔcludit illud icōueniens.iō ait q̄ nō est h aliqd idē qō callias.⁊ idē qō hō i.nō dꝫ accipi hō:uel aliqd aliud cōe qō sit idē qō hoc aliqd:qō sit idē qō callias.nō eni dꝫ accipi cōe ut est h aliqd signatū sic̄ callias:q2 si sic accipiat redarguemur ⁊ ɔcludet ɔ nos q̄ aliqs sit tertius a se. Deinde cū dic.

¶ Neqꝫ siqs expositū nō idē qō hoc aliqd esse dicat:sed id qō quale nihil distabit:erit eni qō preter plures vnū qd ut homo.

¶ Ostēdit q̄ nō iuuamur ad fugiēdū h icōueniēs ponēdo uꝫe eē aliqd sepatū:⁊ esse aliqd preter multa. ¶ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū q̄ ponētes uꝫia sepata ponebāt ea eē qdditates abstractas ꝑ se exn̄tes.dicebāt tñ ipa uꝫia p̄dicari de ptic̄larib⁹.h āt posito de nec̄itate qōlibet pticulare est alteꝝ a seipo.nā si sor.ē alter ab hoie:q2 hō est qd sepatuꝫ a sorte ⁊ sortes est homo:quia ille homo sepat⁹ q est alter a sorte:⁊ p̄dicat de sorte de nec̄itate seq̄t q̄ sor.sit alter a se.nō eni est itelligibile q̄ sor.sit ille hō sepat⁹ a q̄ est alter:⁊ tñ nō sit alter a se.iō in.7.metaphisice ubi ista mā diffusi⁹ ptractat:dr̄ q̄ si sūt uꝫia sepata erit aliqō bonū nō h̄ns i se qdditatē boni:pp qō erit bonū ⁊ nō bonū:⁊ erit alterū a bono.quelibet eni res eēt diuisa a seipsa si in se nō h̄et ꝓpriā qdditatē.h viso legat sic lr̄a:q̄ neqꝫ sup.fugiem⁹ incōueniēs qn sor.sit alter a se:siqs expositū.i.cōe ⁊ uꝫe qō dicim⁹ exponi ꝑ aliud nō dicat eē idē qō h aliqd.i.nō ponat ipꝫ in suis pticularib⁹ sꝫ dicat ipꝫ idē qō q̄le aliqd sepatū.sic eniꝫ dicēdo.nihil distabit:q2 nihilomin⁹ ɔcludet dictū icōueniēs.iō s̄bdit q̄ hō s̄m hūc modū ponēdi erit vnum qd qō est p̄ter plures.i.p̄ter pticularia.si ḡ hō est p̄ter pticularia:q2 est sepat⁹:⁊ ille idē hō p̄dicat de pticularib⁹.erūt igit pticularia p̄ter seipsa.bn̄ igit dcm̄ est q̄ ponēdo uꝫe eē aliqd sepatū nihil distat:q2 nō min⁹ imo magis seq̄t dictū icōueniēs.s.q̄ sor.uel corisc⁹ uel q̄cūqꝫ alius particularis homo sit alter a se.

Dubitaret forte aliqs.q2 si ponim⁹ uꝫe sepatū:ut pꝫ ꝑ h̄sta plane sequit q̄ sor. uel q̄cūqꝫ alius pticularis sit alter a se.tñ ex dicis positiōe nō vꝫ seq̄ q̄ sor.uel corisc⁹ sit 3ᵒ a se.⁊ q2 incōueniēs tactū in lr̄a est q̄ corisc⁹ sit tertius a se.iō rōnabilr q̄rit quō h icōueniēs seq̄t posito uꝫe eē aliqd sepatū uel eē aliqd p̄ter multa. ¶ Dōm q̄ h q̄situm alterius exposcit negociū:tñ ut ad ꝓpoᵐ spectat:dicē possum⁹ q̄ si hō sepat⁹ p̄dicaret de pticularib⁹ hoib⁹:cū ille hō sepat⁹:⁊ illa idea sit vnū aliqd s̄m existētiā ⁊ s̄m rem: oēs hoies eēnt vnus hō s̄m realē exn̄tiā.quēcūqꝫ ḡ ordinē h̄et aliqd ad aliquē hoiez h̄et ad oēm hoiez:q2 si h posito nō eēt alius hō q ꝑ p̄dicaret de h hoie:uel de illo:⁊ q2 vnus hō s̄m realē exn̄tiā p̄dicaret de oī hoie q̄cūqꝫ eēt tertius:uel q̄rtus:uel quēcūq ordinē h̄et ad aliquē hoiez h̄et ad oēꝫ hoiez:⁊ q2 ꝑ ole est coriscū esse tertiū ab aliq̄ hoie:erit tertius ab oī hoie:⁊ ꝑ ɔn̄s erit tertius a seipso:qō declarare uolebamus. Deīde cū.d.

¶ Manifestū ergo quoniā nō dandū hoc aliquid esse quod communiter predicat de omnib⁹:sed aut quale:aut ad aliquid : aut quātum:aut talium aliquid significare.

¶ Cōcludit ɔnē itētā.d.manifestū eē:qm̄ nō est dādū.s.

ↄcedēdū id qd̄ coīter p̄dicat de oīb⁹ et h̄ aliqd̄ signatū h̄ aut est: aut aliqd. i. aut est aliqd cōe ſm relationē: aut q̄le quātū ad q̄litatē: uel quātū ad quātitatē: aut dicē. dū est ipſuz cōe ſignificare aliqd taliū quātū ad ipſa p̄dicamēta. in oīb⁹ enī p̄dicamentis accipi pōt aliqd ut cōmune aliquid ut particulare. Cap. VI.

Omnino aūt i his q̄ ſ₃ dictionē ſūt orōnibus: ſemꝑ ꝑ oppoſitū erit ſolutio: q̄ȝ ſ₃ qd̄ est orō: ut ſi ſ₃ cōpoſitionē est orō ſolutio diuidenti: ſi autē ſm diuiſionē ſolutio per compoſitionē. Rurſum ſi ſm acutū accentū grauis accentus ſolutio: ſi autem ſm grauem acutus.

¶ Postq̄ȝ pħs determinauit de ſolōne fallaꝫ in dictiōe in ſpāli. In pte iſta ut dicebaṫ reſumit in ḡnali ſolōnes taliū fallaꝫ: ut magis in ꝓmptu ſciamus talia ſoluere: ⁊ tria facit: qꝛ p̄⁹ in q̄dā ḡnalitate. oñdit quō ſoluēduz est ad fallas peccantes ſm multiplicitatē potētialē. 2° quō ad peccātes ſm multiplicitatē actualem. 3° oñdit quō ſoluēdū est ad figurā dictiōis que peccat ſm fantaſticā mltiplicitatē. 2° ibi[Si aūt ſ₃ equocationē.] 3° ibi[Si aūt ſ₃ ſīlitudinē.] Dicit ḡ q̧ oīno in his orōnib⁹ que ſunt peccantes ſm dictiōne ſemꝑ erit ſolō ꝑ oppoſitū ei⁹: q̄ȝ ſ₃ q̄ est orō deceptoria: ut ſi orō ſit deceptoria ſm cōpōnē ſolō erit diuidēti. i. ꝑ diuiſionē. ſi aūt ſit deceptoria orō ſ₃ diuiſionē ſolō erit cōpoſiti. i. ſm cōpōnē. Rurſus ſi orō ſit deceptoria ſm accētum acutū ſolō erit accētus grauis. ſi aūt ſit deceptoria ſm accētū ḡuē ſolō erit acutus accētus. Deinde cū dicit.

¶ Si aūt ſm equocationē est oppoſitū nō dicētē ſoluere: ut ſi aiatū accidit dicē negantē nō eſſe monſtrare qd̄ est inaiatuz: ſi ꝟo iaiatū dixit: hoc aūt aiatū collegit dicere qd̄ est iaiatū. Silr̄ aūt ⁊ in amphibolia.

¶ Oñdit in q̄dā ḡnalitate quō ſoluēdū ſit ad equo^{nē} ⁊ āphibolia q̄ peccāt ſ₃ mltiplicitatē actualē. d. q̧ ſi orō peccat ſm equocationē. est. i. ↄtingit ſoluere dicētē nomē oppoſitū. i. in oppoſito ſēſu: ut ſi opponētē accidit dicē aiatū: ut qꝛ accipit hoīez ꝑ hoīe uero negātē nō eē ↄnē illā opꝫ mōſtrare: qd̄ est iaiatū. i. qd̄ ↄceſſit illud de hoīe picto q est qd̄ inalatū. ſi aūt opponēs dixit inalatū. h aūt. i. r̄ndēs collegit. i. ſup. ſūpſit aiatū oportet r̄ndētē dicē: q̄m iaiatū est ſup. ſūptū ab opponēte: ut qꝛ opponēs loquebaṫ de hoīe uero. ſuppl ēdū est āt q̧ r̄ndēs loquebat in alio ſenſu: ut qꝛ itelligebat de homine picto: ⁊ addit q̧ ſimplr̄ est in amphibolia. vꝫ. q̧ est ibi dāda ſolutio per oppoſitionē. Deinde cū dicit.

¶ Si āt ſ₃ ſīlitudinē dictiōis oppoſitū erit ſolō: q̄ qd̄ nō hēt dabit aliqs: aut non qd̄ nō hēt: ſ₃ ut nō hēt: ut vnū ſolū denariuz: ergo qd̄ quis ſcit inueniēs uel adiſcēs ſcit: ſed nō que ſcit: ⁊ ſi quod ambulat calcat: ſed non eū: ſimiliter aūt ⁊ in aliīs.

¶ Oſtēdit in q̄dā ḡnalitate quō ſoluēdū ſit ad figurā dictionis que peccat ſm multiplicitatē fantaſticaꝫ. d. q̧ ſi ſit falla ſm ſīlitudinē dictiōis ſolō erit oppoſitū. i. ꝑ oppoſitū ut pꝫ i h̄ palo^{mo}. q̄ aliqs dat qd̄ nō hēt. dꝫ enī r̄nderi q̧ nō dat qd̄ nō hēt. ſed ut nō hēt: ut dat vnū ſolū denariū cū ſup. nō hēat vnū ſolū: ⁊ ↄcedēdū est: q̄m qd̄ ſcit qs uel diſcēs uel īueniēs: ſ₃ nō est ↄcedēdū que ſcit in plurali. ⁊ ↄcedēdū est ſi qd̄ ambulat calcat: ſ₃ nō est ↄcedēdū tn̄ ſiue q̄ū. calcat enī qs id qd̄ ambulat: ſed nō calcat q̄ū ambulat. ſilr̄ aūt ⁊ in aliīs uniuſq̧ est ↄcedēdū aliqd in illo ſēſu i q̄ ſit redargutio: ſ₃ in ſenſu oppoſito ſiue i ſenſu alio i q̄ nō ſit redargutio. Cap. VII.

Aduerſus illos ꝟo q ſūt ſ₃ accn̄s vna qdē ſolō ⁊ eadē ad oēs. nā qꝛ indefinitū ē q̄n de re dōꝫ cū i accn̄te ē: ⁊ in qbuſdā qdē v̄r: ⁊ dicūt: i qbuſdā āt nō dicūt neccīuz eē dicere cōcordās ſilr̄ ad oēs q̄m nō neccīuz: hīc aūt oꝫ ut ꝓferre uelun.

¶ Postq̄ȝ pħs docuit ſoluē fallas in dictiōe. In pte iſta docet ſoluē ad fallas ex dictionē. ⁊ p̄⁹ docet ſoluere ad fallaꝫ accn̄tis. 2° docet ſoluē ad alias fallas per ordinē 2° ibi[Eos ꝟo q ſūt in eo q̧ p̄ncipalr̄.] Ubi āt icipiāt ptes in qb⁹ ſpālitet ſoluit ad vnāquāq̧ fallaꝫ ex dictiōnē in ꝓſequēdo patebit. p̄ª aūt pa in qua docet ſoluere ad fallam accn̄tis. diuidiṫ in ptes duas: qꝛ p̄⁹ docet ſoluē ad h⁹ꝰ palogiſmos ſm opiōnē ꝓpriā. 2° ponit ſolutiōnē alioꝝ. 2° ibi[Soluūt aūt qdaꝫ.] Circa p̄^{m} tria facit: qꝛ p̄⁹ narrat h⁹ꝰ ſolōnē in ḡnali. 2° ponit palogiſmos peccātes ſm talē fallaꝫ. 3° ad h⁹ꝰ palogiſmos adaptat ſolōnē tactā. 2° ibi[Sūt aūt oēs.] 3° ibi[Manifeſtū enī in oīb⁹.] Dicit ḡ. q̧ ad illos palogiſmos q ſūt ſm accn̄s vna qd. ſolō est ad oēs. nā qꝛ est indefinituꝫ i. īdeterminatū q̄n dōm est de re ſbiecta cū ineſt in accidēte. i. qꝛ nō determinatuꝫ est q̄n maior extremitas ſit dī de re ſbiecta: ut de medio q̧ cū ineſt in accn̄te. i. q̄n cōpetit minori extremitati. iō ſup. qꝛ ita est vna est ſolutio ḡnalis. vꝫ. q̧ talis falla nō de necītate ↄcludit: ⁊ ſbdit q̧ in qbuſdā qdē palogiſmis dī qd̄ ineſt rei ſubiecte ineſſe accn̄ti: ⁊ illi palogiſmi dicūt de accn̄te qd̄ dicūt de re ſbiecta. In qb⁹ aūt palogiſmis nō dicūt de accidēte qd̄ dicūt de re ſbiecta: ⁊ qꝛ lꝫ aliq palogiſmi dicāt ↄtingēter de accn̄te qd̄ dicunt de re ſubiecta: tn̄ qꝛ nulli h̄ dicūt de neceſſitate: iō neceſſariū est dicē cōcordes. i. ↄcorditer: ⁊ ſilr̄ ad oēs tales palogiſmos: q̄m nō neceſſariū. i. q̄m nō de neceſſitate ↄcludūt: ⁊ qꝛ nō cōcludūt de neceſſitate. ideo opꝫ hanc ſolōnē hr̄e in ꝓmptu: ⁊ proferre ut id quō non ↄcludunt de neceſſitate. ¶ Notādū aūt q̧ dicit q̄ſdā palogiſmos dicē de accidēte. ſicut de minori extremitate qd̄ dicunt de re ſbiecta. i. de medio. quoſdā ꝟo nō dicē: qd̄ ideo uex est: qꝛ pōt eſſe falla accn̄tis: ⁊ tn̄ erit ꝟa cōcluſio nō per ſe: ſed per accn̄s: ut ſi dicaṫ hic liber est tuus: ⁊ est opus. ergo est tuū opus. hic est falla accidētis: ⁊ tn̄ poſſet eē ꝟa cōcluſio. poſſet eniꝫ ↄtingere q̧ eſſet a te editum qd̄ a te poſſideṫ. uerū qꝛ h⁹ꝰ nō est necīuꝫ: ſ₃ est ↄtingēs: cū bonus ſillus debeat de neceſſitate ↄcludere: in oīb⁹ palogiſmis accidētis poſſumus dare vnā ſolōnez cōcorditer: qd̄ nō de neceſſitate cōcludunt. ¶ Notādū etiā q̧ ut in p̄° lib° tetigimus hec falla ſpālr̄ peccat ꝯ de neceſſitate accidere: qꝛ cū neceſſitas illationis ſumaṫ ex vnitate medīj: lꝫ oēs falle nō de neceſſitate ↄcludāt. qꝛ cuꝫ mutat uariationē medīj ſpāliter ↄtradicit vnitati cius ex qua ſeqtur neceſſitas illationis. cū ergo recta ſolō ſit i manifeſtare illud ꝓpter qd̄ accidit eē falſitas in ſillogiſmo: cū in hac fallacia ↄtingat h⁹ꝰ falſitas: qꝛ deeſt ibi neceſſitas illationis: bn̄ dcm̄ est ad oēs tales palogiſmos debemus cōcorditer ſoluere dicendo q̧ nō de neceſſitate concludunt. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aūt huiuſmodi oēs orōnes ſ₃ accidens: ergo noſti q̧ debeo te interrogare: ergo cognoſcis uenientē uel coopertū.

¶ Ponit paralogiſmos peccantes ſm hāc fallaꝫ: ⁊ duo facit: qꝛ p̄mo ponit paralogiſmos ſumptos ſm noſſe: ſiue ſ₃ actū cognoſcēdi. 2° ponit palogiſmos ſumptos ſm eſſe ſiue ſm actū eſſendi. 2ª ibi[Ergo ſtatua tuū.]

dicit ꝙ ꝙ oẽs hꝰ orones que dicunt̃ ꝓm accidẽs sunt. ponit autẽ tres orationes siue tres paralogismos circa hoc: quorum primus est. ergo nosti ꝙ debeo interrogare. formetur autem sic. tu nosti bonum. uolo autẽ te interrogare de bono. ergo nosti ꝙ uolo iterrogare. Scd̃s palosꝰ est. ꝙ nosti uenientẽ. format̃ aũt sic. tu nosti coriscũ: coriscus est ueniẽs. ꝙ nosti uenientẽ. Tertius autẽ est. ꝙ nosti cooptũ formet̃ sic. nosti coriscuz. coriscus est coopertus. ergo nosti cooptũ. Deinde cũ dicit.

Ergo statua tuũ opus est: aut pater tuus canis: ergo rara pauca pauca.

Ponit palogismos sũptos ꝓm cẽ: ꝛ ponit tres palogismos: quoꝝ ꝓmus est. ꝙ statua est tuũ opus. formet̃ sũt sic. hec statua est tua: ꝛ est opus: ꝙ est tuũ opus. secundus est. ꝙ canis est pr̃ tuus. formet̃ sic. iste canis est tuus: ꝛ est pr̃: ꝙ est tuꝰ pr̃. 3ꝰ talis. ꝙ rara pauca sũt pauca. formet̃ sic. que sunt in ciuitate sũt pauca: ſꝫ que sũt in ciuitate sũt rara pauca. ꝙ pauca raro sũt pauca. pꝫ autẽ oẽs tres palogismos ɔcludere de actu eẽndi sic ꝓmi ɔcludebãt de actu cognoscẽdi. Deinde cum dicit.

Manifestũ eni in oibꝰ his qm̃ nõ necesse est qdẽ de accidẽte ꝛ de re ueꝝ eẽ: solis eni his que ꝓm substãtiã sunt idifferẽtia: ꝛ que vnũ sunt oia vident̃ eadem inesse.

Narrata soſone in gñali: ꝛ positis paralogismis: adaptat dictã soſonẽ ad hꝰ palogismos: ꝛ duo facit: qꝛ pꝰ adaptat eã in gñali. 2º in spãli. 2º ibi ⌊Bonũ autez nõ idẽ.⌋ dicit ꝙ manifestũ eẽ ꝙ in oibꝰ his palogismis positis nõ est necesse ꝙ aliqd vificet̃ de acci re: qꝛ ɔtingit illud eẽ ueꝝ de re sbiecta. nã ꝙ maior extremitas si vificet̃ de medio oporteat eã vificari de minori extremitate: solũ hẽt vitatẽ in his medijs que sũt idẽtia ꝓm sbam qꝛ opꝫ mediũ nõ uariari nec diuersificari: si debeat seq de necitate ɔ. iõ sbdit ꝙ oia illa que sũt vnũ. i. que isũt medio ut hẽt vnitatẽ cũ minori extremitate: illa eadez oia iesse sup. opꝫ minori extremitati. Notãdũ autẽ ꝙ tota cã q̃re fallit accñs est: qꝛ mediũ ut stat sb maiori extremitate nõ hẽt vnitatẽ cuꝫ minori extremitate. nã si minor extremitas nõ extranearet̃ a medio ut stat sb maiori extremitate nec iõ in ɔne maior extremitas ꝓdicaret̃ de minori. bñ ꝙ dictũ est ꝙ oia illa que isunt medio ut hẽt vnitatẽ cum minori extremitate oportet inesse minori extremitati. Deinde cum dicit.

Bono autẽ non idẽ est: ꝛ bonũ esse: ꝛ futurũ esse interrogari. Neqꝫ ueniẽti uel cooperto ꝛ uenientẽ esse ꝛ coriscũ: quare si cognosco coriscũ: ignoro aũt uenietẽ: eũdem cognosco ꝛ ignoro.

Adaptat hꝰ soſonẽ in spãli. ꝛ duo facit: qꝛ pꝰ adaptat hãc soſonẽ ad palogismos sũptos ꝓm nosse. 2º adaptat eã ad palogismos sũptos ſꝫ eẽ ibi ⌊Neqꝫ si h̃ ẽ meũ.⌋ dic̃ ꝙ ꝙ nõ est idẽ eẽ bono ut est bonũ: ꝛ ut ɔtingit ipꝫ futuꝝ esse iterrogari. accidit eni bono: ut cognitũ a te ꝙ cadat sb iterrogatiõe: iõ nõ ualet. tu scis bonũ: uł tu scis hoc: ut tu scis librũ phicoꝝ qđ est quid bonuꝫ. uolo te interrogare de eo. ergo scis ꝙ debeo interrogare sic etiam neqꝫ ueniẽti est idem esse uenientem ꝛ esse coriscũ. nec cooperto est idẽ esse cooptũ ue l esse coriscuꝫ q. d. ꝙ in oibꝰ his diũsificat̃ mediũ: qꝛ accidit medio: ut est coriscꝰ q est cognitꝰ ꝙ sit ueniẽs uel cooptꝰ: q nõ cogscit̃ ut est cooptꝰ uł ueniẽs: ꝛ qꝛ accit. iõ nõ ualet si cogsco coriscũ. igr o ãt uenietẽ ꝙ eũdẽ cogsco ꝛ igro.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ vꝫ oino ualẽ si idez est coriscꝰ ꝛ ueniẽs: ꝛ cogsco coriscũ. igro ãt ueniẽtẽ: ꝙ eũdẽ igro ꝛ cogsco. Dõꝫ ꝙ nõ est itẽtio phi negare ꝙ nullo mõ sit idẽ ignorari ꝛ cogniru: ſꝫ ut ostdat ꝙ hec falla q̃si arguit in q̃tuor terminis: ꝛ semp diũsificat mediũ. iõ ait ꝙ idẽ cognoscit̃ ꝛ ignorat̃: qꝛ diũsificat̃ coriscꝰ: ꝛ q̃si hẽt vim duoꝝ terminoꝝ: ut stat sub cognitione: ꝛ ut est ueniens: ꝛ qꝛ sic diuersificatur coriscus: ut est notus ꝛ ignotus dicit̃ ꝙ non idem cognoscit̃ ꝛ ignoratur. Deinde cum dicit.

Neqꝫ si hoc est meũ est aũt opus meuꝫ opus ſꝫ uel possessio uel res uel opus uel aliud aliquid: eodem aũt modo ꝛ in alijs.

Soluit ad palogismos sũptos ſꝫ eẽ. d. ꝙ neqꝫ ualet ɔ: si h̃ est meũ: ꝛ est opus. ꝙ est meũ opꝰ: ſꝫ uel est mea possessio: uel mea res: ut mea domus: uel meũ aliqd aliud ut mea statua. eodẽ ãt mõ ꝛ in alijs palogismis. nã sic accidit ei qđ est meũ ꝙ sit opꝰ: qꝛ nõ est opꝰ in eo ꝙ est meũ: sic accidit cani ꝙ sit pr̃ in eo ꝙ est tuus: qꝛ non est pr̃ in eo ꝙ tuus. sic etiã his que sunt in ciuitate accidit ꝙ sit raro pauca in eo ꝙ sunt pauca: qꝛ in eo ꝙ sũt pauca non sunt raro pauca imo sunt semper pauca.

s Oluũt aũt qdã interimẽtes iterrogationẽ. Dicũt eni ɔtingere eadẽ rẽ nosse ꝛ ignorare sed nõ ꝓm idẽ: nã uenientem quidem non cognoscẽtes coriscum autem noscentes eũdem quidẽ nosse ꝛ ignorare dicunt sed non ꝓm idez.

Positis palogismis accñtis: ꝛ solutis eis ꝓm opionẽ ꝓpriã. In pte ista soluit eos ꝓm opionẽ alioꝝ. ꝛ in ista fecit ꝓm ꝙ tres soſones ponit. 2º ibi ⌊Sũt aũt peccãt.⌋ 3ª ibi ⌊Quidã ãt ꝛ duplices soluũt.⌋ Circa pᵐ duo facit: qꝛ pº ponit hꝰ soſonẽ. 2º iprobat eã ibi ⌊Quãuis ꝓmũ qdẽ.⌋ dicit ꝙ ꝙ qdã soluũt iterimẽtes iterrogationẽ. i. ɔnẽ iterrogatã. nã cũ ɔcludit̃ ɔ eos si cognoscis coriscũ ipse est ueniẽs. ꝙ cognoscis uenietez. soluũt ꝙ nõ opꝫ: qꝛ possuꝫ cognoscẽ coriscũ ꝛ ignorare uenietẽ dicũt eni posse ɔtingẽ eãdẽ rẽ nosse ꝛ ignorare: ſꝫ nõ ſꝫ idẽ. nã ignorãtes uenietẽ. cognoscẽtes aũt coriscũ dicũt nos eũdẽ nosse ꝛ igrare: ſꝫ nõ ꝓm idẽ. Deide cũ. d.

Quãuis ꝓmũ qdẽ sicut iã diximus oportet eaꝝ que ꝓm idẽ sunt: orõnũ eãdeꝫ esse correctionẽ: hoc aũt nõ erit si qs nõ in nosse sed in esse: uel in aliquo modo se habere idẽ ꝓbamẽtuꝫ accipiat: ut si h̃ est pater: est autem tuus: nam si in quibusdam hoc est uerũ: ꝛ cõtingit idẽ nosse ꝛ ignorare: tamen hic nihil cõmunicat quod dictuꝫ est.

Improbat dictã soſonẽ. Ad cuius euidẽtiã sciẽduꝫ ꝙ soſo si dꝫ eẽ recta q̃tũ ad pñs spectat tria i se hr̃e dꝫ. ꝓmo eni dꝫ esse per se ꝛ uľis. 2º dꝫ manifestare causam falsitatis. nõ eni sufficit dicere sillm esse falsum. uel nõ cõcludere nisi assignet̃ cã falsitatis. 3º dꝫ esse ad ꝓpositũ. tria ꝙ facit. nã ꝓmo iprobat dictã soſonez: qꝛ nõ est per se ꝛ uľis. 2º qꝛ nõ assignat causꝫ falsitatis. 3º qꝛ nõ est ad ꝓpositũ. 2º ibi ⌊Nihil eni ꝓhibet.⌋ 3ª ibi ⌊Fortasse aũt ꝛ hic.⌋ dicit ꝙ ꝓmo ꝙ q̃uis dicta soſo multipliciter deficiat ꝓmo tñ deficit: qꝛ sicut iã diximus prius oportet eaꝝ orõnũ que sunt ꝓm idẽ. i. ꝓm eandẽ causam falsitatis illarũ esse eandẽ correctionẽ. i. soſonẽ: ſꝫ hec soſo que data est nõ erit sup. oiuꝫ orõnũ sic deficiẽtiũ. nõ ergo est cõpetẽs solutio: qꝛ nõ est per se ꝛ uľis: ꝙ aũt sit sic patet: qꝛ si qs faciat palogismũ nõ in h̃ uerbo nosse: ſꝫ in h̃ vbo esse: uel aliq mõ se hr̃e. i. uel in aliq alio vbo si dicrꝰ palogismus accipiat idez ꝓbamẽtũ. i. eandẽ probationẽ: uel eandem causam falsitatis. dato

ouit φ sic sit: nō tñ ad hꝰ͛ palogismū adaptabilꝭ dicta so lutio: ut habeꝭ in hoc palogismo. hic canis est pr: est suꝰ: ē tuus. ḡ est tuus pr. In h eni palogismo nihil facit dicta solo: iō subdit φ si in qbusdā h uerꝫ est: φ ɔtigit idē nosse ⁊ ignorare: tñ in h. i. in palogismo adducto nihil eoicat qđ dictū est. i. nihil facit dicta solutio.

Dubitaret forte aliqs. qre opꝫ rectaꝫ solonē uleꝫ eē. ℭ Dōꝫ φ differt reddere cāꝫ p se ⁊ p accidēs. cā eni p accn̄s nō de necītate cōcomitaꝭ ad oē tale: ꝫ cā p se de necītate regrꝭ ad oē illud cuꝰ est cā. ⁊ qꝛ de his que sunt p accn̄s: nō est cure arti: nunqꝫ est solo ꝫm artē nisi sit p se: ⁊ si est per se erit ulis. cū ḡ eadē sit cā falsitatis dō cog̃sco corıscū: corıscꝰ est ueniēs. ḡ cog̃sco ueniētē: ⁊ dō. h canis est tuꝰ: ⁊ est pr. ḡ est tuꝰ pr. si solo data eēt recta ⁊ p se utrīqꝫ palogismo adaptari posset: ꝫ h fieri nō pōt. nā lꝫ dici posset φ idē corıscꝰ cog̃scaꭍ a te vno mōꝛ ⁊ nō cog̃scaꭍ alio. ridiculū tñ erit dicē φ idē cāis sit pr tuꝰ vno mōꝛ ⁊ nō sit pr tuꝰ alio mō. nō ḡ est cōpetēs dcā solo. Deide cū dicē.

ℭ Nihil aūt ꝓhibet eādē orōnē plures occasiōes fallēdi hr̄e: sed nō oīs fallacie demōstratio solo ē. ɔtigit eni qn̄qꝫ falsū sillogizatū ondē aliqñ: ꝫm qđ āt nō ondere.

ℭ Ostēdit dictā solonē eē icōpetētē: qꝛ nō assignat cām falsitatis. ⁊ duo facꭍ: qꝛ pꝰ facꭍ qđ dcm̄ ē. 2° manifestat qđ dixerat p exēplū ibi[Ut çenonis orōnē. Dicꭍ ḡ φ nihil ꝓhibet eādē orōnē sophrcā hr̄e plēs occasiōes fallēdi. plꝫbꝰ eni modis pōt manifestari φ orō fallit: ꝫ nō ois manifestatio falle. i. nō ois manifestatio falsitatis est solo recta. ɔtingit eni aliquē ondē: qm̄ qđ ē sillauit falsum: ꝫ si ɔtigat ipm̄ nō ondē: ꝫm qđ sillauit falsum nō solult. ℭ Notādū āt φ manifestare falsitatē ⁊ occasionē fallēdi in sillo dupꝫr ɔtingit. s. qꝛ ⁊ pp qđ. solo ḡ recta nō est ondē: qꝛ falsū nisi ondat ꝫ qđ falsū. si igiꭍ qꝛ talis palogismꝰ cognosco corıscū: corıscꝰ est ueniēs. ḡ cognosco ueniētē. ⁊ soluaꭍ φ nō opꝫ me cognoscē ueniētē: qꝛ possuꝫ cognoscē corıscū ⁊ ignorare ipꝫ in eo φ ueniēs. hꝰ͛ solo ⁊ si manifestat palogismū: qm̄ est falsus: qꝛ dicit ɔnē eē falsaꝫ: nō tñ assignat cām falsitatis nec ondit ꝫm qđ falsū. ℭ Notādū ēt φ nō dicit eādē orōnē hr̄e plēs cās fallēdi: ꝫ plēs occasiōes: qꝛ manifestare qꝛ falsuꝫ nō ꝓprie est assignare cām falsitatis: nisi uellemus accipe cām large ꝫm φ oē illatiuū alteriꝰ pōt dici cā eiꝰ in iferēdo. Lū ḡ ondē qm̄ falsum sit ꝓbare ⁊ iferre φ illud sit falsuꝫ: cū occasio dicat cām large sumptā. talis manifestatio falsi magis est assignare occasionem falsitatis φ͂ causam. Deinde cum dicit.

ℭ Ut zenonis orōneꝫ qm̄ non est mouere. Quare ⁊ siqs conēꭍ colligere uelut iposſibile deducens ad iposſibile peccat: ⁊ silr̄ sillogizet: nō eni hec est solutio: erat aūt solutio manifestatio falsi silli ꝫ qđ falsus ē. si ergo silr̄ nō sillogizauit uel uerꝫ uel falsuꝫ colligē conēꭍ manifestatio illiꝰ solo ē.

ℭ Manifestat p exēplū φ nō sufficit ondē qꝛ falsum nisi assigneꭍ cā falsitatis. d. φ siqs orōnē çenonis que fuit qm̄ nō ɔtigit moueri: conēꭍ talē orōnē colligere: uelut iposſibile deducēdo eā ad ipolē: ondēdo φ sit falsa. sic ondēs peccat. i. nō recte soluit. ⁊ si millesies sillogicet. s. ⁊ si ad mille icōueniētia deducat nō soluit orōnē illā. nō eni est h solo. s. ducē ad icōueniēs: uel ondē orōneꝫ eē falsaꝫ. ꝫ recta solo erit manifestatio falsi silli. ita tñ φ ondaꭍ ꝫm qđ falsus: ⁊ assigneꭍ cā falsitatis. si ḡ non sillatū est siue talis orō isillata conēꭍ colligē uel uerꝫ uel falsoꝫ. solo est manifestatio illiꝰ: pp qđ nō sillogiçaꭍ. si eni non sequaꭍ ɔ ex ꝑmissis siue ūa siue falsa sit ɔ: recta solo erit ondē qre nō sillogiçaꭍ. cū ḡ solo recta solū diceret ɔnē eē falsꝫ: ⁊ nō assignaret cāꝫ falsitatis: nec ondēret: qre nō sillogiçabaꭍ icōpetēs erat. ℭ Notādū ēt φ çeno ꝓbabat nō ɔtīgē moueri: qꝛ in qlibet spatio sunt ifinita spatia: ⁊ ifinita nō ɔtīgit ptrāsiri. ḡ nō ɔtingit moueri. si ḡ aliqs uolēs soluē hac rōnē ondēt p multa illoꝫ: φ ipolē est motū nō eē: lꝫ sic rn̄dēs ondēt rōnē çenonis eē falsaꝫ: nō tñ recte soluēt: qꝛ nō ondēret pp qđ ē fl̄a. ex h ḡ sumiꭍ illđ cōe dbū: φ ɔ argumētari nō ē soluē: ⁊ si ad mille millia icōueiētia deducat. D. c. d.

ℭ Fortasse aūt ⁊ in qbusdā ueris h nihil ꝓhibet accidere ueruꝫ: in his ꝫo nec hoc videbitur. nam ⁊ corıscum: quoniam coriscum noscit: ⁊ ueniens quoniam ueniens.

ℭ Improbat 3° dictā solonē eo φ nō ē ad ꝓpositū. ⁊ duo facit: qꝛ pꝰ facit qđ dcm̄ ē. 2° manifestat qđ dixerat ibi[Lōtingē āt vꝫ. Dicꭍ ḡ φ fortasse in qbusdā nihil ꝓhibet h accidē. vꝫ. φ idē sciaꭍ ⁊ ignoreꭍ aliter ⁊ aliter sumptū. uerūtñ in his. i. in palogismis ꝓpositis: nec h vi eē ad ꝓpositū. nā in dcis palogismis ɔcludiꭍ: qm̄ aliqs nescit corıscū: qm̄ corıscū: nescit ueniētem qm̄ ueniens. ℭ Notādū āt φ si dictꝰ paloꝰ ondēret φ cog̃sco corıscū ⁊ ignoro ueniētē: forte hr̄et locū hec solo: φ nō ē icōueniēs φ idē nō ꝫm idē sciaꭍ ⁊ ignoreꭍ. ꝫ cū dictus paloꝰ sumat φ cog̃sco corıscū: ⁊ ɔcludat φ cog̃sco ueniētē. nō ondiꭍ in illo paloꝰ φ corıscꝰ sit notꝰ ⁊ ignotꝰ: ꝫ solū φ sit notꝰ tā in eo φ corıscꝰ φ͂ in eo φ ueniēs: ⁊ qꝛ nō ondiꭍ ibi φ sit notꝰ ⁊ ignotꝰ dicē nō eē icōueniēs eē eādē rē notā ⁊ ignotā: vꝫ oīno eē ex ꝓpoᵐ. D. c. d.

ℭ Lōtingere aūt videbiꭍ idē nosse ⁊ nō: ut qm̄ albū qdē nosse: qm̄ aūt musicū nō nosse. sic eni idē noscit ⁊ nō noscit: sed nō ꝫm idem. uenientem autem ⁊ coriscum: ⁊ qm̄ ueniens. ⁊ quoniā coriscus noscit.

ℭ Manifestat qđ dixerat. d. φ ɔtigē videbiꭍ aliquē idē nosse ⁊ nō nosse: ut qm̄ albū qdē nosse: qm̄ aūt musicū nō nosse. sic eni idē noscit ⁊ nō noscit: ꝫ nō ꝫm idē: sed in dicto paloꝰ nō sic arguiꭍ: ꝫ ibi diꝫ φ aliqs noscit ueniētē: qm̄ ueniēs: ⁊ corıscū qm̄ corıscꝰ. Nō ḡ ē ad ꝓpositū dicere φ idē pōt esse notū ⁊ nō notū: cū nō accipiatur ibi corıscus notus ⁊ ignotus: sed solum ut notus.

8 Similiter aūt peccāt ⁊ qui soluūt ⁊ quoniam oīs numerus multus ⁊ paucus sicut quos diximus.

ℭ In pte ista ponit solonē alioꝝ q aliter soluebāt ad palogismos accn̄tes. ⁊ duo facit: qꝛ pꝰ ponit hꝰ͛ solonē. 2° iprobat eā ibi[Nā si nō. Dicit ḡ φ silr̄ peccāt q soluunt ad palogismos accn̄tis ɔcedēdo ɔclusionē: ut cōcedēdo: qm̄ nūs q est multꝰ sit paucꝰ. isti eni sic peccāt sic illi qs diximꝰ. nō eni recte soluūt sic nec illi. ℭ Notādū āt φ tam isti φ͂ pmi nō recte soluebāt: qꝛ solones eoꝝ nō erāt ules. iō in soluēdo fallaꝫ accn̄tis descēdebāt ad aliqs spāles paloꝰˢ: qꝛ solo queꝫ dabāt ad oēs adaptari nō poterat: pp qđ sic pmi soluebāt illū paloᵐ φ cognosco ueniētē: qꝛ ad talē paloᵐ magis adaptari poterat eoꝝ solutio. sic isti rn̄debāt ad illū paloᵐ: qꝛ raro pauca sunt pauca: qꝛ ad talē paloᵐ magis adaptari poterat eoꝝ solo. Rn̄debāt eni isti ɔcedēdo ɔnē. dicebāt eni φ raro pauca sūt pauca: qꝛ ut plurimū pauca pñt eē multa ⁊ ecōuerso. nā nūs qui est multꝰ respectu minoris pōt eē paucꝰ respectu nūi maioris. Deide cū dicit.

ℭ Nā si nō ɔclo hec omittētes uerꝫ ɔclusū eē dicāt: oīa eni eē ⁊ mltū ⁊ paucū peccāt

¶ Destruit hu[us] solonē. d. q̄ si ꝯclusio nō sup. seqt ex p̄missis omittentis hoc: ⁊ nō ōndētes q̄ dicta oīo nō sillogizat. peccant. i. nō recte soluūt. quātūcūq; enī dicāt ꝯclusum eē uerū: ⁊ ōndant oīa. i. oēs nuos eē multū ⁊ paucum: nō tñ soluūt: q̄z ut supra ōndebat: qñ ꝯclusio nō sequit ex p̄missis siue sit v̄a siue sit falsa: recte soluē est ōndē quō oīo nō ꝯcludit: ⁊ q̄z in dicto pa[mo] nō de necītate ꝯcludit q̄ multa sint pauca: nec q̄ raro pauca sint pauca ꝯcedē ꝯnē nō est soluē: nisi ōndat pp qd nō seqt silla. ¶ Notādū āt hos sic soluētes ut ad p̄ns spectat in duob[us] differre a p̄mis: ⁊ ꝯuēire tñ eis. dñt enī p̄o q̄z p̄mi ꝯnē iterimebāt. dicebāt enī falsuz eē tē cognoscē uenientē. Hi aūt ꝯnē ꝯcedebāt. ponebāt enī pauca eē multa: ⁊ tē q̄dāmō raro pauca. Rursus p̄mi soluebāt ad pa[mus] sūptū p̄m nosse. hi aūt ad sūptū p̄m eē: sic eēt duplr ꝯueniebāt. p̄o q̄z neutra solo erat uera ⁊ p se. 2o q̄z neutri soluebāt ad p̄missas ōndēdo ꝯnē nō seq ex eis: s̄z utriq; soluebāt ad ꝯnē: alr tñ ⁊ alr: q̄z illi eam interimebāt. hi aūt ꝯcedebāt. Deinde cum dicit.

¶ Quidā autē ⁊ duplices soluūt sillos: ut qm̄ tuus est pater uel filius uel seruus.

¶ Ponit 3m modū soluendi. ⁊ duo facit. q̄z p̄o ponit hu[us] modū. 2o iprobat ip̄z ibi[Q̄uis manifestū qm̄.] dic̄ q̄ q̄ qdā soluūt sillos. i. pa[mos] accn̄tis ōndēdo eos eē duplices: uel eē duplicē. i. hr̄e duplicitatē: ut in his pa[mis] qm̄ tuus est pr̄: ul tuus est fili[us]: uel tuus suus: soluebāt dicēdo has oīones eē duplices. ¶ Notādū q̄ oēs hu[us] soluētes soluē aspiciēdo ad ꝯnem: s̄z ut p3 nō eodē mō soluebāt. nā ut dcm̄ est p̄mi soluebāt ꝯnez iterimēdo. 2i v̄o eā ꝯcedēdo. s̄z hi tertij soluebāt ꝯnē distinguēdo. dicebāt enī q̄ canē uel aliqd aliud eē tuū patrē: ul tuuz filiū duplicē hēbat sensuz: ul q̄ esset tuus possessiue: ⁊ sic erat uera: uel q̄ esset tuus in eo q̄ pater: aut in eo q̄ esset filius: ⁊ sic erat falsa Deinde cum dicit.

¶ Quāuis manifestū: qm̄ si in eo q̄ multiplr dī videt elenchus: op3 nomē uel oīonē p̄ncipalr eē pluriū: hūc aūt eē hui[us] natum nemo dicit ꝓprie si dn̄s est nati.

¶ Improbat hu[us] solonē. ⁊ tria facit: q̄z p̄o ōndit tales pa[mos] nō peccare p̄m duplex. 2o ōndit eos peccare p̄m accn̄s. 3o qō dixerat manifestat p locuz a maiori. 2a ibi[S3 p̄m accn̄s.] 3a ibi[Et eē malorū q̄ddā.] dicit q̄ q̄ hi sic soluebāt q̄uis manifestū sit q̄ si v̄r elenchus in eo q̄ mltiplex dī: op3 ul nomē ul oīonē eē pluriuz p̄ncipalr significatiua. s̄z hūc canē eē natū hu[us] nō ꝓp̄e plura signt: cū sit simplr falsa. nemo enī3 dicit ꝓp̄e q̄ canis sit hui[us] fili[us]: sed dī q̄ hic est dn̄s canis nati siue canis qui est filius.

Dubitaret forte aliqs. q̄z nō v̄r uerū q̄ q̄ncūq; elench[us] peccat p̄m duplex q̄ sit ibi nomē ul oīo p̄ncipalr pluriuz signs. pōt enī ꝯtigē equocatio uel amphi[a] qñ nomē uel oīo nō signt p̄ncipalr pla: s̄z vnū signt p̄ncipalr: aliō ex ꝯnti. ¶ Dōz q̄ nunq; est equocatio ul aliqō duplex nisi accipiat ibi aliqd distinguēdū. mltiplex enī nec d3 simp[r] ꝯcedi: nec simp[r] negari: ⁊ q̄z hc oīo. canis est nat[us] tuus: ul pr̄ tu[us]. est simp[r] fl̄a: ⁊ nō est distinguēda: q̄z nlla ꝓp̄e eā ꝯcederet: nec eā distingueret: iō ꝓp̄e nō peccat s̄z duplex. phs q̄ appellat p̄ncipalr pla signē oē illō qō nō d3 simp[r] ꝯcedi ul negari: s̄z est distinguēdū. cū q̄ p̄dicta oīo nō sit distinguēda: s̄z simp[r] negāda nō peccat p̄m duplex. Deinde cuz dicit.

¶ S3 p̄z accn̄s ꝯpō ē. Putasne h̄ ē tuū utiq;. est āt h̄ natū ⁊ tuū: tuū q̄ h̄ natū est. qm̄ accidit ⁊ tuū ⁊ natū eē: s̄ nō tuū natū esse.

¶ Ōndit tales pa[mos] peccare p fallaz accn̄tis. d. q̄ cōpōitas: q̄. s. nat[us] cōponat cū tuus: ut canis dicat nat[us] tu[us] est p̄m accn̄s: ut si demōstrato cane dicat putasne h̄ est tuū: tūdcat aūt utiq; ⁊ arguat h̄ est natū: q̄ h̄ est tuū natū nō seqt: qm̄ accidit. i. ꝯuenit uerū eē diuisim. s. canē eē tuū ⁊ eē natū: s̄z nō ꝯtigit ꝯiūctiz eē tuū natū. accit enī cani q̄ sit nat[us] in eo q̄ est tuus: ⁊ q̄z hec ꝯiūctio fit per accn̄s: iō est ibi falla accn̄tis. Deinde cum dicit.

¶ Et esse malorum quoddam bonum. nā prudentia disciplina malorum.

¶ Cōfirmat qō dixerat p locū a maiori. duplr enī ōndit p locū a maiori q̄ p̄dicte oīōes nō sūt duplices. circa h̄ aūt tria fac. nā p̄o adducit vnā rōnē a maiori. 2o adducit aliā 3o qōdā qō supposuerat pbat. 2a ibi[At v̄o in oīone hac.] 3a ibi[sil̄r aūt neq; hoīem.] In pte p̄a itēdit talē rōnē. magis v̄r peccare p̄m duplex pa[lo][mus] ꝯcludēs qōdā bonū eē malorū q̄z ꝯcludens canē eē patrē tuū ul tuū natū: s̄z iste nō peccat p̄z dup[x]. q̄ nec ille. In hac aūt oīone sic ꝓcedit. q̄z p̄o ponit pa[mus] ꝯcludētē qōdā bonū eē malorū. 2o ait q̄ ibi simplr nō peccat p̄z dup[x]. 3o ne crederet ibi nullā multi[tes] eē: ōndit quō ibi aliq̄ mō est multiplicitas. 2a ibi[Hic aūt hoz.] 3a ibi[Q̄ si forte.] ponit q̄ p̄m pa[mus] ꝯcludētē qōdā bonū eē malorū. d. q̄ est. i. ꝯtigit eē qōdā bonū malorūz. nā prudētia est disciplīa malorū. h̄ est malor. formet aūt sic paralogismus. prudētia est disciplina malorū: prudētia est quoddā bonū. ergo quoddā bonuz est malorū. Deinde cū dicit.

¶ Hoc āt hoz eē nō dī mltiplr: s̄ possessio

¶ Ōndit dictū pa[mus] nō eē multiplicē. d. q̄ h̄ eē hoz nō dicit multiplr s̄z possessio. simplr enī talis ꝯstructio est possessoria. sed si h̄ hoz nō est multiplex nec pa[mo] ꝯcludens bonū qōdā eē malorū. peccabit p̄m multiplex: ⁊ tunc suppleat rō: q̄z cū hoc est hoz ⁊ bonū eē malorū sint magis multiplices q̄z canē eē patrē tuū: ul filiū tuum: cū he nō sint multi[ces]: nec ille erūt multiplices.

Dubitaret forte aliqs. q̄z h̄ eē hoz v̄r eē dup[x] nā ut dī. dicebat h̄ hoz p̄t itelligi duplr: ul q̄z est possessio hoz: ul q̄z est de nūo hoz. Cuz q̄ h̄ neget eā eē multiplicē v̄r q̄ sibi ꝯdicat. ¶ Dōm q̄ multi[tas] pōt cōpetē oīoni p̄z q̄ ut est pfecta: ⁊ in cōpositione ad nos: ⁊ ut est trūcata: qñ oīo pfecta ⁊ p̄m se hz multiplicitatē: dicit eē multiplex simplr. qñ v̄o ut est trūcata ⁊ p̄m acceptionē nostrā hz multi[tes] est multiplex p̄m qd: ⁊ q̄z ab eo q̄ est p̄z qd nō d3 fieri denoiatio talis oīo d3 magis dici nō multiplex: q̄z multiplex: ⁊ q̄z h̄ eē hoz nō est multiplex: nisi p̄m trūcationē ul p̄m aliā hitudinē: iō phs ut patebit ifra simplr negat eā eē multiplicē: ōndit tamē q̄ est multiplex p̄m qd. D. c. d.

¶ Q̄ si forte mltiplr. nā ⁊ hoiez aialiū dicim[us] eē: s̄ nō possessionē. ⁊ siqd ad mala dī ut alic[us] pp h̄ malorū est: s̄ nō h̄ malorū. s̄z qd q̄ ⁊ simplr v̄r: q̄uis ꝯtingit fortasse bonū eē aliqd malorū dupliciter.

¶ Ōndit q̄ in dicta oīone est aliq̄ mō multiplicitas. d. q̄ si forte dicta oīo multip[r] dī: q̄z nō v̄r q̄ hec oīo hoc hoz sit solū possessoria. nā dicim[us] hoiez eē aialiū: s̄z nō eē possessionē aialiū. ⁊ siqd. i. si aliqd dī ad mala ut alicui[us] sup. directiuū: sic prudētia dī ad mala: q̄z est directiua malorū. pp h̄ q̄ est malorū: q̄z hēt aliquē respectuz ad mala: ut q̄z dirigit ip̄a: s̄z nō est malorū q̄ sit de nūo malorū ul possessio malorū. q̄ h̄ eē hoz ut aliqd eē malorū. multip[r] dī: ul q̄z est de nūo malorū: ul q̄z est malorū possessio: uel q̄z hēt aliquē respectū ad mala: ut qm̄ est malorū directiuū. est q̄ h̄ hoz aliq̄ mō multiplex: s̄z nō est multiplex simplr: s̄z p̄m qd: iō subdit: qō dictū est v̄r eē dcm̄ p̄z qd ⁊ simplr. dictū est enī q̄ h̄ hoz nō est multiplex: ⁊ q̄ est multiplex: s̄z h̄ est p̄z qd ⁊ simplr. nā simplr nō est mltiplex: p̄m qd est multiplex: iō subdit q̄ ali

qd bonu esse maloz ptingit duplr.i.cotingit ee duplr sup.no simplr sed fm qd. Deinde cum dicit.

¶ At no in hac oratione: sed si quid seruus sit bonum mali magis.

¶ Adducit aliu locu a maiori ad pbandu talia no ee solueda fm multi[tes]. Intendit aut tale rone. pa[mus] pcludes q aliqs sit bonus suus mali vi magis peccare fm duplex q oro pdicta: sz iste no peccat fm dup[x]. g nec oro pdicta. ex q appet q si oro pcludes bonu ee maloz no est solueda fz duplex: mito fortius orones pcludetes co ne ee p[ter] suu nl natu tuu no sunt soluede fm duplex. duo g facit. na p[mo] ait maiore multi[tes] ee in orone pcludete q aliqs est bon[us] suus mali q in orone pdicta. 2[o] ondit h[mo] orone no peccare fz duplex: sz fz accns. 2[o] ibi [Fortasse aut.] dicit g. q i hac orone. vz bonu ee maloz: no sup. est multi[tas] simplr: sz gde si fit oro pcludes aliquem ee suu bonu mali. magis sup. vi ee mltiplex q oro pdicta: sed hec no est solueda fm multiplex. g nec illa. formet aut sic palo[mus]. iste est bonus suus: z est mali. ergo est bonus mali. Deinde cum dicit.

¶ Fortasse aut no sic. no eni si bonu z huius bonu h[us]. Silr aut neqz hoiem dicere aialiu ee di mltiplr: no eni si qnz significamus qd auferetes: hoc di multiplr. nam z dimidiu dicetes uersum: da mihi illiada significamus: utira pande dea.

¶ Ondit tale pa[mus] no peccare fm dup[x] sz fz accns. d. q fortasse h[mo] oro no sic sup. est solueda. vz fz dup[x]. sz sup. fz accns. no eni ualet si est bonu. i. si est bonus seru[us]: z est hui[us]. s. mali q sit bonu hui[us]. i. q sit bonus seru[us] mali. pot eni malus ois hre bonum suuz: sed accidit suo inquatu bonus est q sit suus mali domini.

Dubitaret forte aliqs quo h oro. iste est bonus suus mali. est magis multiplex q hec oro. bonu maloz. ul h hoz. ¶ Dom q hec multi[tes] ee hnt p ordinez. s. multiplex fm actua[li]tatem: fm potetia[li]tatem: z fm trucatione. nam multiplex actuale est magis tale q multiplex potetiale: z multiplex po[tentia]le est magis tale q multiplex fm trucatione: z q hoc hoz ul bonu maloz sunt multi[cia] fm trucatione. bonus aut suus mali est multiplex fz potetiale. io h est magis multiplex q illa. q aut mltiplex potetiale sit magis multiplex q fm trucatione: de leui pz: q qd est mltiplex potetialr aliquo mo in se est mltiplex: sed qd est mltiplex fm trucatione videt ee tale solu fm acceptione nraz: qui supplemus orationem truncatam.

Alterius aut dubitaret forte aliqs. quo bon[us] suus mali sit multiplex fm potetialitate. na q h hoz sit multiplex fm trucatione non vi hre dubiu. ¶ Doz q gtiua pstructio ddo h hoz: uel h hui[us] simp[r] z absolute loquedo est possessoria: ut pbus vz inue in lra. si aut het alia pstructione. h est ul ex supletioe: ul ex aliq spali hitudie termioz. na si termin[us] iportat hitudine actiua ul aliqua alia hitudine: tuc pp h[uius] hitudine spale gtus pstruci[tur] cu tali termino deligt pstructione fz exigetia ill[ius] termini. si g dicat istud est maloz simplr loquedo itellr q sit possessio maloz: sz si dicat. iste est opator maloz: q i h termio opator itellr qda hitudo actiua. io pp spale hac hitudine dicta constructio no erit possessoria: sz magis est calis. erit enim sēus. iste est opator maloz. i. cat z opat mala. cu g di. iste est suus bon[us] mali. ly mali ul coponet cu ly bonus ul cu ly suus. si coponat cu bon[us] erit locutio possessoria: q no denotat in bono aliq spalis hitudo: pp qua trahat dicta pstructio in aliu sensuz: sz si ly mali coponat cu ly suus: q in h termio suus iportat qda hitudo actiua dicta locutio no erit possessoria: sz pp h[uius] spale hitudine trahet in aliu sensuz. erit eni sēus. est suus mali. i. est opatiuus mali: cu in suo qda v[er]t[itu]r opatiua itelligat. cu g copo faciat mltiplicitate potetiale: dicta locutio que ex diuersa copone multiplicitate het: erit potetialr multiplex: qd declarare nolebamus.

Alterius forte dubitaret aliquis. quo h[ec] oro no est solueda fz duplex. Ad qd dixerunt qda q multiplicitas potetialis no est va multiplicitas. io talia no sunt solueda fz duplex. sed hoc est ire pter mente phi. na cu phs ex hoc uelit improbare positione dicetiu palo[mos] accntis ee soluedos fz duplex: si in talib[us] reseruaret potetialis multiplicitas: illoru opio no eet oino despicieda. ¶ Sciendu g q duplex duplr pot psiderari. vz in orone fm se: z het ee in sua causa siue ut seqt ex pmissis: z q semp soluedu est assignado cam defect[us] cu aliq oro est multiplex fm diuersum modu copōnis si illa copositio ul' illa multiplicitas pcludit per accns ex pmissis q ois obligtas abscindenda est in sua ca. talis oro magis est solueda eo q fallit p accns q eo q fallit fm duplex. sic est aut in pposito na cu dicit. iste est su[us] bonus z est mali. g est bonus suus mali. hec oro coposita bonus suus mali: lz sit aliq mo multiplex: tn q pclusa est per accns: magis est solueda: q fallit p accns q q fallit fm duplex. no g negat phs q no sit aliq mo duplex: sed vult no ee soluedā fz duplex cu sit pclusa p accns: z no ait q no sequitur si est bonu: z est h[uius]: q est bonu h[uius]. In q innuit q in pcessu: z in sillando est pncipalr ibi defect[us]: z q ille pcessus fallit p accns soluēda est p fallacia accntis.

Alterius forte dubitaret aliqs. quo h exēpla bonu maloz z bon[us] suus mali faciut ad ondēdu pa[mos] accntis no ee soluedos fm duplex. sic pdicti soluebāt. ¶ Doz q dicētes huc pa[mus] iste canis est tuus: z est nat[us]. g est nat[us] tuus: soluēdu ee fz duplex: duplr peccabāt. p[rim]o eni q hec oro. iste canis est nat[us] tu[us]: no e duplex: cu sit simplr falsa. 2[o] q dato q eet duplex cu h duplicitas pcludat p accns: z solo danda sit in sua cā magis est soluēda. eo q fallat p accns q eo q fallat fm duplex. io phs ad isinuādu istud duplex peccatu: p[rim]o ait dictu elenchu no peccare fz duplex q no est ibi aliq oro pluriu sigtiua. postea sbdit q fm accns est nat[us] tuus ee multiplex fm diuersuz modu coponedi. m q h[ec] copo pclusa est p accns: io assignādus est ibi defect[us]: no fz duplex: sz fm fallaz accntis. ut g h duo exēpla. vz bonu maloz: z bon[us] suus mali. p[ri]mu g exēplu debuit ad ondēdu pa[mus] pcludente cane ee natu tuu no esse duplex soluente fm q hec oro. canis est nat[us] tuus no est duplex. na cu hec oro. bonu malorum no sit pphe duplex cu m magis videat ee duplex q illa. Scdm vo exēplu debuit ad ondēdu dictu pa[mus] no ee soluēdu fm duplex. dato q h[ec] oro. canis est nat[us] tuus eet q h[ec] duplicitas ut dcm est: pclusa est p accns. sic g h[ec] oro. bon[us] suus mali que plus hz de duplicitate q aliq pdictaz: no est soluēda fz duplex: q duplicitas illa sillata est p accns: sic si duplex eet hec oro. canis est nat[us] tuus: no eet soluēda fm duplex: q dupl[icit]as calis per accns est pclusa. pz g q pdicta duo exēpla ostēdē per locu a maiori. q ad dem palo[mus] canis est nat[us] tu[us] na est soluendu fm duplex ut pdicti soluebant. ¶ Deide cu dicit [Silr aut neqz hoiem.] ¶ Probat qd suppo suerat. dixerat eni q h hoz z h aialiu no sunt pphe multiplices. h aut pbat talia no ee pphe multiplicia: q no hnt multiplicitate nisi fm trucatione: io ait q dicere hoiem ee aialiu non di multiplr: q neqz si qn sigmus qd. i. aliqd auferētes. i. per trucatione di hic multiplr. na z dimidiu uersuz dicētes sigmus historia troiana. ut cu dicimus. da mihi ira pande dea. sigmus da mihi illiada. i. historia troiana. si ergo multiplicitas p trucās

tionem eēt multiplicitas simplr: hec oro: irā pāde dea. esset multiplex: qđ nullus diceret. ¶ Notandū aūt q̄ de historia troiana fact⁹ fuit qdā liber metrice qui incipiebat. irā pande dea. qū ergo qs uolebat illū librū dicebat. da mihi irā pāde dea. simplr ergo h⁹ orō signat deā quā colebāt troiani pādat ⁊ manifestet irā suā sup destruētores troie. per trūcationē aūt fm acceptionē ūnā signat illū librū qui sic incipit. sicut ḡ dicta orō nō est ꝓprie multiplex: lʒ per trūcationē quādā multiplicitate videat ꝯtrahere. sic nulla oratio trūcata ꝓpe multiplex dici debet. Cap. VIII.

Os vo qui sunt in eo q̄ p̄ncipalr hic: uel quo: uel ubi: uel aliquo mō: uł ad aliqd dicunt: ⁊ nō simplr solnēdū ꝯsiderāti ꝯclōnē ad ꝯdictionē si ꝯtigit hoꝝ aliquid passa esse.

¶ Postq̄ phs docuit soluere ad palogismos accidētis. In pte ista docet soluere ad palo^mos^ fm qd ⁊ simplr. ⁊ duo facit. qꝛ p⁹ ondit in gnali quō soluēdū sit ad tales pa^mos^. 2⁰ ponit palo^mos^ sumptos fm talē fallaꝫ. ⁊ docet eos spālr soluē. ibi. Sūt aūt oēs h⁹. Circa p^m tria facit: qꝛ p⁹ ꝓponit qđ itēdit. 2⁰ assignat cām dicti. 3⁰ ꝯcludit itētū. 2^a ibi. Naꝫ ꝯria. 3⁰ ibi. Quare si h̄ quidē. Dicit ergo q̄ eos palo^mos^ qui sunt in eo q̄ silogiçant p̄ncipaliter h. i. simplr aliquid qđ nō est simplr: uel est de numero eoꝝ que dicunt quo quātum ad partē integralē. uel ubi quātū ad localē: uel ad aliquid q̄tū ad relationē. tales ḡ palo^mos^ iferētes p̄ncipalr ⁊ simplr qđ nō est simplr soluēdum est ꝯsiderāti. i. a cōsiderāte ꝯnem per respectū ad ꝯdictionē si ꝯtigat ipam ꝯdictionē eē passaꝫ aliqd hoꝝ q̄. s. in p̄missis nō fit ūū. pta simplr: ut est ꝯclusa simplr. Deide cum dicit.

¶ Nā ꝯria ⁊ opposita fm affirmationem ⁊ negationē simplr qdē ipossibile ieē eidē quo aūt utrūq̄: uel ad aliquid: uel aliquo modo: aut hoc quidem quo. illud autem simpliciter nihil prohibet.

¶ Assignat cām dicti q̄re respiciendū sit ad ꝯdictionem dicēs. q̄ ꝯria ⁊ opposita. i. ꝓuatia: ⁊ affirmationē ⁊ negationē. i. ꝯdictoria simplr ipossibile est ieē eidē. sed q̄r. fm qd: uel ad aliqd: uel aliquo mō. i. fm aliquaꝫ determinationē: utrūq̄. s. oppositoꝝ sup. ꝯtingit inesse: ⁊ sicut utrūq̄ oppositoꝝ ꝯtingit inesse eidē fm qd. sic ēt nihil ꝓhibet hoc qdē oppositoꝝ inesse quo. i. fm qd. illud aūt inesse simplr utrūq̄ tn̄ oppositoꝝ inesse eidem simplr est impossibile. via ergo ad soluēdū est respicere utrum opposita in ꝯclusione accipiant simplr: que simpliciter inesse non possunt. Deinde cum dicit.

¶ Quare si hoc quidē simplr: illud autem quo nondū elenchus. hoc aūt ꝯsiderandum in ꝯclōne ad ꝯdictionem.

¶ Cōcludit intētūꝫ dicēs. q̄ si hoc qdē oppositoꝝ dicat simplr. illud aūt dicat quo uł sup. si utrūq̄ oppositoꝝ dicat quo. i. fm qd nōdū est elenchus. i. nō est ibi uera redargutio. ḡ h. i. h⁹ defectū ꝯsiderādū est in ꝯne p̄ respectū ad ꝯdictionē. videndo utrū ꝯcludant opposita simplr que in p̄missis oportuit sumere nō simplr.

Dubitaret forte aliqs. utrū eā cōmittit hec fallā si sumunt opposita in p̄missis oporteat ea sumere nō simplr. ¶ Dōm q̄ sic: qꝛ si in p̄missis sumerent opposita simplr aliqua p̄missaruꝫ eēt falsa: q̄re magis eēt ibi peccatū in mā q̄ in forma. quotiēscūq̄ ḡ per hanc fallam ꝯcludunt opposita simplr in p̄missis non sunt accepta oppositio simplr. via ḡ ad soluēdū h⁹ palo^mos^ est ꝯsiderare ꝯnē in cōparatione ad oppōneꝫ ut sequit ex p̄missis ubi fuit accepta oppositio non simpliciter. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aūt huiusmodi oēs orōnes h̄ hn̄tes: ergo cōtingit qđ nō est esse. fit aūt qd qđ non est. similiter aūt ⁊ qđ est nō erit. nō enim erit eorum que sunt.

¶ Ponit palo^mos^ peccantes fm hanc fallam: ⁊ qꝛ mentionē fecerat de triplici oppōne. s. de cōtrariis: de ꝓuatiua ⁊ ꝯdictoria. ideo ita facit: fm q̄ triplex oppō cōcludi pōt per hanc fallam. p⁹ enī ponit palo^mos^ cōcludētes opposita ꝯdictoria. 2⁰ ꝯcludētes opposita ꝯtrarie. 3⁰ ꝓuatiue. 2^a ibi. Ergo q̄ nō vult sapiēs. 3^a ibi. Ergo iustum est iniusto. Circa primū duo facit. naꝫ hec fallacia dupliciter pōt fieri. p̄mo cum ipsa determinatio est inepta sicut periuriū inepte adiungit ad bene iurare. uel si additio sit bene diminuēs sicut opinabile videt diminuere de rōne entis. uel si sit quocūq̄ alio mō additio icōpetēs. 2⁰ hēt fieri talis falla. qn̄ ipa additio nō est incōpetēs: sꝫ nō addit cōpetēti mō ut q̄ additū fm prē: uł fm aliquē respectū vꝫ quē modū nō simplr denoiat. duo ergo facit: qꝛ p̄mo ponit palogismos cōcludentes ꝯdictoria: eo q̄ ipsa additio nō est cōpetēs. 2⁰ pōit h⁹ palo^mos^ ꝯcludētes ꝯdictoria eo q̄ additi nō sectpit cōpetenti mō. 2^a ibi. Silr aūt ⁊ in ad aliqd. Circa p^m duo facit: qꝛ p⁹ ponit dictos palo^mos^. 2⁰ sup addit quēdā paralogismū q̄ videt spālem quādā difficultatem hēre ibi. Similis aūt orō. Circa p̄mū duo facit. qꝛ p̄mo ponit h⁹ palogismos. 2⁰ docet eos soluere ibi. Aut nō est ⁊ esse. P̄ma in duas: qꝛ p̄mo ponit palogismos ꝯcludentes ꝯdictoria q̄tū ad esse. 2⁰ cōcludentes ꝯdictoria q̄tū ad agere ibi. Nō ergo cōtingit eundē. Dicit ergo q̄ oēs h⁹ orōnes que dicent sunt hn̄tes h. i. h⁹ defectū: qꝛ peccāt fm qd ⁊ simplr: ⁊ ponit duos palogismos: quoꝝ vnus est. Ergo cōtingit qđ nō est eē. qꝛ qđ nō est simplr est qd. i. fm qd: ut puta opinabile: hec est mior. formet sic. qđ est opinabile est qđ nō est opinabile. ergo qđ nō est: est. silr aūt per 2^m palo^mus^ ondet: qꝛ qđ est nō erit. hec est ꝯ. nā qd eoruꝫ que sunt utputa asinus. hec est minor. formet autē sic. qđ nō est asinus nō est: sed aliqd qđ est nō est asinus ergo aliquid qđ est non est. Deinde cum dicit.

¶ Ergo cōtingit eundem simul bene iurare ⁊ periurare: ergo possibile est eundem simul eidem suadere ⁊ dissuadere.

¶ Ponit pa^mos^ ꝯcludētes ꝯdictoria q̄tū ad agē. quoꝝ p̄mus est q̄ cōtingit eundem bene iurare ⁊ periurare. ponat aūt talis casus q̄ aliqs iuret se ꝑiuraturū: quo facto obseruet iuramentū ⁊ cōmittat ꝑiuriū. hoc posito formet palo^mus^ sic. quicūq̄ adimplet iuramētū bn̄ iurat: sed iste ꝑiurādo adimplet iuramentū. ḡ ꝑiurādo bene iurat: sed ꝑiurādo non bn̄ iurat. ḡ simul bn̄ iurat ⁊ nō bn̄ iurat. Ponit aūt 2^m palo^mus^ cū dicit. ḡ possibile est eundē simul eidē suadere ⁊ dissuadē. ponat enī q̄ aliqs suadeat alicui dissuasionē mali. hoc posito formet sic hic palogismus. qui suadet dissuasionē suadet ⁊ dissuadet: uel suadet ⁊ nō suadet. sed hic suadet dissuasionē. ergo suadet ⁊ nō suadet. Deinde cū dicit.

¶ Aut nō ⁊ eē qd: ⁊ eē idē. qđ aūt nō est nō si est quid: ⁊ est simpliciter.

¶ Soluit ⁊ duo facit: qꝛ p̄mo soluit ad palogismos ꝯcludentes opposita q̄tū ad eē. 2⁰ ꝯcludētes q̄tūꝫ ad agē. 2^a ibi. Neq̄ si bene. Dicit ergo q̄ eē qd ⁊ esse nō est idē. qđ ergo nō est nō sequit si est qd: ut si est opinabile qđ est simplr ⁊ supplendū est q̄ sic nō seqt qđ est qd ut qđ est opinabile q̄ sit simplr. ita nō sequit q̄ non est

gd ut q nõ est asinus q nõ sit simplr. Deinde cũ dicit.

¶ Neq si bene iurat: hoc aũt non hoc necesse est et bene iurare. nã qui iurat se piuraturũ: aut fm periurans: fm hoc solum bene aut iurat non. Neq qui dissuadet suadet: sed quid suadet.

¶ Soluit ad palomos ɔcludẽtes opposita q̃tũ ad agere dicens. q neq si hic. i. si piurans bñ iurat fm hoc. i. bñ iurat in quãtũ obseruat iuramentũ pmũ: sequif ipz bñ iurare simplr. nã qui iurat se piuraturuz bñ iurat fm solũ. i. fm hoc solũ in quãtũ nõ obseruat pmũ iuramẽtũ nõ aũt bñ iurat sup. simplr. sic etiã soluendũ est ad aliũ palomus: q neq qui dissuadet suadet simplr: sz suadet gd. i. suadet fm quid. nam suadere dissuasionem mali non est suadere simpliciter: sed dissuadere.

Dubitaret forte aliqs. si aliqs se iuraret piuratũ utrũ deberet adiplere qd iurauit cõmittẽdo piuriũ uel nõ. v: eni q qcqd agat piuret. nã si nõ cõmittit piuriũ piurat fm pmũ iuramẽtũ: qr iurauit se piuraturuz. si vo cõmittit piurium piurat quãtũ ad 2m iuramẽtuz: qr male iurat. ¶ Dõm q hec qõ altior ẽ sciaz postulat. sz ut ad ppositũ spectat: dicẽ possumus sapiẽtũ ee sniam: in male pmissis rescidere fidẽ. in turpi uoto mutare decretũ. qui g iurat se piuraturũ nõ debet obsuare qd iurauit: uel qd pmisit. male ergo agit cũ hoc iurat: et peius agit cuz piurat ut iuramẽtũ adipleat. piurãs ergo qd iurauit se piuraturum simplr male iurat: tñ forte bñ iurat fm gd: in quãtũ vi obsuare qd pus iurauit. Deinde cum dicit.

¶ Silis aũt oro: et de eo qd est mẽtiri eũdẽ simul et uerũ eẽ. Sed qr nõ est facile inspicere utro mõ qs assignet simpliciter uerũ eẽ uel mẽtiri difficile videf.

¶ Subdit quẽdã pamus qui videf spãlẽ hre difficultatẽ. et duo facit: qr pº ponit hmõi pamus. 2º docet soluẽ ad ipz ibi. Prohibet aũt eũdẽ nihil. Dicit g q silis oro est de eo qd est eũdẽ mẽtiri et uerũ eẽ: qd ptigit ipz dicere: et addit q nõ est facile ispicẽ utro mõ quis assignet ibi simplr: ut utrũ dicamus talẽ esse uerũ. i. vitatẽ simplr: ul mẽtiri simplr: et qr nõ est facile hoc vidẽ difficile vr tñ dẽ ad talia. ponaf g talis casus. q aliqs dicat se dicturũ falsuz: et postea dicat falsuz: utputa: si qs diceret. ego dico falsuz. asinus uolat. querif ergo utrũ sic loquens dicat uerũ uel falsum. formef aũt sic pamo. qtũq dicit ut est dicit uez: sed q dicit falsuz dicẽdo se dicẽ falsũ dicit ut est. g dicit uez. sz positũ est q dicat falsuz. g dicit uerũ et falsuz: uel dicit uerũ et nõ uerũ. Deide cũ dicit.

¶ Prohibet aũt eũdẽ nihil simplr gdẽ eẽ mẽdacẽ: quo aũt uerũ uel aliquo: et esse uerũ aliquo: uerum aũt non.

¶ Soluit. d. q nihil phibet eũdẽ esse gdẽ mẽdacẽ simpr: uerũ aũt quo. i. fm gd. uel nihil phibet aliquẽ eẽ uerũ aliquo. i. aliq mõ. uerũ aũt nõ simplr. q. d. q sic loquẽs simplr est mendax: sz fm quid sit uerax.

Dubitaret forte aliqs. cũ aliqs dicat falsuz dõ se dicẽ falsuz sit mendax simplr. uerax aũt fm gd. ¶ Dõm q oro duplr põt ɔsiderari. pº ut est illud qd loqmur: et sic oro est uera ul falsa q̃si formalr. 2º põt ɔsiderari oro ut est illud de quo loqmur: et sic vitas uel falsitas in orone sunt q̃si malr tm. qui ergo dicit asinus uolat: hec oro accepta formalr et ut est figtiua simplr est falsa. accepta vo malr et ut est illud de quo loqmur aliquo mõ põt dici uera. nã de hac orone. asinus uolat. põt aliqd uere enũciari. uere enĩz dicif q est falsa. cuz ergo hẽ aliqd malr sit hẽ fm gd. hẽre vo formalr sit hẽ simplr. dicẽs se dicere falsum si postea falsum dicat simplr mentif. fm gd aũt dicit uerũ. et qr difficile est vidẽ quõ ibi est vitas malr: et quõ formalr. idõ ut dicebaf h palogismº videf supaddẽ spãlez difficultatẽ. Deinde cũ dicit.

¶ Silr aũt et in ad aliqd: et ubi: et qñ oẽs huiusmodi orones fm hoc accidunt.

¶ Ponit palomos ɔcludentes ɔdictoria q̃tũ ad additionez incõpetẽter additã: et duo facit. qr pº ppoñit qd itẽdit. 2º exeqf de itẽto ibi. Ergo sanitas et diuitie. ɔtinuef sic. sicut cõmittif falla fm gd qñ additio est incõpetẽs. silr aũt cõmittif talis falla qñ fit talis additio icõpetẽt mõ: ut qñ fit in ad aliqd ut fm respectuz: uel ubi. i. fm locũ: et qñ. i. fm tps. nã oẽs hõi orones accidũt fm h: qr peccare pñt per hõi fallaz. Deide cũ dicit.

¶ Ergo sanitas ul diuitie bonũ: h insipiẽti et nõ recte utẽti nõ bonũ: bonũ g et nõ bonũ.

¶ Exeqf de itẽto ponẽdo hõi pamos. et duo facit: qr pº ponit mãz taliũ pamor. 2º docet eos soluẽ ibi. Aut nihil phibet. circa pm duo facit: qr pº et sepati et p se ponit pamus fm ad aliqd. 2º silr et ɔiũctiz ponit pamos fm qñ et fm ubi. 2º ibi. Ergo sanũ eẽ. Dicit g q sanitas et diuitie sunt bonũ: sz isipiẽti et nõ recte utẽti nõ sũt bonũ totũ h accipiẽdũ est p miori. g idẽ est bonũ et non bonũ. hec est ɔ. Forẽf aũt sic pamus. que nõ sũt bonũ isipiẽti et nõ recte utẽti nõ sũt bonũ: sz sanitas et diuitie que sũt in se bonũ et nõ sũt bonũ isipiẽti et nõ recte utẽti. g sanitas et diuitie. que sũt gd bonũ nõ sũt bonũ. Q. e. d.

¶ Ergo sanũ eẽ ul posse i ciuitate bonũ: h ẽ qñ nõ melius. idẽ g eidẽ bonũ et nõ bonuz.

¶ Ponit silr pamos q̃tũ ad locũ et tps. d. q sanitas et posse in ciuitate sunt bonũ: sed est qñ. i. aliqñ q sanitas nõ est gd melius. sic ẽt est qñ in aliqua ciuitate q posse ibi Nõ est bonũ. pñt aũt ex hoc formari duo pamus. unus quãtũ ad tps sic. qd nõ est bonũ aliqñ nõ est bonũ: sed sanitas que est qddã bonũ non est bonũ. alius aũt pamus põt sic formari q̃tũ ad ubi: qd nõ est bonũ alicubi nõ est bonũ: sed posse in ciuitate qd est qddã bonũ nõ est bonũ alicubi. ergo posse in ciuitate qd est qddã bonuz non est bonum. Deinde cum dicit.

¶ Aut nihil phibet qd simplr est bonum huic nõ eẽ bonũ: aut hoc huic gdẽ bonũ: sed non nunc: uel non in hoc bonum.

¶ Soluit ad oẽs dictos tres palomos. d. q nihil phibet aliqd qd est bonũ simplr nõ eẽ bonũ huic. i. isipiẽti uel nõ recte utenti q̃tũ ad pamus sumptũ penes ad aliqd: aut si est bonũ huic nõ est bonũ nũc q̃tũ ad pamus sumptũ penes qñ siue penes tps. uel nõ est bonũ in hoc loco q̃tũ ad palogismũ sumptũ penes ubi.

Ergo qd nõ ualet sapiẽs est malũ: e mittere aũt nõ vult bonũ: malum ergo bonũ. Nõ eni idẽ dicere malum esse bonum et amittere bonum.

¶ Postq̃ phs posuit palomos hus falle ɔcludentes opposita ɔdictorie. In pte ista ponit hõi pamos ɔcludẽtes opposita ɔrie. et tria facit fm q tres tales pamos ponit 2us ibi. Silr aũt et que de fure. 3us ibi. Et egritudo est malũ. pmus palomus talis est qd nõ vult sapiẽs est malum: sapiẽs nõ vult amittẽ bonũ. g malũ est bonũ. formef sic palomus. sapiẽs nõ vult bonũ amittẽ. g nõ vult bonũ: sed qd nõ vult sapiẽs est malũ. g bonũ est malũ. soluit dicẽs q nõ est idẽ dicere malũ eẽ bonũ: et malũ eẽ amittere bonũ. nolle eni amittere bonũ nõ est nolle

bonū simplr: sȝ est nolle bonū sȝ qd: ꝛ qꝛ amittē bonū est bonū ſm qd: ꝛ est malū simplr nō valet ſi amittere bonum est malum ꝙ bonum ſit malum.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ vꝫ h nullā eē fallaciā. nullā eni vꝫ hic appentiā. dicēdo nō vult amittē bonū. ḡ nō vult bonū. ℂ Dōz ꝙ qcūqꝫ vult aliqd totū vꝫ uelle quālibet illarū ptiū: ut qui vult amittē malū: qꝛ vult h totū amittē maluȝ: vꝫ uelle tā malū ꝙ amittē. ſilr etiā qui non vult amittere bonū: qꝛ nō vult hoc totū. vȝ amittere bonū vꝫ ꝙ nec uelit bonū nec uelit amittere. sufficiēs ergo est ibi appatētia: qꝛ totū sufficiēter videt̄ iferre suas ptes.

Alterius forte dubitaret aliqs: qꝛ videt̄ ꝙ ſit ſibi bonū argumētū: qꝛ ſi totū sufficienter ifert ptes suas videt̄ ualere ꝙ qui vult totuȝ ꝙ uelit quālibet illarū ptiū: ut ſi uīt hoc totū malū amittere: pōt iferri ꝙ uelit malū: ꝛ ꝙ uelit amittere: ꝛ ſi nō vult bonū amittere sequit̄ ꝙ nō vult bonū. ℂ Dōz ꝙ totū ifert suas ptes: ſi vna ps nō diminuit de rōne alterius. videmus eni ꝙ qꝛ mortuū diminuit de rōne hoīs nō ualet ꝙ hō mortuus ſit hō: ſic ē qꝛ amittē diminuit de rōne boni: nō ualet ꝙ amittē bonū ſit bonū. nam ponē amiſſionē boni est tollē rōnē boni: ſic ponē hoīeȝ mortuū est tollē rōnē hoīs. ℂ Propter formā aūt argumēti sciēdū ꝙ uolēs totū vult quālibet ptē nō in ſe sed ut hēt ordinē ad totū. qui ḡ non vult bonū amittē nō seqt̄ ꝙ nō uelit bonū ſm ſe acceptuȝ. sed ꝙ nō uelit bonū ut ſtat sub amiſſione: ꝛ qꝛ uelle aliqd ut hēt ordinē ad aliud est uelle illud mālr ꝛ ſm qd: qꝛ ptes ſūt mā totiꝰ: uolēs amittē bonū: nō sequit̄ ꝙ nolit bonuȝ formālr ꝛ ſm ſe: sed forte sequit̄ ꝙ nolit ipȝ māliter: ꝛ ut haber eſſe ſm quid. Deinde cum dicit.

ℂ Silr aūt ꝛ que de fure est ōſo. nō eniȝ ſi malū est fur ꝛ sumē est malū: nō ḡ maluȝ vult: ſȝ bonū. nā sumere bonū est bonuȝ.

ℂ Ponit 2m pamus. d. ꝙ ſilis est ōſo que est de fure. non eni ſi malū est fur. i. qd vult fur sequit̄ ꝙ sumere bonū est malū. qꝛ fur vult sumere bonū. formet̄ aūt ſic pamꝰ qd vult fur est malū: sed fur vult sumere bonū. ergo sumere bonū est malū. Soluit ꝙ fur nō vult malū ſȝ bonum. nam sumere bonum bonum est.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ nō videt̄ verum ꝙ fur nō uelit malū sed bonū. nā cū fur uoluntate ſit malus nō est uerū ꝙ uelit bonū: ſȝ malum. ℂ Dōm ꝙ fur vult bonū mālr: qꝛ vult rē bonā. sumere eni bonū est res bona. vult tñ formālr malū: qꝛ vult hꝰ bonū malo mō sumere. ergo bonū simplr ꝛ in ſe bonū est: ſȝ ut est uolitū a fure est malū. peccat ergo palomꝰ ſm qd ſi ꝯcludat sumere bonū eē malū simplr: qꝛ est malū ut est uolitū a fure. res ḡ que est uolita a fure est bona: sed ut est uolita a fure nō est bona. vō forte pbs ꝯcedit ꝙ fur vult bonū: nō tñ ꝯcedit ut vult illud qd ſit bonū. ℂ Notādū ergo ꝙ res que uolita est a fure dupl'r pōt ꝯſiderari: uel in ſe: uel ut ſtat sub hac itētione inquantū est a fure uolita. In ſe aūt accepta hꝰ res bona est simplr: lȝ forte ſit mala ſm qd ut inquātū fur mala itētione uersat̄ circa ipaȝ. sed ſi ꝯſideret̄ uolitū a fure sb rōne qua uolitū simplr ꝛ formālr malū est. pōt aūt eē bonū mālr inqꝫtū tale uolitū uersat̄ circa rē bonā: ꝛ qꝛ res ipa bona est. uoluntas furis mala est: ſi ex bonitate rei: arguimꝰ bonitatē uolūtatis dicēdo. vult fur aurū: aurū est bonū. ḡ vult bonū. facimꝰ fallaȝ ſm qd. ſic ēt ſi ex malitia uolūtatis arguimꝰ malitiā rei dicēdo. fur vult malū: ꝛ vult aurū. ḡ aurū est malū. peccaremus etiam per ſm qd. Deinde cum dicit.

ℂ Egritudo malū ē: ſȝ ñ amittē egritudiēȝ.

ℂ Ponit 3m palomus qui ſic formet̄. uolēs bonū uīt egritudinē amittē: sed qui vult egritudinē amittē uīt egritudinē. ḡ uolēs bonū vult egritudinē: sed egritudo est malū. ḡ uolēs bonū vult malū. pbȝ aūt psupponit hūc palomus eē falsum: ad quē soluit ꝙ egritudo est malū: sed amittē egritudinē nō est malū. cū ḡ dicit̄ ꝙ qui uīt egritudinē amittere vult egritudinē. ꝛ malu nō est uerū simplr sed ſm qd: qꝛ amittere egritudinē simplr nō est malū ſȝ bonū. ℂ Notādū aūt oēs hos palomos tres ꝯcludere per opposita ꝯrie accipiēdo ꝯtraria large ſȝ ꝙ malum ꝛ bonum ſunt contraria.

Posset autem dubitari quō h palomꝰ de amiſſione egritudinis hēt apparētiā: ꝛ quō ſit ibi falla ſȝ qd. sed ſi ꝯſiderent̄ que dicta ſunt in palomo de amiſſione boni que hic queruntur non hñt dubium. Deinde cum dicit.

ℂ Ergo iustū iniusto: ꝛ qd iniuste. eo ꝙ iniusta magis eligēdū. ſȝ mori iniuste magis eligendum ꝙ iuste oportet ergo.

ℂ Ponit palomos ꝯcludentes opposita puatiue. ꝛ duo facit. qꝛ pmo ponit hꝰ palomos. 2o soluit eos ibi [Nō eni ſi pati.] Circa pm tria facit. ſm ꝙ tres pamos ponit 2o ibi [Ergo est iustū.] 3o ibi [Et utꝝ oporteat.] Dicit ḡ ꝙ iustuȝ est iniusto: ꝛ qd ſit iuste eo qd ſit iniuste magis est eligēdū. hec est maioꝛ: ſȝ mori iniuste est magis eligēdū ꝙ mori iuste. hec est minoꝛ. format̄ ſic palomꝰ. res iusta est magis eligēda ꝙ iniusta: sed mors iniusta est magis eligēda ꝙ iusta. ḡ res magis est eligēda iniusta: ꝛ res magis eligēda est iusta. Deinde cum dicit.

ℂ Iustū est sua hēre quēqꝫ. Que aūt aliqs iudicat ſm opionēȝ suā: ꝛ ſi ſit falsus rata sunt ex lege: idem ergo iustum ꝛ iniustuȝ.

ℂ Ponit 2m pamus. d. ꝙ iustū est sua hēre quēqꝫ: uel vnūquēqꝫ. que aūt aliqs iudex iudicat ſm opionē suā. i. ſȝ opionē legis: ꝛ ſi ſit iudex ille falsus in iudicando: sua sunt singula ex lege. ex h dz accipi mioꝛ. ḡ idē est iustuȝ ꝛ nō iustū: uel idē est iustū ꝛ iniustū. hec est ꝯ. foret̄ aūt ſic pamꝰ. hēre sua semp est iustū: sed hēre sua ſȝ legē aliqñ est iniustū ut cū iudex falsum iudicat. ergo habere sua est iustum ꝛ iniustum. Deinde cum dicit.

ℂ Et utrū oporteat iudicare eum qui iusta dicit: uel qui iniusta. At vō euȝ qui iniuriā passus est: iustū est ꝛ sufficiēter dicere que passus est. Ea aūt erāt iniusta.

ℂ Ponit 3m palomus. d. ꝙ utꝝ oporteat iudicare eū qui dicit iusta: uel qui dicit iniusta. hec est maioꝛ palom. vȝ ꝙ opȝ iudicare. i. ꝯdēnare dicentē iniusta. at vō eū qui iniuriā passus est iustū est dicere sufficiēter ea que passus est: sed ea erant iniusta: qꝛ iniuria iniustitia quedā est. iuste ḡ pōt qs iniusta dicere ſi ſit iniusta passus. formet̄ aūt ſic pamꝰ: iniusta dicente iustū est ꝯdēnare. sed iustū hoīem iniuriā passum ꝯuenit eē iniusta. dicentē ergo iustū hoīeȝ iustū est ꝯdēnare: ſȝ ꝯdēnare iustuȝ est iniustū. ḡ ideȝ est iustū ꝛ iniustū. Deinde cum dicit.

ℂ Nō eni ſi pati aliqd iniuste eligēdū: ſȝ qd nō iuste eligēdū magis ꝙ qd iuste: hic aūt nihil ꝓhibet iuste ꝙ iniuste.

ℂ Soluit ꝛ tria facit: qꝛ pꝰ soluit ad pm pamus. 2o ad 2m. 3o ad 3m. 2a ibi [Et hēre sua.] 3a ibi [Silr aūt.] Dicit ḡ ꝙ nō sequit̄ ſi eligēdū est aliqd iniuste pati: ꝙ hoc. i. ꝑ hoc magis ſit eligēduȝ simplr iniuste. i. ꝙ ſit iniuste ꝙ qd iuste: sed simplr quidē eligendū est quid iuste: sed h. i. ſm hoc. uel ſm quid nihil ꝓhibet magis eligēduȝ eē qd ſit iniuste ꝙ qd ſit iuste. cum ergo arguebat̄. eligēdū est mori iniuste. ergo eligēdū est qd ſit iniuste: ꝓcedebat̄

a ꝼm qd ad ſimplr. nõ enim ualet. ſi eligẽdũ eſt iniuſte mori: ꝙ ſit eligẽdũ iniuſtũ ſimplr.

Dubitaret forte aliqs. que ſit cã ꝙ eligẽ mori iniuſte eſt eligere iniuſtũ ꝼm qd ⁊ nõ ſimplr. ¶ Dõz ꝙ vnũqdqꝫ eſt tale ſimplr: qñ adeptũ eſt formã talis. nõ eſt eni ſimplr ignis niſi qd adeptum eſt formã ignis: ſed ꝼm qd eſt tale qd ſolũ eſt mãliter tale. cũ ergo qs morit iniuſte in eo nõ eſt iniuſticia formalr: qꝛ illã iniuſticiã ipe nõ exercet: ſed mãlr ⁊ paſſiue eſt in eo iniuſticia inqꝫtũ eſt mã circa quã tyrãnus iniuſtus ſuã iniuſticiam exercet. occidẽs ḡ iniuſte ſimplr iniuſtus eſt: ſed qui morit iniuſte non eſt ſimplr iniuſtus: ſed ſolũ eſt mã circa quã iniuſticia exercet. eligere ergo agẽ iniuſta eſt eligẽ ut ſit iniuſtus ſimplr: ſed eligere pati iniuſta eſt eligere ut ſit iniuſtus ꝼm quid. ſimplr ergo ſunt eligenda iuſta. ſed nihil ꝓhibet ꝼꝫ qd eligendũ eẽ iniuſtũ. Deinde cum dicit.

¶ Et hẽre ſua iuſtũ: aliena aũt nõ iuſtum. Iudiciũ vero hoc iuſtũ eẽ nihil ꝓhibet ut ſi ſit ꝼm opionẽ iudicãtis: nõ enim ſi iuſtum hoc: uel ſic ⁊ ſimplr iuſtum.

¶ Soluit ad 2m palomus. d. ꝙ hẽre ſua eſt iuſtũ: hẽre aũt aliena nõ eſt iuſtũ ſimplr. ſꝫ nihil ꝓhibet h. ſ. hẽre nõ ſua eẽ iuſtũ iudictũ. i. ꝑ iudiciũ iudicãtis: qꝛ ſi ſit ꝼꝫ opionẽ iudicãtis erit ibi iuſticia qꝫtũ ad h: ſꝫ nõ erit ibi iuſticia ſimpr. nõ eni ſi iuſtũ eſt h. i. ꝼꝫ h: ut ꝼꝫ iudiciũ iudicãtis ul' ſi ẽ iuſtũ ſic. i. ꝼꝫ legẽ: nõ ꝓpꝫ h ſeqt ꝙ ſit iuſtũ ſimpr. Cũ ḡ d: h eſt iuſtũ ꝼꝫ iudiciũ iudicãtis: ul' ꝼꝫ legẽ. ḡ eſt iuſtũ: peccat ꝑ fallaꝫ ꝼm qd ⁊ ſimplr. Deide cũ dicit.

¶ Silr ãt ⁊ q̃ iniuſta ſt nihil ꝓhibet ea dicẽ iuſta eſſe. nõ eni ſi dĩe iuſtũ necẽ ẽ iuſta eẽ.

¶ Soluit ad 3m pamus. ⁊ duo facit: qꝛ pͦ ponit hꝰ ſolonẽ 2ͦ qd dixerat manifeſtat ꝑ ſile ibi [Sic nec ſi.] dicit ḡ ꝙ ſilr ſoluẽdũ eſt ad 3m pamus. qꝛ que iniuſta ſunt nihil ꝓhibet iuſtũ eẽ ea dicẽ. nã nõ ſi eſt iuſtũ aliq̃ dicẽ necẽ eſt illa iuſta eẽ. põt eni iuſte dici qd eſt iniuſtũ. cuꝫ ergo arguit. qui dicit iniuſta eſt iniuſtus: ⁊ eſt ꝯdẽnãdus. eſt ibi falla ꝼm qd. nam in dicẽdo iniuſta nõ eſt iniuſticia ſimplr: ſed ſolũ eſt iniuſticia ꝼm qd ⁊ mãliter inqꝫtum eſt ſmo de rebus iniuſtis. Deinde cum dicit.

¶ Sic nec ſi utilia ãt ẽ dicẽ utilia. ſilr ⁊ iniuſtis: q̃re nõ ſi q̃ dĩr iniuſta q dicit iniuſta vicit: dĩc eni q̃ dicẽ ẽ iuſtũ. Silr ãt pati iuſta.

¶ Manifeſtat qd dixerat ꝑ ſile. d. ꝙ ſic nõ ualet ſi eſt utile iutilia dicẽ. ḡ utilia ſũt que dĩr. qꝛ utile eſt aliqñ dicẽ iutilia ut cognita corrigant. ul' meliꝰ caueant. ſilr ſe hꝫ ⁊ i iuſtis. qꝛ nõ opꝫ ſi iuſtũ eſt dicẽ. ḡ iuſta ſũt q̃ dĩr. nã iuſte pñt dici iniuſta ut corrigant ul' caueant. iõ ſibdit ꝙ nõ ſeqt. ſi que dĩr ſunt iniuſta q dĩc illa vicit. i. obtinet iniuſta ſiue iniuſticiã. dicẽs eni iniuſta nõ opꝫ ꝙ obtineat iniuſticiã: ul' ꝙ ſit iniuſtus: qꝛ lꝫ dicat ea q̃ nõ ſũt iuſta facẽ: dĩc tñ ea q̃ ſũt iuſta dicẽ. ſilr ãt ſe hꝫ ⁊ iniuſta pati. nã ſi qs põt dicẽ iniuſta abſqꝫ eo ꝙ ſit iniuſtus: ſic põt iniuſta pati: nõ tñ iniuſtus erit. Cap. IX

His aũt que ꝼꝫ diffõnẽ ſiũt elẽchi: b queadmoduꝫ ſcriptũ eſt ipſis obuiare ꝯſiderãtes ꝯctonez ad ꝯdictionẽ: ut ſit idẽ ⁊ ꝼꝫ idẽ: ⁊ ſilr ⁊ i eodẽ tpe.

¶ In pte iſta phs docet ſoluẽ ad palomos peccantes ꝼm ignorãtiã elenchi. ⁊ duo facit: qꝛ pͥmo docet ſoluẽ ad hꝰ palomos in gñali. 2ͦ exemplificat de hꝰ palomis ibi [Sunt aũt oĩa.] Circa pͥmũ duo facit: qꝛ pͥmo docet ſoluẽ ad hꝰ palomos cũ ꝯcluſio nõ pꝰus in pͥncipio interrogat. 2ͦ docet mdẽ ad tales palomos: cũ pꝰus in pͥncipio interrogat: q̃ ꝯcludat ibi [Si vero in pͥncipio.] Dicit ergo ꝙ obuiandũ eſt his palomis qui ſunt ꝼm diffõnem elenchi. i. ꝼꝫ ignorantiã elenchi. queadmodũ ſcriptuꝫ eſt pꝰus cũ tractauimus de falla ꝼm qd. nã ſi in dicta falla obuiabamus cõparãdo ꝯctonẽ ad ꝯdictionez ſic in hac obuiare opꝫ ꝯſiderantes ꝯnẽ per reſpectũ ad ꝯdictionẽ. debemꝰ eni cõparare ꝯnẽ ad ꝯdictionez: ut ſeqt ex pͥmiſſis. utrũ idẽ ibi negeẗ ⁊ affirmet ꝼm idem ad idem. ſilr ⁊ in eodẽ tpe. Deinde cum dicit.

¶ Si vero in pͥncipio iterroget nõ fatẽduꝫ: qm ipoſe eẽ ideꝫ duplũ ⁊ nõ duplũ. Sed dõm nõ ſic aũt ut erat redarguẽ ꝯceſſuꝫ.

¶ Docet reſidere ad hꝰ pamos: qñ ꝯ pꝰus iterrogat q̃ ꝯcludat. d. ꝙ ſi opponẽs in pͥnͦ anteqꝫ faciat pamus iterroget utꝝ idẽ ſit duplũ ⁊ nõ duplũ nõ eſt fatẽduꝫ. i. nõ eſt ꝯcedẽdũ ꝙ ipoſe ſit idẽ eẽ duplũ ⁊ nõ duplũ. ſꝫ dõz eſt ꝙ nõ eſt poſe ſic eẽ aliqd duplũ ⁊ nõ duplũ: ut ꝯceſſuꝫ erat redarguẽ. i. ut ꝯcedit eẽ redargutionẽ: uel ꝯdictionẽ. nã duplũ ⁊ nõ duplũ ut uerã ꝯdictionẽ important eidem ineſſe non poſſunt.

Dubitaret forte aliqs. utrũ idẽ poſſit eſſe duplũ ⁊ nõ duplũ. ¶ Dõz ꝙ duplũ relonẽ iportat: cuiꝰ fundamẽtũ ẽ q̃ntitas. ſic ſile relonẽ iportat cuiꝰ fundamentũ eſt q̃litas. ſic ergo ad h ꝙ aliqd ſit ſile nõ opꝫ ꝙ ſit tale ꝼm oẽm q̃litatez. ſic ad h ꝙ aliqd ſit duplũ nõ opꝫ ꝙ ſit tale ꝼm oẽm dimẽſionem: nec ꝼm oẽm quãtitatẽ. ſic ergo idẽ põt eẽ ſile ꝼm vnam qualitatẽ ⁊ nõ ſile ꝼm aliã: ⁊ ſic idẽ põt eẽ magnum reſpectu vniꝰ: ⁊ nõ magnũ reſpectu alteriꝰ. ita idem põt eẽ duplũ ꝼꝫ vnã dimẽſionẽ ut ꝼm lõgitudinẽ: ⁊ nõ duplũ ꝼm aliã: ut ꝼm latitudinẽ: ergo idem erit dupluꝫ ⁊ nõ duplũ: ſed nõ erit duplũ ⁊ nõ duplũ ꝼm ꝙ talia importãt uerã ꝯdictionẽ: qꝛ duplum ꝼm longitudinem nõ ꝯtradicit nõ duplo ꝼm latitudinem.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrũ abſqꝫ additione ꝯcedendũ ſit idẽ eẽ dupluꝫ ⁊ nõ duplũ. videt ꝙ nõ. qꝛ abſqꝫ additiõe nõ ꝯcedimꝰ idẽ eẽ albũ ⁊ nõ albũ: ſed cuꝫ additione ꝯcedimus: qꝛ nõ eſt incõueniẽs aliqd eẽ albũ ꝼm vnã ptẽ: ⁊ nõ albũ ꝼm aliã. ¶ Pꝫ. qd ſine additamẽto dicit ſimplr dicit: ⁊ qd eſt ſimplr tale videt pfecte eẽ tale: cũ ergo dupluꝫ ꝼm ſolã longitudinẽ nõ ſit pfecte duplũ: nõ videt ꝙ ſi ens ſit duplũ ſimplr ⁊ abſqꝫ additione debeat dici duplũ. ¶ Dõm ꝙ nõ eſt ſile de formis abſolutis ⁊ relatiuis. relatiua eni in ſeipſis iplicant reſpectũ quẽdã. qd ergo eſt duplũ per reſpectuꝫ ad aliqd abſqꝫ additione alia: põt dici duplũ: qꝛ duplũ in ſeipſo quẽdã reſpectũ claudit. eẽ eni duplũ nõ eſt eẽ aliqd abſolute: ſed reſpectiue. videmꝰ eni qꝛ qd eſt albũ ꝼm vnã partẽ non põt dici albũ ſimplr: ſed eſt albũ ꝼm quẽdã reſpectuꝫ: ut ꝑ reſpectũ ad partẽ. ſi ergo in ipſo albo clauderet talis reſpectus: ita ꝙ eẽ albũ eſſet eẽ aliqd reſpectiue albũ ꝼm partẽ: qꝛ eẽt h albũ reſpectiue: poſſet dici album abſqꝫ additiõe: cũ poſitũ ſit ꝙ duplũ qd reſpectiuũ noiet. cõpetẽter ḡ duplũ ꝼm lõgitudinẽ: ⁊ nõ ꝼꝫ latitudinẽ põt dici duplũ ⁊ nõ dupluꝫ. Qd vero obijcit de albo pꝫ qd nõ ſile eſt de abſolutis ⁊ reſpectiuis. ¶ Qd aũt addebat qd eſt ſimpr tale ẽ pfecte tale. Dõz ꝙ eẽ ſimpr in relatiuis eſt eẽ p reſpectũ. ſufficit ḡ ꝙ ſimplr ⁊ abſqꝫ additiõe dicat duplũ qd eſt reſpectiue duplũ. naꝫ ſic nõ oꝫ ad h ꝙ aliqd ſit duplũ ꝙ ſit ad oĩa duplũ: qꝛ tũc nullꝰ nũs eẽt duplus: cũ nullus ſit nũs qui reſpectu oĩs numeri ualeat dici duplus: ſic nõ oꝫ ꝙ abſqꝫ additiõe dicat duplũ qd ſit per oẽm modũ duplũ. duplũ ergo ꝼm longitudinẽ duplũ eſt ſimplr ⁊ pfecte ꝼm ꝙ pfectio hꝫ eẽ in his que dicunt per reſpectũ. In relatiuis eni non opꝫ qd eſt pfecte tale ꝙ ſit oĩmõ tale: ſed ſufficit ꝙ ſit alicuiꝰ ul' aliquo mõ: ul' reſpectiue tale. ex hoc ergo põt

appere dila iter hãc fallãz ꝛ s; qd. nã hec falla nõ semp ĩpedit illationẽ: s; sp ĩpedit ꝯdictionem. fillat enĩ ꝙ aliqd sit duplũ ꝛ nõ duplũ: s; nõ fillat hꝫ ut sũt ꝯdictoria: sed falla sm qd ẽt ĩpam illationẽ ĩpedit: qꝛ nõ põt ĩferri. alb⁹ dentẽ. ergo alb⁹: sicut põt ĩferri duplũ sm lõgitudinẽ. ergo duplũ. phs ergo qꝛ qñ codẽ mõ docuerat soluẽ hanc fallaciã ꝛ sm quid dicẽs hãc sicut illã soluẽdã eẽ considerãdo conclonẽ ad ꝯdictionẽ. iõ forte nõ crederet hanc fallaciam ab illa nõ differre. addidit hanc nõ semper ĩpedire illationẽ sed cõtradictionẽ. nam ut dr. nõ debemus negare ꝙ nõ possit ĩferri aliqd eẽ duplũ: ꝛ non duplum sed ꝙ talia ĩferri nõ ualent ut implicãt contradictionem. Deinde cum dicit.

¶ Sunt aũt oẽs he orões sm hoc: putasne qui scit singulũ: qm singulũ nouit rem: ꝛ qui ignorat similiter. Sciẽs aũt quis coriscuz qm coriscus: ignorabat qm music⁹: quare idẽ scit ꝛ ignorat.

¶ Ponit palogismos deseruiẽtes huic falle. Ad cui⁹ euidentiam sciẽdũ ꝙ cũ quattuor sint modi hui⁹ fallacie illi tñ quattuor ad duos reduci pñt. nã pmi tres modi. vꝫ sm idẽ ad idẽ: ꝛ silr. quasi in idẽ redeũt: qꝛ qđ est magnũ ꝛ nõ magnũ nõ respectu eiusdẽ põt dici quodãmõ eẽ magnũ ꝛ nõ magnũ: nec sm idẽ: nec silr. sunt ergo quodãmõ duo modi hui⁹ falle: quoꝝ vn⁹ est cũ ꝯcludunt ꝯdictoria nõ sm idẽ. ali⁹ vo cũ ꝯcludunt nõ eẽ sil. duo ergo facit: qꝛ p⁹ exẽplificat de mõ illo cũ cõcludunt eẽ ꝯdictoria nõ sm idẽ. 2⁹ cũ ꝯcludunt nõ esse sil. 2⁹ ibi Putasne tetracubituz. Dicit ergo ꝙ oẽs he orones que dicunt sunt hꝫ. i. peccãt per ignorãtiã elẽchi. h⁹ aũt oro est putasne qui scit singulũ qm singuluz. i. qui scit aliqd sm aliqd nouit rẽ: ꝛ qui ignorat aliqd s; aliqd silr ignorat rẽ: hec est maior: s; ergo scit coriscũ istũ qm corisc⁹: ꝛ ignorat ipz qm music⁹ sup. scit coriscũ sm aliqd: ꝛ ignorat ipm s; aliqd hec est minor. sequitur ꝯclo ꝙ idẽ scit ꝛ ignorat uetum est: sed nõ sm idẽ. Deinde cũ dicit.

¶ Putasne tetracubitũ tricubito maius. fiet autez ex tricubito tetracubitus sm lõgitudinẽ. maius autez minore maius: idez ergo ipso sm idem maius ꝛ minus.

¶ Ponit aliũ palogismũ in quo ꝯcludnut ꝯdictoria: nõ simul nec sm idẽ tpa. v. putasne tetracubitũ est maius tricubito. fiet enĩ tetracubitũ sm longitudinẽ ex tricubito. põt enĩ ꝯtingere ꝙ ferruz uel aliqđ aliud corpus pus exñs triũ cubitorũ extẽdat: ꝛ fiat tetracubitũ: siue fiat quattuor cubitoꝝ: ꝛ maius est minore mai⁹ erit idem ferrũ mai⁹ ꝛ min⁹ codẽ ꝛ sm idẽ: qꝛ erit mai⁹ ꝛ min⁹ seipo sm longitudinẽ. formet aũt sic palogismus. hoc ferrũ est tricubitũ in 3ª: est tetracubitum in nona. ergo est tricubitũ ꝛ tetracubitũ: s; tetracubitũ est lõgi⁹ tricubito. ergo idẽ ꝛ s; idẽ ut s; lõgitudinẽ est mai⁹ ꝛ min⁹ codẽ ut seipo. uez ẽ s; nõ silr: nec in codẽ tpe. Deĩn cũ dicit.

¶ Illos aũt qui fiunt in eo qđ petũt ꝛ accipiunt qđ in pncipio quesitum est: iterrogãtib⁹ qđ si sit manifestũ: non dandũ: nec si pbabile sit dicẽti uerũ.

¶ Docet soluere ad petitionẽ pncipii: ꝛ duo facit: qꝛ p⁹ docet soluẽ ad hãc fallãm. cũ h⁹ defect⁹ pcognoscit a rñdẽte. 2⁹ cũ nõ pcognoscit ibi Si aũt lateat. Dicit ergo ꝙ illos palogismos qui fiunt in eo ꝙ petũt: ꝛ accipiunt qđ est in pn⁹ sup. oꝫ soluere nõ ꝯcedẽdo iterrogãtib⁹. i. opponẽtib⁹ quesitũ. i. ppõnẽ quã querũt. imo si sit manifestũ ꝙ per illã ppõnẽ quã itertogãt petat qđ est in pn⁹ h⁹ quitũ: et si sit pbabile nõ est dãdũ sine nõ est ꝯcedẽdũ h⁹ uerũ siue h⁹ pbabile. dicenti. i. opponẽti. s; dicẽdũ est ꝙ petit qđ est in pn⁹. Deinde cum dicit.

¶ Si ãt lateat ignorãtia pp molestiã taliũ orationũ ad interrogãtẽ trãscũdũ nõ arguẽtẽ. Nã elẽch⁹ sine eo qđ ex pncipio: deinde qꝛ datuz est: nõ ut hꝫ uteret: s; ut ad hꝫ disputaret cõtrariũ qꝫ in extra elenchis.

¶ Docet rñdere ad h⁹ palogismos qñ nõ pcognoscitur defect⁹ eoꝝ. d. ꝙ si ppõ ppter quã petit qđ est in pn⁹ lateat ignorantiã rñdẽris ppter molestiã taliũ orõnũ qꝛ difficile est cognoscere que orones sunt ppinque negocio: ꝛ in quib⁹ petit qđ est in pncipio. qñ ergo hoc latet ꝛ nõ psentit defect⁹ anteqꝫ ꝯcludat ꝯtra nos est transuertẽdũ. i. transferẽdũ: ut hꝫ greca correctio: ad iterrogantẽ. i. ad opponẽtẽ uelut ad nõ arguentẽ. dicimus enĩ nos ꝯuertẽ ad opponẽtẽ dñs ꝙ nõ arguit: qꝛ elenchus debet fieri sine eo ꝙ est petere qđ est in pncipio. Deĩde. i. post qꝫ diximus opponẽti ꝙ nõ arguit dõm est ꝙ id qđ ꝯcessimus nõ est datũ. i. nõ est ꝯcessuz ut opponẽs uteret hꝫ. i. ut argueret per illud: sed ut disputaret ꝯtriũ ad hoc. i. ut argueret ꝯtriuz illius: uelut in extra elenchis. i. in elenchis factis extra ppositũ uel ppriã opionẽ in quib⁹ ꝯcedit aliqđ ppõ: nõ ut arguat ex eaꝫ ut arguat ꝯtra eã. ¶ Notãdũ aũt ꝙ idẽ est arguẽ ꝯtra ppositũ: ꝛ arguere ꝯtra aliqd qđ est ppinquũ pposito. cũ ergo rñdẽs ꝯcessit aliqd ppinquũ pposito credens illud nõ eẽ ppinquũ: sed postea cuz per illud arguit ꝯtra ipsuz pcipit qđ est ppinquũ pposito: ꝛ ꝙ petit ibi qđ est in pncipio. debet dicere ꝙ nõ ꝯcessit illud ut argueret per ipsuz: sed ꝙ argueret ꝯtra illud: qꝛ idẽ est arguere ꝯtra ppositũ: ꝛ ꝯtra ppinquũ pposito. ¶ Notandũ etiã ꝙ gratia disputationis põt quis eõ cedẽ ꝙ nõ credit eẽ uerũ ut arguat ꝯtra illud ꝛ cũ hoc fit dicunt fieri extra elenchũ: qꝛ ille redargutiones siue illi elẽchi fiunt pter opionẽ rñdẽtis: qꝛ in talib⁹ rñdẽs sustinet aliquid qđ nõ opinat esse ueruz. D. c. d.

¶ Et eos qui per consequens concordes in ipsa oratione monstrare.

¶ Docet soluẽ ad palogismos peccãtes s; fallãz ꝯñtis: ꝛ duo facit: qꝛ pmo dat h⁹ solonẽ in gñali. 2⁹ exequit de ea in spãli ibi Est aũt duplex. Dicit ergo ꝙ eos palogismos qui peccãt ptr ꝯñs opꝫ soluere ꝯcordes. i. concorditer mõstrare. i. in ipsa orone sup. ꝙ nõ tenet ꝯñs. ¶ Notãdũ aũt hãc eẽ ꝯcordẽ ꝛ cõem solonẽ oiuz orõnũ peccãtiũ sm ꝯñs: ꝙ nõ tenet nec ualet ibi ꝯñs. oẽs enĩ tales orones uel arguũt a põne ꝯñtis: uel a destructione añcedẽtis sm quẽ modũ arguẽdi p se loquẽdo nũqꝫ ualet ꝯñs. mõstrare ergo ĩ ipa orone ꝙ nõ ualet ꝯñs est ꝯcorditer soluẽ ad oẽs tales palogismos. D. c. d.

¶ Est aũt dupliciter sequẽtiũ ꝯsequẽtia: aut enĩz in pticulare sequit uñle: ut hoiez aial: pbãt enĩ si hꝫ cũ illo: ꝛ illud esse cuz hoc.

¶ Manifestat qđ dixerat in spãli: ꝛ duo facit: qꝛ p⁹ manifestat h cũ argum⁹ a põne ꝯñtis. 2⁹ cũ argum⁹ a destructiõe añtis. uel p⁹ oñdit ꝙ sophi⁹ ꝯuertũt ꝯñaz affirmatiuã. 2⁹ oñdit ꝙ ꝯuertũt negatiuã. 2⁹ ibi Aut s; opponẽs. Dicit ergo ꝙ sequẽtiũ. i. eoꝝ que sequunt duplex est bona ꝯña. vna est a põne añtis. iõ ait ꝙ aut ẽ bona ꝯña cũ pticulare segtur id qđ est uñle: ut cũ hoiem segtur aial: ꝛ qꝛ aial segtur ad hoiez: qꝛ ualet. hõ. ergo aial. sophi⁹ arguũt ecõuerso. pbãt enĩ si hꝫ aial est cũ illo. i. cũ hoie. illud. i. hoiem eẽ cũ hoc. i. cũ aiali. arguũt enĩz aial ergo hõ cũ deberent ecõuerso dicere. soluẽdũz est ergo cũ arguunt a põne ꝯñtis ꝙ nõ ualet ꝯña: qꝛ deberẽt arguere a põne añtis. Deinde cum dicit.

¶ Aut fm oppones: nā si huic est illud cōsequēs ⁊ opposito oppositum.

¶ Ondit nō ualere ɔ̄ñtiam sophistaꝝ: cuꝫ arguūt negatiue: q̄r arguūt a destructiōe añtis. ¶ Ad cuius euidētiā sciēdū ꝙ argue fᵹ ɔ̄ñaꝫ duplr ɔ̄tigē affirmatiue uel negatiue. ⁊ cū argūimus affirmatiue ut factū ē debemus arguere a pōne añtis. negatiue uo a destructiōe ɔ̄ñtis. sophiste uo circa utranqꝫ ɔ̄ñtiā peccāt: ꝓp qꝺ sic est duplex bona ɔ̄ña dialeticorum: sic est duplex mala ɔ̄ña sophistaꝝ. nā cū arguūt affirmatiue arguunt a positione ɔ̄ñtis: cū negatiue a destructione añtis. ¶ Uisum est ḡ quō nō ualet eoꝝ ɔ̄ña cū arguūt negatiue. duo aūt fac: q̄r pº ppoṅit qꝺ itēdit. 2º qꝺ dixerat manifestat p exᵐ ibi. Scd̃ꝫ ꝙ melissi rō. Intinuer aūt sic dictū est ꝙ duplex est bona ɔ̄ña: q̄r aut est vna ɔ̄ña affirmatiue cū arguit a pōne añtis: aut sup. est bona ɔ̄ña fᵹ oppones .i. negatiue. cū arguit a destructiōe ɔ̄ñtis: ⁊ q̄r bonuꝫ est argᵐ a destructiōe ɔ̄ñtis: sophiste peccātes circa hanc ɔ̄ñaꝫ arguunt a destructiōe añtis. Nā sup. pbāt sophiste ħ illō .i. si ulr est ɔ̄ñs huic .i. pticulari ⁊ añti ꝙ oppositū sie ɔ̄ñs opposito: ut ꝙ oppositū ulis ⁊ ɔ̄ñtis sit ɔ̄ñs opposito ptic̃laris ⁊ añtis. arguūt eni hō. ḡ aial. nō hō. ḡ nō aial. cū ḡ nec affirmatiue nec negatiue arguāt sophiste fᵹ ꝙ ualet ɔ̄ña ɔ̄corditer ad oēs palogismos ɔ̄ñtis: debemus soluere mōstrādo ꝙ non ualet ibi ɔ̄ña. D. c. d.

¶ Scdm qꝺ est melissi rō. nā si qꝺ factū est hēt ṗncipium igenitū pbat nō hēre: q̄re si ingenitū est celū ⁊ infinitum: hoc aūt non est: econtrario enim ɔ̄ña.

¶ Quod dixerat manifestat per exēpluꝫ. ɔ̄tinuet sic. bñ dictū est sophistas nō solū peccare fᵹ ɔ̄ñtiaꝫ affirmatiuā: q̄r arguūt a pōne ɔ̄ñtis: sed ēt fm ɔ̄ñtiaꝫ negatiuaꝫ a destructiōe añtis fm ꝙ melissi rō sup. peccabat. nā arguebat a destructiōe añtis cū deberet arguere ecōuerso. nā pbat melissus si qꝺ factū est hēt ṗncipiū igenitū .i. nō factū nō hēret ṗnᵐ: q̄re si celū est igenitū .i. nō factū nō hēt ṗncipiū magnitudis: ⁊ est infinitū. ħ aūt non segtur: fᵹ ɔ̄trio est ɔ̄ña. nō enī ualet. factū hēt ṗnᵐ magnitudis ⁊ est finitū. ḡ nō factū nō hēt ṗnᵐ magnitudinis: ⁊ est infinitū: fᵹ ecōtrario ualet. vᵹ qꝺ non hēt ṗnᵐ magnitudis: ⁊ est infinitū nō est factū. debemus eni arguere a destructiōe ṗdicati ⁊ ɔ̄ñtis: nō a destructiōe sbiecti ⁊ antecedētis. Deide cum dicit.

¶ Qm aūt in eo ꝙ addit aliqd sillogizant ɔ̄siderādū si ablato accit nihil minus ipoſe

¶ Docet soluē paloᵒˢ peccātes fᵹ nō cāᵹ ut cām: ⁊ duo fac: q̄r pº docet hᵒⁱ solonē. 2º ondit quō ex tali solone manifestare possumus iperitiā opponētis ibi. Deide ħ oñdendū. Ī dic ḡ ꝙ palogismi qui sillant in eo qꝺ addit aliqd .s. supfluū cuiusmodi sūt palogismi fᵹ nō cāᵹ ut cāᵹ ut soluamus eos ɔ̄siderādū est si ablato aliq̄ nihil minus accidit ipoſe. ꝙ si ħ ɔ̄tingat dōm est illō nō eē cāᵹ falsitatis qꝺ ponebat cā. solo ḡ ad hᵒⁱ paloᵒˢ est oñdere nō eē cāᵹ fſitatis qꝺ ponit cā. Deide cum dicit.

¶ Deide ħ oñdendū ⁊ dicendū qm̄ dedit: nō ut videt sed ut faceret ad orone: ħ uo usus est nil ad oronem.

¶ Docet ex hᵒⁱ solone manifestare iperitiā siue ignorantiā opponētis. d. ꝙ deide .s. postq̄ȝ nouimus ibi eē aliqd supfluū. qꝺ nō est cā ɔ̄nis: ħ hᵒⁱ supfluū est oñdēdū ⁊ ē dōᵹ a rñdēte. ꝙ dedit illud .i. ɔ̄cessit nō ut videret ei eē pbabile. fᵹ ut per illud argueret ad orone .i. ad ɔ̄neᵹ siue ad ꝓpositū: fᵹ oppones qui usus est eo nihil ad oronez .i. nō est usus eo ad ꝓpositū. ex hoc eni maxime manifestabit ignorātia opponētis. si concessa sibi ꝓpōne que nō videbat pbabilis nesciuit ea uti ad ꝓpositum ut per eā ɔ̄cluderet aliqꝺ icōueniēs.

Deos uo qui ples iterrogationes vnā faciūt stanꝫ i ṗncipio determinādū: nam interrogatio est vna: ad quā vna est rñsio. Quare nec pl'a dicta de vno: nec vnū de multis: sed vnū de vno dicēdū uel negādum.

¶ In pte ista docet phs soluē ad palogismos fᵹ ples interrogatiōes: ⁊ tria fac: q̄r pº ponit hᵒⁱ solonē. 2º oñdit qñ per talē fallaꝫ fit elechus. 3º ponit paloᵒˢ peccātes fᵹ hāc fallaꝫ. 2ª ibi. Sic aūt in equocis. 3ª ibi. Ut i his oronibus. Ī dic ḡ ꝙ ad eos paloᵒˢ qui faciūt ples iterrogatiōes ut vnā: soluēdū ē sic ꝙ statiꝫ in ṗnº est determinādū .i. ē oñdēdū sup. ꝙ sūt plures iterrogatiōes: ⁊ ꝙ nō debet eia vna rñsio. nā iterrogatio vna ē ad quā est dāda vna rñsio. q̄re si neqꝫ iterrogat vnū ṗdicatum de mltis sbtis. neqꝫ pl'a ṗdicata de vno sbto: fᵹ iterrogat vnū de vno: est dōm uel negādū simplr: ⁊ est ibi danda vna rñsio. ḡ p locū a ɔ̄rio sēu: cū sunt ples iterrogationes dāde sūt ples rñsiones ⁊ nō vna. Deinde cū dicit.

¶ Sicut aūt i equocis qñqꝫ qdē ambobus: qñqꝫ āt neutri inest. q̄re cū nō simplex est iterrogatio: simplr rñdētibus nihil accidit pati: silr ⁊ in his. Qñ ergo pl'a vni: ul' vnū plibus iest: uel nō iest simplr dāti ⁊ delinquēti ħ pctm̄ nihil ɔ̄trariuꝫ accidit.

¶ Oñdit qñ per talē fallaꝫ fit elechus: ⁊ qñ nō fit elechus. ¶ Ad cuius euidētiā sciēdū ꝙ semp peccamus cū ad ples iterrogatiōes vnā damus rñsionē. nā sic faciēdo iterimit ipsꝫ disputare: ut supra dicebat. nō tñ semp ex tali pctō accidit ɔ̄tranos elechus: q̄r si sit uitas in utroqꝫ sēu: ul' fſitas i utroqꝫ per se loquēdo ꝓp vnā rñsionē nō fit redargutio: fᵹ cū est uitas i vna iterrogatiōe: ⁊ falsitas in alia: si det vna rñsio accidet redargutio. duo ḡ fac: q̄r pº oñdit qñ ex vna rñsiōe nō accidit elechus nec redargutio. 2º oñdit qñ accidit ibi. Qñ aūt huic qdē. Ī dic ḡ ꝙ sic in equocis qñqꝫ ṗdicatū iest ambobus ⁊ est uitas in utroqꝫ sēu. qñqꝫ aūe ṗdicatū iest neutri sigto: q̄r est falsitas i utroqꝫ sēu: q̄re cū ħ ɔ̄tingit iterrogatio nō est simplr. simplr tñ rñdētibus nihil accidit pati. sic ḡ est in equocis: silr aūt est in his .s. i plibus iterrogatiōibus: q̄r qñqꝫ pl'a ṗdicata isunt vni sbto uel vnū ṗdicatū iest plibus sbtis: q̄r est uitas i utraqꝫ iterrogatiōe uel nō iest: q̄r est falsitas in utraqꝫ. cū ḡ ħ ɔ̄tingit simplr dāti .i. rñdēti: ⁊ ħ peccatū delinquēti. nihil ɔ̄triū accidit: q̄r non redarguit. ¶ Notādū aūt ꝙ cōpat ħ ples iterrogatiōes ad equocationē ꝓp ɔ̄ueniētiā quā hēt nomē equocū cū iterrogatiōe pli. sic ḡ si q̄reret ē ne canis corpus ⁊ rñdeat vna rñsione: ꝙ sic nō accideret redargutio: q̄r lᵹ canis sit equocū ad celeste sidus: ⁊ ad latrabile aial: utrunqꝫ tñ est corpus. sic ēt si demrātis celesti sidē ⁊ latrabili aiali: q̄reret sūt ne hec corpa: q̄r est ibi uitas q̄ȝtū ad utrūqꝫ iterrogatū. si rñderet vna rñsiōe ꝙ sūt corpa nullum icōueniēs accideret: ⁊ sic cū ē uitas i utroqꝫ sēu nō accidit icōueniēs si det vna rñsio affirmatia: sic cū est fſitas i utroqꝫ nō accidit icōueniēs si daret vna rñsio negatia. ¶ Notādū ēt ꝙ ait delinquēti ħ peccatū: q̄r ut dictū est sp peccat cū ad ples iterrogatiōes dat vna rñsio: fᵹ nō semp ex tali peccato accidit redargutio. D. c. d.

¶ Qñ āt accidit huic qdē: illi āt nō: aut plura de plurib⁹: ⁊ ē qñ isunt ambo ambob⁹:

ẽ ãt qñ nõ isunt: rursũ q̃re h formidãduz.

¶ Ondit quõ p talẽ fallaz sit elech⁹. d. qñ aũt sup. vnuz p̃dicatũ iterrogat̃ de plib⁹ s̃biectis: ⁊ h⁹ p̃dicatũ huic q̃dẽ s̃bto sup. iest: illi. i. alij s̃bto nõ iest: sic ẽt cũ plã p̃dicata iterrogant̃ de plib⁹ subtis est qñ. i. ɔtingit aliqñ q̃ ambo p̃dicata isunt ambob⁹ subtis. Rursum est qñ i. aliqñ q̃ nõ isunt ambo p̃dicata ambobus subiectis: q̃ h est formidãdũ h. s. qñ nõ est v̄itas in utroq̃ interrogato: nec falsitas in utroq̃. formidãduz est eni h: q̃ sic faciẽdo accidet nobis redargutio. Deide cuz dicit.

¶ Ut in his orõnib⁹: si h q̃dẽ est bonũ illud ãt malũ qñ h uez est dicẽ: qñ bonũ ⁊ malũ: ⁊ rursuz neq̃ bonũ neq̃ malum.

¶ Ponit palogismos deficiẽtes s̃m dictã fallaz: ⁊ q̃ nõ est icõuenlẽs eũdẽ palogismũ peccare s̃z diũsas fallas. i͂õ duo fac: q̃ p̃° ponit h⁹ palo°s siue h⁹ orõnes. 2° dicẽ aliq̃s illarũ orõnũ cadẽ in alias solõnes: ⁊ peccare per alias fallas. 2ª ibi [Cadũt g̃ he orõnes.] Circa p̃m q̃tuor fac s̃m q̃ q̃tuor palo°s adducit. 1ª ibi [Et si singulũ.] 3ª ibi [Ampli⁹ si bonũ q̃dẽ.] 4ª ibi [Et duo ieq̃lia.] Circa p̃m duo facit: q̃ p̃° pponit q̃d itẽdit. 2° manifestat q̃d dixerat. 2ª ibi [Nõ enĩ utrũq̃.] dicit g̃ q̃ accidit falli per plẽs iterrogatiões ut accidit i his orõnib⁹ que dicunt̃: vna aũt h⁹ orõ est si pposit is duobus: q̃rũ hoc q̃dẽ est bonũ: illud aũt malũ: si querat̃ utrum h sint bona uel mala: ⁊ det̃ vna r̃nsio. accidet h icõueniẽs qñ uerũ est dicere h. i. vnũ ⁊ idẽ eẽ bonũ ⁊ malũ ⁊ rursuz eẽ neq̃ bonũ neq̃ maluz. Deide cũ dicit.

¶ Nõ eni ẽ utrũq̃ utriq̃: q̃re idẽ bonuz ⁊ malũ: ⁊ rursuz: neq̃ bonum neq̃ maluz.

¶ Manifestat q̃d dixerat. s. q̃ accidit idẽ eẽ bonũ ⁊ malum: ⁊ nõ eẽ neq̃ bonũ neq̃ malũ. d. q̃ cuz utrũq̃ nõ sit utrũq̃ q̃ positũ est nõ eẽ utrũq̃ bonuz neq̃ utrũq̃ malũ: sed alterũ bonũ ⁊ alterũ malũ. si det̃ ibi vna r̃o ut si dicant̃ ambo eẽ mala: uł ãbo eẽ bona ɔtinget bonum eẽ malũ: uł malũ bonũ. sed si idẽ est bonũ ⁊ malũ rõne qua bonũ nõ erit malũ: ⁊ rõne qua malũ nõ erit bonũ. g̃ neq̃ erit malũ neq̃ bonuz. i͂õ ait: q̃ q̃ utrũq̃ nõ est utrũq̃. si det̃ vna r̃o accidet idẽ eẽ bonũ ⁊ malum: ⁊ idẽ eẽ neq̃ bonũ neq̃ malũ. Deinde cum dicit.

¶ Et si singulũ ip̃m sibi idẽ ⁊ alij est diuersum qñ aũt nõ alijs eadẽ sed sibi ⁊ diuersa alijs ipa: sibimet diuersa ⁊ alijs eadẽ.

¶ Ponit aliũ palo^m. d. si singulũ. i. si q̃dlibet ip̃z sit idẽ sibi ⁊ alij diũsũ. vĩ enĩ h eẽ simplr̃ ɔcedẽdũ: q̃ oĩa nõ sũt eadẽ alijs: s̃z sũt eadẽ sibi ⁊ diũsa alijs. h g̃ posito q̃rat̃ utrũ oĩa sibi ⁊ alijs sint eadẽ ⁊ diũsa: q̃ simplr̃ r̃ndeat̃ q̃ sic: arguat̃ h mõ. oĩa sibi ⁊ alijs sũt eadẽ ⁊ diũsa. g̃ oĩa ipa sibimet sũt diũsa ⁊ eadẽ ⁊ sup. sibi alijs sũt diũsa ⁊ eadẽ: q̃d ẽ icõueniẽs. nõ ẽ g̃ r̃ndẽdũ simplr̃: s̃z cũ q̃rit̃ utrũ oĩa sibi ⁊ alijs sint eadẽ ⁊ diũsa. ¶ Dr̃z ẽ q̃ sibi sũt eadẽ ⁊ nõ diũsa. alijs v̄o sunt diuersa ⁊ nõ eadẽ. D. c. d.

¶ Amplius si bonũ quidez malũ sit: malũ aũt bonum est duo fiant.

¶ Ponit 3^m palo^m. d. q̃ si bonũ q̃dẽ sit malũ: ⁊ malũ sit uł s̃c̃m est bonũ. ppositis g̃ talib⁹ duobus. q̃rũ vnũ de malo sit bonũ: aliud v̄o ɔ̃. si g̃ q̃rat̃ utrũ illa fiãt bona uel mala si det̃ vna r̃nsio: seq̃tur q̃ duo fiãt vnuz: ut q̃ ambo fiãt bonũ: uel ambo fiãt malũ. Deide cuz dicit.

¶ Et vnũ iequaliũ utrũq̃ ip̃suz sibi equale quare equalia ⁊ inequalia ipsa sibi.

¶ Ponit 4^m palo^m. d. q̃ vnũ ieq̃liũ. i. ppositis duobus ieq̃lib⁹ q̃rat̃ utrũ utrũq̃ sit ip̃z sibi eq̃le. si q̃rat̃ utrũ ambo illa sint eq̃lia si r̃ndeat̃ vna r̃nsiõe: ⁊ dicat̃ q̃ ambo sũt sibi eq̃lia: cũ positũ sit ea eẽ ieq̃lia seq̃tur ipa esse eq̃lia ⁊ ieq̃lia. nõ g̃ dz r̃nderi vna r̃nsiõe. nã i p̃lali nũo latet p̃laitas iterrogationũ. Duo ergo ieq̃lia si q̃rant̃ an sint i sibi eq̃lia: dz r̃nderi p plẽs iterrogatiões. dũo h ẽ sibi equale ⁊ alij ieq̃le: ⁊ reliquum est etiã sibi eq̃le ⁊ alij iequale. quõ aũt in tali palogismo est iterrogatio plẽs parebit meli⁹ cũ ostẽdet̃ quõ cadat in aliaz solõnem: ⁊ quõ est ibi alia fallã. Deide cũ dicit.

¶ Cadũt g̃ he orõnes ⁊ i alias solõnes. nã ambo ⁊ oĩa plã sigñt. Nõ g̃ idẽ p̃ter nomẽ accit dicere ⁊ negare. hoc ãt nõ erat elẽchus. S̃z manifestũ: qñ si nõ vna iterrogatio plures fiant: s̃z vnũ de vno dicat uel neget non erit impossibile.

¶ Ondit quõ aliquẽ orõnũ dictarũ cadũt in alias solõnes: ⁊ peccãt per alias fallas. d. q̃ he orõnes. i. aliquẽ dictaz orõnuz cadũt in alias solõnes: ⁊ peccãt per alias fallas. nõ ambo. i. palo⁹ 4⁹ in quo querebat̃ de duob⁹ ieq̃lib⁹ utrũ ambo eẽnt eq̃lia ⁊ oĩa. i. palo⁹ 2⁹ ubi q̃rebat̃ utrũ singula uel oĩa eẽnt sibi ⁊ alijs eadẽ ⁊ diũsa. hi palogismi uel he orõnes plã sigñt. i. peccãt per fallacias i dictiõe i q̃b⁹ eisdẽ noib⁹ uł orõnib⁹ plã sig̃m⁹: i͂õ s̃bdit q̃ in talib⁹ nõ accidit dicere. i. affirmare ⁊ negare idẽ p̃ter nomen. i. nisi s̃z nomẽ. h aũt. s. affirmare ⁊ negare idẽ solũ s̃z nom̃ nõ erit elẽch⁹. i. nõ fac̃ ueraz ɔ̃dictionẽ. nõ g̃ ẽ v̄a ɔ̃dictio qñ ẽ ibi p̃lalitas sig̃tor̃: s̃z s̃z si sit simplx̃ iterrogatio: ⁊ nõ fiãt plẽs iterrogatiões. ut vna. s̃z dicat. i. affirmet uel neget vnũ de vno nõ erit ip̃oĩe. i. non accidet icõueniẽs si det̃ ibi vna responsio.

Dubitaret forte aliq̃s quõ oĩa. i. quõ 2⁹ ⁊ 4⁹ palo⁹ in q̃b⁹ ponunt̃ oĩa: ⁊ ambo cadũt in alias solõnes ⁊ peccãt nõ solũ per plẽs iterrogatiões: s̃z ẽt plã sigñt ⁊ peccãt per fallas in dictione. ¶ Dr̃m q̃ cũ q̃rit̃ utrũ oĩa sibi ⁊ alijs sint eadẽ ⁊ diũsa: h est fallã in dictiõe: q̃ est ibi amphibologia. nã cuz dicit̃. oĩa sũt eadẽ si ly sibi fac̃ ɔstructionẽ reciprocã uerum est. nã q̃dlibet est idẽ sibi. s̃z si ly sibi fac̃ ɔstructionẽ trãsitiuã est locutio falsa. nã si oĩa sũt eadẽ sibi trãsitiue loquẽdo q̃dlibet erit idẽ alij. isti enĩ diligunt se. duplex põt esse sensus: uel q̃ vn⁹ diligat aliũ: uel q̃ q̃libet diligat seip̃m. p̃mus s̃n̄us est trãsitiu⁹. 2⁹ reciproc⁹. ⁊ q̃ diũsa rõ ɔstruẽdi iducit amphibologiaz in p̃dicta locutiõe põt eẽ amphibologia. sicut ẽt ibi põt esse compositio ⁊ diuisio. nã cũ dicit̃ oĩa sibi ⁊ alijs sunt eadez ⁊ diuersa põt pferri ad p̃cedẽtia ɔiunctim ut sit sensus oĩa sunt eadẽ ⁊ diuersa sibi. ⁊ oĩa sunt eadẽ ⁊ diuersa alijs: ⁊ sic est locutio f̃lã. si v̄o referat̃ diuisiz ut sit s̃n̄us. oĩa sunt eadẽ sibi ⁊ diuersa sunt alijs: sic põt esse locutio uera. ⁊ q̃ raz cõpõ ⁊ amphibologia sũt fallacie in dictiõe: ⁊ peccãt aliquo mõ: eo q̃ eisdẽ noib⁹ uel orõnib⁹ plura sig̃mus. i͂õ dicunt̃ dicte orõnes cadere in alias solõnes ⁊ significare plura: q̃ peccant per fallacias in dictione in q̃bus plura significam⁹. eodẽ aũt mõ intelligẽdũ est de ambob⁹. i. de palo⁹ illo i quo ppositis duob⁹ ieq̃lib⁹. querit̃ utrũ ambo sint sibi eq̃lia. nã si ly sibi faciat cõstructionẽ trãsitiuã est locutio falsa. erit enim s̃n̄us q̃ q̃dlibet sit eq̃le alij. si v̄o faciat ɔstructionẽ reciprocã erit locutio uera: q̃ erit s̃n̄us q̃ uerũq̃ sit eq̃le sibi. g̃ est ibi amphibologia pp diũsaz rõnẽ ɔstruẽdi. cuz g̃ semp p numerũ p̃lalẽ fiat iterrogatio plẽs: in dictis palo^{is} erit fallã s̃z plẽs iterrogatiões: ⁊ q̃ plã ibi sig̃t interrogantur. erũt ẽt ibi alie falle s̃z q̃d q̃d dictum est. ¶ Adũtẽdũ m̃ q̃ i ambo ⁊ i oĩa ab aliq̃b⁹ alr̃ assignat̃ fallã in dictiõe q̃ dixerim⁹. dicũt enim q̃ ambo ⁊ oĩa plã sigñt: q̃ põt teneri collectiue uel distributiue. cum g̃ dicit̃. oĩa sunt sibi eadẽ: si ly oĩa teneatur collectiue erit locutio f̃lã. erit enĩ s̃n̄us q̃ oĩa collectiue ⁊ ɔiũctiz

sumpta eadē māʒ hēant. ſʒ ſi lȝ oīa teneaṫ diſtributiue ut reddaṫ p̄dicatū cuilibet pti ſōrper ſe diuiſiʒ ut ſit ſenſus. oīa ſunt eadē ſibi. i. qδlibet ꝑ ſe acceptū ſibiīpī eſt idē: eſt locutio vā. ſic ēt duob⁹ ieq̄lib⁹ mōſtratis ambo ſūt ſibi eq̄lia: ſi lȝ ambo teneaṫ diſtributiue: ⁊ nō ſūt ſibi eq̄lia: ſi teneatur collectiue: ſm ergo hunc modum in dictis paͣlogiſmis erit equocatio. Cap. X.

In illis aūt qui deducūt ad idē frequēter dicere: māifeſtū qm̄ nō dādū eoꝝ que ad aliqd dicūtur ſignificare qdē ſeparatas per ſe p̄dicatiōes ut duplū ſine eo qδ ē duplū dimidij: qm̄ ī eo vī.

℃ In pte iſta ut dicebaṫ phs docet ſoluē ad paͣlogiſmos ſiue ad rōnes que ducunt ad nugationē. Nugatio aūt ut patuit ex p̄° li° maxīe videṫ ɔtigē circa relatiua ⁊ circa ꝑprias paſſiōes. duo ḡ facit: qꝛ p̄° docet ſoluē ad nugationē, put videṫ ɔtingere fieri circa relatiua. 2° put videṫ ɔtingē circa ꝑprias paſſiōes. 2ª ibi. In his aūt per que. Circa p̄m duo facit. qꝛ p̄° docet ſoluē ad nugationem, put videṫ fieri circa relatiua per ſe. 2° put videṫ ɔtingē circa relatiua ſm ſuū gen⁹. 2ª ibi. Neqȝ ſcientiā in ſpē. Circa p̄m tria facit: qꝛ p̄° ꝑponit qδ itēdit. 2° pbat ꝑpoſitū. 3° ex his que dixerat manifeſtat per exēpla itētū. 2ª ibi. Nā ⁊ decē. 3ª ibi. Duplum aūt nō ſigt. dicit ḡ qꝫ in illis orōnib⁹: uel in illis paͣlogiſmis qui deducūt ad frequēter idē dicere manifeſtū quō ſoluēdū: qm̄ nō ē dādū. i. nō eſt ɔcedēdū eorū que ad aliqd dn̄t ſm p̄dicatiōes per ſe ⁊ ſepatas ſigre ſup. idē qδ ſignt iſte orōnes: uel idē qδ ſignt in orōnib⁹ cōiūcta ut duplū ſūptū per ſe ſine eo qꝫ eſt duplū dimidij nō ſigt idē qꝫ hec orō duplū dimidij ſigt: qm̄ in eo. i. in duplo videtur. i. itelligiṫ dimidiū, non enim ꝑpter hoc quoniā in duplo intelligiṫ dimidiū. duplū per ſe ſumptū ſignificat idē qδ duplū dimidij.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ videṫ qꝫ duplū per ſe ſūptū idē ſignificet qδ duplū dimidij. Nā ut dicit 4° meta^{ce}. rō quā ſigt nomē ē diffō

cō. 28

quecūqꝫ ḡ ptinet ad diffōnē alicuius: videṫ ptinē ad ſigtū ei⁹. cū ḡ vnū relatiuoꝝ ptineat ad diffōnē alteri⁹: videṫ vnū relatiuoꝝ ptinē ad ſigtū alteri⁹. ℃ Dōʒ qꝫ nō oīa hn̄t parī rōne diffōnē nec oīa ex eq̄ hn̄t qdditatē: ſʒ q̄dā hn̄t diffōnē ſimplr ut ea in q̄rū rōne nihil poniṫ qδ nō ptineat ad eēntiā eorū. quedā aūt hn̄t diffōnē per additamēta: in quorū rōne aliqd poniṫ qδ nō eſt de eēntia eoꝝ. ſi ergo ɔcedi pōt abſolute loquēdo in his que habent diffōnē ſimplr totū id qδ ptiet ad diffōnē rei ptinē ad ei⁹ ſigtū: in his tn̄ que hn̄t diffōnem per additamēta: nō totū qδ ad talē diffōnē ptinet ptinere pōt ad eoꝝ ſignificationē. rō ḡ quam ſigt nomē eſt diffō in hn̄tib⁹ diffōnē ſimplicē. qꝫ ſi cū iſ uellem⁹ trahere ad diffōnes per additamēta: diceremꝰ nō totā diffōnē ptinere ad ſigtionē noīs ſed ptē: qꝛ in ea aliqd poniṫ qδ eſt de ſigtione oīs: ⁊ qꝛ relatiua ⁊ ulr per ſe paſſiōes hn̄t diffōnē per additamēta, iδ nō qcqd poniṫ in diffōne relatiuoꝝ ptinet ad ſigtionē eoꝝ. lȝ ergo dimidij ptineat ad diffōnē dupli noīe tn̄ dupli nō ſigtur dimidij: ⁊ lȝ naſus ptineat ad diffōnē ſimi: noīe tn̄ ſimi nō ſigtur naſus niſi uellem⁹ accipe ſigtionem large. ut diceremꝰ ſigri ꝑ aliqd qcqd daṫ itelligi per ipm: ſm quē modū de ſigtō nō loqmur. ex hoc ergo apparet qꝫ non ſigre idē nō mēn qδ orō duplr pōt intelligi, p̄mo ut in p̄mo libro exponebaṫ: qꝛ nō ſigt idē nomē per ſe ſumptū: ⁊ in orōne poſitū: ut duplū non ſigt idē per ſe ſumptū ⁊ coniūctū dimidij: qꝛ duplum per ſe ſumptū dat itelligere dimidiū. ɔiunctū aūt dimidij non ulteri⁹ dat itelligere ipm. ⁊ ſic loquendo accipim⁹ ſigtionē large, put qcqd eſt de itellectu alteri⁹ aliquomō ptinet ad ſigtionē ei⁹ ſi ergo duplū per ſe ſumptū ⁊ ɔiunctū alteri diuerſificatur ſm itellc̄. ⁊ aliqd dat itelligere per ſe ſumptū: qδ non dat itelligere ɔiunctū alteri ſic: ⁊ acceptū aliquo mō dici poteſt non ſigre idē. 2° mō poteſt itelligi qꝫ nō idē ſigt nomē qꝫ orō accipiēdo ſigtionē ꝑprie: ſm quē modū qlibet terminꝰ icomplexus ſigt quid icōplexū. ⁊ nō qd cōplexū. nomē ergo: qꝛ dicit quid icomplexū non ſigt idē qδ orō que dicit quid cōplexū. duplū ergo non ſigt idem qδ duplum dimidij. q̄ntūcunqꝫ ergo dimidij ſit de intellū dupli: nō tn̄ ſigtur nomine dupli. he aūt due expōnes ex eadē radice ꝑcedunt: ⁊ vna alteri ſuffragatur. Deinde cum dicit.

℃ Nā ⁊ decē in vno min⁹ decē: ⁊ facere in non facere: ⁊ oīno in negatiōe dictio. Nō tn̄ ſiqs dicit h̄ nō eē albū dicit albū idē eē.

℃ Probat qδ ſuppoſuerat. vȝ qꝫ nō qcqd itelligitur in alio eſt de ſigtiōe ei⁹. d. qꝫ decē itelliguṫ in decē vno minus. i. in nouē. ſi enī facere itelligiṫ in nō facere: ⁊ oīno i negatiōe itelligiṫ dictio. i. affirmatio: ⁊ lȝ affirmatio ſit de itellū negatiōis: nō tn̄ ſigtur per negationē. nō enī ſiqs dic̄ hoc nō eē albū: dic̄ h̄ eē albū. nō enī idē ſigt albū: ⁊ nō albū: lȝ albū ſit de itellū nō albi: ſic etiā ſupplēdū eſt qꝫ decē nō ſigtur per nouē: lȝ poſſit eē de itellū ipſi⁹ nouē: ex quo patet qꝫ non qcqd eſt de itellū alteri⁹ ꝑprie ptinet ad ſigtionē eius.

Dubitaret forte aliqs. qꝛ lȝ nō videaṫ hīc dubiū qꝫ affirmatio ſit de intellū negatiōis qꝛ p̄uatio nō pōt cogſci niſi per hitū. ⁊ lȝ nō videaṫ hēre dubiū qꝫ affirmatio nō ſigtur ꝑ negationem qꝛ oppoſitoꝝ oppoſita ſunt ſigta: videṫ tn̄ dubiū quō decē itelliguṫ i nouē. Nō enī eſt dubiū qꝫ decē nō ſignṫ ꝑ nouē: qꝛ tota eēntia toti⁹ itegralis nō claudiṫ in aliqua ſui pte. ℃ Dōʒ qꝫ nouē per ſe acceptū nō dat itelligere decē. ſʒ nouē ut deficit a decē de neccitate dat itelligere decē. nullus enī poſſet itelligere aliqd ut deficit ab alio niſi itelligeret illud a quo deficit. phs aūt non ſimplr ɔcedit qꝫ decē itelligant in nouē: ſed vult qꝫ decē itelligant in decē vno min⁹. i. itelliguṫ i nouē: nō ſimplr: ſed ut deficiūt a decē. Deinde cuȝ dicit.

℃ Duplū aūt neqȝ significat nihil fortaſſe quēadmodū: neqȝ qδ in dimidio eſt qδ ſi forte ſignificat: ſed nō idē ⁊ copulatur.

℃ Ex his que dixerat māifeſtat itērū. vȝ qꝫ h̄ nomē duplū nō ſigt idē qδ orō. d. qꝫ duplum fortaſſe nō ſigt nihil: quēadmodū neqȝ qδ eſt i dimidio. i. neqȝ dimidiū ſup. ſigt nihil. qꝫ ſi forte h⁹ͥ duplū aliqd ſigt nō ſigt illo qδ ē copulatū. i. nō ſigt idē qδ orō. ℃ Notādū aūt qꝫ dic̄ duplū fortaſſe nō nihil ſigt: ⁊ ait: ſi forte aliqd ſigt: qꝛ relatiua nō ꝑp̄e ſignt aliqd: ſʒ ad aliqd: nec ꝑp̄e ſigt aliqd in ſe: ſʒ ad aliδ ordinatū. vn̄ ⁊ ɔ^{roi} ait 12° meta^{ce} qꝫ īter cetera p̄dicamēta relatio min⁹ hēt de eē ⁊ q̄nto hēt min⁹ de eē min⁹ hēt qδ ſignificet aliqd. iδ phs de relatiuis loquēs q̄ſi ſub dubitatione ait qꝫ forte duplū non nihil ſigt: ⁊ qꝫ forte aliqd ſigt. Deinde cum dicit.

℃ Neqȝ ſciētia in ſpē ut ſi eſt ſciētia medicina ipm qδ cōe: illud aūt erat ſciētia ſcibilis.

℃ Qδ dixerat de relatiuis ſm ſe qꝫ nō ſignt idē qδ orō oñdit vitatē hēre in relatiuis ſm ſuū gen⁹. medicīa enī que dicit ad aliqd: qꝛ ſciā dicit ad aliqd nō ſigt idē qδ orō: ⁊ ſcibile nō eſt de ſigtiōe medicīe ſicut dimidiū nō erat de ſigtione dupli. Intēdit aūt talē rōnē. medicīa nō eſt ad aliqd niſi qꝛ ſciā eſt ad aliqd: ſʒ ſciā nō ſigt idē qδ orō. ergo nec medicīa: nec aliq̄ ſciā ſpālis ſigt idē qδ orō. de hac autē rōne non ponit niſi vtutem mediꝫ. vȝ qꝫ ſciā ſpālis nō dicit relatiue: niſi qꝛ ſcientia cōiter dicta dicit relatiue: iδ ait: qꝫ neqȝ ſciā in ſpecie. i. neqȝ

spālez sciaz sup. cōcedēdū est sigre idē qd oro. uel neqz sciaz in spe. i. neqz sciaz spālē sup. dicimus eē relatiū sz se: sz sz suū genus: ut si medicina est scia ipm qd est cōe. i. ipsa scia est illud qd erat scia scibilis. i. qd dr relatiue ad scibile. medicina g nō dr relatiue: nisi qr scia dr relatiue. ¶ Nōn^m aūt q lz sit scibile de itellu scie: nō tn significat noie scie: z mltomagis nō sigtur noie medicine. nā ut sup ostēsuz est. nō qcqd est de itellu alicu^s est de sigtione ei^s. ¶ Nōn^m ēt q cū tota cā q̄re medicina uel aliq̄ scia spālis videat sigre idē qd oro: sumat ex pte relatiōis: u ea que sm se sunt relatiua non sigt idē qd oro: ut pz p habita. ea que nō sūt relatiua nisi sz suū genus mlto magis nō significabūt idē qd oro. D. c. d.

¶ In his āt p q̄ ondunt pdicamēns h dicēdū qm nō idē est ex: z in orone qd ostēdit.

Docet soluē ad nugationē respectu ipsaz passionū. z duo fac: qz p^o pponit qd itēdit. z^o manifestat ppositūz ibi ¶ Cauū eni coiter. ¶ dic g q in his pdicatis. i. in his accūtib^s p que ondunt sup. sbiecta h ē dōz q nō est idē accipe ipaz passionē: uel ipz accns qd ondit ex. i. p se z sepatū: z accipe ipm ut est in orone: z ut est alteri zuinctū. sicut eni soluebamus ad nugationē circa relatiua dōz q nō sigt idē nomē qd oro: nec idē sigt nomē p se sūptū z alteri copulatū. sic dicim^s soluē ad nugationez circa accūtia: qr in talib^s nā sigt idē nomē qd oro: nec idē sigt accns p se sūptū: z ut ē in orone positū. ¶ Notādū aūt q dic in his pdicamētis p que oūdunt sbiecta: qr accntia: ut dr in p^o de aia. zferūt magnā ptez ad cogscēdū q qd ē. ¶ Nōn^m ēt q tā p accūtia cōia q̄z p accūtia ppa aliq̄ mō oūdunt z declarant sbta: magis tn p ppa q̄z p coia: qr magis ppe declarat aliqd ut manifestat sb rōne ppa q̄z ut maifestat sb rōne cōi. p ppa vo sb rōne ppa. iō sbta magis oūdunt z maīfestant p h accūtia q̄z p illa. ¶ Nōn^m ēt q apparēs nuga^o maxie fit p accn^a ppa eēt p se passiōes. tn qr torte videt alicui nugationē apparētē fieri p accn^a coia. iō phs i seqntib^s de utrisqz exequit ondēs nullū eoz sigre idē qd oro: z sbm nō eē de significatiōe alicuius accidētis. D. cū. d.

¶ Nā cauū coiter qd idē sigt in simo z rhebo. additū āt nihil phibet h qdē naso: illd autē conuri significare. naz hic qdez simū: ille autē rhebū significat: z nihil differt dicere nasus simus: nasus cauus.

¶ Manifestat itēruz oūdēs sbm nō eē de sigtiōe alicu^s accūtis: pp qd nullū nomē accidentis sigt idē qd oro. duo g fac: qr p^o oūdit sbiecta nō eē de sigtiōe accūtiuz coium. 2° oūdit ea nō esse de sigtiōe accūtiū pprioz. 2^a ibi ¶ Amp. nō dāda est. ¶ In p^a pte itēdit talē rōnē. illd qd est pter itellm alicui^s nō est de sigtiōe ei^s: sz sbiecta sūt pter itellm accūtiū coiuz. g nō sūt de sigtiōe ipsoz. qd aūt sbm sit pter intellm accūtis cois declarat. d. q cauū sūptū coiter idē sigt in simo z in rhebo: sicut aial coiter sūptū idē sigt in hoie: z in leone. additū tn cauū nihil phibet in naso qd sigre h. i. simuz. cruri aūt additū sigre illd. i. rhitū siue claudū: z exponit se. d. q cauū additū huic. i. naso sigt qdē simū. additū autē illd. i. ad illud ut ad crus sigt rhitū. i. claudū. iō sbdit q nihil differt dicē nasus simus z nasus cauus. sic ēt non differt dicē crus cauū z crus rhitū: siue crus claudū. accipiēdo claudicationē put accit ex zcauitate cruris. ¶ Notādū aūt q ut declarari hēt in 7° metaphice. sbz in diffinitiōe accūtiū se hēt sic dīa in diffōne sbaz. sicut eni aiali additū rōnale hoiez zstituit. addita vo et alia differētia zstituit aliā spēm. sic cauo additus nasus zstituit simū. si vo addat cauo aliud sbm ut crus zstituit aliā spēz accūtis sic aliā passionē ut rhitū. cū g dīa sit pter itellm gnis: nasus est pter itellm cauī: z qdlibet sbz est pter itellm accūtis cois: qre nō ptinet ad sigtionez eius. ut g phus oūderet sbiecta eē pter itellm accūtiū coiuz declarauit q se hūt ad ea sicut dīa ad genus. cū cauū qd est accns cōe additū alteri z alteri sbo faciat aliā z aliā spēz accūtis. sicut gen^s additū aliȷ z aliȷ dīe facit aliā z aliā spēz dīe. ¶ Notādū ēt q hēc lra que exposita est de accūtib^s coib^s exponi posset de accūtib^s ppriȷs. posset eni sic forari rō. nihil differt dicē nasus simus z nasus cauus: sed dōo nasus cauus nō est ibi nugatio: qr nasus nō est de sigtiōe caui. g dōo nasus sim^s nō est ibi nugatio. qr nasus nō est de sigtiōe simi.

Dubitaret forte aliqs. utruz uez sit q nō differt dicē nasus simus z nasus cauus: z vr q nō. qr simus dat itelligē nasuz. In diffōne eni simi ponit nasus: sz cauus nō dat itelligē nasuz: qr in diffōne eius nō ponit nasus. ¶ Dōz q cauū z simū dupl^r pūt accipi. s. sm se z ut sunt cōiuncta naso. accepta aūt sz se differunt: qr cauum per se acceptum non dat intelligere nasum: sz simum dat intelligere ipsum ut vo sūt zuncta naso: sicut spectat ad ppositū nō differūt: qr sicut dōo nasus cauus nō ulterius ibi itelligitur nasus. sic zuictū simū naso nō ulterius dat ipz itelligē. signāter g phs nō ait q nihil differūt cauus z simus sz se accepta: sz q nō differūt ut sūt zuicta naso: qr ut ait nō dīt dicē nasus sim^s z nasus cauus. D. c. d.

¶ Amplius nō est dāda dictio sm nm̄. falsuz eni h est. nō eni est simū nasus cauus: h nasi h ut passio: q̄re nihil icōueniēs si nasus simus nasus est hñs cauitatē nasi.

¶ Oūdit sbiecta nō eē de sigtiōe accūtiū pprioz. Intēdit aūt talē rōnē. illud qd est de sigtiōe alicuius principaliter: z in recto iportat p ipm: sed noie accūtis propriȷ pncipalr z in recto nō iportat sbm. g de sigtiōe accidētis ppriȷ nō ztingit eē sbz. ideo ait q amplius nō est danda dictio sz nm̄. i. nō est dādū q in ntō z in recto significet sbm in dictiōe accūtali. nō eniz simus est nasus cauus: sed est ut passio: siue est nasi cōcauitas nihil inconueniens sequeretur dicendo nasus simus: sed est nasus habens concauitatem nasi.

Dubitaret forte aliqs. qr videt esse bene dictū q simus est nasus cauus. naz sicut predicat aliquid: sic oportet accipere diffinitiōez eius: cū ergo passio in cōcreto predicet de subiecto in recto: qr bn̄ videt q nasus est simus. In abstracto autem denoiet ipsum in obliquo: qr non bene dicit q simitas sit nasus: sed q sit aliquid nasi. ¶ His ergo suppositis videt esse dicendū q si diffiniat passio in cōcreto ponet ibi subiectū in casu ntō dicendo. simus est nasus cauus. sed si diffiniat passio in abstracto ponet ibi subiectū in obliquo: qr si diffiniret simitas non diceretur q sit nasus cauus sed q sit nasi cauitas. nō ergo bene dicit phs cū ait q simus nō est nasus cauus: sz nasi passio. ¶ Dōm q simus lz iplicet nasuz in recto: qr bn̄ dr nasus est simus: nō tn sigt ipm in recto: qr sigre in recto hoc est sigre pncipalr z formaliter. simus eni pncipalr z foraliter sigt simitatez. z ulr ois passio foralr z p se sigt accidēs. mālr aūt z q̄si ex zūti sigt ppositūz sbm tanq̄ ppriā māmcirca quā hēt fieri. restat g querere utrū simus iplicet nasuz in recto: z utrū significet ipsum in recto. cū g dr simus est nasus cauus. si hec diffinitio denotat modū quo nasus iplicat in simo: sic est recta z zgrua: sed si denotat modū quo nasus significatur in simo: sic nec est recta nec est congrua. dictū est eni q simus implicat nasuz in recto. sigt tn ipz in obliquo: z qr phus loquitur de modo significandi: non de modo implicandi: quod queritur nō hēt dubiū.

Alterius forte dubitaret aliqs quō differt implicatio a sigtiōe. Dōz ꝙ nisi passio iplicaret sbz, nunqȝ ꝑdicaret de eo. ubi eni i simo iplicaret nasus nō bn̄ diceret nasus sim⁹. sic ḡ passio ꝑdicat de sbiecto: sic iplicat ipz: ⁊ qr sim⁹ ꝑdicat de naso in recto: in recto iplicat ipz: nō tn̄ sigt ipz i recto: qr sigre in recto est plus qȝ iplicare ul' denoiare i recto. illō eni i recto sigtur qd iportat ꝑ nomen ꝑncipalr ⁊ ꝑ se: ⁊ qr passio ꝑncipalr ⁊ formaliter dic accn̄s: ⁊ nō sbz. iō noie passiōis dr̄ sigri sbm nō i recto: sȝ i obliq. h̄ si bn̄ ꝯsiderent appere pōt quō differt iplicatio a sigtiōe: qr sic implicat aliqd p aliō ut denoiat p illō. si ḡ denoiet i recto iplicat in recto: sȝ si dz sigri i recto nō suffic ꝙ denoiet i recto: sȝ reqrit ꝙ ꝑncipalr iportet ꝑ ipm. Notādū ēt ad itelligētiā dictoꝝ ꝙ si ꝯsiderent que dc̄a sunt apparet duplr eē aliqd de itellectu alteri⁹: qr uel sigtur ꝑ ipz: uel nō ē de sigtiōe ipi⁹: qr ut pz ꝑ hita. nō qcqd intelligit i alio ē de sigtiōe ei⁹. illō ḡ qd sic ē de itellectu alteri⁹ qd tn̄ ē de sigtiōe ei⁹: siue apponat: siue nō: semꝑ itelligit i ipo. sȝ qd sic ē de itellu alteri⁹ nō ē de sigtiōe ei⁹ ꝙ si apponit nō ulteri⁹ itellr. tota ḡ itētio phi in h̄ capl'o ē ondē ꝙ vnū relatiuoꝝ sic ē de itellu alterius ꝙ tn̄ nō sigtur ꝑ ipz sbz: sic ē de itellu alteri⁹ passiōis: ꝙ tn̄ nō sigtur ꝑ eā. duplū eni lȝ det itelligere dimidiu: nō tn̄ sigt dimidiu. noie eni dupli nō sigtur h' oīo duplū dimidiu: sȝ duplū solū. iō dōo duplū dimidiu nō est ibi nugatio: qr nō ulteri⁹ itellr ibi dimidiu. sic ēt lȝ nasus itelligat i simo: nō tn̄ sigtur ꝑ ipz. sim⁹ eni nō sigt hāc oronē s. nasū simū: uel nasū cauū: sȝ noie simi sigtur solū simitas: uel solū cauitas. iō dōo nasus sim⁹ nō est ibi nugatio: qr nō ulteri⁹ itellr ibi nasus: ꝙ si forte aliqs uellet dicē nasū eē de sigtiōe simi: accipiēdo sigtionē large. pz ꝙ si nasus aliq mō ē de sigtiōe simi. nō ē de sigtione ei⁹ i recto: sȝ i obliq: ꝑp qd si appositū ulteri⁹ itellr: nō itelliget i recto: sȝ i obliq. nasus ḡ sim⁹ non est nasus cauus: sȝ ē nasus hn̄s cauitatē nasi: ⁊ qr sic nō ē ibi nugatio: pz ꝙ ꝯiugēdo relatiuū relatiuo ⁊ sbm ꝓꝑe passioni, nō est ibi nugatio. qd totū ex h̄ seqt: qr nō idē sigt nomē qd oīo nec ꝑ nomē sigtur qd cōplexū sȝ icōplexū vnū eni relatiuū nō sigt sc ⁊ aliud relatiuū. sȝ se solū ⁊ noie passiōis nō sigt passio ⁊ sbz: sȝ passio solū. ul' si sigt sbz h̄ ē i obliq: nō i recto. iō sȝ talia nō cōmittit nuga°.

E soloecismo aūt ꝑm qd qdē videntur accidere diximus ꝑus. Quō āt soluēdū i ipsis orōnib⁹ manifestū.

d

In pte ista ut dicebat ph̄s docet soluē pa^{mos} ducētes ad soloe^m ⁊ duo fac: qr ꝑ° ꝯtinuat dc̄a dicēdis. 2° exeqt de itēto ibi. Oēs eni h⁹. Jdic ḡ ꝙ de soloe^{mo} sȝ qd qdē videnf accidē. i. sȝ qs pa^{mos} fiūt. diximꝰ ꝑus. i. in ꝑ° li° sȝ quō ē soluēdū i ipsis orōib⁹ ducētib⁹ ad soloe^{mus} erit manifestū nūc i h̄ 2° li. In ꝑ° eni docuit soloe^{os} ꝯstituere. In h̄ aūt 2° docet eos soluere. Deinde cuz dicit.

Oēs eni hui⁹ h̄ uolūt ꝯstruere. Putas qd dicis uere eē h̄ uere est. Dicis aūt qdez esse lapidem: est ergo quid lapidem.

Exeqt de itēto. ⁊ tria facit: qr ꝑ° docet soluē ad rōnes ducētes ad soloē cū rectū mutat i obliquū. 2° cū obliquū mutat in rectū. 3° cū obliquū mutat in obliquū. 2ª ibi. Putasne scis h̄. 3ª ibi. Putasne cui⁹ sciam. circa ꝑ^m tria fac sȝ ꝙ tres pa^{mos} ponit in qb⁹ casus rectus mutat i obliquū. 2ª ibi. Putasne uerꝰ ē. 3ª ibi. Neqȝ si quē dicis. ꝑª i duas: qr ꝑ° ꝓponit pa^{lo m}. 2° docet ipz soluē ibi. Aut dicē lapidē. Jdic ḡ ꝙ h⁹ oēs orones que dicenf uolūt ꝯstituē h̄. i. soloe^m: ut putasne qd tu dicis uere esse: uere est h̄. i. uere est illud qd tu dicis: hec est maior. dicit qdē esse lapidē: hec est minor. ergo qdē est lapidē: hec est ꝯclusio. Deinde cum dicit.

Aut accidē lapidē nō ē dicē q: sȝ quē: nec h̄: sȝ hūc. Sic ḡ dicat aliqs: putasne quē de dicis eē ē hūc: nō vi log rōanc: quēadmodū neqȝ si dicat: putas quā tu dicis eē ē h̄.

Soluit. ad cui⁹ euidētiā sciēdū ꝙ solō oiuz orōnū ducētiū ad soloe^m vr̄ ꝯsistē i ondēdo ꝙ nō ē silis acceptio i ꝑmissis: ⁊ i ꝯne. nā cū dr̄ ꝙ tu dicis eē: h̄ est: ul' quē tu dicis eē: h̄ ē: i ꝑmissa hac cū h̄ ifinitiuo eē ponit accusatiuus: sȝ cū h̄ idicatiuo ē ponit ntūs. cū ḡ ulterius ꝓcedit lapidē dicis eē. ḡ lapidē est. si eēt bon⁹ ꝓcessus cū in ꝯne ponat h̄ vbū idicatiuū. s. est: oporteret ꝙ talis casus acciperet in ꝯne cū h̄ vbo ē q̄lis accipiebat i ꝑmissis sȝ i ꝑmissis accipiebat i ntō. nō eni dicebat ꝙ tu dicis eē hūc ē: sȝ h̄ ē uel h̄ ē. si ḡ eēt silis acceptio in ꝯne sic in ꝑmissis: uel nō fieret soloe⁹: uel eēt icōgruitas i ꝑmissis duo ḡ fac: qr ꝑ° docet soluē ad dictā orōnē: qr nō ē silis acceptio in ꝑmissis ⁊ in ꝯnc. 2° ondit ꝙ si fiat acceptio silis: ul' nō erit soloecism⁹: uel erit icōgruitas i ꝑmissis 2ª ibi. Lignū aūt dicē. Jdic ḡ ꝙ aut soluēdū est: qr dicere lapidē nō ē dicē qd: sȝ quē nec ē dicē h̄ sȝ hūc. i. nō est dicē aliqd in casu ntō: sȝ in accusatiuo ꝑ qd innuit ꝙ in ꝯne cū h̄ vbo ē accept⁹ ē accusatiuus: cū tn̄ in ꝑmissis accept⁹ sit ntūs. si ḡ eēt silis acceptio i ꝑmissis: sic in ꝯne: ut si aliqs dicat. putasne qd uere dicis eē: hūc est nō vr̄ log romane. i. nō vr̄ log latine: qr cū h̄ vbo ē nō dz poni hūc. i. actūs sȝ ntūs. quēadmodū ḡ neqȝ est locutio romana. si aliqs dicat putasne qd tu dicis eē ē h̄ qr ē ibi discordia i gnīe: ita sup. nō ē locutio rōana dōo ꝙ tu dicis eē ē hūc: qr ē ibi discordia in casu. Notādū āt ꝙ ligua romana multū appropinqt ligue latine. vn̄ ⁊ coiter illa lingua dr̄ lingua latina: nō log ḡ romane est nō log ꝯgrue: uel nō log latine. Deinde cū dicit.

Lignū autez dixit h̄ aut quecūqȝ: neqȝ femininū: neqȝ masculinū sigt: nihil differt quare nō fit soloecismus. Sed qd dicis eē est h̄: lignū aūt dicis eē. est ergo lignū lapis aūt ⁊ h̄ masculini habēt declinationē.

Ondit orones ducētes ad soloe^m soluēdas eē ꝑ dissilez acceptionē i ꝯne ⁊ i ꝑmissis. In pte ista ondit ꝙ si fiat silis acceptio uel nō fiet ibi soloecism⁹: uel opz esse icōgruitatē in ꝑmissis. duo ḡ fac: qr ꝑ° ondit qn̄ ꝑ silez acceptionē nō fit soloecism⁹: qr h̄ nō fit qn̄ ē acceptio sȝ neutrū. 2° ostēdit ꝑp silez acceptionē ē icōgruitas in ꝑmissis: qr h̄ est si fiat acceptio ꝑm gen⁹ masculinū ul' sȝ gen⁹ femininū ibi. Nō siqs dicat. Jꝯtinuet sic. dcz est tales orones soluēdas esse ondēdo ꝙ est in eis dissilis acceptio: sȝ si fiat silis acceptio ⁊ h̄ sȝ neutrū nō ē ibi soloecism⁹. iō ait ꝙ dicē lignū sic. i. silr mō in ꝑmissis sic in ꝯne. uel ēt sic dicē quecūqȝ nec masculinū nec femininū sigtr. i. qcūqȝ sunt neutri gnīs: nihil differt. i. nō erit ibi dīa i ntō ⁊ i actō: qr neutꝝ gen⁹ hēt silos casus siles. nō ḡ fiet soloecism⁹ sȝ fiat oro sic. i. ꝑ neutrū: ut si dicat ꝙ tu dicis eē h̄ est. lignū aūt dicis eē. ḡ lignū est: nulla est ibi icōgruitas: qr lignū dic qd neutrū. Lapis aūt ⁊ h̄ ꝓnomē h̄ que hūt determinationē masculinaz differunt ꝑm nūm: ⁊ fiet in eis soloecismus. ⁊ si fit silis acceptio in premissis ⁊ in ꝯclusione. Deinde cuz dicit.

Nō siqs dicat putasne ē h̄ illa: deinde dicat rursuz qd āt nō h̄ ē consc⁹ ita dicet. ē ḡ h̄ illa. nō sillogizauit soloecismū: nec si coriscus significet idē qd illa: nō det aūt q rn̄det sȝ opz h̄ ad iterrogare. Si āt neqȝ est ueruz neqȝ dat nō sillogizauit: neqȝ in co

qđ est qđ: neq3 ad eū qui interrogatus est.

¶ Ondit quō p̄ sīlez acceptionē si nō fiat ſm genus neu-
trū est incōgruitas in p̄missis. ⁊ duo facit: q2 p° ondit
quō est icōgruitas in p̄missis ex diuersitate generū. 2°
ondit sīlr eē h°ı icōgruitatē ex diūsitate casuum. 1° ibi
[Sīlr ḡ oz ⁊ sīlis.] dicit ḡ ꝙ siquis dicat. putasne h̄ est
illa. deinde rursuz dicat opponēs. qđ aūt est h̄. nōne h̄
est coriscus. si rñdēs dicat ita cōcludat ab opponēte. ḡ
h̄. i. coriscus est illa. hec icōgruitas in ɔ̄ne. vz. coriscus
est illa. seq̄t ex icōgruitate sūpta in p̄missis cū dicebat.
putasne h̄ est illa. iō ait ꝙ sic arguēs nō sillauit soloe^m:
mo dato ꝙ coriscus significet idē ꝙ illa: si ille q̄ rñdet
nō det. i. nō ɔcedat ꝙ coriscus significet idē ꝙ illa non
ɔcluderet soloe^m ɔ̄ rñdētē. oz eni ad iterrogare uł coi-
terrogare: ut h̄t greca correctio. i. sīl cū alijs: uel inter
alia opz iterrogare a rñdente h̄ uttū. s. coriscus signifi-
cet idē qđ illa. nō eni ɔcludet ɔ̄ rñdētē nisi h̄ ipse conce
dat. iō sbdit ꝙ si neq3 est. i. neq3 sigt idē coriscus qđ il-
la. neq3 dat. i. neq3 rñdēs h̄ ɔcedat opponēs nō sillauit
neq3 in eo qđ est qđ. i. neq3 ſz v̄itatē: ut h̄t greca corre-
ctio: neq3 ad eū q̄ iterrogat° est. q. d. ꝙ sic arguens: nec
sillogizat ad orōnē: nec ad hoīem. Deinde cum dicit.

¶ Sīlr āt ⁊ illic opz lapidē sigre h̄. Si autē
neq3 ē: neq3 dāt nō eē danda ɔclō. Appa
ret ḡ eo ꝙ dissīlis casus nois sīlis videt.

¶ Ondit ꝙ sicut in p̄missis est icōgruitas ex diuersitate
generū sic eē pōt icōgruitas ex diūsitate casuū. d. ꝙ sic
in exēplo pposito si debeat seq̄ ɔ̄: oz ꝙ corisc° significet
idē ꝙ illa: ⁊ ꝙ masculinū significet idē qđ femininū. si
militer illic. i. in palo^mo p̄us posito oz lapidē p̄us sigre
idē qđ h̄. i. oz idē sigre actm̄ ⁊ ntm̄. si ergo neq3 est. i. nō
idem sigt ntūs ⁊ accusatiuus. neq3 dat. i. neq3 rñdēs h̄
ɔcedit. uel neq3 dat. i. neq3 h̄ ɔcedit a rñdēte nō est dan
da. i. nō est ɔcedēda ɔ̄. appet aūt ꝙ sit ɔ̄ ɔcedēda eo ꝙ
v3 sīlis acceptio casus nois: cū sit dissīlis. ¶ Notādū
aūt totā solonē p̄hī in h̄ ɔsistē ꝙ uel non est sīlis acce-
ptio in p̄missis ⁊ in ɔ̄ne. uel si sit sīlis acceptio: aut nō
fieret soloe°: ut si sit acceptio ſz neutz: uelut si dicat ꝙ
tu dicis eē h̄ est. lignū tu dicis esse. ḡ lignū est. aut si sit
soloe° oz incōgruitatē eē in p̄missis uelut si dicat ꝙ tu
dicis eē hūc est: lapidē dicis eē. ḡ lapidē est. h̄ enim cuz
maior sit icōgrua. nō seq̄t ɔ̄ nisi supponat ꝙ idē signifi
cet hunc ⁊ h̄: ⁊ ntūs idē qđ accusatiuus. na sicut in di-
uersitate genez: ut dicēdo h̄ est illa: uel h̄ est alba. cori-
scus est h̄. ḡ coriscus est alba: non seq̄t ɔ̄ nisi supponat
qđ idē significet vnū genus sic alteꝝ: ut qđ idē signifi-
cet h̄ qđ illa. ita cū arguit. diuersitas casuū nō seq̄t cō-
clusio nisi supponat ꝙ idē significet vnus casus qđ ali
us: ut ꝙ idē significet noīatiuus qđ accusatiuus.

Dubitaret forte aliqs. q2 v3 h̄ uelle p̄hs ꝙ sil
logism° peccās in mā nō sit sillus
vult eni ꝙ si ex icōgruo vz seq̄ ɔ̄ opz uel supponē incō-
gruū eē ɔgruū uel ɔcedi a rñdēte ⁊ si est sic. seq̄t ɔ̄ ɔ̄ rñ-
dētē. si aūt nec est nec ɔcedit: nec seq̄t ɔ̄ simplr: nec ad
eū q̄ iterrogat. vi ḡ uelle qđ nō sillat nisi ex ɔgruis uel
ex ɔuenietib° rei: ⁊ q2 sills peccās in mā nō est ɔuenies
rei. ḡ nō sillat. ¶ Amplius. sic est peccatū in mā cū uo-
lumus ɔcludē ueꝝ si accipiam° falsa. sic est pcm̄ in mā
cū uolumus ɔcludere ɔgruū: si accipiamus incōgruū:
⁊ q2 h°ı sillogismus uidetur uelle p̄hs ꝙ nō sillogizet:
seq̄t ꝙ peccās in mā nō sit sillus: cui° ɔ̄riū p̄ries dcz ē.
¶ Dōz ꝙ ut supra dicebat semp p̄ps forā reqrit p̄paz
māz: sic ḡ sillus peccat in mā: sic nō est sillus. ⁊ q2 sillus
accipiēs falsa uel iprobabilia nō peccat in mā sillī sim-
plr. sz i mā sillī dialetici. ppōnes eni ut sūt mā sillī sim
plr nō accipiuntur sūt uere uel false: uelut sūt necie:
aut ɔtingētes: sz accipiunt simplr. abstrahit eni simplr

sills ab oib° sillis. v3 eni p̄pe dīe ppōnis: ut ptinet ad
sillm simplr affirmatio ⁊ negatio. nō v̄itas uel falsitas
nec necitas: uel ɔtingētia. vn̄ ⁊ p° p̄oꝝ d3 ꝙ ppō sillogi
stica simplr est affirmatio uel negatio alic° de alīq. h°ı
ḡ sillus ut supius dicebat: ⁊ bn̄ nō est sillus dialeticus.
est tn̄ sillus simplr. peccat eni in mā dialetici: sed nō in
mā simplr. Rursus. sillus dialeticus: ut ēt supius dice
bat etiā duplex est. vnus qdē q̄ pcedit ex pbabilib° sim
pliciter. alius v̄o ex pbabilib° huic. nā si dialetici est p
cedē ex pbabilib°: sic duplex est dialetica vna simplici
ter: alia obuiatiua: ita duplex erit sills dialetic°. vnus
ex pbabilib° simplr: alius ex pbabilib° rñdēti. pp qđ
sicut sillus peccās in mā accipit falsa ⁊ iprobabilia: sic
nō est sillus dialeticus: q2 si accipit falsa ⁊ iprobabilia
simplr nō est dialeticus simplr. si v̄o accipiat falsa ⁊ im
probabilia rñdēti nō erit dialetic° obuiatiuus. ¶ His
visis satis appet itētio p̄hī. nō eni vult p̄hs negare sil-
logismū peccātē in mā nō eē sillm simplr ſz vult ipsum
nullo mō esse sillm dialeticū. cū ḡ ait ꝙ si neq3 est: neq3
dat: neq3 sillet simplr: neq3 ad eū qui iterrogat expone-
dū est ꝙ cum sic sit sillus: nec est dialeticus simplr: nec
obuiatiuus. ratiōe eni qua nō est: nō est dialeticus sim
pliciter. eo v̄o ꝙ respondens non concedit illud: neq3
dat non est dialeticus obuiatiuus. ꝙ aūt sic sit intelli-
gendū per seqūtes qōnes melius appatebit.

Alterius forte dubitaret aliqs. utrū sillus pec
cās in mā possit dici sillus iferēs: ⁊
v3 ꝙ nō: q2 sillus peccās in mā: ⁊ assumēs falsa nō sem
per ɔcludit ueꝝ. aliqn̄ eni ex falsis seq̄t ueꝝ: ut pbatur
circa p̄ncipiū secūdi prioꝝ. sed ueꝝ nō sequit ex falsis
per se: ⁊ ex necessitate: ut ibidē dicit. pōt ergo sillus pec
cans in materia inferre: nō ex necessitate: sed illatio nō
necessaria nō est pprie illatio. ergo peccans in mā non
pprie infert. ¶ In ɔtrariuz est q2 dicebat peccans in
mā simplr sillat: sed de ratione sillī simpliciter est ꝙ de
necessitate inferat. ergo de ratione sillī peccātis in mā
est ꝙ de necessitate sit illatiuus. ¶ Dicēdū ꝙ peccās
in mā simplr ifert ⁊ de necessitate. ꝙ si querat quid in-
fert. dicēdū ꝙ infert ɔclusionē uerā nō falsam. lz enim
per falsa possit ɔcludi ppositio que in se cōsiderata est
uera. nunq̄ tn̄ per falsa cōcludit aliquid qđ ut sequit
ex premissis nō habeat falsitatē. sic eni imaginari dici-
mus ꝙ sillus est ɔsequētia quedā cuius premisse se ha
bent ut antecedēs. ɔclusio v̄o ut cōsequēs. existēte au-
tem antecedēte necesse est existere ɔsequens nō existen
te antecedēte: nō oportet nō existere cōsequēs. nō eniz
existēte leone adhuc pōt existere aīal. sic existentib° pre
missis necesse est cōclusionē existere. nō existentib° aūt
premissis nō oportet cōclusionē nō existere: sic ergo est
absolute loquēdo. tamē si accipiat ɔsequens ut sequit
ex antecedēte: sicut existente antecedēte necesse est exi-
stere ɔsequēs. sic nō existēte antecedēte necesse est non
existere ɔsequēs. leo eni infert aīal. sequit eni ex necessi
tate leo est: ergo aīal est. nō tamē leo ex necessitate ifert
quodlibet aīal: sed solū ex necessitate infert aīal qđ est
leo. ridiculū eni est credere ꝙ posito leone de necessita
te poneretur capra uel aliqđ aliud: qđ nō esset leo. Si
ergo accipiat aīal ut sequitur ad leonē: cuz non sequa-
tur ad ipsum nisi aīal qđ est leo: patet uerum esse quod
dicebat: quia sicut ualet est leo ergo est animal qđ est
leo. sic ualet non est leo. ergo non est animal quod est
leo. ⁊ sicut accepto consequente ut sequitur ad antece-
dens. posito antecedente ponitur cōsequēs: ⁊ nō posi-
to nō ponit. sic accepta cōclusione ut seq̄t ex premissis
existib° p̄missis existit ɔ̄: ⁊ nō existib° nō existit. si eniz
arguat sic. ois lapis est aīal: ois asin° est lapis. ḡ ois asi
nus est aīal. hec ɔ̄ in se accepta v̄a est: sz ut seq̄t ex p̄mis
sis falsa est. nā referēdo ɔ̄nē ad p̄missas: seq̄t ꝙ asin° sic
aīal: nō quocūq3 mō sūpt°: sz asin° ut est lapis siue asin°

q est lapis. dicẽ enī ꝙ asinꝰ q est lapis est aīal īplicat in se falsitatē quādā. si ḡ bn̄ accipiamus quō seqȝ ꝯ ex p̄missis semꝑ videbimus ꝙ ex falso seqȝ falsū ex necītate. pȝ ḡ sillm peccātē in mā ex necītate īferre nō ꝯnē ueram sȝ falsam. ex h̄ ḡ posset accipi 2ꝰ modus dicēdi q̄re sillogismꝰ peccās in mā dr̄ nō sillāre nō q̄ simplr̄ nō sillogiçet: sȝ q̄ p se ⁊ ex necītate nō sillogiçat cōclusionē ueram: sed falsam: ut ostensum est.

Ulterius forte dubitaret aliqs. utrū sills peccās in mā possit dici sillus p̄bans.

C Dōm ꝙ qō īā difficultatē hēe vr̄: q̄ nō vr̄ forte possibile ꝙ peccās in mā sit simplr̄ sillus: ⁊ cū nō recte p̄bet. pp qō sciēdū ꝙ sills ut dcm̄ est: est ꝯña q̄dā: nō est aūt de rōne ꝯsequētie ꝙ p̄bet: sȝ sufficit ꝙ ex necītate īferat: ⁊ sic nō est de rōne ꝯsequētie simplr̄ ꝙ p̄bet: sed ꝙ īferat. sic nō est de rōne ꝯñe sillogistice ꝙ p̄bet: sed ꝙ īferat: dū tn̄ illatū sit aliud ab īferētibꝰ: qō pȝ ex diffōne silli. nā sillus est oro in qua positis p̄missis aliqd aliud seqȝ p ea que posita sūt: ex q̄ appet ꝙ lȝ tā petitio p̄ncipij q̄ȝ peccās in mā ex necītate īferāt. petitio tn̄ p̄ncipij que q̄si īfert idē p idē īpedit sillm simplr̄: q̄ ibi non ꝑprie seqȝ aliud a p̄missis. peccās vō in mā q̄ sic ex necessitate īfert qō ēē ꝯ pōt eē alia a p̄missis simplr̄ loquēdo nō īpedit ꝯsequētiā sillogisticā. de cuiꝰ rōne solū vr̄ eē ꝙ s̄m debitū ordinē in mō ⁊ figura sequaȝ ꝯ que sit alia a p̄missis. sillus ḡ peccās in mā nō p̄bat ut ondeȝ. est tn̄ simplr̄ sillus: q̄ s̄m debitū ordinē in mō ⁊ figura pōt īferre ex necītate ꝯnē que sit alia a p̄missis: qō sufficit ad rōnē silli simplr̄. ꝙ aūt nō p̄bet sills peccās in mā: de leui pȝ. nihil enī uere p̄bat qō cōtingit uere soluere: sȝ sillus peccātē in mā ꝯtingit uere ⁊ recte soluē: ut supra ondebaȝ. ḡ hꝰ sillus nec ṽe nec recte p̄bat. ex h̄ aūt posset haberi tertius modus r̄ndēdi: q̄re sills peccās in mā dr̄ nō sillogiçare: nō q̄ nullo modo sillogiçet: sȝ q̄ nō recte arguit: nec recte p̄bat ut accipiaȝ sillogiçare nō ꝑprie: sȝ put idē est qō arguē uel probare.

C Notādū aūt ꝙ ut p q̄ones p̄missas pȝ sillus peccās in mā triplr̄ dr̄ nō sillogiçare: uel q̄ nō sillaȝ dialetice: uel q̄ ex necessitate nō sillaȝ ꝯnē uerā: uel q̄ nō arguit nec p̄bat. h̄ aūt tria inuit p̄hs in lr̄a. nā cū interrogare videaȝ eē ꝑpriū dialetice: cū ait ꝙ nō sillaȝ soloecismus: sȝ opȝ iterrogatē utrū coriscꝰ significet idē qō ille dedit itelligē ꝙ nō loquebaȝ de sillatiōe simplr̄ dialetica: sȝ de obuiatiua. rursū ubi nos habemus ꝙ hꝰ sills nō sillat simplr̄ ut dicebaȝ: hēt greca correctio ꝙ nō sillat ueritatē. ex q̄ appet ꝙ nō negat ip̄m nullo mō eē sillm: sȝ ꝙ nō est sillus sillogiçās ueritatē. 3ꝰ vō ait ꝙ hꝰ ꝯ nō sequaȝ ex p̄missis: sȝ dicit ꝙ hꝰ ꝯ nō est dāda siue nō est ꝯcedēda: in quo apparet ꝙ nō negat oro: ꝙ nō sillogiçet: sȝ ꝙ nō p̄bet. nā quātūcūqȝ sit ibi ꝯñtia sillogistica nisi sit ibi recta arguꝰ: uel debita probatio nunq̄ȝ est concedenda conclusio. Deinde cum dicit.

C **At putas uerū ē dicē q̄m est ista: id qō ais eā eē: ais aūt esse aspidē: est ḡ ista aspidem.**

C Ponit 2m palogismū in q̄ rectū mutaȝ in obliquū. ⁊ duo facit: q̄ p̄ꝰ facit. 2ꝰ soluit ibi [Aut nō nece.] dicit ḡ. putas ne uerū est dicē: q̄m ista est idē qō ais eā eē: hec est maior. ais aūt eā esse aspidē: hec est minor. ḡ est ista aspidē: hec est conclusio. Deinde cum dicit.

C **Aut non necesse est si nō ista aspidē significatur h̄ aspis aspidem autē istam.**

C Soluit. d. nō est nece. i. nō ē necessaria ꝯ: q̄ h̄ pnomē ista cū sit casus noiatiuus nō sigt aspidē: sȝ aspis. aspidē aūt sigt illā nō illa. est ḡ ibi dissilis acceptio in ꝯne ⁊ in p̄missis. nō enī dicebaȝ ꝙ tu eas eē ē istaȝ: sȝ ē ista. nō ḡ dȝ ꝯcludi. est aspidē sȝ est aspis. Deinde cū dicit.

C **Neqȝ si quē dicis esse hunc est hic: dicis autē cleonem esse. est ergo hic cleonē.**

C Ponit 3m palogismū in q̄ ēt mutaȝ rectū in obliquū. ⁊ duo facit: q̄ p̄ꝰ ponit palogismū. 2ꝰ soluit ibi [Non enī est h̄.] dicit ḡ ꝙ neqȝ seqȝ ꝯ si dicaȝ. putas h̄ est ille quē dicis hūc eē: hec est maior. dicis aūt hūc eē cleonē hec est minor. est igiȝ h̄ cleonē. h̄ est ꝯ. Deinde cū dic.

C **Nō enīȝ est hic cleonē. Dictū est enī q̄m quē dico esse cleonē est hic: nō hunc. neqȝ enī romane diceȝ sic iterrogatio ista dicta.**

C Soluit. d. ꝙ h̄ nō est cleonē. i. nō sigt cleonē: siue nō significat casuȝ accūm. dcm̄ est āt in pamo ꝙ iste quē dico hūc eē est h̄. nō āt est dcm̄ ꝙ sit hūc. nō enī diceret romane. i. latine uel ꝯgrue iterrogatio sic dicta ut si diceret putas quē dicis eē est hūc: sȝ est h̄. nō ḡ dȝ ꝯcludi: ḡ est cleonem: sed ergo est cleon. Deinde cuȝ dicit.

C **Putas scis h̄: h̄ āt ē lapis. scis ḡ lapis.**

C Ponit palogismū ī q̄ obliquū mutaȝ in rectū. ⁊ duo facit: q̄ p̄ꝰ ponit palogismū. 2ꝰ soluit ip̄ȝ ibi [Aut non idē.] dicit ḡ ꝙ ⁊ in h̄. i. in hac orone supple palogiçaȝ ēt soloecismꝰ: ut si dicaȝ. putas scis h̄: hꝰ ē maior. h̄ āt ē lapis: hec est minor. ḡ scis lapis. hec est ꝯ. Deide cū. d.

C **Aut nō idē sigt h̄ ī putas scis h̄: ⁊ ī h̄ āt lapis: s̄ in p̄mo qdē hūc ī posteriore qdē h̄.**

C Soluit. d. ꝙ nō idē sigt h̄ ī putas scis h̄. i. ī maiori ꝑpōne. ⁊ ī h̄. i. ⁊ ī hac orone ī h̄ ē lapis. Sȝ in p̄ꝰ. i. ī p̄ªꝑpōne ut ī maiori h̄ sigt hūc: q̄ cū dr̄ scis h̄: ly h̄ ē accīi casus. In posteriori autē ꝑpōne. i. miori ꝑpōne: aut significat h̄: q̄ cū dr̄. h̄ aūt est lapis. ly h̄ ē nti casus. sigt ī p̄missis cū h̄ v̄bo scis ponit h̄ ī acctio cū ē vō ponit ī ntō ī ꝯne ubi ꝯcludit de h̄ v̄bo scis: ⁊ nō de ē. nō dȝ cōcludi ꝙ scis lap̄. sȝ ꝙ scis lapidē. ē ḡ ī illo pamo dissilis acceptio in cōclusione ⁊ in premissis. Deinde cū dicit.

C **Putasne cuiꝰ sciaȝ habeā scia hoc: sciaȝ autem habes lapidis: scia ergo lapidis.**

C Ponit palogismū in q̄ obliquū mutaȝ in obliquuȝ. ⁊ duo facit: q̄ p̄ꝰ ponit hꝰ palogismū. 2ꝰ soluit ipsum ibi [Aut huiꝰ qdē.] dicit ḡ. putasne scis h̄ cuius sciaȝ habes: hec est maior. sciam aūt habes lapidis: hec est minor. ergo scis lapidis. Deinde cum dicit.

C **Aut huius qdē lapis dicis hunc aūt lapidē. datuȝ est aūt cuius sciaȝ habeā scis nō huius: s̄ hoc q̄re nō lapiā s̄ lapidem.**

C Soluit. d. ꝙ cū dicis huius. dicis lapidis. sȝ cuȝ dicis hūc: dicis lapidē. huiꝰ enī est casus genitiui sicut ⁊ lapidis. ⁊ hunc est accīi sicut ⁊ lapidē: q̄ ḡ nō est datū. i. nō est ꝯcessuȝ ꝙ scis huiꝰ cuiꝰ sciaȝ hēe: sed ꝙ scis h̄: q̄ nō dȝ ꝯcludi ꝙ scis lapidis: sed ꝙ scis lapidē. D. cū. d.

C **Q̄m ḡ huiꝰ orones nō sillant soloecismū: s̄ vr̄r ⁊ ꝑpter qd videnȝ: ⁊ quō est obuiandū eis manifestū ex his q̄ dicta sunt.**

C Epilogat circa determiata. d. manifestū eē ex his que dcā sūt: q̄m hꝰ orones nō sillant sillm: sed vr̄r sillare. ut ēt manifestū est ex dcis pp qd tales orones vr̄r sillare. ⁊ manifestū est ēt quō est eis obuiādū. i. q̄lr sunt soluēde dicte orones. C Notādū aūt ꝙ ī oibꝰ talibꝰ oronibꝰ cā appentie ē appens silitudo ꝯnis ad p̄missas. cā vō nō exūtie est dissilia acceptio in ꝯne ⁊ in premissis.

Oportet aūt itelligē q̄m oiuȝ oronū alie sūt faciles ꝯspicī: alie āt difficiliores sȝ qd: ⁊ in quo palogizant audientē frequēter eedem illis existenteȝ.

C Ut dicebaȝ in h̄ 2ꝰ q̄tuor erāt tractāda. p̄ꝰ de utilitate

huiꝰ doctrine. 2° de solone appenti. 3° de solone recta. 4° tractādū erat qd soluēdū: qz aliq̄ orones sūt difficiles: z sūt digne solone: aliq̄ vo sūt faciles: z q̄si nō sunt digne solone: sz magis sunt digne despici. Expeditis ḡ p̄mis trib' ptib'. phs h̄ exeqꝫ de 4ª ondēs que orones sūt difficiles ad soluēduz: z sūt digne solone: z que sūt faciles: z sūt q̄si digne despici. Circa h̄ āt duo facit: qz p° fac qd dcm̄ est. 2° gra huiꝰ determiat de modis opponēdi z soluēdi ibi. Et est quēadmoduz soluē. Circa p̄m duo facit: qz p° pponit qd itēdit. 2° manifestat ppositū ibi. Nā eadē oronē. Dicit ḡ q̄ opz itelligere: qm̄ oiuz oronū. i. in oigne oronū alie sūt faciles zspici. alie aūt sūt difficiles ad zspiciēdū fz qd: z in q̄ paralogiçant audiētē. i. rndētē. C Addit āt q̄ frequēter orones faciles sūt eedē oronib' difficilib'. nā fz eūdē locū sophisticū: uel fm eādē fallaz pnt fieri orones faciles z difficiles ad soluēdū. C Notādū aūt q̄ dicit fm qd z in q̄: qz in oi paᵐᵒ attēdēda est cā apparētie: z nō existētie. cā aūt apparentie est id fm qd paralogiçat. cā vo nō existētie est id in quo paralogiçat. Deinde cū dicit.

C Naz eandē oronē oz uocare q̄ fz idē fit. Eadē āt oro aliis qdē fz dcōnē: aliis āt fz accn̄s: aliis aūt fm aliqd videbiꝫ eē: eo q̄ translatū vnūq̄dq̄z similr est manifestuz.

C Manifestat qd dixerat: ondens quō eadē oro est facilis z difficilis ad soluēdū. z duo facit: qz p° ondit h̄ in oronib' peccātib' fz foraz. 2° in peccātib' fz māz. 2ª ibi. est āt aliq̄ oro. Circa p̄m duo fac: qz p° mātfestat qd dixerat i gnali. 2° i spāli ibi. Quēadmodū ḡ z i his. Dicit ḡ q̄ eādē oronē opz uocare que fit fz idē. i. fz eādē fallaz: sz lz fit eadē oro q̄lr eūdē defectū: nō tn̄ semp ille idē defectꝰ appet oib'. imo eadē oro in aliis qdē vr eē fm dictionē. aliis vo vnt eē ex dictiōez: ut vr eis fm accn̄s. aliis aūt vnt eē fm aliud. i. fm aliā fallam ex dictionē. hec aūt diūsitas iō ztingit: qz vnūq̄dq̄z eē translatū ad aliā z aliā māz nō est silr manifestū. C Notāduz ḡ q̄ nō ois oro peccās fm eādē fallaz est eodē mō difficilis: qz si h̄ eēt cogscēs aliquā fallazi aliqb' terminis cognoscet eā in oib' terminis: qd nō est uez cū aliqb' aliq̄ oro videaꝫ peccare fz vnā fallam. aliqbus vo fm aliam. si vo idē locus sophicus applicatꝰ ad aliā z aliā mām. videꝫ esse alius z alius: oporter q̄ fm eundē locum sophisticū habeat esse oro facilis z difficilis: prout ad aliā z aliā māz applicaꝫ. Deinde cum dicit.

C Quēadmodū ḡ in his q̄ fz equōnē sunt q modus vr eē leuissimus palogismoꝝ: h̄ qdē z qbuslibet sunt manifesta: nā z orones pene ridiculose oēs sunt fz dictionē.

C Manifestat qd dixerat in spāli. z duo fac: qz p° manifestat h̄ circa equocationē ondēs fm talē fallaz eē aliq̄s orones faciles. aliq̄s vo difficiles. 2° ondit qd dcm̄ est de equocatiōe vitatē h̄re circa alias fallas ibi. Silr aūt z in accn̄tib'. Circa p̄mū duo facit: qz p° pponit qd itēdit. 2° qd dixerat mātfestat p exēpla ibi. Ut vir ferebaꝫ. Jztinueꝫ aūt sic. bn̄ dcm̄ est q̄ fz eūdē locū sophicuz sūt alique orones faciles. alique vo difficiles: quēadmodū accidit in his oronib' que sūt fz equocationē q modus leuissimꝰ palogismoꝝ. Inter paᵐᵒˢ cn̄ equocatio vr eē facilioz: z cū fm equocationē sup. sūt alique orones difficiles. alique vo faciles. iō subdit q̄ h̄ i. sophismata peccantia fm equōnē sunt qbuslibet manifesta. nā oēs hꝰ orones fm dictionē. i. fm equocationē pene sūt ridiculose. i. sūt q̄si digne despici z faciles ad soluēdū. Notādū aūt q̄ dicit pene oēs: qz non oēs orones peccātes fm equocationē sūt faciles ad soluēdū: sed alique sūt difficiles: ut patebit. Deinde cū dic.

C Ut vir ferebatur gradatim sedens.

C Manifestat qd dixerat p exēpla: z duo facit: qz p° exēplificat de oronib' facilib'. 2° de difficilib' ibi. Illa āt z pitissimos. Circa p̄m tria fac fz q̄ tria exēpla adducit. 2ª ps ibi. Et boreas. 3ª ibi. Et utra boū. Continueꝫ sic. bn̄ dcm̄ ē q̄ fm equocationē aliq̄ orones sunt faciles: ut pz in hac orone. vir ferebaꝫ gradatim sedēs: hᶜ est facilis equocatio: qz h̄ qd dico gradatiz pōt deriuari a gradior. ieris. qd est vbū: z sic ē locutio fl̄a. ē eni sensus q̄ vir sedēs ferebaꝫ gradiēdo ita q̄ silr sedeat z gradiaꝫ: qd ē icōuenīēs. 2° si ḡdatiz pōt deriuari a ḡdu qd ē nomē: z ut sit sensus q̄ vir ferebaꝫ sedēs: sine potteꝫ de gradu in gradū: z sic pōt esse uera. Deinde cū. d.

C Et boreas purus nō pdidit eni pauperē.

C Ponit 2ᵐ exēplū. d. q̄ boreas nō est purus: qz pdit. i. ledit pauperē. formetur autē sic paralogismꝰ. nihil qd ledit pauperē est purū: boreas ledit pauperē. ḡ nō ē purus. h̄ est equocatio: qz h̄ qd dico puꝝ: uel sigt idez qd innocens: z sic boreas non est purus: quia multis nocet: uel significat idem quod purgans: z sic boreas est purus: quia aerem purgat. Deinde cum dicit.

C Et utra boū pariet antea neutra h̄ posteriꝰ ambe. Eodē āt mō z aliaꝝ pene pl̄es.

C Ponit 3ᵐ exēplū. d. z putas utra boū. i. aliq̄ uaccaruz piet an̄ uel neutra piet an̄: sz ambe pient posteriꝰ: h̄ ē et equocatio facilis: qz si ly an̄ dicit anterioritatē loci: sic est locutio v̄a. filius enī fz sitū oriꝫ an̄ mrēz suā: qz oriꝫ corā mr̄e sua. sz si ly an̄ dic p̄oritatē tpis: sic est locutio fl̄a. nullus eni natꝰ tpe ē an̄ suos pentes. addit āt q̄ sic dcm̄ est in his oronib': eodē āt mō se hn̄t z aliaꝝ pene pl̄es: qz fere oēs orones fz equoᶜᵐ sūt faciles. D. c. d.

C Illa āt z pitissimos vr̄r latere. Signū āt hoꝝ qm̄ litigāt sepe de noib': ut utꝝ idē significet de oibus ens: z vnum: uel aliud. Aliis enz vr idē sigre ens z vnū. Aliis aūt zenonis oronē z parmenidis soluunt: eo q̄ multiplr dicant vnū dici z ens.

C Exēplificat de oronib'. ztinueꝫ sic. dcz ē q̄ fz equocationē aliq̄ sūt facilia: sz illa h̄ ē alia uolūt latere pitissimos: z sūt difficilia. signū āt hoꝝ ē qm̄ piti sepe litigāt de noib'. litigāt eni utrū ens z vnuz de oib' sūis sigts uel de oib' de qb' p̄dicanꝫ significēt idē uel aliud. naz aliis qdē videnꝫ ens z vnuz sigre. sic eniz pmenides z melissus: uel ēt zeno videbanꝫ accipe ens z vnū: ac si dicerenꝫ vniuoce. alii aūt dicunt ɔ̄riū: qz soluun t oronē zenonis z pmenidis: eo q̄ dicāt vnū z ens multiplr dici. C Notādū āt q̄ p̄ᶜ orones fz equocationē sūt faciles ad soluēdū: qz accipiūt p̄ma equocationē: sz orones de vno z ente: ut i p̄ˢ lᵒ dixīmꝰ sūt difficiles: qz nō sūt pure eqᶜᵃ: sz sūt analoga: z qz nō tm̄ recedūt ab vniuocatiōe quātū pure equoca. iō p̄p hꝰⁱ aliq̄lē appropinq̄tatē ad vniuocationē videnꝫ aliqb' z vnū simplr dici: cuz tamen dicanꝫ multipliciter. Deinde cum dicit.

C Silr āt z i accn̄te z in aliis singulis. Alie qdē oronū erunt faciles videri: alie vo difficiliores: z sumere in quo genere z utruz elēchꝰ uel nō elēchꝰ nō facile silr in oib'.

C Ondit qd dcm̄ ē de equocatiōe ueritatez h̄re de aliis fallʒs. d. q̄ silr i accn̄te: z in aliis singulis fallʒs: tā in dictiōe q̄z ex. alie qdē oronū erūt faciles videri. alie vo erūt difficiliores. subdit aūt q̄ nō est silr facile in oib' oronib' scire sumere in quo genere sint. i. fm quā fallaciam peccant: nec est similiter facile in omnib' cognoscere utrum fiat elenchus uel non fiat elenchus.

Est autẽ acris oro q̃ dubitare facit maxime: mordet eni h̄ maxime. e

¶ Postq̃ phs ondit in oronibꝰ peccãtibꝰ s3 formã esse aliq̃s faciles: aliq̃s vo difficiles. In pte ista ondit h̄ idẽ de peccãtibꝰ in mã. ⁊ tria fac: qr p° diffinit que est oro acris: siue que est oro difficilis. 2° distiguit orones peccãtes in mã ab oronibꝰ peccãtibꝰ in forma. 3° quõ in oronibꝰ peccãtibus in mã sũt aliq̃ orones acres ⁊ difficiles: aliq̃ vo acres ⁊ faciles. 2ª ibi [Dubitatio aũt ẽ duplex.] 3ª ibi [Quapp in sillatis.] Dicit g̃ q̃ illa est oro acris ⁊ difficilis que maxie fac dubitare q̃ at talis oro debeat dici acris. pz qd maxie mordet. i. ledit rndẽtẽ: sic g̃ acre in saporibꝰ mordet ⁊ stimulat siue pungit gustãtẽ. sic illud est acre in oronibꝰ qd mordet ⁊ stimulat respondentem. Deinde cum dicit.

¶ Dubitatio aũt est duplex h̄ qdez in sillogizatis quã interimat qs iterrogationem. Illa aũt in litigiosis quõ dicat qs ppositũ.

¶ Distinguit peccãtes in mã a peccãtibꝰ in foia. d. q̃ duplex est dubitatio. i. duplex est dubitabilis oro. h̄ qdẽ in oronibꝰ sillatis q̃tũ ad peccãtes in mã in qbꝰ sup. peccãtibꝰ in mã q̃. i. aliquã iterrogationũ eligat qs. i. dz aliqs eligẽ sup. ut eã iterimat. vna ẽ g̃ oro dubitabilis peccãs i mã quã qs dz eligẽ ut soluat iterimẽdo: s3 alia. i. alia oro ẽ dubitabilis in litigiosis. i. i peccãtibꝰ i foia quã qs dz soluẽ vidẽdo quõ dicat. i. quõ ocludat ppositũ. ois eni oro peccãs in foia cũ sit isillogizata nõ dicit. i. non ocludit ppositum. Deinde cum dicit.

¶ Quapp in sillogisticis acriores orones q̃rere magis faciũt. Est ãt sillogistica oratio qdem acerrima si ex q̃ maxime apparentibus q̃ maxime pbabile interimit.

¶ Premissa distictiõe iter peccãtes in materia: ⁊ peccãtes in forma. In pte ista ostendit quõ in peccantibꝰ in mã repiunt orones difficiles. ⁊ duo fac: qr pꝰ ostẽdit quõ in talibꝰ repiunt orones difficiles. 2° quõ faciles ibi [Quicq̃ g̃ nõ sillata.] circa pm duo fac: qr p° determiat de difficultẽ peccãtiũ i mã s3 se. 2° detiat de difficultate taliũ oronũ in cõpatiõe ad peccãtes i foia ibi [Litigiosaꝝ ãt.] ¶ Notãdũ g̃ q̃ cũ phs determinauit de facilitate ⁊ difficultate oronũ peccãtiũ in foia. nõ distixit iter peccãtes i foia ⁊ peccãtes i mã: qr nõ idiguit hꝰ distinctiõe. cũ solũ determiaret de facilitate ⁊ difficultate peccãtiũ i foia s3 se. h̄ ãt idiguit hꝰ distictiõe: qr nõ solũ determiat de peccãtibꝰ i mã s3 se: s3 ẽt determiat de eis i cõpatiõe ad peccãtes i foia. pª ãt ps ubi determiat de difficultate peccãtiũ i mã s3 se diuidit i duas s3 q̃ duplicẽ difficultatẽ assignat. 2ª ibi [Scda ãt que ex oibꝰ.] circa pm duo fac: qr p° pponit qd itẽdit. 2° assignat eãz dicẽs ibi [Nã cũ vna est oro.] Dicit g̃ q̃ i oronibꝰ sillocis. i. i peccãtibꝰ i mã. ille sũt orones acriores ⁊ difficiliores que magis faciũt q̃rẽ. i. q̃ plus faciũt dubitare: ⁊ qr sic ẽ. iõ illa oro sillocª ẽ acerrima si ex q̃ maxie appentibꝰ. i. ex maxie pbabilibꝰ iterimũt maxie pbabile. i. ocludũt maxie iprobabile. ¶ Notãdũ ãt q̃ nihil phibet aliq̃ falsa pbabiliora eẽ qbusdaz vis: ⁊ qr ex fñs põt seq fñm. nõ ẽ icõueniẽs ex pbabilibus seq iprobabile: uel ex pbabilibꝰ iterimẽ pbabile. pbabile eni erat medeã nõ diligẽ: qr erat interficiẽs. si g̃ argueref sic. ois mr diligit. medea ẽ mr. g̃ diligit. h̄ ex pbabilibꝰ ocludif iprobabile. Improbabile eni ẽ q̃ medea interficiẽs dilexeru ⁊ pbabile q̃ nõ dilexerit. cũ g̃ pmisse sũt pbabiles ⁊ ͻ̃ iprobabilis hꝰ oro erit acerrima: qr maxie fac q̃rẽ: uel maxie fac dubitare. D. cũ. d.

¶ Nã cũ vna est oro trãsposita ͻ̃dictione oẽs siles hẽbit sillos. semp eni ex pbabilibus: silr pbabile iterimet uel ostruet. quapropter necciũ dubitare: maxima g̃ hec acris q̃ ex equo ocl'on ẽ facit iterrogãtibꝰ.

¶ Assignat eãz dicti ondẽs q̃ talis oro maxie fac dubitare. d. q̃ cũ vna fit oro. i. cũ vna fit rõcinatio: siue eũz vnꝰ fit sillus trãsposita ͻ̃dictiõe. i. accepto opposito ͻ̃nis cũ altera pmissaꝝ oẽs silr hẽbit sillos: qr semp concludef oppositũ alterius pmissaꝝ: qd ãt trãsposita ͻ̃dictiõe sempfiat sillus: pz q̃ sic faciẽdo semp ex pbabilibus opponẽs iterimit silr pbabile: uel ostruet iprobabile: q̃pp necessariũ est dubitare. maxime g̃ hꝰ oro erit acris: qr ͻ̃nẽ facit ex eq̃ iterrogationibꝰ. i. ex pmissis. ¶ Notãdũ ãt q̃ cũ ex pbabilibꝰ ocludif iprobabile. maxie angustiaf rndẽs: qr si ocedat ͻ̃nẽ ocedat iprobabile: si neget pmissas neget pbabilis. si ãt nõ ocedat ͻ̃nẽ: s3 neget ut si nõ ocedat q̃ medea iterficiẽs diligat: tũc accepto opposito ͻ̃nis ut q̃ medea nõ diligit cum minori. i. cũ hac: qr medea est mr ocludef oppoᵐ maioris: q̃ nõ ois mr diligit qd ẽ iprobabile: sic ẽt cũ opposito ͻ̃nis ⁊ maiori ocludef oppoᵐ mioris. vz. q̃ medea nõ sit mr. nã si ois mr diligit: ⁊ medea nõ diligit: seqf q̃ ipsa nõ sit mr: qd fñm ẽ. qcqd g̃ dicaf sp vz ocludi iprobabile: ⁊ ͻ̃ ex eq̃ vz hẽre ad pmissas. qr sic pmisse pbabiles iferũt ͻ̃nẽ iprobabile: ita oppoᵐ ͻ̃nis qd ẽ pbabile ifert oppoᵐ pmissaꝝ qd ẽ iprobabile. oppoᵐ eni ͻ̃nis erit pbabile: qr positũ ẽ ͻ̃nẽ eẽ iprobabile: s3 oppositũ pmissaꝝ erit pbabile. qr positũ ẽ pmissas eẽ pbabiles. g̃ fiẽt siles silli: qr sp ex pbabilibꝰ ocludef iprobabile: q̃re nece ẽ rndẽtẽ dubitare quõ ãt talis oro sit soluẽda. merito g̃ hꝰ oro nõ solũ ẽ acris s3 acerrima. D. c. d.

¶ Scda aũt q̃ ex oibus silibꝰ. h̄ enũ silr facit dubitare que nã interrogationũ interimenda est: hoc autẽ difficile: naz interimẽdum qdem. qd aũt interimẽdũ dubium.

¶ Ponit scdaz difficultatẽ circa hꝰ orones q̃ difficultas nõ ẽ acerria: s3 ẽ 2ª acris. iõ ait q̃ 2ª. i. 2ª acris: ul scdaria difficilis ẽ illa oro q̃ erit ex oibꝰ silibꝰ. i. ex oibꝰ iprobabilibꝰ. si eni pmisse sũt eq̃ iprobabiles faciũt difficultatẽ i soluẽdo: qr dubitat rndẽs. quã pmissaꝝ iterimẽ debeat cũ sint silr dubie. iõ sbdit q̃ hec oro silr faciet dubitare q̃ iterrogationũ. i. q̃ pmissaꝝ ẽ iterimẽda. h̄ ãt ẽ difficile. i. h̄ ẽ q̃ fac difficultatẽ i q̃sito. nã iterimẽdũ ẽ qdẽ aliqd. i. aliq̃ pmissaꝝ: s3 qd sit iterimẽdũ ẽ dubiũ: cũ nõ magis sit vna dubia q̃ alia. ¶ Notãdũ ãt q̃ hꝰ difficultas nõ ẽ tãta sic pª. nã cũ ex pbabilibꝰ ocludif iprobabile: tũc maxie ẽ dubiũ quõ est soluẽdũ: s3 qñ pmisse sũt eq̃ iprobabiles: l3 ex h̄ aliquã difficultatẽ iducãt: qr dubitamꝰ qd iterimẽdũ ẽ. hꝰ tñ dubiũ nõ ẽ tãta sic pª. iõ hec oro dr scdo acris. siue scdario difficilis. D. c. d.

¶ Litigiosarũ aũt acerrima qdẽ est que primuz statim dubia est: utrũ sillogizata ẽ uel nõ ⁊ utrũ s3m falsuz: uel s3 diuisionẽ solo.

¶ Determiat de difficultate peccãtiũ i mã p cõpatiõez ad peccãtes i foia. ⁊ duo fac s3 q̃ duas difficultates põit. 2ª ibi [Scda ãt aliaꝝ.] Dic̃ g̃ q̃ litigiosaꝝ. i. respectu litigiosaꝝ oronũ illa oro peccãs i mã ẽ acerria q̃ stati dubia ẽ. utꝝ ẽ sillocª ul nõ. ⁊ ẽt dubiũ ẽ utꝝ sit dãda s3 fñz. i. p iterẽptionẽ: uel s3 diuisionẽ. i. p distictiõez qñ ẽ oro peccãs i mã hẽt affinitatẽ cũ peccãte i foia: ⁊ dubitaf s3 qd peccat ⁊ quõ ẽ soluẽda: tũc ẽ acerrima. D. cũ. d.

¶ Scda ãt aliarũ q̃ manifesta qdẽ s3 divisionẽ uel iterẽptionẽ ẽ. Nõ ẽ ãt euidẽs p quã interrogationũ iterẽptio. nã sic soluenda

est: sed utrū ſm ↄctonē aut ſm aliquā interrogationū est.

¶ Ponit ſcd͂am difficultatē. d. q͛ aliaꝝ .i. inter alias orōnes difficiles. 2ª .i. ſcd͂ario difficilis est illa orō que quidē manifesta est utꝝ peccet in mā uel in forma. ꝛ manifestū est qm̄ soluēda est ꝑ diuisionē uel ꝑ iterēpcionez: nō tm̄ est euidēs ꝑ quā iterrogōnū .i. ꝑ quā ꝓmissaꝝ est soluēda .i. faciēda iterēptio uł diuiſio. ¶ Notādū aūt q͛ sic orones peccātes in mā ſm se accepte hūt duplicē difficultatē. vnā que est acerrima. aliā que est ſcd͂o aeris: sic hoī orones ut cōparant ad peccantes in forma hūt duplicē difficultatē. vnā acerrimam: ut cum dubiuz est ſm quid peccāt. aliā vō que est ſcd͂o aeris: ut cū ſcit q͛ peccant in mā: uel q͛ peccāt in forma. dubitat tm̄ que premissarū sit distiguēda uel itersmēda. Deinde cuz dicit

¶ Quāqꝫ nō sillogizata orō facilis est: si sint ualde improbabilia: uel falsa que sumuntur. Quāqꝫ aūt nō digna despici.

¶ Exequit de facilitate taliū orōnuz ꝛ duo facit: q͛ ꝑ° ostēdit que orones sunt faciles: ꝛ inuit quādā diuisionem faciliū orōnuz. 2° exequit de mēbris diuisionis ibi Nā quāqꝫ deest. Dicit ergo q͛ orō nō sillo°ca tunc est facilis si sint ualde iopinata: uł ualde falsa que sumuntur. ꝛ addit q͛ hoī orō facilis quāqꝫ nō est digna despici in q̄ innuit talē diuisionē: q͛ orō facilis aliqñ digna est despici: aliqñ nō digna. ¶ Notādū aūt q͛ ħ ꝑ orōnez nō sill'atā si ↄsideraƚ series lr̄e vi phs itelligē peccantē in mā: q͛ illa est que recipit ꝛ iopinabilia .i. iprobabilia.

Dubitaret ꝗ aliqs. q͛ si sic exponēda est lr̄a. vi sibi phs ↄdicē: q͛ ꝓus peccantes in mā appellabat orones sill'atas. ħ aūt vi eas appellare nō sill'atas. ¶ Dōz q͛ nō est icōueniēs eādē orōnē sill'are simpr̄: nō tm̄ sill'are v͛itatē: uł sill'are simpr̄: nō tm̄ sill'are diaˡᶜᵉ: uł sill'are simpr̄: nō tm̄ ꝓbare uł argᵗᵉ: siue nō sill'are isolubilr̄. orō ꝗ peccās in mā simpr̄ sill'at: ſꝫ nō sill'at v͛itatē: nec sill'at dialetice: nec isolubilr̄. est ꝗ sill'ata ꝛ nō sill'ata diuersis respectibꝰ. Deide cū dic.

¶ Nā quāqꝫ deest aliq̄ taliū iterrogationū de qua orō: ꝛ ꝑꝑ quā: ꝛ nō assumit hāc: ꝛ nō sillogizat: ꝛ stultus est sillogismus.

¶ Exeqꝉ de mēbris diuisiōis ꝛ duo fac: q͛ ꝑ° ostēdit q̄ orō facił est digna despici. 2° q̄ nō ē digna despici ibi Quāt eoꝝ. Dicit ꝗ q͛ qñ i sillō deest aliq̄ taliū iterrogōnū de q̄ ꝛ ꝑꝑ quaz ē orō .i. ↄ̄ ꝛ opponēs nō assumit hāc ꝛ nō sill'at ꝑ illā. fatuꝰ ē sillˢ: ꝛ ē orō digna despici. ridiculū eni est ꝓtermittē illā ꝓmissā ex q̄ ꝛ ꝑꝑ quā est illa ↄ̄. ¶ Notādū āt q͛ ꝓmisse in duplici hitudie se hūt ad ↄ̄nē. vz in hitudie cāe mālis: q͛ maior ꝛ minor extremitas q̄ ponunƚ in ꝓmissis sūt mā ↄ̄nis. rursus ꝓmisse se hūt in hitudie cāe efficiētis: q͛ mediꝰ terminꝰ q̄ in premissis ponit est id ꝑ cuiꝰ efficaciā seqꝉ ↄ̄. ↄ̄ ꝗ est ex premissis inq͛ztū est eā mālis eiꝰ: ꝛ est ꝑ ꝓmissas put sunt eā efficiētes ipiꝰ. ¶ Nōnᵐ āt q͛ licꝫ regranƚ due ꝓmisse ad ↄcludēdā ↄ̄nē: nō tm̄ qlibet illaꝝ est eque ꝓncipalis respectu ipiꝰ. tūc ꝗ est orō digna despici qñ ꝓtermittiƚ illa ꝓmissa: ex qua ꝛ ꝑ quā ꝓncipaliꝰ ꝛ euidētiꝰ iferƚ ↄ̄. Si ergo argᵐ nō sumat ambas ꝓmissas ſꝫ ꝓtermittat ꝓmissam ꝓncipaliorē: ꝛ etiā peccet in mā: ꝛ non sill'at ueritatē est omno fatuus sillˢ. Deide cum dicit.

¶ Quāqꝫ aūt earū que extrīsecus: nō despiciendus ullo mō: sed orō qdē habilis est: interrogans aūt interrogauit nō bene.

¶ Dicit q̄ orō nō est digna despici. d. q͛ qñ i sillō assumēte iprobabilia ꝛ peccāte in mā nō deficit aliq̄ ꝓmissaꝝ ſꝫ deficit aliqd eoꝝ q̄ sūt extrīsecꝰ: ut q͛ forte defic ibi ꝓbō maioris uł mioris nō est despiciēdus ille sillˢ nullo mō: ſꝫ orō qdē est habilis .i. facilis ad soluēdū: q͛ assumit iprobabilia: ꝛ opponēs nō bñ iterrogauit: q͛ cū assumeret q̄ nō videbanƚ ꝓbabilia debebat ea ꝓbare ꝛ declare. ¶ Notādū aūt q͛ in orone habili ad soluēdū aliqñ est defectꝰ ex pte orōnis: ut cum deficit sibi ꝓpō necia q̄ est de eē̄ntia sillˢ: ꝛ tūc dr̄ digna despici. aliqñ vō nō deficit sibi ꝓpō itrīseca: ſꝫ extrīsecꝰ: ut q͛ defic ibi ꝓbō maioris uł mioris q̄ nō videnƚ ꝓbabiles: ꝛ tunc magis vr̄ eē defecꝰ ex pte opponētis nō declarantis ꝓpositū q̄z ex pte orōnis. orō ꝗ nō pōt dici digna despici ſꝫ opponēs nō bñ iterrogauit. Deide cum dicit.

¶ Et quēadmodū soluē quāqꝫ qdē ad orōnē: quāqꝫ āt ad iterrogātē ꝛ iterrogōnē. quāqꝫ vō ad neutꝝ hoꝝ. Silr̄ ꝛ iterrogare ꝛ sill'are eq̄: ꝛ ad ꝓpōnē: ꝛ ad rñdentē: ꝛ ad tꝑus: qñ pluris tꝑis egens solō q̄z ꝑsentis tēporis disputatio ad solutionem.

¶ Determiat de modis soluēdi ꝛ opponēdi ostēdēs q͛ sicut tres sūt modi soluēdi sic ꝛ tres sūt opponēdi. io aūt q͛ quēadmodū est .i. ↄtingit soluē quāqꝫ ad orōnē .i. recte quāqꝫ aūt ad iterrogationē ꝛ iterrogātē .i. appenter: ꝛ ad hoiez. quāqꝫ aūt est solō ad neutrū hoꝝ: q͛ nō est solō nec ad hoiez: nec ad orōnē: ſꝫ ad tꝑs. silr̄ aūt ꝛ iterrogare .i. opponē ꝛ sill'are est triplr̄ .s. ad pōnē .i. ad orōnē. ꝛ recte ad rñdētē .i. appenter ꝛ ad hoiez: ꝛ ēt ad tꝑs. ꝛ ibi dit q͛ soluē ad tꝑs est qñ solō est egens pl's tꝑis q̄z disputatio .i. q̄z disputare ad solōnē ꝑsentis tꝑis: quāqꝫ ꝗ in soluēdo uł in opponēdo exneer: ꝛ ꝑꝑ necitatē iplicaƚ aliqd qd̄ eget plī declaratiōe ꝛ pli tꝑe q̄z sit totū ꝓncipale ꝓpositū hoī solō uł oppō dꝫ eē ad tꝑs. ¶ Notandū aūt q͛ hec ps duplr̄ ↄtinuari pōt ad ꝓcedētia. ꝑ° ut seqƚur ad totū capłꝫ. nā si in ħ capꝰ determiaƚ de orōnibꝰ facilibꝰ ꝛ difficilibꝰ: cū ꝑꝑ facilitatē ꝛ difficultatē orōnū ↄtigat aliquē bñ ꝛ male opponē uł soluē: ↄgruit ut post determiationē de diu͛sitate orōnū determineƚ de diu͛sitate soluēdi uł opponēdi. 2° hᶜ ps pōt sumē originē ex eo qd̄ imediate ꝓcessit. dixerat eni q͛ ↄtigit opponētē nō bñ iterrogare. ut ꝗ ostēderet ħ hr̄e ueritatē subiūxit: q͛ sic ↄtigit soluē recte ꝛ nō recte ſꝫ apparēter ꝛ ad tꝑs sic ↄtigit iterrogare recte ꝛ nō recte: ſꝫ appenter ꝛ ad tꝑs ꝛ i ħ finiƚ ps executiua hꝰ libri. Cap. XI.

E quibus igiƚ ꝛ q̄libꝰ fiūt disputātibꝰ paralogismi: ꝛ quō ostēdemus falsū: ꝛ que ex̄ opiōnē sūt dicē faciemꝰ. Amplꝰ aūt ex qbꝰ accidit soloecismum: ꝛ quō iterrogādū: ꝛ qs ordo iterrogationū

¶ Hec ps dicta fuit ↄ̄ totū ꝓcedēs. postq̄z ꝗ phs determinauit de sillˢ sophicis ſm se ꝛ ſm sua ꝓnᵃ: ꝛ ſm metas ad quas deducit. In pte ista epilogat circa determinata: ut aūt appareat necessitas huius capłi. Sciendū q͛ in ꝑ° liᵒ top. phs dixit se uelle iuenire methodū ex qua ꝓbabilr̄ sill'are possemus de oī ꝓbleumate: ꝛ de oī ꝓposito. cū ergo q̄dā sint ꝓbabilia circa que uersaƚ sillˢ dialeticus. q̄dā aūt videanƚ ꝓbabilia ꝛ nō sint circa que uersaƚ litigiosus ꝛ sophicus si cōplere vꝫ hēri notitia de ꝓbabilibꝰ oꝫ determiare de oī ꝓbabili. ut ꝗ sufficiēter hēremus q͛ phs se ꝓmisit tradere in liᵒ top. oportuit nō solū determiare de ꝓbabilibus circa que uersaƚ dialeticus qd̄ factū est in libro top. sed ēt oportuit tractare de hiis q̄ vīr ꝓbabilia: ꝛ de his que videntur sill'are circa que uersaƚ litigiosus ꝛ sophisticus: qd̄ factū est in ħ libꝰ. pte ꝗ istā logice que vocaƚ inuētiua que sit ꝑ locos ꝛ ꝓbabilia sufficiēter hr̄e possumꝰ ꝑ liᵐ topꝝ. ꝛ ꝑ liᵐ elēchoꝝ. In his eni duobꝰ libris determi-

caᵒ ꝑª

nat de oi gñe ꝓbabiliũ: ⁊ de oi gñe locoꝝ: tãꝫ de locis uersis: qd factũ est in iiº topꝫ. q̃ꝫ et de appetentibꝰ qd fcm est in h li. ut ḡ phs oñderet se sufficiẽter tradidisse preꝫ logice que d iuẽtiua quã ꝓmisit se traditurũ in iiº topi. oportuit eũ epilogare tã dcã in h liº q̃ꝫ et in iiº top. ut p tradita h ⁊ ibi oñderet se sufficiẽter dedisse illã methodũ quã in pºtopi. ꝓmiserat se traditurũ. tria ḡ fac: qꝛ pº epilogat determiata in h liº. 2º ex determiatis ait ꝙ restat oñdẽ quõ sufficiẽter tradita sit methodus iuẽtiua. 3º epilogat determinata in li. topi. ⁊ ostẽdit se hꝰ methodũ sufficiẽter tradidisse. 2ª ibi[Reliquũ autẽ est de eo.] 3ª ibi[Ergo sũpsimꝰ iuẽire.] Icit capᵐ duo fac qꝛ pº epilogat determinata quãtũ ad pᵐ librũ elẽchoꝝ. 2º q̃tũ ad 2ᵐ ibi[Amplꝰ aũt ad quẽ.] Dic ḡ qd dcm̃ est in pº huꝰ ex quãtis disputatiõibꝰ .i. ex q̃t disputatiõibꝰ ⁊ ex q̃libꝰ fiũt paᵐˡ: ⁊ h quãtũ ad metã redargutiõis ad quã paᵐˡ pncipalr ordinanf. ⁊ etiã dcm̃ est quõ oñdimꝰ fɫm: ⁊ quõ faciamus rñdẽtẽ dicẽ ea que sũt ꝯ opionẽ quãtũ ad metã falsi ⁊ iopinabilis: amplꝰ dcm̃ est ex qbꝰ accidit sillus sup. ducẽs ad soloeᵐ uel ad nugationẽ. ⁊ dcm̃ est quõ iterrogãdũ: ⁊ qs ordo iterrogatiõnũ quãtũ ad cautelas. ¶ Notãdũ aũt ꝙ sit ex q̃tis ⁊ q̃libꝰ fiũt paᵐˡ: qꝛ i pº liº nõ solũ dcm̃ est de nũo locoꝝ sophicoꝝ ex qbꝰ fiũt paᵐˡ: qꝛ oñsũ est eos eẽ .xiij. sꝫ et dcm̃ est de mõ ⁊ de q̃litate eoꝝ: qꝛ oñsum est aliqs eoꝝ eẽ in dictiõe. aliqs vº ex dictione. Deinde cũ dic.

¶ Amplius autẽ ad qd sint utiles hiꝰ oñones. Et de responsione sil̃r omni. Et quõ soluendũ disputationes ⁊ sillos: dicta sunt nobis de omnibus nobis hec.

¶ Epilogat q̃tũ ad 2ᵐ librũ. d. ꝙ amplꝰ in h scdo liº dictũ est ad qd sũt utiles oẽs hꝰᵈ oñones: ⁊ dictũ ẽ simplr ⁊ uɫr de oi rñsiõe quãtũ ad solõnẽ appentẽ: ⁊ dictuꝫ est quõ soluẽdũ est disputatiões ⁊ sillos quãtũ ad solõnẽ rectã. h enĩ de oibꝰ .i. iter oia uel iter alia dicta sũt nobis .i. a nobis. ¶ Notandũ aũt ꝙ nõ epilogat uɫr oia dcã in h 2º: sꝫ solũ epilogat que pncipalr itẽdunf in h 2º. de facilitate enĩ ⁊ difficultate oñonũ nihil h epilogaf: õ non sit absolute ꝙ determinata in h liº sint que nũc dicta sunt. sed ꝙ inter alia dicta sunt hec. D. c. d.

¶ Reliquũ est aũt de eo qd ex pncipio erat propositum reminiscentibus aliquid dicere breuiter ⁊ finem imponere dictis.

¶ Ex determiatis in h liº ait ꝙ restat oñdẽ quõ sufficiẽter sit tradita methodus iuẽtiua. d. ꝙ reminiscẽtibꝰ nobis de his que diximꝰ in liº topi. ꝙ uolebamꝰ tradẽ artẽ de oi ꝓblemate reliquũ est dicẽ aliqd de eo qd erat in pnº: oñdẽdo p tradita in h liº cũ his que tradita sũt in liº topi. sufficiẽter tradidisse methodũ de ꝓbabilibꝰ que methodus in pnº libri top. eẽ tradẽda dicebãt. his ergo ostẽsis restat iponere finẽ dictis. Deinde cũ dic.

¶ Ergo sumpsimus inuenire potestatẽ aliquã sillogisticã de proposito ex his que insunt q̃ꝫ probabilissima. hoc enim opus est dialetice ⁊ tentatiue per se.

¶ Epilogat determinata in liº topi. ut oñdat se sufficiẽter tradidisse artẽ iuẽtiuã. ⁊ tria fac: qꝛ pº epilogat determinata in liº topi. 2º resumit que sũt tradita in h liº. 3º ꝯcludit ꝙ finẽ hẽt qd ꝓposuit: ⁊ ꝙ sufficiẽter tradidit methodũ inuentiuã. 2ª ibi[Preter h autẽ.] 3ª ibi[Qm̃ ḡ hñt.] Ad euidẽtiã ãt pºptis sciẽdũ ꝙ li. topi. in duas ptes diuidif. in ꝓhemiũ ⁊ tractatũ. Itẽ ps executiua diuidif in duas. vꝫ. dialeticã simplr ⁊ obuiatiuã. In pmis enĩ septẽ libris magis determinaf de dialetica simplr. In 8º vº magis de obuiatiua. tria ḡ facit qꝛ pº epilogat q̃tũ ad determinata in ꝓhemio. 2º q̃tũ ad determinata in pmissis septẽ libris ubi agif de dialetica simplr. 3º epilogat q̃tũ ad determiata in 8º: ubi q̃si agif de dialetica simplr obuiatiua. 2ª ibi[Manifestũ est ãt in priorib.] 3ª ibi[Amplꝰ aũt quõ.] In ꝓhemio aũt libri topi. duo tãgebanf. pº ãt ꝙ tradẽda erat methodus p quã possemꝰ opponẽ ⁊ sillare de oi ꝓblemate. 2º vº ꝙ p illã methodũ possemꝰ sustinẽ ⁊ rñdere ad oẽ ꝓbleuma nõ dõo aliquid repugnãs. duo ḡ facit: qꝛ pº epilogat determinata in ꝓhemio libri topi. q̃tuꝫ ad ptãtẽ sillandi. 2º q̃tũ ad ptãtẽ sustinẽdi ibi[Qm̃ ãt ꝯformaf.] Dic ḡ ꝙ i ꝓhemio topi. sumpsimꝰ .i. accepimus ⁊ ꝓposuimꝰ iuenire quãdã ptãtẽ .i. quãdã methodũ sillogisticã .i. ad sillandũ de ꝓposito: ⁊ h ex his que insũt q̃ꝫ ꝓbabilia .i. ex manifeste ꝓbabilibꝰ. ⁊ addit ꝙ h est opus dialetice p se ⁊ tẽtatiue sup. ex ꝯñti uel p accidẽs. ¶ Notãdũ ãt qꝛ qd est simplr tale respectu huius nõ ꝓpe est tale p se: sed eĩ tale q̃si ex ꝯñti ⁊ p accñs cũ dialetica ꝓcedat ex ꝓbabilibꝰ simplr. tẽtatiua vº ex ꝓbabilibꝰ rñdẽti. dialetica accipit q̃si ꝓbabilia p se. tentatiua vº accipit talia q̃si p accñs ⁊ ex ꝯñti. Deĩn. c. d.

¶ Qm̃ aũt ꝯformaf ad ea pp sophice vicinitatẽ: ut nõ solũ expimẽtũ possit sumere dialetice: sꝫ etiã q̃si sciẽs. pp h nõ tm̃ dictũ opus negocij ꝓposuimꝰ oñonẽ posse sumere: sꝫ et ut oñonẽ sustinẽtes obseruemꝰ positionẽ uelut p ꝓbabilissima. Sil̃i mõ.

¶ Epilogat dicta in ꝓhemio top. q̃tũ ad ptãtẽ sustinendi. ⁊ duo fac: qꝛ fac qd dcm̃ est. 2º assignat cãm dicti ibi[Cãm aũt diximꝰ.] Dic ḡ. ꝙ qꝛ dialetica ꝯformaf ad eã .i. ad sophicã pp vicinitatẽ sophice .i. pp affinitatem quã hẽt dialetica ad sophicaꝫ: dialetice sup. cõpetit: ut nõ solũ possit expimẽtũ sumẽ opponẽdo ⁊ sillando: sꝫ etiã cõpetit dialetice ut appeat q̃si sciẽs rñdẽdo ⁊ sustinẽdo. pp h ḡ qꝛ spectat ad dialeticũ nõ solũ opponẽ: sꝫ et sustinẽ: ꝓposuimꝰ in pnº top. dcm̃ opꝰ negocij dialetici eẽ: nõ tm̃ oñonẽ posse sumẽ opponẽdo ⁊ sillando. sꝫ et ut obseruemus oñonẽ sustinẽtes positionẽ: ⁊ hoc sil̃i mõ ꝓbabilissima: qꝛ sicut debemus p ꝓbabilissima opponẽ ⁊ sillare. sic debemꝰ sil̃i mõ p ꝓbabilia sustinẽ ⁊ rñdẽ. ¶ Notãdũ ãt ꝙ dialetica aliquã vicinitatẽ hẽt cũ tẽtatiua: qꝛ tẽtatiua est ps dialetice. sic et aliquã vicinitatẽ hẽt cũ sophica. sophista enĩ vult videri dialeticꝰ ⁊ sillat ipꝫ accipiẽdo q̃ videnf ꝓbabilia. ad dialeticũ ḡ put hẽt affinitatẽ cũ tẽtatiuo spectat opponẽ ⁊ sillare: qd vi esse ꝓpriũ demõstratiui sp. tẽtatiuus enĩ vult opponẽ ut sumat expimẽtũ de rñdẽte: sꝫ ad ipꝫ dialeticũ ut hẽt affinitatẽ cũ sophista spectare vꝫ sustinẽ ⁊ rñdere. qꝛ cũ sophista uelit videri sciẽs: qꝛ maxie qs appsret sciẽs rñdẽdo spectat ad dialeticũ nõ solũ opponẽ: ⁊ expimẽtũ sumẽ pp affinitatẽ quã hẽt ad tẽtatiuã: sꝫ et spectat ad ipm sustinẽ ⁊ rñdere: ut appeat sciẽs pp affinitatẽ quã hẽt ad sophisticã. uolens ḡ phus oñdere ꝙ spectat ad dialeticũ opponere cõparat dialeticũ tentatiuo. uolens autem ostendere ꝙ spectat ad euꝫ respondere cõparat ipsum sophiste. Deinde cum dicit.

¶ Causam aũt diximus huius: qꝛ ⁊ ꝓpter hoc ⁊ Socrates iterrogabat: sed non rñdebat: fatebaf enim nescire.

¶ Quia dixerat ꝙ spectat ad dialeticũ obseruare ⁊ sustinere positionẽ: assignat ⁊ inuit que sit causa huiꝰ. d. ꝙ causa huius: qꝛ deberemus sustinere ⁊ obseruare positionem diximus sup. prius in pncipio capituli: qꝛ ideo debemus facere hoc ut nõ dicamus aliquid repugnãs ⁊ qꝛ difficile est nõ dicẽ aliqd repugnãs: ⁊ solũ sciẽtes possunt obseruare ne respondendo sibi contradicant.

pp̄ter hoc socrates interrogauit.i.uolebat iterrogare sed nō rn̄debat.i.nolebat rn̄dere. cā aūt huius erat qr fatebat̄ se nō scire. Deinde cum dicit.

Manifestū est aūt in p̄orib⁹: & ad quot: & ex qualibus: & ex quot hoc erit: & vnde idonei erimus horum.

Postq̄ȝ epilogauit q̄ȝtū ad p̄hemiū libri top⁹. epilogat q̄ȝtū ad p̄tē executiuā. & p⁹ q̄ȝtū ad septē p̄cedētes libros. d. q̄ in p̄orib⁹. i. in p̄mis septē p̄cedētib⁹ libris top⁹ manifestū est ad quot & ex q̄t h̄ erit q̄. s. sill'are poterim⁹. & manifestū est vn̄ erim⁹ idonei hoȝ. Notādū aūt q̄ in sill'o dialetico simpl'r sūpto tria est ↄsiderare. vȝ p̄missas ↄn̄e & h̄itudies locales que sunt q̄daȝ ↄsiderationes & quedā maxie per q̄s roborat̄ dialetic⁹ sill's. qr ḡ in p̄ris septē libris determinat̄ q̄ñ de dialetico simpl'r. iō per illos libros manifestū est ex quot erit sillogism⁹ q̄ȝtū ad p̄missas: & ad quot q̄ȝtū ad ↄnes: & vn̄ idonei erim⁹ ad sill'andū q̄ȝtū ad ↄsideratiōes & maximas per quas roborat̄ h⁹ᵒⁱ sill's. Deide cū dicit.

Ampl'⁹ aūt quō iterrogan da & ordinā da q̄ō oīs: & de rn̄sionib⁹ & soloñibus que sunt ad sill'os patefactū est: & de alijs q̄cū q̄ȝ einsdē vie sunt orationes.

Epilogat q̄ȝtū ad determiata in 8⁹ top. in q̄ q̄ñ tria tāgunt̄: qr ibi docet̄ opponēs quō debeat iterrogare. instruit̄ rn̄dēs quō debeat rn̄dere & soluē. dant̄ cautele: & idoneitates p q̄s h̄emus vias ad talia faciēdū: iō ait q̄ ampli⁹ in 8⁹ dcm̄ est: & quō iterrogāda & ordināda sit oīs q̄ō q̄ȝtū ad opponētē: & dictū est de rn̄sionib⁹: & de soloñib⁹ que sunt ad h⁹ᵒⁱ palo^mos q̄ȝtū ad rn̄dentē & patefactū est de alijs quecūq̄ȝ sunt orōnes eiusdeȝ vie q̄ȝtū ad cautelas & idoneitates: uel q̄ȝtū ad alia annexa dialetico negocio. Deinde cum dicit.

Preter hec aūt de paralogismis pertractauimus: sicut iam diximus prius.

Resumit dicta i h̄ l'o ut p tradita i l'o top. & p dcā in h̄ l'o oñdat se sufficiēter tradidisse tāā p̄tē logice q̄ dr̄ iuētiua. d. q̄ p̄ter h̄. i. p̄ter tradita in l'o top. ptractauim⁹ in h̄ l'o de pa^mos sic iā p⁹us diximus. Deide cum dicit.

Quoniam ergo habent finem sufficienter que proposuimus manifestum est.

Cōcludit se sufficiēter tradidisse methodū iuētiuā. ptinuet̄ aūt sic. dcm̄ est que sūt tradita in lib⁹ top⁹ & que in l'o elēchoȝ. & qr per tradita hic & ibi sufficiēter habet̄ methodus illa: per quā p̄bat̄ tā exnter q̄ȝ apparenter q̄ possumus sill'are de oī p̄bleumate. iō manifestuȝ est qm̄ sufficiēter huc finē q̄ p̄posuim⁹. i. sufficiēter finiuim⁹ methodū illā iuētiuā p quā ut p̄posuim⁹ poteri m⁹ sillogiçare p̄babiliter de oī p̄bleumate: & sustinere p̄babiliter qualibet p̄pōnē nō d̄do aliq̄d repugnās.

Portet aūt nos nō latē q̄ō accidit circa h̄ negociū. Nā eoȝ q̄ iueniū tur oīum que q̄dē ab alijs sum pta sunt: p̄us elaborata p̄ticulariter augentur ab eis: qui accipiūt postea: q̄ aūt ex p̄ncipio iueniunt̄ paȝ i p̄mis augmētū solēt sumē.

Ut dicebat̄ liber iste diuidebat̄ in p̄tes tres. qr p⁹ ponebat̄ tractat⁹. 2⁹ ponebat̄ epilogus circa determinata 3⁹ ut p̄hs oñderet se fuisse huī⁹ artis sp̄alē iuētorē: dabat modū q̄ hec ars iuēta erat. du ab⁹ ḡ p̄mis p̄tib⁹ expeditis h̄ exeq̄t de 3⁹ ubi semp ostēdit se hui⁹ scie sp̄alē iuētorē. Intētio ḡ hui⁹ toti⁹ capli in h̄ ↄsistit: qr cetere artes iuēte sūt p auxiliū p̄iut iū: ita q̄ posteriores cum auxilio p̄oȝ artes illas p̄fecerūt: s̄ȝ hec scia siue hec ars nō sic iuēta est: qr ante tp̄s Ar̄. nihil de ea erat traditū p modū artis: p̄p q̄ p̄hs inuit se fuisse sp̄alē iuētorē ip̄i⁹. tria ḡ fac: qr p⁹ oñdit quō alie artes iuēte sūt. 2⁹ ostēdit nō sic iuēta eē logicā. 3⁹ in q̄dā ḡnalitate recolligit que dixerat: & tanq̄ȝ sp̄alis iuētor hui⁹ artis petit ueniā de omissis: & grām de iuētis. 2ª ibi Hui⁹ aūt negocij non h̄ q̄dē. 3ª ibi Et de rhetoricis q̄dē. Circa p̄mū duo fac: qr p⁹ p̄ponit q̄ō itēdit. 2⁹ q̄ō dixerat manifestat p exēplū ibi Et q̄ circa rhetoricas. Circa p^m duo facit: qr p⁹ ait alias artes posteriores p̄fecisse p auxiliū p̄oȝ. 2⁹ oñdit q̄ in alijs artib⁹ iuētū a p̄orib⁹ fuit utilius & difficilius q̄ȝ iuētū a posteriorib⁹ ibi Utilius aūt plimū. Dic̄ ḡ q̄ opȝ nos nō latē q̄ō accidit circa h̄ negociū. i. circa negociū logicū respectu alioȝ negocioȝ siue respectu aliaȝ artiū. nā oīum eoȝ. i. oīum aliaȝ artiū que iueniunt̄ sic inuēte sunt: qr que sunt ab alijs. i. a p̄orib⁹ sūpta. i. iuēta & p̄us elaborata. i. p labore acq̄sita ab eis q accipiunt̄ postea. i. a posteriorib⁹ p̄ticulariter augent̄. s̄bdit aūt q̄ in alijs artib⁹ que sup. ex principio inueniunt̄ in primis sunt q̄d paruuȝ: sed per posteriores solent sumere augmentum. Deinde cū. d.

Utilius autem plurimum illo quod postea ex his fit augmentum. Maxime enī fortasse principium omnium ut dicitur.

Ostēdit q̄ iuētū a p̄orib⁹ fuerit utilius & difficilius q̄ȝ iuētū a posteriorib⁹. duo ḡ facit: qr p̄mo oñdit q̄ō fuit utilius. 2⁹ ex h̄ cōcludit q̄ō fuit difficilius ibi Quare & difficillimū. Dicit ḡ q̄ illud sup. p^m iuētū fuit plurimū utilius. i. ualde utilius illo q̄ō postea fit augmētuȝ. i. suscipit augmētū ex his. i. ex p̄us iuētis. huius autē cām subdit q̄ p̄ncipiū fortasse: ut dicit̄ vr̄ esse maximū omniū. i. virtuosius alijs. est eni principiū maximū virtute. & ideo utilius inuenire.

Dubitaret forte aliq̄s. qr nō vr̄ ueȝ eē q̄ p̄n^m sit utili⁹ alijs. nā p̄n⁹ sūt q̄ñ nota t solo lumine itell'ts agētis. illō eni est p̄p̄rie p̄n^m: q̄ō q̄libet p̄bat auditū: stati eni cū audiuimus. oē totū est maius sua p̄te. itell'im⁹ q̄d est q̄ō dr̄ p nomē. & stati approbam⁹ h̄ eē ueȝ. nō ḡ vr̄ eē utile talia iuenire: qr absq̄ȝ labore iueniunt̄: & nō vr̄ ea aliq̄s ig̃rare. Doȝ q̄ ut pateat v̄itas q̄ñti duplex distinctio est necessaria de p̄ncipijs. p̄ª est q̄ p̄n⁹ q̄dā sūt p̄p̄a arti: q̄dā āt nō p̄p̄ria. rursus p̄nª uel p̄nt ↄsiderari in se: uel s̄b rōne q̄ p̄nª sūt. lȝ ḡ forte nō sit utilius iuenire p̄nª respectu alicui⁹ artis nō p̄p̄ria & in se ↄsiderata. p̄nª tn̄ p̄p̄ria & sub rōne que p̄ncipia est ualde utile inuenire: qr dictis p̄ncipijs leue est illis addere: & p illa aliq̄s ↄnes elicere. sunt eni h⁹ᵒⁱ p̄nª maxima p̄tāte: qr in v̄tute eoȝ cetera ↄcludunt̄. q̄ō v̄o dicebat̄ p̄nª eē nota cuilibet. dōm q̄ & si que. i. aliq̄ p̄positiōes cōes q̄ñ sunt note cuilibet. p̄ncipia tn̄ p̄p̄ria & sub rōne qua p̄ncipia nō sunt nota cuilibet. ideo forte p̄hus nō simpl'r dixit p̄ncipiū esse utilius & maximū sed ait q̄ fortasse: ut dr̄ est utilius & maximū ut innueret q̄ nō quecūq̄ȝ cōes p̄positiōes: nec quocūq̄ȝ modo accepto sunt utiliores: & sunt maxime p̄tāte: sed sūt tales si accipiant̄ mō quo dictum est. Deinde cum dicit.

Quare & difficillimū. Quāto enim optimū potestate: tanto paruissimū magnitudine: difficillimū est aūt videri: hoc aūt inuento: facile est addere & augere reliquū.

Cōcludit ex dictis q̄ talia scire uel inuenire sit difficilius alijs. d. q̄ difficillimū est ip̄suȝ p̄ncipiū: qr quāto aliq̄d est maximū uel optimū p̄tāte tāto est puissimum magnitudine: & qr p̄us subterfugiūt cognitionē: & nō possunt ita de facili cognosci: difficillimū est videri. i.

cognosci ꝑncipiū. h sūt. s. ꝑncipio inuēto ꝛ cognito facile est addere ꝛ augere reliquū. ¶ Notandū aūt ꝙ totā cām quare videt hec uerba phs inducit est: qꝛ dignus est habere grās si pfecte tradidit logicā. nā alias artes priores nō pfecerūt sꝫ posteriores cuꝫ auxilio prioꝝ pfecte tradiderūt eas: ꝛ qꝛ iuētū a ꝑorib⁹ fuit utilius ꝛ difficilius ꝙ̄ iuētū a posteriorib⁹: iō si illas artes posteriores pfecerūt: nō fuerūt digni admiratiōe uel laude: sed cū āte phī nihil ꝑ modū artis iuētū eēt de logica: phs eam complete tradens non inuisus priori auxilio dignus est admiratione ꝛ laude.

Dubitaret forte aliqs qꝛ nō videt ꝙ ꝑncipium sit difficillimū cognosci: qꝛ sꝫ cōmētatorē 2° metaphisice. quedā sunt sicut locus ianue in domo: quē nullus ignorat: ꝛ h⁹ⁱ sunt ꝑnᵃ ꝛ propositiōes cōes: sed que se habent ut locus ianue in domo nō est difficile cognoscē. g ꝛc. ¶ Dōm ꝙ ꝑ iam dicta pꝫ solō quesiti. nā ꝛ si nō sit difficile cognoscē ꝑncipia: ut sūt quedā cōes ꝑpōnes in se. difficile est tñ ea cognoscē sꝫ rōne qua ꝑnᵃ: ꝛ maxīe sꝫ rōne qua ꝑpᵃ ꝑnᵃ. difficile eni est in aliq̄ spāli mā: uel in aliqua sciā spāli inuenire aliqua ꝑnᵃ per que spāliter ꝛ ꝑprie regulari possimus in tota illa disciplina. difficilius est eni talia inuenire ꝙ̄ ex talib⁹ inuētis alia addere.

Alterius forte dubitaret aliqs. quō qđ est maximū ptāte est minimū magnitudīe. ¶ Dōm ꝙ quāto ꝑnᵃ sunt pticulariora tāto sunt plꝰa ꝛ magis cōposita: qꝛ se hñt ꝑ additionē ad ꝑᵃ. ꝑnᵃ eni pticularia plurificant sꝫm plurificationē ꝑncipiatorū: sed ꝑnᵃ ulīa remanēt iplurificata ꝛ magis simplicia: ꝛ qꝛ quāto aliqđ est ulīus tāto est potētius ꝛ ad plura se extēdit. ideo quāto aliqđ est potentius tāto est minus implurificatū: ꝛ est magis paruū in magnitudine. i. est simplicius: qꝛ ut dictū est vniuersalius.

Alterius forte dubitaret aliqs. qꝛ nō vꝫ uerū esse qđ phs ait. vꝫ. ꝙ si ꝑnᵐ est puuꝫ uel magis puū est difficile videre. h eni videt esse in cognitiōe sensitiua. ꝑ visuꝫ eni uel ꝑ alios sensus que minora sunt difficilius sentiunt. sed in itellectu videt esse modus ꝯtrarius. nā que minora sunt sꝫm itellectū: facilius cognoscunt: qꝛ ut dꝫ in ꝑ° phīcoruꝫ: sunt nobis nota ꝯfusa magis. ulīa eni ꝑus cadūt in cognitiōe nrā ꝙ̄ pticularia. vñ ꝛ Auic. vult in sua metaphisica ꝙ primū qđ ab itellectu ꝯcipit est ens ꝛ eē ꝑꝑ sui ulītatē. cū g ulē sit simplicius pticulari sꝫm itellectū puū ꝛ simplicia facilius est vidē. cuius ꝯtrariū in lrā dꝫ. ¶ Dōꝫ ꝙ vno mō ulē est facilius cognoscē ꝙ̄ pticulare. alio aūt mō est ecōuerso. semꝑ eni totū ꝛ ꝯfusum est facilius cognoscē ꝙ̄ distīctū. ꝛ qꝛ vno mō ulē est totū ꝛ ꝯfusuꝫ respectu pticularis: ut genus respectu spēi. alio modo est ecōuerso. iō genus ꝛ ulē vno mō difficilius cognoscit ꝙ̄ pticulare. alio mō ecōuerso. pōt eni ꝯsiderari aīal ut est totū ad hoīeꝫ qꝛ est qđdā genus ꝯtinēs multas species ꝛ sic cognoscere aīal est qđ ꝯfusuꝫ: ꝛ cognoscē hominē est qđ distinctū. 2° pōt accipi aīal ut est pars diffinitiua hoīs. hō eni resoluit i aīal ꝛ rōnale. ꝛ quēlibet species existēs in gñe resolui hēt in gen⁹ ꝛ dīaꝫ tanꝙ̄ in ptes diffinitiuas: ꝛ tanꝙ̄ in ꝑpᵃ ꝑnᵃ: ꝛ h mō cognoscere spēm: ut in phīcis diffusius declarauimus: est qđ magis ꝯfusuꝫ ꝙ̄ cognitio gñis. nā illud qđ dicit hō sꝫ mō ꝯfuso dīc aīal rōnale sꝫ mō distīcto: ulīa g est facilius cognoscere: nō quocūqꝫ mō: sed ut dicūt qđdā totū: ꝛ ut sūt qđ ꝯfusuꝫ: sꝫ ut ulīa sūt ꝑnᵃ in que alia resoluunt: ꝛ ut sunt partes diffinitiue aliorū difficilius cognoscunt ꝙ̄ alia: ꝛ qꝛ hoc mō habēt rōnē minimi ꝛ rationē ꝑncipii: paruū sub rōne qua paruū: ꝛ principiuꝫ sub rōne qua ꝑncipiū: cꝫā sꝫm cognitionē intellectiuā est difficilius cognoscere ꝙ̄ aliud. uera ergo est littera phī si per se intelligatur. qđ vō dicit ꝙ vniuersalis que sūt minima facilius cognoscunt. patet ꝙ ratio peccat per accidens. nā vniuersalia ut sunt tota: ꝛ ut sunt qđ ꝯfusum facilius cognoscunt. sed ut sunt minima: ꝛ ut sunt ꝑncipia in que alia resoluunt nō cognoscunt facilius sed difficilius. Deinde cum dicit.

¶ **Qđ ꝛ circa rethoricas ōrōnes accīt pene āt ꝛ circa alias oēs artes. Nā q ꝑnᵃ iuenerūt: oīno ad paruū qđ ꝑduxerūt. Qui aūt nūc famosiores sūt assumētes a mltꝭ uelut ꝛ successiōe pticlarit colligētes sic auxerūt**

¶ Qđ dixerat manifestat per exᵐ in rhetoʳⁱᶜᵃ. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑ° ꝑpōit qđ itēdit. 2° manifestat qđ dixerat ibi. Crysias qdē post ꝑores. Dicit g ꝙ id qđ accidit circa orōnes rhetoricas accidit pene circa oēs alias artes. nam sic rhetorica augmentata est successiue: sic ꝛ artes alie. nā in rhetorica ꝛ pene in oib⁹ artib⁹ illi qui iuenerūt ꝑnᵃ oīno perduxerūt ad paruum: qꝛ modicū iuenerūt: sꝫ qui nō sūt famosiores in rhetorica assumētes a multis ꝑoribus qui ꝑcesserunt eos uelut ex successiōe particulariter colligentib⁹ sic. s. successiue auxerunt. i. augmentauerunt rhetoricā. ¶ Notandū aūt ꝙ dicit pene oēs artes augmētatas esse successiue sicut rhetoricā ꝛ nō dīc simplr oēs ꝑꝑ logicā q̄ nō fuit successiue augmētata: sꝫ inuit ꝙ ipe solus iuenit eaꝫ. Deinde cū dīc.

¶ **Crysias qdē post ꝑores. Trāsimachus vō post Crysiā. Theodor⁹ aūt post hūc: ꝛ multi mltas coadunauerūt ptes. Quapropter nimirū est si hēt multum ars.**

¶ Ostēdit quō rhetorica aucta est successiue. d. ꝙ Crysias qdē fuit post ꝑores. trāsimachus vō post crysiaꝫ. Theodorus vō post hūc. i. post trāsimachū: ꝛ mlti mltas ptes successiue coadunauerat. quapropter nihil mirū si ars rhetorica hēt multuꝫ: qꝛ est ex multis coadunata. sꝫ mirū est sup. si dialetica hēt multū: qꝛ nō multi collegerūt eā: sꝫ solus phs inuenit se iuenisse eā. D. c. d.

¶ **Huiꝰ āt negocii: nō h qdē erat: illō āt nō erat ꝑscrutādū: sꝫ nil oīno erat. Nā eoꝝ q̄ circa litigiosas erāt ōrōnes mercēnarioꝝ.**

¶ Aūt quō iuēta est logica oñdēs eā nō esse sic iuētā ut cetere artes. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑmo ꝑpōnit qđ itēdit. 2° qđ dixerat manifestat ꝑ sile ibi. Silis qdē erat. Dicit ergo aūt sic. cetere alie artes inuēte sunt successiue: sꝫ huius negocii. i. artis dialetice: nō hoc qdē erat ꝑscrutatū. illud autē nō erat: sed oīno ante tꝑs phī nihil de logica inerat. i. fuerat ꝑscrutatū ꝑ modū artis. si eni a ꝑorib⁹ ante tēp⁹ phī dicebat aliqđ de logica: hoc nō erat per modū artis. nā de numero eoꝝ qui insudabant añ tꝑs phī circa litigiosas orones erāt q̄si mercēnarii: qꝛ orones litigiosas ꝛ logicas nō docebāt artificialr. ¶ Notandū aūt ꝙ ut ꝑ° dicebat idiote pticipāt artē dialeticā sine arte. tradere g dialeticā nō artificialr est eā tradē sic pticipat a mercēnariis ꝛ idiotis. ꝛ qꝛ h faciebāt q fuerūt añ tꝑs phī. iō mercēnarii dicebāt. Deīn cū. d.

¶ **Quedā silis erat doctria Gorgie negocio. Orōnes eni hi qdē rhetoricas: illi aūt iterrogatiuas ꝛ litigiosas dicebant ediscere: in q̄s sepius cadere solebāt utrinqꝫ alternoꝝ orōnes. Quapꝑ uelox qdē sed arte erat doctria discētib⁹ ab eis. nō eni artē sꝫ q̄ ab arte sūt dātes: erudire arbitrati sūt.**

¶ Manifestat qđ dixerat. ꝛ duo facit: qꝛ ꝑ° adducit sile in rhetoricis. 2° in metaᶜⁱˢ ibi. Uelut siqs dicat. Dicit.

cō. ꝑ°

Cō. 3.

ca° 5° ꝑ¹ li¹.

argo q doctrina docẽtium logicã ante tẽpus phi erat inartificialis: qr erat sillis negocio gorgie.i.doctrine si us libri: qr dicebat orões rhetoricas sine arte sic p̃cedẽtes phm docebãt logicã sine arte: iõ s̃bdit q hi.i. sequẽtes libtũ illũ sine arte docebãt edissere.i.docebãt declarare ꝛ manifestare orões rhetoricas. illi aũt.i.p̃cedẽtes phz docebãt sine arte orões iterrogatiuas.i. dialeticas ꝛ litigiosas. utrũqz eni.i.tã ex rhetorica q̃z ex dialetica docebãt orões alternoꝝ.i.orões dialeticas ꝛ rhetoricas in q̃s sepi⁹ eadẽ solebãt. hẽbãt enĩz ꝛ illi q̃sdã orões cões que sepe disputabanẽ: ꝛ illas docebãt: nõ in dabãt artẽ de illis: qr nec gorgias tradidit artẽ de orõib⁹ rhetoricis q̃s docebat: nec p̃cedẽtes phz tradiderũt artẽ de orõib⁹ iterrogatiuis: iõ s̃bdit q discẽtib⁹ ab eis.i. ab istis erat tradita doctrina veloꝝ sine arte. nã tã sequẽtes gorgiaz q̃z precedẽtes phz in logica nõ erãt dãtes artẽ: sz dicebãt orões que sũt s̃b arte: h̃ aũt facitẽtes arbitrati sũt log erudite.i.artificialr: cũ tñ loquerenẽ ierudite ꝛ iartificialr. ℂ Notãdũ aũt q s̃z platonẽ ut recitat cõmẽtator in 3° de aia sermo i p̃ncipys dz eẽ lõgus: iõ oĩs s̃mo pscrutat⁹ nõ est sermo uelox: sz est sermo lõgus: qr reducit usqz in p̃n^a. doctrina g̃ illoꝝ erat uelox ꝛ discẽtib⁹ ab eis tradebat doctrina uelox: qr tradebat eis doctrina iperscrutata ꝛ iartificialis. ℂ Notãdũ ẽt q gorgias vĩ fuisse q̃dã sequax platonis in q̃ adducebanẽ multe ꝓpões rhetoricales: sz nõ tradebat ars de eis: sequẽtes g̃ illũ librũ docebãt rhetoricã sine arte. ℂ Notãdũ ẽt q talis erat doctrina tã sequẽtiũ gorgiã s̃m rhetoricaz q̃z p̃oꝝ phoꝝ s̃m logicã: iputa. si aliqs hãc orõnẽ litigiosaz. iste canis est tuus: ꝛ est pr̃i. g̃ est tu⁹ pr̃. doceret soluẽ q nõ est tuus pr̃: sz q est tuus possessiue: nõ tñ traderet artẽ quõ cõmittitur fallacia accidentis. habebant g̃ multas tales orationes de quibus sepe erat disputatio: ꝛ eas sine arte docebant. Deinde cum dicit.

ℂ Uelut siqs dicat disciplinã tradere ut nõ doleãt pedes. Deinde sutoriã q̃dẽ nõ doceat: nec vñ possint inueniri talia. det ãt plurima gñã oĩuz modoꝝ calciamẽtoꝝ. hic eñi ꝓfuit q̃d ad utilitatẽ: artẽ aũt nõ tradidit.

ℂ Ostẽdit doctrinã illoꝝ logicoꝝ eẽ iartificialẽ p silẽ in metaphicis. d. q silis erat doctrĩa illoꝝ logicoꝝ. uelut siqs dicat se tradẽ disciplinã sotularsũ ut nõ doleãt pedes. nã p arte sotulariũ caueẽ doloꝛ peduz. deinde tradere uolẽs talẽ artẽ nõ doceat artẽ sutoriã: nec doceat vñ possint iueniri talia calciamẽta: sz det plã gñã oĩuz modoꝝ.i.diuersoꝝ calceoꝝ siue calciamentoꝝ. h̃ eñi ꝓfuit ad utilitatẽ: qr habitis talib⁹ calciamẽtis vitãt doloꝛ pedũ: sz sic faciẽs nõ tradidit artez sic sup. dentes phi circa logicã uel sequẽtes gorgiã circa rhetoricã aliquã utilitatẽ faciebãt. tamẽ mercenary erãt: qr nõ tradebant artem. Deinde cum dicit.

ℂ Et de rhetoricis quidem erant multa ꝛ antiqua dicta. De sillis autez nihil habuimus oĩno prius aliud dicere q̃z in attritione querẽtes multũ tpis laboraremus.

ℂ Resumit in gñali que dcã sũt ꝛ tãq̃z spãlis iuẽtor huius artis petit ueniã de omissis ꝛ graz de iuẽtis. circa q̃d tria facit: qr p° ait q ante tps suũ nihil p modũ artis iuẽtũ erat de logica: uel de sillis. 2° õndit q p suã iuentionẽ eque sufficiẽter uel ẽt sufficiẽti⁹ tradita est ars logice q̃z alie artes que successiue sũt iuẽte. 3° ex h̃ postulat ueniã de omissis ꝛ graz de iuẽtis. 2ª ibi [Si ãt vi.] 3ª ibi [Reliquũ erit oĩum nostrũ.] dic̃ g̃ q de rhetoricis uel ẽt de alys artib⁹ multa dcã antiq iuẽta erãt: ita q posteriores cũ auxilio p̃oꝝ cõpleuerũt h⁹ᵐ artes: sed de sillis.i.de negocio log⁹ nihil aliõ hũim⁹ dicẽ p̃us.i. a p̃orib⁹: q̃z ut attritiõe.i. ut assiduitate study laboraremus q̃rẽtes nego^m logicũ p mltũ tps. ℂ Notãdũ aũt q s̃z phz 2° meta^ce. nõ solũ bñ dicẽtes sz ẽt discordãtes a v̄a opione excitãt itelectũ ut iueniat v̄itas. sic ẽt p̃cedẽtes phi lz nihil p modũ artis tradidissent de logica: tñ eo ip̃o q aliq̃s ꝓpões logicales docuerũt aliq̃z utilitatẽ fecerũt: ꝛ excitauerũt phz: ut ip̃e phs illis ꝓpõnibus excitat⁹ assiduitate study q̃reret logicã p modũ artis. iõ ait q a p̃orib⁹ nihil habuit nisi p attritionẽ ꝛ assiduitatẽ studij quereret artẽ logice. Deinde cum dicit.

ℂ Sicaũt videtur considerantibus nobis uelut ex talibus que a p̃ncipio existentib⁹ habere ars sufficiẽter supra alia negocia: que ex traditione adiuncta sunt.

ℂ Ostẽdit q lz nihil a p̃orib⁹ habuisset de logica cũ sua iuẽtione sufficiẽter tradidit ipsaz. iõ ait q cõsiderãtib⁹ nobis.i. per cõsiderationẽ ipsi⁹ phi: ꝛ per inuẽtionez eius vĩ hec ars.i. logica hr̃e sufficiẽter uelut ex his que a p̃n° essent.i. que a p̃n° erãt: ut hẽt greca correctio: qr q̃cq̃d in p̃n° libri top^x dcm̃ fuit de methodo quã phs iuenire uolebat: totũ est iaz sufficiẽter adimpletũ: i mo logica nõ solũ sufficiẽter est tradita: sz ẽt vĩ eẽe tradita supra alia negocia que sũt adducta successiue ex traditione p̃oꝝ. ℂ Notandũ aũt q ait sufficiẽter eẽe tradita que sunt dicta a p̃n° topi^x. qr forte in h̃ ca° nõ intẽdit loqui nisi de illa pte logice que dr̃ iuẽtiua: siue que dr̃ localis que cõtineẽ in li° topicoꝝ ꝛ in li° elenchoꝝ. In utroqz eni determinaẽ de locis: sz ibi de locis ueris: h̃ v̄o de apparẽtib⁹. nõ aũt h̃ itẽdit forte log de illa pte logice que dr̃ indicatiua uel resolutoria de qua habeẽ li. p̃oꝝ ꝛ posterioꝝ: ꝛ q dic̃ se eẽ spãlẽ iuẽtorẽ de sillis forte referẽdũ est ad sillos sophicos: uł ad logicã iuẽtiuã nõ ad resolutiuã siue ad iudicatiuã: ꝛ iõ forte in h̃ li° magis q̃z in alys dic̃ se spãlẽ iuẽtorẽ logice: qr i h̃ li° cõpleẽ illa p̃s logice que dr̃ localis. Incipit eni h⁹ᵐ logica in li° topi. ubi ponunẽ loci ꝛ ꝯsideratiões v̄ox terminaẽ in hoc li. elenchorum ubi determinaẽ de locis apparentibus. Deinde cum dicit.

ℂ Reliquũ erit omniũ uestruz: uel eoꝝ qui audierunt hoc opus: omissis aũt artis indultionẽ: iuuẽtis aũt multas hẽre grates.

ℂ Tanq̃z spãlis iuuẽtor logice petit ueniã de omissis ꝛ grãm de iuẽtis. ꝯtinueẽ sic. si vr̃.i. si manifeste appet q ip̃e tradidit de logica iuẽtiua q̃cq̃d ꝓpo^m fuerat a p̃n° ꝛ ẽt si ip̃e solus sufficiẽti⁹ tradidit logicã q̃z sint tradite alie artes q̃ ex traditiõe mltoꝝ sũt iuẽte. reliquũ g̃ erit.i. dignũ ꝛ iustũ erit q oĩuz nr̃z.i. ab oĩb⁹ nobis: siue ab oĩb⁹ uolẽtib⁹ studẽ: uł si nõ ab oĩb⁹ uolẽtib⁹ saltẽ eoꝝ.i. ab eis q audierit h̃ opus debeo hr̃e indultiõez.i. ueniã omissis.i. de omissis: ꝛ debeo hr̃e multas g̃res iuẽtis.i. de iuẽtis. ℂ Notãdũ ãt q si phs tradidisset logicã ad iur⁹ p auxiliũ p̃oꝝ eẽt magis culpabilis ꝛ nõ mereret ita ueniã si aliq̃ omisisset: sic ẽt nõ eẽt mltũ cõmẽdãd⁹: nec deberem⁹ ei mltas g̃res si adiut⁹ p alios aliq̃ iuenisset: sz cũ p modũ artis nihil hũerit ab alys sz ip̃e totuz iuenerit si aliq̃ omisit mereẽ ueniã: ꝛ de hĩs q̃ bñ dixit mereẽ g̃ras. Et i h̃ terminaẽ s̃nia sup li. elẽchoꝝ i q̃ traditur notitia rõnũ ꝛ obliquitatũ sophicaꝝ. Laus sit ipsi xp̃o q cũ sit ars rectissima oĩpotẽtis atqz sapiẽtis dei p ip̃m tanq̃z p sũme rectũ oẽ obliquũ cogñscit: q cũ p̃re ꝛ sp̃u sctõ ẽ vn⁹ de⁹ bñdict⁹ in secula seculoꝝ. Amen.

ℂ Explicit s̃nia sup libros elẽchoꝝ edita a dño Egidio de Roma doctore fũdatissimo ordis fratrũ eremitarũ sci Aug^ni. Correcta p uenerãdũ frẽz Augustinũ de bugella. lectorẽ in ꝯuentu Padue fratrũ eremitarũ.

Cõ.4 Cõ.2. tẽ^a c^o

¶ Incipit questio de medio demonstrationis defensiua opinionis domini Egidij Romani.

Queritur qd ex sententia Aristotelis in 2° posteriorum. qd sit mediu in demonstratione potissima: uel diffo subiecti: uel diffo passiois. Et arguunt qda q diffo subiecti sit mediu in demostratioe potissima adducetes octo pncipales rones satis coes. ¶ Prima ro talis est. aut pa z imediata passio subiecti est demostrabilis uel no: si sic habet itetu contra dnz Egidiu: qz in tali demostratioe mediu no pot ee diffinitio passiois: qz illud qd demostrat opz q demostret p aliqd qd sit sibi realr ca iherentie ad sbm: cu demostratio sit p cam ppe qua res est. nuc aute certu est: q diffinitio passiois no est realr sibi ca iherentie sue ad sbm suu. g opz q mediu in tali demostratioe sit aliqd aliud pus qd sit realr ca iherentie passiois ad sbm: z h no pot dari nisi diffo ipsi subiecti. z ita isti vnt hre quada demostratione. Si vo dicat scdz. s. q sit idemostrabilis talis passio. ¶ Contra: arguit qda reuerendus doctor modernus. Omne hns cam i subiecto neciaz pot demostrari p cam a priori de illo subiecto: qz eoipso q het cam het aliqd notius se p qd pot demostrari: sz imediata passio eoipso q est accns: z de gne accntiu het cam in subiecto. g est demostrabilis: imo ut dicunt sola imediata passio est potissime idemostrabilis. ¶ Secda ro. Ois illa e potissima demonstratio que aggregat oia reqsita ad tale potissima demostratione: sz talis est ille discursus siue sillus i q pbat passio de subiecto p diffone subiecti. g talis est demostratio potissima: discursus est bonus. maior pz. minor pbat ex diffone demostratiois data in p° posteriorum: qz pcedit ex pmis ueris z necessarijs: z imediatis causisqz 9nis: qd pz: qz nihil cadit mediu iter diffonez subiecti z ppria passione imediata sbo. ¶ Confirmat sic. est ex notioribus sm nam z ex pncipijs adeqte 9ni: qd maxie reqrit ad demostratione. g zc. ¶ Preterea est tertia ro: que qdé ponit fundamentu ipsius Arz. 6° metaphisice. textu z cometo p°. ubi dicit: q sbarum pphe no est demostratio sz diffo: accidetiu vo econtra: qz ipsoru pphe no est diffo: sz demonstratio in q loco Arz. ponit driam iter modu quo sciunt accntia: z modu q sciunt sbe: tuc facio ista 9sequetia. passio imediata subiecto est qdda accns. g est pphe demostrabile: sz no p ppria diffone. pz h. qz tuc no eet p mediu notius sm nam: sz solu sm rone. g erit tale accns demostrabile p diffone subiecti: qd vt notius sm naz. g zc. ¶ Quarta ro est ista. oe illud est pprijssime demostrabile qd sciri pot scia pprijssime dicta: sz huiusmodi est imediata passio ipsius subiecti. g ipsa est pprijssime demostrabilis. argumetu est in mo z in figura. maior habet a pbo p° posteriorum. z 6° ethicorum. qz scia est effectus demostratiois. sz minore de claro psupponendo vnu q imediata passio pfecte sit cognoscibilis no minus q qcuqz sequetiu passionu: sz no potest pfecte cognosci p diffone: qz eius diffo est p addita meta: cu sit de gne accidetiu g p demostrationez: z tuc habeo itetu. ¶ Quinto arguo fortius: z presuppono vnu qd est 9cessum ab oibus: q potissima demostratio est ex demostrabilibus a priori. alias pcederet in infinitu. tuc entimematice arguo. demostratio que est p diffone passiois cuiuscuqz no est ex idemostrabilibus. g no est potissima. 9sequetia pz. antecedes pbat p illud phi in 2° metaphisice textu cometi qrti. dispo vniuscuiusqz rei in entitat est sua dispo in vitate z cognoscibilitate: sz pncipia diffinitiua subiecti sut pp qd diffonis passiois in entitate g z in vitate: z p 9ns in cognoscibilitate z demostrabilitate qua rone qda fecerit moderni multis psupposititis: z putat ipaz demostrare in hac ma. ¶ Sexto arguit sic. cu duplex sit diffo ppria dicta z ipropria dicta ppria est illa que est p pn intrinseca sue qdditatis: ipropria que est p additamentu 9cludes subiectu: tuc sic. si diffinitio passionis ponat mediu: uel ista erit diffo pprie dicta: uel ipropria dicta. no pot dici pmum: quia plurime sunt passiones que nec in re: nec in intellectu pnt absolui a suis subiectis: sicut pater de simitate nasi qua ipossibile est sine 9dictioe itellige sine naso: qz simitas est determinate curuitatis nasi: ita q si no ponat nasus in diffone z itellectu no remanet 9ceptus simitatis: z in huiusmodi passioes sunt pprie demostrabiles de suis subiectis: nec pot dari 2m. s. q mediu in potissima demostratioe sit diffo passiois icludes subiectu. qz mediu no dz includere aliqua extremitate. sbm de quo 9cludit passio est vna de extremitatibus: cum subijciat in 9ne. g nullo mo diffo passionis est mediu in potissima demonstratioe. ¶ Ultimo arguit auctoritate Arz. p° de aia. textu cometi. 11. z sexto metaphisice. ubi vult q diffo subiecti sit pnm ois demostratiois: sz mediu dices pp qd passiois z pnm demostratiois sut penitus ide: z q ista sit oino itentio Arz. pz. qz cu declarauerit q accidetia sut pnm cognitiois iperfecte: qm accidetia magna pte 9ferut ad cognoscedu ipm qd qd est: tuc subdit quatu ad cognitione passiois q qd erat ee subiecti est pnm z mediu ois demostrationis: z ide expresse vult cometator in qrto physicorum. in textu z cometo 34°. Possez in hac ma adducere alias rones. s. Linconiensis q tenet q diffo subiecti est mediu in demostratioe potissima. possem etia adducere opione sancti Thome Aqnatis. z qz ipse solenis doctor Paulus Venetus clarissime adducit in 2° posteriorum in q tractat ista qo: io nolui implere cartas illis argumetis: qz viso z bene intellecto fundameto istius qonis de facili respondebimus ad illa argumenta.

In oppositum istius opionis est dns Egidius qui tenet q mediuz in demonstratione potissima est diffinitio passionis. sz anteqz probem istam 9clusione sunt quedam notanda pro in ulmiori declaratione dicendorum.

Dubitaret forte aliqs. utruz ois passio realr differens a suo sbto sit pprijssime demostrabilis de sbto: z ut sine equocatioe z sophisticatione pcedamus accipio passione demostrabile pro re aliq exnte in sbto actu uel aptitudine. siue accipiat aptitudo z potentia nalis que opponit actui siue accipiat aptitudo seu potetia logica que non opponit actui. na illud qd coiter demostrat in scietijs demostratiuis est res aliq no ut actu exns in sbto actualitate effectus pducti: sz inexns actualr actualitate obti scibilis siue actualitate rei sub ee posti obiuo: sic in pluribus deducedo pz: cu demostratur corpus esse mobile demostratur motus ut sb esse posti obiuo in ee ipsi corpori. silr cum demostrat risibile de hoie demostrat risuz acceptu sub esse posti obiuo de hoie. silr cu demonstrat susceptibile discipline demonstrat scia ut sb ee posti obiuo in esse homini: z cu demostrat triagulu hre tres eqles duobus rectis demostrat eqlitate ad duos rectos acceptam ut subesse posti obiuo inesse triagulo: z sic de singulis: z tales sunt coiter pphe passiones que demostrant in scietijs demostratiuis. z dico coiter: qz sic supius dem fuit aliqn demonstrat res de sbto ut actualr inexns sibi sic qn demostrat motu circulare actualr z semp inesse celo: ut sic cu demostrat calefactiui inesse igni actualr z inexnter: sz qtuz ad hoc est regula vna gnalis satis ualida: q ocs demostratioes que sunt in aliq re ut actualiter inexnte actualitate effectus pducti uel actualitate exntie in effectu no sunt potissime in gne demonstrationu: qd pz: qz pfecta z potissima demonstratio gnat notitia pfecta: ad cuius certitudine nulla alia expectatur: sz demostratio de forma: ut actualr inexnte actualitate exntie in effectu no aggenerat tale pfectaz noti-

tiam. ꝗ sequitur qd dr. maior pz ex p° poste᷑. sz minor est
pz ad sensuz. nā qualiscuq̄ demōstratio accipiaf ad p-
bandū de luna ꝙ sit de facto in actu existēte eclipsata: lz
habeaf de hac certitudo notitie abstractiue qualis ha-
bebaf añq̄ eclipsaref: tñ si debeat haberi pfecta noti-
tia de existētia ei⁹: ita ꝙ existētia terminet actu: ut in seipa
existit: opz ꝙ supueniat notitia itutiua q̄ habebaf p ex
perientiā: ⁊ eodē mō si debeat haberi certitudo perfecta
ꝙ nix disgregat: ⁊ sic de alijs: sz demōstratiões potissi-
me ad suā pfectā notitiā de actuali inexistētia passiōis
ad suū sbz actualitate possibilis obiectiui nō expectāt
aliquā expientiā. ¶ Añ igif qrit. utrū ois passio rea-
liter differēs a subiecto sit ꝓprijssime demonstrabilis.
Ad h̄ rñdeo ponēdo qnq̄ notāda. ¶ Primū notādū
est, ꝙ ꝓpa passio alicui⁹ sbi que icludit actualē iexistētiā
in effectu nō est demōstrabilis p demōstrationē potissi-
mā. ⁊ istud iā pz p dicta: qr passio potissime demōstra-
bilis potest pfecte p demōstrationē suaz cog̃sci nō sup
ueniēte aliq̄ alia cognitiōe: sz passio ut actualr inexistē
in re ex̃ ad h̄ ꝙ cog̃scaf pfecte reqrit notitiā expimēta
lē. ꝗ ⁊c. maior pz p Arz. 2° posterioꝝ. ubi dic ꝙ demō
stratio est sillus ẜm quē scimus in habēdo absq̄ ꝙ idi-
geam⁹. minor ꝓpō fuit supius satis declarata. ¶ Scdz
notādū est ꝙ vnius ⁊ eiusdē sbi ples eē passiões pñt ⁊
demōstrabiles q̄dā ordine ex nā rei: qr sicut dic cōmē-
tator 3° de aia. cōmēto. 17. qñcūq̄ aliq̄ duo insunt vni
tertio opz ꝙ aliqd vnū isit mediāte alio: ⁊ vnū sit aliq
mō fōis ⁊ act⁹ alterius saltē a pte cognitiōis: ita ꝙ eēntia
liter ordo erit scde passiōis ad pmā in eē cognito utri-
usq̄: ut vl dñs Egidius in h̄ loco inuere. istud idē vult
Arz. p° posterioꝝ in plib⁹ locis. vult eni ꝙ vnū mediū
adeq̄tū nō possit eē imediate nisi ad vnā 9nez. ⁊ iō au-
gent demōstratiões nō p media: sz in post assumēdo: qr
ẜm ordinē passionū opz eē ordinē medioꝝ: ⁊ istud ma
nifeste pz in sciētijs mathematicis: ubi diffō pōris pas
siōis dicit ppqd sequētis passionis: sic diffō anguli ex-
trinseci est pp qd ei⁹: qd est hr̄e tres angulos eq̄les duo
bus rectis. ¶ Tertiū notādū est ꝙ in passiōib⁹ eēntia-
liter ordinatis est deuenire ad vnā simplr pmā que im
mediate: ⁊ nō p aliquā cām differētē realr a sbo ⁊ pas-
siōe iheret sbo. h̄ pz. qr alias ꝓcederef in isinitū: ⁊ tolle
ref ois demōstratiua scia: sicut Arz. demonstrat p° po
sterioꝝ. ¶ Quartū notādū est ꝙ illa passio que imedi
ate inheret sbo imediate est ꝓbabilis de suo sbo a pori
ẜm rōnē uel ẜm rē. a pori ẜm rōnē cōparādo istud pus
ad sbm de q̄ pdicaf. ẜm rē cōparādo istud pus ad passi
onē que de ipso ꝓbaf. istud pz. qr oē accñs cām hñs in
sbo pōt p istā cām ꝓbari de illo sbo a pori ⁊ notiori. sz
imediata passio hēt cām in sbo suo. s. eēntialia pn͂a qd-
ditatis uel ipammet qdditatē: qr sic dicit Lincoñ. p°
posterioꝝ. caplo p°. ꝓpa passio egredif a qdditate sbi.
ꝗ pōt p illā cām ꝓbari ⁊ demōstrari a pori realr cōpa-
rādo istud pus ad passionē demōstratā. sz a pori soluz
ẜm rōnē cōparādo ipsam ad sbm de q̄ demonstraf: qr
qdditas sbi: uel eēntialia pn͂a diffōnis que sūt idipsum
intrinsece qd rpm diffinitū nō sūt pora diffinito: nisi ẜz
rōnē. ⁊ iō si i aliq̄ sillo mediū ad ꝓbādū passionē sit dif
finitio sbi erit pus ex nā rei ipa passiōe: sz pus sbo solū
ẜz rōnē. ¶ Quītū notādū ē. ꝙ nō ois sills ꝓcedēs p cāz
pdicati: ⁊ a pori ē demrātio ꝓprijssime accepta. h° fuit
supius declarata: ⁊ pz: qr nō suffic pōritas iter mediū
⁊ pdicatū 9nis: alias cuz pdicaf sba de hoie p aial eēt
ꝓprijssima demōstratio: nec ēt suffic pōritas rōnis me
dij ad ipz sbm: qr illud qd est mediū in demōstratiōe ꝓ
prijssime sūpta est cā realis. ꝓp quā passio iest sbiecto:
sz ad h̄ ꝙ mediuz ita dicaf cā realis passiōis ⁊ iherētie
ei⁹ in sbo qd ipz sbz nō sit cā realr illius iherētie ad se-
ipz: opz ꝙ mediū distinguaf realr a sbo ⁊ passiōe: ⁊ ꝙ
illa pus habeāt reali pōritate ordinē ad istd mediū ꝗ

ad sbm. ¶ Ex his elicio vnā 9nē. ꝙ pa° ē imediata: nō
solū imediatiōe sbi: sz ēt imedi^ne cāe: qd ꝓ tāto dico: qr
sic dic p° poste᷑. lz hr̄e tres: sit pa° imediata ipsi⁹ triāgu
li imediatiōe ipsi⁹ sbi: tñ nō imediatiōe cāe: iuno 9uenit
sibi p cām realē. s. p angulū extrinsecū. dico: ois passio
imediata imediatiōe sbi ⁊ cāe q̄uis sit ꝓbabilis de sb-
iecto p sillm necessariū ⁊ a prioritū ille sillus: lz possit
dici demonstratio: tñ nō est ꝓprie ⁊ stricte loquēdo de
demonstratiōe: nec talis imediata passio est ꝓprijssime
demōstrabilis: sz ꝓpō in q̄ pdicaf imediata passio ē h⁹ᵒⁱ
ꝗ ⁊c. maior pz. sz minorē ꝓbo: qr illa ꝓpō que hēt pre
dicatū iherēs sbo imediate imediatione sbi ⁊ cāe est ꝓ
positio q̄ nō est altera pōr. ¶ Sz si dicaf ꝙ est altera p-
or. s. in q̄ pdicaf diffō sbi de ipso sbo: ⁊ illa est cā passio
nis: ⁊ p 9ñs pōrea. ¶ Rñdeo ꝙ q̄uis simplr diffō sbi
sit pōr ꝓpōne in q̄ pdicaf p^a passio de sbo: tñ illa nō est
ꝓprietas reqsita ad ꝓprijssimā demōstrationē: qr si de
mōstratio stricte accipiaf opz ꝙ mediū sit realr cā inhe
rētie passiōis ad sbm: sz realr loquēdo nō magis diffō
est cā iherētie passiōis ad sbm q̄z ipm sbm met sit cā in
herētie passiōis ad seipm: ⁊ iō in demōstratiōe ꝓprijssi
me sūpta mediū realr mediat iter sbm ⁊ passionē nō q
dē mediatiōe sbi suscipiētis: sz mediatiōe cāe suscipiē-
di: ⁊ istud ꝓ tāto dico: qr diīa est iter istud qd mediat
iter passionē ⁊ sbz p modū medij sbi: ⁊ illd qd mediat
iter passionē ⁊ sbz p mōz cāe iherētie passiōis ad sbz. vi
dimus eni ꝙ illud qd mediat iter passionē ⁊ sbm p mo
dū sbi denoiaf illa passiōe: ⁊ pōt demonstrari de ipo si
ue istud sbm sit mediās: ⁊ pm̄ sbm pmitate adeq̄tiōis:
sicut triāgulus mediat p modū sbi inter hr̄e tres ⁊ yso-
chelē: qr nō 9uenit ysocheli sic sbo: nisi qr 9uenit triā-
gulo sic sbo: ⁊ iō p° demōstraf de triāgulo siue istud sbz
mediās sit pmū pmitate susceptibilitatis: sic aia itelle-
ctiua est sbm primum medians inter susceptibile disci
pline: ⁊ ipsum hoiem qr nō cōuenit hoi sic sbo: nisi qr
9uenit aie sic pmatio susceptiuo: ⁊ pōt cōpetere aie in-
tellectiue absq̄ h̄ ꝙ cōpetat ipsi hoi: sic qñ aia est sepa-
ta. ⁊ iō susceptibile pōt demōstrari de aia: sic de sbo su-
sceptiuo: sz istud qd mediat solū p modū cāe nō deno-
minaf p passionē: neq̄ passio demōstraf de ipso. nō eni
angulus extrinsecus q est cāe ei⁹ qd est hr̄e tres eq̄les
duob⁹ rectis formalr nec h⁹ᵒⁱ passio demōstraf de ipo:
sz de triāgulo ꝓbaf p ipm. ¶ P. ꝓpō cui⁹ pdicatū cū
sbo facit positionē q̄uis hēat cām in sbo: ⁊ possit ꝓba
ri a pori p cām: tñ nō potissime pōt demōstrari: sz ꝓpō
in q̄ pdicaf imediate imediatiōe cāe ⁊ sbi iheret sbo est
h⁹ᵒⁱ. ꝗ ⁊c. maior pz p° posterioꝝ. in q̄ Arz. dic ꝙ in sciē
tijs nō solū supponēde sūt dignitates: sz ēt positiōes.
minor ēt euidēter declaraf circa pnm̄ pspectiue ubi ōñ-
dif ꝙ petitiōes que idē sūt qd positiōes supponēde sūt
⁊ nō demōstrāde. ¶ Cōfirmaf. nā lz ista ꝓpō. ois q̄ti-
tas 9tinua maior est pte sua: possz ꝓbari ēt a pori p cāz
sic ꝓbat eā alacē in sua pspectiua p itētionē toti⁹ ⁊ ptis
tñ qr passio ista imediate iheret imediatiōe sbi ⁊ cāe. ⁊
dico cāe: qr nō iheret sibi p cām distinctā realr a sbo ⁊
a sua passiōe: sz p itētionē totius ⁊ ptis que idē est rea-
liter cū toto ⁊ pte. iō sillus necessarius ꝓbās ipaz nō ē
demōstratio ꝓprijssime sūpta. ¶ P. sic ꝓpō in q̄ pdica
tur idē de seipso est vissima ⁊ maxie necīa. tñ stricte lo-
quēdo nō est ꝓpa pdicatio: ita lz sillus in q̄ pdicaf pas
sio de sbo p id qd est ipz realr qd ipsa passio: uel p id qd
est idipm qd ipm sbm: q̄uis sit vissimus: nō tñ stricte
loquēdo est ꝓpe demōstratio: sz ois sillus in q̄ ꝓbaf i-
mediata passio de sbo est h⁹ᵒⁱ. ꝗ ⁊c. ꝓbaf minor: nā ime
diata passio nō ꝓbaf de sbo nisi uel p diffōnē passiōis.
⁊ tūc ꝓbaf idē p idē de sbo: uel p diffōnē sbi. ⁊ tūc pro
baf passio de sbo p idē metipm. ꝗ talis sillus nō est pro
prijssime demonstratio: q̄uis sit nō minus necessarius
q̄z sit ꝓprijssima demōstratio: sicut ⁊ frequētius dictū

est de isto sillo. omne aial est substātia. ois hō est aial. ergo ois hō est substātia. qui sillus non ꝓprissima est demōstratio: ꝛ tñ est magis necessarius. ꝙ sit quecūqȝ ꝓprissima demonstratio. ¶ P. ois ꝓpositio ꝓprissime demōstrabilis est dubitabilis per nām terminoꝝ ante ꝙ per demōstrationē sciat: ista ꝓpositio pȝ 2° poste: qꝛ qōnes sunt eqles nūo his que uere scimus: sed planū est ꝙ multe passiōes imediate imediatione cause ꝛ sbi sint note absqȝ omni hesitatiōe per habitudinē terminoꝝ: sicut pȝ de ista ꝓpositiōe: paralelle nō ꝯcurrūt. ꝗ tales ꝓpositiōes nō sunt ꝓprissime demōstrabiles: ꝛ qua rōne vna passio imediata nō pōt ꝓprissime demōstrari de suo sbo eadē rōne. nulla passio imediata est demōstrabilis de suo sbo. ꝛ per istud pȝ qd dōȝ sit ad qōnē ꝓpositā. s. qd sit mediū in demōstratiōe potissima siue ꝓprissime sūpta. qꝛ ꝑm ꝑmissa dicēdū ꝙ diffō passionis: nō qdē demonstrāde: sed eius que dicit ꝓpter qd demōstrāde. ꝛ ꝙ h sit ueꝝ ꝓbat rōnib° fortissimis. deinde rñdebimus ad rōnes in ꝯriū factas: ꝛ per istas rñsiones rñderi poterit ad quedā argumēta modernorū epe adduces ꝯtra dnm Egidiū ꝛ ueritatē ipsaȝ. ¶ Prima rō est talis. accipio demōstrationē potissimā habētem oēs ꝯditiōes reqsitas ad demōstrationē stricte acceptā. tūc arguo sic. mediū ꝓprissime ꝛ potissime demonstrationis est ꝓpter qd realiter passionis: sed diffinitio passionis demonstrate nō dicit ꝓpter qd realiter passionis nisi forte includēdo subiectū. ꝛ tunc mediū includeret vnā extremitatē: qd est inconueniēs. ꝗ ꝑcisa diffinitio dicēs qd passionis demōstrate nō est mediū in demōstratione potissima. maior pȝ ꝑ° posterioꝝ. qꝛ mediū est causa ꝓpter quā passio realiter inest sbo. minor vo est nota de se. qꝛ diffō dicēs ꝑcise qd passionis est realr idē ꝙ passio. ¶ P. tūc plane sequeret ꝙ idem demōstraret per idē. ¶ P. diffō passionis demōstrabilis hēt ꝓpter qd in sbo: sicut ꝛ ipsa passio cū qua realiter idē est. ꝗ sicut passio est demonstrabilis. ita ꝛ eius diffō dicēs qd est demōstrabilis: sed potissima demonstratio hēt mediū idemōstrabile. ergo ꝛc. ¶ Scdm qd uolo est ꝙ diffō subiecti. dicēs ꝓpter qd passionis imediate. nō est mediū in demōstratiōe potissima: qꝛ illud qd nō hēt ordinē imediatū ad passionē potissime demonstrabilē nō est mediū in demonstratiōe potissima. ꝛ ratio est. qꝛ demōstratio est ex imediatis: sȝ diffō subiecti non hēt ordinē imediatū ad passionem potissime demōstrabilē. ergo ꝛc. Istā minorē declaro: tū qꝛ diffinitio subiecti nō pōt hēre imediatū ordinē imediatiōe cause nisi ad passionē imediatā: sed illa nō est demonstrabilis: ut superius ꝓbatū est. ergo ꝛc. tū etiaȝ qꝛ idē est ordo diffōnis subiecti ad passionē imediataȝ: ꝛ ipsius subiecti ad eandē passionē imediatā: sed ordo subiecti ad passionē est ordo subiecti ad illud qd recipit in subiecto: ꝛ tūc arguo: diffō subiecti: ut ꝑm rōnē distincta a subiecto nō hēt ordinē per modū subiecti ad passionē imediatā nisi mediante subiecto. qꝛ subiectū per modū subiecti imediatius respicit suā imediatā passionē ꝙ qdcūqȝ aliud re uel rōne ab ipso distinctū. ergo subiectū imediatius respicit suā passionē imediatā ꝙ faciat diffinitio subiecti. ergo impossibile est ꝙ diffinitio subiecti sit mediū in demonstratione potissima accipiēdo potissima pro ꝓprissima. si autē accipiat potissima pro certissima: tūc bene posset esse mediū ibi diffinitio subiecti. ¶ P. notius est ꝑm naturā iesse medio uel per mediū inesse subiecto ꝙ inesse subiecto. ꝛ dico inesse medio. uel per mediū. qꝛ nō semp in demonstratiōe potissima passio inest medio: sed qñqȝ ꝛ forsan ue in pluribus passio. ita inest subiecto per mediū ꝙ non inest ipsi medio: sicut pȝ in demonstrationib° mathematicis: ꝛ tenent primū locū certitudinis an qb° passio demonstrata inest subiecto per mediū: sed nō inest ipsi medio: nam habere tres angulos equales duobus ita inest triāgulo per angulū extrinsecū ꝙ nō inest ipsi angulo extrinseco: non enī hēre tres suscipit formaliter in angulo extrinseco: sed nō est notius passionē demōstrabilē inesse prius diffinitioni subiecti ꝙ ipso subiecto primo: nec ꝑus ineē subiecto ꝑ° per diffōnē ꝙ per ipmmet subiectū ꝑmeriū. ergo ꝛc. maior pȝ ex ꝑ° posterioꝝ: sȝ minor est nota: tū qꝛ realr loquēdo diffō subiecti ꝛ subiectū ꝛ diffinitū sunt idē. ꝛ iō licet diffō sit maior vis pfecte cognitiōis in ordine ad nostrū itellectū ꝙ sit diffinitū: tñ in ordine ad passionē realē nō vr̄ esse ꝑoritas ex nā rei: tū ēt qꝛ diffō subiecti cuiuslibet scie mathematice sie nobis ignota rōne sue ꝯrie subalis nō possemus hēre nos aliquā potissimā demōstrationē de passionib° mathematicis. ¶ P. eē susceptiuū disciplne demōstrat de hoie sicut ꝓpa passio eius: ꝛ tñ nō per diffōnē hois tanqȝ per mediū. ergo in demōstratiōe potissima nō est mediū diffō subiecti. ꝯñtis pȝ: sed aūs ꝓbo: nā in medio demōstratiōis nihil dȝ poni qd nō sie cā passionis: sȝ in diffōne hois ponit aliqd qd nō est cā eius: qd est esse susceptiuū discipline. qd pȝ. qꝛ mā uel corpus uel aliqd priñs ad cōpositū ꝑter aiaȝ itellectiuā: nā oē tale ē ꝑter id qd est p se cā ei°: qd est eē susceptiuū discipline. qd pȝ. qꝛ qñ aia nō est in corpe: cui. vȝ aie sepate nō cōpetit diffō hois: adhuc aia est susceptiua discipline. igit ꝛc. ¶ P. lȝ potissima demonstratio ꝑm diuersa gña cāꝝ multiplicet ꝛ diuersificet: qꝛ potissima in gñe cāe finalis est que accipit ꝓpriū ꝛ ultimū finē: ꝛ ita que est in gñe cāe efficientis accipit ꝓpriū ꝛ adeqtū efficiēs: tñ potissima ꝛ simplr demōstratio est que accipit potissimā cām formalē. istud manifestū est sicut dicit Ar. 3° metaphi. tex. cōmenti tertij. mathematic° de gñib° causaꝝ solū accipit formā: sȝ diffō subiecti non hēt rōnē cāe foꝛalis respectu ꝓprie passiōis: sȝ hēt rōnē cāe mālis uel efficiētis: sic etiā ꝛ suū sbm. ꝗ in potissima demrātiōe simplr nō pōt eē mediū diffinitio subiecti. ꝛ ex his dictis elicio vnū aliud satis notabile: ꝙ si mediū in ꝓprissima ꝛ potissima demrātione deberet eē uel diffō subiecti uel diffō ipsiusmet passiōis demrāte. tūc potius deberet dici diffō passiōis demrāte ꝙ subiecti. qd pȝ. qꝛ hēt magis rōnē cāe formalis respectu passiōis ꝙ diffō subiecti respectu eiusdē passionis: sȝ ut supius ꝓbatū est. ꝙ diffō passiōis demōstrate nō est mediū in demrātiōe: sȝ diffō ꝑoris passiōis dicētis pp qd sequētis passiōes est mediū in demrātiōe potissima. ꝛ iō cū deuētū est ad passionē imediatā que nō hēt aliā passionē ꝑorē est tūc stat° in demrātionib° potissimis. qꝛ illa passio imediata est indemōstrabilis demonstratiōe potissima. lȝ sit probabilis per sillogismū aliquem necessarium etiam a priori. ille tamen non est proprissima demonstratio.

Sed dubitaret forte aliqs boni igenij: ꝛ bene trib° dubitationib°. ꝑma. nā si potissimū genus demrātiōis est p cām formalē quā accipiūt mathematici nō vr̄ eē ueꝝ qd superius dcm̄ est. mediū in demrātiōe potissima est diffō passiōis ꝑcedētis. ꝛ nō diffō passiōis demrāte. ꝗ demōstratio que accipit talē diffōnē pro medio vno accipit cām formalē. qꝛ ꝑcedēs passio nō hēt respectu passionis sequētis rōnē cause formalis uel efficiētis: nā regula generalis est ꝙ qñ plures passiones sunt eēntialiter ordinate in eodē subiecto semp posterior est forma ꝛ perfectio precedētis passionis ꝛ demonstrantur: ꝛ ad maiorem euidentiā explicat amplius dubium: nam cum per angulū extrīsecū ꝓbat triāgulū hēre tres ꝛc. querit cui° cāe hēat hitudinē. nō enī pōt dici ꝙ hēat hitudinē cāe finalis uł efficiētis uł mālis. qꝛ nullo tali gñe cāꝝ utit mathematic°. itē nō vr̄ ꝙ hēat hitudinē cāe foꝛalis. qꝛ cā foꝛalis pficit foꝛalr illd cui° est cā: sȝ angulus

extrīsec⁹ nō est foꝛalis pfectio ei⁹ q̄ est hēre tres. qꝛ eq̄li-
tas ad duos rectos in triāgulo est foꝛalr in trib⁹ angu
lis itrīsecis ipsi⁹ triāguli: sed angulus extrīsecus est lo-
co subō ꝑriali ab ipsis tribus angulis ꝛ ab eq̄litate ad
duos rectos distinct⁹. vñ ꝗ̄ q̄ nullo mō possit saluari q̄
mathematic⁹ demrēt per cām formalē nisi mediū i sua
demrātione sit diffō passionis demonstrate.

Secunda dubitatio ē. qꝛ nō appet rōnalis cā
ad negādū q̄ sillīs pcedēs ex necīis
ꝑorī ꝛ ꝑ cāz q̄lis est sillīs i q̄ ꝑbaf imediate passio de
sbo ꝑ diffōnē sbi nō sit simp² potissima demrātio.

Tertia dubitatio quā adduco ē talis. cū nō vī rē
q̄ in mathe^cis diffō passionis sit mediū in
demrōne. qꝛ mediū dz dicē cāz foꝛalē: sꝫ talis diffō nō
dicit cāz foꝛalē. ꝗ̄ nō est mediū. discursus bon⁹. maioꝛ
est manifesta. mioꝛ ꝑbaf. qꝛ q̄ nō dicit ꝑdicatū q̄ddita
tiuū. nō pōt dicē cām formalē: qḋ q̄dē nō dicit diffini
tio passionis: sed diffinitio sbiecti. ergo ꝛc̄. ℂ Pro rn̄
sione ad primū ꝛ secūdū dubiū in q̄bus videf aliqua-
lis difficultas. noto aliqua que faciūt etiā pro sustēta-
tione oppōnis: ut cōformiter loquar ad ea que supius
dicta sunt q̄ sillīs demonstratiuus sumptus: ut distin-
guif contra litigiosuz dialeticū ꝛ falsigraphum habet
magnā latitudinē: ꝛ notitia sciētifica gñata per demō
strationē in sua latitudine sumptā: ꝛ ut cōdistinguitur
cōtra oēs alios habitus ueridicos in 6° ethicoꝝ hēt si
milr̄ magnā latitudinē: sed ad hoc q̄ aliq̄s sillīs ꝑprijs-
sime sit demōstratio: opꝫ q̄ sit ex ueris ꝛ necessarijs: q̄
mediū sit realis causa imediata ꝛ adequata inherēt e
passionis ad subm. ꝛ ex hoc ipso realiter distinguif ab
utraq꞉ extremitate: ꝛ q̄ cōclusio nō sit ex hītudine suo-
rum terminoꝝ nota: sed ex habitudine ꝑmissarum. ꝛ
per ꝯñs opꝫ q̄ passio ꝑprijssime demōstrata nō faciat
positionē cum suo subiecto: nec etiā inherētia eius ad
suuz subm inotescat ex imediata habitudine ad ipsuz.
sed ex imediata habitudine ad mediū qḋ imediate in-
est subiecto. sic enim loquif Ari. de ꝑprijssima demō
stratione sumpta sm q̄ per ipsam scimus illud qḋ pri-
mo fuit queribile ꝛ dubitabile. ꝛ quicūq꞉ alius sillīs
vef quātūcūq꞉ pcedat ex ueris ꝛ necessarijs ꝛ causis ꝯ
nis: dūmō alie ꝯditiones deficiāt: dico q̄ q̄uis possit
cōcedi q̄ sit demonstratio ꝑprie dicta que latitudinez
hēt nō ꝑprijssime sumpta. dico silr̄ q̄ multi sunt silli in
sua ueritate magis simplr̄ necessarij ꝛ euidētiores etiā
q̄ñq꞉ ex ꝑoꝛib⁹ pcedētes: qui tn̄ nō sunt ꝑprijssime de
mrātiões. ꝯcedo eni de plano q̄ sunt multe notitie cō
plexe per sillos necios gñate que sunt magis euidētes
q̄ꝫ notitia generata per potissimā ꝛ ꝑprijssimā demrā
tionē: sic qñ ꝯcludif pars diffōnis de diffinito: ꝛ sic qñ
ꝯcludif passio de subō. cui⁹ iherētia ad ipꝫ subm nota
est ex hītudine terminoꝝ: puta palellas nō ꝯcurrere. di
co igif q̄ sillogismus in quo concludif passio imedia-
ta de subiecto per diffinitionē subiecti sit demonstra-
tio ꝑprie sumpta put demonstratio cōdistinguif ꝯtra
genera sillogismoꝝ: lꝫ pcedat per mediū qḋ est cā con
clusionis. qꝛ tn̄ mediūꝫ istud nō distinguif realiter ab
utraq꞉ extremitate. qꝛ etiā illa passio est naliter cogno
scibilis ex hītudine terminoꝝ. ideo non est demonstra
tio ꝑprijssime sumpta.

Sed in hoc aliquis adhuc dubitaret. nōne
magis videf euidentissima illa
demrō ꝛ pfectissima que pcedit a ꝑori per cāz. ꝛ est po
tissima demrātio q̄ꝫ illa que est cognita modicula de-
claratione tali demrātione nō ita ꝑprie dicta. ℂ Ad
hoc rñdetur. aliqua esse nota ꝯtingit dupr̄: uel notitia
euidētiori uel notitia pfectiori. ꝛ ita ad ꝑpositū dico
q̄ ille sillīs in quo ꝑbaf ꝑpa passio ꝛ imediata de sbo
aggñat euidētiorē notitiā. nō tn̄ pfectiorē: ut ē pꝫ de
isto sillō. oē aial est subā. ois hō est aial. ꝗ̄ ois hō est sbā

ℂ His stantib⁹ rñdef ad dubia. Et ad ꝑmū ꝯcedo q̄
demrātiones mathematice ꝑprie nō accipiant nisi caz
formalē. Item ꝯcedo q̄ diffō passionis demrāte nō sit
mediū in demrōne potissima: sed diffō passiōis ꝑcedē-
ris dicēs ꝓp q̄d passionis sequētis demrābilis. ℂ Sꝫ
uidēdū est quō h⁹ diffō hēat hītudinē cāe formalis re
spectu passionis demrābilis. nō est ꝑma facie facile in
telligē. ℂ Ad cui⁹ euidētiā sciēdū est q̄ multi decipiū
tur facilr̄. qꝛ q̄tuoꝛ gña cāꝝ putāt eē ꝯmia in eē indi
uisibili: cū tn̄ q̄dlibet genus cāe hēat magnā latitudi
nē ꝛ diuersitatē. nā ꝯsiliatiuū ꝛ ꝑsuasiuū sunt īfra am
bitū cāe efficiētis. ꝛ tn̄ directe nihil ꝑducūt q̄ pertine
at uł attingat ad effectū ꝑductū. itē uari⁹ modus est q̄
mā dr̄ cā mālis respectu foꝛe sbalis. ꝛ quo sbm cōposi-
tū dr̄ cā mālis respectu forme accñtalis: tn̄ q̄gd sit de
alijs. dico q̄ genus cāe formalis ut ꝯdistiguif ab alijs
gñib⁹ cāꝝ habet magnam latitudinez: nam aliqd dr̄
cā formalis respectu alicui⁹ per modū vnite formalis
pfectionis: sicut albedo respectu parietis. Alio mō per
modū repñsentate expssionis: sicut deus dicif cā forma
lis exēplaris oiuꝫ. ꝛ spēs repñtatiua obti dr̄ cā foꝛalis
obti. 3° mō dicif cā formalis alicui⁹ per modū cuiusdā
eēntialis coordiatiōis pro q̄ꝛo vnū q̄dā ordie eēntia-
lir ꝑsupponit aliḋ ad h⁹ ut sit in q̄dā 3°. ꝛ h̄ nō soluꝫ sic
cā sine qua nō. ꝛ ꝑ accñs: sꝫ ꝑ se ꝛ eēntialr̄: sic nūs mi-
noꝛ. puta binari⁹ hēt aliq̄ mō rōnē cāe formalis respe
ctu nūi maioris. puta ternarij: nō q̄ binari⁹ sit forma-
lis pfectiōe ternarij: sꝫ qꝛ q̄dā ordie eēntiali ꝑ se ꝛ non
sꝫ accñs ternari⁹ ꝑsupponit binariū. ℂ Tūc ad ꝑpo^m
dico q̄ diffō passiōis ꝑcedētis dicit ꝓp q̄d cāe foꝛalis i
passiōib⁹ eēntialr̄ ordiatis in eodē subō: nō q̄ ꝑcedēs
passio sit formalis pfectio supaddita passioni sequēti:
qꝛ frequēter poti⁹ sit ecōtrario: sꝫ pro tāto: qꝛ q̄dā ordine
eēntiali per se ꝛ nō sm accñs passio sequēs ꝑsupponit
ꝑorē. ꝛ isto mō angulus extrinsecus hēt rōnē cāe for-
malis respectu ti⁹ q̄ est hēre tres eq̄les duob⁹ rectis.
qꝛ eq̄litas ad duos rectos in trib⁹ angulis ꝑsupponit
quodā ordie eēntiali formalr̄ angulū extrinsecū per se
ꝛ nō sm accñs.

Ad secundum dubiū qñ dicit q̄ nō appa
ret cā rōnalis ad negādūꝫ
q̄ sillīs in q̄ a ꝑoꝛi ꝑbaf imediata passio de sbo sit pro-
prijssime demrō. ℂ Dꝫ q̄ deceptio puenit circa h꞉ qꝛ
ꝑ ꝑprijssimā demrōnē multi itelligūt sillꝫ oib⁹ alijs pfe
ctiorē pfectiōe necītatis ꝯñtie ꝯñis ad ꝑmissas: ꝛ pfe-
ctiōe cuiuscūq꞉ cālitatis ꝛ ꝑoritatis medij ad minorē
extremitatē respectu passiōis demrāte: qḋ tn̄ nō est ue-
rū nisi accipiēdo demrōnē: put est q̄dā gen⁹ sillī ꝯdi
stictū ꝯ litigiosuz falsigraphū ꝛ dialeticū. sic eni genus
sillī demrātiuū est pfectissimū: sꝫ ut demō est gen⁹ silli de
mrātiui hēt latitudinē. ꝛ ꝯtinet multos modos. quo-
rū aliq̄ sunt pfectiores ꝛ euidētiores. pauciores tn̄ cō
ditiones hñtes de ptinētib⁹ ad demrātionē. ꝛ lō min⁹
ꝑpe oñr demrātiones. tn̄ illas pauciores ꝯditiōes pfe
ctiori mō refuāt sic sillīs iste. oē aial est subā. ois hō est
aial. ꝗ̄ ois hō est subā. pauciores ꝯditiones demrātio-
nis refuāt q̄ꝫ sillīs in quo ꝑbaf imediate passio de suo
subō: tn̄ cōditionē necessitatis quā hēt pfectiori mō re
seruat: sicut ēt sillīs in quo ꝑbaf imediata passio de suo
subō per diffōnē subiecti: uel per diffōnē ipsiusmet pas
sionis demōstrate pauciores ꝯditiones demrātionis
refuat q̄ꝫ sillīs in quo ꝑbaf passio de subiecto per diffō
nem passionis ꝑoris adequate mediāte inter subm ꝛ
passionem que demonstraf: tn̄ ꝯditiones illas quas sil
logismus in quo cōcludif imediata passio de subiecto
pfectiori modo reseruat: q̄ꝫ alter in quo probaf passio
per diffōnem ꝑoris adequate passionis. Et rōne illa
rū pluriū ꝯditionū. quas hēt sillīs in quo ꝑbaf passio
per diffinitionē ꝑoris passionis dr̄ magis ꝑprie uel ꝑ-

prīssime demrātio: sic. vbi gr̄a. sup̄ dictū est de diffō ne τ ppa passiōe: q̄ utraq̄ distinguit a p̄dicamēto accidētis p cōpetē vni soli τ semp: tn̄ aliquā oditionē sup addit ppa passio que est in eē: nā eēntialis diffō nō in est: q̄ nō est accñs: sʒ ppa passio iest: tn̄ oditiones cōes diffinitioni τ ppe passioni pfectiori mō rebuat diffō q̄ ppa passio: sʒ diffō hēt nomē spāle: τ ppa passio hʒ nomē utriq̄ cōe. τ dr̄ ppriū τ q̄ntū ad diffōnē de pp̄o sʒ oēs oditiōes que pñt dici de ppo magis ppe. τ dr̄ ppria passio ppriū q̄ diffō. sic igit dico q̄ pprissima demrō q̄ntū ad oēs oditiones q̄s Ar̄. in diuersis locis ponit de demrōne est illa que hēt p medio diffōnē passionis poris lʒ sint aliq̄ alij ifra ambitū demrōnis oteri q̄ sūt nō minus īmo magis nec͡ij q̄ sic demrō pprissime dcā. dico igit q̄ mediū in demrōne potissima accipiēdo potissima p pprissima nō est diffō sbi nec passiōis demrāte sʒ passiōis poris q̄ est cā adeq̄ta passiōis seq̄ntis: τ ista est itētio Ar̄. ubicūq̄ locut̄ est de demrōne potissima siue pprissime dcā. q̄ ubiq̄ dic q̄ mediū demrōnis est qd̄ q̄d erat eē passionis. τ nō qd̄cūq̄ qd̄ q̄d erat eē: sʒ q̄ q̄d eē tale q̄ ēt est q̄d eē. τ ponēs exēplum semp exēplificat de diffōne poris passiōis. sic vbi gr̄a q̄d est mediū ad demrandū eclipsī de luna: iterpō terre. nūc aūt ɔstat q̄ iterpō terre nō est diffō lune: sed est q̄dā passio ipsi lune hñtis talē aspectū ad terrā iterpositā: nā p iterpōnē terre pōt itelligi τ passio q̄dā terre: τ passio ēt lune: q̄ p h̄ q̄ terra iterponit variat aspect lune ad solē mediāte terra. rōne cui seq̄t eclipsis. τ h̄ ē qd̄ Ar̄. dic ɔcludēs 2° poste. q̄d dʒ fit in oīb potissimis τ pprissimis demrōnib. dic sic. In oīb manifestū est q̄ idē sit: τ qd̄ q̄d est. τ pp q̄d est: ut q̄d est defect luīs in luna: puatio luīs a terre obiectu. τ pp q̄d ē defect: aut pp q̄d luna deficit: pp defectū luīs op̄ta terra.

Ad tertium dubiuʒ dr̄ q̄ est fīle p°. pōt dari eadē rn̄so: sed meli forte dici poterit ad pbōnē mioris q̄ ēt diffō passiōis dic cāʒ formalē: τ q̄n dr̄ q̄ diffō dic formā. q̄ dic p̄dicatū q̄ddi tatiuū. ¶ Dōʒ est q̄ pp p̄dicata q̄dditatis Egidi nō solū itellit p̄dicata p̄ modi: sʒ ēt 2ⁱ modi: τ ita utraq̄ dicē pñt cāʒ formalē. q̄re τc̄. ¶ Sʒ rn̄ data ad p̄ᵐ ou̅ⁱⁿ est tutior. accipe q̄ tibi magis lubet. τ ita soluta sūt ista du̅ᵃ

Sed antequā rn̄deā ad arg̅ᵗᵃ in ɔ̃riū facta dubitaret forte aliq̄s: q̄ tu dicis q̄ ppa τ imediata passio pōt demrari p diffōneʒ sbi. h̄ vr̄ eē falsū. q̄ dic Egidi 1 2° poste. q̄ cōes animi ɔceptiōes: utputa. oē totū est mai sua pte: τ palelle nō ɔcurrūt: τ illa que sūt imediata imediatione sbi τ cāe nō pñt demrari. q̄ vr̄ tota ista sn̄ia eē ɔ̃ ipm Egidiū: τ forte magis appropinq̄t itētiōi egregij doctoris Pauli veneti. ¶ Ad h̄ rn̄deo q̄ dn̄s egidi dicit q̄ cōes animi ɔceptiōes nō pbant aliq̄ demrōne pprissime dcā: sʒ tn̄ alicui q̄ negaret ista. τ passionē imediatā nō iherē ipsi sbo imediate: pōt p aliquē sillm nec͡iū pbari illi h̄ negāti tn̄ nullis est nec͡itas: cū ista sint p se nota. s. passionē pmā ineē sbo. τ oē totū est mai sua pte: sufficiat h̄ mihi q̄ diffō sbi nunq̄ pōt esse mediū in potissima demrātione: sed solū p diffōnē passionis imediate in qua sistimus: q̄uis aliquo pcessu possit pbari passionem ī esse subiecto: τ in hoc tu considera.

Nunc restat rn̄dere ad rōnes in p̄n qōnis factas que pbant q̄ diffō subi sit mediū in demrōne potissima. ¶ Ad p̄mū q̄n dicit passio imediata subi aut est demrabilis aut nō τc̄. dico q̄ iʒ sit pbabilis. de sbo tn̄ nō est pprissime demrabilis: sic sup̄ius dictū. ¶ Ad 2ᵐ q̄n dr̄ q̄ illa est pprissima demrātio in qua sunt oēs oditiōes τc̄. ɔcedo maiorē sʒ minorē nego: τ ad pbationē dico q̄ de rōne demrationis pprissime dicte est q̄ fit per cām distinctaʒ realr ab utraq̄ extremitate. i. a sbo τ passione demrā-

ta. Itē q̄ passio demrabilis per mediū nō faciat pōneʒ cū sbo nec faciat ppōnē notā ex h̄itudine terminoꝝ quoꝝ utrūq̄ deficit in sill̄o in quo pbat imediata passio de sbo suo. q̄re τc̄. ¶ Ad 3ᵐ dr̄ q̄ imediata passio est scibilis p sillʒ aliquē nec͡iū: sʒ ex h̄ nō seq̄t. q̄ p demrātionē pprissime sūptā. itē ēt subaru pōt eē sill̄o maxie nec͡i: nō tn̄ demrātio pprissime τc̄. Ou ēr dr̄ q̄ accñtium nō est diffō pprie. puto q̄ istud supficialr itellm sit falsū: q̄ accñtia h̄nt ppriū genus τ ppriā dr̄iaʒ q̄b pñt pprie diffiniri: sʒ q̄ q̄dditates ppe accñtiū lʒ nō icludant de p̄ intellectu sbm sua: tn̄ icludunt ea in suo pmario cointellectu spālr si sint pprie passiōes que in suo pmario itellectu ɔcernūt τ coincludunt: nō dico icludunt subm. aliud eni est aliq̄d in suo pmario itellectu icludē alterū: τ aliud est aliq̄d in suo cointellectu coincludere alterū: nā illud qd̄ icludit in p̄ intellectu alicui est ptinēs ad suā q̄dditatē: τ ad suā itrīsecā diffinitionē: sed illud qd̄ est de pmario coinctellectu alterius nō ptinet ad q̄dditatē vl̄ diffōnē itrīsece: sʒ solū q̄n itelligit q̄dditas. τ dat diffō q̄dditatis q̄ tūc opʒ q̄ sit coitelligat. τ istud q̄uis itrīsece: nec sit illd: nec aliq̄d illi. dico igit q̄ accñtia ēt ppa h̄nt ēt ppas q̄dditates τ diffōnes: sʒ q̄ sm̄ totū istd q̄ circūcernūt sbm. iō nō pōt diffiniri nisi coitelligēdo sbʒ: sed sbm illā pmariā diffōnē nō igredit. uerꝝ est q̄ nos ɔsueuim res τ q̄dditates reꝝ diffinire nō solū p illa que sūt de pmario intellectu: τ itrīseca rei: sʒ ēt p illa que de pmario coitellectu sūt: sic q̄b q̄dditas nō pōt apprehēdi nec diffiniri nec dari. τ iō q̄nq̄ miscem. τ illa coitellecta in eorum diffōnib: τ tales sūt diffōnes p additamēta: sʒ de hoc alias videbit. q̄ nō modicā difficultatē icludit. ¶ Ad 4ᵐ dico q̄ imediata passio pōt pfecte coḡsci p aliqueʒ sillʒ: nō tn̄ p demrōneʒ pprissime sūptā: sic ēt τ sbā sic dem̄ est ā. ¶ Itē dōʒ est q̄ nō sp opʒ q̄ diffō accñtis sit p additamēta: nisi velim ponē in diffōne nō soluʒ illa que sūt de itrīseca q̄dditate rei: sʒ ēt oīa illa que nec͡io itelligim itelligēdo q̄dditatē: qd̄ tn̄ nō opʒ. si eni opteret sp ponē in diffōne oīa illa sine q̄b nō possum itelligē q̄dditatē: tūc in diffōne cuiuslibet sbe poneret q̄ntū q̄ nō possum itelligē aliquā q̄dditatē q̄n p tūc i pspectu nr̄o sit q̄ntū τ ɔtinuū. τ iō siue pueniat ex nā potētie nr̄e itellectiue siue ex nā obiecti q̄ obo apphēso apphēdat pro tūc qd̄dā aliud. tn̄ istud aliud nō est de pmario itellectu τ q̄dditate itrīseca rei: dicit Egidi 2° de aīa. in diffōne sic ponit mā affecta accñtib. ¶ Ad 5ᵐ dico q̄ lʒ eēntialia p̄n q̄dditatis sbi sint pp q̄d passionis imediate: tn̄ q̄ istud pp q̄d nō distiguit realr ab utraq̄ extremitate: sʒ ab altera tn̄. Itē q̄ ista passio imediata facit pōnē cū sbo. iō sill̄us in q̄ ɔcludit passio imediata p diffōnē subiecti nō est pprissima demōstratio. ¶ Ad 6ᵐ iā pʒ per dicta sup̄ius: q̄ in hac diffinitio subiecti nec passionis demōstrate est mediū: sed diffinitio passiōis mediātis iter utcūq̄ terminū: ut pʒ. q̄ rō est ɔ̃ ipsos. q̄ diffō sbi magis includit sbm de q̄ passio demrat q̄ facit diffō passionis que est per additamētū icludēs sbm. ¶ Ad alias rōnes τ ad auctoritateʒ Ar̄. p̄ de aīa. cōmēto. 11°. dr̄ q̄ utcūq̄ loq̄t ɔsimilis vba ipe. τ cōmētator itelligunt q̄ diffō sbi sit mediū τ p̄n̄ᵐ qd̄dā cōe ad cognitionē pfectā oiuʒ accñtiū: sʒ mediū p̄cise in demrātione pprissima est diffō passiōis mediāte iter utrāq̄ extremitatē. itē dici pōt q̄ diffō sbi est mediuʒ in sill̄o: q̄ pbat imediata passio de sbo: sʒ ille sill̄s nō est pprissime demrātio. τ sic vr̄ itellexisse dn̄s Egidi in hac mā: sicut ex doctorib ordinis fratrū cremitaꝝ sancti Augustini hēo. nec ēt iste modus defendēdi doctorē fundamētalē est multū diuisus ab illo quē imaginat est sūmus phs magr̄ Nicoletus venias theatinus in qōne de medio demrōnis defēsione veritatis Egidij: τ ipse ad defendēdū talē opionē non

nisi ueritate coact⁹: ut dr̄: amicus sortes: amicus plato sʒ magis amica ueritas: ⁊ sicut ipse fundamētalis phūs resolut⁹ est. ita fundatissimū doctorē oīm Egidiuʒ romanum semp est secutus: ⁊ satis apparet ut solus sic Nicholetus in orbe.

Sed in

hac q̄ōne ⁊ oppōne dubitat egregius ⁊ multū subtilis Paulus Venet⁹: qui q̄uis se sciat opionē oīm Egidij fundatissimā. ⁊ ipʒ fundatissimū: ut ipse in 2° poste^r art. dīuū Egidiū e celo nob missū fuisse: tn̄ ut meli⁹ ueritas elucesceret uoluit arguē ꝯ oīnʒ Egidiū. Et pp acumē sui igenij q̄si ad aliā opionē declinauit. Arg^{ta} Pauli adducem⁹. ⁊ illis solonez dabimus sectādo fundamēta doctoris fundamētalis. 4^{or} p̄ncipales rōnes adducit. Et p^o arguit sic. q̄ mediū in demr̄atione sit diffō sbi: nam q̄libet diffō mālis demr̄abilis est p diffōnē formalē: sʒ alicui⁹ sbi p̄sea sūt diffōnes. ergo. mior pʒ. ⁊ maior 2° de aīa. demr̄at diffō mālis p formalē. ḡ ⁊c̄. Cōfirmat. q̄r Arꝭ. 2° poste^r dicit. diffō eā ⁊ mediū idē sūt. p^a q̄libet diffō sic est cā ita est mediū in demr̄one. nō eni Arꝭ. posuisset p̄^mo nisi uoluisset ꝑcedi i demr̄onē. ḡ ⁊c̄. 2° breuiter arguit q̄ p^a passio alic⁹ sbi est demr̄abilis de illo p diffō sbi. q̄r fm Arꝭ. in p̄hemio meta^{ce} p̄n^a sciarū spāliū ꝑbant ⁊ demōstrant per metaphisicalia: sʒ nō ṽi nisi p diffōnes sbor. ita q̄ nō ꝯcurrē. dato q̄ sit p̄pa passio li neaꝝ palellarū demr̄abil de isto sbo p diffōnē ei⁹. ḡ ṽi diffōnem sbi posse eē mediū in demr̄atione potissima. 3° arguit q̄ nulla passio est potissime demr̄abilis p aliquā passionē abstractioris gn̄is. q̄r nulla demr̄o est ex imediatis. ergo ⁊c̄. 4° arguit q̄ diffō sbi aliq̄n ingredit demōstrationē ⁊ nō ipsa passio. ergo ⁊c̄.

Ad rōnes

nr̄i egregij doctoris Pau. ueneti. Ad p^{as} stādo in fundamēto nr̄o est icōueniēs q̄ aliq̄n diffō sbi sit mediū in aliq̄ sillo gismo. que tn̄ nō erit demr̄o ꝑprijssime dicta de q̄ nos itēdimus: ⁊ iō nō est demr̄o ista ꝑprijssime dicta: sed magis q̄daʒ discursus est necius. q̄r opʒ ad h̄ q̄ sit demr̄atio ꝑprijssime dicta q̄ mediū realr̄ distinguat ab aliq̄ extremitate: ⁊ nō faciat pōnē cū sbo. quo q̄deʒ caret in hac argumentatione re^{di} magistri Pauli. Ad ꝯfirmationē dr̄ q̄ ēt diffō sbi ꝯcurrit tanq̄ mediū q̄dā cōe: sʒ p̄cise ⁊ adeq̄tū mediū est in demr̄atione propriissima est diffō passionis. Ad 2^m dr̄. dato q̄ aliq̄d p̄^m possit aliq̄ mō ꝑbari: nō tn̄ hʒ ex h̄ q̄ possit demōstrari demr̄one ꝑprijssime dicta poterit ꝑbari p aliquē sillm simile in ṽtute ipsi iductioni. q̄re ⁊c̄. Ad 3^m dr̄ est neciū q̄ determiatio fiat p rēa alteri⁹ gn̄is: ut pʒ. nō ex imediatis negat ꝯn̄tis. Ad 4^m ⁊ ultimū dr̄ dni notasti que in p̄n^o q̄ōnis ⁊ in corpe q̄ōnis q̄ sunt que passiōes que actualitatē iportāt in sbo ut mot⁹ circularis ipsi celo: ⁊ calefactū ipsi igni: alie aūt que dicūt aptitudinē ⁊ nō actū. q̄r tūc h̄re nō possumus p̄sentiaʒ de ipā. q̄r sp expectaret aliq̄ alia notitia si diceret actū ⁊ eē ex̄ntie diceret. ⁊ iō illa passio dicit eē eēntie ⁊ nō ex̄ntie nō facit ꝑpōnē ꝯtingenē sed necessariā.

Sed insurgunt

quedā arg^{ta} moderna. Et p̄^m est illud. assumē dr̄ deīn Arꝭ. 2° meta^{ce}. textu ꝯ^{ti} 4^i. ubi h̄r q̄ unūq̄dq̄ maxie ipm aliorū est per q̄d alijs iest unuiocatio: ex q̄ dicto uult ꝑbare q̄ non repugnat p^{am} passionē demr̄ari per diffōnē sbi. assumat ḡ ista maior illud q̄d est p̄ncipiū ⁊ cā alicui⁹ q̄ sint talia est maxie tale: sʒ diffō sbi est p̄ncipiū ⁊ cā ut sint media ⁊ p̄n^a demr̄atia. ḡ diffinitio sbi est maxie p̄n^m. ꝑbat. q̄r quāto aliq̄d magis appropiquat ad diffōnē: tāto magis h̄et rōnē demrandi in passionib⁹ realr̄ ordiatis: q̄nto passio est p̄or: tāto est ratio demr̄andi: ⁊ q̄nto posterior tāto min⁹ demr̄abilis. Q̄d nō est nisi q̄r q̄libet talis accedit uel recedit ab illo q̄d est maxie rō demr̄andi: q̄lis est tō seu diffō sbi. 2^a rō est talis. Quecūq̄ sunt p̄ncipia eēndi sbi h̄entis passiones sunt p̄n^a iherentie illarū passionū: sʒ que cūq̄ sunt p̄n^a iherētie passionū sunt p̄n^a coḡscēdi respectu illaꝝ. talia aūt sunt illa que exp̄munt per diffōnē sbi. ḡ diffō sbi est p̄n^m coḡscendi respectu passionū: sʒ hec nō est nisi in demr̄one potissima. ḡ ⁊c̄. maior pʒ etiā minor ex q̄busdā p̄suppositis. Tertia rō est ista. p̄supponēdo q̄ sola ꝑpō imediata est idemr̄abilis. imediata aūt est dup^x. quedā imediatiōe sbi: quedā imediatiōe cāe. ⁊ cū illa que est imediata sbi nō sit simp^r imediata. q̄r aliq̄ ꝑpō dat iter cui⁹ sbm ⁊ p̄dicatū nō est mediū in cāne. ⁊ q̄n p̄t eē aliq̄d mediū i rōne cāe: ⁊ cū imediatio cāe sit semp imediatio excludēs simpl̄r dēʒ mediatione ⁊ nō illa imediatio que est subi. Ex h̄ arguit sic. ꝑpō imediata est idemōstrabilis. ⁊ mediata demr̄abilis. ḡ quāto aliq̄d est imediati⁹ tāto idemōstrabili⁹: ⁊ quāto mediati⁹ tāto demōstrabili⁹: sʒ nulla ꝑpō in q̄ p̄dicat passio de sbo est simpl̄r imediata: sʒ mediata ḡ demr̄abil. Et ulteri⁹ sequit q̄ si aliq̄ ꝑpō in qua p̄dicat scd̄a passio de sbo demōstret p p̄mā passionē cum ꝑpō in qua p̄dicat p^a passio de sbo nō sit simpl̄r imediata poterit h̄ic euidētiā ex alio. hoc ex diffōne subi. ⁊ ita p^a passio seu diffō ei⁹ nō demōstrabit simpl̄r passionē scd̄aʒ nisi resoluat in diffōnē sbi ⁊ demr̄et p illā. hec sunt motiua cuiusdā subtilis metaphisici. Ad q̄ rūdere possum⁹ fm fundamētū q̄ōnis nr̄e. Ad p̄^m dr̄ ad maiorē q̄n dr̄ illud q̄d est p̄n^m ⁊ cā alicuius ⁊c̄. Ista maior sic absolute itellecta est falsa. q̄r mā est p̄^m ⁊ cā aliorū q̄ sint corruptibilia ⁊ corrūpant. ⁊ tn̄ mā nō est maxie corruptibilis: imo nō corrūpit nisi per accidēs uel subiectiue. Ad minorē ēt dici pōt q̄ diffō subi est cā cognoscēdi oia accn̄tia p̄fecte: sʒ nō est p̄n^m p̄cise adeq̄tū ⁊ ꝑpriū: sed magis q̄dā cōe p̄n^m: sed diffinitio passionis est p̄n^m ⁊ mediū adeq̄tū passiōis: que q̄dē demr̄at iesse sbo per talē diffōnē. vn̄ nota p multa ṽbis que icludunt in p^a rōne ꝯtra dnm Egidiū q̄ q̄uis possit ꝑbari passionē p̄mā de sbo: tn̄ illa nō pōt eē aliq̄ demōstratio ꝑprijssime dicta: ⁊ q̄n dr̄ q̄ aliq̄n demōstrat istā. dē totū est mai⁹ sua p̄te. dr̄ q̄ hec non est demr̄atio ꝑprijssime sūpta de qua nos loq̄mur. imo ad hoc q̄ aliq̄d demr̄et opʒ q̄ nō sit per se notū ex h̄itudie termioꝝ: ⁊ q̄ itētio unī⁹ distiguat realr̄ ab itētione alteri⁹. q̄d nō est uerū hic. q̄r itētio toti⁹ nō distiguit realiter ab itētione partiū. ⁊ sil̄r q̄n probat p̄mā passionē de subiecto per diffōnem eius nō distinguit realiter a p̄ma passione. imo sunt idem realiter: distīcta tn̄ rōne. igitur nō pōt esse ꝑprijssima demonstratio. quare ⁊c̄. Ad 2^m dr̄ q̄ quecūq̄ sunt p̄n^a eēndi sunt p̄n^a coḡscēdi. ꝯcedo istā nō absolute sed ꝯcte. i. sunt p̄n^a coḡscēdi aliquo mō: nō tn̄ p̄cise p̄fecte: sed diffō passiōis est illa que p̄fecte est p̄ncipiū adequatū coḡscēdi. Et ad minorē dr̄. dato q̄ sit cā iherētie passionū: nō tn̄ p̄fecte est cā cognoscēdi. ꝯcedo etiā ꝯnē q̄ diffō subi est p̄n^m cognoscendi cōe: nō tn̄ adequatū: sed est ipsa diffō p̄oris passiōis: sed negat illud q̄d postea iferk. s. q̄ hoc nō est nisi in demr̄one potissima. Ad tertiā ⁊ ultimā dr̄. dato q̄ h̄eat cām. tn̄ adhuc nō est demōstrabilis demōstratione ꝑprijssime dicta. p^o q̄r est per se nota. 2° q̄r nō distiguit realr̄ ab utraq̄ extremitate. 3° q̄r pōneʒ facit cū sbo que oia sunt ꝯtra fundamēta nostre pōnis: tn̄ pōt ꝑbari per aliquē sillm: qui tn̄ nō erit demr̄atio ꝑprijssime sumpta: sed ipa diffō passionis p̄oris erit medium in demonstratione potissima. q̄re ⁊c̄.

Explicit questio de medio demr̄ationis ordinata: atq̄ hincinde a ꝑbatis auctorib⁹: collecta per me fratrē Augustinū de biella de Meschistis: ordinis Augustiniēsis lectorē in ꝯuētu Patauino fratrū eremitarum.

Sit deo laus ⁊ Diuo Augustino p̄ri eremitaꝝ.

Tabula

Quia in omnibus libris dñi Egidij romani quedã ambigue et auree dubitationes mouentur ac solutiones dignissime ex radicuz visceribus educere dantur. itaqz uolui iuxta mei igenioli vires tabulam elenchorum diui Egidij Romani coordinare. preciosaqz dubia hinc et inde colligere: ut prima fronte querenti occurrãt.

¶ Incipiunt dubia secundi libri.

¶ De responsione aūt.

Tabula

¶ Et sic est finis tabule ꝓmi ꝛ scdī libri elenchoꝝ de aureis dubijs: collectis per uenerādum fratrem Augustinum de Meschiatis de Bugella. Lectorem in cōuentu Padue ordinis eremitarum. Ad laudem dei ꝛ gloriose Marie virginis.

¶ Venetijs mandato ꝛ expensis dñi Andree Torresani de Asula. Per Simonē de Luere. xxiiij. septēbris. M.d.

¶ Nicolaus Tellucius de sancto Miniate. Ad lectorem.

Huc huc itrepidi iuuēes: has currite ad ūdas
His vate mellifluis colla terenda ingis.
Hic est Aonidū fons: quē cecinere poete.
Hic sapide: hic dulces: mēte bibunt aque.

Registrum.

.17. .18. .19. .20. .21. .22. .23. .24. .25.
Omnes quaterni.

gnt.7.c.j.